

ACTA CONCILIORVM OECVMENICORVM

IVSSV ATQVE MANDATO

SOCIETATIS SCIENTIARVM
ARGENTORATENSIS

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

TOMVS ALTER
VOLVMEN PRIMVM
PARS TERTIA

MDCCCCXXXV

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORM. G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG — J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG — GEORG REIMER — KARL J. TRÖBNER — VEIT & COMP.
BEROLINI ET LIPSIAE

CONCILIVM VNIVERSALE CHALCEDONENSE

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

VOLVMEN PRIMVM

PARS TERTIA

ACTIONES VIII—XVII. 18—31

MDCCCCXXXV

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORMALS O. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG — J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG — GEORG REIMER — KARL J. TRÜBNER — VEIT & COMP.

BEROLINI ET LIPSIAE

PRAEFATIO

I. DE GESTORVM CODICIBVS VATICANIS ATQVE EDITIONE ROMANA

In alterius partis praefatione p. v codicis Vaticani 831 [B^b] partem mediam, id est fol. 134^r usque ad fol. 256^v med. exposui transscriptam esse ex codice Vindobonensi hist. gr. 27 [B^a] simillimo neque tamen ex illo ipso; in exemplaris initio defuisse actiones duas priores atque epistulas quae Gestis praecedebant, neque finem fuisse integrum. desinit enim illa pars codicis Vaticani B^b fol. 256^v med. in uerbis ὁ γὰρ λόγος σάρξ ἐγένετο p. 485, 27; praeterea ultima exemplaris folia male habita erant. spatiis enim uacuis [cf. p. 486, 36. 487, 13. 14] indicatur in ultimo folio fuisse locos illegibiles; folia duo locum mutarunt, unum excidit. nam in contextu codicis Vaticani 831 sine ullo signo ordinis perturbati inter se secuntur: διδάσκειν ἐπιχειρῶν [p. 483, 12] γέγονε πῶς χωρισθῆναι [p. 485, 27] usque ad ἐπιγινῶναι δὲ [p. 487, 14], deinde πρὸς εὐσέβειον καὶ πράξεσιν [p. 484, 5] usque ad σάρξ ἐγένετο [p. 485, 27]. apparet in exemplari intercidisse folium quo perscripta erant τοὺς δὲ σπουδάζοντας [p. 483, 12] usque ad τὴν ἡμετέραν [p. 484, 5], xxxi lineas huius editionis et spatium inter epistulas 25 et 26, alia folia duo quae continebant fere lxxiii lineas [p. 485, 27—487, 14], ex compage soluta atque posita fuisse ante folia totidem linearum [p. 484, 5—485, 27], quae praecedere debere ceteris codicibus atque ipso sensu demonstratur. quae inde a fol. 256^v med. addita sunt usque ad finem codicis ab alio librario, desumpta sunt ex ipso codice Veneto 555 [M], cum ille adhuc in monasterio Studii Constantinopolitano esset; suscriptum enim est f. 262^v μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς δ' συνόδου, ἀπὸ βιβλίου παλαιοῦ μεμβράνου τῆς μονῆς τοῦ στουδίου κατὰ τὸ 578 ἔτος [= 1446 p. C., non 1447 sicut in altera parte p. v computatum est] μαιὶν ἁ ἰνδ θ'. codex ille Constantinopolitanus nunc Venetus quamuis grauem labem non sit perpressus, tamen illo tempore quo ultima pars codicis Vaticani 831 ex eo transscripta est, amiserat unum folium inter fol. 336 et 337, quapropter in utroque codice desunt τὸ δὲ σεπτὸν σύμβολον [p. 489, 1] usque ad ἀληθέστερον εἰπεῖν [p. 490, 7]. parti mediae codicis Vaticani 831 praemissae sunt epistulae Collectionis M, actiones primae tres, epistularum Collectionis B ea pars quae communis est codicum MB^a [= epp. I—II, cf. partis primae praefationem p. viii] usque ad fol. 133bis ab eodem librario ex eodem codice M perscriptae atque folia ultima inde a fol. 256 med.; foliis nonnullis uacuis intermissis neque numeratis incipit pars media, de qua modo dixi, inde ab initio actionis tertiae [p. 265, 1]. clara est codicis origo: postquam exemplar illud initio et fine mutilum descriptum est, copia facta est quae desiderabantur, supplendi ex codice qui tum Constantinopoli in monasterio Studii erat, postea

Venetiam portatus nunc est Venetus 555; nouus librarius aut ipsius codicis possessor non tantum ea quae initio deerant, suppleuit, sed his addidit actionem tertiam, quamquam ab illa incipiebat codex de exemplari mutilo dudum transcriptus, denique adiecit ultima.

Huius codicis Vaticani 831 qui non multo postquam a. 1446 finitus est, bibliothecae Vaticanae sub numero 550 inlatus esse uidetur, extant apographa duo. alterum est codex bibliothecae Rossianae X 101, quae postquam per aliquod tempus in collegio Societatis Iesu prope Vindobonam in suburbio Lainz delituit, nunc, sicut a Iohanne Mercati comperi, Romam rediit et bibliothecae Vaticanae adnexa est. scriptum eum esse Romae a Michaelae Damasceno Cretensi in usum Iohannis Matthaei Ghiberti episcopi Veronae atque datarii sedis apostolicae et finitum d. 17. m. Februarii a. 1525 testatur subscriptio; cf. descriptionem codicis quam conscripsit Gollob in *Sitzungsber. d. Wien. Akad.* 164 p. 39. postea codicem bibliothecae Sfortianae inlatum fuisse eiusdem Iohannis Mercati beniuola eruditio me docuit loco allato ex catalogo illius bibliothecae quem confecit Allatius [cod. Ottobon. lat. 2355 f. 4]: 63. xxviii. *Chalcedonensis Synodi Acta. Charta scriptus a Michaelae Damasceno Cretensi Anno Dñi 1525.*

Alterum codicis Vaticani apographum est codex Vaticanus chartaceus 1178 olim Antonii Augustini tunc episcopi Ilerdensis [1561—1576], postea Tarraconensis, de quo post Fridericum Maassen [*Gesch. d. Quellen und d. Literatur d. kanon. Rechts* p. xix sq.] egi in t. i i p. xviii. quem codicem ubi primum a. 1910 Romae inspexi, ex maculis quas typothetarum digiti chartae inferre solent, et correcturis margini adscriptis agnoui ab eis qui iussu unius ex Pauli papae v decessoribus, putauerim Sixti papae v Conciliorum generalium ecclesiae catholicae, quae inde ab a. 1608 Romae publicata sunt, tomum alterum, cui insunt gesta Chalcedonensia, praepararunt, typographiae Vaticanae traditum esse, ita tamen ut plurima non in codice ipso, sed in plagulis editionis per satis longum temporis spatium corrigerentur. praeter Vaticanum 1178, quem Antonii Augustini appellant, tribus aliis se usos esse libris manu scriptis docti illi homines testantur in notula ordini eorum quae in secundo tomo continentur, praemissa: CONCILIVM CHALCEDONENSE cum quatuor Graecis codd. mmss. collatum Bibliothecae Vaticanae, Sfortianae, Columnensis, olim Cardinalis Sirleti, et Ant. Augustini Archiepiscopi Tarraconensis. praeter Vaticanum igitur 1178 alterum quoque apographum codicis Vaticani 831, quod tunc in bibliotheca Sfortiana extabat, et hunc ipsum adhibuerunt. quamuis hic illic uitia codicis Vaticani 1178 ex Vaticano 831 emendarent, multo tamen pluribus locis, quos ex isto codice corrigere non potuerunt, nedum ex eius apographis, meliores atque codicum antiquorum proprias lectiones introduxerunt, sine dubio ex codice illo Sirleti, qui unus restat ex illis quattuor qui in notula enumerantur. quem postquam diu quaesiui, tandem codicem esse Ottobonianum 29 [B^o] cognoui, quem olim, quia altera parte saeculi xvi non antiquior est, et propter uitiorum multitudinem spreui. in bibliothecam Ottobonianam peruenit ex codicibus Ioannis Angeli Ducis ab Altaemps, a quo bibliothecae cardinalis Columnae magnam partem emptam fuisse constat. initio continet f. 1—18° xii primas epistulas Collectionis M ex codice Vaticano 831 transcriptas, sicut apparet ex uitiis utrique libro praeter M communibus: cf. p. 3, 12 ἐδικεῖν] καὶ ἐδικεῖν B^{1o}; p. 4, 21 ὧν εἴ τινες] οἵτινες B^{1o}; p. 4, 37 τόπωι om. B^{1o}; p. 5, 31 εἰ om. B^{1o}; p. 6, 25 τοῖς] τοῖς B^{1o}. inde a fol. 19^r ab aliis librariis epistulae v quae in B^a Gestis praecedunt, Gesta ipsa atque appendix eis adnexa usque ad finem perscripta sunt; scatent, sicut dixi, uitiis omnis generis, sed ex codice Vindobonensi, nedum ex Vaticano 831 non transcripta sunt, ex codice uero eiusdem stirpis non recenti. quae enim in pagina

initiali scripta extant *Ex Graeco manuscriptus*, nihil aliud significare videntur nisi codicem uel potius maximam codicis partem inde a fol. 19^r non redire ad exemplar nouellum, qualia saeculo xvi plurima a Graeculis Romae uel Venetiae uel in aliis Italiae urbibus fabricari solebant, sed ad codicem antiquiorem siue in Oriente siue in Calabriae monasteriis scriptum. etiam plura ne dicam concludi, certe conici posse mihi videntur. quae initio extant ex codice Vaticano desumpta, scripta esse debent sub eius auctoritate cui aditus difficilis pateret ad bibliothecam apostolicam: Sirletum Pius papa 1111 a. 1565 ad purpuram munusque bibliothecarii euexit. idem cum Calabriae monasteria uisitaret, non id tantum egit ut monachorum disciplinam atque mores corrigeret, sed non minus ut codices antiquos barbarae illorum incuriae eriperet [*Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 6 p. 3 sq.], unde ueri non est dissimile doctum cardinalem inter alios, sicut celeberrimum codicem Vaticanum 1431, illum quoque gestorum Chalcedonensium in Calabria inuenisse atque transscribendum curasse, praemisisse uero duodecim epistularum apographum ex Vaticano 831 desumptum.

Atque in editione Romana non modo multae lectiones inueniuntur, quae cum codice Ottoboniano [B^o] contra Vaticanum B^b cum Vindobonensi B^a siue solo siue cum codice Veneto M concordante conueniunt, sed haud paucae quoque codicis B^o propriae. enotaui has:

p. 351^r ed. Rom. [= p. 379, 15 huius editionis] ῥώμην MB^{ab} νέαν ῥώμην ed.

Rom. Vat. 1178 corr. = B^o

p. 353^b [= p. 380, 25] δὲ ed. Rom. = MB^{ab} οὖν ed. Rom. in mg. = B^o

p. 366^b [= p. 394, 15] μύσει ed. Rom. = MB^{ab} μίσει ed. Rom. in mg. = B^o

p. 366^d [= p. 394, 32] Μίκαλλος ed. Rom. = B^{ab} Μιακάλιος ed. Rom. in mg. = B^o

p. 367^a [= p. 395, 14] Ἀφρήμιος ed. Rom. = MB^{ab} Ἐφρήμιος ed. Rom. in mg. = B^o

p. 370^b [= p. 398, 31] τυπῶσαι ed. Rom. = MB^{ab} τετυπῶσθαι ed. Rom. in mg. = B^o

p. 372^a [= p. 400, 22] ἐπισκόπου Θεοδώρου ed. Rom. = B^o θεοδώρου ἐπισκόπου B^b δωροθέου ἐπισκόπου MB^a

p. 375^e [= p. 405, 21] τοῖς πτωχοῖς ed. Rom. = MB^{ab} πολλοῖς καὶ τοῖς ed. Rom. in mg. = τοῖς πολλοῖς καὶ πτωχοῖς B^o

p. 377^b [= p. 407, 1] τέσσαρα ed. Rom. = B^o Vat. 1178 in mg.; falso τεσσαράκοντα MB^{ab}. est unus ex locis paucis unde codicem B^o non prorsus inutilem esse constat.

p. 378^d [= p. 408, 18] οὐκ οἶδα ed. Rom. Vat. 1178 in mg. = B^o corr. falsa coniectura librarii B^o editorem fefellit ut eam primo Vaticano 1178 adscriberet, tum in textum editionis reciperet; recte habent οἶδα MB^{ab}

p. 378^e [= p. 408, 22] ἐνθρονισμός ed. Rom. = B^o ἐνθρονιασμός ceteri codices

p. 379^e [= p. 409, 21] κοινωνός ed. Rom. = MB^{ab}; κοινωνικός ed. Rom. in mg. = κοινωνηκός B^o

p. 380^b [= p. 409, 35] ἐξεῶσθαι ed. Rom. Vat. 1178 corr. = B^o ἐξεοῦσθαι MB^{ab}

p. 386^e [= p. 417, 20] καταράσσειν ed. Rom. = καταρράσσειν B^b; ταράττειν ed. Rom. in mg. = B^o ταράσσειν MB^a

p. 386^e [= p. 417, 21] τοῦ νόμου ed. Rom. = B^o corr. τῶν νόμον B^o τὸν νόμον B^b τῶν νόμων MB^a

p. 394^a [= p. 426, 12] ἄρξασθαι ed. Rom. = B^o τοῦ ἄρξασθαι B^b ἄρξασθαι τοῦ MB^a

p. 395^b [= p. 427, 18] μετὰ ed. Rom. = MB^{ab}; καὶ ed. Rom. in mg. = καὶ μετὰ B^o

p. 399^r [= p. 432, 14] καὶ οὐτούς ed. Rom. = B^o αὐτούς MB^{ab}

p. 402^b [= p. 435, 24] τί ed. Rom. = B^o τίς MB^{ab}

p. 405^c [= p. 439, 12] ἀρχιερωσύνης ed. Rom. recte = B^o ἀρχιερατικῆς MB^{ab}

p. 407^b [= p. 440, 18] ἀξίως ed. Rom. = B^o ἀξίως ὡς MB^{ab}

p. 302^d [= p. 460, 2] ἐξὸν εἶναι αὐτῷ ed. Rom. = MB^{ab} ἐξεῖναι αὐτῷ ed. Rom. in mg. = B^o

p. 304^c [= p. 463, 22] τινῶν ed. Rom. = MB^{ab} τινὰ ed. Rom. in mg. = B^o

p. 305^c [= p. 465, 7] ἀποκατασταθῆναι ed. Rom. = MB^{ab} ἀποκαταστῆναι ed. Rom. in mg. = B^o

p. 306^c [= p. 465, 30] ἀκοινώνητος ed. Rom. = MB^{ab} ἀκοινωνήτους ed. Rom. in mg. = B^o

p. 438^d [= p. 475, 3] τὸν Ἀντιοχείας πατριάρχην ed. Rom. = B^o τὸν ἀντιοχείας πατριάρχην οὐ τὸν χρυσοστόμον B^{ab} τὸν ἀντιοχείας MW

Iam uero codicem olim Sirletianum, nunc Ottobonianum editores abiecis-
sidentur. turbas enim illas quas ex codice B^b fideliter apographum utrumque, et
Rossianum olim Sfortianum et Vaticanus 1178, repetunt, ex codice illo, quamvis facili
opera potuissent, non emendauerunt, sed alteram lacunam maiorem quam inde a
p. 489, 1 usque ad p. 490, 7 extare in MB^b huiusque apographis supra p. v exposui,
non expleuerunt, alteram minorem quae in B^b et apographis habetur p. 483, 12 — p. 484, 5,
aliunde quam ex B^o sarcierunt. in codice Vaticano 1178, cui editio Romana, sicut dixi,
superstructa est, f. 315^r in uersu qui ita currit

διδάσκειν ἐπιχειρῶν γέγονε πῶς χωρισθῆναι δύναται [p. 483, 12 + p. 485, 27]
per signum post γέγονε positum inseruntur uerba τοὺς δὲ σπουδάζοντας usque
ad τοῦ δηλωθησομένου [p. 483, 12—24] in margine ab homine quodam docto neque
ab ipso librario perscripta. post f. autem 316^r, cuius ultima uerba ἐπιγνῶναι δὲ
[p. 487, 14] πρὸς εὐσέβειαν καὶ πράξεις — ὥσανεὶ πολεμίων [p. 484, 5. 6] lineis per-
ductis deleta sunt, insertum est folium ceteris minus, in quo iterum ab homine docto,
diuerso tamen ab illo scripta sunt uerba Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων — ὥσανεὶ πολε-
μίων κατελήφθη [p. 483, 25—484, 6], sequitur f. 317, cuius prima linea est κατελείφθη
[in mg. λή a docto homine adscriptum est] πόλεις τῶν οἰκεῖν τὰ μοναστήρια καὶ τοῖς
[p. 484, 6. 7]. et notula marginalis fol. 315 et folium inter fol. 316 et 317 insertum
repetuntur sine discrepantia in editione Romana, desumpta uero sunt non ex codice
Sirletiano B^o, quem editores praeter Vaticanum 831 eiusque duo apographa enume-
rant, sed ex assecla quodam codicis Veneti 555 [M]. haec adferre sufficiat:

p. 483, 15 ἰδίκτων nota marg. = M ἐκδίκων B^o ἐδίκτων ed. Rom. p. 458^d, quod
per casum congruit cum B^a

p. 483, 17 ἐκδικούντων πόλεων, superscriptis τὰς πόλεις nota marg. ἐκδικούντων
τὰς πόλεις ed. Rom. p. 458^d ἐκδικόντων πολ^e M scriptura continua
male soluta; uera lectio ἐκδίκων τῶν πόλεων extat in B^{ao}

p. 483, 18 ἀξιώσωσιν ἢ συγχωρήσωσι nota marg. atque ed. Romana p. 458^c
= M ἀξιώσουσιν ἢ συγχωρήσουσι B^{ao}

p. 483, 23 πέντε nota marg. atque ed. Rom. p. 458^c = ε̅ M, δέκα πέντε B et
utraque uersio Latina

ibidem ὑπατείας nota marg. atque ed. Rom. p. 458^c = M ὑπατεία B^{ao}

p. 483, 29 ἐπείσθη folium insertum atque ed. Rom. p. 450^a = M ἐπέισθη B
cum uersione Latina

neque haec sola codicis istius ex M deriuati habent correcturae codicis Vaticanani atque editio Romana: conferas

p. 484, 24 omittuntur in codice Vaticano 1178, sicut in B^{ao}, propter homoeoteleuton uerba θαυμάζειν δὲ — τοῦτο ποιοῦντες, habent cod. Vaticanus 1178 in margine atque editio Romana p. 452^a = M

p. 485, 10 προεμβάινει cod. Vat. 1178 in margine atque ed. Rom. p. 452^e, eadem editio in margine habet ἐμμένει = B^{ab}, ἐμμένειν cod. Vat. 1178 in textu, quod per casum congruit cum B^o.

Quoniam inde a p. 487, 14 etiam codex Vaticanus 831 cum apographis atque editione Romana ipsum secuntur codicem M, sicut supra exposui, iam uestigia eius exemplaris de quo modo egi, non apparent. si istud ipsum per tota Gesta praesto habuissent editores Romani, non dubito quin hoc in nota de codicibus a se collatis dicturi fuerint; praeterea in ceteris Gestis inde ab actione 1111 nullum eius uestigium inueni. uidetur igitur illis amicus quidam inde a lacuna priore p. 483, 12 codicem Marcianum 164 contulisse, quem unum in Italia ex Veneto M transcriptum noui; quoniam prae hac collatione codicem B^o adhibere desierunt, factum est ut maiorem lacunam iam non supplerent. nam non solum istud codicis M apographon quaecumque fuit, sed etiam ipse codex M cum Vat. 831 et 1178 illam exhibent.

Postquam haec perscripta sunt, in plagulis quas mihi misit H. G. Opitz libri sui *Untersuchungen zur Überlieferung der Schriften des Athanasius* p. 82, legi in epistula nunc codici Ambrosiano D 51 sup. f. 3^a inserta, quam Paulus Comitoli S. I. d. 4. m. Nou. a. 1588 ad cardinalem Pinelli illius codicis possessorem scripsit, inter alia haec: *il Cardinal Carafa m' hà mandato non so quanti fogli di luoghi del concilio Calcedonense greco, da rincontrare con quello che sta nella libreria di S. Marco. mi scrive che per ordine del Papa [Sixtus v] si stamperanno i concilii tutti generali greci et latini.* iam aenigma solutum est. codicem S. Marci 164 — ipse enim M bibliothecae S. Marci non est — editores Romani non nouerunt nisi per notas quas a Carafa cardinale rogatus Pinelli inde sumpsit; propter rogatoris splendorem illarum tanta erat auctoritas, ut codex Colonnae [B^o] iam neglegeretur.

At si in ultima parte codicem Ottobonianum neglexerunt, exoritur quaestio qua ratione editores Romani consecuti sunt ut magnae illae corrigerentur transpositiones quibus in ceteris tribus codicibus a se, sicut ipsi dicunt, collatis uerus conexus turbatus est. problema soluitur ipsorum in codice Vaticano 1178 adnotationibus. utroque enim loco quo per notas uerus ordo restituitur, f. 315^r [p. 485, 27] et f. 318^r [p. 487, 14] atque initio folii quod inter f. 316 et 317 insertum est, [p. 483, 28] adscripti sunt numeri: *In Lat. pag. 351 c. 1. uer.* [i. e. columna 1 uersus (qui incipit)] *per n.* [i. e. naturam, in hoc uersu habentur *Quomodo autem factum est*] et *latina 352 c. 1.* denique *Lat. 359 c. 1 Agnoscens.* qui numeri sicut ceteri qui frequenter in codicis Vaticanani 1178 marginibus leguntur, sunt paginarum tomi secundi conciliorum omnium tum generalium tum prouincialium, qui post editionem principem a Laurentio Surio Coloniae a. 1567 publicatam Venetiis a. 1585 prodiit. atque uno saltem loco dilucide apparet editores istos ex Surii uerbis Latinis textum Graecum non feliciter restituisse. p. 485, 27 ex libello quem archimandritae Aelienses ad Pulcheriam destinarunt, adferuntur haec

πῶς γεννᾶν [sc. παρθένος] κατὰ φύσιν τὸν ὑπὲρ φύσιν; καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ· ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο· ὁ δὲ γέγονεν, πῶς χωρισθῆναι δύναται;

propter transpositiones quas in Vaticano 831 inueniri supra exposui, Vaticanus 1178 f. 318^r post σὰρξ ἐγένετο pergīt ἐπιγινῶναι δὲ τῆς πλοτεως κτλ. [p. 487, 14], f. 315^r uero habet γέγονε πῶς χωρισθῆναι δύναται κτλ. excidit igitur ὁ δὲ. ab uno de editoribus

Romanis fol. 318^r adnotatur ad signum post ἐγένετο positum: πῶς δὲ [correctum ex ὁ δὲ] γέγονε, πῶς χωρισθῆναι δύναται etc. fol. 315. p. 1 uer(sus). penult. [ubi habentur γέγονε — δύναται] usque ad στενοχωρηθῆναι προσετάξαμεν fol. 316. pag. 2 [p. 486, 32] uer. ξεν. [i. e. uersus qui incipit a ξενίας]. editio Romana p. 453^b exhibet ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο πῶς δὲ γέγονε; etc. quomodo factum sit ut uocabula ὁ δὲ genuina, quae extant in MB^{ao} atque in adnotatione editorum f. 318^r codicis Vaticani 1178 ex codice a M deriuato desumpta sunt, in πῶς δὲ mutarentur, apparet ex Surio. translatio enim Latina quae inest Collectioni Sangermanensi 2 [uol. v huius editionis], in codicibus illius Parisino 12098 et Vindobonensi 397 ita legitur:

quomodo generat per naturam eum qui super naturam est? et in subsequentibus: et uerbum caro factum est; quomodo [corrupte pro quod] autem factum est, quomodo separari potest?

apud Surium [p. 351^a editionis Venetae, cf. supra] praeter quod et in usque ad caro factum est propter est repetitum omittuntur, habentur eadem, praesertim retinetur corruptela quomodo pro quod, quae ab editoribus Romanis retrouersa est in πῶς.

Neque ad restituendum tantum ordinem qui in appendicis epistulis 25. 26. 27 antiqua foliorum transpositione turbatus est, editionem Surianam uersionis Latinae adhibuerunt, sed frequenter textum quoque Graecum ex illa restituere ausi sunt. testes sunt notae marginales editionis Romanae ubi Lat. siue L. additis uocabula Graeca proferuntur, quae ex uersione Latina, id est ex Surii editione retro uersa sunt. luculentum exemplum extat p. 486, 2 [= p. 453^d editionis Romanae]: βεβαιούσα τὸ σύμβολον καὶ σύμφωνα νοοῦσα τοῖς τε αὐτοῖς ἁγίοις πατράσι καὶ τῇ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἐφεσον κτλ. quae apud Surium [p. 351^a] non aliter quam in codicibus Collectionis Sangermanensis ita translata sunt: *symbolumque* [habuit igitur exemplar Graecum τὸ τε σύμβολον] *confirmans et consona sapiens ipsis sanctis patribus Ephesioque concilio.* comma quod est καὶ σύμφωνα νοοῦσα seruatum est in M, sed excidit in omnibus codicibus stirpis B neque in ipso textu editionis Romanae habetur, sed in margine extat notatum: καὶ σύμφωνα φρονούσα Lat., quae ex Latino ab ipsis editoribus uersa esse apparet. simile p. 404, 3 extat exemplum. cum omnibus codicibus stirpis B omittit editio Romana p. 374^c τῶν βιαζομένων quod seruatum est in M, sed adnotat in margine τῶν βίαν πασχόντων L. uersio Latina apud Surium p. 306^b, sicut est in codicibus, habet *uolentiam patientium*, quae Graece uerterunt editores Romani. p. 433^d [= p. 470, 15] ad lectionem δεικνύντες καὶ, quam ex B^b sumpserunt, in margine adnotant ὅτι L., apud Surium p. 340^a extat *ostendentes quod.* ueram praebent lectionem MB^{ao} δεικνύντες ὥς: solita compendiorum confusione in B^b καὶ pro ὥς scriptum est. finem faciat locus qui extat p. 440^c [= p. 476, 26]. in textu editionis Romanae legitur uitium codicum stirpis B commune ἄκρτον, margo habet ἔγγραπτον Lat., quod translatum est ex eo quod apud Surium legitur p. 343^b *inscriptam.* at uocabulum uere Graecum ἔγγραφον praestat codex M.

Maius subiere periculum isti homines, quando uersionis Latinae lectionibus suam dabant Graecitatem litteris L. uel Lat. in margine omissis siue ne addita quidem nota marginali. id accidisse exemplis doceatur hisce:

p. 345^c [= p. 372, 28] ἐξετάζειν ed. Romana sine nota, in codice Vat. 1178 legitur uitium codicis B^b ἐξέτασον, sed in margine extat adscriptum ἐξετάζειν; codices enim uersionis Latinae atque Surius [p. 292^b] habent *perquirere.* genuina lectio ἐξετάσαι praebetur a codicibus MB^{ao}.

p. 359^b [= p. 387, 5. 6] Μάρκας διάκονος καὶ Σάββας ὁ διάκονος ed. Rom. offenditur in articulo; hic enim Sabas neque antea neque post commemoratur. uitium est

editorum; nam in omnibus codicibus stirpis B desunt quae habet M καὶ σάβας διάκονος. suppleta igitur sunt ex Latinis [p. 299^a] *et Sabas diaconus*; Σάβας positum est ex consuetudine codicum B, articulus infeliciter additus.

p. 24^c [= p. 26, 1. 2] οὐ πάντας, οὓς συνελθεῖν συνιέναι μεμαθήκαμεν εἰσαχθέντας οἵτινες κτλ. ed. Romana secundum codicem M, unde codicem B^b eiusque apographa in hac parte pendere supra exposui. locus corruptus in margine ita emendari temptatur:

οὐ πάντας τοὺς συνελθόντας συνιέναι μεμαθήκαμεν· τοὺς μὲν γὰρ ἐκβληθέντας ἐμάθομεν, τοὺς δὲ συναχθέντας· οἵτινες

Graece uersa sunt ipsius Leonis uerba [ep. 18 uol. 4 p. 20, 1 sq.], quae recte leguntur apud Surium p. 44^b: *non omnes qui conuenerant, interfuisse cognouimus; nam alios reiectos, alios didicimus intromissos, qui* etc. uersionis antiquae Graecae textus genuinus exhibetur in codicibus HX: οὐ πάντας τοὺς συνελθόντας συνιέναι μεμαθήκαμεν· τινὰς γὰρ ἀπορριφέντας, ἄλλους δὲ μεμαθήκαμεν εἰσαχθέντας, οἵτινες κτλ.

Sunt tamen loci quibus illis uiris doctis audacia uersionem Latinam retro in sermonem Graecum transferendi felicius cesserit, e. gr. p. 365^a [= p. 393, 10. 11] ubi editio Romana habet τοὺς λέγοντας ὅτι ἡ θεότης ἔπαθε, καὶ τοὺς λέγοντας ὅτι μία φύσις ἐστὶ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, recte atque consonanter cum codice M, sed non ex codice Graeco. nam codicis M in hac parte nullam habuerunt notitiam, in omnibus autem codicibus stirpis B exciderunt propter eiusdem uocabuli reditum ἡ θεότης ἔπαθε καὶ τοὺς λέγοντας ὅτι. tacite suppleta sunt ex uersione Latina [p. 302^a apud Surium]: *cos qui dicunt quia diuinitas passa est, et* [deest culpa typothetae in Surii editione Veneta, habent codices omnes] *qui dicunt quia una natura est diuinitatis et humanitatis.*

Neque aliter duobus locis ex uersione Latina uocabula suppleuerunt quae in omnibus codicibus Graecis exciderunt:

p. 360^a [= p. 388, 3. 4] πολλάκις εἰσὶ τινες μηδὲ εἰδότες ἀκοῦσαι· ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες τὰ τοιαῦτα φανεροί εἰσι editio Romana. uocabula ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες desunt in MB, uersio Latina habet [p. 299^b, neque discrepant codices] *forte sunt quidam neque scientes se audire; sed qui integre nouerunt, manifesti sunt.*

p. 369^a [= p. 398, 10—12] Κριτωνιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος (Ἀφροδισιάδος εἶπεν· Κάγω συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τυπωθεῖσι. Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος) Μύρων Λυκίας εἶπεν κτλ. editio Romana. uocabula quae uncis inclusa sunt, in MB non extant, sed in uersionis Latinae codicibus et apud Surium [p. 304^b] habentur *Aphrodisiadae* [*Aphrodisiadis* Surius] *dixit: Et ego consentio his quae a sanctis patribus sunt formata* [*firmata* Surius et nonnulli codices]. *Romanus reuerentissimus* [*reuerend.* Surius secundum illius saeculi consuetudinem] *episcopus Myrorum Lyciae dixit* etc. translationis Graecae exemplum dabant interlocutiones quae praecedunt Constantini episcopi Bostorum et Theodori Damasci; nunquam συντίθεμαι ἀν συναινῶ ponatur, dubitari potest, cetera recte se habent.

In eadem actione xi ad quam isti duo loci pertinent, frequentes sunt codicum Graecorum lacunae per uersionem Latinam aut suppletas aut certe indicatas, cf. 376, 24. 378, 13. 379, 29. 380, 17. 382, 23. 385, 34. 388, 22. 392, 6. 20. 401, 9/10. nulli ab editoribus Romanis ulla inceda adhibetur, pleraeque ne animaduertuntur quidem. credibile igitur non est eis praesto fuisse codicem Graecum praeter illos quos ipsi enumerant; quod in ultima parte notitia exili codicis Marciani 164, quem non commemorant, per litteras potiti sunt, alius generis est.

In notula quam ordini eorum quae in secundo tomo continentur, praemiserunt, post codicum Graecorum enumerationem editores Romani pergunt: *Latina interpretatio antiqua ex uetustissimo eiusdem Vaticanae bibliothecae libro, sed non integro, atque ex aliis mss. emendata.* codicem Vaticanum 1322, cuius pars altera sane et s. VII est et Epistularum ante Gesta collectione atque actione prima caret, ab illis inspectum esse uno certe loco obseruauit.

p. 346 [= p. 373, 13. 14] Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως καὶ Εὐστάθιος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως ed. Romana, φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς βηρυτίων πόλεως B^b cum utroque apographo, τύρου μητροπόλεως καὶ εὐστάθιος ab uno de editoribus in margine codicis Vaticani 1178 addita sunt. ceteri codices Graeci MB^{ao} exhibent φώτιος [omisso ὁ εὐλαβέστατος] ἐπίσκοπος τῆς τυρίων μητροπόλεως καὶ εὐστάθιος τῆς βηρυτίων καλλιπόλεως, Surius [p. 292^b] *Photius Episcopus Tyrionum Metropolis, et Eustathius Berytiorum pulchrae ciuitatis.* quomodo factum sit ut simpliciter Τύρου pro τῆς Τυρίων poneretur, apparet ex lectione quae est *Tyri* in uersione antiqua, cuius codicum unus Vaticanus 1322 editoribus praesto esse potuit. ceteros de quibus uerba faciunt editores, quaerere inutilis esse laboris duxi, quoniam ipsi dicunt se siue ex istis siue ex Vaticano 1322 uersionem emendasse, quae illis praesto fuerit; hanc uero fuisse Surii editionem Venetam probasse mihi uideor. neque dubium est quin multo saepius quam ex codicibus Latinis antiquis textum uersionis ex Graeco correxerint, quod prauo consilio factum recte uituperauit Stephanus Baluze [Nou. Coll. Conc. p. 977. 978].

Tempore antiquo in sermonem Latinum non translatae sunt actiones 18. 19 atque appendicis epistulae 29—31. qua de causa uersiones actionum 18. 19 litteris obliquis editores proposuerunt neque tamen ipsi fecerunt, sed ex manuscripto suae ipsorum aetatis sumpserunt; margini enim p. 301^b et p. 303^b apponunt *Ex noua uersione* et in codice Vaticano 1178 f. 295^u adscriptum extat initio actionis 18 *latino manuscripto f(oli)o p(rim)o p(agin)a p(ri)ma*, f. 297^u initio actionis 19 *latino manuscripto f(oli)o 3. p(agin)a 2da*. epistularum 29—31 uersiones solitis litteris quasi antiquae sint, exhibentur, sed ad p. 490, 7 quoniam propter lacunam quam inter p. 489, 1 et p. 490, 7 hiare supra [p. v] exposui, finis epistulae 28 antiquitus translatae et epistulae 29 uersione antiqua carentis initium perierunt, adnotatum est in codice Vaticano 1178 f. 319^u in margine *desiderantur* (sc. ea quae secuntur inde a παρ' ἐκείνου) *in latino et habentur in nouo mscripito fol^o 13. pagina p(rim)a*, in ipsa editione p. 448: *haec non cohaerent cum superioribus, et aliquid deesse uidetur tam in Graeco, quam in Latina interpretatione, quae ab hoc loco usque ad finem desumpta est ex ms. cod. Vat.* initio epistulae 30 adscribitur in codice Vaticano 1178 f. 321^u *manuscripto f. 16 p. 1*, ad prima uerba epistulae 31 *manuscripto f. 19. p. 2*. doctum illum hominem qui ex codice Graeco uersionem istam eorum quae in editis uersionibus Latinis non extabant, confecit, neminem alium fuisse coniecerim nisi Antonium Augustinum, qui codicem Vaticanum in suum usum scribendum curauit. non tantum editionem Coloniensem Surii ei notam fuisse, sed etiam ab utroque epistulas de noua conciliorum collectione scriptas esse narrat F. Maassen p. xxvi. xxvii libri notissimi. fieri potest ut paucis illis foliis, nisi post editionem Romanam publicatam abiecta sunt, in uasta bibliothecae Vaticanae mole etiam nunc inuentis coniectura quam proposui, confirmetur; certe coniectura quam ex Latino deriuarunt editores Romani p. 463^a [= p. 492, 37] summo illo uiro non indigna est.

De codice Vindobonensi theol. [sic, non hist., quod in codicum catalogo legitur] gr. 40 [W], qui post materiem Ephesenam concilii allocutionem ad Marcianum [20]

utrique Leonis tomo [uol. 2 ep. 5 et uol. 4 ep. 104] non sine ratione interpositam habet, egi t. 1 I, 1 p. 11 sq.

Quoniam in canonum sylloga XIII titulorum canonibus XXVII actionis septimae adduntur concilii decreta 17, 8. 19, 45. 49. 50. 57. 58. 4, 60—62, etiam in hac parte illius syllogae codices adhibendi erant, de quibus locutus sum in alterius partis praefatione p. VIII sq.

II. DE IIS QVAE GESTA SECVNTVR

Gestis ipsis inde ab initio adnexae esse uidentur concilii et quae dicitur allocutio ad Marcianum [20] et epistula ad Leonem [21]. hanc per concilii legatos Lucianum episcopum Bizyae Basiliumque diaconum simul cum Anatolii epistula ad papam esse directam illa ipsa testatur [p. 248, 37 sq. 250, 23], allocutionem ad principes patrum testimoniis roboratam sibi simul cum Gestis [cf. p. 248, 27. 250, 23] allatam esse ipse Leo in epistula narrat, quam paulo postea ad Theodoretum destinauit [Leon. ep. 71 p. 80, 35]. scripta igitur est eodem tempore quo epistula ad papam, postquam illius legati profecti sunt et synodus per proprios legatos Leoni decreta illa de sede Constantinopolitana commendare constituit, quibus legati Romani acriter in synodo restiterant [p. 248, 22]. quod eo firmitus tenendum est, quo in istud tempus parum quadrare uidentur preces quibus augusti coniuges a synodo rogantur ut iam piam suam mentem demonstrent καθάπερ σφραγιδα τῶν εὐσεβῶν διδασκάλων τῇ παρ' ὑμῶν ἀποστολῇ συνόδῳ [est datiuus uerus, non instrumentalis] τῆς Πέτρου καθέδρας βεβαιοῦντες τὸ κήρυγμα [p. 472, 34]. haesit in his uerbis Tillemont [xv 714], quae aut ante aut statim postquam actione quarta tomus Leonis a concilio confirmatus esset, scripta esse uiderentur, neque haesit primus. quoniam tomus simul cum definitione fidei dudum ab imperatore in actione sexta receptus est, Rusticus uertendo imperatiuos qui ad imperatores directi sunt, in tempora siue praesens siue perfectum commutauit [cf. not. p. 472, 32. 33] atque is qui codicis Bobbiensis exemplar scripsit, allocutionis uersionem non post, sed ante gesta posuit. at noli his commentis ad absurda deduci. rogatio ista synodalis est apparatus in eum finem effectus et constructus, ne synodus tomi sententias in symbolum recepisse uideretur, ut coniugibus augustis obœdiret, sed ipsa ab illis rogasse ut tomum confirmarent. etsi enim tomus ubi primum Marcianus imperium adeptus est, subscriptus est ab Anatolio et episcopis qui Constantinopoli aderant [cf. locos quos attuli uol. 4 p. 175 ad diem Id. Apr. a. 451] et in prouinciis ubicumque missus est [uol. 4 p. 46, 36. supra p. 465, 24 sq.], deinde in ipsius synodi actione quarta episcopi qui Chalcedone congregati sunt, cum a iudicibus interrogati essent, synodos Nicaenam et Constantinopolitanam illi concordare uiritim deposuere, tamen illi ipsi uerba Leonis in symbolum praeter paucissimos [p. 319, 13] recipere noluerunt neque concesserunt nisi praecepto imperatoris coacti [cf. p. 320, 38 sq.]. at summae imperatori curae erat omnem uiolentiae suspicionem euitare, ne synodus a se conuocata comparari posset Ephesenae Dioscori tyrannide oppressae [cf. p. 486, 4 sq.]; hanc ob causam a concilio impetrauit ut ista petitio ad ipsum dirigeretur. quoniam uero absonum erat ea quae in tomo de fide ipsa scripta erant, denuo defendere, hoc ansam praeuit uindicationis tomi ita ab ipsa synodo instituendae, ut nouum esse negaretur ex unius hominis epistula fidei fundamentum desumere. talia illo tempore uentilata esse ex eis elucet quae Aetius archidiaconus Constantinopolitanus contra Eutychis asseclas Carosum et Dorotheum profert de epistulis Cyrilli Caelestini Leonis symbolum interpretantibus [p. 315, 1 sq.]

Orientales quosdam cum legatis Romanis ei fidei expositioni quae primo proposita neque in gesta recepta est, non assensos esse, sine dubio propter rationem tomi Leonis parum habitam, initio quintae actionis refertur unusque de illis nominatur Iohannes Germaniciae episcopus [p. 319, 9. 37]. erat comprouincialis atque amicus Theodoreti [cf. illius epp. 147. 133], qui non tantum simul atque a concilio Epheseno altero d. 22. m. Aug. a. 449 depositus est, acer tomi Leonis extitit patronus in eis epistulis quas ad illum ipsum [113 p. 1188 sq.] uel illius legatum Renatum presbyterum [116] dudum antequam Ephesum ueniret, morte abreptum [Coll. Auell. 99 p. 442, 4] siue ad Anatolium patricium [121] destinauit, sed etiam postquam Marciano imperium adepto restitutus est [epp. 138—140], dum scribit ad monachos Constantinopolitanos [145 p. 1252 cf. ep. 144 p. 1243]. alteri concilii Chalcedonensis parti odiosus furiosa passus est conuicia, quando iussu iudicum et senatus synodum intrabat [p. 69, 12 sq.], neque cum in actione nona de eo ageretur, sermonem praeparatum ultra prima uerba proferre potuit [p. 368, 10 sq.]. numquam episcopi qui Chalcedone congregati sunt, quicquam quod ipsi sua sponte fieri uoluerunt, ei mandassent, aptus tamen uidebatur isti epistulae conscribendae quam Marcianus a synodo recipere uolebat. florilegium ex dialogis quos anno fere 447 scripsit, inprimis ex libro altero potius ab ipso auctore repetitum quam ex illis ab alio desumptum est; nemo enim nisi ipse Theodoretus addidit locum ex Procli sermone quodam excerptum [p. 474, 23—25] et uerba Amphiloerii quae in dialogo 1, 66 et in librorum contra Cyrillum quarto [Gelas. floril. 27 cf. *Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. N. F.* 10 p. 100. 282] plena posuerat, in breuius contraxit [p. 473, 27—29]. at scriptorem quem tunc temporis multi propter antiquam cum Nestorio amicitiam suspectum habebant, propter librorum uero multitudinem et doctrinam etiam inuiti admirabantur, patrum testimonia collegisse quibus alii epistolam a se neque ab illo conscriptam ornarent, ut credam, eo minus a me impetrare possum, quo ipsa epistula prae se fert Theodoreti uestigia manifesta. illius doctrinae erat magnum numerum coaceruare epistularum quae ad fidem confirmandam adhibitae sunt. epistolam Damasi ad Paulinum, quam frequenter laudat [ep. 144 p. 1243. 145 p. 1252. in libro de incarnatione, de quo cf. quae dixi t. 1 4 p. XIII, p. 1312] litterasque conciliorum Sardicensis et Constantinopolitani [p. 471, 32 sq.] historiae ecclesiasticae a se olim conscriptae inseruerat [5, 11. 2, 8. 5, 9]; quae Iohannes Antiochenus ad Proclum et Theodosium imperatorem scripserat [p. 472, 17 sq.], nemini facilius patebant quam illius familiari atque adiutori. neque in rebus tantum doctrina, sed in sermone stilus quoque Theodoreti agnoscitur. eadem est reprehensio Apollinaris p. 471, 6 τοὺς μὲν τῆς ψυχῆς τὴν ἰατρείαν ἀρνήσασθαι atque in hist. eccles. 5, 3⁴ οὐκ εἰληφώς γὰρ ταύτην (scil. τὴν ψυχὴν) κατὰ τὸν ἐκείνου (Apollinaris) λόγον οὔτε ἰατρείας ἤξιωσεν uel quod obicitur Arianis p. 471, 5 τοὺς δὲ μέχρι σαρκὸς μόνης ὁμολογῆσαι τὴν ἑνωσιν, atque dialog. 2 p. 82 σῶμα τὸν θεὸν λόγον μόνον ἀνειληφέναι φασίν, cf. haer. fab. comp. 5, 11 p. 420. sicut p. 471, 5 scripsit τῆς ληφθείσης σαρκὸς τὰ γνωρίσματα, ita ep. 151 p. 1301 τῆς τοῦ θεοῦ μορφῆς τὰ γνωρίσματα. neque aliter quam p. 471, 17 σπέρματος Ἀβραάμ ὁ ποιητὴς ἐπελάβετο locum Hebr. 2, 16 allegando semini opponit creatorem ep. 130 p. 1217. dialog. 2 p. 108. denique occurrunt locutiones et uocabula Theodoretō grata: pauca exempla sed ea quae uim habeant probandi, sufficiant. quae subsit imago uerbis p. 470, 29 κατὰ τῆς πίστεως τὴν πίστιν ὀρύττοντες, ita elucet ex hist. eccl. 2, 19¹⁴ διορύξαι καὶ καταλῦσαι τὸν κατὰ τῆς αἰρέσεως ἐξευρεθέντα περίβολον, ut in mentem ueniat emendatio ΠΙCΤΙΝ <ΔΙ>ΟΡΥΤΤΟΝΤΕC praesertim cum uerbum compositum alibi quoque apud Theodoretum inueniatur [hist. eccles. 1, 11⁶. in hoc uolumine p. 244, 25]. pretiose non

τὸ ἐν dicitur, sed τὸ μοναδικόν et p. 471, 20 et quaestt. in Deuteronom. 6, 2 p. 263. frequens est haereseon conuicium λύμη, cf. hist. eccl. 2, 24¹³. 4, 11⁴. 5, 37. ep. 112 p. 1184. 145 p. 1252: bis [p. 470, 22. 471, 39] in allocutione adhibetur. quo adiectiuo errores per uarias uias de recta fide euagantes diffamare solet [hist. eccles. 4, 29¹. ep. 151 p. 1297. de proud. 1 p. 484. comment. Ies. p. 84, 5. 222, 26 Moehl. comm. 1 Tim. 3, 16 p. 658], utitur p. 470, 38 πολυσχιδῆ, quam unice ueram scripturam esse notauerim, etsi saepe in codicibus per ε scribitur.

Eadem mente Theodoretus qua actione tertia [26] episcopis persuaserat Leonis tomo idem doceri atque a Cyrillo, post concilium allocutione conscripta gratam operam augustis praestitit coniugibus, qui eum ubi primum imperium adepti sunt, damnatione per Dioscorum inimicum illata liberarunt et postquam concilium, quod Theodoretus ipse desiderauit [ep. 139. 140], congregatum est, fouere perrexerunt; neque enim sine eorum uoluntate procures qui praesiderunt, a concilio quamuis magna episcoporum parte clamoribus obstrepente tamen ut introduceretur et restitueretur, impetrarunt.

At si allocutio eo consilio et postulata et scripta est, ut imperator potius quam synodus ob Leonis tomum in fidei expositionem receptum defenderetur, hoc consilium pleno effectui non aliter mancipari potuisse patet nisi illa in publicum edita neque minus patet etiam editionis imperatorem auctorem fuisse. idem de Epistularum Collectione B iudicandum esse in alterius partis praefatione p. xi sq. exposui; una tamen remanebat res mira et difficilis, Theodreti ad Dioscorum epistula illius collectioni praeposita. huic obscuritati ex iis quae de allocutione enucleata sunt, lux quaedam affulget. apparet enim ex illa epistula Theodoretum, cui, ut dixi, Marcianus et Pulcheria etiam contra magnam concilii partem summopere fauerunt, ante concilia et Ephesenum alterum et Chalcedonense non minus Cyrilli doctrinam probasse quam postea quando Chalcedone episcopis Cyrillum et Leonis tomum non dissentire persuadebat. nullo igitur iure eum tamquam Nestorii asseclam ab aduersariis impeti et calumniari. neque mera somnia persequi mihi uideor cum ipsum Theodoretum a consilio epistulae ad Dioscorum exemplar Gestis Chalcedonensibus inserendi non alienum fuisse suspicor. sunt enim in illa loci qui desunt in eo codice [Z] qui ad Theodreti epistularum collectionem redit, habentur in Gestorum codicibus BV et uersionibus Latina et Syriaca, quas ad Gestorum memoriam pertinere non est cur dubitetur:

1. p. 245, 33/p. 246, 1 (fides Nicaena), ἦν καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἁγία σύνοδος κρατεῖν διηγόρευσεν BVΛΣ om. Z
2. p. 247, 17—19 ὅτι δὲ καὶ τοῖς περὶ Νεστορίου ὑπαγορευθεῖσι τόμοις ὑπὸ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Ἰωάννου δις ὑπεγράψαμεν, μαρτυροῦσιν ἡμῶν αἱ χεῖρες. ἀλλ' οὗτοι — πειρώμενοι BVΛΣ om. Z
3. p. 247, 30—32 τούτων δὲ παρ' ἡμῶν οὕτως εἰρημένων τὰς ἱεράς σου εὐχὰς παρασχεῖν μοι, δέσποτα, καταξίωσον καὶ ἀντιγράφοις εὐφρᾶναι δηλοῦσιν ὡς ἀπεστράφη σου ἡ ἁγιωσύνη τοὺς συκοφάντας BVΛ[Σ deficit] om. Z

Si sollemnis salutandi formulae p. 248, 1. 2 ratio non habetur, tertius locus claudit epistolam. talia siue in exemplis singularibus siue in collectionibus modo retinentur, modo omittuntur; sententiam a Theodoro scribi non potuisse nequit probari. suspicioni subiacet sententia relatiua loci primi; fidei enim fundamentum esse symbolum Nicaenum confirmatum a synodo Epheseno, id est decreto illo quod extat in gestis de Charisio [t. 1 1, 7 p. 105 sq.], iterum iterumque decantatur ab Eutyche Dioscoro uniuersis episcopis in concilio Epheseno altero; praeterea secundum tempora Theodoretus de concilio Epheseno priore acerbè iudicauit [cf. e. g. t. 1 4 ep. 131. p. 134, 13. t. 1

5 Coll. Palat. 41, 15. 16]. sed Marcianum imperatorem in constitutionibus *Venerabile catholicae* [p. 478, 10 sq.] et *Diuinae semper potentiae* [p. 481, 29 sq.] concilium Ephesenum Nicaeno et Constantinopolitano adiunxisse non debet praetermitti. quae altero loco habentur, neque falsa sunt neque uera. fidei formulam quae a. 433 inter Cyrillum et Iohannem Antiochenum conuenit [cf. quae t. 1 1, 8 p. 13 composui], Theodoretus approbavit, Nestorii damnationem quam Cyrillus a Iohanne impetrauerat, primo acriter refutauit [cf. t. 1 4 ep. 183. 187. 198. 208], deinde secundum pactionem sibi a Iohanne in scripto datam litteris secretis ab illo omnem potestatem accepit utendi *fiducialiter machinationibus atque dispensationibus, ut fratres nostros qui a nostra unionione discissi sunt, suorum membrorum coaptatione* reiuingeret [l. c. ep. 210]. per aliquod tempus quieuisse uidetur, sed ordinationibus a Iohanne in prouincia Euphratesia praesumptis se ab illius communione abscidit [ep. 216]. ne tum quidem propositi tenax cum Iohannem *depositionis* (sc. Nestorii) *subscriptionem minime exigentem ab eis qui id facere nollent* inuenisset [ep. 248, similiter 249], in communionem cum illo rediit [ep. 254. 256]. duas istas subiectiones in scripto a Theodoro factas esse facile sumitur, sed illis damnationem Nestorii non infuisse non minus certum est.

Quod problema ut soluatur, eruendum est qua uia epistula ad Dioscorum in Collectionem B peruenire potuerit. si multo post concilium ipsiusque mortem Theodoreti epistula ex libro qui eius epistulas continebat, a collectore quodam desumpta esse putatur, nescio qua ratione loci istius siue adiectio siue omissio explicetur. neque enim anathema Nestorio datum id crimen erat quo Theodoretus liberandus esse uideretur, neque tam doctus extabat interpolator ut duas istas subscriptiones ex Irenaei Tragoedia siue aliunde expiscaretur. si uero Epistularum collectio B statim post concilium auspiciis imperatoris composita est, epistulae exemplum nisi ab ipso Theodoro siue sponte offerri siue rogantibus praestari non poterat, neque ab illo alienum erat tali exemplo ea addere quae utilia et opportuna uidebantur. qui coram concilio Nestorium quondam amicum anathematizauit ut episcopatus redderetur, is non mirum si epistulae dudum scriptae inseruit et hoc a se dudum antea neque semel tantummodo factum esse; concilium Ephesenum quod olim abominatus est, Nicaeno adiunxit, ne ab imperatore dissentire uideretur. quo tempore et concilio Theodoreti ipsius epistulae colligi atque edi coeptae sint, nescitur; in eiusmodi collectione litterarum illarum ad Dioscorum exemplum anticum neque id quod in Gestis Chalcedonensibus extabat, adhibitum est neque obstat quod clausula p. 247, 30—32, sicut fit, omissa est.

Extat igitur per Theodoreti ad Dioscorum epistulam atque allocutionem ad imperatorem, quae initium faciunt illa epistularum collectionis quae Gestorum partem primam concludit, haec eius quae Gestorum finem sequitur, quasi uinculum aliquod quo ista inter se coniungantur. etiam artius inter se cohaerent synodi epistula ad Leonem [21] et Collectio B, cuius consilium atque finem esse in partis alterius praefatione p. xi sq. exposui, ut controuersiae de sedis Constantinopolitanae priuilegiis summa proponatur. neque sine consilio synodi epistula quae omnibus illis quae Collectione B comprehensae sunt, anterior est, ab eis separata et in ultima collectione posita esse uidetur, ut maioris auctoritatis locum obtineret uniuersaeque synodi sententia de urbis regiae nouaeque Romae nomine ornatae episcopatu manifesta fieret, quamuis acriter legati Romani atque pontifex ipse resisterent.

Quae epistulam ad Leonem secuntur Marciani constitutiones et coniugum augustorum epistulae [22—31] ueram Gestorum appendicem constituunt, quae cum illis nisi materia iam non cohaeret. priusquam de eis disputem, commodum erit de eorum memoria Latina ea praemittere quae necessaria sunt. ultimae tres epistulae

[29—31] antiquo tempore non translatae sunt. quae praecedunt [26—28], ordine inuerso [28. 26. 27] et aucta Palaestinensium episcoporum litteris synodicis extant initio codicum illius epitomae quae nomine uolgari codicis encyclii appellatur atque in uolumine quinto huius tomi edetur. ex Gestorum Chalcedonensium appendice illas epistulas [26—28] esse desumptas, quantum uideo, probari nequit. constitutionum 22. 23 textus Latinus, qui primarius est, extat in rerum Chalcedonensium Collectione Vaticana et aliis, quae omnes in uoluminis alterius parte altera edentur, neque ex Gestorum appendice petitus est. at accurata eget discussione locus quem occupant ea quae tradita sunt [20—25], in Gestorum uersione Latina, quam littera Φ signare soleo, neque hoc institui potest nisi paucis de tribus illius recensionibus praemissis; plura uoluminis tertii praefationibus reseruanda sunt.

Primam Gestorum Chalcedonensium omnium, non partis tantummodo alicuius uersionem non antiquiorem esse Dionysii exigui translatione altera canonum dudum constitit; ea enim sine ulla fere discrepantia utitur. Friderici Maassen suspensiones [p. 742 sq.] omni carere fundamento t. IIII 2 p. xvii sq. 15, 2 p. IIII sq. exposui. at eam confectam esse etiam posterius, quando Vigilius papa, qui eam et in Constituto [Coll. Auell. 83] et in epistula concilio quinto posteriore [t. IIII 2 p. 138 sq.] allegat, de tribus capitulis concilii Chalcedonensis auctoritate cum Iustiniano certabat, elucet ex Gestis Chalcedonensibus 17, 18. qui in illa actione leguntur canones synodi quae habita est ab imperatore Theodosio I Constantinopoli sub Nectario episcopo atque dici solet cl. patrum, inscribuntur Graece [p. 455, 2] Συνοδικὸν τῆς β' συνόδου, quorum loco eisdem uerbis in omnibus uersionis Latinae recensionibus legitur: SYNODICVM PRIMI CONCILII SVB NECTARIO EPISCOPO CONSTANTINOPOLIS EPISCOPORVM CENTVM QVINQVAGINTA. concilium sub Nectario habitum non dicitur primum nisi ut opponatur alteri ab Iustiniano conuocato et sub Menna habito. haec prima uersio Gestorum [Φ^a] paulo post correcta atque aucta est a trium capitulorum etiam post concilium quintum defensoribus, qui cum alia nouauerunt tum canones ex loco legitimo et antiquitus tradito qui erat post actionem sextam, ad locum paenultimum qui est ante actionem xvii de priuilegiis sedis Constantinopolitanae, transtulerunt alio non commoti consilio nisi ut commodius contra tria capitula et concilium quintum omnia quaecumque post symbolum fidei, imprimis quae de Theodoreto et Iba acta sunt, defenderent tamquam a canonibus et expositione fidei solui non possent [cf. *Abhdlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 2 p. 18]. confecta est haec recensio [Φ^c] non aliter quam antiqua Constantinopoli ante a. 564; tum enim Rusticus diaconus et ipse trium capitulorum defensor intrepidus codices recensionis Φ^c adeptus coepit unum ex illis emendare notisque criticis instruere, quae ἐκδοσίς apographis conseruata et diuulgata post recensiones Φ^a et Φ^c tertia est [Φ^d]. dixerunt qui Iustiniano auctore tria capitula accusabant, ad Romanam ecclesiam definitionem tantum fidei, non etiam gesta concilii Chalcedonensis fuisse perlata [Facund. 5, 4 p. 716]. perlata ea esse testatur ipse Leo [ep. 60 p. 67, 1], sed et ipsi et totius partibus Occidentis Graeci sermonis imperitis per centum annos ignota remanserunt, donec eorum qui pro tribus capitulis pugnare non desierunt, zelo atque doctrina factum est, ut temporis spatium non maiore quam paulo amplius decem annorum uersio illorum Latina conficeretur augeretur emendaretur; hoc facto trium illarum recensionum exemplaria iterum iterumque transscripta sunt.

Vt ad rem propositam redeam, antiquae uersionis exemplaria concilii allocationem ad imperatorem [20] atque epistolam ad Leonem [21] post eam actionem quae de priuilegiis sedis Constantinopolitanae est, non aliter exhibent quam codices

Graeci, quae uero in illis secuntur, omittunt omnia utpote a Iustiniani saeculo aliena. recensio Φ^c finem facit in allocutione [20] praeter codicem Bobbiensem ubi ratione singulari, quam supra [p. xiii] exposui, illa inter Epistularum ante Gesta collectionem ipsaque Gesta collocatur; omittitur epistula ad Leonem [21], coniecerim quia illius recensionis auctoribus, dum contra Vigilium Pelagiumque Iustiniano obsecutos pugnant, non oportunum uidebatur etiam priuilegia Constantinopolitana contra Leonem defendere. finis Gestorum corporis etiam apud Rusticum [Φ'] est allocutio [20]; sed quae secuntur usque ad constitutionem *Diuinæ semper* [25], translata sunt post actionem de Dioscori damnatione. ibi habentur [III 104—108 in mea editione huc usque manu tantummodo scripta] sub inscriptione *Leges sanctae memoriae principis Marciani quas beatissimus Leo papa in suis confirmauit epistolis*; secuntur in codicibus *de prohibitis putationibus* [sic] *a xp̄ianis edictum ciuibus n̄ris constantinopolitanis* [sic], quae hoc loco delenda sunt.

Impp Caesares Flavius Valentinianus pontifex inclitus Germanicus inclitus Alamannicus inclitus Sarmaticus inclitus tribuniciae potestatis uicies septies imperator uicies septies consul septies et Flavius Marcianus pontifex inclitus Germanicus inclitus Sarmaticus inclitus Alamannicus inclitus Francicus inclitus tribuniciae potestatis uicies septies [falsch, es muß heißen *ter*] *imperator consul semel de prohibitis disputationibus a Christianis edictum ciuibus nostris Constantinopolitanis*

[III 104] *Im̄p Valentinianus et Marcianus augusti. Tandem aliquando etc.* [= 23 Gestorum Graecorum; constitutio data est d. 7. m. Febr. a. 452]

[III 105] *DE EODEM EDICTVM SECVNDVM CIVIBVS N̄RIS CONSTANTINOPOLITANIS IDEM AVGVSTI Venerabilem catholicae etc.* [= 22 Gestorum Graecorum; constitutio data est d. 13. m. Mart. a. 452]

Interpretatio legis Theodosii iunioris, quam pro Eutyche seductus a Chrysaphio promulgauit, quam nunc ideo posui ut quia beatæ memoriae principis Marciani lex hanc subsecuta destruxit, etiam tali collatione noscatur quid amplectendum quidque uidendum sit de haereticis Nestorianis et fide catholica

[III 106] *Olim quidem etc.*

[III 106^a] *Lex haec de Nestorio recte continens, contra orthodoxos uero peruerse et pro illa nihilo minus utilitate inserta est, ut sciat lector quia sequens lex principis Marciani [cf. p. 481, I sq.] ideo nominatim de Iba nihil dixit, quoniam nec in ista sic legitur, sed specialiter ab ista damnatos specialiter soluit, generaliter uero et illa [corrupte, coniecerim atticta] generaliter attigit. sicubi autem de Iba in huius legis quae sequitur exemplaribus inuenitur, ut superfluum deputetur, quia et nos ita nos alicubi posuisse recolimus, quod ex uerioribus Acumitorum exemplaribus duximus emendandum*

De infirmandis quae contra sanctae memoriae Flavianum episcopum Constantinopolitanæ urbis, et confirmandis quae postea pro eo a sancta synodo Calchedonensi statuta sunt

[III 107] *Idem augusti, id est Valentinianus et Marcianus Palladio praefecto praetoriorum Orientis. Gloria numquam etc.* [= 24 Gestorum Graecorum; constitutio data est die 6. m. Iul. a. 452]

De confirmandis quae a sancta synodo Calchedonensi contra Eutychem et eius monachos statuta sunt

- [III 108] *Idem augusti Palladio praef. praet. et eodem exemplo Valentiniano p̄fo Illyrici Tattiano p̄fo urbis Vincomalo magistro officiorum et consuli designato. Amplae omnipotenti deo* [ita Rusticus siue eius codices ex Graeco; ipsa constitutionis uerba seruata sunt in collectione Hispana et codice Albigensi 2 *Diuinae semper potentiae*] etc. [= 25 Gestorum Graecorum, constitutio data est eodem die quo ea quae praecedit]

RELATIO SCÆ SYNODI CALCHEDONENSIS AD BEATVM PAPAM LEONEM GENERALITER
DE OMNIBVS GESTIS

- [III 109] *Sancta et magna et uniuersalis synodus quae per gratiam dei et sanctionem piissimorum et amatorum Christi imperatorum nostrorum collecta est in Calchedonensium metropoli prouinciae Bithyniae sanctissimo et beatissimo Romanorum archiepiscopo Leoni. Repletum est gaudio* etc. [= 21 Gestorum Graecorum]

EPISTOLA SCISSIMI ET BEATISSIMI ATQVE APOSTOLICI Dī GRATIA PER OMNIA PLENI
LEONIS PAPAE *omnia gesta sanctae Calchedonensis synodi firmans et sola illa infringens quae per ambitionem Constantinopolitanorum gesta sunt contra Nicaeni statuta concilii, quae subiecta epistola respondit ad relationem sanctae synodi supra scriptam*

- [III 110] *Omnem quidem fraternitatem* etc. [= Leonis ep. 64, cuius uersio Graeca extat in Epistularum Collectione B 20]

Hanc istius collectiunculae formam ex ipsa Rustici editione exhibent codices Parisinus 11611 et Montepessulanus 58; in codice Veronensi LVIII omnia sicut in codicibus Graecis ad finem Gestorum reiecta sunt ordine ita mutato ut relatio synodi [III 109] non aliter quam in Graeco et Φ^a sequeretur allocutionem synodi, lex Theodosii [III 106] in fine post Leonis epistolam [III 110] collocaretur omissa Rustici adnotatione [III 106^a]. uel inde haec Rustici editione posteriora esse apparet; confirmabitur hoc multis aliis codicis Veronensis proprietatibus in uoluminis III praefationibus.

Collectiunculam a se compositam esse Rusticus in eis declarat quae [106^a] legis quam Theodosius post synodum Ephesenam alteram promulgauit, interpretationi a se confectae subscripsit. in scriptione quadam, quae iam non extat, Ibas ab imperatore Marciano in constitutione *Gloria numquam* non minus quam Flauianum Eusebium Theodoretum nominatum atque illius synodi damnatione absolutum esse contenderat, constitutionis exemplari interpolato in errorem perductus. exemplar genuinum in codicibus Acoemitanis nactus errorem ita correxit, ut ex ea ipsa lege quae a Marciano per constitutionem illam cassata est, probaret necesse non fuisse ut Ibas expressis uerbis nominatus absolueretur; neque enim in lege Theodosiana nominatim eum fuisse damnatum. quae sapiunt omnia Rusticum trium capitulorum impigrum defensorem, cuius imaginem satis claram exhibet Collectionis Casinensis pars altera quam in t. I uol. 4 olim edidi. legis Theodosianae exemplari Graeco quomodo potitus sit, nescitur; ex codicibus bibliothecae Acoemitorum, quos Gestorum Chalcedonensium fuisse patet, desumpsit quae in Graecis sunt 23. 22. 24. 25, quibus singulis singuli textus Latini primarii praepositi erant, sicut in Epistularum ante gesta collectione [cf. part. I p. x]. neque enim constitutiones 22—25 ex Graeco translatae esse inde sequitur quod aliae illae collectiones quae praeter Rusticum constitutiones 22. 23. 25 continent, eadem uerba exhibent Latina praeter pauca quae Rusticus ex Graeco im-

mutauit. ceterum ne Graecus quidem textus priuato labori debetur, sed scrinio ab epistulis graecis imperatoris; in partibus enim Orientis constitutiones utroque sermone proponebantur.

Neque tamen simpliciter quae in Gestorum codicibus Graecis inuenerat, Rusticus repetiit, sed sensum isti collectioni substituit sui ipsius proprium per inscriptionem, quam suam esse uel eo prodidit quod contra stabilem et Gestorum et Epistularum eis adnexarum usum Marciani nomini adiunxit *sanctae memoriae*. ibi enim leges quas Marcianus de concilii Chalcedonensis auctoritate constituit, a Leone confirmatas esse contendit atque in eundem finem et concilii litteras ad papam paenultimo, Leonis responsum quod ex Epistularum collectione B [20] desumpsit, ultimo loco posuit, iterum omnia in Chalcedonensi concilio gesta praeter priuilegia sedis Constantinopolitanae a Leone per hanc epistolam esse firmata pronuntians. in utraque inscriptione epistularum et primae [104] et ultimae [110] Rusticus contra ueritatem peccat: papa Romanus leges augusti confirmare ne potuit quidem atque ep. 64 Leo Dioscori damnationem et symbolum approbavit, priuilegiis sedis Constantinopolitanis contradixit, de ceteris gestis uel ea de causa tacuit, quia Latine non uersa ei parum nota erant [p. 67, 1 sq.]. at defensori trium capitulorum utile gratumque erat ex edictis constitutionibus epistulis ostendere uiribus unitis Marcianum imperatorem Leonemque papam pro Chalcedonensis concilii pugnassee auctoritate, quam debilitare illius aetate Vigilium molliter resistentem coegit Iustinianus. neque latet qua ratione commotus appendicem praeter partem ultimam, quam pariter atque ceteri Latini abiecit, ex fine Gestorum in eum locum transtulerit, quem obtinebat obtinetque Epistularum Collectio B in codicibus Graecis, post actionem de damnatione Dioscori. eius enim consilio sicut aptissima erat Leonis epistula qua synodum Chalcedonensem sua muniit auctoritate, ita incommodae erant ceterae Collectionis B epistolae de controuersia quae inter papam atque Marcianum Anatoliumque orta erat quasi sola nubes in temporum illorum splendore; magis e re quae suo tempore agebatur, fore duxit, si cum Leonis epistula concilii relationem cui illa respondet, ex appendice desumptam coniungeret imperatorisque constitutiones praemitteret. ita loco Epistularum collectionis quae in Gestis Graecis primam partem conclusit, alia et similis et diuersa tertiae Gestorum Latinorum re-censioni eodem loco accreuit, appendicis uero nihil remansit nisi allocutio ad imperatorem, sicut in uersione antiqua correctae Φ.

Haec sufficere puto ut manifestum fiat de primario appendicis fine atque consilio neque ex antiqua uersione neque ex Rustici mutationibus aliquid disci posse: qui illa discussurus est, oportet operam in ipsis Graecis contineat. in primis monendum est ne Marciani et Pulcheriae epistolae 26—31, quia in Gestorum uersione Latina Φ non extant, ab eis quae praecedunt, diuellantur. idem est finis ut aduersarii Chalcedonensis concilii admoneantur illius fidem Nicaenae conuenire neque nouam esse, sed unice ueram. eiusmodi aduersarii extitere Constantinopoli [23 p. 479, 24 sq. 22 p. 478, 26 sq. p. 482, 29 sq.], uolumina quoque longa scripserunt atque diuulgauerunt [p. 483, 3]; acriore uero zelo idem certamen exarsit in Palaestina et pugnare coacti sunt augustus et augusta contra monachorum illorum libellum ad Pulcheriam destinatum [26 p. 483, 28 sq. 485, 4 sq. 24 sq. 487, 4 sq.] et Theodosii sede Hierosolymitana potiti contra synodum Chalcedonensem inuectiuam [30 p. 492, 33 sq. 31 p. 494, 9. 25]. epistula 28 monentur monachi Alexandrini ne peccent contra eam constitutionem [22] sicut ubique, ita Alexandriae quoque propositam, quae initium facit praeceptorum imperatoris. neque inter se tantum haec series firme atque indiuisibiliter cohacret, sed cum iis quoque quae ei praecedunt. pronuntiant et contendunt augustus et augusta

adhibito argumento quod ex Cyrillo desumpserunt [cf. p. 485, 14 sq. 487, 26 sq. cum locis Cyrillianis quos t. 1 1, 8 p. 63 s. u. φυσική et φύσει collegi], 'sollemnique addita confessione [p. 485, 33 sq. 487, 33 sq. 489, 17 sq. 491, 26 sq. 493, 23 sq. 494, 29 sq.] se non uane φυσιολογεῖν neque duos Christos introducere, sed fidem patrum non aliter quam synodum Chalcedona a se conuocatam sequi. eundem finem persecuta docet synodi allocutio a Theodoretō conscripta fidem Nicaenam Chalcedone non esse innouatam [p. 470, 4 sq.].

Iam quaeritur quo tempore ista appendix composita sit. Pulcheriae litterae ad Bassam [31], quae simul cum eis scriptae sunt, quas coniux ad Macarium in monte Sina [29] et ad synodum Palaestinam [30] destinauit, anteriores sunt mense Iulio a. 453 [cf. part. 1 p. xii], neque tamen multo; postquam enim ab ipso imperatore prouincias Palaestinas ad unitatem fidei reuocatas esse [p. 494, 17 sq.] comperit, Leo illi congratulatur de hac re d. 9. m. Ian. a. 454. similiter in Iohannis Rufi uita Petri Iberi [p. 55, 12. 57, 1] narratur sex fere menses postquam ille a Theodosio Hierosolymae ordinatus die 7. m. Aug. a. 452 in ecclesia Maiumensi primam missam celebrauerit, Marcianum omnes episcopos a Theodosio ordinatos sedibus pelli iussisse eosque huic praecepto cecisisse, id est mense Februario a. 453. ultima omnium appendicis epistularum est ea qua imperator leniter atque clementer admonet monachos Alexandrinos ut se uniant orthodoxorum ecclesiae [28]. postquam enim Dioscorus *perfidiae inceptor* [Leo ep. 83 p. 94, 8] die 4. m. Sept. a. 454 in exilio Gangrensi mortem obiit [Seuer. ep. 4, 9], in aula Constantinopolitana noua spes effloruisse uidetur; missus est Alexandriam Iohannes decurio qui ipsi concilio adfuerat [cf. p. 459, 10], ut monachis persuaderet ibi nihil contra ueram fidem actum esse [p. 489, 33]. quam rem sibi a Iuliano Coensi qui apostolicae sedis res in comitatu agebat, nuntiatam esse Leo scribit ep. 85 d. 11. m. Mai. a. 455; uidetur igitur epistula imperatoris 28 sub finem anni 454 scripta esse. at spes illa fefellit; odium quo non Alexandrini tantum, sed tota Aegyptus contra synodum Chalcedonensem flagrabat, Dioscori morte non ad incertitudinem conuerti paratam delapsum est, sed uiolentius et inplacabilius exarsit. necessitate coactus Marcianus d. 1. m. Aug. a. 455 constitutionem *Licet iam sacratissima* [L 1111 886 = M vii 517] praecipue in Alexandrina ciuitate et per uniuersam Aegyptiacam diocesi edictis propositis promulgari iussit. qua iteratur constitutionis *Diuinæ semper* seueritas; longe ab admonitionis clementia quae spirat in epistula quam ante sex fere menses imperator ad monachos Alexandrinos direxerat, distat constitutionis initium quod ex editione mea Rerum Chalcedonensium collectionis Vaticanae 15 [uol. 11 2] hic adfero: *Licet iam sacratissima constitutione mansuetudinis meae cautum ac definitum sit quae in eos seueritas exercenda sit qui Eutychetis uel Apollinaris haereticam peruersitatem secuti a religione et fide catholica deuiarunt, Alexandrinae tamen urbis ciues atque habitatores tantis sunt Apollinaris infecti uenenis, ut necessarium fuerit ea quae ante iam sanximus, repetita nunc etiam lege decernere. oportet enim ut sit numerosa seueritas sanctionum, ubi est licentia crebra culparum.* huius constitutionis durauit auctoritas; recepta est praeter Vaticanam in collectiones Quesnelianam et Hispanam, denique adhibita ab eis qui Iustiniani Codicem composuerunt [cf. 1 5. 8. 7, 6]. si iam extitisset, in appendice, de qua agitur, non deesset, omissa uero fuisset Marciani epistula [28] ad Alexandrinos; neque enim hominis certum consilium secuti erat haec duo imperatoris scripta quarum posteriore prius frustra missum esse declaratur, pariter uni eidemque collectioni inferre. confecta igitur est appendix eodem tempore quo altera pars Collectionis B [14—20], cuius ultima epistula data est d. 4. m. Sept. a. 454, atque Epistularum collectionis M forma primaria, quae inter Pulcheriae obitum mense Iulio 453 et necem

Valentiniani d. 16. m. Mart. a. 455 composita est [cf. praef. part. I p. XII]. neque dubitare licet quin appendix eidem Marciani uoluntati debeatur atque illae epistularum collectiones.

III. DE PRIMARIA GESTORVM CHALCEDONENSIVM EDITIONE EIVSQVE MUTATIONIBVS

Gesta concilii Chalcedonensis qualia in codicibus Graecis uersionibusque Latinis tradita sunt, certo quodam consilio in publicum edita esse uel inde apparet quod non secundum dies quibus episcopi consederunt, sed secundum argumenta in πράξεις = *actiones* distributa sunt temporis ratione non semper habita. ecce series dierum atque actionum, quas sicut semper, ita nunc quoque secundum codices Graecos et uersionem antiquam numero; uncis inclusi quae aliena sunt ab editione primaria:

- d. 8. m. Octobr. feria II: actio I
- d. 10. m. Octobr. feria IIII: actio III
- d. 13. m. Octobr. feria VII: actio II
- d. 17. m. Octobr. feria IIII: actio IIII
- [d. 20. m. Octobr. feria VII: actio 18 de Caroso et Dorotheo. 19 de Photio et Eustathio]
- d. 22. m. Octobr. feria II: actio V
- [d. 23. m. Octobr. feria III: acta inter Maximum et Iuuenalem, cf. *Rer. Chalc. Coll. Vatic. 6, 4 = Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. xxxii 2 p. 45*]
- d. 25. m. Octobr. feria V: actio VI
- d. 26.*) m. Octobr. feria VI: actio VIII. VIIII. X
- d. 27. m. Octobr. feria VII: actio XI. [actio de Domno uol. III 3 = *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. xxxii 2 p. 41*]
- d. 29. m. Octobr. feria II: actio XII. actio prior de sede Constantinopolitana [17, 8. 9, cf. *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss. 1930 p. 614¹*]
- d. 30. m. Octobr. feria III: actio XIII. XIIII. XVII
- d. 31. m. Octobr. feria IIII: actio XV. XVI.

Distributa est tota moles in tres partes: primam faciunt quibus aboletur concilii Epheseni alterius auctoritas, alteram tractatus de fide et canones, tertiam actiones particulares. haec dispositio ne turbetur, actio III de Dioscoro collocatur ante alteram qua primum de fide agitur, prorsus omisa est praeter mera corollaria qualia sunt actiones de Caroso et Dorotheo atque de Domno Antiocheno, non parua actio de Photio atque Eustathio quippe quae re ad tertiam, tempore ad alteram partem pertineret. ratio trium partium perspicua fit tribus collectionibus epistularum et constitutionum praepositis et adnexis et inter alteram et tertiam partem intercalatis, modo obseruentur istarum collectionum formae primariae [Collectio M I—II. 13—17; Coll. B 14—22]. quibus collectionibus inprimis altera et tertia manifestum fit cur actio de sede Constantinopolitana praeter temporis ordinem ad ultimi loci auctoritatem euecta sit. consilio editionis primariae neque librariorum lassitudine factum est ut in tertia parte catalogi episcoporum qui actionibus aderant, iam non pleni exscriberentur, sed metropolitaram tantum paucorumque eos sequentium episcoporum

*) Codices Graeci ponunt actionem x d. 27., actionem xi d. 28. sed diebus dominicis concilia non sedent.

nomina continerent. ceterum notabile est catalogos actionum quibus iudices praesidebant, eundem ordinem seruare, discrepare uero catalogum actionis alterius cui soli episcopi aderant; obseruetur praeterea ubique inde a prima actione Eleutherium episcopum Chalcedonis metropolitae adnumerari, etsi non ante actionem sextam [6, 21] Chalcedon ciuitas metropolis nomen adepta est.

Fraude quadam, fortasse Iustiniani factum esse olim conieci [*Festgabe f. Jülicher* p. 211 sq.], ut sextam actionem ingressus esse solus Marcianus diceretur, taceretur de Pulcheria. at errauit. quamuis illam isti actioni cum augusto coniuge adfuisse per Anatolii testimonium [supra p. 249, 17. 18] omni exemptum sit dubitatione, non minore certitudine et gestorum codices Graeci uersionisque Latinae omnes tres recensiones et relatio, ni fallor, Iuliani Coensis ad papam Leonem [l. c. p. 211. *Zeitschr. f. neut. Wissensch.* 25, 52 sq.] testantur augustae praesentiam in acta non esse relatam. quod uerba prima quae gestorum quandam congeriem antiquissimam [cf. l. c. p. 208 sq.] introducunt, illam commemorant, ea narrationis rectae sane et uerae, sed non ipsorum gestorum loco habenda sunt; quibus auctoribus et cui temporis adscribenda sint, in uoluminis 11 2 praefatione exponendum erit.

Secundum morem anticum [cf. *Philolog.* 88 p. 246 sq.] in editione primaria non constitutionum epistularumque tantummodo exemplaria Latina uersionibus Graecis [cf. t. 1 3 p. x. 11 4 p. xx. 1, 1 p. xx] praemissa sunt, sed interlocutiones quoque legatorum Romanorum Latino sermone insertae ita ut interpretatio sequeretur [*Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1930 p. 615]. codices Gestorum Graeci haud pauca huius moris exempla praebuerunt Rustico [cf. eius adnotationes uol. 3 p. 40, 16. 94, 10. 228, 16. 18. 19. 230, 4. 234, 14]; in exemplari codicum qui nunc extant Graecorum, euanuerunt Latina, sed remanserunt ea uestigia, quibus illa olim infuisse probetur, cf. 1, 4/5. 273. 330. 336. 2, 4. 4, 7. 39. 5, 9. 6, 4. 8, 6 neque raro factum est ut gestorum translator Latinus in interlocutionibus Latine prolatis et primitus Latine editis sermonem primarium siue totum siue partim retineret [cf. *Sitzungsber. d. Bayr. Akad.* 1930 p. 622 sq.].

Gesta concilii collectionibus epistularum et constitutionum instructa publicandi ansam praebuerunt primo uolumina quae aduersarii Constantinopoli [p. 483, 3] et in Palaestina [p. 492, 33 sq. 494, 9. 23] contra synodum et Leonis tomum conscripserunt atque diuulgarunt. neque remedium a Leone propositum ut illius tomus Graece uersus ab iudicibus clero et plebi Alexandrinae legeretur [uol. 4 p. 84, 16 sq.], sufficere uidebatur; sibi enim gloriam concilii conuocati et ad finem perducti reseruabat Marcianus [cf. part. 1 p. x sq.]. deinde uero et occasio et causa editionis erat controuersia quae inter Marcianum Anatolium totam synodum et legatos Romanos ipsumque Leonem sub finem concilii exarsit de sedis nouae Romae priuilegiis; quamuis prudenter, tamen non ambigue et epistularum collectiones et ipsorum Gestorum dispositio eo tendunt ut imperatoris conciliique consensus aduersus Leonem clarus manifestusque euadat. Marciani ergo auspiciis adhibitis hominibus utriusque sermonis neque Latini minus quam Graeci peritis [cf. part. 1 praef. p. xii] editionem primariam anno fere 454, certo ante mortem Valentiniani [d. 16. m. Mart. a. 455] confectam esse ea probabilitate quam in eiusmodi quaestionibus consequi licet, mihi uideor demonstrasse.

Quae gestorum siue, ut uerbo sollemni utar, monumentorum dicitur fides, eam integram non habent nisi authentica uel eorum exemplaria sine mutationibus descripta. etiam paratis et mutatis, ut in publicum edantur, tantum remanet auctoritatis, ut facile neglegatur eiusmodi monumentorum editiones non solius ueritatis causa fieri, sed istam ueritatem subici finibus et consiliis eorum qui ob certas res gestas uel ge-

rendas istas editiones institui uolunt, taleque munus hominibus committi solere magis dominis oboedire paratis quam ipsi ueritati seruire. maximam sane gestorum Chalcedonensium partem pro solido firmoque fundamento historiae habendam esse apud omnes prudentes peritosque constat constabitque; siquis uero eorum editionem primariam prorsus immunem fuisse crediderit mutationibus contra ueritatem illatis, is facile confutabitur Leonis epistula primo Latine, tum Graece interpolata et mutata quae miro quodam modo Epistularum collectioni M primariae praefulget [= Leon. ep. 25]. neque minor uis probandi inest interpolationibus quibus interlocutiones legatorum Romanorum in actione xvii corruptas esse olim demonstraui [*Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1930, 622 sq.], eo tantum errans quod eas Iustiniani saeculo adscribere malui quam ipsis Marciani temporibus. hae maculae sunt non admodum difficulter deteresae; intricatius obscuriusque res se habent in actione xi de Iba Edesseno.

Interlocutioni quae ab episcopis Photio Tyri et Eustathio Beryti Tyri facta et in concilii Chalcedonensis actione x lecta est, haec praemissa est sollemnis loci temporisque notatio [p. 373, 10 sq.]:

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαρτίων ἐν κολωνίαι Τύρῳ λαμπροτάτῃ μητροπόλει ὑπατικῇ ἔτους τετάρτου ἐβδομηκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ μηνὸς Περιτίου δεκάτῃ, κατὰ Ῥωμαίους Φεβρουαρίου πέμπτῃ καὶ εἰκάδι, Ἰνδικτιῶνος ᾠ.

de die constat: apud Tyrios mensis Peritius incipit a d. 16. m. Februarii. similiter congruunt annus post consulatum Zenonis et Postumiani = 449 atque Tyrionum 574, qui numeratus est inde a d. 18. m. Nou. a. 126 a. Chr. [cf. RE 1, 647]. sed differt indictio: prima enim indictio currit inde a d. 1. m. Sept. a. 447 usque ad d. 31. m. Aug. a. 448.

Alia ratione, sed non minus euidenter sibi contraria habet notatio quae praecedit cognitionis Berytiae gestis in actione xi [p. 378, 25]:

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων Καλάνδαις Σεπτεμβρίαις Ἰνδικτιῶνος δευτέρας ἐν κολωνίαι φιλοχρίστῳ Βηρυτῳ.

ut indictio 11, quae inde a d. 1. m. Sept. a. 448 usque ad d. 31. m. Aug. a. 449 currit, non falsa esse uidetur, ita dies uerus esse non potest. Kalendae enim Septembres a. 449 non congruunt cum d. 22. m. Aug. a. 449, quando in gestis synodi Ephesensae alterius Ibae causa tractata est non sine cognitionis Berytiae frequenti mentione. neque referri possunt ad a. 448; obstat enim non consulatus tantum, sed etiam ea quae de causae initio uariisque statibus aliunde nota sunt. accusatio quam quattuor presbyteri Edesseni Samuhel Eulogius Cyrus Maras episcopis Ibae Edesseno eiusque nepoti Danihelo Carrensi intulerunt, primo tractata est coram Domno archiepiscopo in synodo Antiochena [p. 380, 32—381, 25. Act. Ephes. in *Abhandlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F.* xv 1 p. 56, 28 ff. p. 40, 8 sq.], quae habita est tempore paschae a. 448, quando constitutio contra Nestorianos atque Irenaeum illic proponebatur [Act. Eph. p. 58, 1 sq. 118, 18 sq.], quae data est Constantinopoli d. 17. m. Febr. a. 448 [t. 1 I, 4 p. 66. 67]. at Domni iudicio spreto primo Samuhel et Cyrus, tum Maras et Eulogius Constantinopolim profecti ab imperatore et a Flauiano archiepiscopo impetrarunt ut causa cognoscenda traderetur tribus episcopis Photio Tyri Eustathio Beryti Vranio Himeriorum atque Damascius tribunus et notarius Ibam et Danihelum ex Osroena prouincia in Phoeniciam deduceret. commonitorium Damascio datum est d. 26. m. Oct. [p. 378, 24]; annus in gestis iam non extat, sed non potest alius fuisse quam a. 448. inde sequitur synodum Beryti Kalendis Septembribus a. 448 non habitam fuisse, sed postea; duplici enim itinere Edessam et Edessa

Berytum non paruo temporis spatio opus erat. atque post initium a. 449 cognitionem Beryti habitam esse constat praeter consulatum gestis praemissum etiam ex eis quae in synodo Ephesena altera Eustathius episcopus Beryti narrat de eis quae post Ibae causam Beryti contra Danihelum Carrensem acta fuerint [Act. Eph. p. 68, 21 sq.]; dicit enim deiectionem Daniheli dilatam esse propter quadragesimam. quae quoniam illo tempore in diocesi Orientali octo hebdomades durasse uidetur [cf. *Rahlf's, Nachr. d. Gött. Ges. d. Wiss.* 1915, 99 sq.], pascha uero a. 449 d. 27. m. Mart. celebrabatur, initium cepit prid. Kal. Febr. atqui interlocutio quae a Photio Eustathioque Tyri prolata est, secuta est cognitionem quam tres illi episcopi Photius Eustathius Vranus Beryti habuerunt; illa enim interlocutio dicitur τὰ ἐπικριθέντα παρὰ Φωτίου καὶ Εὐσταθίου p. 372, 20 neque in cognitione Berytia umquam commemoratur, immo constitutio imperatoris praefulget cognitioni Berytiae [cf. p. 379, 8 sq.], non Tyriae. inde sequitur cognitionem Beryti a tribus illis episcopis habitam esse non multo tempore ante d. 25. m. Februarii a. 449, indictionis uero numerum in priore notatione, diei in altera falsum esse.

Horum plurima perspexit Tillemont [15, 897] quamuis gestorum Ephesenorum ope destitutus, in alia uero et grauiore difficultate neque ille neque alius quis offendit. quando peruenit quae Chalcedone facta est lectio cognitionis Berytiae ad locum, ubi tribus episcopis cognitoribus petentibus εἰ φαίνεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυρίλλου Ἰβας αἰρετικὸν αὐτὸν ὀνομάζων καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἔχων, ἀποδείξαι, respondet Maras accusator ἀποδεικνύομεν [p. 391, 3—6], non sequitur probatio, tacere uidentur et iudices et accusator. etiam maiorem faciunt stuporem quae extant post Marae responsum, iam non ad lectionem pertinentia ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος σηκρητάριος ὁμοίως ἀνέγνω. uerba quae sunt ὁ αὐτὸς et ὁμοίως manifeste recurrunt ad initium lectionis eorum quae Beryti gesta sunt p. 378, 5, at non praecessit sollemnis iudicum interlocutio qua noua lectio iubetur, et, quod inauditum est, sequitur formula *legi legimus legit* Graece uersa qua iudices interlocutionem suam recte exceptam esse agnoscere solent. nulla his turbis remedia praestantur siue codice siue uersione neque corruptelae suspicio locum habet, noxa subesse uidetur eodem illata consilio quo corruptiones numerorum in eis quae gestis Tyri ac Beryti praescripta sunt.

Res ipsa certa est atque manifesta, de istarum uero consilio mutationum et mutilationum clare atque perspicue eruendo uereor ne paene desperandum sit. gestorum Beryti ultima pars quae, sicut dixi, abrupte intercepta est, aliquo modo suppleri potest ex eis quae mense Aprili a. 449 Edessae coram Flauio Chaerea comite primi ordinis et praeside prouinciae Osroenae acta et in synodo Ephesena lecta sunt. narrat ibi Samuhel Ibae accusator tres testes ab accusatoribus Beryti productos, sed neque ab Iba neque ab episcopis cognitoribus esse acceptos [Act. Ephes. p. 40, 26 sq.]: conferenda sunt quae in Beryti gestis quae Chalcedone lecta sunt, de his testibus proferuntur p. 386, 20. 21. 28. 29. 36. 37. p. 387, 5—14. 35—p. 388, 1. 25—27. 34—37. 389, 25. 26. deinde nonnulla pergit narrare idem Samuhel quae in gestis Chalcedonensibus iam non extant [Act. Eph. p. 40, 35 sq.], etiam duos alios testes aduenisse uespero atque postridie esse oblato, sed a iudicibus refutato. multa se et consortes contra dixisse, quae continerentur in gestorum monumentis Beryti confectis; se ipsum dixisse (Syriaca p. 42, 2—4 uerto Graece): βιαζόμεθα· οἱ νόμοι πέντε οὐ παραποιῦνται. δέχεσθε τοὺς προτέρους ἢ τοῦσδε ἢ ἅπαντας ἡμᾶς ἅμα. addit, ut narrationem claudat: καὶ ἐπεὶ οὐκ ἔδοξεν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἡ ὑπόθεσις οὕτως ἐωμένη περὶ τοῦτο γε τὸ κεφάλαιον. post haud pauca exemplar epistulae ad Marim Persam a se et consortibus prolatum esse dicit Ibamque esse confessum exemplar illud esse epistulae a se scriptae:

haec inesse monumentis gestorum Beryti ipsaque epistulae ibidem lectae uerba [Acta Ephes. p. 52, 14 sq.].

Etsi non plena extant quae in cognitione Beryti monumentorum fidei tradita sunt, dubitari nequit tres illos cognitores imperatoris mandatum non ita strenue executos esse, ut iudicium certa sententia terminaretur. accedit alterum. obscurum est quomodo fieri potuerit ut duo ex illis iudicibus Photius et Eustathius sine Vranio [cf. subscriptiones p. 375, 10 sq.], sed cum illis quattuor accusatoribus Beryto Tyrum profecti rem non sententia iudiciali, sed pacto ab Iba et accusatoribus accepto suscriptoque perficerent. accusatores certe pacto non stetisse eis probatur quae postea mense Aprili a. 449 Edessae gesta sunt. neque illa obscuritas eis clarescit quae Photius quamuis seuerè atque euangelio proposito a iudicibus interrogatus profert [p. 377, 21 sq.]. quamuis enim ea tantum quae Tyri acta sunt, attingere magis quam enarrare uideatur atque ita de Beryto tacere, ut iudices ea quae a Theophilo offeruntur gesta Beryti [cf. p. 378, 2. 376, 38], appellent τὰ ἐπὶ Ἰβᾶ ἐν τῇ Τυρίῳ λεγόμενα πεπράχθαι [p. 378, 4], prima tamen uerba [p. 377, 24] φανερὰ ἐπὶ αὐτοῦ ἐλθόντες ἀπὸ Μεσοποταμίας πρεσβύτεροι καὶ μονάζοντες ἔλεγον πρὸς αὐτὸν περὶ αὐτοῦ, εἰτα οὗτος ἤρνεῖτο facta non sunt de rebus Tyri gestis; nam inde a Mesopotamia, id est a prouincia Osroena accusatores sub Iba profecti sunt Berytum et Beryti certa capita contra illum protulerunt, quae uera esse negauit. post haec uerba statim quasi locus non mutatus esset, saltat narratio ad ea quae Tyri gesta sunt. eadem ratione Photii Eustathii-que interlocutio qua res Tyri ad finem perducta esse uidebatur, instituta est. quae initio proferuntur [p. 373, 15—33], mandatum imperatoris per Damascium tribus episcopis, non duobus interlocutoribus tantum traditum [p. 378, 33—379, 11], partes per Damascium productae [p. 379, 7], capita ab accusatoribus oblata [p. 383, 14 sq.], controversia de iis quae Ibas a fide aliena dixisse accusabatur [p. 385, 34 sq.], haec omnia imaginem praebent claram eorum quae Beryti gesta sunt; illorum monumenta allegantur uerbis πολλῶν μνησθέντων ἅπερ ἐμφέρεται τοῖς ὑπομνήμασιν [p. 373, 33]. at quae secuntur ἡμεῖς τὴν τῶν ἀκροατῶν τάξιν πρὸς μικρὸν καταλιπόντες . . . ἀντὶ δικαστῶν εἰρήνης μεσίτας τοῖς μέρεσιν ἑαυτοὺς κατεστήσαμεν, ea iam Tyri facta sunt. sicut in altera Photii narratione, ita etiam hic ea quae Beryti atque ea quae Tyri acta sunt, non discernuntur; tamen omnibus quae in gestis et Chalcedone et Ephesi extant, diligenter perpensis ipsarum rerum etsi non plena neque in omnibus clara, tamen non umbratilis et uana imago euadit. postquam cognitores Beryti in sede Eustathii per duos dies cum accusatoribus eorumque testibus primo tribus, tum quinque frustra rixati sunt, Photius metropolita iudicium Tyrum transtulit obsecuto episcopo Beryti, praetermisso Vranio Graeci sermonis inperito [p. 379, 24 sq.]. qui sequebantur testes [cf. Act. Ephes. p. 42, 16], eos Photius precibus usus atque per plebem Tyrionum Syris ex longinquo affluentibus infestam [p. 377, 35 sq.] commouit ut de ciuitate exirent. iam facili opera ab Iba impetrauit ut cum clericis sibi aduersatis pacem iniret, neque illi restiterunt quippe testibus quibus illum arguerent, priuati. pacto praeter uoluntatem suscripto non steterunt nouaeque contra Ibam seditionis participes postquam Edessam redierunt, facti questi sunt de cognitione Beryti iniuste gesta, sed tacuerunt de omnibus quae Tyri facta sunt, ne se cum Iba pacem sollemniter fecisse faterentur.

Iudicii contra mandatum augusti iurisque regulas suo loco ad finem non perducti, sed Tyrum inordinate translati neque certa sententia terminati, horum omnium bene sibi conscius Photius callide atque astute ita bis interlocutus est, ut lateret quomodo cognitio Beryti finiretur Tyrique denuo inciperet, atque omnia quae proferret, Tyri gesta esse uiderentur. iam umbra quaedam rationis elucet propter quam tem-

porum notationes in gestis et Tyri et Beryti corruptae sint. illis enim in indictione i positis gesta Tyri cognitioni Beryti habitae praecessisse uidentur et omnis suspicio de translatione cognitionis in aliam ciuitatem, de mandato non secundum ius expleto, de Vranio neglecto corrui. non opus erat etiam consulatum annumque Tyrium mutare; illo saeculo tempora ex indictionum numeris computabantur [cf. e. g. Euagr. 4, 29 p. 177, 31 sq.]. ne nimium uero interuallum inter utraque acta euadat, cognitio Beryti non mense Ianuario uel Februario, sed primo die indictionis ii habita esse fingitur. in datatione sacrae qua illa cognitio constituta est [p. 378, 24], omittitur consulatus, ne nimis aperta fia contradictio inter tempora constitutionis et cognitionis. denique similem ob rationem finis gestorum Beryti post p. 391, 6 deletus esse uidetur, num uero ut Photio parceretur iudicis munere male functo an ut lateret iudices qui Chalcedone praesidebant, illi nimis fauisse, discerni nequit, quoniam non Beryti tantum, sed Chalcedone quoque gesta mutilata sunt. haec igitur modestae ignorantiae relinqui et debent et possunt: constat primo tribus locis actionum x et xi textui ea detrimenta esse illata quae non casui uel negligentiae deberentur, sed rationibus dolosis, deinde eiusmodi quascumque rationes non ualuisse nisi primis temporibus post ipsum concilium, quando praeparabatur gestorum editio, neque adhiberi potuisse uni uel alteri exemplari, sed editioni ipsi unde cetera exemplaria pendebant omnia; hoc enim agebatur ut certarum rerum certa notitia interiret. procul uero habendae sunt ab hac discussione machinationes istae quibus saeculo post infelix Iustiniani theologia gestis de Ibae epistula ad Marim utebatur ad apertas falsitates explicando, non commutando; textus ipse enim illis temporibus ita falsari iam non poterat, ut nulla ueritatis uestigia remanerent. immo ne Iustinianus quidem negare praesumpsisset epistulam illam ab Iba scriptam esse, nisi ex Gestorum Chalcedonensium editione primaria ipsa uerba sublata essent quibus ille epistulam suam esse confessus est.

Vsque ad finem saeculi vi editionis primariae exemplaria fere non mutata perdurasse uidentur. Iustiniani tempore quando acriter de synodo Chalcedonensi disputabatur, consuetudo inualuit praeter actiones etiam sessiones siue secretaria numerare, sicut Liberatus 13 gesta in xii secretaria dispertit et Facundus 5, 3 p. 713 actiones de Iba septimam et octauam sessionem dicit. propter dierum sessionumque numerationem Liberatus actionem alteram de Dioscoro post tertiam de fide enarrat, numerationem uero istam ad actiones quales in codicibus sunt, non pertinere testatur Facundus 5, 3 p. 714 *in secunda actione quae in codicibus quidem post tertiam scribitur et ibidem in actione tertia quae primae coniuncta in codicibus inuenitur*. postea in codice Graeco M actio de Dioscoro tertio loco collocata est contra dicentibus scholiis p. 199. 265. secundum ordinem iustum et antiquitus traditum Facundus dicit 5, 3 p. 715 *canones ecclesiasticae disciplinae utiliter esse post definitionem fidei constitutos*; Liberatus uero rationes secutus eorum qui tria capitula defendebant [*Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 2 p. 18] canones ad finem remouet ante actiones de priuilegiis sedis Constantinopolitanae, unde haec confusio orta est, quae ut conferatur rogo cum tabula quam proposui dierum et actionum p. xxii

p. 93 Garn. *undecimo secretario duae actae sunt actiones, scilicet ea quae recte numeratur xv, et alia in qua post discessum iudicum et senatorum et legatorum apostolicae sedis regulae constitutae sunt ecclesiasticae et quaedam priuilegia deputata Constantinopolitanae ecclesiae*. falsissime discessus iste legatorum Romanorum ad canonum constitutionem extenditur.

alia die . . . quae est ultima et duodecima dies concilii: narratur actio quae recte numeratur xvii, omissa est actio xvi.

Codices extitisse Iustiniani tempore in quibus propter certamina de tribus capitulis multa erant nouata, testatur Rusticus in eis quae de codice quodam Acoemotorum Graeco refert; sed de hoc atque de codice itidem Graeco Aniciae Iulianae commodius disputabitur in praefatione ultimae partis uoluminis tertii.

Accurate atque ex codice proponit epitomen eorum quae in synodo Chalcedonensi mota sunt, Euagrius post finem alterius libri historiae ecclesiasticae, quam perfecit a. 593. anticum seruat ordinem actionum secundae et tertiae atque canonum. actione XIII separatim exposita sed non numerata [p. 93, 10] actiones XIII. XV dicuntur tertia et quarta decima; omissa est actio XVI. denique adnotandum in Euagrii codice extitisse relationem synodi ad Marcianum de damnatione Dioscori [2, 98], quae in codicibus qui nunc extant Graecis deest. ex primis sex actionibus haud pauca transscribit Euagrius non ita diligenter ut operae pretium sit lectiones eius proprias apparatusi inserere. notandum uero est, ut de codicum MB lectionibus recte iudicetur, Euagrium hic illic uitia illorum testari:

- p. 77, 13 *σύμνησ* = MB p. 224, 1 *myrensis* Φ. postulatur *Μυρίνης*
 p. 80, 7 *εἴρηται* = B p. 275, 4 *διήρηται* MΦ
 p. 86, 12 *συγχώρησον* = B p. 279, 35 *συγχωρηθῇ* M *indulgete* Φ
 p. 86, 30 *ὑπαχθῆναι* om. = M p. 288, 24
 p. 48, 1 [symbolum ad epitomen gestorum pertinet, cf. p. 91, 19] *ἀληθείας*
ἐχθροί: interpolatio *ἐχθροί* redit p. 324, 18 in codice canonum K^w, qui multa habet singularia
 p. 49, 28 *καὶ θεοτόκου* = F^s K^w p. 325, 29
 p. 50, 15 *τῆς* ante *ἀληθείας* om. = MB p. 326, 8
 p. 83, 25 *ἐκτισθῆναι* = M *ἐκτιθῆναι* B p. 277, 33

Neque tamen Euagrii auctoritatem omnino despiciendam fuisse sero ex his locis didici:

- p. 77, 18 *μεγαλοπόλεως* = Φ *μεγάλῃς ἐκκλησίᾳς* MB p. 224, 25
 p. 77, 24 *πατὴρ ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου* = Φ *πατὴρ ἡμῶν* MB p. 224, 29
 p. 78, 4 *δὲ καὶ* = Φ^r *δὲ* MBΦ^{ac} p. 224, 34
 p. 78, 15 *φιλανθρωπίας τινός* = Φ *φιλανθρωπίας* MB p. 225, 5
 p. 78, 17 *αὐθεντίαν* = Φ *αἰτίαν* MB p. 225, 6
ἐσχηκότας = Φ *ἐσχηκότες* MB p. 225, 7
 p. 78, 19 *ὑπαγορεῦσαι* = Φ *ἐπαγορεῦσαι* MB p. 225, 8
 p. 78, 25 *τοῦ ἰδίου συνειδότος* = Φ *τοῦ συνειδότος* MB p. 225, 12
 p. 85, 17 *ὡς Λέων, οὕτως πιστεύομεν* = Φ om. MB p. 279, 13
 p. 85, 25. 26 *τοὺς ὁμόφρονας Λέοντος τῇ συνόδῳ. τοὺς πατέρας τῇ συνόδῳ*
 = Φ om. MB p. 279, 20
 p. 85, 31 *συγχωρηθῇ* ~ *συγχώρησον* MB p. 279, 21
 p. 86, 9 *τὸν Αἰγύπτιον τῇ ἐξορίᾳ. τὸν αἰρετικὸν τῇ ἐξορίᾳ* cf. Φ, om. MB
 p. 279, 32
 p. 89, 28. 29 *τὰς φωνὰς τῷ βασιλεῖ* = Φ om. MB p. 313, 15
 p. 92, 29 *τινὲς ἐπίσκοποι ἀντειπόντες εἰρήκασιν τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ ἔξω εἶναι*
καὶ ἡξίωσαν αὐτοὺς εἰσελθεῖν cf. quae ad p. 376, 24 adnotaui.
 Sunt de quibus ambigi possit:
 p. 83, 17 *ἀληθῶς* = HX *ἀληθινῶς* MB p. 277, 27
 p. 83, 18 *Λέων καὶ Κύριλλος οὕτως ἐδίδαξαν* om. = BHXΦ habet M p. 277, 28
 p. 86, 10 *ὁ Χριστός* = Φ *ὁ θεός* MB p. 279, 33.

Ab editione primaria alienae sunt actiones de Caroso et Dorotheo [18] atque de Photio et Eustathio [19]. carent enim numeris et omnibus ceteris postponuntur. neque Rustico notae erant, ut taceam de uersione antiqua et Liberato, neque Euagrio uel Iohanni scholastico; primum earum ratio habetur in ea collectionis XIII titulorum recensione quam Benešević appellat Photio prototypam annisque adscribit fere 620—629. initio igitur saeculi VII si editionem quam exhibent codices MB, ortam esse censeas, non multum a uero recedas. additas duas illas actiones esse a prudentibus iuris canonici manifestum est, cf. 18, 9. 10. 19, 37. catalogum episcoporum qui praecedit actioni 19, secundum ceteros qui extant inde ab actione VIII, id est secundum gestorum editionem primariam confectum esse non est cur dubitetur, sed dolendum frustra quaeri unde isti prudentes has actiones desumpserint, quae usque ad illos editae non fuerunt. neque enim crediderim ipsum authenticum illis praesto fuisse; ueri mihi similis uidetur actionis 19 exemplar Beryti extitisse, actionis 18 in scrinio patriarchali Constantinopolitano.

Propter decreta concilii Constantinopolitani a. 553 de epistula ab Iba ad Marim destinata Eunomii Nicomediensis depositionem ex actione XI eliminatam esse postquam Rusticus editionem suam confecit, id est post mortem Iustiniani, olim demonstraui [*Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* XXXII 2 p. 11 sq.]. nihil obstat quominus hoc detrimentum eidem editioni attribuatur, qua duae illae actiones introductae sunt.

Restant alia quae num illi editioni saeculi VII ipsi an posteriori eius exemplo ascribantur, erui nequit, quae tamen qui nunc extant codicibus anteriora sunt. primo omissa sunt omnia Latina Latinisque litteris scripta, deinde chartae operaeque parsimonia facta est imprimis in interlocutionibus quae longa serie decurrentes unam eandemque sententiam continent. de eis quae in prima actione desunt, locutus sum in praefatione partis I p. VII; in actione altera sententiae atque subscriptiones de damnatione Dioscori praeter paucas omissae sunt nominibus tantum relictis [2, 96. 97] neque transscripta est synodi relatio ad Marcianum [2, 98]. epistulae Cyrilli quae in actionibus et tertia et prima extant, in editione unde pendent codices MB, bis scriptae erant; in diuersa enim abeunt codices illis in prima actione tantum a M exscriptis, in tertia a B, cf. notas p. 104. 107. at in actione sexta neque M neque B expositionem fidei iterum exhibent [6, 8]. quae in M initio praescribuntur [cf. p. 5, I nota, ubi casu infelici πρώτη excidit] Βίβλος πρώτη τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου, actioni quartae Βίβλος β τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου,, ea totam molem in duos codices aliquo tempore distributam fuisse testantur neque pertinent ad editionem primariam, cuius diuisio tripartita per locos tribus epistularum collectionibus tributos manifestatur.

Epistularum collectionem M primariam [ep. 1—11] paulo post primam editionem suppletam esse collectione H in praefatione partis primae p. XII exposui. illam Gestorum codicibus olim infuisse mihi quidem inde elucere uidetur quod uersionem Latinam Φ^c propius ab illa distare quam ab eis quae in MB extant, et epistulae quae collectionis H propriae sunt neque in Φ^c desunt, et lectiones satis clare testantur. post Iustiniani, ni fallor, tempora sicut Gesta, etiam epistularum collectiones nouatae sunt. ex parte collectionis H noua collectio formata est epistulis nonnullis [Coll. B 2—4 p. 241 sq.] aucta, textu uero ex antiqua et genuina forma haud raro deflexo. at feliciter accidit ut forma collectionis aut primaria, sicut in PS, aut fere integra, sicut in M [ep. 1—12], de antiquo loco non in omnibus exemplaribus recederet, unde collectioni isti nouatae locus minime aptus paratus est post actionem alteram, eiecta quae ibi antiquitus collocata erat collectione [Coll. B ep. 14—22]. ita res instituta

est in M; aliter processum est in B: omissa in initio collectione M praeter eas epistulas quae ad ipsa gesta pertinebant, noua illa forma collectionis H posita est ante eam quae inde ab initio locum tenebat post actionem alteram. quae uero epistulae collectionis H in istam formam non receptae sunt [12. 13. 14. 15. 16], ex Gestorum codicibus Graecis euanuerunt. rei intricatae simplicior explicatio non praesto erat; eo magis in edendo ab omni experimento abstinendum esse duxi et quantumuis potui, ita exhibui epistularum collectiones ut quomodo compositae sint quemque locum in toto Gestorum opere teneant, facili opera manifestum fiat.

Monachiae m. Ianuario a. h. s. xxxv

E. Schwartz

CORRIGENDA

part. 1 praefatione p. XIII l. 7. 8 *deleas* quae Romae-decenniis

p. 3, 1 not. pro Βίβλος legas Βίβλος πρώτη

pars 2 p. V. pro [a. 1447] legas [a. 1446]

ratio habenda est eorum quae in praef. p. 3 p. XXVI. XXVII de Euagrii lectionibus *adnotau*

p. 362 *legas* a = Vindobonensis hist. gr. 27 s. XII

„ W = Codex Vindobonensis theol. gr. 40 s. XII

p. 377. 24 not. pro φανεᾷ legas φανερά

p. 406, 34 lacuna post σήμερον signanda erat

p. 427. 21 not. legas τοσοῦτον B²⁰

p. 434, 9 not. ante *post haec* del. num. 9

p. 436, 33 not. ante τὴν ἐπιτεθεῖσαν del. num. 34

ACTIONES VIII—XVII
ACTIO DE CAROSO ET DOROTHEO
ACTIO DE PHOTIO ET EVSTATHIO
COROLLARIVM

M = Codex Venetus 555 s. XI
B = archetypus codicum
 a = Vindobonensis hist. gr. s. XII
 b = Vaticani 831 s. XV
 o = Ottoboniani 29 s. XVI
W = Codex Vindobonensis hist. gr. 40 s. XII

Φ^a = Versio Latina antiqua
Φ^c = Versio antiqua correcta
Φ^r = Versionis antiquae correctae editio Rustici

K = Sylloge canonum quae dicitur XIII titulorum
a = Codex Palatinus 376
b = Codex Parisinus 1334
c = Codex Vaticanus 2060
d = Codex Vaticanus 2184
e = Codex Parisinus suppl. 614
f = Codex Parisinus suppl. 1085
h = Codex Coislinianus 211
l = Codex Oxoniensis Laudianus 39
p = Codex Patmensis 172
q = Codex Patmensis 173
r = Codex Vallicellianus F 10
t = Codex Vaticanus 827
u = Codex Vaticanus 1080
y = Codex Oxoniensis Baroccianus 26
z = Codex Venetus III 17
P = Codicis Parisini 415 s. XII pars canonica

Πράξις η̄

- 1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου τῇ πρὸ ἑπτὰ L IIII 611
 Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι M VII 177
d. 26. m. Oct.
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης συνελθόντων ἐν τῇ a. 451
 ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, τουτέστι M VII 180
 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου πατρικίου Ἀνατολίου 6
 2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου
 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφικίων Βιγκο-
 μάλου,
 συνελθόντων δὲ καὶ 10
 2 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
 τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος
 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπό-
 λεως νέας Ῥώμης 15
 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας L IIII 614
 6 καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων
 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
 τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας 20
 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ
 11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
 12 καὶ Διογένη τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου 25
 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων
 15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
 17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῷ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον 30
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης

Actionis VIII [VII in Φ^{cr}] extat praeter Φ^a et Φ^{cr}, quae inter se plus solito discrepant, tertia uersio in Rerum Chalced. coll. Vaticana 6, 3 [Λ^u]. de tota actione cf. quae exposui in *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* XXXII 2

M, B [= abo], ΦΛ^u

1 ὀγδόη B 6—p. 5, 4 omnia nomina om. Φ^{cr} 6 *magistro militum* (ex) *consule ordinario*
et patricio Λ^u 11 λουκηνσίου M, ut solet 13 πρεσβυτέρας B^{bo} 14 ἀρχιεπισκόπου B^o
 15 νέας Ῥώμης om. Φ^aΛ^u 16/17 Ἀντιοχείας — ἐπισκόπου om. B^o 16 Συρίας om. Φ^a
 18—p. 5, 4 om. Λ^u 18 κυντίλου B 18/19 Ἡρακλείας — ἐπισκόπου om. B^o 20 Καπ-
 παδοκίας om. B 21—p. 5, 4 om., pro eis habent καὶ λοιπῶν [τῶν λοιπῶν B^o] τῶν προειρη-
 μένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων B 23 Κυριακοῦ Φ^a κυρίλλου M 14. 13 coll. M 30 κῶν M

- 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης 5
 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ 10
 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
 29 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου (ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου) Κωνσταντείας Ὀλυμπίου 15
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου (Γαγγρῶν 20
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου) ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδίουπόλεως Καλογήρου
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου 25
 ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 42 καὶ Μαριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων 30
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης 35
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως 40
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
 ἐπισκόπου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας

ΜΦ^α

2 Ἰσαυρίας Φ^α συρίας Μ 14/15 ἐπέχοντος — ἐπισκόπου Φ^α om. Μ 17 Ἀμασειας Μ
 18 μελιτινήσ Μ 20/21 Γαγγρῶν — ἐπισκόπου Φ^α om. Μ, post 21 ἐπισκόπου excidit Τίου in
 archetypo ΜΦ^α 24 Δωροθέου Φ^α θεοδώρου Μ 27 τῆς Λυκίας om. Φ^α 32 πεισιδίας Μ
 41/42 ἐπέχοντος — Ῥόδου om. Φ^α

55 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας

56 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας

57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου

καὶ τῆς λοιπῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ καθοσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγιοτάτου θυσιαστηρίου

3 οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ὁ θειοτάτος καὶ εὐσεβεστάτος ἡμῶν δεσπότης παρακληθεὶς παρὰ Μαξίμου καὶ Ἰουβενάλιου τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων παρεκελεύσατο ἡμᾶς διαλαβεῖν μεταξὺ αὐτῶν περὶ τῶν κινουμένων κεφαλῶν. καὶ συνελθόντες οἱ μνημονευθέντες ὁσιώτατοι ἄνδρες φανερά πρὸς ἀλλήλους ἐν τοῖς ἀγράφοις ἐτύπωσαν, ἃ καὶ ἡμῖν δῆλα κατέστησαν δοκοῦντα κατὰ συναίνεσιν δικαίως τετυπῶσθαι. ταῦτα τοίνυν ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα καὶ ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου ἑκάτερον αὐτῶν διδάξαι, ὥστε καὶ ἐξ ἡμετέρας ἀποφάσεως καὶ ἐξ ὑμετέρας ψήφου τὰ ἀρέσκοντα βεβαιωθῇ. ῥω 15

4 Μάξιμος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· Ἦρεσέν μοι καὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ μετὰ πολλὴν φιλονεικίαν κατὰ σύμβασιν ὥστε τὸν μὲν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας μεγαλοπόλεως τὸν τοῦ ἁγίου Πέτρου ἔχειν δύο Φοινίκας καὶ Ἀραβίαν, τὸν δὲ θρόνον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν ἔχειν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας. καὶ ἀξιοῦμεν ἐξ ἀποφάσεως τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας καὶ τῆς ἁγίας συνόδου ἐγγράφως 20 βεβαιωθῆναι ταῦτα.

5 Ἰουβενάλιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάμοι συνήρουν, ὥστε τὴν μὲν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, τὸν δὲ θρόνον τῆς Ἀντιοχείας δύο Φοινίκας καὶ Ἀραβίαν. καὶ ἀξιῶ ὥστε ἐξ ἀποφάσεως τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας καὶ τῆς ἁγίας συνόδου βεβαιωθῆναι ταῦτα. 25

6 Ἡστινὸς διαλαλιᾷ Ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθείσης διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου μαγιστριανοῦ καὶ σηκρηταρίου τοῦ θείου κονισιστορίου τὰ ἐπαγόμενα

7 Πασκασῖνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπον· Ταῦτα ἅτινα συμφωνούντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Μαξίμῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχείας ἐκκλησίας καὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ καὶ ἁγιοτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ Ἱεροσολύμων ὑπὲρ ἀγαθῆς εἰρήνης εἰρῆσθαι γινώσκουμεν, τουτέστιν ἵνα ὁ τῆς Ἀντιοχείας ἐκκλησίας τὰς δύο Φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν ἔχη, ὁ δὲ Ἱεροσολύμων τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχη, ἐτι [τε] καὶ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως τῇ διαλαλίᾳ βεβαιωθῶσιν, ἵνα μηδεμία μετέπειτα περὶ τούτου τοῦ πράγματος ταῖς προλεχθεῖσαι ἐκκλησίαις φιλονεικία 35 καταλειφθῇ.

8 Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος τῆς ἐνδόξου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης εἶπεν· Τὰ 1. IIII 615 συναράσαντα μεταξὺ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείας Μαξίμου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἱεροσολυμιτῶν Ἰουβενάλιου καὶ ἐξ ἐμῆς διαλαλιᾷ βέβαια

M, inde a 5 M, B [= abo], ΦΛ^u

1 Συρίας om. Φ^a 10 παρεκελεύσατο B^b 12 ἀντιγράφοις B^{ao} ἃ om. B 14 ἑκάτερον αὐτῶν MΦ^c ἑκάτερον B^{ab} ἑκατέρου B^o *singula eorum* Φ^a *singula* Λ^u ὑμετέρας — ἡμετέρας ΦΛ^u
15 ῥω MB^{ab} ῥωμαῖον B^o *legimus* Φ^a om. Φ^cΛ^u 17 κατὰ σύμβασιν μετὰ πολλὴν φιλονεικίαν B
18 μὲν om. B^o 22 ὁ om. M 26/27 MBΦ^a om. Φ^c post 36 coll. Λ^u; ἡστινὸς refertur ad textum Latinum interlocutionis legatorum, qui in Gestis primariis praecedebat, sequebatur [i. e. τὰ ἐπαγόμενα] interpretatio Graeca 28 ὁ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος B^o 29 τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης om. Φ^c εἶπον MB *per Paschasium reuerentissimum episcopum dixerunt* ΦΛ^u 29/30 ταῦτα ἅτινα MBΦ^aΛ^u ταῦτα Φ^c 30/31 τῆς — ἐκκλησίας M ἀντιοχείας B 31 καὶ τῷ — ἐπισκόπῳ om. B 32 γινώσκουμεν M νομίζουμεν B 34 ἔχει M τέ MB om. Λ^u 35 μη, μία B^b

μενέτω, ἵνα ἡ μὲν ἁγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείων μεγαλοπόλεως Φοινίκας δύο καὶ Ἀραβίαν ἔχῃ, ἡ δὲ ἁγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἱεροσολυμιτῶν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχῃ, ὥστε τοῦ λοιποῦ ἑκατέραν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἑτέραν ταύτης ἕνεκα τῆς ὑποθέσεως μηδεμίαν ἀμφισβητήσεως ἔχειν ἀφορμὴν.

9 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τοῖς κατὰ 5 συναίνεσιν τυπωθεῖσι μεταξὺ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων Μαξίμου καὶ Ἰουβενάλιου καὶ ἡμεῖς συναινοῦμεν.

10 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Καθὼς ἔδοξε τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχείων πόλεως Μαξίμῳ καὶ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν Ἰουβενάλιῳ, ὥστε τὴν μὲν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς 10 Ἀντιοχείων πόλεως ἔχειν τὰς δύο Φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν, τὴν δὲ ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, κἀγὼ βεβαιῶ τὰ μεταξὺ αὐτῶν δόξαντα, ὥστε ἑκατέραν ἐκκλησίαν τοῦ λοιποῦ μηδεμίαν ἀφορμὴν ἔχειν φιλονεικίας.

11 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Χάριν γινώσκουμεν τῷ δεσπότῃ θεῷ ἐφ' οἷς δύο πατέρων ἀμφισβήτησις συμβάσει φιλικῇ πεπεράτῃται. 15 κρατεῖν τοίνυν τὰ ἑκατέροις τοῖς μέρεσι δεδογμένα βουλόμεθα.

12 Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· Ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ τῶν ἀμφοτέρων πατέρων ἡσθέντες συναινοῦμεν τοῖς δόξασιν.

13 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κώων εἶπεν· Καθὼς συνήρουν ἑκα- 20 τέροις τοῖς μέρεσιν, τουτέστι τῷ εὐλαβεστάτῳ Μαξίμῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχείων καὶ 20 Ἰουβενάλιῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν, ὥστε τὴν μὲν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείων μεγαλοπόλεως ἔχειν τὰς δύο Φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν, τὴν δὲ ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἱεροσολυμιτῶν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, κἀγὼ ὀρίζω βέβαια εἶναι τὰ μεταξὺ αὐτῶν δόξαντα μεσιτευσούσης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης ἑκατέροις 25 εἰς ἕνωσιν.

14 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Συναινῶ τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων γεγεννημένοις.

15 Ἀμφιλόχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σίδης εἶπεν· Τῆς θείας ἐναργῶς οἰκονομίας εἰς φιλικὴν σύμβασιν τὰ τῆς ἀμφισβήτησεως τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Μαξίμου καὶ Ἰουβενάλιου ἔλθειν κελυσσάσης εὐχαριστῶν κἀγὼ τῷ σωτῇ Χριστῷ περὶ τῆς αὐτῶν 30 εἰρήνης συναινῶ τοῖς καλῶς τετυπωμένοις.

16 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἔβόησαν· Καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ λέγομεν καὶ συναινοῦμεν τοῖς παρὰ τῶν πατέρων εἰρημένοις.

17 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἔργον καὶ τοῦτο γεγένη- 35 ται τῆς ἁγίας τριάδος καὶ τῆς τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως προθέσεως, 35 ὥστε τὰ ἀμφισβητούμενα παρ' αὐτῶν τῶν φιλονεικεῖν δοκούντων ὁμογνώμονι τέμνεσθαι προθέσει. ἡ κατὰ σύμβασιν τοίνυν Μαξίμου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείων καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἱεροσολυμιτῶν γενομένη συναίνεσις, καθὼς ἡ ἑκατέρου κατάθεσις ἐδήλωσεν, βεβαία καὶ ἐξ ἡμετέρας ἀποφάσεως καὶ ἀπὸ τῆς ψήφου τῆς ἁγίας συνόδου εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, τουτέστιν ὥστε Μάξιμόν τε 40 τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον εἶτ' οὖν τὴν ἁγιωτάτην Ἀντιοχείων ἐκκλησίαν τὰς δύο Φοινίκας

M, B [= abo], ΦΛ^u

5—31 om. Λ ^u	6 συναίνεσις M	καὶ ἁγιωτάτων om. BΦ ^{er}	15 ἀμφισβήτησιν B ^o
20 τῆς om. B ^o	21 Ἱεροσολύμων B ^{bo}	23 τῆς] τῶν B	28 ὁ εὐλαβέστατος om. B ^o
30 ἐκέλευσας B ^b	εὐχαριστῶ Φ ^{er}	31 συναινῶν Φ ^{er}	καλῶς om. B
[τῶν θείων B ^o] πατέρων MB <i>utrisque</i> [= ἑκατέρων] Φ ^a	35 καὶ εὐσεβεστάτου om. B	37 συμ-	41 τῶν
βίβασιν B ^o	38 συναισις B ^o	39 καθὼς] ἦν B	40 διαμενεῖν B ^b
ἀντιοχείων B		ἡ om. B ^b	

καὶ τὴν Ἀραβίαν ἔχειν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν, Ἰουβενάλιον δὲ τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν εἴτ' οὖν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν ἔχειν, ἀργούντων κατὰ τὴν κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης πάντων τῶν πραγματικῶν καὶ τῶν ἄλλως πορισθέντων τοῖς μέρεσι θείων γραμμάτων καὶ τῶν περιεχομένων αὐτοῖς προστίμων ταύτης ἕνεκεν τῆς ὑποθέσεως. 5 ῥω

Πρᾶξις θ

- 1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω- M VII 185
θησομένου τῇι πρὸ ἐπτὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 26. m. Oct.
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης συνελθόντων ἐν 10 a. 451
τῇι ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας
1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου
Ἀνατολίου
2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλ-
λαδίου 25
3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφικίων Βιγκο-
μάλου,
συνελθόντων δὲ καὶ
2 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 20
τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος
4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
πόλεως νέας Ῥώμης
5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων 25
7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 30
φίλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ
11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
12 καὶ Διογένη τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 35
15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῷ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος
18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 40
19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας

M, B [= abo usque ad 29], Φ

3 τὴν² om. B 4 πρακτικῶν B^o 6 ῥω M legitimus Φ^a om. BΦσΛ^u in fine add. Es
alia manu: Edantur Λ^u 7 ἐνάτη B^a ἐννάτη B^o 18 καὶ om. B^o 19 λουκησίου M 20 ἐπι-
σκόπου B 21 πρεσβυτέρας B^o 24 Συρίας om. Φ 26 κυντίλου B^{ao} 30—p. 8, 43 καὶ
Λουκιανοῦ — Δορυλαίου] καὶ τῶν καθεστῆς προειρημένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων B

- 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
- 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
- 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
- 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ 5
- 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
- 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
- 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
- 28 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου 10
ἐπισκόπου Κωνσταντείας Ὀλυμπίου
- 29 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
- 30 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
- 31 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
- 32 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων 15
- 33 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
- 34 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστά-
του ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
- 35 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου 20
- 36 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Πισινοῦντος
- 37 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
- 38 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
- 39 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας 25
- 40 καὶ Μαρριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων
- 41 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
- 42 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
- 43 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
- 44 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου 30
- 45 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
- 46 καὶ Λουκά τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
- 47 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
- 48 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
- 49 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης 35
- 50 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
- 51 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
ἐπισκόπου Ῥόδου
- 52 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
- 53 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας 40
- 54 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
σκόπου Λαοδικείας Συρίας
- 55 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου

L III 619 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου

M, B [= abo inde a 44]. Φ

10 νουνεχίου MΦ expectatur Ἐπιφανίου 11 κωνσταντίας M 14 μελιτινῆς M 17 ἐπι-
σκόπου MΦ fuit ἐπισκόπου (Τίου) 20 Δωροθέου Φ θεοδώρου M 24 κρητωνιανοῦ M
26 *Mariniano* Φ 37/38 ἐπέχοντος — Ῥόδου om. Φ

- καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότην ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ M VII 186
καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγιωτάτου θυσιαστηρίου
- 4 οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Θεοδώρητος ἄρτι ἀναθεματίσῃ.
- 5 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ εἶπεν· Καὶ δεήσεις
ἐπιδέδωκα τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ καὶ λιβέλλους ἐπιδέδωκα τοῖς εὐλα- 5
βεστάτοις ἐπισκόποις τοῖς διέπουσι τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος,
καὶ εἰ δοκεῖ ὑμῖν, ἀναγινώσκωνται ἐφ' ὑμῶν, καὶ μανθάνετε ὅπως φρονῶ.
- 6 Οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀναγνωσθῆναι οὐδὲν θέλομεν· Νεστόριον
ἄρτι ἀναθεμάτισον.
- 7 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν καὶ 10
παρ' ὀρθοδόξοις ἐτράφην καὶ ὀρθοδόξως ἐδιδάχθην καὶ ὀρθοδόξως ἐκήρυξα, καὶ οὐ L III 622
μόνον Νεστόριον καὶ Εὐτυχῆ, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον μὴ φρονοῦντα ὀρθῶς ἀποστρέφο-
μαι καὶ ἀλλότριον ἡγοῦμαι
- 8 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Φανερώς εἰπὲ ἀνάθεμα
Νεστορίῳ καὶ τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ· ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φιλοῦσιν αὐτόν. 15
- 9 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας οὐ λέγω εἰ μὴ ὡς M VII 189
οἶδα ἀρέσκειν τῷ θεῷ. πρῶτον πείσω ὑμᾶς ὅτι οὔτε πόλεως φροντίζω οὔτε τιμῆς
χρήζω οὔτε διὰ τοῦτο παρεγενόμην, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθην, ἦλθον πληροφορη-
σαι ὅτι ὀρθόδοξός εἰμι καὶ ὅτι Νεστόριον καὶ Εὐτυχῆ καὶ πάντα ἄνθρωπον δύο υἱοὺς
λέγοντα ἀναθεματίζω 20
- 10 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Εἰπὲ φανερώς ἀνά-
θεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτοῦ.
- 11 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ ἐὰν μὴ ἐκθῶμαι ὅπως πιστεύω,
οὐ λέγω, πιστεύω δέ
- 12 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Οὗτος αἰρετικός ἐστίν. 25
οὗτος Νεστοριανός ἐστι. τὸν αἰρετικὸν ἔξω βάλλε.
- 13 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τῷ μὴ
λέγοντι θεοτόκον τὴν ἁγίαν παρθένον Μαρίαν καὶ τῷ εἰς δύο υἱοὺς μερίζοντι τὸν ἕνα
υἱὸν τὸν μονογενῆ. ἐγὼ δὲ καὶ τῷ ὄρωι τῆς πίστεως ὑπέγραψα καὶ τῇ ἐπιστολῇ
τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καὶ οὕτω φρονῶ. καὶ μετὰ ταῦτα πάντα 30
σώζισθε.
- 14 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ πᾶσα λοιπὸν περὶ Θεοδωρήτου τοῦ θεοφι-
λεστάτου ἀμφιβολία λέλυται. καὶ γὰρ Νεστόριον ἐπὶ ἡμῶν ἀνεθεμάτισεν καὶ παρὰ
τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος
προσεδέχθη καὶ τὸν ὅρον τῆς πίστεως τὸν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας δοθέντα ἐδέξατο 35
ἀσμένως, καὶ τούτῳ, ἔτι μὴν καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μνημονευθέντος ὁσιωτάτου ἀρχιεπι-
σκόπου Λέοντος καθυπέγραψεν. λείπεται τοίνυν ψῆφον ἐξενεχθῆναι παρὰ τῆς θεο-
φιλείας τῆς ὑμετέρας ὥστε καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτὸν ἀπολαβεῖν, καθὼς καὶ ὁ ὁσιώτατος
ἀρχιεπίσκοπος Λέων ἐδικαίωσεν.

M, B [= abo], Φ

3 θεοδώρητος B ut solet

ἀναθεματίσῃ MΦ^a ἀναθεματίσει B *anathematizet Nestorium* Φ^c

4 Καὶ om. B^o Φ 6 εὐλαβεστάτου om. Φ 7 *legantur* Φ ἀναγινώσκονται MB 9 ἄρα τι M

11 ὀρθοδόξως [ὀρθοδόξοις B] ἐδιδάχθην MBΦ^{ac} *orthodoxe docui et orthodoxe sum edoctus* Φ^c 12 εὐ-

τυχῇ B^b 14/15 ἀνάθεμα Νεστορίῳ om. B^o 20 *dicentem uel opinantem* Φ 22 αὐτοῦ MB^o

αὐτὰ B^{ab} 26 βάλλε MB^b 28 τὴν — μαρίαν θεοτόκον B^b 30 *archiepiscopi domini* Φ^c *domini* Φ^{ac}

31 σώζεσθαι MB^b 32 *gloriosissimi* Φ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι B^o εὐλαβεστάτοι MB^{ab}

32/33 θεοφιλεστάτου MB^{ab} εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου B^o cf. Φ 34 θεοφιλεστάτου καὶ ἁγιωτάτου B

πρεσβυτέρου B^o 36 τούτῳ M τοῦτο B^{bo} *hoc* Φ τοῦτον B^a 39 ἐδοκίμασε B^o

- 15 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Θεοδώρητος ἄξιος τοῦ θρόνου. τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν ὀρθόδοξον. ἡ ἐκκλησία τὸν ποιμένα ἀπολάβη. τὸν ὀρθόδοξον διδάσκαλον ἡ ἐκκλησία ἀπολάβη. Θεοδώρητος ἄξιος τοῦ θρόνου. τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. μετὰ τοῦ θεοῦ Λέων ἐδίκασεν. ὁ λαὸς τὸν ὀρθόδοξον ἀπολάβη. ἄξιε τοῦ θρόνου. Θεοδωρήτωι τῶι ἐπισκόπῳ ἡ ἐκκλησία ἀποδοθῇ. 6
- 16 Πασκασίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, ἔτι δὲ καὶ Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κώων πόλεως ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· Τὸν ἀγιώτατον καὶ σεβάσμιον ἐπίσκοπον Θεοδώρητον καὶ ὁ ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος πάσης ἐκκλησίας ἐπίσκοπος πόλεως Ῥώμης Λέων πάλαι εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο οὕτως καθὼς τὰ γράμματα τὰ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντα πρὸς τὴν ἡμετέραν ταπεινῶσιν μαρτυροῦσιν. εἰ τοίνυν τὴν καθολικὴν πίστιν καθὼς ὑπισχνεῖται, καὶ κατὰ τὸν προλεχθέντα μακάριον ἐπίσκοπον τὴν ὑπογραφὴν ἐν τῶι ἰδίῳ λιβέλλῳ ἀπέστειλεν καὶ τῇ ἡμετέρᾳ ἔτι ταπεινώσει ἑτέρου δοθέντος λιβέλλου ἔδειξεν, ἐπειδὴ καὶ Νεστόριον καὶ Εὐτυχῇ οὐ μόνον ἐγγράφως, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ παντὸς τοῦ συνεδρίου οἰκείῳ στόματι ἀνεθεμάτισεν, ταύτῃ τῇ κρίσει ἡ ἀγιωτάτη καὶ σεβασμία σύνοδος ἔτι τε καὶ ἡ ἡμετέρα ταπεινότης ἀποδοθῆναι αὐτῶι τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν ὥρισεν. 10
- 17 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θεοδώρητος διὰ πάντων μὲν ὀρθόδοξος ἀπεδείχθη, καὶ δι' αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀναθεματίσαι Νεστόριον καὶ Εὐτυχῇ. δικαίως τοίνυν καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀπολήψεται ἐκκλησίαν. 20
- 18 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος Ἀντιοχείας εἶπεν· Πάλαι μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Θεοδώρητον ὀρθόδοξον ἤδιδεν ἐπακούων αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῶν διδασκαλιῶν, πολλῶι δὲ πλέον νῦν ἀπεδεξάμην τὴν αὐτοῦ ὁσιότητα ἀναθεματίσασαν νῦν Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ φρονοῦσαν κατὰ τὸν ὅρον τὸν ἐκτεθέντα παρὰ τῆς ἀγίας ταύτης συνόδου. ὅθεν ψηφίζομαι καὶ ἐγὼ τῆς πόλεως Κύρου συνήθως αὐτὸν εἶναι ἐπίσκοπον. 25
- 19 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Κάγῳ τοῖς αὐτοῖς συντίθεμαι ὡςπερ ἐψηφίσατο ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος. 30
- 20 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Κάγῳ σύμφηφος γίνομαι τοῖς τύποις τῶν ἀγίων πατέρων ἐπὶ τῶι θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Θεοδωρήτῳι.
- 21 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Κάγῳ πλησία τοῖς ἀποφηναμένοις ἀγίοις πατράσι ψηφίζομαι περὶ Θεοδωρήτου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. 35
- 22 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Τοῖς τυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων συνωιδὰ κατατίθεμαι περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Θεοδωρήτου.

M, B [= abo], Φ

2/3 τὸν ὀρθόδοξον — ἀπολάβη om. B^o 3 τοῦ θρόνου θεοδώρητος ἄξιος B 4 *post deum* Φ
 5 τῶ ἐπισκόπῳ quod sapit interpolationem concilii quinti gratia MB *catholico doctore* Φ 6 ἐπί-
 σκοποι om. B^b 9 πάσης τῆς B^o 10 πάλιν B^{ab} 13 ἐν om. B^b 14 ἐδέξατο B^b
 14/15 ἀλλ' ἔτι M ἀλλὰ B 16 τε] δι Φ^r 18 -21 om. B^o 20 *Nestorii* Φ^a et varia lectio in
 Φ^{tc} *Eutychis* [*eutychen* varia lectio in Φ^e] *male placiti* [Φ^{tc} *pravi sensus* Φ^a] *haeresim* Φ 24 πλείον B
 νῦν MB^{ab} Φ om. B^o 25 ἀναθεματίσας B^b νῦν om. B^a 26 Κύρου om. B^o 29 ἐπί-
 σκοπος B^o Φ Κωνσταντινουπόλεως om. B 31 καππαδοκίας καισαρείας M 32-34 σύμφηφος
 Κάγῳ om. B 34 -37 Κάγῳ — εἶπεν om. Φ 38 κατατίθεμαι συνωιδὰ B^b

- 23 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων Ἀραβίας εἶπεν· Συναινῶ καὶ γὰρ
τοῖς περὶ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Θεοδωρήτου ὀρθῶς καὶ δικαίως ὀρισθεῖσιν.
- 24 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Αὕτη δικαία κρίσις. αὕτη δικαία
ψῆφος. αὕτη Χριστοῦ κρίσις. τούτοις καὶ ἡμεῖς συναινοῦμεν. ταῦτα πάντες
λέγομεν. 5
- 25 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἁγίας συνόδου Θεοδώρητος
ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τὴν ἐκκλησίαν Κύρου τῆς πόλεως ἀπολήψεται. ῥω
- 26 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀναθεματίσῃ καὶ Σωφρόνιος.
- 27 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης εἶπεν· Ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ Εὐτυχεῖ καὶ M VII 193
πᾶσι τοῖς μὴ ὀρθῶς φρονοῦσιν. 10
- 28 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Καὶ Ἰωάννης ἄρτι ἀναθεματίσῃ.
- 29 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γερμανικεῖας εἶπεν· Ἀνάθεμα Νεστορίῳ
καὶ Εὐτυχεῖ καὶ πᾶσι τοῖς φαῦλα φρονοῦσιν.
- 30 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀμφιλόχιος Εὐτυχέα ἄρτι ἀναθεματίσῃ.
- 31 Ἀμφιλόχιος ἐπίσκοπος Σίδης εἶπεν· Ἀνάθεμα τῷ ἐπαράτῳ Εὐτυχεῖ καὶ τοῖς 15
τὰ αὐτοῦ φρονοῦσιν.
- 32 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Διὰ πάντων θεραπευθείσης τῆς ἁγίας συνόδου
καιρὸς τὴν ὁμόνοιαν πάντας φυλάττειν.

Πρᾶξις ι

19

- 1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω- L III 626
θησομένου τῇ πρὸ ἐπτὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 26 m. Oct.
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης Μαρκιανοῦ τοῦ
αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος
Εὐφημίας
- 2 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου 25
Ἀνατολίου
2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλ-
λαδίου
3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγ-
κομάλου, 30
συνελθόντων δὲ καὶ
- 3 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος
- 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου- 35
πόλεως νέας Ῥώμης
- 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας

19 Fac. 5, 3 p. 713 eius (Ibas) causa in septima et octava sessione discussa est

M, B [= abo usque ad p. 12, 4], Φ [usque ad 24]

1 constantius varia lectio in Φ καγὼ συναινῶ B^o 4/5 ταῦτα — λέγομεν om. B^o
7 πόλεως M ἀπολήψεως B βωραῖον B^o 8 ἀναθεματίσει MB^{ab} ἀναθεματίσθαι B^o 9 κωνσταντιανῆς B
11 ἀναθεματίσει B 14 Εὐτυχέα om. Φ ἄρτι om. B^o ἀναθεματίσει MB 16 αὐτῶν B^o
17 ἐνδοξότατοι καὶ μεγαλοπρεπεστάτοι B^o 19 δεκάτῃ B^o 20/21 καὶ — δηλωθησομένου
om. Φ 21 τῇ om. B^o ἐπτὰ Φ^{at} 22 MB^o 22/23 Μαρκιανοῦ — αὐγούστου om. Φ 25—p.
13, 19 omnia nomina om. Φ 25—27 στρατηλάτου — ἐνδοξοτάτου om. B^o 27 ἐπάρχου] στρατη-
λάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ ἐπάρχου B^b 35 τῆς om. M post 37 deest Iulianalis, cf. p. 42, 36

- 6 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
7 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
8 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
9 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 5
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ
10 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
11 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
12 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
13 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 10
14 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
15 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
16 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης
17 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 15
18 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
19 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Δόμνου
20 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
21 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 20
22 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
23 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
24 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
25 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκού
26 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως 25
27 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
28 καὶ Συμεῶνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
29 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου [Πέργης] ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντείας Ὀλυμπίου
30 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας 30
31 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας
32 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
33 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
34 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
35 καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ 35
36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδίουπόλεως Καλογήρου
37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
38 καὶ Φωτεινοῦ [τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου] ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ 40
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινούντος
39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας

M, B [= abo usque ad 4]

1 κυντίλλου B^{ao} 2 τῆς οἰκ. B^{ab} 5—p. 13, 19 om. B 21 κυρίλλου M 26 ἐδέσσης M
28 Πέργης deleni 32 μελιτηνῆς M 40 τοῦ — ἐπισκόπου] postulatur ἀρχidiaκόνου 41 κρητωνιανοῦ M

- 42 καὶ Μαρριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου 5
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλίππουπόλεως
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης 10
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
 ἐπισκόπου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 55 καὶ Γερωντίου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας 15
 56 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
 σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 58 καὶ Κεκροτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστοπόλεως
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειο- M VII 196
 τάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης Μαρκιανοῦ ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συν- 21
 αθροισθείσης καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσια-
 στηρίου
 4 εἰσελθὼν Ἰβας ὁ εὐλαβεστάτος ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως
 εἶπεν· Ἀδικηθεὶς παρὰ Εὐτυχοῦς καὶ συσκευὴν ὑπομείνας ἀπὼν ἀπὸ τεσσαράκοντα 25
 μονῶν καὶ καθαιρεθεὶς ἦλθον ἐνταῦθα φιλανθρωπίας τυχεῖν καὶ προσῆλθον τῇ θείᾳ καὶ
 ἀθανάτῳ κορυφῇ καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ
 οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἐξετάσαι τὰ κατ' ἐμέ. δέομαι τοίνυν ὑμῶν ἵνα μάθητε ὅτι συ-
 σκευὴν ὑπέμεινα συκοφαντηθεὶς παρὰ τινῶν κληρικῶν. κελεύσατε τὰ ἐπικριθέντα
 παρὰ Φωτίου καὶ Εὐσταθίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἀναγνωσθῆναι. Οὐράνιος 30
 γὰρ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἰμερίων εἰς χάριν Εὐτυχοῦς πάντα πράττων παρεσκεύασεν τινὰς
 κληρικούς αἰτιάσασθαι με καὶ τὴν δίκην ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς προλεχθεῖσι παραπεμφθῆναι.
 καὶ ἡρέθη ἄθῳ ἀπὸ τῶν βλασφημιῶν τῶν ἐπενεχθεισῶν μοι καὶ ἐπικρίσις ἐξηνέχθη
 παρὰ τῶν προλεχθέντων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τὰς μὲν κατηγορίας τὰς κατὰ
 συκοφαντίαν κατ' ἐμοῦ γενομένας ἐλέγχουσα, προσμαρτυροῦσα δὲ τῇ ἐμῇ ὀρθοδοξίᾳ. 35
 κελεύσατε οὖν πάντα τὰ κατὰ ἀπουσίαν ἐμὴν πεπραγμένα ἐν Ἐφέσῳ ἀργεῖν καὶ τὰ δι- L III 627
 καὶά μοι φυλαχθῆναι τῷ ἐν μηδενὶ καταγνωσθέντι καὶ ἀποδοθῆναι μοι τὴν ἐπισκοπὴν
 καὶ τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γὰρ ἅπαντες οἱ κληρικοὶ Ἐδέσσης δι' ὧν ἔγραψαν τοῖς προ-
 λεχθεῖσιν ἐπισκόποις, ἐμαρτύρησάν μοι ὅτι περ ὀρθόδοξος τυγχάνω καὶ ἀλλότριός εἰμι
 τῆς ἐπενεχθείσης μοι ἀθεμίτου βλασφημίας. 40

23—39 adfert Vigilius t. III 2 p. 142

M, B [= abo inde a 20], Φ [inde a 20]

21 δεσπότης ἡμῶν B^a Μαρκιανοῦ om. Φ 22 πάντων om. B^a 24 ὁ γενόμενος om. Φ^a
 Ἐδεσσηνῶν B Ἐδεσσηνῶν M 25—26 συσκευὴν — τυχεῖν καὶ om. B^a 26 συσκευὴν scilicet σκευὴν MB^{ab}
 27 ἀγίᾳ ταύτῃ ἀγιωτάτῃ B^a 28 ἐξετάσων B^b 31 πάντα om. B^a 31/32 κληρικοὺς τινὰς M
 33 εὐρέθη B 35 γενομένας B^a 36 οὖν om. Φ τὰ — πεπραγμένα MB Vig. varia lectio
 in Φ^a quae — sub Dioscoro gesta sunt Φ^a quae — gesta sunt sub Dioscoro Φ^a ἐμὴν om. B 38 Ἐδέσσης
 MB^{ab} 40 ἐπαχθείσης M

5 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῆς διδασκαλίας Ἰβρα τοῦ εὐλαβεστάτου δῆλης γενομένης τί παρίσταται τῇ ἀγίαι συνόδω; Ῥω

6 Πασκασῖνος καὶ Λουκῖνσιος καὶ Ἰουλιανὸς οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος εἶπον· Τὰ πεπραγμένα ὧν τὴν μνήμην ἐποιήσατο ὁ εὐλαβεστάτος Ἰβρας καὶ ἑαυτὸν καθαρὸν ἀπὸ πάσης κατηγορίας ἐν τῷ τῶν ἐπισκόπων κριτηρίῳ κατεστήμανεν, προκομισθῶσιν εἰς τὸ μέσον, ἵνα ἐκ τῆς τούτων ἀναγνώσεως ἡ <ῆ> δικάσιμον ἢ εἴ τι ὀρίσαι χρή, ἐπιγνώμεν.

Καὶ ἐπιδοθείσης τῆς ἐπικρίσεως παρὰ Ἰβρα τοῦ εὐλαβεστάτου Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀνέγνω

7 Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων 10
M VII 197 πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαρτίων ἐν κολωνίαι Τύρῳ λαμπροτάτῃ μητροπόλει ὑπατικῇ
d. 25. m. Febr. ἔτους τετάρτου ἑβδομηκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ μηνὸς Περιτίου δεκάτῃ, κατὰ Ῥωμαίους
a. 449 Φεβρουαρίου πέμπτῃ καὶ εἰκάδι Ἰνδικτιῶνος α̅, Φώτιος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων μητροπόλεως καὶ Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως διελαλήσαμεν τὰ ὑποτεταγμένα

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ εὐδοκιμώτατος τριβούνος καὶ νοτάριος Δαμάσκιος ἐπι- 15
δημήσας τῇ Φοινίκων ἐπαρχίᾳ εὐσεβῇ γράμματα ἡμῖν ἐπιδέδωκεν τοῦ πάντα εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν παρακελευόμενα ὥστε ἀκροατὰς ἡμᾶς γενέσθαι ἅμα τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱμερίων πόλεως Οὐρανίῳ τῶν κινουμένων κεφαλαίων πρὸς τὸν θεοσεβεστάτον ἐπίσκοπον τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως Ἰβαν παρὰ Σαμουήλου καὶ Κύρου καὶ Μάρα καὶ Εὐλογίου τῶν εὐλαβεστάτων καὶ τύπον τὸν ἡμῖν φανησόμενον 20
δικαιότατον παρασχεῖν. τοῖς οὖν εὐσεβῶς θεσπισθεῖσιν τὸ ἱκανὸν ποιοῦντες προτεθείκαμεν τὴν ἀκρόασιν καὶ τῶν μερῶν προσαχθέντων ἡμῖν διὰ τοῦ προειρημένου εὐδοκιμώτατου καὶ περιβλέπτου τριβούνου καὶ νοταρίου Δαμασκίου καὶ καταθέσεως γεγεννημένης παρὰ τοῦ αὐτοῦ εὐδοκιμωτάτου ἀνδρὸς δῆλον ποιούσης τοῦ πανευσεβοῦς βασιλέως ἡμῶν τὸ θέσπισμα ἀναγκαίως ἐπετρέποντο οἱ τῶν κατηγορῶν τὸ πρόσωπον 25
ἔχοντες διδάσκειν ἅπερ ἔχουσιν. ἐπιδεδωκότων δὲ αὐτῶν κεφάλαιά τινα καὶ ἀξιωσάντων τούτων ἀκριβῇ γενέσθαι τὴν ἐξέτασιν ἐντυχόντες ἡμεῖς τοῖς κεφαλαίοις καὶ ἐν τούτοις εὐρόντες διαβολὴν τινα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἰβρα ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονούντος, ἀλλ' ἕτερα παρὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον διδάσκοντος, ἀναγκαίως <ἐκ> τούτου πρῶτον τὴν ἐξέτασιν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας ποιήσασθαι κατηπεύχθημεν. ἐπετρέψαμεν τοι- 30

L III 630 γαρὺν τοῖς κατηγοροῖς εἰπεῖν τίνα ἐστὶν ἃ τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβρα εἴρηται
M VII 198 τῆς εὐσεβείας, ὡς ἔφασκον, ἀλλότρια δογμάτων. εἰπόντων δὲ αὐτῶν φανερά τινα καὶ πολλῶν κινηθέντων, ἅπερ ἐμφέρεται τοῖς ὑπομνήμασιν, ἡμεῖς τὴν τῶν ἀκροατῶν τάξιν

13 indictio i decurrit inde a d. i. m. Sept. a. 447 usque ad d. 31. m. Aug. a. 448 26—33 ὑπομνήμασιν adfert Vigilius t. III 2 p. 144

33 ἡμεῖς — p. 15, 14 ὁμόνοια adfert Facundus 7, 5 p. 737

M, B [= abo], Φ

2 Ῥωμαῖον B^o 3/4 καὶ — πρεσβύτερος εἶπον MB^{ao} ἐβόησαν σὺν βονιφατίῳ πρεσβυτέρῳ B^b et Bonifatius pbr̄ uicarii [om. Φ^a] sedis apostolicæ per Pascasinum dixerunt Φ 6 ἐν τῷ μέσῳ B^b
7 aut iudicandum sit Φ ἡ δικάσιμον MB 9 σηκρητάριος om. M τοῦ — κονσιστωρίου B^oΦ om. MB^{ab} 10 Postumiani Φ^{ac} et uaria lectio in Φ^r πουστουμιανοῦ B^o ποστουμιανοῦ [ποστουμηνιανοῦ M] MB^{ab}Φ^r 11 κολωνεῖα B^{ab} 13 φεβρουαρίου MB^b πρώτῃς B ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος B^b 13/14 Τυρίων — τῆς om. B^b 14 ἐπίσκοπος MB^{ao}Φ^a om. Φ^{ac} βηρυτίων B^b βηριτῶν B^o 16 δέδωκε B^b 18/19 κεφαλαίων om. B 19 ἔδεσσηνῶν MB^{ab} 22 propositum Φ προστεθείκαμεν MB προσταχθέντων M 23 καὶ MB^{bo}Φ ἀνδρὸς τοῦ B^a 24 γινομένης B^o 25 ἡμῶν βασιλέως B^a βασιλέως B^o 26/27 ἀξιωτάτων B^o 29 ἀλλ' — διδάσκοντος om. B^o ἐκ Φ om. MB πρώτου B 31 θεοφιλεστάτῳ B^b 32 dogmatibus Φ^{ac} dogmatis Φ^a δόγματα MB εἶπον Φ δὲ om. Φ^{ac}

πρὸς μικρὸν καταλιπόντες εἰς τὸ κοινωφελὲς τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἀπιδόντες ἀντὶ δικαστῶν
 εἰρήνης μεσίτας τοῖς μέρεσιν ἑαυτοὺς κατεστήσαμεν καὶ πολλαῖς χρησάμενοι ταῖς συμ-
 βουλαῖς τῆς εὐσεβείας πανταχοῦ προτιμωμένης καὶ ἐξεταζομένης παρεσκευάσαμεν τὸν
 θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν καὶ αὐτὸν τοῦτο ἀρπάσαντα εἰς πληροφορίαν τῶν λε-
 γόντων βεβλάφθαι ἐγγράφως ἐπιδοῦναι ὅπως ἔχει τε καὶ φρονεῖ περὶ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν 5
 πίστεως, ὅπερ καὶ πεποίηκεν. ἐκ περιουσίας δὲ ὁ προειρημένος θεοφιλέστατος ἀνὴρ
 ὑπέσχετο καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει διαλέγεσθαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ φανερῶς ἀναθε-
 ματίζειν τὸν τῆς πονηρᾶς δυσσεβείας ἐξάρχον Νεστόριον καὶ τοὺς τὰ αὐτὰ αὐτῷ φρο-
 νοῦντας καὶ τοὺς ἢ λόγοις ἢ βίβλοις αὐτοῦ κεχρημένους, ὁμολογεῖν δὲ οὕτως πιστεύειν ὡς
 τὰ γράμματα περιέχει τὰ τῆς συμβάσεως τῆς γεγεννημένης μεταξύ τῶν θεοφιλεστάτων 10
 καὶ ὁσιωτάτων τὴν μνήμην Ἰωάννου τοῦ τῆς μεγίστης Ἀντιοχείων πόλεως ἐπισκόπου
 καὶ Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγίστης πόλεως ἐπισκόπου, οἷς διηκονήσατο ὁ
 τῆς μακαρίας μνήμης ἐπίσκοπος τῆς Ἑμεσηνῶν πόλεως Παῦλος, ἐξ ὧν ἡ οἰκουμένη συν-
 εκροτήθη ὁμόνοια, στοιχεῖν δὲ καὶ πᾶσιν τοῖς πραχθεῖσιν ἐναγχος παρὰ τῆς συν-
 ελθούσης ἁγίας συνόδου ἐν τῇ βασιλευούσῃ καὶ φιλοχρίστῃ Κωνσταντινουπόλει, 15
 ἔχειν δὲ τὰ δεδογμένα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει ἅπαντα ὡς παρὰ συνόδου ὑπὸ ἁγίου
 πνεύματος κινηθείσης ἴσην τε αὐτὴν ἡγεῖσθαι τῇ ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσῃ καὶ μηδε-
 μίαν διαφορὰν νομίζειν αὐτῇ πρὸς ταύτην. καὶ σφόδρα αὐτοῦ τὴν θεοσέβειαν ἐπηνέ-
 σαμεν προθύμως ἀρπάσασαν τὸ θεραπεῦσαι τοὺς ἐξ ὑπονοίας ἢ ἄλλως πως βεβλαμμένους
 περὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας. τούτων (οὖν) δοξάντων καὶ ἐπαγγελθέν- 20
 των καὶ τοῦ μεσοτοίχου τῆς ἔχθρας σὺν θεῷ καταλυθέντος ἐπάναγκες ἦν συναγαγεῖν ἡμᾶς
 καὶ συνάψαι πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην τῇ κεφαλῇ τὰ διεστῶτα μέλη. M VII 201
 διαλεχθέντες τοιγαροῦν ὅσαπερ ἔδει, πεπείκαμεν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν
 ἔχειν τοὺς προειρημένους ὡς ἴδια τέκνα καὶ θάλπειν καὶ συγκροτεῖν ἀπάσης ἀμνηστίας
 παρεχομένης τοῦ θεοῦ τὸ κριτήριον αὐτῷ προθέντες. πεπείκαμεν δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς 25
 προειρημένους συνελθεῖν ὡς πατρί τῷ αὐτῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαν καὶ πᾶσαν
 ἐπαγγείλασθαι εὐνοίαν καὶ διάθεσιν ὡς τῶν λυπηρῶν ἀπάντων σὺν θεῷ πεπαισμένων.
 πρὸς τοῦτῳ ἀπηιτήσαμεν ἡμεῖς λόγον τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν ὡς πᾶσι τοῖς
 ἐν τῷ παρόντι πράγματι λυπήσασιν αὐτὸν ἢ δόξασιν ἀντιπράττειν ἀμνηστίαν δω-
 ρεῖσθαι, καὶ οὐδένα λυπήσει οὔτε μὴν ἀποστερήσει βαθμοῦ οὐδὲ τοὺς ἐλάττονας προτι- 30
 μήσει τῶν προβεβηκότων διὰ τὴν γεγεννημένην λύπην, ἀλλὰ πάντας, εἴτε κληρικοὶ εἴεν
 εἴτε μονάζοντες ἢ λαϊκοί, ὡς ἴδια ἐξεῖ τέκνα οὐδεμίαν διαφορὰν ἐκάστου πρὸς τὸν ἄλλον
 ποιούμενος, ἀλλὰ πᾶσι τὸ δίκαιον φυλάττων ἐν τε ταῖς τιμαῖς καὶ ταῖς θεραπείαις καὶ
 τοῖς βαθμοῖς. περὶ δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσόδου καὶ τῶν ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας προ- L III 631
 σποριζομένων τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ κινηθέντων τινῶν ἔδοξε τῷ αὐτῷ θεοφιλεστάτῳ 35
 ἐπισκόπῳ Ἰβαν ἐξ οἰκείας γνώμης ἐπαγγείλασθαι ὅτι δὴ τοῦ λοιποῦ κατὰ τὸν τύπον

2—20 adfert Vigilius t. III 2 p. 144; 16—20 Coll. Auell. 83. 274

M, B [abo], Φ

3 παρεκελεύσαμεν B^b 4 ἐπίσκοπον om. B^a τοῦτο] τὸν B 4/5 λεγομένων Φ 6 γρ
 καὶ ὁ προκείμενος B^a in mg. 7 ἐκκλησία M 8/9 τὰ αὐτὰ — καὶ τοὺς om. B 9 ὁμολογεῖν MB
 et codex Acoemitanus Rustici ὁμολογῶν Φ^{et} ὁμολογεῖ Φ^a Fac. 10 τὰ : om. B^a 12 καὶ — ἐπι-
 σκόπου om. B^a διηκονήσατο M 13 ὧν καὶ B^a 14 προλεχθεῖσιν B^b 16 δεδεγμένα B^{ab}
 19 ἀρπάσασαν προθύμως B πῶς om. B 20 his ergo Φ τούτων MB 21 τοῦ om. B
 inimicitiarum Φ^t συνεισαγαγεῖν B^a συνεισαγεῖν B^b 22 συνάξαι B^a 23 διαλεχθέντες —
 πεπείκαμεν om. B^a 24 ἀμνηστίας M 28 super haec Φ πρὸς τοῦτο MB λόγον MB
 interpolate, ni fallor, ne episcopus iurare cogi uideatur sacramentum Φ θεοφιλέστατον B 29 ἀμνη-
 στείαν M 31 ὑποβεβηκότων B εἴτε τὲ M 32 ἢ] εἴτε M 33 τιμωρίας B^b καὶ om. B^b
 35 κινητῶν B^a 36 ἐπισκόπῳ MBΦ^{ac} om. Φ^t τὸν om. B

τὸν ἐν τῇ μεγίστῃ Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίᾳ διοικεῖται τὰ πράγματα διὰ οἰκονόμων ἐκ τοῦ κλήρου προβαλλομένων ὑπὸ τῆς αὐτοῦ θεοσεβείας. ἔδοξεν δὲ ὡς εἴ ποτε δόξας δικαίως λυπεῖσθαι ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας βουλευθεῖν ἐπιτιμῆσαι τινὶ τῶν προειρημένων εὐλαβεστάτων Σαμουήλῳ Κύρῳ Μάρᾳ Εὐλογίῳ, μὴ ἐξ αὐθεντίας ἰδίας ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, ἀλλὰ τοῦτο ποιεῖν γνώμῃ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου διὰ τὴν φθάσασαν εἰς αὐτοὺς γενέσθαι μικροψυχίαν. ἐγυμνάσθη δὲ καὶ ἕτερα τινὰ κεφάλαια ἀγράφως, ἅτινα καὶ ἐτυπώθη, καὶ ἔστερξεν ἀμφοτέρω τὰ μέρη τὰ παρ' ἡμῶν δοκιμασθέντα.

Καὶ αἱ ὑπογραφαί

Φώτιος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως ἐπέκρινα 10
Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως ἐπέκρινα
M VII 204 Σαμουήλ presbύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα
Εὐλόγιος presbύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα
Κῦρος presbύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα
Μάρας presbύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα. 15

- 8 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἦκουσεν τῶν ἀναγνωσθέντων ἡ ἀγία σύνοδος· τὸ τοίνυν παριστάμενον αὐτῇ λεγέτω.
- 9 Πασκασῖνος καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι διὰ τοῦ presbυτέρου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· Οἱ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι οἵτινες ἰδίαι ψήφῳ ἀναίτιον καὶ πάσης κατηγορίας ἐλεύθερον Ἰβαν τὸν εὐλαβέστατον ἐδήλωσαν, τὴν ἰδίαν ἐπίκρισιν εἰ ἐπιγινώσκουσιν, εἰπάτωσαν.
- 10 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Ναὶ ἡμετέρα ἐστὶν ἡ ἐπίκρισις.
- 11 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἐμὴ ἐστὶν ἡ ὑπαγορία.
- 12 Πασκασῖνος καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἦκουσεν ἡ ὑμετέρα μακαριότης τί περιέχει καὶ ἡ τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων ἐπίκρισις· ὁμοίως καὶ τῇ ὑμετέραι ἀγιότητι περὶ τῆς στάσεως Ἰβᾶ τί φαίνεται, ἀποφήνασθαι καταξιώσατε.
- 13 Καὶ σιωπῶντων πάντων τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῇ ἐξῆς τὴν ἑαυτῆς γνώμην ἡ ἀγία σύνοδος φανεράν καταστήσει. Ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

Πρᾶξις ια

- 1 Ὅμοιως τῇ πρὸ ἐξ Καλανδῶν Νοεμβρίων ὑπατείας τῇ αὐτῇ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγιω-
L III 634 τάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας προκαθεζομένων τῶν αὐτῶν μεγαλο-
d. 27. m. Oct. πρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ τῆς αὐτῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου
a. 451 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου εἰσελθὼν ὁ προλεχθεὶς Ἰβας ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Δέομαι τῆς μεγαλο- 35

18—23 adfert Vigilus t. III 2 p. 146

35—p. 17, 3 adfert Vigilus t. III 2 p. 142; 10—26 ibidem p. 147

M, B [= abo], Φ

1 τῶν ἀντιοχείων B^{ab} ἐκ τοῦ] αὐτοῦ B^o 2 αὐτοῦ om. M 3 ἐπίσκοπος om. B^o
7 ἐγγράφω B^b μέρη τὰ om. B 9 αἱ om. B 11 βηρυτίων B^o 13—15 om. B 15. 13.
14 siue 13. 15. 14 coll. Φ^r 15 om. Φ^{ac} 13 presbyter Φ ἐπίσκοπος M 17 αὐτῇ Φ^r αὐτῇ MB
om. Φ^{ac} 18 οἱ λοιποὶ MBΦ^r Lucensius Φ^c reuerentissimi [om. Φ^{ac}] ἐπισκοπὶ Φ τοῦ pres-
bυτέρου MBΦ^a Bonifatium presbyterum Φ^c τοῦ om. M 20 εἰ] ἡ B^o 22 καὶ] καὶ B^b
23 ὑπαγορία B^{ab} 24 dixerunt Φ ἡμετέρα B^b 26 ἀποφήνας B^b 28 τῇ] τῆς B^b φανερά M
28/29 Ῥω — ἀνέγνω om. Φ 28 Ῥωμαίου MB^o 30 ἐνδεκάτῃ B^{ao} 31 ἐξ Φ πέντε MB et unus
codex Φ^a αὐτῇ om. B 33 αὐτῆς om. B^o 35 Ἰβας ὁ εὐλαβέστατος B^aΦ εὐλαβέστατος
[εὐλαβέστατοι B^b] Ἰβας MB^b singulus codex Φ^c et Φ^r Ἰβας B^o

- πρεπείας ὑμῶν καὶ τῆς ἀγίας ταύτης οἰκουμενικῆς συνόδου· Εὐτυχῆς με διὰ τὴν πίστιν συνεσκεύασατο. οὐ συνεχώρησέν μοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν σύνοδον· ἀπὸ τεσσαράκοντα μονῶν δι' ἁμοιβαίων τῶν τάξεων παρέπεμψέ με· εἴκοσι ἢ καὶ πλείους φυλακὰς ἡμῖνα, M VII 205 ὡς εἰ μὴ ἦν φυλακὴ ἐν Ἀντιοχείαι ὑπὸ τὴν κομιτιανὴν τάξιν· λέγουσίν μοι ὅτι καθι-
 2 ρέθης. εἰ παρίσταται τῇ μεγαλοπρεπείαι ὑμῶν καὶ τῇ ἀγίαι ὑμῶν συνόδῳ τὰ ἀκρί-
 3 τως ἐπ' ἐμοὶ ἀπόντι γενόμενα ἀνατραπῆναι, τῆς ὑμετέρας ἔστω ἐξουσίας. περὶ γὰρ
 4 τούτου, ὡς ἤδη ὑμᾶς ἐδίδαξα, προσῆλθα τῇ θεῇ καὶ ἀθανάτῳ κορυφῇ καὶ ἐκέλευσεν
 5 τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον ἀκοῦσαι τῶν κατ' ἐμέ, καὶ ἔγνωτε
 6 ἀπὸ τῆς ἐπικρίσεως ὅτι ἐν οὐδενὶ αἴτιος ἠυρέθην.
- 2 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῇ προτεραίαι ὑπερθέ- 10
 3 σεως γενομένης εἰς τὸ τὴν ἀγιωτάτην σύνοδον τὰ δοκοῦντα αὐτῇ εἰπεῖν περὶ Ἰβρα τοῦ
 4 εὐλαβεστάτου, τὰ δόξαντα αὐτῇ φανερά καθιστάτω.
- 3 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 4 Ἰβρας ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Δέομαι ὑμῶν· ἀπὼν κατεκρίθην, οὐ παρήμην, οὐκ
 5 ἔτυχον ἀπολογίας, οὐκ ἠξιώθην λόγου. 15
- 5 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Κακῶς ἐποίησαν οἱ παρὰ τοὺς κανόνας κατα-
 6 κρίναντες αὐτόν. τὰ κατὰ ἀπόντος γενόμενα ἄργείτω. ταῦτα πάντες λέγομεν·
 7 οὐδεὶς ἀπόντα κατακρίνει.
- 6 Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τυάνων εἶπεν· Πρώην ἀνεγνώσθη ὁρος
 8 τῶν τότε διαιτητῶν τυπωθέντων, φημὶ δὴ Φωτίου καὶ Εὐσταθίου τῶν εὐλαβεστάτων 20
 9 ἐπισκόπων, καὶ ἔκριναν αὐτὸν ἱερέα εἶναι. πάντες οὖν συναινοῦμεν τῷ ὄρωι ἐκείνῳ
 10 καὶ βουλόμεθα αὐτὸν εἶναι ἱερέα.
- 7 Οἱ Ἀνατολικοὶ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Αὕτη δικαία κρίσις.
- 8 Τινὲς τῶν ἐπισκόπων ἐβόησαν· Ἀντιλέγεται· εἰσὶν ** οἱ κατηγορεῖν θέλοντες
 9 Ἰβρα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. 25
- 9 Καὶ εἰσελθόντων Θεοφίλου διακόνου καὶ Εὐφρασίου καὶ Ἀντιόχου καὶ Ἀβραμίου
 10 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Ἀξιοῦμεν τὰ ἐπὶ Ἰβρα πεπραγμένα ἐν Βηρυτῶι ἀναγνωσθῆναι,
 11 ἵνα μάθῃτε ὅτι δικαίως καθιρέθη.
- 10 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατηγορήσων Ἰβρα
 12 τοῦ εὐλαβεστάτου εἰσελήλυθας ἢ ὡς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγωνιζόμενος τὰ πεπραγμένα 30
 13 ζητεῖς ἀναγνωσθῆναι;
- 12 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Οἱ κατήγοροι δῆλοί εἰσι καὶ οὐκ εἰσιν ἐνταῦθα. ἐγὼ L III 635
 13 διάκονος εἰμὶ καὶ οἶδα τὴν βίαν τῆς πόλεως· καὶ εἰ κατηγορῶ, οὐ πάρεσι μάρτυρες
 14 καὶ ἀρνεῖται.
- 13 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐγγράφους ἀποδείξεις 35
 14 περὶ τίνος δύνασθε παρασχεῖν;
- 14 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Ἐχω τὰ ὑπομνήματα τὰ ἐπ' αὐτῷ πεπραγμένα ἐν
 15 Βηρυτῶι καὶ τὰ ἐν Ἐφέσω. ἰδοὺ καὶ ὁ κύρις ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος

1—3. 13. 16—18 adfert Facundus 6, 1 p. 721

32—34. 37—38 adfert Vigilius t. III 2 p. 148

M, B [= abo], Φ

1 ταύτης καὶ B^b

2 ἀπο MB et unus codex Φ per Φ

4 tamquam non esset carcer Φ

ὡς εἰμὶ ἐν MB

κομητικὴν B

6 ὑπεμοὶ M

7 προσῆλθον B

8 ἔγνωται B^b

9 εὐρέθην B

13 εὐλαβέστατοι καὶ θεοφιλέστατοι B^o

21 ἐκείνων Φ

24 ἀντιλέγετε B

lacunam significavi;

sunt accusatores eius foris et iubeantur ingredi.

Magnificentissimi et gloriosissimi iudices dixerunt:

Ingrediantur qui etc. Φ

26 εὐφρασίου MB^{ao}

ἀβραμίου M

28 καθιρέσθαι B^b

30 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου B

περὶ B^o35 ἐγγράφω B^{ab}36 δύνασθαι MB^o37 ὑπ' B^{ao}

αὐτοῦ B

38 καὶ M

θεοφιλέστατος B

- Μ VII 208 οἶδεν αὐτὸς δεξάμενος τὰς ἀναφοράς· πάρεστιν, [αὐτὸς] ἐρωτηθῇ αὐτὸς καὶ τὴν καθάι-
 ρεσιν αὐτοῦ ἐποίησεν διὰ ποῖον πρᾶγμα. καὶ ὁ κύρις Εὐσέβιος πάρεστι καὶ οἶδεν.
- 15 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἐγὼ ἀναφορὰν
 οὐκ ἔδεξάμην, ἤκουσα δὲ ἀναγινωσκομένης αὐτῆς ἐν Ἐφέσῳ· καὶ ἐστὶ πολυεπίτης ὁ
 χάρτης καὶ πολλῶν ἀνθρώπων καταθέσεις ἔχων. εἰ δὲ ἔχει ὑπομνήματα ὥς ἐν δεήσει 5
 πεπραγμένα, αὐτοῦ ἐστὶ δεῖξαι· ἐγὼ γὰρ μετὰ τοῦ πλήθους ἀκροατῆς ἤμην.
- 16 Θαλάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Μετὰ
 πάντων ἡκροασάμεθα.
- 17 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Παρῆν τὸ τηνικαῦτα
 Ἰβας ὁ εὐλαβέστατος τῇ ὑμετέρῃ ἀκροάσει; 10
- 18 Θαλάσιος καὶ Εὐσέβιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Οὐ παρῆν.
- 19 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 20 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Ἡ ἀλήθεια δειχθῇ ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου. καὶ ὁ
 κύρις Εὐστάθιος λέγει ὅτι εἰσήνεγκαν τρεῖς καὶ ἕξ καὶ δώδεκα μάρτυρας διὰ τὴν λέξιν ἣν
 εἶπεν τὴν οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ γενομένῳ θεῷ. ἐνταῦθά ἐστι Φώτιος ὁ ἐπίσκοπος· 15
 προτεθῇ αὐτῷ τὸ εὐαγγέλιον.
- 21 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Πεπειραμένος ὁ εὐλα-
 βέστατος ἐπίσκοπος Φώτιος τῆς κρίσεως τῆς συνόδου τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐπὶ τοῦ ἰδίου
 πράγματος ἤρεν, φυλάξαι καὶ νῦν σπουδασάτω διηγούμενος ἡμῖν ὥς ἔσχεν τὸ κατὰ 20
 Ἰβαν τὸν εὐλαβέστατον πρᾶγμα. Ῥω
- 22 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως εἶπεν· Τὸ ἀληθὲς λέγω·
 οὔτε γὰρ πρέπει ἐν οἷωιδήποτε πράγματι ψεύσασθαι, πολλῶι δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοιούτῳ
 καὶ τοσούτῳ καὶ ζητούμενῳ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐξουσίας καὶ παρὰ τῆς οἰκουμένης
 συνόδου. φανερά ἐπὶ αὐτοῦ ἐλθόντες ἀπὸ Μεσοποταμίας πρεσβύτεροι καὶ μονάζοντες
 ἔλεγον πρὸς αὐτὸν περὶ αὐτοῦ, εἶτα οὗτος ἡρνεῖτο. ἡμεῖς ὥς ἐμεσαζόμεθα καὶ ἀπὸ 25
 τοῦ ὄγκου τῶν δυσφημιῶν καὶ ἀπὸ τῆς ὀχλήσεως τῶν μοναζόντων καὶ πρεσβυτέρων,
 προσέπεσα ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἀπὸ Τύρου. ἔσκανδαλίζετο γὰρ ἡ πόλις, μηδέποτε
 τοιοῦτό τι μῆτε νοσήσασα μῆτε ἀκούσασα. μετὰ ταῦτα αὐτοῦ ὁμνύοντος μηδὲν
 εἰρῆσθαι παρ' αὐτοῦ, ἔδεξάμεθα ἡμεῖς ἀφορμὰς ὥστε εἰρηνεῦσαι τοὺς ἀμφοτέρους καὶ
 κοινωνῆσαι αὐτοῖς· παρῆν δὲ, νομίζω, καὶ ὁ κύρις ὁ διάκονος Εὐλόγιος ἀπὸ Κωνσταν- 30
 τινουπόλεως. ἡμεῖς φίλους αὐτοὺς ἐποιήσαμεν.
- 23 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἠλέγχθη τοίνυν Ἰβας ὁ εὐλαβέστατος
 Μ VII 209 παρὰ τῶν κατηγορησάντων αὐτοῦ;
- 24 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐ, ἔλεγον δὲ ἐλθόντες τινὲς συνόντες
 αὐτοῖς τοῖς κληρικοῖς τρεῖς ὑβρίζουσι καὶ ἀτιμάζουσι καὶ μαχομένοις πρὸς αὐτὸν μαρ- 35
 τυρεῖν. ἡμεῖς εἵπαμεν ὅτι οὐκ ἔστι τοὺς συνόντας τοῖς ἐχθροῖς δεκτοὺς εἶναι εἰς μαρτυ-
 ρίαν. ἐποίησαμεν οὖν αὐτοὺς φίλους· τα ἅγια δῶρα ἄνω ἐν τῷ ἐπισκοπεύῳ ἐκοι-
 νῶνησαν μετ' ἀλλήλων αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

3—11. 31—33 cf. Vigilius t. III 2 p. 148

1. 3—5 cf. acta concilii Epheseni alterius [Abhndlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. XVI] p. 14—48

M, B [= abo], Φ

1 αὐτὸς ² om. Φ	2 καὶ M	5 ἐνδεήσεις B ^o	6 πεπραγμένα om. B	12 Orientales
et Pontici reuerentissimi [om. Φ ^{ac}] episcopi Φ		14 ὁ κύρις ὁ εὐλαβέστατος B ^o		δέκα B ^o
15 ἐστὶ om. B ^o	16 προστεθῇ B ^o	19 εὗρε B	20 τὸν εὐλαβέστατον om. Φ	ῥωμαῖον B ^o
22 πρέπον B ^a	ψεύδεσθαι B ^o	23 παρὰ ¹ M om. B ^b	24 φανεᾶ M φανερώς B quaedam Φ ^c	
quidam Φ ^a	25 πρὸς αὐτὸν om. B ^b	27 προσέπεσα MB ^{bo}	προσεπέσομεν B ^a	iussimus Φ
τοιούτον B	28 νοήσασα B ^{acorr.} , B ^o Φ	29 ὥστε] ὥς τὸ B ^b	καὶ om. B ^b	30 sibi Φ
αὐτοῦς MB	καὶ M	33 κατηγορούντων B ^o	34 ἔλεγον MΦ ἔλεγε B	uenisse
quosdam Φ ^{ac} uenerunt quidam Φ ^c	Graeca non intelligendo	35/36 μαρτυρεῖν om. Φ		36 εἶπο-
μεν B	37/38 ἐκοινωνήσαμεν B ^o	38 αὐτοῦς B ^o		

- 25 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Τὴν σωτηρίαν τῶν βασιλέων καὶ τὴν νίκην αὐτῶν, ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐπ' αὐτῷ πεπραγμένα.
- 26 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὰ ἐπὶ Ἰβρί τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐν τῇ Τυρίῳ λεγόμενα πεπραγμένα. ῥ^ω ἀνέγνω ἀνέγνω ἀνέγνω. Καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς ἀνέγνω 5

Ὑπομνηστικὸν Δαμασκίῳ τῷ περιβλέπτῳ τριβούνῳ καὶ νοταρίῳ πραιτωριανῷ

- Εἰδότες τὴν πρόθεσιν τῆς σῆς θαυμασιότητος καὶ ἐπιστάμενοι ὁπόσῃν ἔχεις σπουδὴν εἰς τὸ παραθέσθαι ἑαυτὸν τῷ θεῷ καὶ τῇ ἡμετέρῃ εὐσεβείᾳ, ἐδοκιμάσαμεν ὥστε σε ἀπελθεῖν ἅμα Οὐρανίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱμερίων πόλεως εἰς τὰ 10 μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ συνεπισχυόντων τῶν κατὰ τόπον ἀρχόντων παρασκευάσαι Ἰβρί τὸν εὐλαβεστάτον ἐπίσκοπον τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως καὶ Δανιήλῳ τὸν εὐλαβεστάτον ἐπίσκοπον (τῆς Καρρηνῶν πόλεως καὶ Ἰωάννῃ τὸν εὐλαβεστάτον ἐπίσκοπον) Θεοδοσιουπόλεως εἰς τὴν Φοινίκων ἀπελθεῖν ἐπαρχίαν κάκεισε ζητηθῆναι τὰ κινούμενα παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῶν προειρημένων πόλεων ἐπὶ τε τοῦ προειρημένου 15 θεοσεβεστάτου Οὐρανίου καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων πόλεως καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βηρυτίων πόλεως κατὰ τῶν μνημονευθέντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων. σπούδασον τοίνυν κατὰ τὰ παραστάντα τῇ ἡμετέρῃ θειότητι ἀπελθεῖν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ παρασκευάσαι τοὺς προειρημένους εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους εἰς τὴν Φοινίκων παραγενέσθαι κάκεισε πάντα τὰ 20 κινούμενα κεφάλαια παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως καὶ Καρρηνῶν καὶ Θεοδοσιουπόλεως ἀκριβῶς ζητηθῆναι ἐπὶ τῶν μνημονευθέντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων καὶ τὰ ὀριζόμενα παρ' αὐτῶν πέρατι παραδοθῆναι.

Ἐδόθη τῇ πρὸ ἑπτὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει

d. 26. m. Oct
a. 448

- 28 Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστομυιανοῦ τῶν λαμπροτάτων Καλάνδαις Σεπτεμβρίαις Ἰνδικτιῶνος δευτέρας ἐν κολωνίᾳ φιλοχρίστῳ Βηρυτῷ συνεδρεύοντων Φωτίου Εὐσταθίου Οὐρανίου τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων ἐν τῷ νέῳ ἐπισκοπεῖν τῆς ἐν Βηρυτῷ ἀγιωτάτης νέας ἐκκλησίας, παρόντος καὶ Δαμασκίου τοῦ περιβλέπτου τριβούνου καὶ νοταρίου τοῦ θεοῦ παλατίου καὶ Εὐλογίου τοῦ θεοφιλεστάτου διακόνου τῆς κατὰ τὴν φιλόχριστον Κωνσταντινουπόλιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, πα- 30 ρόντων τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων Ἰβρί Ἰωάννου Δανιήλου, ἐστώτων δὲ Σαμουήλου Κύρου Εὐλογίου Μάρα Ἀβλαβίου Ἰωάννου Ἀνατολίου Καιούμου καὶ Ἀμβίβου ὁ περί- 29 βλεπτος Δαμάσκιος εἶπεν· Τῶν παρόντων εὐλαβεστάτων κληρικῶν προσελθόντων τῷ L III 639

M VII 212
a. 449

4 cf. Iustinianum PG 86 p. 1083 τὰ ἐν Τύρῳ πεπραγμένα. p. 1085 τῇ Ἰβρί καταθέσει τῇ ἐν Τύρῳ γενομένῃ

26 indictio II decurrit inde a d. 1. m. Sept. 448 usque ad d. 31. m. Aug. 449

M, B [= ab], Φ

4 ῥωμαίου B^o 5 αὐτῷ B^o corr. *magistriani et adiutor sacri consistorii* Φ 6 ὑπομνη-
ματικὸν B^o 6/7 *praetorianorum* Φ 9 ὑμετέρα B^o ἐδοκιμάσεν M ὥς τὸ B^b 10 σε
om. B τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ οὐρανίῳ B^o 12 Ἐδεσσηνῶν MB^{ab} sicut solent 13 τῆς
— ἐπίσκοπον *supplevi ex* Φ 16 *metropolis* Φ 17 βηρυτῶν B^o κατὰ] καὶ B^o 19 ὑμετέρα
B^o 20 εἰς τὴν Φοινίκων] *Phoeniciae* Φ^a *Phoeniciae* Φ^{cr} 21 κεφάλαια [κεφάλαια B^b] MBΦ^a
om. Φ^{cr} 21/22 καὶ Καρρηνῶν καὶ Θεοδοσιουπόλεως om. B 23 ὀριζόμενα B^o 24 VI Φ
25 *Postumiani* Φ ποστομυιανοῦ B^o ποστομυιανοῦ B^{ab} ποστομυιανοῦ M 26 Καλάνδαις Σεπ-
τεμβρίαις [σεπτεμβρίαις B^o] *falsata*, cf. *Sitzungsber. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* 1929, 5 p. 63 κολωνίᾳ B^{ab}
27 θεοφιλεστάτων MB^b 32 ἀφλαβίου B^o ἀβίβου B 33 προσελθόντων M

εὐσεβεστάτῳ καὶ θειοτάτῳ ἡμῶν δεσπότη καὶ αἰτιασαμένων τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Δανιήλον ἐθέσπισεν ἡ αὐτοῦ εὐσέβεια, ὡς περιέχουσι καὶ αἱ πρὸς τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν εὐσεβεῖς καὶ θεῖαι συλλαβαί, τοὺς αἰτιαθέντας ἀπὸ τῆς Ὀσροηνῶν τὴν Φοινίκων καταλαβεῖν καὶ πρὸς τὰ ἐπαγόμενα αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας ἀπολογήσασθαι. 5 καὶ προσετάχθη αὐτοὺς προσαγαγεῖν καὶ τὰ ὀριζόμενα παρ' ὑμῶν ἐκβιβασμῶι παραδοῦναι. πάρεστιν ἀμφότερα τὰ μέρη εἰς τὸ παριστάμενον.

30 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Φώτιος καὶ Εὐστάθιος καὶ Οὐράνιος εἶπον· Τὸ εὐσεβὲς κομμονιτώριον καταξιώσῃ ἡ σὴ μεγαλοπρέπεια ἐπιδείξαι, ἵνα τῷ σκοπῶι τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως διὰ πάντων ἀκολουθήσωμεν· προλάμπειν γὰρ ὀφείλει τῆσδε 10 τῆς πράξεως.

31 Τούτου γενομένου Εὐλόγιος διάκονος εἶπεν· Προσελθόντων τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν Σαμουήλου Κύρου Εὐλογίου Μάρα Ἀβλαβίου Ἰωάννου Ἀνατολίου Καιούμου καὶ Ἀββίου τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ὀσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν Φλαβιανῶι τῆς κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν Ῥώμην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας καὶ αἰτιασα- 15 μένων Ἰβαν καὶ Ἰωάννην καὶ Δανιήλον τοὺς θεοσεβεστάτους ἐπισκόπους, ἐδοκίμασεν ἡ αὐτοῦ ἀγιότης τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν ἀκοῦσαι τῆς ὑποθέσεως καὶ παρὰ τούτου M VII 213 γράμματα ἐκόμισα καὶ ἀποδέδωκα τῇ ὑμέτεραι ἀγιωσύνῃ. καὶ πάρεστι τὰ μέρη πρὸς τὸ παριστάμενον.

32 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐπειδὴ ἀποροῦμεν ὅπως προσαγάγωμεν 20 τὰς πεύσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις τοῖς τὸ πρόσωπον τῶν κατηγορῶν ἐπέχουσι, διδασκέτω ἡμᾶς ὁ θεοφιλέστατος Ἰβας ἐπίσκοπος εἴ τι κατ' αὐτῶν πέπρακται ἐπὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ τὴν μεγαλόπολιν Ἀντιόχειαν πρώην συγκροτηθείσης.

33 Σαμουήλος εἶπεν· Παρακαλοῦμεν τὰ λεγόμενα Συριστί λεχθῆναι διὰ τὸν ὀσιώ- 25 τατον ἐπίσκοπον Οὐράνιον, ἐπειδὴ ἀκριβῶς οἶδε τίνα ἐστὶ τὰ γραφέντα τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαβιανῶι παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Δόμνου περὶ ἡμῶν· παρῆν γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

34. 35 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Παρίτω τῶν δυναμένων ἐρμηνεύειν εἰς τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ **

36 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Καὶ ἤδη πεῦσιν προσηγάγομέν σοι τῷ θεοφι- 30 λεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι ὥστε διδάξαι ἡμᾶς εἴ τι περὶ τῶν ἐστώτων ἐπράχθη ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῇ πρώην συναχθείσῃ κατὰ τὴν φιλόχριστον Ἀντιόχειαν, ὥστε ὁρμοδίως προσαγαγεῖν ἡμᾶς αὐτοῖς τὰς πεύσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις.

37 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Οὗτοι οἱ τέσσαρες οἱ ἐστώτες λιβέλλους ἐπιδεδώκασιν τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ κυρίῳ Δόμνῳ καὶ κατηξίωσεν ἡ αὐτοῦ 35 ἀγιωσύνη δηλῶσαι ἡμῖν ἀπαντῆσαι. καὶ ἐπειδὴ τεσσαρακοστή ἦν, ἐκέλευσεν μετὰ τὴν ἡμέραν ἀπαντῆσαι ἡμᾶς γράψας ἑμοὶ ὥστε ἀπολυθῆναι αὐτοὺς τῆς ἀκοινωνησίας· L III 643 ἦσαν γὰρ μοι ἀκοινωνῆται. ἐγὼ τὸ πᾶν ἐπέτρεψα τῇ γνώμῃ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. ὁ ἀρχιεπίσκοπος διὰ τὴν ἑορτὴν ἀπέλυσεν αὐτοὺς τῆς ἀκοινωνησίας ἐπὶ τῷ ὄρωι τούτῳ ἐπὶ τῷ μὴ ἐξελθεῖν Ἀντιόχειαν, ἕως ἂν τύπον λάβῃ τὰ κατὰ τὸ πρᾶγμα· ἐάν δὲ ἐξέλ- 40

M, B [= abo]. Φ

1	θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ B ^a	4	οἱ οἱ οἱ οἱ B ^a	5	ἐπαρμένα M	6	προσαγεῖν B ^b	
	παρ' ὑμῶν ὀριζόμενα B ^b		ἐκ βιβασμῶν B ^a	9	καταξιώσῃ B ^a Φ	14	ἀββί- 14	
	βου B		episcopum Φ ^{et}	15	νέαν Ῥώμην B ^a	17/18	θεοσέβειαν — ὑμέτεροι om. B ^a	
	Φ περὶ MB ^{ab}	18	ἀγιωσύνην B ^a	20	προσαγάγομεν M	22	ὁ ἐπίσκοπος B	
	eos Φ αὐτὸν MB	28	ἐβόησαν B	παρίτω] παρὰ τῶν B ^a	29	excederunt Notarii dixerunt: Adest Maras qui possit interpretari deo amicissimo [reuerentissimo Φ ^{ac}] episcopo Uranio Φ	30	οἱ αὐτοὶ B
	ἐβόησαν B	33	ὡς ὁρμοδίῳ B ^a	ἡμᾶς προσαγαγεῖν M	τὰς om. B	34	Ἰβας ὁ ἐπίσκοπος B	
	35 δόμνῳ τῷ κυρίῳ B ^a	37	ἡμῖν B ^b	38/39	ἦσαν γὰρ — ἀκοινωνήσας om. B ^a	40	λάβοι B	

θωσιν πρὶν τύπον δέξεται τὸ πρᾶγμα, ὑποκεῖσθαι αὐτοὺς μείζονι ἐπιτιμῶι τῆς καθαιρέσεως. Σαμουῆλος καὶ Κῦρος πρὸ τοῦ ἡμᾶς ἐπιστῆναι τῇ πόλει καταλιπόντες ἀνεχώρησαν εἰς τὸ κομιτάτον, ἔμεινεν δὲ Μάρας καὶ Εὐλόγιος. εἶτα ὡς συνεκροτήθη ἡ ἁγία σύνοδος (ἦσαν γὰρ οὐκ ὀλίγοι ἐπίσκοποι ἐκεῖ), ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τοὺς λιβέλλους. ἀνεγνώσθησαν οἱ λιβελλοὶ· ἐνεφέρετο ὀνόματα τεσσάρων κατηγορῶν, ὅσοι ἐστίκεισαν δὲ οἱ δύο. ἤρετο αὐτοὺς· ποῦ εἰσιν οἱ ἐταῖροι ὑμῶν οἱ τοὺς λιβελλοὺς ἐπιδεδωκότες ἅμα ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· οὐκ οἶδμεν· ὡς δὲ ἤκούσαμεν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπῆλθον.

38 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἡ σὴ θεοσέβεια παροῦσα τότε τὸν σκοπὸν ὀφείλει εἰδέναι τῆς ἁγίας ἐκείνης καὶ μεγάλης συνόδου, εἴτε τελείως καθεῖλεν εἴτε 10 ἐπ' ἀμφιβόλῳ τοῦτον τὸν ὅρον ἐξεφώνησεν. δῆλον γὰρ ἐστὶν ὡς οὐκ ἂν ἔλοιτο ἡ M VII 216 σὴ ὁσιότης τὰ μὴ παρὰ τῆς ἁγίας ἐκείνης συνόδου πραχθέντα ὡς πεπραγμένα εἰπεῖν, ἐπεὶ καὶ ῥαδίον καταλαβεῖν τὴν ἀλήθειαν.

39 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Τὰ κρυπτὰ εἰδέναι οὐ δύναμαι· ἐγὼ νομίζω ὅτι τελείαν καθάρεσιν αὐτῶν ἐποιήσατο. εἰ δὲ φαίνεται ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἀπο- 15 φάσεως αὐτῶν τὴν καθάρεσιν αὐτῶν μὴ πεποιηκέναι, ὕστερον ἔστι κρίναι.

40. 41. 42 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ** Λαβόντες οἱ νοτάριοι ἐκείνο τὸ μέρος τὸ περὶ τῶν ἀπολειφθέντων διέλθωσιν, ἵνα γινώμεν τὰ περὶ αὐτῶν πεπραγμένα.

43 Σαμουῆλος εἶπεν· Πᾶσαν δικαιολογίαν ἡμῖν ἀρμόζουσιν κατὰ τῆς καταθέσεως τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβᾶ καὶ κατὰ τῶν κελευσθέντων ἀναγνωσθῆναι φυλαχθῆναι 20 τῷ ἡμετέρῳ μέρει παρακαλοῦμεν δικαιοῦσαι τὴν ὑμετέραν εὐλάβειαν.

44 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰς πρόκριμά σὸν οὐ νῦν εἵπομεν τὴν ἀνάγνωσιν γενέσθαι.

45 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἐπειδὴ τὰ πραττόμενα ἀκολούθως πράττεται καὶ πολλάκις ἐπείγει ὑμᾶς ἕτερα κινεῖν καὶ οὐ ταῦτα, ἡξιώσαμεν δὲ φυλαχθῆναι ἡμῖν δικαιολογίαν, 25 καὶ περὶ τούτου ἀγωνιζόμεθα καὶ δεικνύομεν ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπεύθυνοι τῇ καθαιρέσει οὐδὲ τῇ ἀκοινωνησίαι, ἀλλὰ τὸ γενόμενον μετὰ ἀταξίας γέγονεν καὶ παρὰ τοὺς κανόνας παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν Ἰβᾶ.

46 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὸ μέρος τῶν ὑπομνημάτων τὸ περὶ τῶν ἀπολειφθέντων ἐν τῇ ἀκροάσει τῇ κατὰ τὴν μεγίστην Ἀντιόχειαν πρώην 30 γεγενημένην.

47 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ποῦ εἰσιν οἱ ἅμα ὑμῖν ἐπιδεδωκότες τοὺς λιβελλοὺς;

48 Μάρας καὶ Εὐλόγιος πρεσβύτεροι εἶπον· Τὰς συσκευὰς αὐτοῦ μαθόντες, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐμάθομεν, οὐκ οἶδμεν πῶς ἐκεῖνοι ἀνεχώρησαν.

49 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ποῦ δὲ εἰσι νῦν;

35

M, B [= abo]. Φ

1 δέξεται B 4 γὰρ om. B^o 6 ἐστήκασαν M δὲ om. B^o interrogavit autem Φ^{et}
 ἐταῖροι Φ ἔτεροι MB 6/7 οἱ τοὺς — ὑμῖν om. B^b 7 ἡμῖν B^o δὲ om. B^o 9 κό-
 πον B^o 10 καὶ μεγάλης om. B^o 11 ἐν B^o 12 τὰ om. B^o 13 καταβαλεῖν B 14 δυνά-
 μεθα B^o 16 μὴ om. B^o ὕστερον ἔστι scripsi cf. *polest postea* Φ ὑμέτερον ἔστι MB 17 εἴ-
 παν M lacunam indicaui; exciderunt *Ea quae gesta sunt in sancto illo conuentu, tua sanctitas pra-*
manibus habet? *Religiosissimus [reuerentissimus Φ^{ac}] episcopus Ibas dixit: Habeo, et adiacent. Reli-*
giosissimi [reuerentissimi Φ^{ac}] episcopi dixerunt Φ 18 περὶ αὐτῶν om. B 19 εἶπεν om. B^o
 τὰ κατὰ B^o 20 ἐπισκόπου om. B^o 21 δικαιοῦσατε B^o 22 οὐ νῦν scripsi cf. *non diximus*
nunc Φ οὖν MB 24 πολλάκις MB *forte* Φ 25 ἐπάγει B^o ὑμᾶς Φ ἡμᾶς MB κοινο-
 νεῖν B^o 26 οὖν B^o 26 καὶ om. Φ^{ac} 27 γινόμενον B 28 καὶ παρὰ B^o 30 πρώην
 om. B 32 ἐμοὶ B^o 33 οἱ πρεσβύτεροι B^o 34 nos didicistis Φ^{ac} 35 νῦν εἰσὶ B

50 Μάρας πρεσβύτερος εἶπεν· Οὐκ οἶδαμεν ἀκριβῶς· ὥς δὲ ἀκούομεν, εἰς Κωνσταντινούπολιν ὤδουσιν. οὔτε δὲ γράμματα αὐτῶν ἐδεξάμεθα οὔτε οἶδαμεν ἀκριβῶς.

51 Ὁ ἀγιωτάτος ἀρχιεπίσκοπος Δόμνος εἶπεν· Ποίας ὑφωρῶντο συσκευάς; καὶ μὴν
L III 643 ἐμοῦ γράψαντος τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβὰι περὶ τούτου ἀντέγραψεν ἡμῖν
M VII 217 διδούς τὸ πᾶν καὶ ἐλύθησαν ἅμα ὑμῖν τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας ἐπὶ ὅρῳ τοιούτῳ· ἐπὶ τῷ ἔχειν μὲν ὑμᾶς τὴν κοινωνίαν, ἐὰν δὲ τις ὑμῶν ἀπολειφθεῖ πρὸ πέρατος τῆς ὑποθέσεως, ἐκκλησιαστικῶι ὑποβληθήσεται ἐπιτιμῳ. δῆλοι τοίνυν εἰσὶν οἱ ἀπολειφθέντες καὶ τῆς ἀκοινωνησίας καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ τούτου θρόνου καταφρονήσαντες καὶ ἑαυτοὺς ὑποβαλόντες καὶ τῷ μείζονι τῆς καθαιρέσεως ἐπιτιμῳ.

52 Σαμουήλος εἶπεν· Ἀξιῶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν εὐρεθέντων ἐκεῖ ἐπισκόπων καὶ 10 ὑπογραψάντων ἀναγνωσθῆναι καὶ ἐνταγῆναι τοῖς πραττομένοις.

53 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων τῶν ἐγκειμένων τῷδε τῷ ὑπομνήματι καὶ ἐνταττέσθωσαν.

Ὑπογραφαί

15

54 Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας διελάλησα
Συμεώνης ἐπίσκοπος Ἀμίδης τὰ αὐτὰ διελάλησα
Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τὰ αὐτὰ διελάλησα
Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βόστρης τὰ αὐτὰ διελάλησα
Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεροίας τὰ αὐτὰ διελάλησα 20
Θωμᾶς ἐπίσκοπος Μοψουεστίας τὰ αὐτὰ διελάλησα
Πλάκκος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Γέρασσαν ἀγίας ἐκκλησίας τὰ αὐτὰ ἐψηφισάμην
Εὐόρκιος ἐπίσκοπος τοῦ Ζεύγματος τὰ αὐτὰ διελάλησα
Δανιήλος ἐπίσκοπος πόλεως Βίρθων τὰ αὐτὰ διελάλησα
, Δάδας ἐπίσκοπος Βάτνων τὰ αὐτὰ διελάλησα 25

55 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Δῆλη ἐστὶν ἡ διαλαλία τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου. τοιγαροῦν οἱ λίβελλοι ἐπιδοθέντες χθὲς ἀναγινωσκέσθωσαν καὶ ἐνταττέσθωσαν τοῖς πραττομένοις.

M VII 220

Οἱ λίβελλοι

56 Τοῖς ἀγιωτάτοις καὶ πάντα ὁσιωτάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις Φωτίῳ Εὐστάθιῳ καὶ Οὐρανίῳ ἱκεσία παρὰ Σαμουήλου Κύρου Εὐλογίου Μάρα πρεσβυτέρων τῆς κατὰ Ἔδεσσαν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας. Ἡμεῖς μὲν ηὐξάμεθα τὸν ἀπράγμονα τῆς ζωῆς ἅπαντα βιώναι χρόνον· ἐπειδὴ δὲ τὰ τολμηθέντα κατὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας καὶ τῆς εὐαγοῦς τῶν πατέρων ἡμῶν πίστεως παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβὰ ἐπέκεινα ὄντα τῆς ἀδικίας συνήλασεν ἡμᾶς ἐπὶ τήνδε τὴν κατηγορίαν ἐλθεῖν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ 35

32—35 ἐλθεῖν adfert Vigilus t. III 2 p. 143

M, B [= abo], Φ

1/2 ὤδουσιν εἰς κωνσταντινούπολιν B^o ἐν κωνσταντινουπόλει B^b 4 ἀνέγραψεν M
7 δῆλον B^b οἱ om. B^b 13 καὶ ἀγιωτάτων om. B^o καὶ] *pariter et* Φ 15 αἱ ὑπογραφαὶ B
18 Στέφανος — διελάλησα om. B^{bo} 19 διελάλησα B^aΦ ἐψηφισάμην M διεψηφισάμην B^{bo} 20 βεροίας B
24 Βίρθων scripsi cf. catalogum subscriptionum in canonum Chalcedonensium versione Syriaca [Abhndlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. X 2] p. 134¹² βερόων M *beroensium* Φ βερροίων B 26 δῆλον B^o
32 ἀγιωτάτοις B^b 33/34 τῆς εὐαγοῦς MBΦ^a *sanctorum* Φ^{ct} 34 τῶν — ἡμῶν εὐαγοῦς B^o

ἀδελφιδου αὐτοῦ Δανιήλου καὶ αὐτοῦ ἐπισκόπου τῆς Καρρηνῶν πόλεως ἀκολουθῶς καὶ κατὰ κανόνας ταῖς συνόδοις προσελθόντες τοῦτο μὲν τῇ Ἀνατολικῇ, τοῦτο δὲ τῇ Δυτικῇ, L III 646 ἐδέησεν ἡμᾶς καὶ τῷ εὐσεβεῖ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ περὶ τούτων προσελθεῖν. καὶ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ συμψηφισαμένου τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ τυπώσαντος ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος τὰ καθ' ἡμᾶς γυμνασθῆναι παρεγενόμεθα ἐτοίμως ἔχοντες ἑαυτοῖς συστήναι. πρόσμεν τοίνυν διὰ τῶνδε ἡμῶν τῶν λιβέλλων δεόμενοι ἐπιτραπῆναι παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος ἀρξασθαι τῆς ὑποθέσεως.

Σαμουῆλος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἐταίροις

Κῦρος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἐταίροις

10

Εὐλόγιος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἐταίροις

Μάρας πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἐταίροις.

57 Σαμουῆλος πρεσβύτερος εἶπεν· Παρακαλοῦμεν καὶ τοῦτο ὑπάρξει ἡμῖν παρὰ τῆς ὑμετέρας δικαιοσύνης ὥστε αὐτὰ ταῦτα Συριστὶ ῥηθῆναι τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ, ἐπειδὴ παρῇν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἥνικα τὰ γράμ- 15 ματα περὶ τούτου γραφέντα παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν ἀνεγνώσθη. καὶ πάλιν παρῇν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὅτε περὶ τούτου ἐμέλλομεν κινεῖν λόγον· καὶ περὶ τούτου οἶα αὐτῷ διελέχθη καὶ τί αὐτῷ εἶπεν, παρακαλοῦμεν αὐτὸν εἰπεῖν.

58 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Φώτιος καὶ Εὐστάθιος εἶπον· Ἄπαντα ἅπερ ἐζήτησας, M VII 221 ὁ παρεστὼς τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ διὰ τῆς οἰκείας ἐρμηνεύσει γλώττης. 21

Καὶ ἡρμηνεύθη.

59 (Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Φώτιος καὶ Εὐστάθιος εἶπον)· Διδάξῃ λοιπὸν ἡμᾶς ὁ εὐλαβέστατος Μάρας ἅπερ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Οὐράνιος τῇ οἰκείᾳ διελέχθη φωνῇ. 25

60 Μάρας εἶπεν· Ταῦτα εἶπεν· ἀνεγνώσθη τὰ γράμματα ἐπὶ τῶν πατρικίων ὅτι ἐπειδὴ συνέχεον τὸ συνέδριον, ἐποιήσαμεν αὐτοὺς ἀκοινωνήτους. ὁμῶς δὲ ἐγὼ κριτὴς ἐδόθην καὶ οὐ δύναμαι μαρτυρεῖν.

61 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐκείνων ὁ κύριος Δόμνος οὐκ ἐμνημό- νευσεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ γράφων πρὸς τὸν ἀγιωτάτον ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν ἅπαξ 30 καθιρημένων.

62 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰρήκαμεν· δῆλη ἐστὶν ἡ διαλαλία τοῦ θεο- φιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου. ἀναγινωσκέ- σθωσαν τοιγαροῦν αὐθις οἱ λίβελλοι.

Καὶ ἀνεγνώσθησαν.

35

63 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Οἱ ἐπιδοθέντες παρ' ὑμῶν λίβελλοι γενικὴν τινα περιέχουσι κατηγορίαν· ἐγγράφως τοιγαροῦν ἕκαστος κατατιθέσθω τί τε κατη- γορεῖν ἔχει καὶ οἷς ἐνστήναι κεφαλαίοις βεβούλευται.

3 cf. Acta Conc. Ephes. alterius p. 40, 13

M, B [= abo], Φ

1 ἀδελφιδου Φ· ἀδελφου MB^{ac} οὕτως ἀκολουθῶς B^o 3 εὐσεβεστάτῳ B^o 3—5 περὶ — βασιλεῖ om. B^o 4 καὶ] *ex hoc ergo ei* Φ 5 ἐπὶ] ὑπὸ Φ 6 ἡμᾶς Φ ὑμᾶς MB 9. 10. 11. 12 ἐταί- ροις Φ ἑτέροις MB 10 Κύρος — ἐταίροις om. B^{bo} 13 καὶ om. Φ 15/16 γραφέντα — γράμματα [γράμματος B^b] B 17 πάλιν om. B^o 18 διελέχθη Φ^{ac} εἶπον Φ^a 19 αὐτὸν om. B^o 22 ἡρμηνεύθη B^b 23 Οἱ — εἶπον om. MB *surpleui* ex Φ διδάξει MB καὶ ἡμᾶς B^b 24 θεοφιλέστατος B^o 24/25 τῆς οἰκείας — φωνῆς B^o 24 διελέχθη M 26 εἶπεν^a om. B^o καὶ ὅτι Φ 27 ὁ ἐποιήσαμεν B^o 28 μαρτυρεῖν B^o 29 Ἰβας εἶπεν ὁ ἐπί- σκοπος B^o 30 εἶπον Φ ἐβόησαν MB 37 κατηγορίαν] δύναμιν B^o 38 ἐωστήθη M

- 64 Σαμουήλος εἶπεν· Κατὰ τάξιν τὰ κεφάλαια διὰ στόματος προφέρομεν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ κεφαλαίου
- 65 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐκαστος οἰκείαι φωνῇ κατατιθέσθω εἰ ἐνίσταται τὴν κατηγορίαν περὶ τῶν ἐπιδεδομένων κεφαλαίων.
- 66 Σαμουήλος εἶπεν· Ἐνίσταμαι. 5
- 67 Μάρας εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 68 Εὐλόγιος εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 69 Κῦρος εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 70 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω πάντα τὰ κεφάλαια καὶ οὕτως ἐκάστου ποιούμεθα τὴν ἐξέτασιν. 10
- 71 Σαμουήλος εἶπεν· Καὶ αὐτὰ ἐνταγῆναι τοῖς πραττομένοις παρακαλοῦμεν.
- 72 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐνταπτέσθωσαν.

Τὰ κεφάλαια

73 Ἄ Τῆς πόλεως συνεισενεγκούσης εἰς λύτρωσιν αἰχμαλώτων ἕως νομισμάτων ἀφ' L III 647 καὶ ὄντων παρὰ τῷ κειμηλιοφύλακι ἕως νομισμάτων ἑξακισχιλίων μικρῶι πρὸς, ἔκτος 15 προσόδων ὧν ὑποδέχεται ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἔχων σκεύη ἀργύρου ἡγιασμένου ἕως λιτρῶν σ, ταῦτα πέπρακεν καὶ εἰ μὴ χίλια νομίσματα μόνον, ὡς ἔγνωμεν, οὐκ ἔπεμψεν, τὰ ὑπόλοιπα εἰς ἑαυτὸν ἀπενεγκάμενος.

β Ὅτι τὸ ποτήριον διάλιθον πολλοῦ ἄξιον προσενεχθὲν τῇ ἡμετέραι ἐκκλησίαι παρὰ ἀγίου ἀνδρὸς ἀπὸ ἐτῶν ἑνδεκα ἐν τοῖς κειμηλίοις τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἀπέθετο καὶ 20 οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν ἀπ' αὐτοῦ.

M VII 224 γ Ἐτι καὶ ἀπὸ χειροτονιῶν λαμβάνει.

δ Ἀβράμιος τις ἦν διάκονος τοῦ ἡμετέρου κλήρου. οὗτος Ἰωάννου τινὸς γόητος φωραθέντος, οὗ ἦν φίλος καὶ συμμύστης, ἐπὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἡμῶν ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ κλήρου τοῦ συγκληθέντος ἐπὶ τῇ ἀκροάσει Ἀβραμίου τοῦ διακόνου 25 ἀνεδείχθη αὐτοῦ ὁμολογήσαντος συνειδέναι, ὡς καὶ κόλασιν ὑπομείναι τῆς ἀκοινωνησίας καὶ παρὰ πάντων μισηθῆναι καὶ διωχθῆναι καὶ ἐπὶ πολλῶι τῷ χρόνῳ. μετὰ ταῦτα οὐκ οἶδαμεν πῶς ὑποπεισθεὶς ἀπολογίας παρ' αὐτοῦ οὐδαμοῦ προχωρησάσης ἐπεχείρησεν αὐτὸν ἐπίσκοπον χειροτονῆσαι τῆς Βατνηνῶν πόλεως. καὶ κωλυθεὶς παρὰ τοῦ 30 τό τῆνικαῦτα ἀρχidiaκόνου αὐτοῦ ἡγανάκτησεν καὶ τὸν μὲν ὑπεύθυνον θανάτῳ καθ' ἑαυτὸν ἐψηφίσατο εἶναι ἐπίσκοπον, τὸν δὲ μηνύσαντα τὸν θρύλλον τῆς πόλεως καὶ εἰπόντα ὡς οὐ δίκαιον τοῦτο γενέσθαι, ἀπεκίνησεν τοῦ τόπου ποιήσας ἀκοινωνήτον, διώξας καὶ τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἐπειδὴ οὐ προσέβη αὐτῷ τὰ τοῦ σκοποῦ, ἡπείχθη αὐτὸν ποιῆσαι ξενοδόχον. καὶ ἐστὶ παρακατασχών τὸν χάρτην τῶν γοητευτικῶν ἐπικλήσεων ὁ εὐλαβέστατος ἡμῶν ἐπίσκοπος, ὀφείλων τῷ ἀρχοντι τῆς ἐπαρχίας τὸν 35 ἀπηγορευμένον προσενεγκεῖν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν νόμων.

ε Βαλέντιόν τινα ἐπίρρητον ἄνδρα, οὗ πάντες οἱ συγκωμῆται κατεβόησαν ἐγγράφως καὶ ἀγράφως μοιχείαν καὶ ἀρσενοκοιτίαν, ἐχειροτόνησεν πρεσβύτερον καὶ

M, B [= abo], Φ

- 4 καὶ τὴν B^o 6 Μάρας — ἐνίσταμαι om. B^o 9 ἀναγινωσκέσθωσαν τὰ κεφάλαια ἀπαντα B^b
- 12 θεοσεβέστατοι B^o 12/13 ἐνταπτέσθωσαν τὰ κεφάλαια B 14 χιλίων πεντακοσίων B^o 16 διακοσίων B 19 προσενεχθέντι τῇ B^o 20 ἐτῶν] τῶν B^b 23 ἀβραάμιος M 24 ἦν BΦ
- δν M 25 τοῦ αὐτοῦ Φ^c 26 καὶ om. Φ^c 27 καὶ om. Φ^c 28 ἐν B^o 29 ἀβραμίου M 30 τὸ om. B 31 θρύλλον B 32 τοῦτο om. B^b
- τὸν τόπον B^o 32/33 ποιήσας — σκοποῦ om. B^o 32 ποιήσας καὶ M 33 σκοποῦ] ἐπισκόπου B^b 34 ἐστὶ M ἔχει B 35 τὸν Φ τό MB 37 βαλλέντιον M *Balleum* Φ^c *inmissorem* Φ^c

περιοδευτήν, φυλακίσας καὶ τῷ ἄρχοντι παραδούς τοὺς καταβοήσαντας, καὶ ταῦτα ἐμφανισάντων αὐτῷ γράμματα τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Δόμνου.

ζ "Οτι ἐχειροτόνησεν Δανιήλον τὸν αὐτοῦ ἀδελφιδοῦν ἐπίσκοπον τῆς Ἑλλήνων πόλεως, ὁπότε ἔδει πατέρα ἅγιον γενέσθαι, οὗ ἡδύνατο τὰ ἔργα καταιδέσαι καὶ ὑποπείσαι νῦν γοῦν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν αὐτούς, ἄτακτον ὄντα καὶ ἀσελγέστατον 5 καὶ νεώτερον. οὐδὲ γὰρ ἡξίωσεν οὐδὲ ἡνέσχετό ποτε λαθεῖν, ἀλλὰ δι' ὅλου σχεδὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως παραβάλλων διὰ Χαλλῶαν τινὰ ὕπανδρον, ἐκτοπίζων ταύτην καὶ περι- M VII 225 νοστῶν τόπον ἐκ τόπου καὶ εἰς τρυφήν ἑαυτὸν μετὰ ταύτης ἐκδιδούς.

ζ "Οτι πάντα τὰ ἐκκλησιαστικά προσόδια πολλὰ ὄντα καὶ εἰς ἄπειρον ποσότητα συντείνοντα καταβάλλεται ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφιδοὺς, καὶ ἀξιοῦ- 10 μεν λόγον αὐτὸν δοῦναι ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος.

η "Οτι τὰς κληρονομίας καὶ τὰς καρποφορίας καὶ τὰ ὅθεν δήποτε συνεισφερό- L III 650 μενα καὶ ἀνατιθέμενα σταυρία χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ συναγόμενα καταβάλλεται ἐπὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφιδοὺς.

θ "Οτι καὶ ἐκ τοῦ ἀφωρισμένου μέτρου εἰς ἀνάλωμα τῶν φυλακῶν εἰς τὰς οἰκίας 15 τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἀναλίσκει.

ι "Οτι μνείας οὔσης τῶν ἁγίων μαρτύρων οὐκ ἐδόθη οἶνος προσενεχθῆναι τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ καὶ ἁγιασθῆναι καὶ τῷ λαῷ διαδοθῆναι εἰ μὴ ὀλίγος πάνυ καὶ οὗτος φαῦλος καὶ πηλῶδης καὶ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τρυγηθεῖς, ὡς ἀναγκασθῆναι τοὺς ἀφορι- σθέντας ὑπηρετῆσαι ἀπὸ καπηλείου φαῦλον πάνυ ἀγοράσαι ἐξ ξέστας τοὺς μηδὲ ἐπαρκέ- 20 σαντας, [ιᾱ] ὥστε τοῖς τὸ ἅγιον σῶμα διανέμουσιν ἔνευσαν εἰσελθεῖν αὐτούς ὡς τοῦ αἵματος μὴ εὐρισκομένου, αὐτῶν πινόντων καὶ ἐσχηκότων καὶ αἰεὶ ἐχόντων διάφορον καὶ θαυμαστὸν οἶνον. καὶ ταῦτα ἐπράχθη τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν τῆς ὑπηρεσίας ἰδόντος καὶ διδαχθέν- 25 τος ἐπὶ τῷ καὶ αὐτὸν διδάξαι τὸν ἐπίσκοπον μετὰ παρρησίας καὶ μηδὲν αὐτοῦ ποιήσαντος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, ὡς ἀναγκασθῆναι ἡμᾶς καὶ αὐτὸν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον ἀνα- 30 διδάξαι, μαθόντα δὲ μὴ κίνηθῆναι, ἀλλὰ καταφρονῆσαι, ὡς σκανδαλισθῆναι ἐντεῦθεν πολ- λούς τῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως.

ιβ "Οτι Νεστοριανός ἐστίν καὶ τὸν μακάριον Κύριλλον τὸν ἐπίσκοπον αἰρετικὸν ἀπακαλεῖ.

ιγ "Οτι ὁ ἐπίσκοπος Δανιήλος τινὰς τῶν μάλιστα τῆς ἀσελγείας αὐτοῦ ἐχειροτόνησε 30 κληρικούς.

ιδ Πιρώζου τοῦ πρεσβυτέρου καλῶς διαθεμένου καὶ τὰ κατ' αὐτὸν τυπώσαντος καὶ καταλείψαντος ἅπερ εἶχεν πράγματα ταῖς πρόσδοτον μὴ ἐχούσαις ἐκκλησίαις ἀχθεσθεῖς ὁ ἡμέτερος ἐπίσκοπος "Ιβας εἶπεν γραμματεῖον αὐτοῦ ἔχειν νομισμάτων τρισχιλίων δια- 34 κοσίων καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν αὐτῷ θέλων ἀνατρέψαι αὐτοῦ τὴν βούλησιν καὶ αὐτὸν ἀπο- M VII 228 λέσθαι ἀπὸ λύπης. Δανιήλου δὲ τοῦ ἐπισκόπου διαθεμένου καὶ καταλείψαντος ἅπερ ἔσχεν πλούσια πράγματα καὶ κτήματα ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῖς ἐγγόνοις τῆς αὐτοῦ φίλης καὶ αὐτῇ Χαλλῶαι οὔτε ἡγανάκτησεν οὔτε ἐνεκάλεσεν.

28. 29 adferunt Facundus 5, 4 p. 719. 6, 6 p. 738 et Vigilus t. III 2 p. 143

M, B [= abo], Φ

3 τὸν — ἀδελφιδοῦν Δανιήλ B^o *episcopum qui erat ex* Φ^{ac} 4 ὡς πότε B πατέρα Φ
πᾶν MB 5 αὐτοῦς MΦ αὐτὸν B 10 τὸν — ἀδελφὸν om. B καὶ om. B^{ao} ἑαυτοῦ B
11 αὐτούς M 14 αὐτοῦ¹ ἑαυτοῦ B ἑαυτοῦ B^b 15 μέρου B^b μέρου B^o οἰκείας M
20 μηδὲ μὴ B^b 21 ια B *in tantum ut* Φ ὅτι MB *quasi novum capitulum incipiat* ἔνευσαν
MΦ ἔνευσεν B αὐτὸν B^o 25/26 διδάξει B^o 27 ὑμετέρας B^o 28 τὸν ἐπίσκοπον
MB^{ab}Φ^{ac} Fac. om. B^oΦ^r 32 πιρώζου B 34/35 τρισχιλίων διακοσίων MB *trium milium* Φ^a
mille ducentorum Φ^{er} 35/36 ἀπολέσαι Φ ἀπολέσαι MB 37 εἶχε B^o ἐγγόνους M 37/38 τῆς
αὐτοῦ [ἑαυτοῦ B] φίλης [φίλος M] καὶ αὐτῇ MB^o καὶ τῇ αὐτοῦ φίλῃ Φ^{ac}

116 Ὅτι Χαλλώα ἡ φίλη Δανιήλου τοῦ ἐπισκόπου τὸ πρότερον μηδὲν ἔχουσα ἀποκεχρημένη τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς παρ' αὐτῇ οὐσι πολλοῖς πράγμασι δανεῖζει ἀπὸ νομισμάτων τριακοσίων καὶ διακοσίων, ὡς δῆλον ἐντεῦθεν γενέσθαι πόθεν ἡ συναγωγὴ τῶν πραγμάτων.

117 Ἀβράμιός τις ἦν διάκονος· οὗτος ἀπαντητῆς ἐτύγχανεν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας. 5 διαφόρως πραγματευσάμενος ὦν πρότερον πένης καὶ μηδὲν σχεδὸν εἰπεῖν ἔχων <ἐκ> τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας πολλά καὶ ἀμύθητα πράγματα ἔσχευ, ἅτινα κατὰ ἀλήθειαν ἦν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας. ὑποπείθει τοῦτον Δανιήλος ὁ ἐπίσκοπος εἰς αὐτὸν παραπέμψαι τὸν κλῆρον κατ' ἐγγράφους διαθήκας, ὁμόσας αὐτῷ τοῖς πτωχοῖς αὐτὰ διδόναι μετὰ τὴν ἐκείνου ἀποβίωσιν· τοῦτο γὰρ καὶ αἱ διαθήκαι περιέχουσι. 10 τούτων ἐν κα-
θέξει γενόμενος ὁ Δανιήλος οὐ μόνον, ὡς ἔχρην καὶ ὤμοσεν, οὐκ ἐδοίκευσεν, ἀλλὰ γὰρ τῇ τῇ ἀσελγείᾳ αὐτοῦ δουλεύουσι Χαλλώα τῇ γυναικὶ δέδωκεν αὐτά.

L. III 651

118 Ὅτι παρὰ τῶν ἐμπιπτόντων Ἑλλήνων ἀμαρτήματι θυσίας λαμβάνων Δανιήλος ὁ ἐπίσκοπος σπόρτουλα ἀφίησι τοῦ ἐγκλήματος, πραγματευόμενος ἑαυτῷ κάντεῦ- 15
θεν κέρδος.

119 Ὅτι τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης τοῦ κτήματος Λαφαργαρίθας ὕλας τεμόντες ἀπήνεγκαν εἰς τὰ κτήματα Χαλλώας τῆς φίλης Δανιήλου τοῦ ἐπισκόπου καὶ ἔκτισαν ἃ ἡβουλήθησαν.

74 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ὅταν ἔλεγχος ἐπὶ κεφαλαίῳ παρακολουθήσῃ ψυχῇ κίνδυνον φέρων, περιττὴν ἡγούμεθα τῶν λοιπῶν τὴν ἐξέτασιν. 20
τοῖνυν ὠμολογημένως ἀπηγορευμένα καὶ τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις καὶ προδήλως μισητὰ τοῖς τὸν θεὸν φοβουμένοις ταῦτα ἐκλέξασθε πρότερον καὶ τούτοις ἐνστήτε. δοκεῖ δὲ ἡμῖν ταῦτα εἶναι τὰ καίρια, πρῶτον μὲν τὸ ὀρθῆς εἶναι χρῆναι πίστεως τὸν ἱερατεὺν ταχθέντα, εἴτα τὸ καθεστάναι πάσης ἀσελγείας ἐλεύθερον, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μὴ προ-
διδόναι τὴν εὐσέβειαν μάλιστα χρημάτων ἕνεκεν. ὦν εἴ τινος ἀποδειξαι δύνασθε τὴν 25
παράβασιν, οἰκείῳ κατάρθεσθε στόματι.

75
M VII 229

Σαμουήλος εἶπεν· Ὡς ἡξιώσαμεν ἤδη, παρακαλοῦμεν ἐκάστου κεφαλαίου κατὰ 30
τάξιν τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι, καὶ εἰ μὲν τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἐπιτίμιον τοιοῦτον ἔχει, ὥστε αὐτῷ ἀρκεσθῆναι μόνῳ καὶ μήτε ἕτερα κινηθῆναι, καλῶς καὶ ἐδικαίωσεν ἡ ὑμέ-
τερα ὁσιότης καὶ ἡμεῖς τούτῳ δουλεύσομεν.

76 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων παρ' ὑμῶν κεφαλαίων τρία 35
μάλιστα ἐστὶ τὰ πάνδεινα καὶ τῶν ἄλλων εὐκολώτερον ἐξελέγχεσθαι πεφυκότες. τού-
τοις τοῖνυν εἰ συστήναι δύνασθε, καθάπερ εἰρήκαμεν, οἰκείᾳ γλώττῃ κατάρθεσθε.

77 Μάρας εἶπεν· Τὰ περὶ τῆς πίστεως κινούμεν πρῶτον καὶ τὰ ἄλλα κεφάλαια * κι- 36
νοῦμεν.

78 Οἱ θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Προθέντες ὑμῖν τὸ ποιήσασθαι τούτων τῶν 37
τριῶν κεφαλαίων τὴν ἐνστασιν οὐκ ἤδη ἡρνησάμεθα τῶν λοιπῶν τὴν ἐξέτασιν.

19—24 ἐλεύθερον adfert Vigilius t. IIII 2 p. 143

34—p. 27, 1 adfert Facundus 5, 4 p. 719

M, B [= abo], Φ

3 διακοσίων καὶ τριακοσίων B^oΦ 5 ἀβράμιός M ἀπαντητῆς MΦ ἀπ' [ἐπ' B^o] αὐ-
τῆς B 7 ἐκ Φ om. MB ὑμετέρας B^o 8 ὁ om. B^o 11 οὐ διώκησεν B γὰρ om. B
12 τῇ δουλεύουσι τῇ ἀσελγείᾳ αὐτοῦ B 14 ὁ om. B 16 ἐδέσσης MB^{ab} 19 εὐλαβέστατοι B^b
21 ὁμολογουμένως B^b καὶ¹ om. B^o 23 εἶναι om. B^o 24 πείσσεως χρῆναι B 24 πάσης
ἀσελγείας B^b 25 ex quibus Φ ὡς MB 27 τοῦ κεφαλαίου B^o 28 καὶ om. B^o 29 καὶ¹
om. B^o 30 τούτῳ MB^a τοῦτο B^{bo} his Φ^{cr} quia Φ^a δουλεύσομεν B^b δουλεύομεν M 32 καὶ¹
om. Φ πεφυκότες Φ 34 τῆς om. M 34/35 post monemus [monemus Φ^a] Φ Fac. κινούμεν MB
36 θεοσεβέστατοι B^b προσθέντες B^o

- 79 Μάρας εἶπεν· Τὸ περὶ τῆς πίστεως κινουμένον πρῶτον.
 80 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Τί κινεῖν ἔχεις περὶ πίστεως;
 81 Μάρας εἶπεν· Προσομιλῶν εἶπεν· οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ γενομένῳ θεῷ· ἐφ' ὅσον γὰρ αὐτὸς ἐγένετο, κἀγὼ ἐγενόμην.
 82 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ὁμολογήσῃ πρῶτον ὁ θεοσεβέστατος ἐπί- 5 σκοπος Ἰβας εἰ αὐτῷ ταῦτα εἴρηται.
 83 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἀνάθεμα τῷ εἰπόντι καὶ τῷ συκοφαντήσαντι· ἐγὼ γὰρ οὐκ εἶπον, μὴ γένοιτο.
 84 Σαμουῆλος εἶπεν· Μάρτυρες ἡμῖν εἰσιν τούτων, ἐξ ὧν ἐνταῦθα πάρεσι· παρακαλοῦμεν τούτους καλουμένους παρ' ὑμῶν δεχθῆναι καὶ οἰκείαι φωνῇ καταθέσθαι εἰ μὴ 10 ἤκουσαν αὐτοῦ εἰρηκότος τούτου.
 85 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Μυριάκις ἐγὼ ἀποτμηθῆναι καταδέχομαι ἢ εἰπεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ μὴ γένοιτο μηδὲ ἐννοηθῆναί με τοῦτο. ἀλλ' οἶδα ἐγὼ ὅτι ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁμολογίας σώζεται.
 86 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐπ' ἐκκλησίας φῆς ταῦτα εἰρῆσθαι τῷ θεο- 15 φιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι;
 87 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἔθος ἐστὶν ἐν τῇ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα ἢ πρὸ τῆς ἡμέρας διδόναι αὐτὸν ἐκ χειρὸς τοῖς κληρικοῖς φανερά τινα ἑορτικά. ταῦτα μέλλων διδόναι ὁμίλει πρότερον καὶ οὕτως δίδωσιν. ὠμίλησεν δὲ τοῦτο καὶ εἶπεν ἐπὶ πάντων τῶν κληρικῶν παρόντων διὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἑορτικά ταῦτα. καὶ ἐλέγχεται τινῶν ἐξ αὐτῶν L III 654 ἐνταῦθα κληρικῶν παρόντων τῶν ἀκουσάντων τούτου εἰρημένου παρ' αὐτοῦ. 21
 88 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πρὸ πόσου χρόνου ταῦτα εἰρῆσθαι λέγεις τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι;
 89 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἔστι τρία ἔτη μικρῷ πρόσ. εἴρηται δὲ καὶ ἕτερα, τέως δὲ ταῦτα, εἰ παρίσταται, ἀποδεικνύομεν. εἰ δὲ καὶ τὰ ἄλλα συνάψαι ἡμᾶς κελεύετε, M VII 232 καὶ τὰ ἄλλα κατατιθέμεθα. 25
 90 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Τίνες εἰσὶν τέως οἱ τοῦτο μαρτυρεῖν δυνάμενοι;
 91 Σαμουῆλος εἶπεν· Εἰσὶ μὲν πολλοί (ἐπὶ παντός γὰρ τοῦ κλήρου εἶπεν), ἐκ τούτων δὲ εἰσὶν ἐνταῦθα τρεῖς, καὶ οἱ τρεῖς δεκτοὶ καὶ τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις. εἰ δὲ πλειόνων χρεῖα καὶ παρίσταται, καὶ ἄλλων ἐκδίδομεν ὀνόματα καὶ παραγίνονται κατὰ κέλευσιν 30 ὑμετέραν.
 92 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἔστιν ὁ κλῆρος ἡμῶν μικρῷ πρὸς διακοσίων ὀνομάτων ἢ καὶ πλειόνων· οὐδὲ γὰρ σώζω τὸν ἀριθμὸν. πάντες οἱ κληρικοὶ ἐμαρτύρησαν εἴτε αἰρετικός εἰμι εἴτε ὀρθόδοξός εἰμι, καὶ δι' ἐγγράφων ὁμολογιῶν ἀποσταλεις τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Δόμνῳ· ἔγραψαν δὲ καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν 35 θεοσέβειαν. εἰ συνάιδει ἡ μαρτυρία τῶν τοσούτων κληρικῶν τῇ, ὥς λέγει, τριῶν μαρτύρων τῶν συνελθόντων αὐτοῖς εἰς κατηγορίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ νῦν δὲ αὐτοῖς ὅμα οὖσιν, ὑμέτερόν ἐστι δοκιμάσαι.
 93 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἡμέτερόν ἐστὶ τῶν προτεινόντων τὸ κεφάλαιον ἡ κατηγο- ρούντων ἀποδείξεις δοῦναι ὧν εἵπομεν, οὐ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβα μαρτυ- 40

1—24 adfert Facundus 5. 2 p. 712

3. 4. 17 sq. cf. Acta Concilii Epheseni alterius p. 40, 17 sq.

28—38 adfert Vigiliius t. IIII 2 p. 163. 164

M, B [= abo], Φ

5 εὐσεβέστατοι B^o ὁμολογήσει MB πρότερον B^o 6 αὐτῷ MB Φ^a Fac. ita Φ^c 15 θεοσε-
 βέστατοι B^o ἐκκλησίαις B^b 17 ἀγία MΦ Fac. ἀγία ἐκκλησία B 18 ἑορταστικά B 19 τῶν om. B^b
 20 ἑορταστικά B 24 ἔστι om. B^o ἔτη τρία B^o τέως om. Φ^c 29 δέ¹ om. Φ 32/33 διακοσίων
 ὀνομάτων μικρῷ πρόσ B^b 36 τοιούτων B^o τῇ] τῆς B^o 37 ἐισελθόντων B^b 40 *episcopi nostri* Φ

ρῆσαι ἑαυτῶι ἢ δι' ἄλλων· ἀρνήσεως γὰρ λόγον οὐδεὶς ἀπαιτεῖται. εἶπον ὅτι γέγονεν· ἑμὸν ἐστὶν ἀποδείξει.

94 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰπέ τοὺς παραγομένους ὑπὸ σοῦ μάρτυρας ὀνομαστί ὡς ἀκηκότας τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβᾶ ταῦτα εἰρηκότος.

95 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἔστιν Δαυὶδ διάκονος ἀπὸ κειμηλιοφυλάκων καὶ Μάρας διά- 5 κωνος καὶ Σάβας διάκονος ὁ τὰ συντάγματα κατὰ τὸν τρόπον τοῦ μακαρίου Ἐφρέμ λέγων, ἀνὴρ ἐν τοῖς Σύροις σοφώτατος.

96 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Καὶ Μάρας ἐνέτυχεν ἐν Ἀντιοχείαι μετ' αὐτῶν καὶ λιβέλλους ἐπιδέδωκεν μετ' αὐτῶν καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα αὐτοῖς. Μάρας δὲ κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοινώνητός ἐστι τῶι ἰδίῳ ἀρχidiaκόνῳ (οὐδὲ 10 γὰρ ἐμοί ἐστὶν ἀκοινώνητος), ἐπειδὴ ὕβρισεν πρεσβύτερον· διὰ τοῦτο ἀκοινώνητον αὐτὸν ἐποίησεν. εἶτα ἡῦρον αὐτὸν λυπούμενον καὶ προσεδέξαντο αὐτὸν εἰς κατηγορίαν. ἐκείνους τοὺς ἀνελθόντας κατ' ἐμοῦ καὶ προσελθόντας τῶι βασιλεῖ κατ' ἐμοῦ πῶς δύναν- 15 ται αὐτοὶ παράγειν εἰς μαρτυρίαν; σὺ ὅτε εἶπες ἡ ζωὴ ἀπέθανεν, οὐκ εὐθύς εἶπόν σοι ἔταῖρε, εἰ μὲν τοῦτο λέγεις ὅτι ἡ σὰρξ τοῦ κυρίου ζωοποιός ἐστι καὶ ὁ Χριστὸς ἡμῶν 15 ζωὴ ἐστὶν, κάγω ὁμολογῶ· εἰ δὲ ἡνίξω τὴν θεότητα, οὐ δέχομαι· καὶ ἐξ ἐκείνου ἐκοι- νώνησάς μοι δέκα ἔτη;

97 Σαμουῆλος εἶπεν· Εἰ ἐκάλεσέ με ἰδίαι ἢ ἐνεκάλεσεν ἢ περὶ τούτου μοι διελέχθη, 233 M VII ὑπεύθυνός εἰμι οἷς λέγει; εἰ μὴ ὅτι ἐξ ἐκείνου οὐκ ἐπέτρεψέν μοι ὁμιλῆσαι.

98 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας ἐδίδαξεν ὡς 20 L III 655 προσεκαλέσατό σε καὶ τινὰ παρήνευσεν· αὐτὸς ἀρνήϊ. ἐπὶ μαρτύρων δὲ οὐδεὶς ἐκ παντὸς ἢ διδάσκει ἢ παραινεί. τοῦτο τοιγαροῦν ὡς περιττὸν καταλιπόντες ἐπὶ τὸ προκείμενον ἔλθατε.

99 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἀρκεῖ μοι ὅτι ὡμολόγησεν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος ὅτι 25 ἐνεκάλεσέν μοι περὶ τούτου, (ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας).

100 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Οὐδὲ ἐνεκάλεσα, ἀλλὰ ἐπυθόμην· ἔταῖρε, 30 πῶς εἶπες τὴν ζωὴν τεθνάναι; τὴν θεότητα λέγεις ἢ τὴν σάρκα τοῦ θεοῦ ζωοποιὸν λέγεις; καὶ γὰρ καὶ ζωὴ ἐστὶ καὶ ζωοποιός. καὶ οὕτω καὶ πιστεύω καὶ ὁμολογῶ τῶι στό- 10 Rom. 10, 10 ματί μου ὡς ἐκέλευσεν ὁ θεὸς αὐτὸς ὅτι τῶι στόματι ὁμολογεῖτε εἰς σωτηρίαν.

101 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐπυνθανόμεθα ὑμῶν εἰ ἐπὶ ἐκκλησίας ὁ θεο- 30 σεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας τοῦτο τὸ παρ' ὑμῶν εἰρημένον ἐδίδαξεν, καὶ εἶπατε ὅτι ἐν τῶι τρικλίνῳ τοῦ ἐπισκοπείου παντὸς τοῦ κλήρου παρόντος τοῦτο ἐδογμάτισεν. ἐπεὶ τοίνυν (καὶ) οἱ κανόνες καὶ οἱ νόμοι διὰ τὸ ἄπορον προσέταξαν ῥητὸν ἀριθμὸν μαρτύρων ἐκ παντὸς παράγεσθαι, ἐν δὲ τῶι παρόντι πράγματι ἀπορία οὐκ ἐστὶν, ἀλλ' εὐπορία μαρτύρων, ὡς αὐτοὶ κατέθεσθε, ἐπ' ἀναγκῆς ἐστὶ μὴ μόνον τοὺς ὑφ' ὑμῶν νῦν παραγο- 35 μένους, ἐπεὶ περ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας ὡς συγκατηγόρους ὑμῶν αὐτοὺς διέ-

9. 35 cf. Gesta Synodi Ephesenae alterius p. 40, 32 sq.

M, B [= abo], Φ

3 θεοσεβέστατοι B^b παραγομένους Φ παραγενομένους MB 4 ταῦτα MB Φ^a τοῦτο Φ^c
6 καὶ Σάβας διάκονος om. B τὸν τρόπον B^b ἔφραϊμ B^{ab} 10 μαρὰ M δέ] μὲν B^a
12 εὔρον B προσεδέξατο εἰς κατηγορίαν αὐτὸν B^a 13 ἐλθόντας B^a καὶ — ἐμοῦ om. B^b
14 εἶπας B 16 ἐκείνου om. B^a 16/17 ἐκοινώνησάν M 18 μοι MB Φ^a *si mihi* Φ^c 19 οἷς] οἷος B^b 20 εἶπον Φ ἐβόησαν MB 21 ἐπὶ MB Φ^c ἐπεὶ Φ^{ac} 22 ἡ^c MB^{ao} Φ^c εἰ Φ^{ac} om. B^b τοῦτο om. B^b 23 ἔλθετε B 24 μοι] μὲν B^a 25 ὁ — Ἰβας Φ om. MB 27 εἶπας B 28 καί^a om. B^b
29 ἐκάλεσεν B^b ὁμολογεῖται B^b Φ 30 εἶπαν M ὑμῖν B 32 τρικλίνῳ B Φ κρίνω M κλήρου] τρικλίνῳ B^b 33 καί^c Φ om. MB καί^a om. B ἄπειρον B^b ῥητῶν M 34 πα-
ράγεσθαι Φ παραγενέσθαι MB 35 κατατίθεσθαι B^a ἡμῶν MB νῦν om. Φ 35/36 παρα-
γομένους Φ παραγενομένους MB 36 ἐπίσκοπος om. Φ^c et unus codex Φ^c

βαλεν, πιστευθῆναι, ἀλλὰ γὰρ καὶ σχεδὸν πάντας ἐρωτηθῆναι τοὺς κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τὰς εὐλογίας παρ' αὐτοῦ δεξαμένους, ὡς ἐδιδάξατε.

102 Μάρας εἶπεν· Πολλάκις εἰσὶ τινες μηδὲ εἰδότες ἀκοῦσαι, (ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες) τὰ τοιαῦτα φανεροὶ εἰσιν, καὶ τούτους ἐκδιδόαμεν.

103 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πόσοι παρῆσαν τὸ τηνικαῦτα ἐκεῖσε πρεσ-
βύτεροι;

104 Μάρας εἶπεν· Οὐκ οἶδαμεν.

105 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εὐλογιῶν παρεχομένων εἰκὸς ἦν ἅπαν τὸ σύ-
στημα τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν παρεῖναι.

106 Εὐλόγιος εἶπεν· Μάλιστα μέν, καὶ εἰ ἡβούλοντο τινὲς ἔλθειν καὶ εἰπεῖν, τὰς συ-
σκευὰς αὐτοῦ φοβούμενοι οὐκ ἀνῆλθον. πολλοὶ γὰρ αἰροῦνται μὴ προσκροῦσαι
αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν. τινὰ γὰρ μὴ βουλευθέντα τῶν πρεσβυτέρων καθυπο-
γράψαι τοῖς αὐτοῦ ἐπαίνοις, ἥνίκα τὴν κατηγορίαν ἐν Ἀντιοχείαι κατ' αὐτοῦ ἐνεστη-
σάμεθα, μετὰ τὸ κατελθεῖν αὐτὸν ἐκεῖθεν συνεσκευάσατο, καὶ ἄνδρα ἀπὸ πεντήκοντα M VII 236
ἔτων ὀρθόδοξον ὄντα, μηδέποτε μηδὲ λουσάμενον ἐξ οὗ τῷ βίῳι τούτῳ ἀπετάξατο, 15
ὧι πᾶσα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, κατηγορίαν ἐνεστησάμενος κατ' αὐτοῦ διὰ τῶν ἰδίων οἰκονό-
μων, ἣν οὐδὲ ἡδυνήθη ἐπεξελεῖν, ὡς τὸν ἄρχοντα προσχαριζόμενον αὐτῷ [μὴ βου-
ληθῆναι, ἔτι] ἐκείνου ἐνισταμένου καὶ λέγοντος· δειχθεῖν ἡ κατ' ἐμοῦ συσκευή, ἀπολῦσαι
αὐτόν, καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν δέξασθαι αὐτόν ἀπὸ φυλακῆς μετὰ κηρῶν καὶ λύχνων.
καὶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ κληρικοὶ εὐλαβούμενοι οὐχ αἰροῦνται καταμαρτυρῆσαι αὐτοῦ. 20

107 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Οὐχ ἡγούμεθα τὸν φόβον [τοῦ] θεοῦ πρὸ ὀφ-
θαλμῶν ἐχόντων καὶ τῆς πίστεως προκειμένης αἰρεῖσθαι (τινα) πρὸς χάριν ἀνθρώπων
τῆς ἰδίας καταφρονεῖν σωτηρίας. ὅθεν ἐπειδὴ περ αὐτὸς ἐδίδαξας ὡς τὸ πλῆθος συνή-
θροιστο τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν, ὅτε ταῦτα ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας
ἐδίδασκεν, οὐ δεχόμεθα τὴν τῶν παραγομένων παρ' ὑμῶν τριῶν τούτων μαρτύρων φω- 25
νὴν καὶ μάλιστα ὑπόπτων ὑπαρχόντων αὐτῷ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ [Ἰβαι,]
καθάπερ κατέθετο. L III 658

108 Σαμουῆλος εἶπεν· Πῶς οἶόν τέ ἐστίν ὅλον τὸν κλῆρον ἐνεχθῆναι εἰς μαρτυρίαν;

109 Εὐλόγιος εἶπεν· Ὅτε ἡμεν ἐν Ἀντιοχείαι, ἐποίησαν ὑπηγορίαν ἐπαίνων· περι-
έφερον αὐτὴν τοῖς κληρικοῖς, ἵνα ὑπογράψωσιν. τινὲς τῶν κληρικῶν ἢ δεκαπέντε ἢ δε- 30
καοκτὼ οὐκ ἡβουλήθησαν ὑπογράψαι λέγοντες ὅτι πολλάκις ἐρωτώμεθα τί ποτε, καὶ
οὐκ οἶδαμεν τί εἰπεῖν καὶ οὐ δυνάμεθα ψεύσασθαι. τούτους ἀγαγὼν βιαίως εἰς τὴν
ἐκκλησίαν ἐποίησεν κατακραγῆναι ὡς ὀφείλοντας βληθῆναι ἔξω, ἐπειδὴ μὴ ὑπέγραψαν,
καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀκοινωνήτους ἐπὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς ἔξω. καὶ
διὰ τοῦτο ἦλθον ἐν Ἀντιοχείαι· ἐξ οὗ δὲ εἶδον ὅτι κατεπονθήμεν καὶ οὐκ ἐδέχθη ἡμῶν 35
τὰ δίκαια καὶ ὅτι κατῆλθεν ὁ ἄνθρωπος ὡς περιγενόμενος ἡμῶν, ἐφοβήθησαν κατελθεῖν
εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀνάγκην ἔσχομεν ἕως τῆς σήμερον τρέφειν αὐτοὺς διὰ τὴν μαρτυρίαν.

110 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ὁ ἀγιώτατος καὶ ὁσιώτατος ἡμῶν

M, B [= abo], Φ

3 *sed qui integre nouerunt* Φ ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες *sine codicum auctoritate editores Romani*
om. MB 4 φανερά M 5 θεοσεβέστατοι B^o 13 ἐν Ἀντιοχείαι om. B^b κατ' καὶ B^o
14 μετ' αὐτό B^o αὐτόν om. B^o 16 πᾶσι M 17 ὑπεξελεῖν ἡδυνήθη B^b malim (καίτοι) προσ-
χαριζόμενον cf. *quoniam in eius gratia ageret* Φ 17/18 μὴ βουλευθῆναι MB et unus codex Φ^r om. Φ
18 ἔτι MB^{ao} ὅτι B^b om. Φ ἡ om. M συσκευή ἡ Φ 19 ἀπὸ φυλακῆς om. Φ 20 οὐκ ἐροῦνται M
21 οὐ M τῶν φόβων B, corr. B^o τοῦ om. M 22 ἐχόντων M *habentes* Φ ὄντων B τῆς om. M
τινα addidi ex Φ 24 ἐπίσκοπος om. Φ^r et unus codex Φ^c 25 οὐ om. B^o παραγομένων Φ παρα-
γενομένων MB τούτων om. B^b Φ 26 ὑπόπτων BΦ ὑποπτον φωνὴν καὶ μάλιστα ὑποπτον M
αὐτῷ MΦ αὐτῶν B Ἰβαι om. Φ 31 ἐρωτώμενοι M 33/34 μὴ—ὅλης om. M 33 ὑπέγραψε B^b
35 ἦλθεν B^b ἐδείχθη B^b 37 ἔχομεν B^o τρέφειν αὐτοὺς ἕως τῆς σήμερον B^{ao} τρέφειν αὐτοὺς B^b

- ἀρχιεπίσκοπος παρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν εἰς τὸν ἐνθρονισμόν τοῦ κύρου Στεφάνου τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπίσκοπου. ἡβουλήθημεν πληρῶσαι τὰ νενομισμένα καὶ ἀπελθεῖν ἀσπάσασθαι αὐτοὺς εἰς τὴν Ἱεράπολιν. ὥς ἔτι ἐξερχόμεθα, ἀκούομεν ὅτι Σαμουῆλος καὶ Κῦρος [ὥδε νῦν] ἐπὶ τῷ κατηγορῆσαι ἡμῶν ἀπῆλθον ὑπογραφάς τινων κληρικῶν λα-
M VII 237 βόντες. ὁμολογῶ τοῦτο· συνεκάλεσα τὸν κλῆρον καὶ εἶπον ὡς ἤκουσα ὅτι Σαμουῆλος καὶ Κῦρος ἀπῆλθον ἐπὶ τῷ κατηγορῆσαι ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ὑμῖν λέγω, εἴ τις ἐγγράφως αὐτοῖς ἐκοινωνήσεν εἰς τοὺς λιβέλλους, ἕως ἂν εἰδῇ ποῖον πέρας λαμβάνει τὸ πρᾶγμα, μὴ κοινωνήσῃ. ἀφώρισαν ἑαυτοὺς οἱ λοιποὶ τιτρωσκόμενοι ὑπὸ τοῦ συνειδότος
111 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πόσοι ἦσαν οἱ ἀφορίσαντες ἑαυτούς;
112 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Εἰσὶν ὡς δεκαπέντε μικρῶι πρὸς οἱ ἀφο- **10**
 ρίσαντες ἑαυτούς, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀφώρισα αὐτούς.
113 Μάρας εἶπεν· Εἰ ἀφώρισέν τις ἑαυτὸν εἰ μὴ ἐγὼ μόνος καὶ ὁ πρεσβύτερος Σαμουῆλος. ἐπειδὴ ἡμεῖς ἤμεν λιβέλλους ποιήσαντες κατ' αὐτοῦ οἱ τέσσαρες, ἐγὼ καὶ Κῦρος καὶ Σα-
 μουῆλος καὶ Εὐλόγιος, ἔλαβον οἱ δύο τοὺς λιβέλλους καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἱεράπολιν ἐπὶ τῷ
 μεῖναι τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ὁ κύρις δὲ Σαμουῆλος ἑκάκοῦτο. λοιπὸν συνεκάλεσεν **15**
 πάντας ἐν τῷ σηκρήτῳ καὶ εἶπεν· ἐπειδὴ ἤκουσα ὅτι Κῦρος καὶ Εὐλόγιος ἀπῆλθον κατ'
 ἐμοῦ κατηγορῆσαι, τούτους ἀφώρισα, ἵνα γινώτε ὅτι ἀκοινωνητοὶ εἰσιν. εἰ δὲ τις συν-
 ἔπραξεν αὐτοῖς ἐν τοῖς λιβέλλοις ἢ σύννοιδεν, ἐπειδὴ ἀκούω ὅτι τριάκοντά εἰσιν οἱ κλη-
 ρικοὶ οἱ συνθέμενοι αὐτοῖς, δίδωμι τῇ γνώμῃ αὐτῶν. οὐδεὶς οὐκ ἐξέβη εἰ μὴ ἐγὼ μόνος
 καὶ αὐτός, ἐπειδὴ οὐκ ἦσαν συνθέμενοι ἡμῖν, ἀλλ' ἔμειναν κοινωνοῦντες αὐτῷ. **20**
114 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Λεγέτω ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας
 εἰ ἀληθῶς λέλεκται αὐτῷ ἅπερ οὗτοι εἰρήκασιν.
115 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐγὼ οὔτε εἶπον καὶ ἀναθεματίζω τὸν
 εἰπόντα. ἐγὼ γὰρ οὔτε παρὰ δαίμονος ἤκουσα τὸ ῥῆμα τοῦτο.
116 Μάρας εἶπεν· Εἰσὶν μάρτυρες οἱ μαρτυροῦντες ἡμῖν ἐνταῦθα τρεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα **25**
 ἐκδίδομεν· εἰσὶ δὲ ἡμῖν καὶ ἕτεροι ἐν Ἑδέσσει.
117 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐπ' ἀνάγκης ἐστὶν καὶ τούτων προσθεῖναι τὰς
L III 659 προσηγορίας, ἐπειδὴ οὐ περὶ μικρῶν ἐστὶν ἡ ζήτησις.
118 Εὐλόγιος εἶπεν· Ἐκδίδομεν.
119 Μάρας εἶπεν· Τὸν μακάριον Κύριλλον οὐκ ἐκάλεσας αἰρετικόν; **30**
120 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας λέγω, οὐ μέμνημαι. εἰ
 δὲ καὶ ἐκάλεσα αὐτόν, ὅτε ἡ Ἀνατολικὴ σύνοδος ὡς αἰρετικὸν ἀνεθεμάτισεν, ἐξηκολούθησα
 τῷ ἐξάρχῳ μου.
121 Μάρας εἶπεν· Οὐκ εἶπες ὅτι εἰ μὴ ἀνεθεμάτισε τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, οὐκ ἐδεξάμεθα
 αὐτόν; **35**
122 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Εἶπον ὅτι εἰ μὴ αὐτός ἑαυτὸν ἡρμήνευσεν
 καὶ ἐδέξατο αὐτόν ἡ Ἀνατολικὴ σύνοδος, καγὼ μετὰ τοῦ ἐξάρχου μου καὶ τῆς Ἀνατο-
 λικῆς συνόδου ἀπηρνούμεν αὐτόν.
123 Μάρας εἶπεν· Πέρυσιν εἶπες, ὅτε ἡ κίνησις ἐγένετο ἐν τῷ σηκρήτῳ, τὸν μακάριον

39—p. 30,5 adfert Facundus 5, 2 p. 711

M, B [= abo], Φ

1 ἐνθρονισμὸν B^o κῦ M 2 θεοσεβεστάτου om. B^o 3 καὶ ἀσπάσασθαι BΦ τὴν om. B^b
 audio Φ 4 ὥδε νῦν om. Φ τὸ MB^b ἀπῆλθον scripsi ἤλθον MB *profecti erant* [*fuere* Φ^a et
 partim Φ^c] Φ 5 συνεκάλεσάτε B^o ἤκουσα ὅτι om. Φ 6 ἀπῆλθον scripsi ἤλθον B om. M *ierunt* Φ
 τὸ M 7 αὐτοῦς M 8 ἀφώρισεν B^b 9 ἐβόησαν B^b 10 θεοσεβέστατος B^oΦ ὥσει B^o
 11 ἑαυτοῦς M 12 εἰ MB [ex ueteris testamenti formula] *nullus* Φ εἰ μὴ] εἰμί B^o 13 οἱ τέσσαρες
 om. B^o 15 ἐπίσκοπον B^o κύριος M 16 σεκρέτω B ὁ κύριος B^o 19 οὐκ om. B
 21 θεοφιλέστατος B 28 προσηγορίας Φ κατηγορίας MB 32 ἐξηκολούθησεν B^b 34 εἶπας B
 ἀναθεμάτισα B^b 36 εἶπον om. B^o 39 εἶπας B ὅτι MB^o σεκρέτω B

Κύριλλον ὡς αἰρετικὸν εἶχον καὶ ἕως οὗ ἀνεθεμάτισε τὰ κεφάλαια, οὐκ ἔδεξάμην M VII 240 αὐτόν.

124 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ὀντως οὐ μέμνημαι· εἰ δὲ καὶ εἶπον, εἶπον ὅτι ἀληθῶς εἰ μὴ ἡ Ἀνατολικὴ σύνοδος ἔδέξατο αὐτὸν ἐρμηνεύσαντα τὰ ἐκεῖ κεφάλαια αὐτοῦ, αἰρετικὸν εἶχον αὐτόν. 5

125 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰ δύνασθε ἀποδείξει ὅτι μετὰ τὴν ἑνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν τὴν γενομένην πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ ὀσιώτατον τὴν μνήμην πατέρα ἡμῶν καὶ ἐπίσκοπον Ἰωάννην καὶ τὸν θεοσεβέστατον καὶ ἀγιώτατον τὴν μνήμην ἐπίσκοπον Κύριλλον αἰρετικὸν ὠνόμασεν αὐτόν ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας, ὁμολογήσατε. 10

126 Μάρας εἶπεν· Τοῦτο εἶπεν ὅτι εἶχομεν αὐτόν αἰρετικὸν ἕως οὗ ἀνεθεμάτισεν τὰ κεφάλαια.

127 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐγὼ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ μετὰ τὸ ἐρμηνευθῆναι αὐτοῦ τὰ κεφάλαια ἀναθεματίσαι τὸν ἄνδρα, ὅτι καὶ γράμματα παρ' αὐτοῦ ἔδεξάμην καὶ γράμματα αὐτῷ ἐπεμψα καὶ κοινωνικὸν με ἔσχεν καὶ κοινωνικὸν αὐτόν 15 ἔσχον.

128 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Μετὰ τὸ γενέσθαι ὑμᾶς κοινωνικοῦς τί ποτε εἶπας;

129 Μάρας εἶπεν· Πέρυσιν εἶπεν ὅτι αἰρετικὸς ἦν, ἕως ὅτε ἀνεθεμάτισεν.

130 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἔως ὅτε ἡρμήνευσεν ἑαυτόν, ἐπειδὴ ἡ 20 Ἀνατολικὴ σύνοδος αἰρετικὸν αὐτόν ἐκάλει καὶ ὡς αἰρετικὸν καθεῖλεν, αἰρετικὸν αὐτόν καὶ ἐγὼ ἐνόμιζον· μετὰ δὲ τὸ ἐνωθῆναι τὰς ἐκκλησίας καὶ τὸν μακάριον Παῦλον ἀπελθεῖν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀπενεγκεῖν τὴν πίστιν τῶν Ἀνατολικῶν καὶ δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὴν ἐρμηνείαν τῶν κεφαλαίων, πάντες κοινωνικὸν αὐτόν ἔσχομεν καὶ ὀρθόδοξον καὶ οὐδεὶς καλεῖ αὐτόν αἰρετικόν. 25

131 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Μάλιστα μὲν ἀρκεῖ ἡ ἄρνησις τῆς αἰρέσεως πρὸς εὐσέβειαν· πλὴν ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας ἐδίδαξεν τὴν αἰτίαν δι' ἣν αἰρετικὸν ἐνόμισεν μετὰ πάσης τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἀγίας συνόδου τὸν ὀσιώτατον τὴν μνήμην Κύριλλον. ὑμεῖς δὲ φατέ ὅτι πέρυσιν αἰρετικὸν αὐτόν ὠνόμασεν· τοῦτο ἐπ' ἀναγκές ἐστίν ὑμᾶς δεῖξαι. 30

132 Μάρας εἶπεν· Πέρυσιν εἶπεν ὅτι αἰρετικὸν αὐτόν εἶχον ἕως οὗ ἀναθεμάτισε τὰ κεφάλαια.

133 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἔως οὗ ἐπιθύρισε πρὸς τὸ οὖς τῷ μακαριωτάτῳ Ἰωάννῃ καὶ ἔδέξατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἑγγραφὸν ὁμολογίαν περὶ πίστεως, 35 ἦν ἐπεμψεν διὰ τοῦ μακαριωτάτου Παύλου, πάντες αἰρετικὸν αὐτόν εἶχομεν, μετὰ δὲ τὸ δέξασθαι αὐτόν κοινωνικοὶ ἦμεν καὶ ἐκοινωνοῦμεν ἡμῖν καὶ ἡμεῖς αὐτῷ. L III 662 M VII 241

134 Σαμουήλ εἶπεν· Ταῦτα νῦν λέγει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος θέλων διορθώσασθαι αὐτοῦ τὸ σφάλμα, ἡμέτερον δὲ ἐστὶν ἀποδείξει ὅτι Κύριλλον εἶπεν αἰρετικὸν καὶ διορθούμενος ἑαυτόν μετὰ ταῦτα εἶπεν ὅτι ἕως οὗ ἀνεθεμάτισεν τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, αἰρετικὸς ἦν. 40

135 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐγὼ ἀναθεματισμοῦ οὐκ ἐμνημόνευσα·

11—16 adfert Facundus 5, 2 p. 711

M, B [= abo]. Φ

4 εἰ] ὅτι εἰ B^o

ἡ om. B^o

interpretantem Φ^a retractantem Φ^{et} Fac.

ἐκεῖ om. Φ

6 θεοσεβέστατοι B^o

εἰ om. Φ

9 ἐπίσκοπος om. B^b

9/10 ὁμολογήσατε MB sua confessione Φ

11 εἶχαμεν M

οὐ om. B^o

ἀνεθεμάτισα B^b retractasset Φ^a

14 τὰ γράμματα B^b

15 καὶ—

ἐπεμψα om. B^o

17 κοινωνοῦσ B^o

19 ὅτι B^o

24 ἔχομεν B^o

31 οὐ om. B^o

35 εἶχα-

μεν M

μετὰ δὲ] καὶ μετὰ B^b

36 κοινωνικὸν B^b

37 ἐπίσκοπος Ἰβας B^{ao}

38 τὸ σφάλ-

ματα M τὰ σφάλματα B initium Φ

ἡμέτερον δεῖξαι ἐστὶν B^b

39 οὐ om. B^o

ἐγὼ ἐξηκολούθησα τῇ Ἀνατολικῇ συνόδῳ. θέλετε τὰ ἐγγραφα; προσενέγκατε τὰ ἐγγραφα. θέλετε τὰ ἄγραφα; προσενέγκατε τὰ ἄγραφα.

136 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰ φαίνεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου Κυρίλλου ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας αἰρετικὸν αὐτὸν ὀνομάζων καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἔχων, ἀποδείξατε.

137 Μάρας εἶπεν· Ἀποδεικνύομεν.

Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος σηκρητάριος ὁμοίως ἀνέγνω. Ῥω ἀνέγνω ἀνέγνω ἀνέγνω

Ἑρμηνεῖα ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβα τῆς Ἑδεσ-
σηνῶν πόλεως Μάρηι Πέρση

138 Μετὰ τὰ προοίμια· Ἐν συντόμῳ δὲ τῇ συνέσει σου τῇ φωτεινῇ τῇ δι' ὀλίγων τὰ πολλὰ ἐπιγινωσκούσῃ, οἷα πρὸ τούτου καὶ νῦν ἐνταῦθα ἐγένετο, γνωρίσαι σοι ἐσπουδάσαμεν, εἰδότες ὡς ταῦτα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ γράφοντες πᾶσιν διὰ τῆς σῆς σπουδῆς τοῖς ἐκείσε γνώριμα γίνεται τὰ παρ' ἡμῶν ὡς οὐδεμίαν ἐναλλαγὴν αἱ παρὰ τοῦ θεοῦ δοθεῖσαι γραφαὶ ἔλαβον. ποιοῦμαι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως ἐκ τῶν λόγων ὧν καὶ αὐτὸς ἐπίσταται. ἐγένετο φιλονεικία ἐξ οὐπερ ἡ σὴ θεοσεβεία ἐνταῦθα ἦν, τοῖς δύο ἀνθρώποις τούτοις, Νεστορίῳ καὶ Κυρίλλῳ, καὶ σύνεγραψαν κατ' ἀλλήλων λόγους βλαβερούς, οἵτινες σκάνδαλον ἦσαν τοῖς ἀκούουσι. Νεστόριος γὰρ εἶρηκεν ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις, καθὼς καὶ ἡ σὴ θεοσεβεία ἐπίσταται, ὅτι ἡ μακαρία Μαρία θεοτόκος οὐκ ἐστίν, ὡς νομισθῆναι τοῖς πολλοῖς ἐκ τῆς αἰρέσεως Παύλου τοῦ Σαμοσατέως αὐτὸν εἶναι τοῦ φάσκοντος ἀνθρώπου ψιλὸν εἶναι τὸν Χριστόν. Κύριλλος δὲ θέλων τοὺς λόγους Νεστορίου ἀνατρέψαι ὥλισθεν καὶ εὐρέθη ἐμπίπτων εἰς τὸ δόγμα Ἀπολιναρίου· συνέγραψε γὰρ καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐκείνῳ ὅτι αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ λόγος γέγονεν ἀνθρώπος, ὡς μὴ εἶναι διαφορὰν μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν αὐτῷ. συνέγραψε γὰρ τὰ δώδεκα κεφάλαια, ἅπερ νομίζω καὶ τὴν σὴν θεοσεβείαν ἐγνωκέναι, ὅτι μία φύσις ἐστὶ τῆς τε θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς οὐ χρή, φησί, διαιρεῖν τὰς φωνὰς τὰς εἰρημένας, ἅς ἡ αὐτὸς ὁ κύριος περὶ ἑαυτοῦ εἶρηκεν ἢ οἱ εὐαγγελισταὶ περὶ αὐτοῦ. πόσης δὲ ἀσεβείας πεπλήρωται ταῦτα, καὶ πρὸ τοῦ ἡμᾶς εἰπεῖν [ὡς καὶ] ἡ σὴ ἀγιωσύνη ἐπίσταται. πῶς γὰρ δυνατόν ληφθῆναι τὸν Ps. 8, 6 ἐν ἀρχῇ λόγον ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῦ γενηθέντος ἐκ Μαρίας ἢ ἐκεῖνο τὸ ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους περὶ τῆς θεότητος τοῦ μονογενοῦς ῥηθῆναι; ἡ γὰρ ἐκκλησία οὕτως λέγει, ὡς καὶ ἡ σὴ θεοσεβεία ἐπίσταται καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐδιδάχθη καὶ ἐστηρίχθη

3—5 adfert Vigilus t. IIII 2 p. 151. 21—22 adfert Pelagius papa II t. IIII 2 p. 126

11 sq. praeter Φ et Facundum 6, 3 extat altera versio Latina in Gestis Concilii quinti L V 509 = M VIII 298 [K]; versio Syriaca habetur in Gestis Concilii Epheseni alterius [Abhndlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F.] XV 1 p. 48 [Σ]

M, B [= abo], Φ

2 θέλετε—τὰ ἄγραφα² om. B^o post 6 aliquanta omitta sunt 7/8 Ῥω—ἀνέγνω] Ῥωμαίων B^o om. Φ ut solet; sunt falso loco posita, quoniam pertinent ad interlocutionem iudicium, quae per fraudem quandam periit 9 Ἑρμηνεῖα ἐπιστολῆς om. B, spatio relicto B^a ἀπὸ ἐπιστολῆς B^o corr. 9/10 ἐδεσηνῶν MB^a 11 ἐν] ἐν τῇ B^o 14 ὑμῶν B^b ὡς MBKΣ καὶ ὡς Φ 18 σκάνδαλοι M scandala K 23 ὁ² om. B 25 ἐγνωκέναι MB^o KΣ Fac. ἀνεγνωκέναι B^a 26 τε om. B^o 27 αὐτὸς om. B 28 τοὺς εὐαγγελιστάς MB^o ἑαυτοῦ B^o πόσης Σ πάσης MΦK Fac. πρὸ τοῦ] πρῶτον B^o 29 ὡς καὶ MBK ὡς Φ Fac. om. Σ 32 ἐπίσταται καὶ om. Σ et unus codex Φ^r ἐδιδάχθη καὶ ἐστηρίχθη ΦKΣ Fac. ἐδιδάχθη καὶ ἐστηρίχθη M^b

τῇ θεΐαι διδασκαλίαι ἐκ τῶν λόγων τῶν μακαρίων πατέρων, δύο φύσεις, μία δύναμις, ἐν L III 663
 πρόσωπον, ὅπερ ἐστὶν εἰς υἱὸς κύριος Ἰησοῦς Χριστός. διὰ ταύτην τὴν φιλονεικίαν οἱ
 νικηταὶ καὶ εὐσεβεῖς βασιλεῖς ἐκέλευσαν τοὺς ἐξάρχους τῶν ἐπισκόπων εἰς τὴν Ἐφεσίων
 πόλιν συναχθῆναι καὶ ἐπὶ πάντων τοὺς λόγους Νεστορίου καὶ Κυρίλλου κριθῆναι. πρὸ
 τοῦ δὲ πάντας τοὺς ἐπισκόπους τοὺς κελευσθέντας συναχθῆναι ἔλθειν εἰς τὴν Ἐφεσον προλα- 5
 βῶν ὁ αὐτὸς Κύριλλος τὰς (ἀπάντων) ἀκοὰς τῷ φαρμάκῳ τῷ πηροῦντι τοὺς ὀφθαλ-
 μούς τῶν σοφῶν προκατέσχευ· εὗρεν δὲ αἰτίαν ἐκ τοῦ μίσους τοῦ πρὸς Νεστόριον. καὶ
 πρὸ τοῦ εἰς τὴν σύνοδον παραγενέσθαι τὸν ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον
 Ἰωάννην ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς τὸν Νεστόριον καθεῖλον κρίσεως καὶ ζητήσεως μὴ γενομένης.
 μετὰ δὲ δύο ἡμέρας τῆς τούτου καθαιρέσεως ἤλθομεν εἰς Ἐφεσον καὶ μαθόντων ἡμῶν 10
 ὅτι ἐν τῇ καθαιρέσει Νεστορίου τῇ γενομένῃ παρ' αὐτῶν τὰ δώδεκα κεφάλαια τὰ συγ-
 γραφέντα παρὰ Κυρίλλου ἐναντία ὄντα τῇ πίστει τῇ ἀληθινῇ ἀνέθηκαν καὶ ἐβεβαίωσαν
 καὶ συνέθεντο αὐτοῖς ὡς τῇ ἀληθινῇ πίστει συμφωνοῦσι, πάντες οἱ τῆς Ἀνατολῆς M VII 245
 ἐπίσκοποι αὐτὸν Κύριλλον καθεῖλον καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων τῶν συνθεμένων
 τοῖς κεφαλαίοις ἀκοινωνησίαν ὥρισαν. καὶ μετὰ ταύτην τὴν ἀταξίαν ἕκαστος εἰς τὴν 15
 πόλιν τὴν ἑαυτοῦ ὑπέστρεψε· Νεστόριος δὲ ἐπειδὴ ἐμισεῖτο παρὰ τῆς πόλεως καὶ τῶν
 μεγάλων τῶν ὄντων ἐν αὐτῇ, ἐκεῖ ὑποστρέψαι οὐκ ἠδυνήθη. καὶ ἔμεινεν ἡ σύνοδος
 ἡ Ἀνατολικὴ μὴ κοινωνοῦσα τοῖς ἐπισκόποις τοῖς κοινωνήσασιν Κυρίλλῳ. καὶ διὰ
 ταῦτα λύπη πολλὴ μεταξὺ αὐτῶν ἐγένετο καὶ ἐν φιλονεικίᾳ ἐπίσκοποι πρὸς ἐπισκόπους
 ἐγένοντο καὶ λαοὶ πρὸς λαοὺς καὶ τὰ γεγραμμένα ἔργῳ ἐπληρώθη ὅτι ἔστωσαν ἐχθροὶ Mt. 10. 36
 (τοῦ ἀνθρώπου) οἱ οἰκειακοὶ αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου λοιδορίαι πολλαὶ καθ' ἡμῶν 21
 ἐγένοντο Ἑλλήνων τε καὶ αἰρετικῶν. οὐ γὰρ ἐτόλμα τις ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἢ ἀπὸ
 χώρας εἰς χώραν ἀπέρχεσθαι, ἀλλ' ἕκαστος τὸν πλησίον ὡς ἐχθρὸν ἐδίωκεν. πολλοὶ
 δὲ μὴ ἔχοντες φόβον θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν [ἡ] προφάσει ζήλου τοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν
 ἦν εἶχον ἐχθρὰν κεκρυμμένην ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, εἰς ἔργον ἀγαγεῖν ἐσπούδασαν. ὧν 25
 εἰς ἐξ αὐτῶν τυγχάνει ὁ τῆς ἡμετέρας πόλεως τύραννος, ὃν καὶ αὐτὸς οὐκ ἄγνοεῖς, ὅστις
 προφάσει τῆς πίστεως οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἀμύνεται, ἀλλὰ καὶ τοὺς πάλαι πρὸς τὸν
 κύριον ἀπεληλυθότας. ὧν εἰς ἐξ αὐτῶν ἐστὶν ὁ μακάριος Θεόδωρος ὁ κῆρυξ τῆς ἀλη-
 θείας καὶ διδάσκαλος τῆς ἐκκλησίας, ὃς οὐ μόνον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ τοὺς αἰρετικούς ἐκολάφι-
 σεν εἰς τὴν ἀληθινὴν αὐτοῦ πίστιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ὅπλον πνευματικὸν ἐν τοῖς 30
 συντάγμασιν αὐτοῦ τοῖς τέκνοις τῆς ἐκκλησίας κατέλειπεν, ὡς καὶ ἡ σὴ θεοσέβεια αὐτῷ
 συντυχοῦσα ἔγνω καὶ ἀπὸ τῶν συγγραφέντων παρ' αὐτοῦ ἐπέισθη. τοῦτον ἐτόλ-
 μησεν ὁ πάντα τολμῶν ἐπ' ἐκκλησίας φανερώς ἀναθεματίσαι τὸν διὰ ζῆλον θεοῦ οὐ μόνον
 τὴν ἰδίαν πόλιν ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν ἐπιστρέψαντα, ἀλλὰ καὶ τὰς μακρὰν οὐσας
 ἐκκλησίας παιδεύσαντα τῇ αὐτοῦ διδασκαλίᾳ. καὶ περὶ τῶν βίβλων αὐτοῦ πολλή 35
 ἔρευνα πανταχοῦ ἐγένετο οὐ διὰ τὸ τῇ πίστει τῇ ἀληθινῇ ἀλλοτρίας αὐτὰς εἶναι (ἰδοὺ L III 666
 γὰρ ζῶντος αὐτοῦ συνεχῶς αὐτὸν ἐπῆναι καὶ εἰς τὰ βιβλία αὐτοῦ ἀνεγίνωσκεν), ἀλλὰ M VII 248

5—7. 9. 11—13. 16. 17. 26—33. p. 34. 13. 21—23. 24. 25 abbreviando et uariando adfert Iust-
 nianus in epistula PG 86, 1073. 1075

8—9. 16—17 adfert Pelagius papa 11 t. III 2 p. 126

M, B [= abo], Φ

1 ἐκ] καὶ B^o 4/5 πρὸς δὲ τοὺς B^o 6 *aures omnium* ΦΣΚ τὰς ἀκοὰς πάντων τῶν ἐπισκόπων
 τῶν ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον συνόδῳ συνεληθέντων Iust. τὰς ἀκοὰς MB πληροῦντι B^{ao} 8 εἰσοδον B^b
 9 καθεῖλαν M 13 συμφωνοῦντα M 14 αὐτὸν [αὐτὸν τὸν B^o] MBK *eundem* Φ καθεῖλαν M
 θεμένων B^o 15 ὥρμησαν B^o 19 ἐγένετο αὐτῶν B^o ἐπισκόποις B^b 20 *inimici homi-*
 nis ΦΣΚ ἐχθροὶ MB 24 ἡ MB om. ΦΣΚ προφάσει B^{ab} 26 μητροπόλεως Σ 27 ζών-
 τας BΣ νῦν ζῶντας Φ^a συζῶντας MΦ^aK Iust. 28 κῦ ΦΣΚ Iust. θῦ MB ἐπεληλυθότας B^b
 ἐξ αὐτῶν MK om. B 34 τῆς om. B^o νοσοῦσας K 36 ἐναντίας B ἰδοὺ Σ *uidi*
 ΦΚ *dei* MB 37 ἐπαίνει M *laudantem* ΦΚ αὐτοῦ om. B^b

Acta conciliorum oecumenicorum, III, 1.

διὰ τὴν ἐχθραν τὴν κεκρυμμένην ἣν εἶχεν πρὸς αὐτόν, ἐπειδὴ ἤλεγξεν αὐτὸν φανερώς ἐν τῇ συνόδῳ. τούτων δὲ τῶν κακῶν μεταξύ [αὐτῶν] γινομένων καὶ ἐκάστου ὡς
 IoeI 2, 7 ἐβούλετο κατὰ τὸ γεγραμμένον ἀπιόντος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ προσκυνητὸς ὁ πάντοτε τῇ φιλαν-
 θρωπία αὐτοῦ φροντίζων τῆς ἐκκλησίας διήγειρεν τοῦ πιστοτάτου καὶ νικητοῦ βασι-
 λέως τὴν καρδίαν πέμψαι ἄνδρα μέγαν καὶ γνώριμον ἀπὸ τοῦ ἰδίου παλατίου ἀναγκά- 5
 ζοντα τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀνατολῆς τὸν κύριον Ἰωάννην διαλλαγῆναι
 Κυρίλλῳ· ὑπ' αὐτοῦ γὰρ τῆς ἐπισκοπῆς καθήρητο. καὶ μετὰ τὸ δέξασθαι τὰ γράμ-
 ματα τοῦ βασιλέως ἀπέστειλεν τὸν ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον Παῦλον τὸν ἐπίσκο-
 πον Ἐμίσης γράψας δι' αὐτοῦ τὴν ἀληθινὴν πίστιν καὶ παραγγείλας αὐτῷ ὅτι εἰ ταύτῃ
 τῇ πίστει σύνθηται Κύριλλος καὶ ἀναθεματίσει τοὺς λέγοντας ὅτι ἡ θεότης ἔπαθεν, καὶ 10
 τοὺς λέγοντας ὅτι μία φύσις ἐστὶ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἵνα αὐτῷ κοινωνήσῃ.
 ἐβουλήθη δὲ ὁ κύριος ὁ πάντοτε φροντίζων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκκλησίας τῆς τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ
 αἵματι λυτρωθείσης καὶ τὴν καρδίαν τοῦ Αἰγυπτίου μαλάξαι καὶ ἐκτὸς σκύλσεως τῇ πίστει
 συνθέσθαι καὶ ταύτην δέξασθαι καὶ πάντας τοὺς ἐκτὸς ταύτης πιστεύοντας ἀναθεματίσαι.
 καὶ κοινωνησάντων ἀλλήλοις ἡ φιλονεικία ἐκ μέσου ἦρθη καὶ εἰρήνη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γέ- 15
 γονεν καὶ οὐκέτι λοιπὸν ἐν αὐτῇ σχίσμα, ἀλλὰ εἰρήνη ὡς τὸ πρότερον ἐστὶ. τίνα δέ
 ἐστὶ τὰ ῥήματα τὰ παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου
 γραφέντα καὶ ποῖα ἀντίγραφα ἐδέξατο παρὰ Κυρίλλου, αὐτὰς τὰς ἐπιστολὰς ταύτη
 τῇ πρὸς τὴν σὴν θεοσεβίαν συζεύξας ἀπέστειλα τῇ σῇ ὁσιότητι, ἵνα ἀναγνοὺς γνῶις καὶ
 πάντας τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς τὴν εἰρήνην φιλοῦντας εὐαγγελίσῃ ὅτι ἡ φιλονεικία 20
 λοιπὸν πέπαυται καὶ τὸ μεσότοιχον ἦρθη τῆς ἐχθρας καὶ οἱ ἀτάκτως κατὰ ζώντων καὶ
 νεκρῶν ἐπελθόντες ἐν αἰσχύνῃ εἰσὶν, ἀπολογούμενοι ὑπὲρ τῶν ἰδίων πταισμάτων καὶ
 ἐναντία τῇ πρώτῃ αὐτῶν διδαχῇ διδάσκοντες. οὐ γὰρ τολμαὶ τις εἰπεῖν ὅτι μία
 M VII 249 ἐστὶ φύσις θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ ὁμολογοῦσιν εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐν
 αὐτῷ ἐνοικοῦντα ὄντα ἕνα υἱὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ταῦτα δὲ ἔγραψα τῇ σῇ θεοσε- 25
 βείᾳ ἐκ πολλῆς διαθέσεως ἧς ἔχω πρὸς σέ, πεπεισμένος ὡς ἡ σὴ ἀγιωσύνη νυκτὸς καὶ
 ἡμέρας ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ θεοῦ σαυτὸν γυμνάζεις, ἵνα πολλοὺς ὠφελήσῃς.

139 Ἰβας ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κελεύσῃ ἡ ὑμετέρα φιλανθρωπία ἀνα-
 γνωσθῆναι τὰ γράμματα τῶν κληρικῶν Ἐδέσεως, ἵνα μάθῃτε ὅτι καὶ τῶν ἐπαχθέντων
 μοι ἀλλότριός εἰμι καὶ βίαν ἔπαθον. 30

140 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὰ γραφέντα παρὰ
 τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν Ἐδέσεως.

Καὶ ἐπιδοθέντων Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστο-
 ρίου ἀνέγνω

28—30 adferunt Facundus 5, 2 p. 712 et Vigilius t. III 2 p. 151

M, B [= abc], Φ

2 αὐτῶν Φ^aΣΚ om. MB Φ^aFac. γενομένων MB^o 4 τῆς ἐκκλησίας MB^{ab}K τῶν ἐκ-
 κλησιῶν B^oΦΣ 5 τὴν καρδίαν Φ^aΣΚ τὸν νοῦν MBΦ^c ἀπὸ MB Φ^aΣΚ ἐπὶ Φ^aFac. τοῦ
 παλατίου τοῦ ἰδίου B^b 5/6 τοῦ — ἀρχιεπίσκοπον om. B^o 6 τὸν [τὸν καὶ M] ἀγιώτατον MB^{ab}
 om. B^o τὸν θεοσεβέστατον καὶ ἀγιώτατον ΦΚ τὸν ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον Σ κύριον M
 7 ἐπ' αὐτῷ M ἐπισκοπῆς ΦΣΚ ἐπιστολῆς MB 9 ἐμέσης B^a 10/11 ἡ θεότης—ὅτι om. B
 12 ἐβουλήθη B κ^a MΦΣΚ θ^a B αὐτοῦ om. B 12/13 τῆς τῷ—λυτρωθείσης om. B^b αἵματι
 αὐτοῦ B^o 13 μαλάξαι MB^{ab} B^ocorr., Φ^a ΣΚ Iust. subigeret Φ^c σπαράξαι B^ocorr. μαράξαι B^o
 16 καὶ ὡς B^b 18 τὸ παρὰ B^b 19 τῇ πρὸς om. B^o 20 πάντας—φιλοῦντας MΦ^aΣΚ
 πάντας τοὺς τὴν εἰρήνην φιλοῦντας Φ^c et duo codd. Φ^c πᾶσιν B 23 τολμᾶν B^o 24 φύσις ἐστὶ B^a
 25 οἰκοῦντα B^o 27 σαυτὸν γυμνάζει MBKFac. ἐαυτὸν [ἐαυτὴν Σ] γυμνάζει ΦΣ 28 κελεύ-
 σει MB 29 καὶ τὰ Φ^c ὑπαχθέντων B^o 31 τὰ γράμματα τὰ γραφέντα B^b 32 ἐδέσῃς
 MB^{ao} 33 καὶ om. M

141 Διδασκαλία καὶ παράκλησις τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις Φωτίῳ L III 667 καὶ Εὐσταθίῳ παρὰ παντός τοῦ κλήρου τῆς Ἑδεσσηνῶν μητροπόλεως

Παρὰ πολλῶν καὶ διαφόρων τῶν ἀπὸ τῆς Φοινίκης παραγενομένων πρὸς ἡμᾶς μα-
θόντες ἡμεῖς τὰ παρὰ τῶν ἐπαναστάντων τῶι θεοφιλεστάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ
Ἰβρίται φρίξαντες ἐπὶ τῶι ῥηθέντι (ὑπερβαίνει γὰρ καὶ [τὴν] τῶν πάνυ ἀθέων καὶ ἀπίστων 5
καὶ αἰρετικῶν καὶ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων [ἀκοήν] τὰ ῥηθέντα ἡμῖν) ὅτι περ ἐπὶ πάντων
ἡμῶν εἶπεν ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος καὶ ὁσιος ἡμῶν ἐπίσκοπος ὅτι οὐ φθονῶ τῶι Χριστῶι
γεγονότι θεῶι, ἐπειδὴ καγὼ, εἰ βούλομαι, γίνομαι κατ' αὐτόν, καὶ πάντες ἡμεῖς οὓς λέ-
γουσιν ἀκηκοέναι τῶν ῥηθέντων, κατὰ δὲ ἄλλον ποιοῦμεν τῇ ὑμετέρῃ θεοφιλίᾳ ὅτι ὡς
ἐπὶ θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου οὔτε παρ' αὐτοῦ οὔτε παρ' ἄλλου οὐδενὸς ἀκηκόαμεν τοιοῦτον 10
ποτε εἰρῆσθαι οὐδὲ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὦτα τὰ ἡμέτερα οὐδὲν τοιοῦτον οὐδέποτε, ἀναθεματί-
ζοντες ἑαυτοὺς καὶ τῇ φρικτῇ γέννηι ἑαυτοὺς ὑπευθύνους ποιοῦντες, εἰ οἶδαμὲν τι
τοιοῦτον εἰρῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἢ ἕτερόν τι ἐναντιούμενον τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει. εἰ γὰρ
τοιοῦτον τινὸς ῥηθέντος ἠνεσχόμεθα ἢ κοινωνῆσαι τῶι εἰπόντι ἢ συλλειτουργῆσαι
αὐτῶι, τῇ ἐσχάτῃ ὑπεύθυνοι ἡμεῖς τιμωρίᾳ ὡς κοινωνήσαντες τοιοῦτῳ μῦσει. 15
καλοῦμεν δὲ καὶ δεόμεθα τῆς ὑμετέρας σοφίας ὥστε μετὰ τάχους συμπεῖσαι τὸν αὐτὸν θεο- M VII 252
φιλέστατον ἡμῶν ἐπίσκοπον καταλαβεῖν τὴν αὐτοῦ ποιμνὴν κινδυνεύουσαν διασπασθῆναι
παρὰ πάντων, μηδενὸς ὄντος τοῦ ταύτης προστῆναι δυναμένου καὶ μάλιστα τῆς σωτηρίου
ἐορτῆς τοῦ ἁγίου πάσχα προσελαυνούσης, ἐν ᾗ καὶ διὰ τὰς κατηχήσεις καὶ διὰ τοὺς d. 27. m.
ἀξιουμένους τοῦ ἁγίου βαπτίσματος χρεῖα τῆς αὐτοῦ παρουσίας, καὶ ἀξιούμεν ταύτην Mart. a. 449
ἡμῶν τὴν διδασκαλίαν ἐνταγῆναι τοῖς πραττομένοις ἐπὶ τῆς ὑμετέρας σοφίας, ὥστε 20
μηδένα ταύτην διαλαθεῖν.

Καὶ αἱ ὑπογραφαί

- 1 Φεκίδας πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 2 Οὐρσικίνος πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 25
- 3 Εὐλόγιος πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ
ὑπογραφή Συριακή
- 4 Λιβάνιος πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 5 Ῥόδων πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
γραφή Συριακή 30
- 6 Λεόντιος πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 7 Μίκκαλος πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 8 Εὐσέβιος πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 9 Βασίλειος πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
γραφή Συριακή 35
- 10 Ἀβράμιος πρεσβύτερος πεποιήμαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις

M, B [= abo], Φ

2 ἐδεσσηνῶν MB^a 3 τῶν om. B^o τῆς om. B 3/4 μαθόντες γὰρ M καὶ B^o 4 παρὰ
MΦ περὶ B 4/5 τῶν—Ἰβρίται τὸν Ἰβαν B^o 5 φρίξαντες MΦ καὶ φρίξαντες B 5/6 τὴν et
ἀκοήν deleui, om. Φ 6 καὶ MΦ om. B et varia lectio in Φ^c 6 ὑμῖν B^o 7 ὁσιωτάτος B^o
8 omnes nos quos Φ πάντας ἡμᾶς [ὑμᾶς B^b] ὡς MB 9 ποιοῦμαι B^o θεοφιλεία B^a φιλεία B^b
10 οὐδενὸς] τινὸς B^o 11 οὐδὲ] ὡς B^o 12 ἑαυτοὺς MΦ om. B 13 παρ' αὐτοῦ εἰρῆσθαι B^o
15 μῖσει B^o 18 παρὰ — προστῆναι om. B^o 19 διὰ MΦ om. B 20 ἁγίου om. B^a καὶ om. B
21 τοῖς] αὐτοῖς B^o 23 καὶ om. B^o 24—26. 28 ἑταίροις Φ ἑτέροις MB atque ita continuo 26/27 καὶ—
Συριακή om. B^o 27 ἡ ὑπογραφή B^b 28—30 om. B^o 28 πρεσβύτερος MB^a Φ^c archi-
presbyter Φ^a primus presbyter Φ^r 29 Ῥόδων—ἑταίροις om. B 32 μίκαλλος B^a μισκάλιος B^o
33 om. B^o εὐσέβιος MB^b Φ βασίλειος B^a 34/35 καὶ—Συριακή om. B^o 36 ἀβράμιος M

- L IIII 670 11 Πατρῴνιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 12 Ἀρσένιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 13 Βάσσος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
 γραφή Συριακή
 14 Στρατήγιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ 5
 ὑπογραφή Συριακή
 15 Σαββάτιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 16 Νικίας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 17 Μαρτύριος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 18 Εὐλόγιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 10
 19 Σάβας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 M VII 253 20 Ἰάκωβος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 21 Κῦρος Λεοντίου διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 22 Ἀφρήμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 23 Πατρίκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 15
 24 Ἀκάκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 25 Ἰσαάκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 26 Σάβας διάκονος λεγόμενος ἱατρὸς πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις.
 καὶ ὑπογραφή Συριακή
 27 Εὐσέβιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 20
 28 Κύριλλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 29 Ἀβράμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 30 Λουκιανὸς διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 31 Ἀβραάμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 32 Ἀνύσιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο- 25
 γραφή Συριακή
 33 Ἀβιβος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπογραφή
 Συριακή
 34 Ἀνδρέας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 35 Ἀρβιος διάκονος ἀξιωθείς ἔγραψα ὑπὲρ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Ὑπατίου ὁμο- 30
 λογοῦντος πεποικέναι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 36 Δαδὼς διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 37 Ἀβιβος διάκονος ἀξιωθείς ἔγραψα ὑπὲρ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Βαλεντίνου διὰ
 τὸ μὴ δύνασθαι αὐτόν. καὶ ὑπογραφή Συριακή
 38 Εὐσέβιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο- 35
 γραφή Συριακή
 39 Εὐλόγιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις, ἐνιστάμενος
 ὑπὲρ αὐτῆς ἄχρι θανάτου
 40 Ἀβράμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις

M, B [= abo]. Φ

1 om. Φ^{ac} 2 Ἀρσένιος — ἑταίροις om. B^{bo} 3/4 καὶ — Συριακή om. BΦ post 6 habet *Leontius*
presbyter similiter Φ^{et} om. Φ^a 7 σαμβάτιος M 11 σάββας B 13 Κῦρος — ἑταίροις om. B^b
 κύριος Λεοντίου B^a 14 ἐφρήμιος B^a 16 om. B^a 17 Ἰσαάκης M 18 σάββας B
 διάκονος MB et unus codex Φ^a *episcopus* Φ 19 καὶ — Συριακή om. B^b 20–24 om. B^a
 21 *Cyrus* Φ 22 ἀβραάμιος M in fine add. καὶ ὑπογραφή συριακή B^b 23/24 Λουκιανὸς —
 ἑτέροις ἀβραάμιος — ἑτέροις bis habet M om. B^b 24 Ἀβραάμιος — ἑταίροις om. B^a 25/26 καὶ —
 Συριακή om. B^b 27. 28 om. B^a καὶ — Συριακή om. Φ 29 ante 25 coll. B^a 30 ἔγραψα B^b
 31 διδασκαλίαν B^a 32 δαδὼς M 33 ἔγραψε B^b βαλεντίνου B^a 35. 36 om. B^a Φ^{ac}
 καὶ — Συριακή om. Φ^r 37 ἐπιστολὴν B^a ἑτέροις ἅμα B^b 39 ἀβραάμιος M

- 41 Ῥωμανὸς διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις L IIII 671
 42 Παῦλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 43 Παῦλος διάκονος ἀξιωθείς ἔγραψα ὑπὲρ Μάρρα διακόνου τήνδε πεποιηκὸς τὴν διδασκαλίαν ἅμα ἑταίροις
 44 Κύριλλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις M VII 256
 45 Καισάριος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 8
 46 Ἀπένεος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 47 Μαρώνης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 48 Φεκίδας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
 γραφή Συριακή 10
 49 Ἰωάννης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 50 Γερόντιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 51 Ἀγάπιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 52 Ἀδελφίος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 53 Σάβας ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 15
 54 Βάσσος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
 γραφή Συριακή
 55 Ῥεστιτοῦτος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις ἐνιστά-
 μενος ὑπὲρ αὐτῆς ἕως θανάτου
 56 Κύρος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 20
 57 Ῥεστιτοῦτος ὑποδιάκονος ἀξιωθείς ἔγραψα ὑπὲρ Ἀβίβου ὑποδιακόνου πεποιηκὸς
 τήνδε τὴν διδασκαλίαν ἅμα ἑταίροις
 58 Θωμᾶς ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
 γραφή Συριακή
 59 Βάσσος ὑποδιάκονος ἀξιωθείς ἔγραψα ὑπὲρ Ἀβίβου ἀναγνώστου ὁμολογοῦντος 25
 πεποιηκέναι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 60 Ἀδελφίος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 61 Εὐφράσιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ
 ὑπογραφή Συριακή
 62 Ῥωμύλος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ 30
 ὑπογραφή Συριακή
 63 Εὐσέβιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ
 ὑπογραφή Συριακή
 64 Ποιμένιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
 γραφή Συριακή 35
 65 Θεόφιλος ἀναγνώστης πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ
 ὑπογραφή Συριακή

142 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Δέομαι ὑμῶν, ὁ ἐνέγκας ταύτην αὐτὴν (οὐκ οἶδα πῶς L IIII 674
 λέγεται ὁ διάκονος ὁ ἐνεγκὼν αὐτήν) μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ἐκεῖθεν εἰ μὴ ὡμολόγησεν
 ἐπὶ ὅλων τῶν κληρικῶν ὅτι ἐγὼ ἡλλαξα τὴν λέξιν ἐκείνην, ἵνα ἀρέσω τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ M VII 257
 μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἀναφορά ἀπὸ πάσης τῆς πόλεως καὶ κεῖται ἐκείνη ἡ λέξις εἰς τὴν 41

M, B [= abo], Φ

2 om. B^o 3 *suscripsi* Φ *Mareia* Φ *praeter unum codicem* Φ^c 5 om. B^o *Cyrus* Φ
 ταύτην om. B^b 6 ταύτην om. M 7 ταύτην om. M 8 om. B^o *Maronius* Φ 9/10 καὶ...
 Συριακή om. B^o 14 *diaconus* Φ 15 σάββας B διάκονος B^b 16 Βάσσος — ἑταίροις
 om. B^b 19 ἄχρι B^o 21 ὑπέγραψα BΦ 25 *suscripsi* Φ 27 in fine add. *et subscriptio*
Syria Φ^{ar} 28, 29 om. Φ^c 40 *placeret* Φ^c 41 ἐκείνη om. B^oΦ

ἀναφοράν, κελεύσατε ζητηθῆναι εἰ μὴ ὡμολόγησεν ὁ διάκονος ὅτι ἐγὼ ἡλλαξα τὴν λέξιν· ἔπεμψεν αὐτὸν ἀπὸ Βηρυτοῦ.

143 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ μὲν ἀναγνωσθέντα φανερά· ἵνα δὲ μηδὲν ἑλλείψῃ τοῖς δικαίως κριθῆναι ὀφείλουσιν, ἀναγινωσκέσθω τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τελευταίοις περὶ Ἰβρα τοῦ εὐλαβεστάτου πραχθέντα. Ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω 5

144 Πασκασῖνος καὶ Λουκῖνσιος καὶ Ἰουλιανὸς οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου διὰ Πασκασίνου εἶπον· Σύνοδος οὐ δύναται ἐμφέρεσθαι ἐν ἧ τὰ ἀθέμιτα πταίσματα ἐκεῖνα ἀνεγνώσθησαν, καὶ διὰ τοῦτο περιττὰ φαίνεται πρὸς ἀνάγνωσιν τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα. εἰ μὲν οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως Ῥώμης πάντα τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα μάταιά 10 ἐστίν, δῆλόν ἐστιν ὡς καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας ἔξω τούτων ἐστίν, ὅντινα μετὰ ταῦτα ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος ἐν τῇ ἰδίᾳ κοινωνίᾳ ὑπεδέξατο. καὶ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἵνα ἔτι αὐτοῦ τοῦ γαληνοτάτου καὶ Χριστιανικωτάτου βασιλέως ἐπιτύχωμεν, ὥστε ἐκείνην τὴν σύνοδον ἱερῶι ἰδίῳ νόμῳ μῆτε ὀνομάζεσθαι προστάξει.

145 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβεστάτος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως [νέας] Ῥώμης εἶπεν· 15 Αὐτόθεν τὴν ἀνατροπὴν ἔσχεν τὰ κατὰ Ἐφεσον πρώην πεπραγμένα, ἀφ' οὗ μάλιστα μετὰ ταῦτα καλλίστην καὶ τῷ θεῷ φίλην ἔσχηκεν τὴν διόρθωσιν. τοιγαροῦν καταψηφίζομαι μηδὲν τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ λεγομένῃ συνόδῳ πεπραγμένων κρατεῖν πλην τοῦ κατὰ τὴν μεγίστην Ἀντιόχειαν ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Μαξίμου, ἐπειδὴ περ καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Ῥώμης Λέων εἰς κοινωνίαν αὐτὸν δεξάμενος ἄρχειν τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας 20 ἐδικαίωσεν. ὥτινι τύπῳ ἀκολουθῶν αὐτὸς τε συνήνεσα καὶ πᾶσα ἡ παρούσα ἀγία σύνοδος, δεόμεθα δὲ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως ὥστε καὶ εὐσεβεῖ νόμῳ θεσπίσαι μῆτε σύνοδον ἐκείνην τὴν μετὰ τὴν πρώτην γενομένην ἐν Ἐφέσῳ ὀνομάζεσθαι μῆτε τι τῶν ἐν αὐτῇ πεπραγμένων κρατεῖν.

146 Ἰουβενάκιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ὁ παρίσταται περὶ 25 τοῦτου τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ, θεσπισάτω τὸ θεοφιλὲς αὐτοῦ κράτος.

147 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγῳ φρονῶ τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλει.

148 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Σύμφωνα κάγῳ τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλει περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως καὶ φρονῶ καὶ 30 λέγω.

149 Στέφανος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Κάγῳ δοκιμάζω τὰ παρὰ 35 κανόνας γεγνημένα ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει ἀνατραπῆναι ἐκτὸς τῶν πραχθέντων κατὰ Δόμνου τοῦ τῆς Ἀντιοχείων ἐπισκόπου διὰ τὸ δεχθῆναι τὴν χειροτονίαν τοῦ γενομένου κανονικῶς θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μαξίμου ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ 40 μητροπόλει παρὰ τε τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καὶ τῆς παρούσης ἀγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου.

150 Πέτρος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· Οὔτε ἀφειλόμην αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης, ἐπειδὴ μῆτε ἐκοινώνησα τῇ συνόδῳ τῇ κατ' Ἐφεσον, καὶ ἔπομαι τῇ καταθέσει τῶν ἐπεχόντων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας καὶ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχι- 45 ἐπισκόπου Ἀνατολίου.

M, B [= abo], Φ

4 ἑλλείψει B^{bo} 5 ῥωμαῖον B^o 9 τὰ om. B^b καὶ om. B^o 12/13 ὅντινα—ἐστίν om. B
13 ἐτι MΦ ἐπὶ B^{ab} ἐπὶ τοῦ B^o 14 προστάξει B^{ao} προστάξει B^b 15 καὶ ἀνατόλιος M νέας
MBΦ^c om. Φ^{ar} 16 ἔσχον B μετὰ om. Φ 17 τῷ om. B^{ao} καταψίξομαι M κατα-
σοφίζομαι B 21 τόπῳ B^b 22 δὲ om. Φ 23 πρώτῃν B^aΦ πρώην MB^{bo} 24 τι om. B^o
26 εὐσεβεῖ B 29 Γαλατίας om. B^o συμφωνῶ B^b 39 ἔσομαι M 40 ὁσιωτάτου B^o

- 151 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Συναινῶ καὶ γὰρ τοῖς ὁσιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις.
- 152 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας εἶπεν· Ὁμογνωμόνως τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλει ψηφίζομαι καὶ γὰρ τῇ αὐθεντίᾳ τὸ πᾶν ἀποδούς τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως. 5
- 153 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπεν· Κάγῳ συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν πατέρων λαληθεῖσιν.
- 154 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Κάγῳ συναινῶ πᾶσι τοῖς παρὰ τῶν πατέρων δικαίως καὶ ὁσίως τυπωθεῖσιν.
- 155 Κριτωνιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος (Ἀφροδισιάδος εἶπεν· Κάγῳ συντίθεμαι 10 τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τυπωθεῖσι.
- 156 Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων Λυκίας εἶπεν· Πάντα τὰ παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων τυπούμενα περὶ τῆς λεγομένης συνόδου, οὐκ οὔσης δέ, καὶ ἡμεῖς προθύμως δεχόμεθα.
- 157 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Ὅπερ δόξει τῇ ἁγίᾳ M VII 261 συνόδῳ περὶ τῶν πραχθέντων ἐν Ἐφέσῳ, τοῦτο καὶ μοι ἀρέσκει. 16
- 158 Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· Σύνοδον ἐκείνην οὐκ ὀφείλομεν λέγειν.
- 159 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.
- 160 Μηκέτι τοίνυν ἀναγνωσθέντων τῶν ἐν Ἐφέσῳ πραχθέντων τὸ πρότερον οἱ μεγαλο- 20 πρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὸ παριστάμενον αὐτῇ περὶ Ἰβᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἡ ἁγία σύνοδος διδασκᾷ. Ῥω ἀνέγνω ἀνέγνω ἀνέγνω
- 161 Πασκασίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου διὰ Πασκασίνου εἶπον· Ἀναγνωσθέντων τῶν χαρτῶν ἔγνωμεν ἀπὸ μὲν ἀποφάσεως τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων 25 Ἰβαν τὸν εὐλαβεστάτον ἀνεύθυνον ἀποδεδείχθαι· ἀναγνωσθείσης γὰρ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἐπέγνωμεν αὐτὸν ὑπάρχειν ὀρθόδοξον. καὶ διὰ τοῦτο δογματίζομεν καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἀφ' ἧς ἀδίκως καὶ ἀπὼν ἐξεβλήθη, ἀνανεωθῆναι. περὶ τοῦ ἁγιωτάτου τοίνυν ἐπισκόπου (Νόννου) τοῦ πρὸ βραχέος ἀντ' αὐτοῦ γεγονότος τῆς δοκιμασίας ἐστὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας τί περὶ τούτου 30 χρὴ τυπῶσαι.
- 162 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως [νέας] Ῥώμης εἶπεν· L III 678 Ἡ τῶν δικασάντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων πίστις καὶ ἀνάγνωσις πάντων τῶν

23 — p. 43, 24 adfert Vigilius Coll. Auell. 83, 238—254. 24—26. 33—p. 40, 2 t. III 2 p. 158
25—28 ipsa legatorum uerba uidetur afferre Facundus 5, 1 p. 709 cf. 2 p. 712: *cognouimus ex sententia reuerentissimorum episcoporum Ibam reuerentissimum episcopum innoxium demonstratum. lecta enim eius epistula cognouimus eum esse orthodoxum et ob hoc decernimus et honorem ei episcopatus et ecclesiam de qua iniuste et absens expulsus est, instaurari*

M, B [= abo], Φ

2 ἀρχιεπίσκοπος B^o 3 ὁ εὐλαβέστατος om. B^o 5 ἀποδούς MΦ ἐπιδούς B^{ab} διδούς B^o
βασιλέως MΦ βασιλέως ἡμῶν B^o ἡμῶν βασιλέως B^b 6 συναινῶ πᾶσι B^a 7 δικαίως
καὶ ὁσίως τυπωθεῖσιν B^a 8 συντίθεμαι B^a πᾶσι om. B^a 9 δικαίως—τυπωθεῖσιν; λαλη-
θεῖσιν B^a 10 κρητωνιανὸς M 10—12 Ἀφροδισιάδος—ἐπίσκοπος editores Romani et Φ om. MB
11 ἁγίων om. Φ^{ac} 12 τῆς λυκίας B^b 13 εὐλαβεστάτων B^o 17 σεβαστουπόλεως B^b 20 τὸ
πρότερον πραχθέντων B πραχθέντων Φ 21 αὐτῇ MΦ^r om. BΦ^{ac} 22 εὐλαβεστάτου ἐπί-
σκοπον B^o Ῥωμαῖον B^o 21/28 honore [*honorem siue honorem ei singuli codd.*] episcopatus Φ
τὴν τιμὴν τοῦ ἐπισκόπου MB 28 ecclesiae Φ^r ecclesiam Φ^{ac} ecclesiam unus codex *renouandum*
Φ ἀναγνωσθῆναι B^o 29 Νόννου Φ om. MB βραχέως MB^o 31 τετυπῶσθαι B^o 32 ἀρχι-
ἐπίσκοπος B^o νέας om. Φ praeter unum codicem 33 πάντων om. Φ^{ac}

παρακολουθησάντων ἀνεύθυνον δείκνυσιν Ἰβαν τὸν εὐλαβέστατον τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ κατηγορημάτων. ὁθεν πᾶσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποδύομαι περὶ αὐτοῦ ὑπόνοιαν, ἐπειδὴ συντίθεται καὶ ὑπογράφει τῷ τε νῦν δοθέντι περὶ τῆς πίστεως ὁρῶι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος, καὶ ἄξιον αὐτὸν κρίνω τῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἔχεσθαι τῆς φροντίδος τῆς ἐν ἡι πρότερον ἐτύγχα-
 M VII 264 νεν ἐκκλησίας. περὶ δὲ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τύπον δώσει ὁ εὐλαβέστα-
 τος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων Μάξιμος.

163 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων πόλεως εἶπεν· Ἀπὸ τῶν ἀρτίως ἀναγνωσθέντων δὴλον κατέστη ὡς ὁ εὐλαβέστατος Ἰβας ἀθῶιός ἐστι πάντων τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ, καὶ ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ἀντιγράφου τῆς ἐπιστολῆς τοῦ
 10 προκομισθέντος παρὰ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ὀρθόδοξος ὦφθη αὐτοῦ ἡ ὑπαγορία. ὁθεν κἀγὼ ψηφίζομαι ἀπολαβεῖν αὐτὸν τὴν τε ἀξίαν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τὴν οἰκίαν πόλιν, καθὼς καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις συνέδοξεν τοῖς τε ἐπέχουσι τὸν τόπον τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καὶ τῷ τῆς βασιλευούσης ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀνατολίῳ, δηλαδὴ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Νόννου τοῦ ἀντ' αὐτοῦ
 15 γενομένου μένοντος ἐν τῇ αὐτῇ ἀξίᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἐπὶ τῷ περὶ αὐτοῦ δοκιμάσαι με μετὰ τῶν τῆς διοικήσεως θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων.

164 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Τοὺς ἐπιστρέφοντας ἡ θεία γραφή κελεύει δεχθῆναι, δι' ὃ καὶ τοὺς ἀπὸ αἰρετικῶν δεχόμεθα. ὁθεν συνορῶ τὸν εὐλαβέστατον Ἰβαν φιλανθρωπίας τυχεῖν τῷ καὶ γέροντα εἶναι ἐπὶ τῷ ἔχεσθαι αὐτὸν
 20 τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ὀρθόδοξον ὄντα.

165 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου δοκιμασάντων τὰ κατὰ τὸν εὐλαβέστατον Ἰβαν καὶ μὴ κατακρινάντων αὐτὸν τῇ αὐτῶν ὑπολήψει τιθέμενος κἀγὼ βούλομαι αὐτὸν ἔχεσθαι τῆς ἱερωσύνης κατὰ τὸ δόξαν τοῖς ἁγιωτάτοις προέδροις διὰ τὸ μάλιστα ἐν τοῖς
 25 ὑπομνήμασιν ὑποσχέσθαι αὐτὸν ἀναθεματίσαι ἐκεῖνα ἅπερ οἱ κατήγοροι κατ' αὐτοῦ ἐγγράφως κατέθεντο.

166 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὅρου τοῦ ἐκφωνηθέντος ἐν Τύρῳ παρὰ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου ἐδίδασκεν ὡς ὁ εὐλαβέστατος Ἰβας ἐν ἐκείνῳ τῷ κριτηρίῳ ἀνεθεμάτισε Νεστόριον καὶ τὰ
 M VII 265 ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα καὶ τοῖς ὀρθοῖς συνέθετο δόγμασι. δι' ὃ καὶ οἱ προρρηθέντες εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τὴν πληροφορίαν ταύτην δεξάμενοι τὸ δεῖν αὐτὸν ἔχειν τὴν ἐπισκοπὴν ἐδοκίμασαν. καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοίνυν τὸν αὐτὸν θεοσεβέστατον Ἰβαν ἀναθεματίζοντα Νεστόριον καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα ἔχεσθαι βούλομαι τῆς ἀρχιερω-
 30 σύνης.

167 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Τὸν εὐλαβέστατον Ἰβαν ἀναθεματίζοντα Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν δόγματα κἀγὼ ψηφίζομαι καθὼς καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες, εἶναι ἐν τῇ τάξει τῆς ἐπισκοπῆς.
 L III 679

162 Fac. 5, 3 p. 713 *sententia . . . Anatolii . . . quam super . . . Ibae causa in octava sessione protulit, secuntur* p. 39, 33—7. 8—10. 13—16. 23—27 adfert Vigilius t. III 2 p. 158. 159. 160

M, B [= abo], Φ

3 τε MBΦa om. Φστ τεθέντι B^o 6 ἐκκλησία B^b Fac. 7 ἐπίσκοπος om. B^o 8 ἐπί-
 σκοπος om. B^o 9 εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B ἀπὸ πάντων B^o 10 ἐπαχθέντων B^{ab} 13 τε ΦM
 om. B 14 ὁσιωτάτου M τε [om. B^{ab}] ἁγιωτάτου B 16 τῇ αὐτῇ MBΦt *propria* Φa
 αὐτοῦ MB *eius ordinatione* Φ 19 κελεύσει B^{ab} δοθῆναι B^o 21 τοῦ om. B^o 24 συντιθέ-
 μενος B^o 25 τὰ δόξαντα B^o 26 ἀναθεματίζειν M 28 Γαλατίας om. Φ 32 ἔχειν αὐτὸν B
 34 ἀναθεματίζοντες B^b 37 ἀναθεματίζοντες B^b καὶ τὰ αὐτοῦ ἀσεβῆ δόγματα καὶ εὐτυχέα B^o
 38 ὡς B^o

- 168 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τὸν ὅρον τὸν ἐκφωνηθέντα παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου περὶ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰβᾶ κρατεῖν ἐδικαίωσα τῶι μάλιστα καὶ τοὺς κατηγοροὺς τοὺς ἐγκειμένους συναινέσαι διὰ τῆς οἰκείας ὑπογραφῆς τῶι αὐτῶι ἐκτεθέντι ὅρῳ καὶ νῦν ἀναγνωσθέντι ἐπὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ οἰκουμένης συνόδου. 5
- 169 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπεν· Συντίθεμαι καγὼ τοῖς καλῶς δόξασι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ περὶ Ἰβᾶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου.
- 170 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Τοῖς ἀκολουθῶς καὶ κανονικῶς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ὁρισθεῖσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰβᾶ καγὼ συντίθεμαι. 10
- 171 Μελέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαρίσσης ἐπέχων τὸν τόπον Δόμνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας εἶπεν· Συντίθεμαι καγὼ τοῖς ὁρισθεῖσι καλῶς παρὰ τῶν ἁγίων καὶ ὁσίων πατέρων περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβᾶ.
- 172 Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπεν· Ὡς ἡ τῶν ἀναγνωσθέντων ἔπεισεν ἡμᾶς πίστις, ἐγκρίνω καγὼ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰβᾶν 15 ἔχεισθαι τῆς ἱερωσύνης, καθὼς καὶ οἱ ἁγιώτατοι ἀρχιεπίσκοποι ἐψηφίσαντο, δηλονότι ἀναθεματίζοντα Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν φρονήματα.
- 173, 174 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας καὶ Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος M VII 268 ἐπίσκοπος Σεβαστείας καὶ Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀμασειας καὶ Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς καὶ Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος 20 Τυάνων καὶ Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν καὶ Ἀτάρβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τραπεζοῦντος ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας εἶπον· Ὁ ὅρος τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου ἀνεύθυνον ἔδειξεν τὸν εὐλαβέστατον Ἰβᾶν, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ αὐτοῦ ἄρνησις προθυμοτέρους ἡμᾶς περὶ τὸ δέξασθαι αὐτὸν κατέστησεν· φίλον γὰρ αἰετῶι δεοπότῃ Χριστῶι τὸ 25 φιλάνθρωπον. ὅθεν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἁγιωτάτων προέδρων καὶ πάσης τῆς ἁγίας συνόδου δίκαιον κρίνομεν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ἀπολαβεῖν τὸν βαθμὸν τῆς ἐπισκοπῆς, ἀναθεματίζοντα αὐτὸν δηλονότι Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν δόγματα καὶ συντιθέμενον κατὰ πάντα τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ.
- 175 Φραγκίων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως καὶ Βασίλειος ὁ εὐλα- 30 βέστατος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως εἶπον· Τὸν ἐν τῇ κρίσει μὴ παρόντα, ἀλλὰ μήτε

M, B [= abo], Φ

3 *episcopo Iba* Φ^{er} 6 κωνσταντῖνος BΦ κωνσταντῖνος M 7 δόξασι M 9 ὥς ῥιθίσι Bb
11 μελίτιος M 12 Συρίας om. Φ 13 καὶ ὁσίων B^o 16 ἔχειν τὴν ἱερωσύνην Bb 18 Eunonii
interlocutionem post concilium quintum consulto omissam esse in MB demonstravi *Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. XXXII 2 p. 11*; habet Φ *Iam quidem ex his quae relecta sunt, innoxius approbatus est reuerentissimus [uenerabilis Φ^{er}] Ibas. in quibus etenim dicendo male culpae uisus est beatissimum Cyprium, in postremis recte confessus illa in quibus [in quibus Φ^{er} quae Φ^a] culpauerat, refutauit, unde et ego anathematizantem cum Nestorium et Eutychen et impia eorum dogmata et consentientem his quae a sanctissimo archiepiscopo Leone scripta sunt, et huic [Φ^{er}, cf. conc. quintum, et hac siue et hanc siue ad hanc et Φ^{er}] uniuersali synodo dignum esse episcopatu decerno.* ex Φ^a adfert Vigilius Coll. Auel. 83, 248. 270. 273. 1. III 2 p. 160, 17—22, ex aliis uersionibus Facundus 5, 1 p. 710. 6, 1 p. 722. 5 p. 738 [usque ad refutauit] et concilium quintum I. V 516 = M VIII 307; denique cf. Iustinianum IG 80, 1085 λέγεται περιέχειν τὴν αὐτὴν [Eunonii] διαλαλιάν ὅτι ἐν τοῖς ἀνωτέροις τῆς ἐπιστολῆς ὕβριδας Ἰβᾶς τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον ἐν τοῖς τελευταίοις ἑαυτὸν ἐπαινωθῶσατο 19 ἐπίσκοπος om. Bb ἀμασία M 19/20 κωνσταντῖνος M 20 μελιτηνῆς M 22 θεόδωρου ἐπισκόπου Bb ἐπισκόπου θεο-
δώρου Bb 23 εὐσεβίου Bb 24 εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Bb 27, 29 ἀναθεματίζοντα ---
συνόδῳ MB om. Φ, sunt reliquiae interlocutionis Eunonii 29 ταύτῃ om. Bb 31 τραινου-
πόλεως Bb

προσκληθέντα κατὰ μηδένα τρόπον βλάπτεσθαι ὑπὸ τῆς ἐξενεχθείσης κατ' αὐτοῦ ψήφου δοκιμάζομεν.

176
L III 682

Νουνέχιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Φρυγίας εἶπεν· Συναινῶ τοῖς ὀρισθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐπὶ Ἰβαι τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ.

177 Φλωρέντιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Σάρδεων Λυδίας εἶπεν· Σύμφημι καγὼ τὰ ἴσα τοῖς προλεχθεῖσιν ἐπὶ Ἰβαι τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ.

178 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Τοσούτων ὁσίων πατέρων ἀποδεδωκότων Ἰβαι τῶι εὐλαβεστάτῳ τὴν ἐπισκοπὴν καγὼ συναινῶ.

179 Πάντες οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν· Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα ἄρτι ἀναθεματίσῃ. 10

180 Ἰβας ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καὶ ἤδη ἐγγράφως ἀνεθεμάτισα Νεστόριον καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ καὶ νῦν ἀναθεματίζω αὐτὸν μυριάκις. τὸ γὰρ ἅπαξ μετὰ πληρο-
M VII 269 φορίας γενόμενον κἄν μυριάκις γένηται, οὐ λυπεῖ. καὶ ἀνάθεμα καὶ αὐτῷ [Νεστο-
ρίῳ] καὶ Εὐτυχῇ καὶ τῶι λέγοντι μίαν φύσιν. καὶ πάντα δὲ τὸν μὴ φρονούντα ὡς
φρονεῖ ἡ ἁγία σύνοδος αὕτη, ἀναθεματίζω. 15

181 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ δικαιώματα παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου περὶ Ἰβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τὴν ἰδίαν ἰσχὺν ἔξει. ῥῶ ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

L III 683
M VII 272

Πρᾶξις Ἰβ

1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δη- 20
1. 29. m. Oci. λωθησομένου τῇ πρὸ τεσσάρων Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι
a. 451 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου ἡμῶν καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότης συνελθόντων ἐν

τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας

τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρι-
κίου Ἀνατολίου 25

καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων
Παλλαδίου

καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφικίων
Βιγχομάλου

2 συνελθόντων δὲ καὶ 30

1-3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου
ἐπισκόπου τῆς πρεσβυτίδος ῥώμης Λέοντος

4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
πόλεως νέας ῥώμης 35

5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας

6 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου

M, B [= abo], Φ [usque ad 29]

1 παρ' B^o 3 λαοδικείας MB^b συναινῶ MB *peruidimus* [= συνειδομεν] Φ^{ac} *condefinimus* Φ^r
4 ἐπισκόπῳ om. Φ 9/10 *Nestorium modo anathematizet, Eutychen et eius dogma [dogmata Φ^c] modo
anathematizet* Φ 10 ἀναθεματίσει B 11 ἐπίσκοπος om. Φ^{ac} 12 τὰ δόγματα Φ^{ac} αὐτοῦ B^o
13/14 καὶ αὐτῷ [αὐτῷ καὶ B^b] νεστορίῳ MB *ei Nestorio* Φ^r [*praetermissum est nomen explicationis
causa additum delere*] *Nestorio* Φ^{ac} 15 φρονεῖ om. Φ^r 16 ἁγίας BΦ^r ἁγίας καὶ ὁσιωτάτης M
scō et venerando Φ^{ac} 17 ῥώμας B^{ao} 19 δωδεκάτη B^{ao} 24—29 *magnificentissimis iudi-*
cibus Φ 26 ὑπάρχου B^o 29 βιγχομάλου M καὶ βιγγομάλου B^b 30—p. 44, 16 om. Φ
30 καὶ om. B^b 32 ὁσιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου B^o 36/37 Ἀντιοχείας — ἐπισκόπου om. B^o *post*
36 omissus est *Iuuenalis ep. Hierosolymorum* 37 κυντίλου B^a

- 7 καὶ Θαλασσίῳ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
 8 καὶ Στεφάνῳ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
 9 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ
 10 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας 5
 11 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Κυζίκου
 12 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Κορίνθου
 13 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων
 14 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 15 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας 10
 16 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος
 17 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
 18 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 19 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ 15
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
 20 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
 21 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
 22 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
 23 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων 20
 24 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Τύρου
 25 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Δαμασκαῦ
 26 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 27 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
 28 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης 25
 29 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου
 30 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 31 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας
 32 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς 30
 33 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 34 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
 35 καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδίου πόλεως Καλογήρου 35
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας 40
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 42 καὶ Μαριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου

Μ, Β [= abo. usque ad 2]

3—p. 44. 16 om. Β 14 Ἰσαυρία Σελευκεία Μ 19 κυρίλλου Μ 24 ἐδέσση Μ
 29 ἀμασία Μ 30 μελιτηνῆς Μ 34 post ἐπισκόπου excidit Τίου 41 κρητωνιανοῦ Μ

- 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου 5
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα- 10
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 55 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 56 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον [τοῦ] Μακαρίου 15
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας
 57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου
 καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης
 καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου
 3 εἰσελθὼν Βασιανὸς ὁ εὐλαβεστάτος ὁ πρῶν γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων 20
 μητροπόλεως συνόντος αὐτῷ καὶ Κασσιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου εἶπεν·
 Βίαν παθὼν προσῆλθον τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ καὶ κατέ-
 πεμψεν θεῖον γράμμα πρὸς τὴν ἀγιωτάτην καὶ οἰκουμενικὴν μεγάλην σύνοδον ὥστε
 M VII 273 ἀκουσθῆναι με. καὶ ἐπειδὴ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἐκέλευσεν ἡ
 θεία κορυφή παρούσης τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας ἐξετασθῆναι, παρακαλῶ τὴν ὑμέ- 25
 ραν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον ὥστε τὸ θεῖον γράμμα ἀναγνωσθῆναι καὶ ἀκουσθῆναι
 με καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι.
 4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὸ θεῖον γράμμα.
 Καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ σηκρη- 30
 τᾶριος τοῦ θεοῦ κονσιστορίου ἀνέγνω
 5 Αὐτοκράτορες Καίσαρες Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς νικηταὶ τροπαιοῦχοι
 μέγιστοι αἰεὶ σεβαστοὶ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ κατὰ θεῖον ἡμῶν θέσπισμα ἐν Χαλκηδόνι
 συναθροισθείσῃ. Βασιανὸς ὁ εὐλαβεστάτος πολλὰ ἄτοπα ὑπομεμενηκώς ἄτινα
 ταῖς αὐτοῦ δεήσεσι ταῖς τῷδε τῷ θεῷ ἡμῶν γράμματι ὑποτεταγμέναις περιέχεται,
 ἡξίωσεν παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ ἀγιωσύνῃ ταῦτα γυμνασθῆναι. θελησάτω τοίνυν ἡ ὑμέ- 35
 τέρα εὐλάβεια δεξαμένη ταῦτα ἡμῶν τὰ θεῖα γράμματα ζητῆσαι τὰ τοῦ πράγματος καὶ
 τύπον δοῦναι τὸν ὑμῖν παριστάμενον.

6
L III 686

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Καὶ αἱ ὑποτεταγμέναι δεήσεις ἀναγινωσκέσθωσαν.
 Ὁ αὐτὸς ἀνέγνω

M, B [= abo, inde a 17], Φ [inde a 17]

13 [σαυρίας M] 14 τοῦ *deletū* 15 λαοδικίας M 17 λοιπῆς om. Φ 17/18 κατὰ —
 δεσπότης] *ex diuini decreto* Φ 18 χαλκηδόνων M χαλκιδονίων B^o 19 πάντων om. B^o
 καγκέλων M B^a καγγέλων B^o 21 συνόντων B¹⁰ *Cassiano* Φ βασιανῶ M B¹¹ *diuini* Φ
 22 εὐλαβεστάτῳ B¹⁰ 23 οἰκουμενικὴν μεγάλην M B¹⁰ μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν B¹⁰ οἰκουμενικὴν Φ
 24 τὰ om. M κινούμενα M Φ γινόμενα B 26/27 καὶ — με om. Φ 28 μεγαλοπρεπέστατοι
 καὶ ἐνδοξότατοι B¹⁰ 32 μέγιστοι — σεβαστοὶ om. B 33 συναθροισθείσης B¹⁰ 38 αἱ om. B¹⁰

Τοῖς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους καὶ γένους δεσπόταις Φλαουίοις Οὐαλεντινιανῶι καὶ Μαρκιανῶι τοῖς αἰωνίοις αὐγούστοις δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Βασσιανοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου ἐπισκόπου. Πᾶσα ἡ σωτηρία τῶν βιαζομένων μετὰ τὸν θεὸν ἢ ὑμετέρα γαληνότης ὑπάρχει, ἐξαιρέτως δὲ τῶν ἱερέων τοῦ Χριστοῦ. δι' ὃ κἀγὼ ἐπὶ τὰςδε τὰς ἰκεσίας ἐλήλυθα προκυλινδούμενος τοῖς ὑμετέροις ἰχνεσιν ἐν τούτοις με κατελεθῆναι. τὰ γὰρ εἰς ἐμὲ τολμηθέντα δακρύων καὶ στεναγμῶν ἀνάμεστα ὑπάρχει καὶ ἀδιήγητα· ἀλλ' ἵνα διὰ συντομίας ἀναδιδάξω τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν, τινὲς τῶν ἐν τῷ τάγματι τῆς ἱερατείας καὶ ἄλλων τινῶν τυγχανόντων δεινὰ καὶ ἀπηγορευμένα τοῖς νόμοις εἰς ἐμέ, ὡς εἴρηται, τετολμήκασι (καὶ) τοιαῦτα οἶα οὔτε ὑπὸ βαρβάρων τετόλμηταί ποτε. περιφρονήσαντες γὰρ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν τῶν ἀχράντων μυστηρίων δύναμιν, ἦντινα ἐκ τῶν ἐλέωι θεοῦ ταπεινῶν χειρῶν μου ἐδέξαντο, μετὰ τὸ τὴν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τελέσαι ἡμᾶς λειτουργίαν παρ' αὐτὰ χειρωσάμενοί με ἀρπάσαντες ἀπὸ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας πληγαῖς ἠϊκίζοντό με ἄγοντες καὶ φέροντες ἐν τῇ ἀγορᾷ· ποτὲ δὲ καὶ ἐγκατάκλειστον ποιοῦντες ξίφει με κατέβαλλον. ἐν τούτοις τοίνυν εἰς αὐτὸ τὸ ζῆν κινδυνεύοντός μου μανιῶντες ἐνθρονίζουσιν ἀρπάσαντες τὸ περιβόλαιον τῆς ἐμῆς ἱερωσύνης ἕνα τινὰ καὶ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν τῶν τολμησάντων τὰ εἰς ἐμὲ γεγεννημένα ἀτοπήματα εἰς τὸν τόπον τὸν ἐμόν. καὶ λοιπὸν καὶ ὅσαπερ ὑπῆρχέν μοι πράγματα ἐν τε κινητοῖς καὶ ἀκινήτοις, ἀφείλοντο καὶ ὡς ἡβουλήθησαν, εἰς ἑαυτοὺς κατεμερίσαντο, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν διαφερόντων μοι ἀνθρώπων θανάτῳ [καὶ] πληγαῖς διαφόροις κατέβαλον, ὥστε καὶ τὰ λείψανα πρὸ τῶν θυρῶν τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας τινὲς ἀπέθεντο. ἐπεὶ οὖν ἐν οὐδενί, τοῦ θεοῦ μοι μαρτυροῦντος, καὶ ἀνθρώπων δὲ δυνατῶν καὶ εὐλαβῶν, παραίτιος ἐγενόμην ἐπὶ τούτοις τοῖς εἰρημένοις καὶ τολμηθεῖσι παρ' αὐτῶν εἰς ἐμέ, δέομαι τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας καὶ προκυλινδοῦμαι τῶν θείων ὑμῶν καὶ ἀχράντων ἰχνῶν ὅπως θεσπίσαι καταξίωσθι τὸ ὑμῶν οὐράνιον κράτος διὰ θείας ὑμῶν ὑποσημειώσεως καταπεμπομένης πρὸς τὴν ἀγίαν σύνοδον διάγνωσιν συγκροτηθῆναι μεταξὺ ἐμοῦ τε τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ αὐτῶν τῶν ταῦτα εἰς ἐμὲ διαπραξαμένων καὶ λεγόντων ἔχειν τι πρὸς ἐμέ. θεσπίσαι δὲ καὶ τοῦτο ἰκετεύω τὴν ὑμετέραν θεϊότητα ὥστε μὴ ἐξεῖναι τινι ἐπαγαγεῖν μοι μεθοδεῖαν, ἄχρισ ἂν πέρατος ἀξιωθῇ τὰ μεταξὺ ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐμῶν διαδίκων πραττόμενα, ἐπειδὴ ἔθος αὐτοῖς ἐστὶ ποιεῖν τοῦτο πρὸς τὸ μὴ περιγενέσθαι με αὐτῶν, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἐπιφερόμενά μοι καὶ παρ' ἐμοῦ λεγόμενα ἐπὶ τῶν ἀρχιερέων ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἐπὶ τὰς θείας ὑμῶν ἀκοὰς ἀναγαγεῖν, δοθῆναι δὲ ἡμῖν τὸν ὀφείλοντα τὰ παρ' αὐτῶν ἐπικριθέντα εἰς πέρας ἀγαγεῖν. καὶ τούτου τυχὼν τὰς συνήθεις εὐχὰς τῷ θεῷ ἀναπέμψω ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους διὰ παντός.

8 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος τὰς προσηγορίας τῶν παρ' αὐτοῦ αἰτιαθέντων. L 1111 687

9 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πολλοὶ μὲν εἰσιν, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῶν γεγεννημένων αὐτός ἐστιν ὁ ἄρτι ἐπίσκοπος Στέφανος· οὗτος γάρ καὶ τὸν θρόνον μου

M, B [= abo]. Φ

1 τῆς B^b 1/2 *Flauis* Φ φλαουίουσ M φλανουίω B^{ab} φλαβίω B^a corr., B^o 2 οὐαλεντιανῶ B¹⁰ 3 τῶν βιαζομένων MΦ om. B 4 ἡ μετὰ θύ ἢ B^o 5 ἐπὶ τὰςδε BΦ ἐπιστὰς τὰςδε M δέησις B¹⁰ ἡμετέροις B^b 5/6 ἐν τούτοις om. Φ 6 γὰρ MB *uero* Φ 9 ὡς εἴρηται MBΦ^{ac} om. Φ^r καὶ Φ om. MB 10 καταφρονήσαντες M γὰρ om. Φ^a τῶν φόβων M τοῦ φόβου B^o 11 χειρῶν om. B^o 12 *postquam enim* Φ^{ac} τὸ om. B^o 13 με³ μοι B^b 14 ἐγκατακλείειν B^o κατέβαλον B¹⁰ 17 καὶ ὅσαπερ] ὅσα καὶ B^o 18 ἡκούθησαν B¹⁰ 19 καὶ² om. Φ 23. 24. 25 ἡμῶν B^o 21 ἐμοῦ M αὐτοῦ B διαπραξαμένων εἰς ἐμέ B¹⁰ 28 ἐπάγειν B^o μεθοδῖαν MB¹⁰ ἀξιωθῆναι B 29 ἐμῶν om. Φ^r διακόνων B^a ἐπειδὴ B¹⁰ *quoniam* Φ^{ac} ἐπειδὴ γὰρ MB^{ao} *quoniam uero* Φ^r 30 με¹ μετ' M ἐπὶ| ἀπὸ B¹⁰ 33 αἰωνίου om. Φ 34 ὁ βασσιανὸς ὁ B^o 35 ἐπίσκοπος om. Φ

κατέχει καὶ τὰ πράγματα. καὶ παρακαλῶ πάντα δοκιμασθῆναι. ἀναγκαιοτέρα ἐστὶν ἡ ἱερωσύνη τῶν κτημάτων. ζητηθῇ ἐάν τί ποτε ἡμάρτηκα· δοκιμάσουσιν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ὡς θέλουσιν, ὀρίσουσιν.

10 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀποκρινάσθω πρὸς ταῦτα Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος.

11 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰσὶν ἐνταῦθα οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως, καὶ ἔλθωσιν καὶ συνιστάμεθα ἑαυτοῖς· ἐστὶν ὁ ἐπίσκοπος Μαγνησίας
M VII 177 Λεόντιος, Μαιόνιος ἐπίσκοπος Νύσσης, Προτέριος ἐπίσκοπος Μυρίνης καὶ λοιποὶ οἱ ὄντες ἐνταῦθα.

12 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τέως ἀπόκριναι αὐτός.

13 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Οὗτος οὔτε ἐχειροτονήθη ἐν τῇ Ἐφέσῳ, ἀλλὰ σχολαζούσης τῆς ἁγίας ἐκκλησίας συναγαγὼν ὄχλον ἄτακτον μετὰ ξιφῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἐραναρίων ἐπεισῆλθεν καὶ ἐκαθέσθη ἑαυτῷ. εἰ τοῦτον ἐγκρίνει ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια εἶναι ἐπίσκοπον, ἄλλος λόγος ἐστίν. τούτου ἐξεωθέντος κατὰ κανόνας καὶ ριφέντος ἀξίως ἐμὲ τεσσαράκοντα ἐπισκόπων τῆς Ἀσίας 15 ψήφῳ καὶ τῶν λαμπροτάτων καὶ τῶν λογάδων καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου παντὸς κλήρου καὶ τῆς πόλεως πάσης ἐχειροτόνησαν. σήμερον γὰρ πεντήκοντα ἔτη ἔχω ἐν τῷ κλήρῳ Ἐφέσου.

14 Βασιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Μὴ περίτρεχέ με· ἐγὼ καὶ κανονικῶς ἐγενόμην καὶ δεικνύω τοῦτο. παρὰ τινος οὐ καθιρέθη οὔτε κατηγορήθη παρὰ τινος οὔτε 20 κατεγνώσθη παρὰ τινος, ἀλλ' ἐγὼ ἐκ νέας ἡλικίας ἔζων τοῖς πτωχοῖς καὶ πτωχεῖον ἐποίησα καὶ ἔθηκα εἰς αὐτὸ ἑβδομήκοντα κραββάτια καὶ πάντας τοὺς νοσοῦντας καὶ τετραυματισμένους ἐξένιζον. Μέννων δὲ ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος Ἐφέσου φθονήσας τούτοις, ἐπειδὴ ἡγαπώμην παρὰ πάντων, πάντα ἐποίησεν ἐπὶ τῷ ἐκβληθῆναι με τῆς πόλεως καὶ ἐπέβαλεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῷ χειροτονῆσαί με ἐπίσκοπον Εὐάζων καὶ τοῦτο 25 ἐποίησεν, ἐγὼ δὲ οὐ κατεδεχόμην. ἀλλὰ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ἑκτης ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου πληγαῖς με ἀνήλπισκεν καὶ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐγεμίσθη αἱμάτων καὶ τὸ θυσιαστήριον. τούτου δὲ οὕτως γεγονότος ἐγὼ ἔμεινα οὕτως, μήτε εἰς τὴν πόλιν ἀπελθὼν μήτε ὅλως ἐπικοινωνήσας τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ εἰς ἣν ὠνομάσθη, μήτε ὅλως αὐτὴν τὴν πόλιν εἰδώς· ἔμεινα δὲ οὕτως. καὶ συνέβη τὸν αὐτὸν Μέννονα τέλει τοῦ βίου χρήσασθαι. μετὰ 30 ταῦτα ἐχειροτονήθη Βασίλειος· οὗτος δὲ μετακαλεσάμενος τὴν σύνοδον τῆς ἐπαρχίας καὶ μαθὼν παρ' αὐτῶν τὴν βίαν ἦν ἔπαθον ὅτι σκευὴ ἦν, ἐχειροτόνησεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἄλλον ἐπίσκοπον, ἐμοὶ δὲ ἀπέδωκεν τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπισκοπῆς. συνέβη δὲ τοῦτον πάλιν τέλει τοῦ βίου χρήσασθαι, ἐμὲ δὲ μετὰ πολλῆς ἀνάγκης καὶ βίας ἐνθρονίζουσιν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν Ἐφεσον ὁ λαὸς καὶ ὁ κλῆρος καὶ οἱ ἐπίσκοποι, ὧν ὁ 35 εἰς Ὀλύμπιος ὁ ἐπίσκοπος ἐνταῦθα ἐστίν. γνοὺς δὲ ταῦτα ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς εὐθύς τοῦτο αὐτὸ ἐβεβαίωσεν καὶ εὐθέως διὰ ὑπομνηστικοῦ ἐδήλωσεν ἐν φανερώι
L III 690 βεβαιῶν τὴν ἐπισκοπὴν. μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν σάκραν πάλιν διὰ Εὐσταθίου τοῦ σελεντιαρίου βεβαιουῦσαν τὴν ἐπισκοπὴν. ἦλθα δὲ ἐν τῇ βασιλευαύσῃ Κωνσταν-

M, B [= abo], Φ

1 δοκιμασθῆναι πάντα B^u 6 ὁ εὐλαβέστατος om. B^o ἀπεκρίνατο B 7 καὶ ' om. B^u
8 Λέοντος M μυρίνης B^o μυρίνης B^{ab} σμύρης MΦ 10 ἀπόκρινε B^b 14 κρίνει B^o
ἑαυτῷ M sibi Φ ἐν αὐτῇ B cf. Euseb. KG 3 p. 172 15 ἐπισκόπων Φ ἐπίσκοποι MB 16 τοῦ
om. M 17 τῆς πόλεως MB^{ao}Φ τῶν λοιπῶν πάντων τῆς πόλεως B^b 19 ὁ εὐλαβέστατος
ἐπίσκοπος B^a Φ κανονικός MB 20 παρὰ — τινος¹ om. B 21 ἐγὼ MΦ om. B 22 κραββάτια M 25 τὸ M με om. B^o
MB τοῖς πολλοῖς καὶ πτωχοῖς B^o 26 ἐγεμίσθη M 27 πληγαῖς om. B 28 εἰς τὴν — μήτε¹ om. B^o 28/29 ὅλως — ὅλως om. B^o
30 ἔμεινε B^o 32 καὶ μαθὼν καὶ B^b συσκευὴ edd. Romani in mg. 35 εἰς τὴν om. M 36 ἡμῶν
om. B^o 37 αὐτός B^o 38 πάλιν om. Φ^{ac} ante βεβαιουῦσαν coll. Φ^r 39 σελεριαντίου B^o ἦλθον B

- τινουπόλει καὶ λαβόμενος ἡμᾶς ὁ αὐτὸς δεσπότης ἐμέ τε καὶ τὸν γενόμενον τῆς αὐτῆς βασιλευούσης πόλεως ἐπίσκοπον Πρόκλον φίλους ἡμᾶς ἐποίησεν καὶ ἐκοινώνησα μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ πάντων τῶν κατὰ καιρὸν εὐρεθέντων ἐπισκόπων. καὶ συνοδικὰ ποιήσας ὁ αὐτὸς ὁσιώτατος Πρόκλος ἀπέστειλεν καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐπισκόποις καὶ τοῖς κληρικοῖς. ἔμεινα δὲ οὕτως ἐγὼ τετραετῇ χρόνον, ὥς καὶ δέκα ἐπισκόπους με 5 χειροτονῆσαι καὶ πολλοὺς κληρικούς. καὶ ἐν εἰρήνῃ ἡμῶν διαγόντων, ἅπερ καὶ δι' ἀναφορῶν ἐγνώρισαν οἱ αὐτοὶ ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι καὶ ὁ εὐλαβέστατος κλῆρος τῶι εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ τῇ αἰωνίᾳ αὐγούσῃ, εὐμενῶς δεξαμένη ἡ αὐτῶν εὐσέβεια εὐθὺς ἀντέγραψεν ἐμοί τε καὶ αὐτοῖς τοῖς ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις καὶ τοῖς κληρικοῖς καὶ ἀπέστειλεν διὰ σελεντιαρίου. ἀναγνωσθεῖσάν δὲ τῶν θείων συλλαβῶν πάντες 10 ἐδοξάσαμεν τὸν θεὸν ὅτι οὕτως φροντίζει ἡ αὐτῶν εὐσέβεια περὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν. τῇ δὲ αὐρίῳ ἡμέραι λειτουργήσαντες πάντες ὁμοῦ ἀπὸ τῆς λειτουργίας αὐτόχειρες γενόμενοι κατάκλειστόν με ἐποίησαν καὶ μετὰ βίας ἤρπασάν μου τὸ περιβόλαιον τῆς ἱερωσύνης καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου καὶ λαβόντες ἓνα ἐξ αὐτῶν τοῦτον τὸν Στέφανον ἐποίησαν αὐτὸν ἐπίσκοπον. 15
- 15 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Κελεύσει ἡ ὑμετέρα ἐξουσία· ἐνταῦθα εἰσιν οἱ ἐπίσκοποι· ἔλθωσιν ἐπὶ τῶι φανῆναι τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς ὑμετέρας.
- 16 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπὶ τίνι καλεῖς τοὺς εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους;
- 17 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἐπὶ τῶι καταθέσθαι αὐτοὺς τὰ γεγονότα πάντα. ἐπειδὴ αὐτὸς ἐπεισῆλθεν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ μετὰ ξιφῶν καὶ ἐραναρίων καὶ ἄλλων 20 τινῶν καὶ ἐκαθέσθη εἰς τὸν θρόνον, ἐξεώθη παρὰ τοῦτο παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων παρὰ τε τοῦ ὁσιωτάτου τῆς βασιλευούσης Ῥώμης Λέοντος καὶ τοῦ μακαριωτάτου Φλαβιανοῦ τοῦ ἐν ὁσίοις τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ. παρὰ τούτων ἐξεωθεῖς κρίσει ἐκκλησιαστικῇ, κατέστη ἡ ἐμὴ βραχύτης. ἔμαθον πάντες, συνήνεσαν καὶ ὁ ἐν ἁγίοις βασιλεὺς Θεο- 25 δόσιος καὶ ἡ σύνοδος πᾶσα. ἐπὶ τούτοις ἐπεμψεν ὁ ἐν ἁγίοις βασιλεὺς Θεοδόσιος Εὐστάθιον τὸν πριμικήριον τῶν σιλεντιαρίων διαγινῶναι μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ κλήρου M VII 281 καὶ τῶν πτωχῶν τῶν ἡδικομένων παρ' αὐτοῦ. ἦλθεν ἐν τῇ Ἐφεσίῳ ὁ μακάριος Εὐστάθιος, τρεῖς μῆνας ἐποίησεν διαγινώσκων, διέγνω φανερά [ᾧρισε φανερά κατέστησεν] καὶ τὸν ὅρον ὅνπερ ᾧρισε ὁ μακάριος Εὐστάθιος, κατεδέξατο καὶ ὁμολογίας ἐξέθετο καὶ 30 τῶι κλήρῳ καὶ τοῖς πτωχοῖς καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ φανερά ταῦτά ἐστιν. εἰσιν ἐνταῦθα οἱ ἐπίσκοποι· εἰσέλθωσιν (ἐνταῦθα καὶ ὁμολογήσωσιν) ἐὰν ἄλλως ἐρῶ. κελεύσει ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν ἐλθεῖν αὐτοὺς. μὴ σὺν αὐτοῖς ἐχειροτονήθῃ [ἐκεῖ]; ἐπεισῆλθεν ἐκεῖ ** σήμερον ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν καὶ ὁ Ῥώμης αὐτὸν καθεῖλεν καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας αὐτὸν καθεῖλεν. ἴδῃ τὴν ἐπιστολὴν τὴν γραφείσαν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πάπα 35 Λέοντος τὸ ὑμέτερον μέγεθος.

M, B [= abo]. Φ

3 αὐτῶν B ^b	4 εὐσεβεστάτος B ^o	8 αὐγούστη B ^b	δε δεξαμένη M	9 ἀντέγρα-
φεν BΦ ἀντέγραψαν M	10 σελεντιρίου B ^b	12 ἐπαύριον B ^o	13 ἄρπάσαντές B ^b	14 μοι B
15 τὸν om. M	16, 19 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B ^o	17 τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας B ^o		
19 καθεῖσθαι B ^b	20 εἰσῆλθε B ^o	ἄλλων Φ δάδων MB	21 εἰς MB ^a ἐπὶ B ^b	ἐξεώθη M
ἐξώσθη B	παρὰ B κατὰ M	22 τε om. M	23 ἐν om. B ^b	καὶ παρὰ ^a B ^o
24 ἐξεω-	ἐκκλησιαστικῇ MΦ βασιλικῇ B	25 κατέστη MΦ κατέστη δὲ B	26 καὶ	
θεῖα M ἐξώσθη B	27 σελεντιαρίων B	29 διαγινώσκων MΦ διαγινώσκων & B		
ἡ — θεοδόσιος om. B ^o	Φ φανερά [φανερά ᾧρισε φανερά M] κατέστησεν MB	31 τοῖς πτωχοῖς		
καὶ MΦ om. B	32 ἐνταῦθα καὶ ὁμολογήσωσιν addidi hic et fateantur Φ om. MB	33 ὑμῶν		
μεγαλοπρέπεια B ^o	ἐκεῖ om. Φ	Lacunam signavi	34/35 καὶ — καθεῖλεν om. B ^o	35 ἴδῃ
καὶ B ^o	36 καὶ τὸ B ^o			

- 18 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ὁμολογεῖς Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον τέσ-
L III 691 σαρα ἔτη κατεσχηκέναι τὴν ἀγιωτάτην τῆς Ἐφεσίων πόλεως ἐκκλησίαν ὡς ἐπίσκοπον;
- 19 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Τυραννήσας, οὐχ ὡς ἐπίσκοπος. πῶς γὰρ
εἶχεν κρατῆσαι ὁ μὴ χειροτονηθεὶς, ἀλλὰ μετὰ ξιφῶν εἰσελθὼν καὶ καθεσθεὶς ἑαυτῷ;
κελεύσει ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν ἔλθειν τοὺς ἐπισκόπους. 5
- 20 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Δεικνύτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἴ γε ἀπὸ
συνόδου εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ κατὰ τὸν εἰωθότα θεσμὸν εἰς χειροτονίαν ἐπίσκο-
πος κατέστη τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως. ῥω ἀνέγνω ἀνέγνω ἀνέγνω.
- 21 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Εὐάζων ποτὲ ἐγὼ οὔτε ἐγενόμην οὔτε ἀπῆλθον,
ἀλλὰ βιασθεὶς ὠνομάσθην ἐπίσκοπος. οἱ κανόνες φανερά ἔχουσιν. εἴπωσιν οἱ 10
πατέρες ἐὰν πρόκριμά ἐστι τὸ χειροτονηθῆναι καὶ μὴ ἀπελθεῖν. αὐτοὶ εἴπωσιν·
οἶδαν τοὺς κανόνας. παρακαλῶ, ἀκούσατέ μου· τέως φανερωθῇ ἡ τόλμα ὅτι ἡθύν-
τησαν καὶ λαβόντες ἐνέκλεισάν με, καὶ τότε περὶ τῆς ἱερωσύνης ζητοῦμεν. ἡ βία
ζητηθῇ.
- 22 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἀξιῶ τοὺς κανόνας ἀναγνωσθῆναι τοὺς λέγοντας 15
ὥστε ἐν ἑτέροι πόλει τὸν χειροτονηθέντα μὴ δύνασθαι ἐν ἑτέροι καθίστασθαι.
- 23 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν οἱ κανόνες.
Λεόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαγνησίας ἀνέγνω
- 24 Κανὼν ςε. Εἴ τις ἐπίσκοπος σχολάζων ἐπὶ σχολάζουσαν ἐκκλησίαν ἑαυτὸν
can. Ant. 16 ἐπιρρίψας ὑφαρπάξῃ τὸν θρόνον δίχα συνόδου τελείας, τοῦτον ἀπόβλητον εἶναι, καὶ 20
εἰ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ὑφῆρπασεν, ἔλοιτο αὐτόν. τελείαν δὲ εἶναι σύνοδον ἐκείνην ἣ συμ-
πάρεστι καὶ ὁ τῆς μητροπόλεως.

Ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος Λεόντιος ἐπίσκοπος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ἀνέγνω

- 25 Κανὼν ςς. Εἴ τις ἐπίσκοπος χειροτονίαν λάβοι ἐπίσκοπος καὶ ὀρισθεὶς
can. Ant. 17 M VII 254 προεστάναι λαοῦ μὴ καταδέχοιτο τὴν χειροτονίαν μηδὲ πείθοιτο ἀπιέναι εἰς τὴν 25
ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ ἐκκλησίαν, τοῦτον εἶναι ἀκοινώνητον, ἕως ἂν ἀναγκασθεὶς κατα-
δέξηται ἢ ὀρίσῃ τι περὶ αὐτοῦ ἡ τελεία σύνοδος τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐπισκόπων.
- 26 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Δειξάτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος τίς αὐτὸν
κατέστησεν ἐπίσκοπον.
- 27 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Εἰς ἐκ τῶν ἐνθρονισάντων με οὗτός ἐστιν Ὀλυμ- 30
πιος. οὐκ οἶδα ἄλλους· τοῦτον μνημονεύω.
- 28 Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύζης εἶπεν· Ὁ ἔχων τὸ κύρος ἐδέξατο
αὐτὸν ὁ μακαρίτης Πρόκλος καὶ ἐδέξατο αὐτόν καὶ ὁ μακάριος Θεοδόσιος ὁ εὐσεβέ-
στατος βασιλεὺς καὶ καλέσας αὐτοὺς φίλους αὐτοὺς ἐποίησεν. ἀλλ' ὅμως διὰ τί ἐξε-
βλήθη; 35
- 29 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ὁ μακάριος ἐν ἀγίοις Φλαβιανὸς ἐξέωσατο αὐτόν.
- 30 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ μνήμη γεγένηται Ὀλυμπίου τοῦ εὐλα-

M, B [= abo]. Φ

1,2 τέσσαρα B^o Φ τεσσαράκοντα MB^{ab} 2 ἐπίσκοπος M 4 κρατήσας B^o ὁ om. B^o 7 τὸν]
τὰ B^o 8 ῥωμαῖον B^o 12 οἶδασιν B 13/14 *violencia primo quaeratur* Φ 19 ἐνενηκοστός πέμπτος B^o
21 ὑφ' ἀρπάξει B^o ὑφῆρπασεν M 23 ἐπίσκοπος om. B^o ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου B^b
24 ἐνενηκοστός ἕκτος B^o χειροθεσίαν coll. XIII tit. *ministerium* *metropolitanus episcopus* Φ^r
25 καταδέχεται M λειτουργίαν coll. XIII tit. *ministerium* *versiones Latinae* 26 ἂν om. B^o
27 ὀρίσει B^b 32 ἐπίσκοπος Βύζης om. B^o 33 καὶ om. B καὶ om. B^b Φ μακαρίτης B^b

βεστάτου ἐπισκόπου ὡς ἐνθρονίσαντος Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον, ὁ προλεχθεὶς εὐλαβέστατος Ὀλύμπιος εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, διδασκέτω.

31 Ὀλύμπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπεν· Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κατὰ καιρὸν ἐπισκόπου γενομένου [Βασιλείου] ἐν τῇ πόλει ἐν ἣι χειροτόνηται ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ἐν αὐτῇ διηγόν· δηλοῦσί μοι οἱ κληρικοὶ αὐτῆς τῆς πό- 5 λεως Ἐφέσου λέγοντες· παραγενοῦ ἐνταῦθα, ἵνα κανονικῶς χειροτονίαν δέξηται ἡ πόλις, ἐπειδὴ ἐκοιμήθη ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Βασίλειος ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος. ἐγὼ δεξάμενος L IIII 694 τὰ τοιαῦτα γράμματα παρεγενόμην ὑπολαβὼν ὅτι καὶ ἄλλοι εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐκλήθησαν. πρὸ τριῶν δὲ ἡμερῶν τοῦ μέλλειν εἰσιέναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοῦτον ἐνθρονίζεσθαι καταχθεὶς ἐν τινι ὁσπιτίῳ περιέμενον καὶ τοὺς ἑτέρους εὐλαβεστάτους 10 ἐπισκόπους, ὥστε γενέσθαι κανονικὴν τὴν χειροτονίαν κατὰ τὸ ἔθος. ὡς δὲ καὶ μίαν καὶ δευτέραν καὶ τρίτην ἡμέραν ἔμεινα ἐν τῷ ὁσπιτίῳ καὶ ἄλλος οὐχ ἠϋρέθη θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος, τελευταῖον ἐλθόντες τινὲς τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν λέγουσί μοι· ἄλλοι ἐπίσκοποι οὐκ εἰσιν ἐνταῦθα, τί δέοι γενέσθαι; εἶπον ἐγώ· εἰ μὴ πάρεσιν καὶ ἕτεροι θεο- 15 φιλέστατοι ἐπίσκοποι, μόνος ἐγὼ τί δύναμαι ποιῆσαι; ἐπειδὴ ἔξω τῆς ἀκριβείας τῶν 15 κανόνων ἐστὶ μόνον ἐπίσκοπον διοικεῖν ἐκκλησίαν καὶ μάλιστα τοιαύτης περιφανοῦς μητροπόλεως. ὡς δὲ ταῦτα ἐλάλουν μετ' ἐμοῦ, περιεκύκλωσαν τὸ οἶκημα ἐνθα ἦμην, M VII 285 πλῆθος ἄπειρον, καὶ (οἶδα ποῦ στήκω καὶ ἐπὶ τοσαύτης ἐξουσίας καὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστη- ρίου) τίς ποτε γυμνώσας παραμήριον Ὀλοσίρικος, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ, κομιτιανὸς τάχα ὢν ἦλθεν καὶ αὐτὸς καὶ τὸ πλῆθος ἅπαν καὶ βαστάσαντές με ἀπήγαγον εἰς τὴν 20 ἐκκλησίαν. καὶ οὕτως μετὰ διακοσίων ἢ τριακοσίων ἀνθρώπων καὶ ἐμὲ καὶ αὐτὸν ἀνήγαγον εἰς τὸν θρόνον καὶ ἐγένετο ὁ ἐνθρονισμός. μέχρι τούτου τὸ ὅπως γέγονεν, οἶδα.

32 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἐφεύσατο.

33 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἰ Πρόκλος ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ὁ γεγωνὼς ἀρ- 25 χιεπίσκοπος τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως ἐδέξατο [αὐτὸν] Βασσιανὸν τὸν εὐλα- βέστατον ἐπίσκοπον καὶ ἐκοινώνησεν αὐτῷ ὡς ἐπισκόπῳ τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως, ὁ εὐλαβέστατος κληρὸς τῆς ἀγίας κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἐκκλησίας διδασκέτωσαν. ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

34 Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης 30 ἐκκλησίας εἶπεν· Ὡς ἐπὶ θεοῦ, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ ἐν ἀγίοις Πρόκλος κοινωνικὸν καὶ συνοδικοῖς γράμμασιν τιμήσας αὐτὸν ἀπέλυσεν ἐπὶ τὴν Ἐφeson καὶ ἐν τοῖς διπτύχοις ἔταξεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα καὶ ἐλέγετο ἕως πρὸ ὀλίγου καιροῦ.

35 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι κληρικοὶ τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας εἶπον· Καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ λέγομεν· ἐδέξατο γὰρ αὐτὸν καὶ ἐκοινώνησεν αὐτῷ 35 ὁ μακάριος Πρόκλος καὶ ἐποίησεν συνοδικὰ γράμματα καὶ εἰς τὰ δίπτυχα αὐτὸν ἔταξεν.

36 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Νῦν Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος λεγέτω ὅπως ἐπίσταται Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀποκινηθέντα τῆς ἐπισκοπῆς καὶ εἰ αὐτὸς παρὰ τῆς συνόδου χειροτονήθη.

M, B [= abo], Φ

1 ἐνθρονίσαντος M ἐνθρονίσαντος B^a 1/2 ὁ προλεχθεὶς εὐλαβέστατος om. Φ 2 ἐπίσκοπος
ὁ Ὀλύμπιος B^o om. Φ^{ac} 4 γενομένου MΦ om. B Βασιλείου om. Φ 5 ἐπίσκοπου B^b 7 δὲ
δεξάμενος B^o 8 τὰ γράμματα ταῦτα B^b εὐσεβέστατοι B^b 9 ut is inthronizaretur Φ τοῦτον
[τούτων B^b] καὶ MB 10. 12 ὁσπιτίῳ B^{ao} ἑτέρους om. Φ 12 εὐρέθη B 13/14 τελευ-
ταῖον — γενέσθαι om. Φ 14, 15 ἐγὼ — ἐπίσκοποι om. Φ εἰ — ἐγὼ om. B 16 περιφανοῦς
om. Φ 18 οὐκ οἶδα B^o corr. καὶ³ om. Φ 19 κομητιανὸς B 20 ἀπήγαγον MB *profecti*
supi Φ 22 ἦγαγον B^o ἐνθρονισμός B^o 26 τῆς βασιλίδος MΦ om. B αὐτὸ αὐτὸν
M αὐτὸν B^{ab} om. B^o Φ 28 κατὰ κωνσταντινούπολιν M κωνσταντινουπόλεωσ B 29 ῥωμαῖον B^o
30/31 ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν B^b 31 καὶ¹ om. B^o 34 μεγάλης om. B^bΦ 38 ἀποκηρυχθέντα B^o

- 37 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἀνηνέχθη παρὰ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως γράψαντος ἐκεῖ· ἠνέχθη δὲ γράμματα καὶ παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου ὥστε τοῦτον μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον, καὶ φανερά ἐστι τὰ γράμματα. κελεύσατε ἐλθεῖν τοὺς νοταρίους ἐπὶ τῷ φανερωθῆναι ποίῳ τρόπῳ ἀπεκινήθη καὶ ποίῳ τρόπῳ ἐξεβλήθη καὶ ποίῳ τρόπῳ ἐγὼ κατέστην. ἡμεῖς διὰ τὴν πίστιν ἦλθομεν· μὴ οὖν ἦιδεν ὅτι τοῦτο εἶχεν ἀνακύψαι; ἅπαξ πέρας ἔλαβεν τὸ πρᾶγμα. ἦλθεν ὁ σιλεντιάριος ἐκεῖ, τρεῖς μῆνας ἐποίησεν διαγινώσκων μετὰ αὐτοῦ καὶ τῶν κληρικῶν· φανερά ἐστι τὰ ὀρισθέντα.
- 38 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Στέφανος πρεσβύτερός μου ἦν, ὃ ἔτη μετ' ἐμοῦ ἐλειτούργει, μετ' ἐμοῦ ἐκοινῶναι καὶ ἐκοινῶναι παρ' ἐμοῦ ὡς παρὰ ἐπισκόπου καὶ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐνέκλεισάν με ** καὶ ταῦτα ἔπαθα. μὰ τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ, νηρὸν ἐζήτησα καὶ οὐκ ἔδωκάν μοι. ἐπὶ τρίμηνον εἶχόν με ἐγκατάκλειστον, οἱ δὲ παρ' ἐμοῦ ἐπίσκοποι χειροτονηθέντες αὐτοὶ καὶ τοῦτον ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπον ὄντος μου ἐγκατακλείστου. ἐὰν μὴ εἰμὶ ἐγὼ ἐπίσκοπος, οὐδὲ οἱ παρ' ἐμοῦ χειροτονηθέντες ὀφείλουσιν εἶναι ἐπίσκοποι οὐδὲ οἱ κληρικοί.
- 39 Κασσιανὸς πρεσβύτερος συνὼν Βασσιανῶι τῷ εὐλαβεστάτῳ εἶπεν· Τῇ μέσῃ ἑβδομαδί κατηνάγκασεν ἡμᾶς καὶ εἰσήνεγκεν ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ Μαιόνιος καὶ ἐπιδέδωκάν μοι τὸ εὐαγγέλιον καὶ ὠρκωσάν με καὶ λέγουσί μοι· δεῦρο, ὁμοσον μὴ ἀναχωρῆσαι ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ζῆν μετ' αὐτοῦ καὶ ἀποθανεῖν μετ' αὐτοῦ καὶ μὴ προδοῦναι αὐτόν. λέγω· σήμερον κ' ἔτη εἰμὶ κοινωνὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν πραγματευόμενος καί, θεὸς ἐστὶν ὁ εἰδώς, οὐδέποτε ὡμοσά τι· καὶ νῦν πρεσβυτέρου μου ὄντος καταναγκάζεται με ὁμοσαι; λαβόντες τὸ εὐαγγέλιον ἔδωκάν μοι καὶ ὡμοσα αὐτοῖς. καὶ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἁγίου πάσχα λαβόντες καὶ αὐτὸν ἐνέκλεισαν καὶ ἐμὲ ἐφόνευσαν καὶ ἐπισινῇ με ἐποίησαν διὰ λακτισμάτων καὶ ἤνεγκαν τρεῖς ὑποδιακόνους καὶ ὅπ' ἦσαν καὶ ἀπήνεγκάν με ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἔθηκαν ἡμιθανῇ καὶ ἐφλεβοτόμησάν με. ἵνα οὖν μὴ ἐπιорκήσω, σήμερον τέσσαρα ἔτη πλαζόμενος ἐπαίτῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα μὴ ἐπιорκήσω τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
- 40 Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύζης παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ εἶπεν· Ἐκριμάτισαν ἡμᾶς οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι οἱ μεθ' ἡμῶν καθηζόμενοι ὥστε ἕκαστον ὃ οἶδεν ἀληθές καὶ πρὸς εὐσέβειαν συντεῖνον, εἶπεν. καὶ εἰ καὶ ἐξ αὐτῶν καλὸν ἦν τοῦτο ἡμᾶς ποιῆσαι, πλὴν λέγομεν ὅτι τετραετίαν ἐνήργησεν ἐν τῷ θρόνῳ ἀμάχως δίχα ἀντιρρήσεως καὶ ἐχειροτόνησεν ἱ ἐπίσκοπους καὶ κληρικούς πολλούς καὶ ἐκοινῶναι αὐτῷ αὐτὸς ὁ νῦν ἐπίσκοπος Στέφανος πρεσβύτερος αὐτοῦ ὢν καὶ πάντες οἱ λοιποὶ κληρικοί. καὶ πῶς οἶόν τέ ἐστι νῦν Βασσιανὸν ἐξεῶσθαι παρὰ τὴν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν τῷ καὶ μάλιστα τὸν μακαριώτατον Πρόκλον τὸν τῆς βασιλευούσης ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως κοινωνῆσαι αὐτῷ καὶ διὰ συναδικῶν γραμμάτων βεβαιῶσαι τὴν τούτου ἐπισκοπὴν;
- 41 Μελίφθογος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιουπόλεως παρελθὼν εἰς τὸ μέσον εἶπεν· Ἐχρῆν τὸν τετραετὴ χρόνον κατεσχηκότα τὴν ἐπισκοπὴν ἀμάχως ἢ μεμφθῆναι

M, B [= ahu], Φ

1 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B^o παρὰ τοῦ ἐπισκόπου MB *episcopo* Φ^{ac} *ad episcopum* Φ^r
3 καὶ οἱ. Φ^r 5 τὸ M 5/6 καὶ — ἐξεβλήθη οἱ. Φ 7 σιλεντιάριος B 9 τὰ] τὸ M
10 τέσσαρα B 12 ἐν τῇ B^o *exceiderunt simul communicauimus et abripuit me et inclausit me* Φ
ἐπαθον B νηρὸν M ὕδωρ B 17 τῷ εὐλαβεστάτῳ βασσιανῶ B^o 20 δεῦ M *iura mihi* Φ
21 μὴ οἱ. Φ^{ac} εἰκοσιπέντε B^{ao} κοινωνηκός B^o 23 τὸ] τὸ ἅγιον B^b 24 μοι οἱ. Φ
καὶ 1 οἱ. B^o 25 ἐπισινῇ M με οἱ. Φ^r 27 τεσσαράκοντα MB, corr. B^a 29/30 ἐκράτησαν B^b
30 εἶδεν B^{bo} 31 καὶ 1 οἱ. Φ καὶ 2 οἱ. B^b ἡμᾶς τοῦτο B^b 33 δέκα B 35 νῦν
οἱ. B^o Φ^{ac} ἐξεῶσθαι B^o 38 Ἰουλιουπόλεω M Ἰλιουπόλεω B^{ab} ἡλιουπόλεω B^o *Iuliano-*
polis Φ 39 πεμφθῆναι B^o ἦ] *aut non* Φ^{ac}

- ἡ οὕτως ἀκρίτως μὴ ριφῆναι. καὶ ἐπειδὴ κατεκριματίσθην παρὰ τῶν ἐγγύς καθε-
 ζομένων ἐπισκόπων κάγω ὥστε με παρελθόντα εἰπεῖν τὰ κινούντα πρὸς πάντας, στόμα
 γενόμενος τῶν λοιπῶν ἐγγύς μου ἐπισκόπων ὄντων ἐκ προσώπου πάντων ταῦτα ἀνα- M VII 289
 φέρω τῇ τε ἀγίᾳ συνόδῳ καὶ τῇ ὑμετέρᾳ ἐξουσίᾳ ἅπερ Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος
 ἐπίσκοπος εἶπεν.
- 42 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων ὁ Ῥώμης L III 698
 τοῦτον καθεῖλεν, ἐπειδὴ παρὰ κανόνας ἐγένετο.
- 43 Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· Κύρι Στέφανε, μάθε
 πόσα δύναται Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος καὶ μετὰ θάνατον.
- 44 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ οἱ [λοιποὶ] κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως 10
 ἐβόησαν· Ἡ ἀλήθεια οὕτως ἔχει· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. Φλαβιανοῦ αἰωνία
 μνήμη. τοῦ ὀρθοδόξου αἰωνία μνήμη. ἴδε ἐκδίκησις, ἴδε ἀλήθεια. Φλαβιανὸς
 μετὰ θάνατον ζῇ. ὁ μάρτυς ὑπὲρ ἡμῶν εὖξεται. Φλαβιανὸς μετὰ θάνατον τὴν
 πίστιν ἐξέθετο. Φλαβιανὸς ὡδὲ ἐστίν· ὁ ὀρθόδοξος ὡδὲ ἐστίν. πολλὰ τὰ ἔτη
 τοῦ βασιλέως. Φλαβιανὸς ἡμῖν συνδικάζει. 15
- 45 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Πάντων ἐξετασθέντων τῶν ἐπὶ Βασισιανῶι καὶ
 Στεφάνῳ τοῖς εὐλαβεστάτοις πεπραγμένων, ἀναγνωσθέντων δὲ καὶ τῶν κανόνων, λε-
 γέτω ἡ ἀγία σύνοδος αὕτη περὶ τῆς κατ' Ἐφeson ἐπισκοπῆς, τί αὐτῇ παρίσταται.
 Ῥω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.
- 46 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Τὸ δίκαιον Βασισιανὸν καλεῖ. οἱ κανόνες 20
 κρατεῖτωσαν.
- 47 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡμῖν μὲν φαίνεται οὔτε Βασισιανὸς ὁ εὐλαβέστατος
 ἄξιός ὢν ἐπίσκοπος εἶναι τῆς Ἐφesiῶν πόλεως, ἐπειδὴ περ ἐξ ἐφόδου βιαίας ἑαυτῷ ταύτην
 ἐξεδίκησεν, οὔτε Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐκ συνωμοσιῶν καὶ τοιαύτης περινοίας τὴν
 ἐπισκοπὴν ἑαυτῷ περιποιήσας· δίκαιον δὲ εἶναι ἐπιλεχθῆναι ἕτερον τὴν τε πίστιν ἀκριβῶς 25
 ἐπιστάμενον καὶ βίῳ κεκοσμημένον τὸν ἐπίσκοπον εἶναι ὀφείλοντα. τὸ πᾶν δὲ τῇ
 ἀγιωτάτῃ συνόδῳ καταλιμπάνομεν ὥστε δοῦναι τὸν παριστάμενον αὐτῇ τύπον ἐπὶ
 τῷ πράγματι.
- 48 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία κρίσις. αὕτη θεοῦ κρίσις. ὁ Χριστὸς
 ἐδίκασε τῇ ὑποθέσει. ὁ θεὸς δι' ὑμῶν δικάζει. αὕτη ἡ ἀπόφασις τοῦ θεοῦ ἐστίν. 30
 τοὺς κανόνες καὶ τοὺς νόμους ὑμεῖς φυλάττετε. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.
 πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συνόδου.
- 49 Πασκασῖνος καὶ Λουκῖνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ
 ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπον· Δῆλα τὰ παρὰ πάσης τῆς συνόδου
 λεχθέντα. τί περὶ τούτου τοῦ πράγματος ἡ τῶν προσώπων δοκεῖ, καὶ ἡμῶν καὶ τού- 35
 των ἐστίν τὴν ἀπόφασιν βεβαιῶσαι.
- 50 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης

M, B [- abo], Φ

1 ριφῆναι M 2 κάγω ἐπισκόπων B^b πρὸς οἱ. Φ πάντα B^b 3 ἐγγύς
 μου λοιπῶν ὄντων ἐπισκόπων B^b ἐγγύς μου οἱ. Φ ταῦτα πάντα B^o 4 τε οἱ. B^o ἅπερ
 BΦ ἅπερ καὶ M 6 ὁ3 οἱ. B^o 8 σεβαστοπόλεως B^o μάθε MΦ οἱ. B 9 δύναται B
 ὁ ἐπίσκοπος M^o ὁ βασιλεὺς M καὶ ὁ βασιλεὺς B *beatæ memoriae* Φ 10 λοιποὶ οἱ. Φ
 τῆς κωνσταντινουπόλεως B^o 11 ἐβόησαν MΦ εἶπον B 12 ἡ μνήμη B^o τοῦ — μνήμη
 οἱ. Φ ἡ μνήμη B^o 13 ἐμοῦ B^o 15 ἡμῖν B^oΦ ὑμῖν MB^a 16 ὀρθοδόξοι B^o
 17 εὐσεβεστάτοις B^o 18 τῶν — ἐπισκόπων B 19 Ῥωμαίων B^o 24 ἐξεδίκασεν B^o 26 δὲ
 πᾶν B^o 27 τὸ B^b 30 ἐδικαίωσεν M θεοῦ MB *Christi* Φ 31 πολλὰ — βασιλέων οἱ. Φ
 33/34 *Pascasinus reverentissimus episcopus optinens locum apostolicae sedis dixit* Φ 35,36 καὶ
 ἡμῶν — βεβαιῶσαι *versio obscura sententiae Latine prolatae; nihil iuvat* Φ *et nostram [nostra] Phc*
et horum est confirmare sententiam [sententia] Phc τοῦτο B^o 37 νέας Ῥώμης οἱ. Φ

εἶπεν· Τοὺς ἀθέσμως ἑαυτοὺς ἀρμόσαντας τῇ τοῦ Χριστοῦ νύμφῃ, τῇ κατὰ Ἐφεσον
 M VII 292 φημί ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τούτους εἰκότως ἐννόμως ἑαυτῆς ἀπέβαλεν. τοιγαροῦν ὁ τε
 ἐπιπηδήσας τῷ θρόνῳ Βασιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ ὁ μετ' ἐκείνον ἑαυτὸν
 ἐπιβαλὼν ἀτάκτως Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τὴν ἡσυχίαν ἀγέτωσαν πεπαι-
 μένοι τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐκκλησίαν ἐνεργείας, δοθήσεται δὲ τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει 5
 ἐπίσκοπος ὁ παρὰ θεοῦ ἀναδεδειγμένος καὶ παρὰ πάντων τῶν μελλόντων ποιμαίνεσθαι
 ψηφιζόμενος εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκεῖ χειροτονίαν ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς ἀλη-
 θείας, τῶν μνημονευθέντων δηλονότι ἐχόντων μόνον τὴν ἀξίαν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τὴν
 κοινωνίαν καὶ παραμυθίας τῆς προσηκούσης ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀξιου-
 μένων.

10

L III 699 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Αὕτη δικαία ψῆφος. αὕτη δικαία κρίσις.
 51
 52 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἡ ἐφοδος τοῦ εὐλαβεστάτου
 Βασιανοῦ ἀνατροπὴν ἔχει τῶν κανόνων καὶ ἡ ἀτάκτως γενομένη ἐπὶ Στεφάνῳ χειρο-
 τονία· ὅθεν, εἰ δοκεῖ, ἀμφοτέρους μὲν σχολάζειν τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Ἐφεσίῳ μητροπό-
 λεως, χειροτονηθῆναι δὲ κανονικὸν ἐπίσκοπον τῇ προειρημένῃ μητροπόλει βίῳ καὶ 15
 πίστει κεκοσμημένον.

53 Οἱ τῆς Ἀσίας εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι προσπεσόντες τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ τῶν
 πατέρων εἶπον· Ἐλεήσατε ἡμᾶς· ἡμεῖς παρακαλοῦμεν τὴν ἀγίαν σύνοδον ὥστε κατελεῆσαι
 τὰ παιδία ἡμῶν, μὴ δι' ἡμᾶς καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀποθάνῃ, ὥστε φιλανθρωπίαν
 δοθῆναι τούτοις καὶ δοθῆναι ἡμῖν κἀν Βασιανὸν εἰς κακῶν αἵρεσιν, ἐπεὶ εἴ τις ὧδε 20
 χειροτονηθῇ, καὶ τὰ παιδία ἡμῶν ἀποθνήσκῃ καὶ ἡ πόλις ἀπόλλυται.

54 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ κατὰ τὰς φωνὰς τῆς ἀγίας συνόδου οὔτε
 Βασιανὸς οὔτε Στέφανος οἱ εὐλαβέστατοι ἀξιοὶ εἰσιν ἐπίσκοποι εἶναι τῆς Ἐφεσίῳ
 πόλεως, οἱ δὲ τῆς Ἀσιανῆς ἐπίσκοποι οἱ ἐνταῦθα εὐρεθέντες φασίν, εἰ ἐνταῦθα χειρο-
 τονηθῇ ἕτερος ἐπίσκοπος, ἐν θορύβῳ γίνεσθαι τὴν Ἐφεσίῳ πόλιν, λεγέτω ἡ ἀγία 25
 σύνοδος τοῦ βούλονται οἱ κανόνες τὸν τῆς κατ' Ἐφεσον ἀγιωτάτης ἐκκλησίας χειρο-
 M VII 293 τονεῖσθαι ἐπίσκοπον.

55 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ.

56 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τὸ ἔθος ὧδε ἔχει. εἰ
 ἐγένετο ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, οὐκ εἶχεν ταῦτα γίνεσθαι. ἐκεῖ σαλ- 30
 γαμαρίους χειροτονοῦσι καὶ διὰ τοῦτο ἀνατροπὴ γίνεται.

57 Λεόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαγνησίας εἶπεν· Ἀπὸ τοῦ ἀγίου Τιμοθέου
 μέχρι νῦν κζ ἐπίσκοποι ἐγένοντο. πάντες ἐν Ἐφέσῳ ἐχειροτονήθησαν· μόνος Βασι-
 λειος κατὰ βίαν ὧδε ἐγένετο καὶ σφαγαὶ ἐγένοντο.

58 Φίλιππος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγίας 35
 μεγάλης ἐκκλησίας εἶπεν· Ὁ ἐν ἀγίοις Ἰωάννης ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
 δεκαπέντε ἐπισκόπους καθεῖλεν ἀπελθόντων ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐχειροτόνησεν ἄλλους ἀντ' αὐτῶν.
 καὶ Μένων ὧδε ἐβεβαιώθη.

59 Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Καὶ Καστῖνος ὧδε ἐχειροτονήθη.
 Ἡρακλείδης καὶ ἄλλοι μετὰ γνώμης τοῦ ὧδε ἀρχιεπισκόπου ἐχειροτονήθησαν. καὶ 40

M, B [= abo]. Φ

2 ἀγιωτάτῃ om. Φ 2 *legibus* Φ² *lex* Φ^{ac} ἐν νόμῳ B^o 7 τῆς ἐκεῖ om. Φ 8 μόνον
 om. Φ 9 τῆς αὐτῆς scripsi τῆς ταύτης M ταύτης B^o τῆς τοιαύτης B^a om. Φ ἀγίας B^o
 13 γινόμενη B^o 14 τῆς τῶν B^o 17/18 τῇ — πατέρων om. Φ 18 ἡμεῖς] ἡμᾶς B^b
 19 *ne forte* Φ^{cc} τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν MB *nostrī filii* Φ 20 τούτοις καὶ δεθῆναι om. Φ *mel*
Bassianum Φ^a *mel si Bassiano* Φ^{cc} κἀν] καὶ B^o κακῶν αἵρεσιν MΦ κακοῦ ἀναίρεσιν B ἐπεὶ
 [ἐπειδὴ B^o] εἰ MBΦ^a *suadeat* [= πείσει] Φ^{cc} 24/25 χειροτονηθῆναι B 30 ἐγένετο B^o 33 εἰκο-
 σιπέτῃ B 36 μεγάλης om. Φ δ² om. B 37 τῇ ἀσίᾳ B^o 39 τῆς κωνσταντινουπόλεως B
 40 οἱ ἄλλοι M ὧδε om. B^o

Βασιλείον ὁμοίως ὁ μακάριος Πρόκλος χειροτόνησεν καὶ ὁ μακάριος Θεοδοσίος ὁ βασιλεὺς
συνήργησεν τῇ τοιαύτῃ χειροτονίᾳ καὶ ὁ μακάριος Κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

60 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Οἱ κανόνες κρατεῖτωσαν. τὰς φωνὰς
τῷ βασιλεῖ.

61 Οἱ κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐβόησαν· Τὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ῥν κρα- 5
τεῖτω. τὰ προνόμια Κωνσταντινουπόλεως μὴ ἀπόληται. ἡ χειροτονία κατὰ τὸ
ἔθος ὑπὸ τοῦ ὧδε ἀρχιεπισκόπου γένηται.

62 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Συνορῶμεν ὅτι ἐπισκέψεως δεῖται ἡ ἁγία
σύνοδος περὶ τῆς χειροτονίας τῆς κατ' Ἐφεσον ἐπισκοπῆς· ὅθεν, εἰ δοκεῖ, τῇ ἐξῆς τοῦτο
τελείως τυπωθήσεται. ῥω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω. 10

Πράξις ιγ

L III 772

1 Ὅμοιως τῇ πρὸ τριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων ὑπατεῖαι τῇ αὐτῇ ἐν τῇ αὐτῇ 1702
ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ προκαθεζομένων τῶν προγεγραμμένων μεγαλοπρεπεστάτων καὶ 3. 451
ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου

2 οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ τῶν δημοσίων φροντὶς ἀναγκαῖα τυγχάνουσα 15
τῇ πολιτείᾳ ῥαθυμεῖται ἡμῶν διὰ τὴν πίστιν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ συνεχῶς οὕτω παρα-
βάλλειν ὑπὸ τῆς θείας κορυφῆς προσταχθέντων· ἐπὶ πολὺ δὲ ἐπέιπερ τῶν ἀναγκαίων
τῇ πολιτείᾳ πραγμάτων ἀφέλκεσθαι ἡμᾶς οὐ δυνατόν, ταχεῖαν ταῖς ζητήσεσι λύσιν
ἐπιτεθῆναι σπουδάζοντες ἐν πρώτῃ τάξει λέγειν τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐξαιτοῦμεν εἰ τι Μ VII 296
πλέον ἐβουλεύσατο περὶ τῆς κατὰ Ἐφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας πότερον χρή ἕτερον 20
χειροτονηθῆναι αὐτῇ ἐπίσκοπον ἢ Βασιανὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀναλαβεῖν τὴν ἐπι-
σκοπὴν ἢ Στέφανον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον εἶναι. πάντα γὰρ τὰ κατ' αὐτοὺς,
ὡς ἐπίσταται ἡ αὐτὴ ἁγία σύνοδος, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ ἱκανῶς ἐξητάσθη.

3 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἐμοὶ ἀρέσκει, 25
εἰ καὶ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ παρίσταται, μηδέτερον αὐτῶν τῆς πόλεως ἐκείνης εἶναι ἐπί-
σκοπον, ἀλλ' ἕτερον χειροτονηθῆναι διὰ τὸ τούτους παρὰ κανόνας ἑαυτοῖς τὴν ἐπι-
σκοπὴν ἀρπάσαι, ἐχόντων αὐτῶν δηλονότι τὴν τοῦ ἐπισκόπου ἀξίαν καὶ ἀπὸ τῆς
ἐκκλησίας ἀποτρεφόμενων.

4 Πασκασίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς 30
καθέδρας εἶπεν· Βασιανὸς ἢ Στέφανος ἐπίσκοποι, καθὼς ἡ διάγνωσις ἐφάνέρωσεν, 31
οὐκ ἀγαθῇ τάξει ἀμφοτέροι τὴν Ἐφεσίῳν κεκρατηκέναι γινώσκονται ἐκκλησίαν. τού-
του οὖν χάριν, εἰ πᾶσα ἁγιωτάτη σύνοδος συναινῇ, τούτων ἀποκινήθέντων ἄλλος
κατὰ τοὺς κανόνας ψηφισθῇ.

5 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου 35
εἶπεν· Κανονικόν ἐστίν ἀμφοτέρους κρατεῖν. 36

6 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ τοποτηρῶν καὶ αὐτὸς ἅμα τοῖς
Ῥωμαίοις τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ εἶπεν· Οὐκ ὀφείλουσιν οἱ δύο ριφῆναι.

7 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ πολλάκις ἡμῶν διαλαλησάντων καὶ
ἐξαίτησάντων ψῆφον ἐξενεχθῆναι περὶ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγιωτάτης

M, B [= abo]. Φ

2 συνηγόρισε B^o 3 κρατήτωσαν M 3/4 τὰς — βασιλεῖ om. Φ 5 ἁγίων om. B^h ἑκατὸν
πεντήκοντα B^a 6 ἀπόληται B^h 10 ῥωμαῖον B^o 11 τρισκαίδεκάτη B^a 12 τῇ αὐτῇ¹ om. B
ἐν om. B^h 18 ἐπὶ ταῖς B^b δόσιν M 19 τῇ πρώτῃ B^o 20, 21 χειροτονηθῆναι ἕτερον B
21 ἡ γοῦν Φ 21/22 ἀναλαβεῖν — εὐλαβέστατον om. B^o 23 αὐτῇ om. Φ 24 ἀρχιεπίσκοπος Φ
25 αὐτὸν M 30 οἱ ἐπίσκοποι B^o ἀνάγνωσις B^h 32 si omnis Φ εἰ πᾶσα M ἡ πᾶσα B^a
πᾶσα ἡ B^o ἄλλος M^o om. Φ ἄλλους MB 33 τοὺς om. B^h ordinetur Φ ψηφισθῆναι MB 35 non
est canonice om. Φ κρατεῖν MB esse Φ, necio an locus ita sapetur, ut 35 scribatur ριφῆναι, 37 κρατεῖν
38 τοποτηρητῶν B^o 39 αἰτησάντων M

ἐκκλησίας τελεία ἀπόκρισις παρὰ πάντων οὐκ ἐδόθη, τὸ σεπτὸν καὶ ἄχραντον εὐαγγέλιον μέσον κομιζέσθω.

- 8 Καὶ ἐνεχθέντος τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὴν ὁμοίαν αἴτησιν προσάγομεν τῇ ἁγίαι συνόδῳ προκειμένων τῶν σεβασμίων εὐαγγελίων προ-
 I. III 773 [703] τρέποντες αὐτὴν μήτε τῶν δύο τινὰ βλάψαι, εἴ γε ἄξιός ἐστί τις αὐτῶν τῆς ἐπισκοπῆς 5
 ἀντέχεσθαι, μήτε τὴν μνημονευθεῖσαν ἐκκλησίαν, εἴ γε ἐκάτερος ἀνάξιός ἐστιν, ἀλλὰ κατὰ
 θεὸν καὶ κατὰ τὸ ἄξιον καὶ πρέπον καὶ συμφέρον τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τὰ δοκοῦντα
 ψηφισασθαι. Ῥῶ ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.
- 9 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Καὶ ἤδη
 M VII 297 εἶπον· ἐμοὶ παρίσταται, εἰ καὶ τῇ ἁγίαι συνόδῳ δοκεῖ, ὥστε μηδένα αὐτῶν τῆς Ἐφε- 10
 σίων πόλεως εἶναι ἐπίσκοπον, ἀλλὰ ἕτερον ἐξ ἐπιλογῆς πάντων τῶν μελλόντων ποι-
 μαίνεσθαι ψηφιζόμενον διοικεῖν τὴν ἐπισκοπὴν διὰ τὸ τοὺς δύο παρὰ κανόνας ἑαυτοῖς
 τὴν ἐπισκοπὴν ἀρπάσαι· ἔχειν δὲ αὐτοὺς καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ τὴν κοινωνίαν
 καὶ ἀποτρέφεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας.
- 10 Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου 15
 τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπεν· Τὰ αὐτὰ ὅπερ ἄπαξ κατεθέμην, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος
 τυπῶ. τῶν μνημονευθέντων ἐκάτερος τὴν Ἐφεσίων ἀτάκτως ἐκκλησίαν κατείληφεν
 καὶ διὰ τοῦτο, εἰ πᾶσα σύνοδος συναινέι, ὀφείλει τούτων ἀποκινήθων ἄλλος κατὰ
 τοὺς κανόνας ψηφισθῆναι.
- 11 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· Παρὰ κανόνας 20
 ἀμφοτέρω ἀπὸ τῶν χθὲς διαγνωσθέντων τὴν ἐπισκοπὴν κατέσχον· τίς δὲ αὐτῶν ἄξιός
 ἐστὶν εἶναι ἐν τῇ πόλει κατὰ φιλανθρωπίαν, τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐστὶ θεοφιλεστάτων ἐπι-
 σκόπων εἰπεῖν.
- 12 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Εἰ συνορᾷ ἡ ἁγία
 συνόδος, τρέφεσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφεσίων, ἕτερον δὲ χειροτονηθῆναι 25
 κανονικῶς.
- 13 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Συντίθημι
 τοῖς διαλαληθεῖσι παρὰ τῶν ἁγιωτάτων [θεοφιλεστάτων] πατέρων.
- 14 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Τοῖς ἀποφνηαμένοις
 πατράσι συναινῶ. 30
- 15 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ καὶ τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ
 θρόνου εἶπεν· Κατὰ μὲν κανόνας οὐδὲ εἰς ὧφειλεν εἶναι, κατὰ δὲ φιλανθρωπίαν ἡ σύνοδος
 ἡ Ἀσιανὴ ἐπιλέγεται τίς ὀφείλει εἶναι.
- 16 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Πιστεύσον, παρὰ κανόνας
 οἱ δύο ἐγένοντο. 35
- 17 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τὰ κατ' αὐτοὺς πλέον ἴσασι
 οἱ τῆς ἐπαρχίας θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, ὥστε λεγέτωσαν ἐκεῖνοι κατὰ τὴν προσοῦσαν
 αὐτοῖς εὐλάβειαν εἰς τὸν φόβον τοῦ θεοῦ τίνα προσῆκε κρατεῖν τὴν Ἐφεσίων διὰ τὸ μὴ
 στασιασθῆναι τὴν πόλιν.

M, B [= abo], Φ

1 παρὰ πάντων om. Φ ἀχραντον] ἁγιον B^o 4 τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ MB *synodus* Φ
 5 αὐτὴν MB *nos* Φ 5/6 τις — ἐστὶν om. B^o ἐπισκοπῆς — ἐκκλησίαν] *ut in memorata*
sanctissima ecclesia episcopatum debeat optinere Φ 6 εἴτε Φ *dignus* Φ^a ἀλλά] *unde* Φ
 7 τὸ om. B^b τὰ δοκοῦντα] *quae sunt iusta* Φ 8 Ῥωμαίων B^o 10 καὶ ἐν B^b 12 ἑαυτοῦς M
 16 κατεθέμων M *disposui* Φ 17 περὶ τῶν μνημονευθέντων ὧν Φ ἀτάκτως om. Φ 18 εἰ πᾶσα MΦ
 ἡ πᾶσα B^{ao} πᾶσα ἡ B^b συναινέι MΦ συναινέειν B ἀλλοσ MΦ ἄλλον B 20 Συρίας om. Φ
 21 χθὲς om. Φ ἀναγνωσθέντων Φ 22 ἐστὶν εἶναι Φ ἐστὶ μέναι MB 24 εἰ om. Φ
 28 θεοφιλεστάτων B^a καὶ θεοφιλεστάτων MB^{bo} om. Φ 29 Γαλατίας om. B 31, 32 καὶ — θρόνου
 om. Φ 33 ἐπιλέγεται B 38 προσῆκε κεκρατεῖν τῆς B^o τὴν Ἐφεσίων om. Φ

- 18 Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων Λυκίας εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τυπωθεῖσιν.
- 19 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Κάγῳ συναινῶ τοῖς τυπωθεῖσι παρὰ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων.
- 20 Μαριανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Κανονικῶς οὐδὲ εἰς αὐτῶν L III 706
M VII 300 ὀφείλει εἶναι.
- 21 Ἐλευθέριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος εἶπεν· Ἐδίδαξεν ἡμᾶς ἡ διὰ γνῶσις ἡ κατὰ τοὺς ἐπισκόπους ὅτι περ οὐδὲ εἰς αὐτῶν κανονικῶς κατέσχευεν τὴν ἐπισκοπὴν τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας.
- 22 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀρέσκει τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἡ διαλαλία τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Πασκασίνου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ τῆς Ῥώμης ἀποστολικοῦ θρόνου ἡ λέγουσα τοὺς μὲν δύο ὀφείλιν ἀποκινήθῃναι ὡς παρὰ κανόνας γενομένους, ἕτερον δὲ χειροτονηθῆναι, τοὺς δὲ προειρημένους ἔχοντας τὴν τοῦ ἐπισκόπου ἀξίαν ἀπὸ τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀποτρέφειν· 13
- 23 Ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη εὐσεβὴς διαλαλία· αὕτη κατὰ κανόνας ἐστίν.
- 24 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τῶν ἄλλων αὕτη βελτίων ἐστίν.
- 25 Πάντες ἐβόησαν· Αὕτη δικαία κρίσις· αὕτη πᾶσιν ἀρέσκει. οἱ δύο παρὰ κανόνας ἐγένοντο· τὰ τῶν κανόνων ἐπ' αὐτοῖς κρατεῖτω. τὰ διαλαληθέντα παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων κρατεῖτω.
- 26 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ πᾶσιν ἀρέσκει ἡ διαλαλία τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλεουσῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πασκασίνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Λέοντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης παρακελευομένη διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἀκανονίστως γεγονέναι μηδέτερον αὐτῶν χρηματίσαι μήτε μὴν ἡγεῖσθαι τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, καὶ πᾶσα δὲ ἡ ἁγία σύνοδος ἀκανονίστως τούτους κεχειροτονηθῆναι ἐδίδαξεν καὶ ταῖς διαλαλιαῖς τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων συνήνεσεν, ἀποκινήθησονται μὲν τῆς ἁγίας κατ' Ἐφεσον ἐκκλησίας Βασσιανὸς καὶ Στέφανος οἱ εὐλαβέστατοι, ἐχέτωσαν δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ ἀπὸ τῶν προσόδων τῆς μνημονευθείσης ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τροφῆς ἕνεκα καὶ παραμυθίας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀνὰ σ' χρυσίνους λαμβανέτωσαν· ἕτερος δὲ χειροτονηθήσεται κατὰ τοὺς κανόνας τῇ αὐτῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπος.
- 27 Πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία κρίσις. οὗτος εὐσεβὴς τύπος. ταῦτα καλῶς ἔχει. 35
- 28 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Τὰ ἀφαρπασθέντα μοι ἀποκατασταθῆναι κελεύσατε.
- 29 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἴ τι Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐκ τῶν αὐτῷ διαφερόντων ἀφηρέθη εἴτε παρὰ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου εἴτε παρὰ ἑτέρων οἰωνδήποτε προσώπων, τοῦτο αὐτῷ μετὰ τοὺς ἐνδικαστηρίους

M, B [= abo]. Φ

3/4 post ὁ coll. B^o 3 ἐπίσκοπος om. B^b 4 ἐπισκόπων MB πατέρων Φ 5 μαριανὸς MB inter *Marianus* et *Marinianus* variant Φ^{ac} *Marinianus* Φ^r 8 ἡ B^{bo} Φ om. MB^a 9 ἁγιωτάτης om. Φ 11 *episcopi* Φ 12 τοῦ τῆς B^a τοῦ MB^b τῆς in τοῦ corr. B^o 14 ἁγιωτάτῃ B^o 16 διδασκαλία B^o 17/18 Διογένης — ἐστὶ om. B^o 17 βελτίαν M 20 αὐτοῦς M 20/21 τὰ — κρατεῖτω om. B 23/24 ἀρχιεπισκόπου — εὐλαβεστάτου om. B^o 27—29 καὶ πᾶσα δὲ — ἐκκλησίας om. B^b 29 κατ' Ἐφεσον ἁγία B^o 30 ἐπισκόπων Φ 31 διακοσίους B 34 εὐσεβὴς MB *iusa* Φ 38 εἴτι B ἔτι M 40 οἰωνδήποτε B^b ἐν δικαστηρίοις B^o

ἐλέγχους παρὰ τῶν ἀφελομένων ἢ αἰτίων τῆς βλάβης γενομένων ἀποκατασταθήσεται.
 ῥω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

L III 707
 M VII 301

Πρᾶξις 18

d. 30. m. Oct.
 a. 451

- 1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω-
 θησομένου τῇ πρὸ τριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι 5
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης συνελθόντων
 ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας
 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρι-
 κίου Ἀνατολίου
 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων 10
 Παλλαδίου
 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφικίων
 Βιγχομάλου
 2 συνελθόντων δὲ καὶ
 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ 15
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
 τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
 πόλεως
 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας 20
 6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων
 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
 τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
 8 καὶ Θαλασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου 25
 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ
 11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
 12 καὶ Διογένης τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου 30
 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Σάρδεων
 15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
 17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῷ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος 35
 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης 40
 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
 24 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων

M, B [= abo, usque ad 21], Φ [usque ad 7]

1 γεγεννημένων B^o 2 ῥωμαίων B^o 3 τεσσαρεσκαίδεκάτη B^o 7 μεγαλομάρτυρος B^o
 7 — p. 57, 30 magnificentissimis gloriosissimisque iudicibus Φ 8—10 στρατηλάτου — ἐνδοξοτάτου
 om. B^o 16 πρεσβυτέρου B^o 20 ἐπισκόπου B^o 22 — p. 57, 30 om. B

- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἑδέσσης
 29 καὶ Συμεῶνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης 5
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς 10
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδίουπόλεως Καλογήρου
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ 15
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 38 καὶ Φωτεινοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον (Θεοκτίστου)
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος 20
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 42 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης 25
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως 30
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας 35
 55 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 56 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
 σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαρυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θει- 40
 οτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης
 καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου
 3 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Δεήσεις ἐπιδέδωκα τῷ
 εὐσεβεστάτῳ δεσπότη τῆς οἰκουμένης παρακαλῶν τὰ κανονικὰ τῷ μητροπόλεως

M, B [= abo, inde a 40]. Φ [inde a 40]

4 ἑδέσσης M 10 μελιτινῆς M 13 post ἐπισκόπου excidit Τίου 17 Θεοκτίστου addidi
 22 μαριανοῦ M, corr. M 40 λοιπῆς om. Φ 41 χαλκηδονίων B^o 42 καὶ om. Φ

Acta conciliorum oecumenicorum. III, 1.

Νικομηδείας κατὰ τοὺς κρατήσαντας ἀρχῆθεν κανόνες καὶ ἔθη φυλαχθῆναι καὶ ἐκέλευσεν τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίαι συνόδῳ ἀκοῦσαι καὶ τύπον δοῦναι τῷ πράγματι. παρακαλῶ τοίνυν ἀναγνωσθῆναι τὰς δεήσεις μου καὶ τὸ πρᾶγμα ἀκουσθῆναι καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι.

- 4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις. 5
Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονισιορίου ἀνέγνω

6 Τοῖς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους καὶ γένους δεσπόταις Φλαουίοις Οὐαλεντινιανῶι καὶ Μαρκιανῶι τοῖς αἰωνίοις αὐγούστοις δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Εὐνομίῳ ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ κλήρου τῆς κατὰ Νικομήδειαν μητρόπολιν ἀγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας. Θεὸς τὸ βασιλεύειν ὑμῖν καὶ κρατεῖν τῶν ὅλων ἐπὶ σωτηρίᾳ 10 τῆς οἰκουμένης καὶ εἰρήνῃ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν δικαίως δεδώρηται· δι' ὃ δὴ πρὸ πάντων τε καὶ μετὰ πάντων, εὐσεβέστατοι καὶ φιλόχριστοι βασιλεῖς, τῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ὑγιоῦς δογμάτων φροντίζετε, τὰ μὲν τῶν αἰρέσεων φρυάγματα σβέσαντες, τὰ δὲ τῶν εὐσεβῶν δογμάτων εἰς φῶς ἀγαγόντες δίκαια. προσπίπτομεν τοίνυν τοῖς ἔχνεσι τοῦ ὑμετέρου κράτους κελεῦσαι κωλυθῆναι τὴν καθ' ἡμῶν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου 15 τῆς Νικαέων ἐπισκόπου Ἀναστασίου ταλμηθεῖσαν ἀδικίαν, ὡς δυνηθῆναι ἡμᾶς τῆς πρεπούσης Χριστιανοῖς εἰρήνης ἀπολαύοντας ἀπερισπάστως τὰς τοῦ θεοῦ λειτουργίας ἐκτελεῖν. ὁ γὰρ μνημονευθεὶς εὐλαβεστάτος Ἀναστάσιος μήτε τὸν τοῦ θεοῦ λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν φόβον μήτε τοὺς τῆς εὐσεβείας ὑμῶν ἐντρεπόμενος νόμους συγχέειν καὶ ταρασσείν ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρχίᾳ πειρᾶται τοὺς κρατήσαντας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις βασιλικοὺς τε καὶ κανονικοὺς τύπους, ἀρπάζων τὰ ἡμῖν παρὰ τῶν νόμων τῆς εὐσεβείας ὑμῶν καὶ παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν ὑπάρξαντα δίκαια, ἅπερ οὐδεὶς ποτε τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπισκόπων παρασαλεύειν ἢ κινεῖν ἐπεχείρησεν, μόνος δὲ οὗτος πλεονεκτεῖν ἡμᾶς καὶ ταρασσείν ἤρξατο τὸ ἐπὶ κακοῖς ἰσχύειν δόξαν λογιζόμενος, ὡς ταύτης ἕνεκα τῆς αἰτίας καὶ τῇ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ λιβέλλους ἐπιδοῦναι ἡμᾶς. ἀλλ' ἐπειδὴ 25 τὰ τῆς ἀκρόασεως εἰς ὑπέρθεσιν χωρεῖ καὶ δεδοίκαμεν μὴ πως λυθείσης τῆς συνόδου ἀργήσῃ τὰ ἡμέτερα δίκαια, δεόμεθα νεύματι τοῦ ὑμετέρου κράτους ἀνυπερθέτως γενέσθαι τὴν ἀκρόασιν. τυχόντες γὰρ ὧν ἐδεήθημεν, τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους τῷ δεσπότῃ θεῷ ἀναπέμψομεν.

- 6 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τί πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀναστά- 30
σιος δικαιολογεῖται;

7 Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος τῆς Νικαέων πόλεως εἶπεν· Ἡτιςαυτὸ με ὅτι ἐγὼ ἐκαίνο-
τόμησα ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἐβιασάμην. ἐν δείξει ὧν λέγει· ἐγὼ δὲ τὸ ἐναντίον ἔχω δείξει
ὅτι καὶ ἤρπασέν μου παροικίας καὶ πολλὰ ἃ οὐκ ἔστιν ἔθος ποιεῖν τὸν Νικομηδείας,
ἐποίησεν ἐπὶ ἐμοῦ καὶ ἡνεσχόμην πανταχοῦ ἐντυγχάνων τῷ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ ἀξιῶν 35
τὰ δίκαιά μου γυμνασθῆναι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τοὺς κανόνες· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ
πλέον τι ζητῶ.

M, B [= abo], Φ

1 ἐξαρῆθεν M 3 ut cognoscatis Φ 3/4 τὰς — ἀκουσθῆναι oim. B^o 6 *magistrarius*
et secretarius Φ 7 φλαουίοις M φλανουίοις B^{ab} φλαβίοις B^o Flauio Φ 10 τῶν περὶ M 14 *pie*
Φ^{ac} δόγματα B^o 16 ἐπισκόπου τῆς νικαέων B 17 πρεπούσης MB^{ao} πρυντούσης B^b
19 ἡμῶν B^b 19/20 *confundit et conturbat absque consuetudine* Φ 20 ταραττειν B^o καταράσ-
σειν B^b τοὺς om. B^b 21 τὸν νόμον B^b τῶν [ἐν τοῦ corr.] νόμου B^o 22 τὰ παρὰ B^o
ἡμῶν θεσμῶν B^o 23 ἐπισκόπων om. Φ et partim Φ^c παρασαλεύειν MB *iubere* [= παρακελεύειν] Φ
24 τὸ om. Φ^{ac} 29 ὧν MΦ ὧν B ἀναπέμψομεν MB^o 30 ἐπίσκοπος oim. Φ 33 δείξει B
35 ἐντυγχάνω — ἀξιῶ Φ 36 τὰς M

- 8 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἰδικῶς λεγέτω ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐνόμιος κατὰ τί ἡδίκηται παρὰ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.
- 9 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Κατὰ τὸ κρατῆσαν ἔθος ἐπὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὑποτεταγμένας ἔχω τὰς ἐν τῇ Βιθυνῶν ἑπαρχίαι ἐκκλησίας, ὁ δὲ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀναστάσιος κληρικούς ἐκκλησίας τῆς ἐν 5 Βασιλινουπόλει τῆς ὑποτελοῦς ἐμοὶ ἀκοινωνήτους ἐποίησεν, ὅπερ τοῖς κανόσιν ἀπείρηται.
- 10 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· Πρῶτον δείξῃ ὅτι καὶ Βασιλινούπολις ὑπ' αὐτόν ἐστι καὶ ὅτι ἐγὼ κληρικούς τῆς ἐκκλησίας ἀκοινωνήτους ἐποίησα. τὰ δύο δείξῃ· ἐγὼ δὲ δείκνυμι Βασιλινούπολιν αἰεὶ ὑπὸ Νίκαιαν γενομένην. 10 καὶ γὰρ ῥεγεῶν ἦν αὐτῆς (ταῦτα τὰ βουλευτήρια οἶδεν), καὶ εἶποι ὑπὸ τίνα ἦν Βασιλινούπολις, εἰ μὴ ῥεγεῶν ἦν Νικαίας.
- 11 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατὰ ποῖον τρόπον ἀποδνεικνύναι ἐπαγγέλλῃ τὴν κατὰ Βασιλινούπολιν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν ὑπὸ Νίκαιαν εἶναι, πότερον κατὰ τοὺς κανόνας ἢ ἐκ συνηθείας τινός; 15
- 12 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· Ὡςπερ Ταττάσιος καὶ Δωρίς ῥεγεῶνές εἰσιν ὑπὸ Νίκαιαν, οὕτως ἦν πρὸ τούτου καὶ Βασιλινούπολις ὑπὸ τὴν Νίκαιαν. βασιλεὺς τις Ἰουλιανὸς ἢ οὐκ οἶδα τίς πρὸ αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν καὶ λαβὼν ἀπὸ Νικαίας πολιτευομένους κατέστησεν ἐκεῖ καὶ τὸ ἔθος ἀπὸ τότε ἕως νῦν τοῦτο κρατεῖ· ἐὰν λείψῃ ἐν Βασιλινουπόλει πολιτευόμενος, ἀπὸ Νικαίας πέμπεται 20 ἐκεῖ καὶ πάλιν ἀπὸ Βασιλινουπόλεως μεθίσταται ἐν Νικαίαι καὶ ἢ πρότερον οὕσα ῥεγεῶν πάλιν μετὰ ταῦτα ἐγένετο πόλις. ἐξ ἐκείνου φαίνεται ὁ Νικαίας ἐπίσκοπον ἐκεῖ χειροτονήσας καὶ ἄπαξ καὶ δεύτερον· καὶ εἰσιν ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Νικαίας ἐπίσκοπον ὥστε ἀπελθεῖν καὶ διορθώσασθαι τὴν ἐκκλησίαν ὡς αὐτῶι προσήκουσαν. ἔχω γράμματα πρὸς τὸν μακάριον 25 Πρόκλον. δείκνυμι ἐγὼ πόσοι ἀπὸ Νικαίας ἐχειροτονήθησαν· καὶ δείξῃ οὗτος πόσοι ἀπὸ Νικομηδείας ἐχειροτονήθησαν.
- 13 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὔτε μὲν δύναται δείξαι χειροτονίας πεποιηκώς· εἰ δὲ καὶ ἐποίησεν καθ' ὑφαρπαγὴν ἄπαξ, ἐμοὶ οὐδὲν κατὰ τοὺς κανόνας προκρίνειν δύναται. 30
- 14 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐποίησεν.
- 15 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀπαξ ἐποίησεν, ὡς λέγεις, ἢ πολλάκις; εἰ ἄπαξ ἐποίησεν καθ' ὑφαρπαγὴν τίνα ἢ συμβαίνει ὅτι οὐκ εἶχεν τὸ τηνικαῦτα ἐπίσκοπον ἢ μητρόπολιν Νικομήδεια καὶ ἐδέξεν παρὰ τοῦ Νικαέως γενέσθαι, οὐδὲν πρόκριμα 35 ἐμοὶ κατὰ τοὺς κανόνας. δύναμαι γὰρ ἐγὼ δείξαι πολλοὺς μὲν ἀπὸ Νικομηδείας χειροτονηθέντας, σὺ δὲ οὐκ οἶδα εἰ δυνήσῃ κἄν ἓνα δείξαι.
- 16 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅτε πόλις ἐγένετο Βασιλινούπολις, τίς πρῶτος ἐχειροτόνησεν;

M, B [= abo], Φ

1 ἐπίσκοπος νικομηδείας B^b 3 ὁ — ἐπίσκοπος om. B^b 6 τῆς om. B^o subiectos Φ
 S δείξει MB^{ab} δείξει B^o 9 ἐπ' B^b ἐγὼ om. B^o τῆς ἐκκλησίας om. B 10 δείξει MB αἰ
 MB ex olim Φ^r om. Φ^{ac} 11 dicat curia Φ 12 ἢ εἰ Φ 13 καταγγεῖλη B^o 16 ὁ
 — ἐπίσκοπος om. B^b 17 ὑπὸ τὴν B^b corr. 17/18 οὕτως — Νίκαιαν om. B^b 17 καὶ
 om. Φ^r 19 πραγματευομένου B κατέστησαν B^o 20 πραγματευόμενος B^b 22 ἐπί-
 σκοπος Φ 22/23 χειροτονήσας ἐκεῖ B 26 δείξει MB οὗτος MB^{ao} καὶ οὗτος B^b αὐτός Φ
 27 Νικομηδείας] νικαίας B^b 28 ἐπίσκοπος νικομηδείας B^b οὔτε μὲν MΦ^r οὐ B 29 εἰ
 om. B^o 34 ἢ om. Φ ἐπίσκοπος B^b 38 ἐπίσκοπος om. B^b ὅτι B^o

- 17 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ὅτι ἀφώρισεν κληρικούς Βασιλινουπόλεως ἐμοὶ
 M VII 308 ὑποκειμένους, δύναιται δεῖξαι. μάρτυρα καλῶ τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς
 μεγαλοπόλεως ὅστις ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν.
- 18 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐ λέγεις ἀληθές.
- 19 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Δὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κύρου τοῦ 5
 ἀρχιεπισκόπου ὅπου ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν καὶ ὅπου ἔγραψέν σοι ὡς παρὰ
 κανόνας πεποιηκότι. δεικνύω ψηφίσματα Βασιλινουπολιτῶν ὅπου παρεκάλεσαν περὶ
 ἐπισκόπου· σὺ δεῖξον ποῦ παρεκάλεσαν Νικαέα ὥστε δοῦναι αὐτοῖς ἐπίσκοπον.
- 20 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος [ἐπίσκοπος] εἶπεν· Κελεύσατέ με διδάξαι μικρόν. ἐπέ-
 δωκα λιβέλλους τῷ ἀρχιεπισκόπῳ γενομένῳ ἀξιῶν αὐτὸν καλέσαι τὸν κύριν Εὐνόμιον 10
 τὸν ἐπίσκοπον καὶ διακοῦσαι μεταξύ τῶν δικαίων ἡμῶν. δίδωσι γράμματα καὶ
 πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς αὐτὸν γράψας ἀμφοτέροις ὅτι μηδεὶς ὑμῶν μηδὲν καινοτομεῖτω, ἀλλὰ
 στοιχεῖτε τοῖς ἀρχαίοις· οἶδα γὰρ ἐγὼ πῶς ὀφείλω τὰς μητροπόλεις τιμᾶν. καὶ
 ἔχω τοιαῦτα γράμματα καὶ ἐγὼ καὶ αὐτός. λαμβάνω, ὡς εἶπον, τοιαῦτα γράμματα.
 ἴσασι καὶ οἱ νοτάριοι· εἰπωσιν καὶ ἄλλοι. ἔρχονται οἱ Βασιλινουπόλεως κληρικοὶ 15
 ἐντυχεῖν μοι κατὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν. φυλάττων ἐγὼ τὰς παραγγελίας τοῦ
 ἀρχιεπισκόπου λέγω· οὐ δέχομαι ὑμᾶς, ἀλλὰ ἀπέλθατε πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ
 ἐὰν κελεύσῃ μοι, ἀκούω. καὶ ἔασαντες ἐκεῖνοι καὶ ἐμὲ καὶ αὐτὸν ἔρχονται πρὸς τὴν
 ἀγιωσύνην τοῦ κύρου Εὐνομίου· διδῶσιν αὐτῷ λιβέλλους κατὰ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ
 ἰδίου. πέμπει αὐτὸς εὐθὺς παριστῶν τὸν ἐπίσκοπον Βασιλινουπόλεως· προσφεύγει 20
 ὁ ἐπίσκοπος Βασιλινουπόλεως πρὸς ἐμὲ.
- 21 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωκέσθωσαν οἱ κανόνες.
 Βερονικιανὸς σηκρητάριος ἀπὸ βιβλίου ἐπιδοθέντος παρὰ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστά-
 του ἀνέγνω
- 22 Κεφάλαιον 5. Ἐπίσκοπον προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ 25
 Can. Nic. 4 ἐπαρχίαι ἐπισκόπων καθίστασθαι· εἰ δὲ δυσχερές εἴη τὸ τοιοῦτον ἢ διὰ κατεπείγουσαν
 L III 7:14 ἀνάγκην ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἐξ ἅπαντος τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους συμψήφων γινο-
 μένων καὶ τῶν ἀπόντων [καὶ] συντιθεμένων διὰ γραμμάτων ποιεῖσθαι τὴν χειροτονίαν.
 τὸ δὲ κύρος τῶν γινομένων διοίσει καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τῷ μητροπολίτῃ ἐπισκόπῳ.
- 23 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Στοιχῶ τῷ κανόνι· εἰ μὴ εἰμί 30
 M VII 309 μητροπολίτης, οὐκ ἔχω μέρος οὐδὲ ἐγὼ ἐκεῖ.
- 24 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπίδειξον κατὰ ποῖον τρόπον τὰ τοῦ μητρο-
 πολίτου δίκαια ἔχεις.
- 25 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἀξιῶ ἀναγνωσθῆναι τὸν νόμον.
- 26 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω. 35
 Καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ παρὰ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταν-
 τίνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεῖου κονσιστορίου καὶ μαγιστριάου ἀνέγνω

M, B [= abo], Φ

1 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B^o 5 κυ M τοῦ· om. B^o 7 ψηφισμα B^o
 7/8 περὶ — παρεκάλεσαν om. B^o 8 σὺ] καὶ B^o Νικαέα Φ νικαεῖς MB 9 ἐπίσκοπος om. MB^a
 10 κελεύσαι Φ κῦ M 11 καὶ om. Φ 14 τὰ τοιαῦτα B^b 17 *episcopi* Φ λέγων B^o ἀπέλ-
 θετε B^{ab} 18 κελεύσει B^b 20/21 προσφεύγει — Βασιλινουπόλεως om. Φ 23 *in deus*
magistrianius ei secretarius Φ ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος B^o 25 ἔκτον B^{ao} μὲν οὖν M 26 δι'
 ἐπείγουσαν M 27/28 γενομένων M 28 καὶ B om. MΦ 29 ἐπισκόπῳ MΦ om. B
 30 ἐπίσκοπος MΦ ἐπίσκοπος νικαίας B 32—35 ἐπίδειξον — εἶπον om. B^o 36 αὐτῷ B^o

Ἑρμηνεία νόμου

27 Αὐτοκράτορες Καίσαρες Φλαυοῖσι Οὐαλεντινιανὸς καὶ Οὐάλης εὐτυχεῖς εὐσεβεῖς σεβαστοὶ αἰώνιοι νικηταὶ λέγουσι Νικαεῦσιν. Εἰ καὶ ἡ σπουδὴ ἡ ἡμετέρα δὴλη πᾶσι καὶ περίβλεπτος γέγονεν ἐξ οὗ τῆς βασιλείας τὸ ὑπεραναβεβηκὸς καὶ τῶν δημοσίων τοὺς οἴακας βουλήσει τοῦ κρείττονος ὑπεδεξάμεθα, ὅμως πρὸς τούτοις ἀποσώσωμεν 5 καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τῆς εὐτυχίας ὅτι γε ἡ ὑμετέρα πόλις προαναπλησθεῖσα καὶ γαυριωθεῖσα ἐπὶ τῇ ἡμετέραι εὐτυχίᾳ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης παντὶ δῆμῳ αἰτία γέγονεν. δι' ὃ δὴ ἐπειδὴ μητρόπολις πάλαι ὠνομάσθη καὶ τοῦτο νόμοι παλαιοὶ περιέχουσι, [τὰ αὐτὰ ἅπερ Νικομηδεῦσι] νομοθετούντων ἡμῶν [ὑπῆρξεν] οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχειν δύναται τῷ ἀσάλευτα καὶ ἰσχυρὰ μένειν καὶ εἰς τὰ ἔπειτα αὐξηθησόμενα. καὶ εἰς 10 τὸ ἐξῆς αὐτὸν στέφαντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ πόλει προιέναι ἐθεσπίσαμεν. διαμενέτω τοίνυν εἰς τὸ διηνεκὲς ἡ συνθήκη αὕτη καὶ ἡ πόλις ὑμῶν μητρόπολις ἔστω, τῆς συνηθείας τῆς ἐπὶ τῇ προόδῳ τοῦ Βιθυνάρχου διαμενούσης. οὐδεὶς γὰρ ἀφαιρεῖται τι τῶν ἄλλων. βουλήσει τοῦ κρείττονος αὐξηθεῖ τῆς ὑμετέρας πόλεως τὸ ἄξιωμα. χαίροντες τοίνυν τὰς εὐχὰς διπλασιάζετε καὶ ἡδεσθε ἐφ' οἷς αὕτη ἡ τιμὴ ὑμῖν παρέσχηται 15 πάσης ἀμφιβολίας εἰς τὸ ἐξῆς σχολαζούσης, συνορῶντες ὅπως αἰωνίου πραότητος καὶ προνοίας ἐκ τῶν ἡμετέρων θεσπισμάτων τετυχήκατε.

28 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀξιῶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν κελεῦσαι ἀναγνώσθηναι τὸν νόμον τὸν παρασχεθέντα Νικομηδεῦσι μετὰ ταῦτα.

29 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω.

20

Καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ παρὰ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονιστορίου ἀνέγνω

30 Οὐαλεντινιανὸς εὐσεβὴς εὐτυχὴς αὐγουστος Νικομηδεῦσι χαίρειν. Ἡ περὶ 21 III 715
τὰ πριμιλίκια τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας πάλαι ὑπάρξασα ἀρχαία συνθήκη φυλαχθήσεται. M VII 312
οὔτε γὰρ ἡ προσθήκη τῆς τιμῆς τῆς Νικαέων πόλεως τὸ δίκαιον τὸ ὑμέτερον δύναται 26
βλάψαι, ὅποτε ἐπαύξεται τὸ ἄξιωμα τῆς Νικομηδέων πόλεως, εἴπερ ἐκείνη ἡ ἐν δευτέρῳ
τόπῳ οὕσα μητροπόλεως ὀνόματι καλεῖται.

31 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Οὐδὲ ἐν μὲν θεῖον γράμμα περὶ ἐπισκοπῆς δια-
λέγεται, ἐκάτερον δὲ τὴν τιμὴν ταῖς μητροπόλεσι παρέχει. τὸ δὲ θεῖον γράμμα τῶν
θείας λήξεως Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος τῆνικαῦτα τῇ Νικαέων παρασχόν τὸ μη- 30
τροπολιτικὸν δίκαιον ἰδικῶς παρακελεύεται τῶν ἄλλων μηδὲν ὑφαιρεῖσθαι πόλεων καὶ
ὁ κανὼν τῶν ἁγίων πατέρων περὶ ἐνὸς μητροπολίτου καθ' ἐκάστην τῶν ἐπαρχιῶν δια-
γορεῖται. τί τοίνυν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ παρίσταται περὶ τούτου;

32 Ἡ ἁγία συνὸδος ἐβόησεν· Οἱ κανόνες κρατεῖτωσαν. τοῖς κανόσι τὸ ἱκανὸν
γινέσθω.

35

M, B [= abo], Φ

2 φλαυοῖσι B^{ab} φλάβιοι B^o Flavianus Φ 3 ἡμετέρα Φ ὑμετέρα MB 4 ὑπεραναβεβηκῶς B^b
5 ὑποδεξάμεθα MB^o 6 ἀποσώσωμεν M *adiciamus* Φ 7 αὐτῆς MB *huius* Φ 8 τὰ αὐτὰ [τῷ αὐτῷ M] — Νικομηδεῦσι om. Φ 9 ὑπῆρξεν MB^o ὑπῆρχεν
B^a om. Φ 10 τῷ MΦ τὸ B τὰ M τὸ B αὐξησόμενα B^o ante kal 3 nonnulla in legendo omissa
αὐτὸν B 11 αὐτῶν M *haec* Φ 12 στέφαντες MB *exornantes* Φ^a *exordinantes* Φ^c *proficiscentes* Φ^e
ὑμετέρα MB ἡμετέραι Φ προιέναι om. Φ 13 εἰς τὸ om. B^o 14 τῇ B τῆς M προόδῳ
MB^o Φ προσόδῳ B^a 15 διπλασιάζετε B^b αὕτη Φ αὕτη MB 23 Ἡ om. M 24 πριμιλίκια B
ἡ ὑπάρξασα M ὑπάρξαντα Φ 25 πόλεως om. B εἴπερ MB *secundum quod* [= ἡπερ] Φ
28 ἐπισκοπῆς MΦ ἐπισκόπου B 29 τῶν MB^a τῆς B^o 30 παρασχόν MB^o 31 μη-
δὲν μὲν B^o

- 33 Ἀττικός ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως παλαιᾶς Ἡπείρου εἶπεν· Ὁ κανὼν οὕτως διαγορεύει ὥστε ἐν μιᾷ ἐκάστη τῶν ἐπαρχιῶν τὸ κῦρος ἔχειν τὸν τῆς μητροπόλεως καὶ αὐτὸν καθιστᾶν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν ὄντας ἐπισκόπους, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ διάνοια τοῦ κανόνος. τῷ δὲ τῆς Νικομηδείας, ἐπειδὴ ἐξ ἀρχαίου αὕτη μητρόπολις ἐστὶ, κεχρεώσεται πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὄντας ἐπισκόπους χειροτονεῖν.
- 34 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ταῦτα πάντες βουλόμεθα. ταῦτα πάντες δεόμεθα. ταῦτα πανταχοῦ κρατεῖται. ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει.
- 35 Ἰωάννης Κωνσταντῖνος Πατρίκιος (Πέτρος) καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Ποντικῆς διοικήσεως ** εἶπον· Οἱ κανόνες ἕνα ἴσασι μητροπολίτην τὸν ἀρχαιότερον 10 καὶ δῆλον ὡς τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Νικομηδείας διαφέρουσιν αἱ χειροτονίαι, ἐπειδὴ καὶ αἱ νομοθεσίαι, ὡς συνείδεν καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, ὀνόματι μητροπόλεως μόνῳ ἐτίμησαν τὴν Νικαέων, προτιμᾶται δὲ τῶν λοιπῶν ἐπισκοπῶν τῆς ἐπαρχίας τῇ τιμῇ μόνῃ.
- 36 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Κανονικῶς ἐδίδαξαν. καλῶς ἐδίδαξαν. πάντες 15 τὰ αὐτὰ λέγομεν.
- 37 Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ὑποβάλλομεν τῇ ὑμετέρῃ μεγαλοπρεπείᾳ παρακαλοῦντες ὥστε μηδὲν πρόκριμα τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἀγιωτάτῳ θρόνῳ ἐνέγκαι τὰ νῦν διαλαλούμενα παρὰ τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων ἢ γοῦν τὰ κινούμενα μεταξὺ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νικομηδέων 20 Εὐνομίου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νικαέων Ἀναστασίου ἢ τὰ ἐπ' αὐτοῖς τυπούμενα. ὁ γὰρ ἀγιώτατος Κωνσταντινουπόλεως θρόνος ἢ τὴν χειροτονίαν αὐτὸς ἐνεργεῖ ἐν τῇ Βασιλινουπόλει μετὰ τῶν λοιπῶν ἢ ἐπιτρέπει γενέσθαι, καθὼς τὰ φοιτῶντα γράμματα ἢ φοιτήσαντα πολλάκις δεῖξαι δυνήσεται. καὶ ἀξιοῦμεν τὰς ἐπιστολάς προβληθῆναι. 25
- 38 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οἱ κανόνες κρατεῖν τῶσαν. τοῖς κανόσι τὸ ἱκανὸν γινέσθω.
- 39 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὴν μὲν αὐθεντίαν τοῦ μητροπολίτου ἐν ταῖς κατὰ Βιθυνίαν ἐκκλησίαις ὁ Νικομηδείας εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἔξει, τοῦ Νικαίας τὴν 30 τιμὴν μόνῃ τοῦ μητροπολίτου ἔχοντος, ὑποκειμένου δὲ κατὰ μίμησιν τῶν ἄλλων ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας τῷ τῆς Νικομηδείας· τοῦτο γὰρ καὶ τῇ ἀγίᾳ παρέστη συνόδῳ. 30 ὅσα δὲ τῷ θρόνῳ τῆς κατὰ τὴν μεγαλωνύμον Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας περὶ τοῦ χειροτονεῖν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρμόττει, ταῦτα κατὰ τάξιν οἰκείαν ἐπὶ τῆς ἀγίας γυμνασθήσεται συνόδου.
- 40 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Εὐχαριστῶ τῇ δικαιοκρισίᾳ τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν καὶ ἀγαπῶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγαλωνύμου 35 Κωνσταντινουπόλεως κρατούντων τῶν κανόνων.
- 41 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἄ εἴρηκας, γέγραπται. ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

M, B [= abo], Φ

2 οὗτος B^o 4 αὕτη MBΦ^{ac} αὕτη Φ^r 5 αὕτη MBΦ^a et partim Φ^c om. partim Φ^c et Φ^r
 8 ταῦτα² — ἀρέσκει om. Φ 9 Κωνσταντῖνος Φ Πέτρος Φ om. MB 10 exciderunt per
 ιησὺν ἰησονίη [suorum] Φ^a et partim Φ^c] Ιωαννῆς Φ ἴσασι ἕνα B^b ἕνα om. Φ^{ac} εἰ-
 σασι M 12 καὶ ἐπειδὴ καὶ B^b 13 τὴν MBΦ^{ac} τὸν Φ^r ἐπισκοπῶν B^a ἐπισκόπων MBΦ^o Φ
 20 ἀρχιεπισκόπων Φ ἢ γοῦν — ἐπισκόπου om. B νικομηδέων πόλεως B 23 ἐπιτρέ-
 πει B^o καθὼς καὶ B^o 26 τοῖς — γινέσθω om. Φ 29 μόνου B^{ao} τοῦ μητροπολίτου
 om. Φ^{ac} 30 τῆς² om. B^o καὶ om. Φ 36 obliuientibus utique [= δηλονότι] Φ 37 ῥω-
 μαίων B^o

Πράξις ιε

1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω-
 θησομένου τῇ πρὸ μιᾶς Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι

d. 31. m. Oct.
 a. 451

κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης Μαρκιανοῦ τοῦ
 αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος 5
 Εὐφημίας

1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου
 Ἀνατολίου

2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλ-
 λαδίου 10

3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκο-
 μάλου,

2 συνελθόντων δὲ καὶ

1-3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 15
 τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος

4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
 πόλεως

5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας

6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων M VII 316

7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν 21
 τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου

8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας

9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου

10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεοφι- 26
 λεστάτου (ἐπισκόπου) Ἡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ

11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας

12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου

13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου

14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 30

15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας

16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας

17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέδος Ῥώμης Λέοντος

18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 35

19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας

20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου

21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης

22 καὶ Θεδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 40

23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ

24 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων

25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου

M, B [= abo, usque ad 24], Φ [usque ad 12]

1 πεντεκαδικῇ B^a 3 τῇ om. M 4 καὶ εὐσεβεστάτου om. B^o 7—12 magnificen-
 tissimis et gloriosissimis iudiciis et Φ 7 στρατηλάτου om. B^o 14—p. 64, 27 om. Φ
 14/15 πρεσβυτέρου τοῦ εὐλαβεστάτου MB^b 15 ἀγιωτάτου om. B 21 κυντίλλου B^{bo} 25—p. 64,
 27 om. B 26 ἐπισκόπου addidi 41 κυριακοῦ M

- 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἑδέσσης
 29 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου (ἐπισκόπου) ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου 5
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων 10
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου (ἐπισκόπου) ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδίουπόλεως Καλογήρου
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου 15
 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινούντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας 20
 42 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 45 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 46 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας 25
 47 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου 30
- 3 Σαβινιανὸς ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀφαιρεθεὶς ἀδίκως τοῦ θρόνου τῆς ἐπισκοπῆς δεήσεις ἐπιδέδωκα τῇ θείᾳ καὶ ἀθανάτῳ κορυφῇ καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὸ κατ' ἐμὲ πρᾶγμα ζητῆσαι. ἔχω δὲ καὶ διδασκαλικὸν πρὸς τὴν ἀγίαν ταύτην σύνοδον καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν κελεῦσαι καὶ τὸ διδασκαλικὸν ἀναγνωσθῆναι καὶ τὰς 35 δεήσεις καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι.
- 4 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις καὶ τὸ προσκομιζόμενον διδασκαλικὸν παρὰ Σαβινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος βοηθὸς τοῦ θείου κοινοβουλίου ἀνέγνω
- 5 Τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις καὶ ἀξίως παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων τετι- 40

L III 719 μνημένοις αὐγούστοις Οὐαλεντινιανῶι καὶ Μαρκιανῶι δεήσεις καὶ ἱκεσία παρὰ Σαβινιανοῦ

M, B [= abo, inde a 28], Φ [inde a 28]

3 ἐδέσση M 5 ἐπισκόπου addidi 8 ἀμασείας M 9 μελιτινῆς M 12 ἐπισκόπου addidi, praeterea excidit sicut in ceteris catalogis Πίου post 22 omissi sunt X metropolitae, qui in ceteris catalogis apparent 28 λοιπῆς om. Φ 28/29 τοῦ — δεσπότης MB *diuoli* Φ 29 χαλκηδονίων B^o 30 καὶ om. Φ^{ac} καγγέλλων B^o 33 ἀγίαι ταύτῃ] ἀγιωτάτῃ B^o ταύτῃ om. Φ 38 προκομιζόμενον B σαβίνου B^o 38 ἐπισκόπου om. Φ 40 εὐλαβεστάτοις B^o παρὰ om. Φ^a et partim Φ^c 41 σαβίνου B^o

ἐπισκόπου. Ὁ τῶν ὅλων κύριος ἰδὼν τὴν ἀποστολικὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑπὸ τῶν ῥαθύμων τέως χειμαζομένην καὶ πάντα τὸν κόσμον ἐν ἀταξίᾳ κλυδωνιζόμενον ἤγειρεν τὴν ὑμέτεραν εὐσέβειαν ἰθὺναι καὶ κυβερνήσαι τὴν οἰκουμένην καὶ τὰς ὑπὸ τῶν μοχθηρῶν ἐπιφυσίας τῇ διδασκαλίᾳ τῶν ἀγίων παραχᾶς καταστεῖλαι καὶ τὸ λαμπρὸν καὶ βέβαιον τῆς ὀρθοδοξίας κυρῶσαι. καὶ εἰκότως ἐπὶ τῆς ὑμέτερας γαλη-
 νότητος εἶποι καὶ ὑμῖν ὁ θεός· ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· ἡ ὕρον Δαυ-
 ἰδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν· ἡ γὰρ χεὶρ μου
 συναντιλήφεται αὐτῷ καὶ ὁ βραχίον μου κατισχύσει αὐτόν. πιστεύων
 οὖν νεύματι θείῳ εἰς τὴν τῶν ὅλων ἀρχὴν καὶ δεσποτείαν ἐπιστῆναι ὑμῶν τὴν θειότητα,
 πρόσειμι λιπαρῶν καὶ καθικετεύων ὑμῶν τὴν εὐσέβειαν κελεῦσαι πρόνοιάν μου γενέσθαι
 καὶ ζητηθῆναι τὰ κατὰ τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν. ἐγὼ γὰρ ἤμην παιδόθεν ἀσκητήριον
 οἰκονομῶν, πολὺν ἀνδρὸν μοναστήριον, οὐδὲν περὶ ἐπισκοπῆς ἐνθυμούμενος, μὴ τι γε
 προσελθὼν τινι τούτου τοῦ ἀξιώματος ἔνεκεν. ἐν τῇ οὖν ἐπιμελείᾳ τῶν μοναχῶν
 ὄντος μου ἐφίσταται μοι αἰφνίδιον ὁ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπος
 μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων καὶ χειροτονεῖ με ἐπίσκοπον Πέρρης, ἐξ ἧς καθιρέθη
 Ἀθανάσιος ἐγγράφως ἐπὶ βαρυτάτοις κεφαλαίοις κατηγορηθεὶς καὶ μὴ δυνηθεὶς ποτε
 ἀπολογήσασθαι πρὸς τὰ ἐπαγόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἀλλὰ ποτὲ μὲν παραιτούμενος τὴν
 ἐπισκοπὴν, ποτὲ δὲ διαφόρως περικόπτων τὰς κλήσεις τῶν καλουσῶν αὐτὸν εἰς κρίσιν συν-
 ὁδῶν διετέλει. οὗτος ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον συνόδῳ ἐξ ἐπιτάγματος τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων
 προέδρου τῇ ἐμῇ ἐπεισῆλθεν ἐκκλησίᾳ, ἐγὼ δὲ παρὰ γνώμην χειροτονηθεὶς ἐκβέβλημαι,
 καὶ ταῦτα τῶν οἰκούντων ἐκείνην τὴν πόλιν ὁδυρμοῖς καὶ θρήνοις χρησαμένων ἐπὶ
 τῇ ἐμῇ ἐξόδῳ. ἵκετεύω τοίνυν τὸ ὑμέτερον κράτος κελεῦσαι καὶ τὴν κατ' ἐμὲ ὑπόθεσιν
 παρούσης ὑμῶν τῆς εὐσεβείας ἐξετασθῆναι καὶ τὸ παριστάμενον πέρας λαβεῖν, ἵνα καγὼ
 μετὰ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους ποιῶμαι
 διὰ παντός, εὐσεβέστατοι καὶ καλλίνικοι βασιλεῖς.

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος ὑπηγόρευσα καὶ ὑπογράψας ἐπιδίδωμι τῇ ὑμέτερᾳ εὐσεβείᾳ.
 Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τὴν διδασκαλίαν ἀνέγνω

- 6 Τοῖς κατὰ πάντα θεοφιλεστάτοις καὶ ἀγιωτάτοις πατράσι [καὶ] ἀρχιεπισκόποις 1. 1111 722
 Λέοντι Ἀνατολίῳ Μαξίμῳ καὶ πάσῃ τῇ λοιπῇ ἀγίᾳ συνόδῳ δέησις καὶ ἱκεσία παρὰ
 Σαβινιανοῦ ἐπισκόπου. Πολλοὶ μὲν καὶ διάφοροι αἱ περὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων
 τοῦ δεσπότη Χριστοῦ εὐεργεσίαι, ἡ δὲ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ περὶ τὰς αὐτοῦ ἀγίας
 ἐκκλησίας γενομένη κηδεμονία ἰδική τις τυγχάνει καὶ ἐξαίρετος, καθὼς τὰ πράγματα
 βοᾷ. συνήθροισε γὰρ τὴν ὑμέτεραν ἀγγελικὴν σύνοδον διὰ τῶν ὡς ἀληθῶς εὐσε-
 βεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων ἐπὶ τῷ τὴν πλάνην ἰδεῖν καὶ τὴν μὲν πρὸ
 τούτων ἐνιαυτῶν δύο μικρῶι πρὸς ἐν Ἐφέσῳ γενομένην σύγχυσίν τε καὶ ἀκαταστασίαν
 καταργῆσαι, τὴν δὲ ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην φωτίσαι. ὅθεν καγὼ τῆς ζάλης ἐκείνης
 καὶ τῶν κλυδωνῶν πειραθεὶς ἐπὶ τὸν ὑμέτερον κατέφυγον εὐδίων λιμένα διδάσκων ὡς
 Διόσκορος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων αὐθεντίας, ἔτι δὲ καὶ τυραννίδι ἐμὲ μὲν τῆς ἐγχειρισθείσης
 μοι κατὰ κανόνας τῶν Περρηνῶν ἐκκλησίας διὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου καὶ μητρο-
 πολίτου ἡμῶν Στεφάνου ἐξέωσεν, ἀντεισῆγαγεν δὲ Ἀθανάσιον, ἄνδρα καθαιρεθέντα ἐν
 τῇ Ἀντιοχείᾳ μεγαλοπόλει ὑπὸ πλείστων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. οἶα τοίνυν

M, B [= abo], Φ

1 ἀπὸ B^b 2 τέως οἱη. Φ^{ac} 3 ὑμῶν Φ ἡμῖν B^o 4 μου^a MΦ om. B 5 suscepit Φ^r
 confortavit Φ^{ce} πιστεύω B^o 9 γοῦν B^o 10 εἰς MB^{ao} super Φ om. B^b 11 μοι B^o 12 οἰκοδομῶν B
 ἐπισκοπῆς Φ ἐπισκόπου MB 13 ἔνεκα B^o 14 τῆς om. M 15 αὐτῶν B^b 16 τῇ] τὸ M
 δὲ οἱη. Φ^{ac} et Φ^r 22 καὶ om. B^o 23 ἐπίσκοπος om. B^o 24 τὴν διδασκαλίαν om. Φ
 25 κατὰ MB^{ao} τὰ B^b ἀγιωτάτοις MΦ ἀγίοις B καὶ om. B^oΦ 26 παρὰ B^o 27 ἐξαίρε-
 τως B^b 28 ὑμέτεραν B^o 29 εὐαγγελικὴν Φ^a et partim Φ^c 30 τούτων τῶν B^o 31 τῆς M

καὶ τοῖς μετὰ τούτους γέγονεν καὶ ὅπως πᾶσα ἡ πόλις μετὰ πικρῶν δακρύων καὶ ὀδυρμῶν περιχεθεῖσα δυσάποσπαστως εἶχε περὶ ἐμέ καὶ τὴν ἐμὴν ἐπένθει βιαίαν ἐκβολήν, τάχα περιττὸν ἐμέ λέγειν. δι' ὃ παρακαλῶ καὶ καθικετεύω τὴν ὑμετέραν φιλοθείαν μὴ περιδεῖν τὴν κατ' ἐμοῦ γενομένην ἀδικίαν, ἀλλὰ κελεῦσαι τῶν δικαίων με τυχεῖν, ὅπως καὶ ἐν τούτῳ ἀνυμνῆται ὁ φιλόανθρωπος θεὸς διὰ τῆς ὑμετέρας ἀγγελικῆς καὶ θεοτιμῆτου συνόδου καταργήσας μὲν τὴν πλάνην, φωτίσας δὲ τὴν ἀλήθειαν.

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος ἐπιδέδωκα ὑπαγορεύσας καὶ ὑπογράφας τήνδε τὴν δέησιν.

- 7 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀποκρινάσθω Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πέρρης.
- 8 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Τὸ ἐμὸν πρῶγμα ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατῆρ-¹⁰ κται καὶ τούτου ἤκουσαν οἱ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλός τε καὶ Πρόκλος καὶ φανεροὺς τύπους ἔγραψαν τῷ Ἀντιοχείας γενομένῳ ἐπισκόπῳ Δόμνῳ. συνέθετο ἐκεῖνος πληροῦν ταῦτα· αἰσθόμενος τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἀνεπήδησεν καὶ ἐκάλει με εἰς κρίσιν. ἐγὼ ἀντέγραψα ὡς εἰ μὲν βούλοιτο ἐμμεῖναι τοῖς τύποις τοῖς δοθεῖσι παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων, ἔτοιμός εἰμι· εἰ δὲ ἕτερόν τι βούλεται, οὐκ ἐπακούω τῇ¹⁵ κλήσει. ἅπαξ γὰρ οἱ προλαβόντες ἅγιοι ἐπίσκοποι φανερά ἐτύπωσαν. ἡιτία-σάμην δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς συσκευασμένους με καὶ ἐκέλευσαν μὴ παρεῖναι τῇ κρίσει αὐτοὺς τοὺς αἰτιαθέντας παρ' ἐμοῦ. ἀξιῶ, εἰ παρίσταται τῇ ὑμετέρῃ ἐξουσίᾳ, τὰ γράμματα τῶν ἀρχιεπισκόπων ἀναγνώσθηναι.
- 9 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ γράμματα Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς²⁰ εὐλαβοῦς μνήμης ἀναγινώσκέσθωσαν.
- Καὶ ἐπιδοθέντος σχεδαρίου παρὰ Ἀθανασίου τοῦ ἐπισκόπου Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀνέγνω

L III 723

Ἀντίγραφον συνοδικοῦ γράμματος

- 10 Κυρίῳ μου ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Δόμνῳ Κύριλλος ἐν κυρίῳ²⁵ χαίρειν. Συναλγεῖν ἡμᾶς ἀδελφοῖς ἀναγκαῖον [καί] εἴ τινες τῶν συλλειτουργῶν πεπονθέναι τινὰ δισχυρίζονται, καὶ τοῦτο παρὰ κληρικῶν ἰδίων, οὓς ἦν ἀναγκαῖον ὑπέχειν ἅτε πατρὶ τὸν αὐχένα καὶ ὑποτάττεσθαι κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ καὶ τοῖς τῆς ἐκκλησίας κανόσι διηγορευμένοι. τοῦτο πῶς οὐ τῶν αἰσχίστων ἐστὶ τολμώμενον; τοιαῦτα πεπονθέναι φησὶν ἑαυτὸν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος (ὥστε) ἔδωκεν καὶ τὸ³⁰ τῆς συναθροίσεως κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν συνόδου κατενεχθῆναι δάκρυον. φησὶ γὰρ τινὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν ὄντων κληρικῶν καταυθεντῆσαι τοσοῦτον ὥς τό γε ἦκον εἰς ἐγχειρημάτων δύναμιν καὶ ἐξεῶσαι τῆς ἱερωσύνης αὐτὸν καὶ καθαιρέ-
σεως ψῆφον ἐπ' αὐτὸν ἐξενεγκεῖν. βούλονται γὰρ τοὺς μὲν οἰκονόμους τῆς ἐκκλησίας

M VII 321

M, B [= abo], Φ
 1 τοῖς μετὰ τούτους [τούτοις Bb] MB corrupta post hanc Φ 2 τὰ περὶ M 4 καὶ
 κελεῦσαι Φ 5 καὶ om. Φ^{er} εὐαγγελικῆς Φ 6 συνόδου] σπουδῆς B^o καταργησάσης --
 φωτισάσης Φ 8 ἀποκρινέσθω B^o 9 τῆς πέρρης B^o om. Φ^{er} 10 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος
 Πέρρης Φ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B^o χρόνου om. B^o 12 τῷ] ὡς B^o ἐκεῖ B^o
 13 προσπληροῦν M ἀνεκάλει B^o 14 με MΦ om. B δὲ ἀντέστρεψα B^b 15 βούλεται BΦ
 βουλεύεται M 16 ἅπαξ] ἅπαντες B^o ἅγιοι om. Φ 17 καὶ om. B^o μὴ] μοι B^o 19 τῶν
 om. B^o 22 σχεδίου M 23 *secretarius divini consistorii* Φ *præter unum coadjutorem* Φ 25 ἀγα-
 πητῷ om. Φ Κύριλλος om. B^o 26 ἀναγκαῖον M καὶ om. Φ 27 τί B^b ἐπέχειν B^o
 29 διηγορευμένοι M τοῦτο BΦ τότε M πῶς Φ οὐ B οὖν Φ om. M ἐστὶ BΦ ἐπὶ
 τὸ M 30 φησὶ πεπονθέναι B ὥστε om. MB ut Φ τῷ B^b 32 ὑπ' αὐτὸν MB^o
 ἀπ' αὐτῶν B^b καὶ καταυθεντῆσαι M 33 ἐξεῶσαι B^o 34 ἐξενεγκαντες M γὰρ om. Φ

ἦτοι τοὺς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων χειριστὰς ἐκβαλεῖν, στῆσαι δὲ αὐτοὶ τοὺς κατὰ γνώμην ἰδίαν καὶ πρὸς τούτοις ἔτι καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν διπτύχων περιελεῖν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἑτέρα τέ τινα ἀπηχῇ καὶ ἀνοσιότητος γέμοντα δρᾶσαι, ἃ καὶ ἡ τῶν συνευγεγμένων λιβέλλων περιέχει δύνამις. ἐπειδὴ δέ ἐστι τῶν ἀτόπων τοιαῦτα τολμᾶσθαι παρὰ κληρικῶν κατὰ τῶν ἰδίων ἐπισκόπων καὶ περιιδεῖν ἀμήχανον αὐτά, καταξιώσάτω ἡ σὴ ὁσιότης, εἰ τῆς Ἀντιοχείων ἐστὶ μακρὰν ἢ πόλιν ἣν διοικεῖν ἔλαχεν ὁ μνημονευθεὶς θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, τισὶ δι' οἰκείων γραμμάτων ἐπιτρέψαι τὴν ἀκρόασιν, ὥστε κληθέντας τοὺς τὴν αἰτίασιν ὑπομένοντας ἀπολογήσασθαι καὶ εἰ εὐρεθῇ ἐνοχοὶ τοῖς αἰτιάμασιν, ἀπολισθῆσαι τῆς ἱερᾶς λειτουργίας. ὁ γὰρ αὐτοὶ τετολμήκασιν κατὰ πατρὸς ἰδίου, τοῦτο πάθοιεν ἂν δικαίως πάσης ἀλογήσαντες ἀκολουθίας καὶ πάντα θεσμὸν ὑπερβάντες καὶ παρ' οὐδὲν ποιησάμενοι τὸ ἀτιμάσαι γῆρας πατρὸς. λέγονται δὲ καὶ οὐ νῦν πρῶτον ἄρξασθαι τοῦ εἶναι τοιοῦτοι, ἀλλ' ἤδη κατεγνώσθαι καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἔτι χείροσι καὶ θρασέσιν ἐγχειρήμασι. φάσκει δὲ ὑποπτον ἔχειν τὸν λαχόντα νῦν εἰς τὸ μητροπολιτικὸν δίκαιον τῆς ἐνορίας ἐξ ἧς ἐστίν, καὶ ὡς ἔφην ἡδη, τὸ λυποῦν οὐδὲν ἐξεῖναι τοὺς ἐν ὑποψίαι μὴ δικάζειν αὐτῷ.

Πρόσειπε τὴν παρὰ σοὶ ἀδελφότητα· σέ ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κυρίῳ προσαγορεύει.

Ἀντίγραφον συνοδικοῦ γράμματος

- 11 Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Δόμνῳ Πρόκλῳ ἐν κυρίῳ χαίρειν. Τὸ φιλάλληλον, θεοφιλέστατε, μέγιστον ἐν τούτῳ τυγχάνει δῶρον· συνδεσμῶν γὰρ εἰς ὁμογνωμοσύνην ὁ ἀριστοτέχνης θεὸς ἦν ἐδημιούργησε φύσιν, τῇ 1. III 726 διαθέσει τοῦ λόγου διοικουμένου συνέσφιγξεν, ἵν' οἰκειούμενοι τὰ ἀλλήλων πάθη τε καὶ ἦθη καὶ ἕκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ τοῦ ἑτέρου μετρῶν εἰς ἄλυστον συμπαθείας ὁμοφροσύνην συμπλέκοιτο τῷ ὁμοφυεῖ. τὰ μὲν γὰρ ἀφεστῶτα κατὰ σχέσιν πρὸς τὴν ἀλλήλων ἀναγκαιώς ἐπείγεται φθοράν, τὰ δὲ ἡνωμένα κατὰ γνώμην οὐ ῥαιδίως ἀπολισθαίνει τοῦ οἰκείου ἀσφαλοῦς. δι' ὃ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν καὶ τὸ συγκρότημα τῆς ἐκκλησίας σώματι ἀπέικασεν, λέγων ὑμεῖς ἐστέ σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ 25 μέλους, πάντως διαγορεύων τὴν τοῦ πλήθους σύμπνοιαν καὶ ἀπαγορεύων νοσεῖν τὴν φιλοπόλεμον ἀντίστασιν ἐκ τῆς τῶν μελῶν συμφωνίας. πρὸς τί δὲ ταῦτα γράφω, θεοφιλέστατε, μικρὸν ἀνάσχου μαθεῖν. ὁ θεοφιλέστατος τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ἀπιστόν(τε) ὁμοῦ καὶ πλήττουσαν οὐ μετρίως τοὺς ἀκούοντας ἀπε- 30 θρήνησεν τραγωιδίαν φήσας τοὺς αὐτοῦ κληρικούς ὥσπερ ἀποδυσασμένους τὸν λογισμὸν τῆς ὑποχειριότητος καὶ νομίσαντας ἀρκεῖν αὐτοῖς ἐκ τοῦ βούλεσθαι καὶ εἶναι ἱεροτυράννοις ἀπώσασθαι μὲν αὐτὸν τῆς ἐκκλησίας σὺν οὐδενὶ δικαίῳ λόγῳ καὶ τό γε ἐπ' αὐτοῖς καὶ ὅσον ἤκεν εἰς μανίας ὑπερβολὴν, καθελεῖν καὶ τοῖς ἔργοις πείσαι ὅτι ἐν τῇ γνώμῃ τῶν προπετενομένων, ἀλλὰ μὴ ἐν τῇ ψήφῳ τῶν κανόνων ἡ τῶν ἱερῶν κρατύνεται 35 τάξις, οἰκονόμους τε καὶ φροντιστὰς κατ' οἰκείαν ἀρέσκειαν ἐπιστῆσαι τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῶν ἱερῶν δέλτων περιελεῖν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπισκοπεύοντος καὶ συντόμως εἰπεῖν ἀναφανδὸν

M, B [= abo]. Φ

1 ἐκβάλλειν M	3 ἀπηχῇ B προσηχῇ M	πρᾶξαι B ^o	6 εἰ τῆς om. B ^o
8 αἰτίαν B ^{ao}	10 τοῦ ἰδίου πρὸ B ^b	11 γῆρας πρὸς MΦ πρᾶ B	12 πρότερον B τοῦ ἄρ-
ξασθαι B ^b ἄρξασθαι B ^o
13 εἶν' ἔχειν B ^b	18 ἀδελφῷ MΦ om. B	καὶ ² om. B ^o	19 φιλά-
δελφον B ^a φιλάληθον B ^o
21 τοῦ λόγου MΦ τοὺς λόγῳ B	disponente Φ	21/22 τε καὶ ἦθη MΦ om. B	
22 ἐκάστῳ Φ	ἐαυτὸν B ^b	μετρῶν B μέτρον MΦ	23 eiusdem naturae existentī Φ τὰ
ὁμοφυῇ MB
24 ἀπολισθαίνουσι B ^a	27 μέλους Φ μέρους MB	28 γράφω ταῦτα B ^o	
29 <i>patere me</i> Φ ^a	29/30 ἐπίσκοπος τῆς — ἐκκλησίας B	30 <i>et incredibilem</i> Φ ^r τε om. MBΦ ^{ac}	
31 αὐτοῦ B ^o	ὥστε B ^o	34 καὶ καθελεῖν καὶ M	35 προτενομένων B ^{bo} ἀλλ' ἂν M
36 τε MB δὲ Φ	ἀρέσκειαν M αὐθεντίαν B <i>uoluntatem</i> Φ	ἐπιστῆναι B ^b	

ἐξορχήσασθαι τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν, προσθεὶς ὡς ἔθρεψεν αὐτῶν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα τόλμαν ἢ τῶν πάλαι παρ' αὐτῶν ἀνοσιουργηθέντων οὐκ εὐλογος συγγνώμη. τοῖς γὰρ πρὸ αὐτοῦ τὰ ὅμοια πεποιηκότες ὁδῶι τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκορύφωσαν ἐφ' οἷς μὴ πάλαι ἀξίαν δεδῶκασιν δίκην, τοῦ μηδὲ αὐθις σωφρονῆσαι ἐσχηκότες ἐφόδιον. ἀλλ' αὐτός, θεοφιλέστατε, καταξίωσον παρ' ἡμῶν δυσωπούμενος (δύνασαι γάρ) οἱ- 5
 1 Cor. 12, 26 κειώσασθαι τοῦ συνιερέως τὰς ἀσθενείας μάλιστα πειθόμενος τῷ μακαρίῳ Παύλῳ βοῶντι εἰ πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, ὡς εἰ μακρὰν τῆς Ἀντιοχείων μεγαλοπόλεως ἢ πόλιν ἐν ἣι ταῦτα ἐδραματουργήθη, ἀπώικισται, τινὰς τῶν ἀστυγε- 10
 τόνων καὶ ἀπροσωπολήπτων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἀκοῦσαι τῆς ὑποθέσεως (ὑφο- ρᾶται γὰρ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς μητροπόλεως ὡς τῇ τῆς μανίας τῶν ἀντι- 10
 πάλων φλογὶ τὴν ἐκ δυσμενείας κατ' αὐτοῦ παρασχόντα δύναμιν τε καὶ ὕλην) καὶ εἰ ἐλεγχθεῖεν ἐφ' οἷς ἠιτιάθησαν οἱ παρ' αὐτοῦ καταβροῶμενοι ὡς εἰς ἀπόνειον τὸν Ἀβε- σαλῶμ ἐκείνον μιμησάμενοι, ἐπίσης ἐκείνῳ δέξασθαι καὶ τὴν ἐκ τοῦ παραδείγματος τι- 15
 μωρίαν. οὕτω γὰρ μισεῖ ὁ θεὸς τοὺς κατὰ πατέρων ὀπλιζομένους, ὡς ἐν πάσῃ τῇ κτίσει στηλιτεύειν τοὺς πατραλοίας. οἶδα δέ, θεοφιλέστατε, ὡς πάντας περιπτυσσό- 15
 L III 727 μένους ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ καὶ γέμων συμπαθείας οἰκειώσῃ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἀπα- μάξεις αὐτοῦ τὸ τῆς θλίψεως δάκρυον καὶ χαρίῃ αὐτῷ τὸ μισοπόνηρον καὶ τοὺς τῆς 16
 ἱερωσύνης ἐπιβούλους μετὰ τοὺς ἐλέγχους ὀργῇ δικαίαι χρησάμενος καὶ ἀμύνην τὸ πρέπον 17
 ἐχούσῃ παρασκευάσεις ἐκποδῶν γενέσθαι, πονηρὰν νομὴν τὸ κοινὸν τῆς ἱερωσύνης 18
 καταβλάπτουσιν ἐπιστημόνως ἐκτέμνων. εἰ γὰρ δοιή τις τοὺς τολμῶντας ἃ μὴ δεῖ, 20
 καὶ εἰς τοσοῦτο φθάνοντας θράσους, ὡς καὶ τοιοῦτων κατατολμᾶν δι' ὧν ἱερωσύνην 21
 καθυβρίζουσιν, οἰκτερεῖν ἀκρίτως ἀφ' ὧν τὸν ἔλεον περὶ ἀνομίας θηρῶνται [καὶ] παρα- 22
 κλήσεσι, λείπεται οὐδὲν ἢ πάντας τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προεστῶτας παίγνιον εἶναι καὶ 23
 τῶν διαβολικῶν ὀργάνων. ἀλλ' ὁ θεὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν σὴν θεοσέβειαν προεχειρί- 24
 σατο ἐπὶ τῷ καὶ παύειν ἀδικίας καὶ τόλμας ἀναστέλλειν καὶ ἱερωσύνην καμνύουσι 25
 M VII 325 βοηθεῖν καὶ ταῖς εἰκαίαις λοιδορίαις χώραν μὴ παρέχειν, ἀλλὰ μετὰ διάγνωσιν τῷ μὲν 26
 συκοφαντούμένῳ, εἴ γε συκοφαντῆται, βοηθεῖν, τὸν δὲ συκοφαντοῦντα, εἴ γε ἀληθῶς 27
 συκοφαντεῖ, ἐκτέμνει. μὴ τοίνυν νομίσει σου ἡ θεοσέβεια ὡς ἐφ' ὕβρει τοῦ θρόνου 28
 τῆς μεγίστης Ἀντιοχείων πόλεως κατέλαβε τὰ τῇδε ὁ μνημονευθεὶς θεοφιλέστατος ἐπί- 29
 σκοπος, ἀλλ' ὑφορώμενος τινὰς, ὡς φησι, τοὺς ταραχαῖς χαίροντας καὶ οἰκείῳ πάθει 30
 στρατευομένους δέδωκε πρὸς καιρὸν τόπον τῇ ὀργῇ, ἐπεὶ τό τε ἀνεξίκακον καὶ ἡμερον 31
 καὶ φιλοδίκαιον τῆς σῆς θεοσεβείας κηρύττων οὐ παύεται καὶ ἄλλως οὐκ αἰτιώμενος· 32
 μὴ γένοιτο· ἀλλὰ δυσωπῶν αἰδεσιμωτέραν γενέσθαι τὴν ἐπ' αὐτῷ μεσιτείαν. δι' ὃ 33
 καὶ τοῖς παροῦσιν αὐτὸν ἐφοδιάσαντες γράμμασι θαρρεῖν εἶπομεν ἐγὼ τε καὶ ὁ ὀσιώτατος 34
 ἐπίσκοπος καὶ συλλειτουργὸς ἡμῶν Κύριλλος ὡς διὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν ἡμῖν ἀγάπην 35
 αἰδεσθεὶς τοὺς ἐπιστείλαντας βοηθήσεις πάντως τῷ κομίσαντι.

Πᾶσαν τὴν σὺν σοὶ ἀδελφότητα πλεῖστα προσαγορεύω.

12 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Μετὰ τὰς ἐπιστολάς τί ἐπράχθη;

M, B [= abo], Φ

1 αὐτὸν B^b 2 συγγνώμην B^b 4 τοῦ B τὸ M 7 ὡς scripsi ut Φ καὶ MB τῆς MB^{ao}
 τῶν B^b 8 τινὰς MB et unus codex Φ^c τινὰ Φ 11 τὴν] τῆς B^o 12 ὡς scripsi tamquam Φ
 καὶ MB 13 ἐφίστη M 15 πατρολογία MB^{ab} πάντα B^o 16 ᾧ B^o 16/17 συμπαθείας
 — αὐτοῦ om. B^o 18 καὶ μετὰ B^o 21 τοσοῦτον B^a τοιοῦτον B^b 21/22 ὡς — καθυβρίζουσιν]
 ut et deo per pontifices contumeliam inferre audeant Φ 22 τὸν] τὸ B^b καὶ om. B^b Φ
 22/23 παρακλήσεσι MΦ παρακαλεῖν B 26 εἰκαίαις MB^b οἰκείαις B^{ao} multis Φ 27 συκοφάν-
 τηται B^o βοηθεῖν] ἀδικεῖν B^o 28 συκοφαντεῖ om. M 29 τὰ B κατὰ M 34 εἰπωμεν M

13 Σαβινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἄξιόν τὰ ὑπομνήματα ἀναγνωσθῆναι καὶ ταῦτα διδάσκει ὑμᾶς.

14 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Αἱ διαλαλῖαι τῶν προκομιζομένων ὑπομνημάτων ἀναγινωσκέσθωσαν.

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητᾶριος τοῦ θείου κονσιστορίου ἀπὸ σχιδαρίου ἐπιδοθέντος αὐτῷ παρὰ Σαβινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐφθαρται, τὰ ἐξῆς ἀνέγνω

15 Ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ στοιδίῳ τοῦ θερινοῦ σηκρήτου συνόδου γενομένης καὶ καθεσθέντων τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων

1 Δόμνου τῆς αὐτῆς Ἀντιοχείας 10

2 Θεοδώρου Δαμασκοῦ

3 Βαλερίου Ἀναζαρβοῦ

4 Πομπηιανοῦ Ἑμίσης

5 Πολυχρονίου Ἐπιφανείας τῆς δευτέρας Κιλικίας

6 Δαμιανοῦ Σιδῶνος 15

7 Ἰαμβλίου Χαλκίδος

8 Θεοκτίστου Βεροίας

9 Γερωντίου Σελευκείας

10 Ἰωσήφ Ἡλιουπόλεως

11 Τιμοθέου Δολίχης 20

12 Βενετίου Βίβλου

13 Ἐπιφανίου Ἡρακλείας

14 Παύλου Πτολεμαίδος

15 Στεφάνου Ἐπιφανείας δευτέρας Συρίας

16 Φωσφόρου Ὀρθωσιάδος 25

17 Θωμᾶ Μοψουεστίας

18 Ἰορδάνου Ἀβίλης

19 Παύλου Ἀνταράδου

20 Βαράνου Ἀλεξανδρείας

21 Μάρα Οὐρίμων 30

22 Σάβα Πάλτου

23 Μάρα Ὀνοσάρθας

24 Ἰωάννου Θεοδοσιουπόλεως

25 Δανιήλου Καρρῶν

26 Σωφρονίου Κωνσταντίνης 35

27 Οὐρανίου Οὔρας

28 Μαριανοῦ Ῥοσαφᾶς

16 Τατιανὸς διάκονος καὶ νοτᾶριος εἶπεν· Οἱ ἀπὸ Πέρρης ὁρμώμενοι κληρικοὶ λιβέλλους L III 730 καὶ νῦν πάλιν ἐπιδεδώκασιν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγιότητι κατὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου

M, B [= abo], Φ

1 σαβινανός B^o ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B^{bo} 2 αὐτὰ Φ 3 *interlocutiones* Φ διδασκαλῖαι MB 6 οὗ — ἐφθαρται] *perit temporis notatio* 8/9 *tu aestiuuli porticu secretarii* Φ 9 καὶ om. B^b 12 βαλλερίου B 13 πομπηιανοῦ M ἐμέσης B^o 14 ἐπιφανίας MB^{ao} 17 βερροίας B 19 ἰλιουπόλεως B^b 21 βίβλου B^oΦ βίβλου MB^{ab} 22 ἡρακλείας MB *Antae* Φ, cf. p. 71, 31 24 ἐπιφανίας MB^{ao} 31 σάββα B^{ab} 32 μάρα ὀνοσάρθας B^oΦ μαράνους σαρθᾶς MB^b μάρα ἀνασάρθας B^a 34 καρῶν BΦ^{ac} 35 *Constantiae* Φ^{er} 36 *Surogum* Φ^r *syrosum* Φ^{ac} p. 78, 26 37 *Mariniano* Φ

- Μ VII 328 Ἀθανασίου. ἐπειδὴ τοίνυν πάρεστιν ἡ ἀγία σύνοδος, ἔχω μετὰ χεῖρας τοὺς λιβέλλους καὶ εἰ κελεύσειεν ἡ σὴ ὁσιότης, τούτους ἀναγνώσονται.
- 17 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ποῦ εἰσιν οἱ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκότες;
- 18 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐξω εἰσίν.
- 19 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίστησαν. 5
- 20 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἔστηκεν Ἰσαάκιος ὁ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκώς.
- 21 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μόνος Ἰσαάκιος ἐπιδέδωκεν τοὺς λιβέλλους ἢ καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ;
- 22 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Μόνος Ἰσαάκιος ἐπιδέδωκεν τοὺς λιβέλλους.
- 23 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω Ἰσαάκιος εἰ αὐτὸς ἐπιδέδωκεν τοὺς λιβέλλους. 10
- 24 Ἰσαάκιος ἀρχιαναγνώστης εἶπεν· Ναί, δέομαι τῆς ἀγιωσύνης σου.
- 25 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι τούτους.
Καὶ ἀνεγνώσθησαν.
- 26 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐμνημόνευσε καὶ Ἰωάννου ὑποδιακόνου, εἰσίστω καὶ οὗτος. 15
- 27 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Πάρεστι καὶ Ἰωάννης ὁ ὑποδιάκονος.
- 28 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Παρόντων αὐτῶν ἀνάγνωθι τοὺς συνεζευγμένους λιβέλλους.
Καὶ ἀνεγνώσθησαν.
- 29 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ποῦ εἰσιν οὗτοι οἱ λίβελλοι; 20
- 30 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐχω τούτους μετὰ χεῖρας.
- 31 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ τούτους.
Καὶ ἀνεγνώσθησαν.
- 32 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἡνίκα παρεπέμψαμεν τὴν δίκην τῷ μακαριωτάτῳ Πανολβίῳ τῷ τηνικαῦτα μητροπολίτῃ τῆς ἐπαρχίας ὥστε διακοῦσαι τῆς ὑποθέσεως, 25
τίνα παρηκολούθησεν;
- 33 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐχω τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου ἐπιστολὴν δι' ἧς ἐδίδαξεν τὰ παρακολουθήσαντα.
- 34 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ ταύτην.
Καὶ ἀνεγνώσθη. 30
- 35 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐχεις τὰ ἀντίγραφα τῶν παραιτήσεων τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου;
- 36 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐχω μετὰ χεῖρας καὶ τὰ ἀντίγραφα καὶ τὰ αὐθεντικά λαβὼν παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως. 35
- 37 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω τὰ αὐθεντικά κατὰ τάξιν.
Καὶ ἀνεγνώσθη.
- 38 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Ὅτι εὐνοικῶς διέκειτο περὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον ὁ μακαρίτης Πανόλβιος ὁ τῆς Ἱεραπολιτῶν τὸ τηνικαῦτα ἐπίσκοπος, διὰ τῶν οἰκείων παραιτήσεων ἐδίδαξεν ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος. 40
δῆλος τοίνυν ἐστὶ φυγὼν τὴν δίκην καὶ μηδὲ τῷ φίλῳ ἑαυτοῦ τὴν κατ' αὐτὸν ἐμπιστεύσας ἀκρόασιν.

M, B [= abo], Φ

7 ἐπίσκοπος om. B^b et solus Φ^{ac} 7 δέδωκε B^b ἄλλοι B^b 11 δέομαι — σου M^b Φⁱ
Domne Φ^{ac} 12/13 Δόμνος — ἀνεγνώσθησαν om. Φ 12 ἐπίσκοπος om. B^b 15 οὕτως M 20 οὗτοι
MB αὐτοὶ Φ 21 τούτους M^b Φ om. B 22 ἐπίσκοπος om. B^b 23 ἀνεγνώσθη B^b 25 τῆς om. B^b
26 παρηκολούθησαν B^b 29 ἐπίσκοπος om. B^b ἀνέγνω B^b 34 Ἰωάννου om. B 35 τοῦ om. B^b
36 ἀναγινωσκέσθωσαν H^o κατὰ τάξιν om. Φ^{ac} 39 ἐπίσκοπον om. B 40 αὐτὸς om. Φ

- 39 Βαλέριος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβοῦ εἶπεν· Δῆλός ἐστιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος συνειδὼς ἑαυτῷ τινά, ἅπερ καὶ κατηγορεῖται, τῷ μὴ βουλευθῆναι παρὰ τῷ αὐτοῦ φίλῳ τῷ μακαριωτάτῳ Πανολβίῳ δικάσασθαι κατὰ τὰς παρ' αὐτοῦ γραφείσας παραιτητικὰς ἐπιστολάς.
- 40 Πομπηϊανὸς ἐπίσκοπος Ἐμίσης εἶπεν· Φίλου τυγχάνοντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου M VII 329 Πανολβίου τοῦ ἐπισκόπου ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος δῆλός ἐστιν ὡς ὑπὸ « κακοῦ συνειδότης τοῦτο πεποίηκεν.
- 41 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος οὐδὲ τῷ ἑαυτοῦ φίλῳ θαρρήσας τὴν κατ' αὐτὸν κατηγορίαν δῆλός ἐστι φαύλῳ συνειδῶτι φυγῶν τὴν δίκην.
- 42 Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος Χαλκίδος εἶπεν· Εἰ ἑαυτῷ ἐθάρρει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος L IIII 731 Ἀθανάσιος, οὐκ ἂν τὴν ἀκρόασιν Πανολβίου τοῦ φίλου αὐτοῦ παρηιτήσατο, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς παραιτητικοῖς γράμμασι τοῖς πρὸς αὐτὸν ὡμολόγησεν· ἀλλ' ἴσως ὑπὸ τοῦ συνειδότης ἐλαυνόμενος ἔφυγεν τὴν κλῆσιν τὴν ἐπὶ τοῦ προειρημένου μακαρίου Πανολβίου.
- 43 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος Σιδωνος εἶπεν· Μεγάλα ἑαυτὸν ἠδίκησεν καὶ ὑπεύθυνον 15 κατέστησεν τοῖς ἀγίοις κανόσιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος τρίτον κληθεὶς παρὰ τοῦ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης Πανολβίου τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου τυγχάνοντος καὶ τρίτον παραιτησάμενος καὶ μὴ ἀπαντήσας.
- 44 Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· Τὰ μέγιστα ἑαυτὸν ἠδίκησεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μήτε τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ἀνασχόμενος, 20 καὶ ταῦτα κληθεὶς δικάσασθαι φυγῶν τὴν ἀκρόασιν, ὡς καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ τρεῖς παραιτητικαὶ ἐπιστολαὶ διεγνώρισαν.
- 45 Βενέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύβλου εἶπεν· Ἡ τῶν παραιτητικῶν γραμμάτων τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἀνάγνωσις ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὡς γνήσιος ἐτύγχανεν ὁ τότε μητροπολίτης αὐτῷ ὁ μακάριος Πανόλβιος, παρ' ᾧ τὰς ἀποκρίσεις 25 ἔδει ποιήσασθαι. ὁθεν οὐκ ἔχρην τὴν κλῆσιν φυγεῖν, εἰ μὴ πού γε τὸ συνειδὸς αὐτῷ ἐνεπόδιζεν.
- 46 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεροίας εἶπεν· Εἰ εἶχεν καθαρὸν τὸ συνειδὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἂν παρηιτήσατο τοῦ μακαρίου Πανολβίου τὴν κρίσιν φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος.
- 47 Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Ἀρκῆς εἶπεν· Ἐδειξεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὡς ἑαυτὸν τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἀπηλλοτριώσεν τὴν ἐπισκοπὴν παραιτούμενος 30 τρεῖς ἐπέστειλεν, καὶ ταῦτα φίλον ἔχων τὸν μακάριον Πανόλβιον τὸν γενόμενον τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκοπον, δυνάμενον, εἰ μὴ ἑαυτῷ συνῆιδει, τὰ κατ' αὐτὸν δεόντως τυπῶσαι.
- 48 Μάρας ἐπίσκοπος Οὐρίμων εἶπεν· Τῷ φεύγειν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον 35 Ἀθανάσιον τὴν κρίσιν τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου δῆλός ἐστιν ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ συνειδότης.

M, B [= abo], Φ

1 βαλλέριος B 2 τινά et καὶ om. Φ 3 τῷ μακαριωτάτῳ om. Φ^c κατὰ MB^b Φ καὶ B^a 4 παραιτικὰς B^b 5 πομπηϊανὸς M 6—8 δῆλός — Ἀθανάσιος om. B^o 8 ἐπιφανίας M, B^a corr. 9 κατ' αὐτοῦ B^b 11 Χαλκίδος om. B 12 ἑαυτῷ MB *de re* Φ^a om. Φ^c ἐπίσκοπος om. B^o Φ 13 παραιτικοῖς B^b παραινετικοῖς B^o 14 μακαρίου om. H^o 15 τρίτον om. Φ^c 17 τὸ om. B^o 21 καὶ² om. Φ^c παρατοῦ M 23 βίβλου B^b βίβλου B^a 23/24 ἡ — γραμμάτων — ἀνάγνωσις MΦ τὰ παραιτητικὰ γράμματα τοῦ — ἀθανασίου B 25 εἰ [om. unus codex Φ^c] *qui tunc metropolitae erat, hoc est beato Panoibio* Φ 26 μὴ om. M αὐτὸ M 28 βερροίας B 29 κρίσιν M κλῆσιν B *audientiam* Φ 32/33 τὴν — παραιτούμενος [παραιτησάμενος B^b] — ἐπέστειλεν [ἀπέστειλε B^o] MB corrupte, *deleuerunt* ἐπέστειλεν *semel ipsum ab episcopatu Perrenorum ecclesiae fecit extraneum repudiium tertio mittere* Φ 34 ἐπίσκοπος H^b 35 Οὐρίμων Φ^c 37 ἐπισκοπῆς B^o

- 49 Βαράνης ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰ μέγιστα ἑαυτὸν ἡδίκησεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μὴ ὑπακούσας τῷ τῆνικαῦτα μητροπολίτῃ τῷ μακαρίῳ
M VII 332 Πανολβίῳ, καὶ ταῦτα φίλῳ αὐτοῦ τυγχάνοντι. ὅθεν δῆλός ἐστιν ὡς οὐκ ὀρθῶς
συνειδῶτι συζήσας ἀπέφυγε τὴν τοιαύτην κρίσιν καὶ ἐπὶ τὰς παραιτήσεις ἦλθεν.
- 50 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπεν· Περιττὸν εἶναι νομίζω πρᾶγμα μετὰ 3
τρεις παραιτήσεις καὶ ταύτας ὅρκον ἐχούσας ἐξετάσει παραδοθῆναι τὸ πρᾶγμα τὸ
κατὰ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον. πῶς γὰρ ἂν ἔλοιτο παρὰ τῇ ἀγίᾳ
ταύτῃ συνόδῳ δικάσασθαι, ὅποτε ἐπὶ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ φίλου τοῦ μακαρίου Πανολβίου,
ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς παραιτητικοῖς ἐσήμανεν, τὴν κρίσιν φαίνεται ἀποφυγῶν;
- 51 Φωσφόρος ἐπίσκοπος Ὁρθωσιάδος εἶπεν· Τὰ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 10
Ἀθανασίου γραφέντα πρὸς τὸν μακάριον Πανολβίον τὸ τῆνικαῦτα ἐπίσκοπον ὄντα
τῆς Ἱεραπολιτῶν δηλοῖ ὡς τὴν κρίσιν φεύγων τῆς Περρηνῶν ἀνεχώρησεν ἐπισκοπῆς.
- 52 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπεν· Τοῖς δόξασιν ὑμῶν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ
καὶ αὐτὸς συναινῶ.
- 53 Δανιῆλος ἐπίσκοπος Καρρῶν εἶπεν· Ἐδήλωσε τὰ πεμφθέντα παραιτητικὰ γράμ- 15
L III 734 ματα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου πρὸς τὸν μακάριον ἐπίσκοπον
Πανολβίον ὡς παραιτησάμενος τὴν κρίσιν ἀλλότριον ἑαυτὸν τῆς ἐπισκοπῆς κατέστησεν.
- 54 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης εἶπεν· Ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων παραιτητικῶν
γραμμάτων δῆλός ἐστιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος εἰς κρίσιν ἔλθειν μὴ θέλων
καὶ τὴν ἐπισκοπὴν παραιτησάμενος. 20
- 55 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως εἶπεν· Τρίτον παραιτησάμενος ὁ εὐλαβέστατος
ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος καὶ μὴ βουλευθεὶς ἐπὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου
τοῦ τὸ τῆνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου ἀπαντῆσαι καὶ δικάσασθαι καὶ ἑαυτὸν
ἐλευθερῶσαι τῶν ἐπαγομένων αὐτῷ ἐγκλημάτων δῆλός ἐστιν κακῶς συνειδῶτι χρησάμενος.
- 56 Τιμόθεος ἐπίσκοπος Δολίχης εἶπεν· Ἔδει μὲν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθα- 25
νάσιον παρὰ τὴν ἀρχὴν τρίτον κληθέντα παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Πανολβίου
τοῦ τὸ τῆνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου ἀπαντῆσαι καὶ ταῖς προσούσαις αὐτῷ
χρῆσασθαι δικαιολογίαις, ὅποτε ἀπὸ τῶν νυνὶ ἀνεγνωσμένων καὶ φίλον αὐτὸν ἑαυτοῦ
ᾤριστο. ἐπειδὴ τοίνυν πολλάκις κληθεὶς παρητήσατο, ὑπεύθυνον ἑαυτὸν κατέστησεν
τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ. 30
- 57 Παῦλος ἐπίσκοπος Πτολεμαίδος εἶπεν· Τοῖς καλῶς καὶ ἐνθέσμως παρὰ τῶν προ-
M VII 333 λαβόντων ἀγίων πατέρων ἀποφανθεῖσι κατ' αὐτοῦ τὰ ὅμοια κατατίθεμαι.
- 58 Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀράδου εἶπεν· Τρίτον εἰς ἀκρόασιν κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος
ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου,
καὶ ταῦτα φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος, ὡς ἀπὸ τῶν ἀνεγνωσμένων ἐμάθομεν, καὶ τρίτον 35
παραιτησάμενος τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας δῆλός ἐστιν ὡς οὐ καλῶς
συνειδῶτι πληττόμενος ἔφυγεν τὸ κριτήριον.

M, B [= abo], Φ

- 3 ὀρθῶς B^b 4 ἀκρόασιν Φ 5 ἐπιφανείας MB^{ao} νομίζω om. B^b πρᾶγμα MΦ om. B
6 ταῦτα B om. Φ ὅρκον MB ὅρον Φ 7 *reuerentissimum* Φ εὐσεβέστατον MB 7/8 ἀγίαι
ταύτῃ] ἀγιωτάτῃ B^o 8 αὐτοῦ [om. B^b] φίλου MBΦ^r *metropolitae* Φ^{ac} 9 παραιτητικοῖς
αὐτοῦ B^b 11 μακαριώτατον B^o 13/14 post 15/17 coll. Φ 13 ὑμῶν om. Φ^{ac} 15 καρῶν
B^b τῆς καρῶν B^o 16 παρὰ om. B^o ἐπίσκοπον MB *qui tunc metropolitae erat* Φ 17 ὡς
om. M 19 μὴ θέλων ἔλθειν B 20 παρητήσατο B^o 21 Ἡλιουπόλεως B^b *Iulio polis* Φ *praeter*
unum codicem Φ^o 23 τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως B^o 24 ἑαυτῷ B^o αὐτοῦ M 27 τῆς
Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως B^o 28 ἀνεγνωσμένων B^b 31/32 post 37 coll. B^b om. Φ
32 κατατίθημι B^b 33 ἀράδου MB *Ptolemaidis* Φ 34 ἐπίσκοπος om. Φ τοῦ τῆς Ἱερα-
πολιτῶν μητροπόλεως B^o 36 ἐκκλησίας om. M 37 χρησάμενος B^o

- 59 Σάβας ἐπίσκοπος Πάλτου εἶπεν· Τρίτον παραιτησάμενος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος καὶ ὀρκώσας ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι, ποῖον λόγον ἔχει λοιπὸν περὶ ἐπισκοπῆς κινεῖν τῆς Περρηνῶν ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τηνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου μὴ δικασάμενος; 5
- 60 Μάρας ἐπίσκοπος Ὀνοσάρθας εἶπεν· Γνησίως φιλούμενον ἑαυτὸν ἔδειξεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου διὰ τῶν πρὸς αὐτὸν παραιτητικῶν ἐπιστολῶν. φυγὼν τοίνυν τὴν ἐπ' αὐτῷ ἀκρόασιν δῆλός ἐστι πονηρᾷ συνειδήσει τοῦτο πεποιηκώς.
- 61 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μετὰ τὰς παραιτήσεις ταύτας ποῦ διῆγεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος; 10
- 62 Ἰσαάκιος ἀρχιαναγνώστης εἶπεν· Ἐξῆλθεν τὴν πόλιν καὶ ἐπὶ τῇ χώρᾳ Σαμοσάτων διῆγεν καθ' ἑαυτὸν ἐν ἰδίῳ χωρίῳ καὶ πάλιν κατήλθεν ἐν Σαμοσάτοις τῇ πόλει. ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθά εἰσι κληρικοί, παρακαλῶ τὴν ἀγίαν ὑμῶν σύνοδον εἰσελθεῖν αὐτοὺς καὶ εἰπεῖν ἅπερ καὶ αὐτοὶ οἶδασιν. 15
- 63 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰσῆλθωσαν.
- 64 Καὶ εἰσελθόντων αὐτῶν Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐστήκασιν οἱ εὐλαβέστατοι κληρικοί.
- 65 Δόμνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Στήτωσαν κατὰ τάξιν οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι καὶ οἱ εὐλαβέστατοι διάκονοι. 20
- 66 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ποῦ διῆγεν μετὰ τὰς παραιτήσεις ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος;
- 67 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί λέγουσι καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί;
- 68 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐξ ἐκείνου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Πέρρην;
- 69 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πόσους ἐχειροτόνησεν; 25
- 70 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ταύτας τὰς χειροτονίας μετὰ τὰς τρεῖς παραιτήσεις λέγεις γεγενῆσθαι παρ' αὐτοῦ;
- 71 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰπάτωσαν καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ ἅπερ ἴσασι καὶ τί μετὰ ταῦτα παρηκολούθησεν.
- 72 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὑμεῖς τίνος ἔνεκεν ἀπήλθατε ἐν Ἱεραπόλει; 30
- 73 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἶδα καὶ γὰρ ἐκδεδημηκέναι τὸν ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον· καὶ γὰρ ἐκόμισέ μοι γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων, τοῦ κυρίου Πρόκλου φημί καὶ τοῦ κυρίου Κυρίλλου.
- 74 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅσα γράμματα διὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου κεκόμισται τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων· κελεύσάτω σου ἡ ἀγιότης ταῦτα ἀναγνώσθῃν ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου. 35
- 75 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω. Καὶ ἀνεγνώσθη.

M, B [= abo], Φ

1 σάββας B 2 λοιπὸν om. Φ^c 3 ἐπισκοπῆς MΦ ἐπισκόπου B 4 τὸ τηνικαῦτα B^a τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως B^o 6 ὀνοσαρθας MB^oΦ^a ὀνοσοσαρθᾶς B^{ab} Anasarthae Φ^c αὐτὸν B^b 7/8 τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως B^o 8 πρὸ B^{ab} 12 archidiaconus Φ τὴν — χώρᾳ] de provincia Φ τὴν χώραν MB^o 14 καὶ αὐτοῦς B^o 15 εἰπεῖν MB^{ao} εἰπεῖν αὐτοῦς B^b 17 καὶ — αὐτῶν om. Φ 19 ὁ εὐλαβέστατος om. B^b 21—30 apparet omnia clericorum responsa omissa esse 25 πόσους ἐχειροτόνησεν] τί λέγουσιν καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ (iterum) B^a 26—28 ταύτας — εἶπεν om. B^o 26 τρεῖς MBΦ^a om. Φ^c 28 ἐπίσκοπος om. B^b καὶ² om. Φ praeter unum codicem Φ^a 28/29 τί μετὰ om. B^b 30 ἐπίσκοπος om. B^b ἀπήλθατε B^{ab} 31 Δόμνος — εἶπεν om. B^o ἐκδεδημηκέναι MB formidasse Φ 32 ἀγιωτάτων MΦ ἀγίων B et unus codex Φ^c 35 καὶ θεοφιλεστάτων om. Φ 37 ἀναγινωσκέσθωσαν B^b

- 76 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Φαίνεται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος
 M VII 336 μὴδὲν ἀληθὲς διδάξας τοὺς ἀγιωτάτους καὶ θεοφιλεστάτους ἀρχιεπισκόπους τὸν κύριον
 Πρόκλον καὶ τὸν κύριον Κύριλλον, ὅποτε καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ γενομένου
 αὐτοῦ μητροπολίτου φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος, καθὼς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιδοθείσαις παρ'
 αὐτοῦ παραιτήσεσιν ἐγνώρισεν, παρήιτηται τὴν τῆς Πέρρης ἐπισκοπὴν καὶ οὐχ ὑπὸ
 τῶν κληρικῶν ἐξηλάθη, ὡς ἐδίδασκεν, ἀλλ' αὐτὸς τρίτον παρ' αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Παν-
 ολβίου κληθεὶς παρηιτήσατο τὴν ἀκρόασιν τῶν ἐπαγομένων αὐτῷ ἐγκλημάτων καὶ
 τὴν πόλιν ἀπέλειπεν, προσθεὶς καὶ τοῦτο ἐν τοῖς παραιτητικοῖς αὐτοῦ συγγράμμασιν
 ὅτι δύο ἢ τριῶν ἐνιαυτῶν τοῦτο παρ' αὐτῷ κέκριτο τοῦ ἀποστῆναι τῆς ἐπισκοπῆς.
- 77 Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συνεῖδον κἀγὼ ὅτι ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθα-
 νάσιος ψευδῇ ἐδίδασκε τοὺς θεοφιλεστάτους καὶ ἀγιωτάτους ἀρχιεπισκόπους Πρόκλον
 καὶ Κύριλλον. καὶ γὰρ καὶ οἰκείαι γνώμη τὴν ἐπισκοπὴν παρηιτήσατο ἐγγράφως
 καὶ τρίτον παρὰ τοῦ Πανολβίου τοῦ μακαρίου κληθεὶς ἔφυγεν τὴν κρίσιν τρισὶ χρησά-
 μενος παραιτήσεσιν καὶ οἰκείαι γνώμη τὴν πόλιν ἀπολιπὼν καὶ οὐχ ὑπὸ τῶν ἰδίων
 κληρικῶν ἐξελαθεῖς.
- 78 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πρόδηλος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀθα-
 νασίου ἡ περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ ἀδολεσχία συκοφαντήσαντος τοὺς τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ
 εὐλαβεστάτους κληρικούς. ἑαυτῷ γὰρ ἀναχωρήσας τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας
 καὶ πρὸ πλείστων χρόνων εἰς ἀποδημίαν μακρὰν ἀπεληλυθὼς ἐκείνοις τὴν αἰτίαν ἐπέγραψε.
- 79 Πομπηγιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς συνείδομεν ὡς ἐψεύσατο ὁ εὐλα-
 1. III 738 βέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος καὶ ἕτερα ἄνθ' ἑτέρων ἐδίδασκεν τοὺς θεοφιλεστάτους
 καὶ ἀγιωτάτους ἀρχιεπισκόπους Πρόκλον καὶ Κύριλλον.
- 80 Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἱ ἐπιδοθέντες λίβελλοι τῶν παραιτήσεων παρὰ
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου τῷ μακαρίῳ Πανολβίῳ τῷ τηνικαῦτα
 ἐπισκόπῳ τῆς μητροπόλεως τυγχάνοντι καὶ φίλῳ αὐτοῦ ὄντι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν, 25
 διδάσκουσιν ἡμᾶς ὡς μάτην ἐσυκοφάντησεν παρὰ τοῖς ἀγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις
 Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικούς αὐτοῦ, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπολιπὼν
 τὴν Περρηνῶν ἐπισκοπὴν καὶ ὀρκώσας ἕτερον ἄντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον.
- 81 Τιμόθεος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνείδον κἀγὼ τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις.
- M VII 337 82 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐθαύμασα πῶς ἠνέσχετο ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος 30
 Ἀθανάσιος κληθεὶς παρὰ τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου τοῦ μακαρίου Πανολβίου
 ἀπολογήσασθαι καὶ παραιτησάμενος τρίς τὴν ἐπισκοπὴν ἠνώχλησεν τοῖς θεοφιλεστά-
 τοις ἀρχιεπισκόποις Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ μὴδὲν ἀληθὲς διδάξας.
- 83 Γερόντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνείδον κἀγὼ ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐδίδασκεν
 τοὺς ἀγιωτάτους καὶ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, Πρόκλον φημί καὶ Κύριλλον ὁ εὐλα- 35
 βέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος.

M, B [= abo], Φ

- 4 αὐτὸς M Φ om. B 5 παρήιτηται om. Φ καὶ om. Φ^{ac} 6 ἀλλ' καὶ B^o μακαρίου
 om. Φ 8 ἀπέλειπεν M 9 ὅτι καὶ Φ 10 βαρέτιος B 11 καὶ ἀγιω-
 τάτους om. Φ^{ac} ἐπισκόπους B^b 13 τοῦ μακαρίου πανολβίου I: audientiam Φ τρισὶ
 MB^{ao} τισὶ B^b etiam Φ 14 ἀπολειπὼν M καταλιπὼν B^o ἰδίων om. Φ^r 17 calumniam
 facientis [faciens Φ^{ac}] quasi de violentia sua Φ 19 καὶ om. Φ^{er} ἔγραψεν M ὑπέγραψε B^o
 20/21 τὰ — ἐδίδασκεν certus [certum Φ^c] est Athanasius alia pro alius docuisse Φ, sed adnotat Rusticus
 GK haec eadem et nos cognovimus quia mentitus est reverentissimus episcopus Athanasius et alia pro alius
 edocuit 20 συνείδομεν M 22 καὶ ἀγιωτάτους om. B^a ἀρχιεπισκόπους MB^o Φ^{ac} Rusticus
 in nota ἐπισκόπους B^{ab} om. Φ^{er} καὶ² om. M 25 μητροπόλεως αὐτοῦ B^o ὄντι
 ὅτι M 28 πέρρην ὡς B^o 30 Daniel Φ εὐλαβέστατος om. B 31 τοῦ² αὐτοῦ τοῦ B^o
 32 τρεῖς M ἐνώχλησεν M 33 episcopis Φ^{ar} et unus codex Φ^c 33/34 διδάξας —
 ἀληθὲς om. B^o

- 84 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνεῖδον κάγω ὡς ψευδῇ ἐδίδαξεν τοὺς ἁγιωτάτους καὶ ὁσιωτάτους ἀρχιεπισκόπους, Πρόκλον φημί καὶ Κύριλλον ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος.
- 85 Στέφανος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγω οὕτως συνεῖδον μᾶλλον ἐψεῦσθαι ἐπὶ τῶν ἁγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον. οὔτε γὰρ παρὰ τῶν κληρικῶν φαίνεται ἀπελαθεῖς, ἀλλὰ μᾶλλον οἰκείαι γνώμη τὰς παραιτήσεις ποιησάμενος.
- 86 Βαλέριος ἐπίσκοπος Λαοδικείας εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγω συνεῖδον τῇ ἁγίαι συνόδωι.
- 87 * * * * *
- 88 Βαράνης ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγω συναινῶ τῇ ἁγίαι συνόδωι τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων κάκεῖνα σύμφημι εἶναι ἃ καὶ αὐτοὶ καλῶς ἔχειν ἐδοκίμασαν. 10
- 89 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνεῖδον κάγω τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ ἁγιωτάτοις ἐπισκόποις.
- 90 Παῦλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγω συνεῖδον τοῖς προλαβοῦσιν ἁγίοις πατράσι σύμφηφος ὦν αὐτοῖς.
- 91 Μάρας ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐλήλεγκται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος 15 ὡς ψευδῇ ἐδίδαξεν τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους.
- 92 Σάβας ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ τὴν ἡσυχίαν ἡγάπα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἔδει αὐτὸν μετὰ παραίτησιν καὶ ὅρκους ἐνοχλῆσαι τοῖς ἁγιωτάτοις πατράσι καὶ ἀρχιεπισκόποις Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ.
- 93 Ἰωάννης ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγω συνεῖδον. L IIII 239
- 94 Δανιῆλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁμοίως κάγω συνεῖδον. 20
- 95 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγω τοῖς πρὸ ἐμοῦ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις M VII 340 συναινῶ.
- 96 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἡνίκα ἐδεξάμην τὰ γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου, μέμνημαι καὶ αὐτὸν ἐνταῦθα συγκαλέσας καὶ τοὺς 25 θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους τῆς ἐπαρχίας ὥστε ἐξετάσαι τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἀναγινώσκεσθε τοίνυν ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολάς.
- 97 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί ἀντέγραψεν πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος;
- 98 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ ἦν ἔγραψεν ἐπιστολὴν ὁ θεοφιλέστατος 30 ἐπίσκοπος Ἰωάννης ὁ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως.
- 99 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἶδα ἡνίκα ἐδεξάμην τὴν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἐπιστολὴν, εὐθύς συγκαλέσαι με τὴν παροῦσαν ἁγίαν σύνοδον κατὰ τὰς αὐτοῦ παρακλήσεις ἐπιστείλας τε καὶ πρὸς αὐτὸν ὥστε παραγενέσθαι τῆς ἁγίας 35 συνόδου συγκεκροτημένης. ἀνάγνωθι τοίνυν τὴν παρ' ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν.

M, B [= abo], Φ

4 ἐψεύσασθαι καὶ B^b 5/6 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἀθανασίου B^v 7 μᾶλλον om. Φ^r
8 βαλλέριος B *Laodiciae Syriae* Φ 9 post haec exciderunt in MBΦ^c quae servata sunt in Φ^r
EPIPHANIVS EP^s B: haec ipsa et ego cognosco [et ego ipsa perspexi Φ^a] quae sanctum concilium 9 βαρά-
νος B^b 10 εἶναι MBΦ^a om. Φ^r 11/12 post 13/14 coll. B 11/12 et sanctissimi Φ^r om.
Φ^a καὶ ἁγίοις B^o 14 αὐτοῖς ὦν B 15—17 Ἐλήλεγκται — εἶπεν om. Φ 17 σάββας B^{ab}
18 ἁγίοις B^b 20/21 τὰ αὐτὰ — εἶπεν om. M 27 *relegite* Φ ἀναγινώσκεσθω M ἀναγινω-
σκέσθωσαν B ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολάς MΦ ἀμφοτέροι αἱ ἐπιστολαί B 28 Δόμνος — εἶπεν
om. B^o ἀντίγραψαι B^o *scripsit* unus codex Φ^c et Φ^r 30 Δόμνος] ὁ αὐτός B^o θεοσεβέστα-
τος M 32 δόμνος ἐπίσκοπος MB^a ὁ αὐτός B^{bo} τὴν om. M 33 παροῦσαν om. B^b
35 συγκεκροτημένους B^b

- 100 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί πρὸς ταῦτα ἀντέγραψεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος;
- 101 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ τὸ συνοδικὸν γράμμα τὸ πρὸς αὐτὸν γενόμενον.
- 102 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τίς ταύτην αὐτῷ ἀπεκόμισε τὴν ἐπιστολὴν; 5
- 103 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τίνα ἐστὶ τὰ ἀγράφως ῥηθέντα ἐτι παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου;
- 104 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ γραφείσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον.
- 105 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἔχω καὶ ἐπιστολὰς τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων τοῦ 10 κύρου Ἰβὰ καὶ τοῦ κύρου Ἀνδρέου, ὡς ἀπέστειλαν κληθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ὁσιότητος καὶ μὴ δυνηθέντες ἀπαντῆσαι.
- 106 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ ταύτας κατὰ τάξιν.
- 107 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐτέρους λιβέλλους ἐπιδέδωκεν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ὁ εὐλαβέστατος ὑποδιάκονος Φίλιππος τῆς κατὰ Πέρρην ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ 15 εἰ κελεύσειεν ἡ ὑμετέρα ὁσιότης, τούτους ἀναγνώσομαι.
- 108 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι.
- 109 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ ἐγκείμενα τοῖς λιβέλλοις μόνος οἶδας ἢ καὶ ἄλλοι συνίσασι;
- 110 Φίλιππος ὑποδιάκονος εἶπεν· Οἶδεν ταῦτα καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος ἀπὸ 20 οἰκονόμων Φρόντων.
- 111 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Φρόντων τί περὶ τῆς ὑποθέσεως οἶδεν ταύτης.
- 112 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Αὕτη ἡ Δομνίκα τίς ἐστίν;
- 113 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τίς οἶδεν ταῦτα; 25
- 114 Φρόντων πρεσβύτερος εἶπεν· Θεόφιλος διάκονος ὁ συμμείνας τῷ εὐλαβεστάτῳ 30 ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ.
- 115 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί οἶδας ἐν τῇ ὑποθέσει τῇ κατὰ τοὺς στύλους τοὺς ἀργυροῦς, εἴπερ ἀληθῶς συνῆσθα κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ; 31
- 116 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰπάτωσαν καὶ οὗτοι ὧν μνήμην ἐποιήσατο Φρόντων ὁ πρεσβύτερος, ἅπερ ἐπίστανται.
- 117 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ ἐνταῦθ' αἰσιν ὧν μνήμην ἐποιήσατο ὁ εὐλαβεστάτος Μάρης, καὶ αὐτοὶ οἰκείαι φωνῇ κατατιθέσθωσαν ἅπερ ἐπίστανται.
- 118 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἰστανται Μάρης καὶ Θεόφιλος οἱ διάκονοι. 35
- 119 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί οἶδατε ἐν τῷ πράγματι;
- 120 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι τούτους.

M, B [= abo], Φ

1/2 om. Φ 1 Δόμνος] ὁ αὐτὸς B^o 3 Δόμνος ἐπίσκοπος M^{Ba} ὁ αὐτὸς B^{bo} 4- 5 ἀνά-
γνωθι — εἶπεν om. B^o 5 om. Φ 6 Δόμνος ἐπίσκοπος M^{Ba} ὁ αὐτὸς Δόμνος ἐπίσκοπος B^o ὁ αὐτὸς B^b
τίνα ἐστὶ om. B^b ἐγγράφω B^{ao} ἐτη B^b 8 ὁ αὐτὸς B^o ἐπίσκοπος om. B^{bo} 11 κυρίου M
ἀνδρέα B ἀπέστειλαν M^{Ba} Φ ἐπέστειλαν B^{ab} 13 καὶ om. B^o 16 κελεύσει B^o 17 Δόμνος —
ἀνάγνωθι] καὶ αὐτὸς ἀνεγνώσθησαν B^o 20/21 φρόντων ὁ ἀποοικονόμος B 22 ἐπίσκοπος om. B^b
εὐσεβεστάτος B 24. 25. 31. 33. 37. apparet ipsa responsa omissa esse 24 δομνίκα B^{Phi}
δομνίκα M *Dominica* Φ^a τί B^o 25—27 om. Φ^{ac} 26 πρεσβύτερος om. B^b ἐπίσκοπος B^a
ὁ om. M 28—30 Θεόδωρος — Ἀθανασίῳ om. B^o 29 συνῆσθαι B^b *conscius erat* Φ
33/34 Θεόδωρος — ἐπίστανται om. B^o 33 μνείαν B^b 34 μάρησ B *Maris presbyter* Φⁱ *presbyter*
Maris Φ^{ac} ἐπίσκοπος μάρησ M 35 μάρησ B 36/37 τί εἶπεν om. B^b

- 121 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὥς οὐκ ἀρκούντων τῶν ἤδη ῥηθέντων καὶ κατατεθέντων σκανδάλου πληρῶσαι τὰς ἀπάντων ἀκοάς.
- 122 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί συνορᾷ ὑμῶν ἡ ἀγία σύνοδος δεῖν γενέσθαι; L III 742
- 123 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἑαυτοῦ ἐφρόντιζεν Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος, οὐκ ἂν ἔφυγεν τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἐπαχθέντων αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ μείζον τῆς ἀκρόασεως ἀφορισθείσης τῷ μακαρίῳ Πανολβίῳ τῷ γενομένῳ τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπῳ, ὃν καὶ φίλον αὐτῷ γεγενῆσθαι καὶ εὐνοικῶς περὶ αὐτὸν διακεῖσθαι ὁ αὐτὸς Ἀθανάσιος δι' οἰκείων γραμμάτων πολλαχῶς ἐσήμανεν. ὑφ' οὗ τρεῖς κληθεὶς εἰς τὴν ἀκρόασιν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ καὶ τρίτον τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Πέρρης παρηιτήσατο ἐγγράφως δι' ὧν πρὸς τὸν αὐτὸν μακαρίτην Πανόλβιον ἐπέστειλεν, ἐν οἷς (καὶ) παρεκάλει, διὰ τὸ καὶ ἡσυχίαν ἀσπάζεσθαι φήσας. τοῦτο δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ μακρὰς ὁδοὺς σταλὲς ἠνώχλησεν τὰς ἀκοάς τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπων, τοῦ κυρίου μου φημὶ Πρόκλου καὶ τοῦ κυρίου μου Κυρίλλου, μηδὲν ἀληθὲς τοὺς μνημονευθέντας ἄνδρας διδάξας. ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα πολλάκις κληθεὶς τοῦτο μὲν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου κυρίου μου Δόμνου, τοῦτο δὲ καὶ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ἀποδύσασθαι τὰ ἐπαγόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, παραγενέσθαι οὐκ ἠβουλήθη. τί οὖν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δοκεῖ θεσμοῖς; τὸν ἐπὶ τισιν ἀτοπίαις ἐγκαλούμενον καὶ τρίτον καλούμενον καὶ μὴ παραγενόμενον ἐκτίπτειν ἥς ἔχει τιμῆς. φαίνεται δὲ ὁ μνημονευθεὶς Ἀθανάσιος οὐ τρίτον μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλάκις κληθεὶς καὶ μὴ ὑπακούσας μηδὲ τοῖς ἐπαγομένοις ἐγκλήμασι βουλευθεὶς ἀποκρίνασθαι. τούτου ἕνεκεν ἀλλότριον αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς εἶναι κρίνω καὶ χρῆναι φημὶ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἱεραπολιτῶν τὸν κύριν Ἰωάννην τὴν ταχίστην ἐπίσκοπον τῆς Περρηνῶν ἐνθέσμως χειροτονῆσαι, ὅπως κἂν ὁπότε ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει ἡ αὐτὴ γένηται πόλις ἀπαλλαγείσα τοῦ σάλου καὶ τοῦ θορύβου τοῦ ἐν τῷ διετεῖ τούτῳ χρόνῳ ἐν αὐτῇ γενομένου.
- 124 Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ φαίνεται ἄνωθεν παραιτησάμενος τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ὁ προρρηθεὶς Ἀθανάσιος ἀποφυγὼν καὶ τὴν κρίσιν τοῦ μακαρίου Πανολβίου ἔτι τε καὶ τοῦ μετὰ ταῦτα γενομένου αὐτοῦ μητροπολίτου, καὶ νῦν δὲ ἐνθέσμως κληθεὶς παρὰ τε τοῦ κοινοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου καὶ τῆς συναθροισθείσης ἐνταῦθα ἀγίας συνόδου ὁμοίως τὴν ἐξέτασιν ἀπέφυγεν διαφόρως ὑπερτιθέμενος, δῆλός ἐστιν ὀφείλων καταψηφισθῆναι. τοιγαροῦν ἀλλότριον αὐτὸν κἀγὼ τῆς ἱερωσύνης ἐδοκίμασα καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου ἀξίας καὶ ὀφείλει ἐκ παντὸς ἐκεῖ χειροτονηθῆναι ἕτερος ἐπίσκοπος ὡς τούτου ἀπαξ ἀλλοτριωθέντος, ὥστε παύσασθαι νῦν γοῦν τὴν ἐπιτεθεῖσαν ὀρφανίαν τῆς Περρηνῶν πόλεως.
- 125 Τιμόθεος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁρθὴ καὶ δικαία ἐξενήνεκται ψῆφος παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἀθροισθείσης ἀγίας συνόδου κατὰ τοῦ προειρημένου Ἀθανασίου. καὶ γὰρ κληθεὶς τοσαυτάκις ἐνθέσμως καὶ ἀκολούθως [καὶ παραιτησάμενος] ὑπὸ τε τοῦ μητρο-

M, B [= abo], Φ

- 1 τῶν om. M 1/2 καὶ κατατεθέντων om. B^b 3 ἐπίσκοπος om. B^b δεῖν om. B^a 5 ὁ om. B^a
reuerentissimus episcopus Φ^r ὑπαχθέντων B^b 7 αὐτὸν B^a 10 αὐτὸν om. Φ ἐπέστειλε
 [ἀπέστειλε B^a] πανόλβιον B 11 καὶ Φ om. MB καὶ] τὴν B^a 12 ἐνώχλησεν M 13 μου
 MΦ^{ac} om. BΦ^r μου MΦ^{ac} om. BΦ^r 14 *sanctissimos viros* Φ 15 ἀγίου B^a καὶ πατρὸς Φ
 καὶ om. Φ^{ac} κυρίου μου om. Φ μου om. B^a 16 ἀγίας MB *praesenti* Φ 18 ἐγκαλού-
 μενον MB καλούμενον Φ 19 δὲ om. B^a 19/20 κληθεὶς, ἀλλὰ καὶ πολλακίς Φ 21 ἑαυτὸν B^b
 22 *decerno* Φ κρίνων MB κῶ M 23 ἂν M 26 βαλέριος B 29 μετακληθεὶς B^a
 τε om. B^a 29/30 συναθροισθείσης ἐνταῦθα om. Φ 30 ὁμοίως καὶ B 32 ἀξίας om. B^a
 33 οὖν γοῦν om. Φ^{ac} 34 τὴν ἐπιτεθεῖσαν M *quod uolenter sustinuit* Φ^r τὴν BΦ^{ac} 35 *reueren-*
tissimus episcopus Φ^{ac} 37 καὶ παραιτησάμενος MB om. Φ

- πολίτου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ὑπὸ τε τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν καὶ ὑπὸ τῆς παρούσης ἐνταῦθα ἀγίας
 I. III 743 συνόδου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν Δόμνου καὶ μὴ ὑπακούσας, διαφόροις δὲ ἀναβολαῖς χρησάμενος ἑαυτῷ ἐπιγραφέτω τὴν παντελῆ ἀποβολὴν τῆς ἀρχιερωσύνης. τοιγαροῦν συντίθεμαι καὶ αὐτὸς τοῖς 5 κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως διαγορευθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου καὶ παρακαλῶ ὥστε ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ πρὸς τὸ καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν αὐτὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν συντριβῆς καὶ ταλαιπωρίας ἀπαλλαγῆναι.
- 126 Μάρας ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ καὶ γὰρ συντίθεμαι καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, ἐπειδὴ πολλάκις κληθεῖς 10 οὐχ ὑπήκουσεν, καὶ παρακαλῶ ὥστε τὴν ταχίστην ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἐκκλησίᾳ.
- 127 Πομπησιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κανονικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς διαγορευθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων μητροπολιτῶν Θεοδώρου καὶ Βαλερίου καὶ γὰρ συντίθεμαι δικαίως ὑπ' αὐτῶν κριθεῖσιν, δοκιμάσας καὶ γὰρ Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον 15 Πέρρης ἐπίσκοπον ἀλλότριον εἶναι παντάπασιν καὶ τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς καὶ παρακαλῶ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς πόλεως, ἵνα κὰν νῦν ἀπαλλαγῇ ταραχῶν καὶ θορύβων ἢ αὐτὴ κατὰ Πέρρην ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία.
- 128 Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος εἶπεν· Σύμφηφος γίνομαι καὶ γὰρ τοῖς ἐνθέσμως καὶ κανονικῶς 20 τυπωθεῖσι παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, φημί Θεοδώρου καὶ Βαλερίου τῶν μητροπολιτῶν περὶ Ἀθανασίου τοῦ ποτε ἐπισκόπου τῆς Περρηνῶν. ὅθεν καὶ γὰρ ἀξιῶ τὸν ἀγιωτάτον ἐπίσκοπον Ἰωάννην τὸν μητροπολίτην τούτου ἀλλοτρίου γενομένου κατὰ τὴν ὑμετέραν δοκιμασίαν τῆς ἐπισκοπῆς ἄλλον πρόεδρον δοῦναι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ. 25
- 129 Οὐράνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀθανάσιον τὸν ἐπίσκοπον κληθέντα εἰς τὸ ἀπολογήσασθαι περὶ τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ μεγάλων καὶ ἀθεμίτων ἐγκλημάτων καὶ μὴ ὑπακούσαντα τῇ ἐνθέσμῳ κλήσει τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου καὶ τῆς παρούσης ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἀπὸ συνειδότητος κακοῦ ἀγχόμενον, τοῦτον καὶ γὰρ συμφηρίζομαι ἀνάξιον καὶ ἀλλότριον πάσης ἐκκλησιαστικῆς 30 λειτουργίας καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου προσηγορίας.
- 130 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἔδει Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον ἐπὶ φανεροῖς ἐγκλήμασιν αἰτιαθέντα καὶ κληθέντα ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου τοῦ γενομένου μητροπολίτου αὐτοῦ καὶ φροντίζοντος αὐτοῦ ὑπακούσαι καὶ χρήσασθαι τοῖς ἑαυτοῦ δικαίοις· ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ πεποίηκεν, ἀλλὰ μακρὰν 35 στείλάμενος ὁδὸν καὶ ἐνοχλήσας τὰς ἀκοὰς τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου καὶ κομίσας τὰ γράμματα, ὧν ἕνεκα καὶ αὐθις ἐκλήθη παρὰ τε τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου παρὰ τε τῆς ἀγίας συνόδου ὑπακούσαι οὐκ ἠβουλήθη. τοῦτο οὖν μὴ ποιήσαντα ἐδοκίμασα καὶ γὰρ ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς

Μ, Β [= abo], Φ

1 ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου Β ^b	2 τοῦ om. Β ^o	3 ἡμῶν ἐπισκόπου Β ^o ἐπισκόπου Φ
4 δὲ om. Φ ^{ac}	6 κανονικοῖς Β ^o	διαγορευθεῖσιν Β ^o
11/12 ἀντ' αὐτοῦ om. Φ	13 <i>episcopus Emesae</i> Φ	14 βαλλερίου Β
20 ἐν θέσμῳ Μ	21 φησὶ Β ^b	22 καὶ ¹ ΜΦ om. Β
24 ὑμετέραν ΜΦ ἡμετέραν Β	25 <i>episcopus Syrorum</i> [syronum] Φ ^{ac} Φ	26 καὶ ¹ om. Β ^o
30 ἀρχόμενον Β ^{ao}	33/34 μακαριωτάτου ΜΦ μακαρίου Β	36 ἐπισκόπων ΒΦ
ἀρχιεπισκόπων Μ	37/38 ἀγιωτάτου Β ^b	38 ἀρχιεπισκόπου om. Β ^b

- ἀξίας καὶ χρῆναι τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην τὸν τῆς Ἱεραπολιτῶν μητρο-
πόλεως ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ προχειρίσασθαι τῇ Περρηνῶν ἀγία ἐκκλησίᾳ πρόεδρον.
- 131 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Θρήνων καὶ ὀδυρμῶν πρόξενος ἡμῖν ἐγένετο Ἀθα- L III 746
νάσιος ὁ ποτε τῆς Περρηνῶν γεγονῶς ἐπίσκοπος. ἐπὶ ἐγκλήμασι γὰρ διαφόροις
κατηγορηθεὶς τὴν κρίσιν ἀπέφυγεν τρίτον κληθεὶς ὑπὸ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ
τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου, καὶ ταῦτα φίλου τυγχάνοντος αὐτοῦ, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς
παραιτητικοῖς αὐτοῦ ἐδήλωσε γράμμασιν. καὶ νῦν δὲ πολλάκις κληθεὶς ὑπὸ τοῦ
θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τοῦ κύρου Δόμνου καὶ τῆς ἐνταῦθα συν- M VII 348
ελθούσης συνόδου ὑπακοῦσαι τῇ κλήσει οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἔμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον
παίζων καὶ πατῶν τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς. τούτων οὖν ἕνεκεν πάντων ἑαυτὸν 10
τῆς ἱερατικῆς ἀπέτεμε λειτουργίας καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου προσηγορίας καὶ ἔστω καθη-
ρημένος καὶ τῇ ἐμῇ ψήφῳ, χειροτονηθήσεται δὲ ἕτερος ἐπίσκοπος τῇ ἐν Πέρρῃ ἀγία
ἐκκλησίᾳ ὁ δυνάμενος αὐτῆς λῦσαι τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν.
- 132 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς καλῶς καὶ ἐνθέσμως ὀρισθεῖσι παρὰ
τῆς ἀγίας συνόδου ὥστε ἀλλότριον εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον τὸν γενό- 15
μενον τῆς Πέρρης ἐπίσκοπον, καὶ ψηφίζομαι ὥστε τὸν ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι τῇ
Περρηνῶν ἀγία ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπον.
- 133 Βενέτιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κανονικῶς παρὰ τῆς ἀγίας ἐξενεχθεῖσιν συνόδου
συντίθεμαι καὶ αὐτὸς κρίνας Ἀθανάσιον τὸν Πέρρης γεγεννημένον ἐπίσκοπον ἀλλότριον
τοῦ λοιποῦ τῆς ἀρχιερωσύνης τυγχάνειν καὶ δεῖν τὸν ἀντ' αὐτοῦ πρόεδρον προβληθῆναι 20
τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.
- 134 Γερόντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ πολλάκις κληθεὶς Ἀθανάσιος ὁ γενόμενος
Πέρρης ἐπίσκοπος ὑπὸ τε τοῦ μητροπολίτου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ὑπὸ τε
τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰωάννου τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου καὶ τοῦ
παναγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς παρούσης ἐνταῦθα 25
ἀγίας συνόδου οὐ παρέγενετο, τοῦτον ἀγῶ ἀλλότριον κρίνω κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς
θεσμούς τῆς ἐπισκοπῆς καὶ παρακαλῶ τὴν ταχίστην χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον ἀντ'
αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.
- 135 Στέφανος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπὶ μεγίστοις ἐγκλήμασι κατηγορηθεὶς Ἀθανάσιος ὁ
γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Περρηνῶν πόλεως καὶ πολλάκις κληθεὶς καὶ οὐδὲ ἀπαξ ὑπα- 30
κούσας, ἀλλὰ μακρὰν ὁδὸν ἐλόμενος στείλασθαι καὶ ὀχλῆσαι τὰς ἀκοὰς τῶν θεοφιλεστάτων
ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ὑπὸ τε τοῦ ἐξάρχου τῆς Ἀνα-
τολικῆς διοικήσεως κληθεὶς καὶ τῆς ἀθροισθείσης ἀγίας συνόδου καὶ οὐδὲ οὕτως ὑπα-
κούσας δίκαιός ἐστιν ἐξεῶσθαι τῆς ἀρχιερωσύνης ἑτέρου ἀντ' αὐτοῦ καθισταμένου
προέδρου τῇ προειρημένῃ ἀγία ἐκκλησίᾳ. 35
- 136 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐδεῖ μὲν ἀπαντήσαντα Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον τῆς
Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον ἀποδύσασθαι τὰ ἐπιφερόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἀλλ'
ἐπειδὴ τοῦτο πολλάκις κληθεὶς οὐ πεποιήκεν, ἡ παρούσα ἀγία σύνοδος κατὰ τοὺς ἐκ-

M, B [= abo], Φ

2 προχειρῆσαι B^o πρόεδρος B^b 3 ἐγένετο om. B^o 4 γενόμενος B^b 6 φίλου
om. B^b αὐτοῦ MBΦ αὐτῷ B^{ao} 8 τοῦ [om. B^o] κυροῦ [κυρίου M] MBΦ^a om. Φ^c 10 ἀπα-
τῶν B^o corr., Φ πάντων MB πάσης Φ 13 αὐτῆς MΦ^{ac} αὐτῇ B om. Φ^c 16 τὸν ἀνταυτοῦ
χειροτονηθῆναι MΦ ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι ἄλλον B 17 περρηνῶν B^o ἐπίσκοπον om. B^o
18 συνόδου ἐξενεχθεῖσι B^b ἐξενεχθείσης συνόδου B^o 19 τὸν] τῆς B^a γενόμενον ἐπίσκοπον B^b
ἐπίσκοπον γενόμενον B^{ao} 20 τοῦ λοιποῦ om. Φ^c ἀρχιερωσύνης τυγχάνειν MΦ ἀρχιερατικῆς
τυγχάνειν τιμῆς B τὸν MΦ ἕτερον B 23 τε om. B^b 24 τοῦ θεοφιλεστάτου om. Φ^c
25 παναγιωτάτου om. Φ ἡμῶν om. B^o 28 τοῦ θεοῦ MB^o om. B^{ab}Φ 32 τοῦ ἐξάρχου
om. B^o 34 τὸν ἀθανάσιον τὸν B^b 38 οὐκ ἐποίησεν B^o ἡ MΦ ἡ δὲ B διὰ B^o

- M VII 349 κλησιαστικούς θεσμούς ψῆφον ἐξήνεγκε κατ' αὐτοῦ κάγω συντίθεμαι πᾶσι τοῖς ἐνθέσμως
 L III 747 παρ' αὐτῆς ὀρισθεῖσιν κρίνας ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι τῆς ἀρχιερωσύνης, χρῆναι δὲ ἕτερον
 ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι πρόεδρον καταστήναι.
- 137 Φωσφόρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συναινῶ κάγω τοῖς ἐνθέσμως ὀρισθεῖσι παρὰ τῆς
 ἀγίας συνόδου καὶ ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι δοκιμάσας τῆς ἐπισκοπῆς τὸν προειρημένον 5
 Ἀθανάσιον παρακαλῶ καὶ συμψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ προχειρισθῆναι ἐπίσκοπον
 τῇ Περρηνῶν ἐκκλησίαι.
- 138 Θωμαῖος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τῶν κατηγορῶν Ἀθανασίου πολλάκις πάλαι τε τῷ
 μακαρίῳ Πανολβίῳ τῷ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπῳ γενομένῳ καὶ τῷ ἀγιωτάτῳ
 ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν κυρίῳ Δόμνῳ καὶ νῦν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ παρενοχλησάντων 10
 κλήσεών τε πολλάκις γενομένων ὥστε τὴν τῶν κατηγοριῶν γενέσθαι ἐξέτασιν, μὴ ἀπαν-
 τήσας Ἀθανάσιος ἑαυτὸν ἐξω τῶν τῆς ἀρχιερωσύνης πεποίηκεν ἔργων καὶ μετὰ τὴν
 τῆς ἀγίας συνόδου ψῆφον ἀναγκαιῶς ἡ τῶν Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία τοσοῦτον
 ἀπροστάτευτος μέινασα χρόνον λήψεται πρόεδρον χειροτονούμενον ἀκολούθως παρὰ
 τε τοῦ θεοφιλεστάτου μητροπολίτου καὶ τῶν τῆς ἐπαρχίας θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. 15
- 139 Παῦλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς ἀποφανθεῖσι παρὰ τῆς ἀγίας ταύτης
 συνόδου καὶ ἀλλότριον τῆς ἐπισκοπῆς κρίνω τὸν προειρημένον Ἀθανάσιον καὶ ψηφίζομαι
 τὸν ἀντ' αὐτοῦ συντόμως χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 140 Παῦλος ἐπίσκοπος ἄλλος εἶπεν· Τοῖς ἐκκλησιαστικῶς καὶ κανονικῶς ὀρισθεῖσι
 παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου σύμψηφός εἰμι ἀλλότριον κρίνων τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθα- 20
 νάσιον τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ διὰ ταχέων
 προβληθῆναι τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 141 Μάρας ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγω τὰ αὐτὰ συντίθεμαι καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀρ-
 χιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, ἐπειδὴ πολλάκις κληθεὶς
 οὐχ ὑπήκουσεν, καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν χειροτονηθῆναι ἀγίᾳ 25
 τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 142 Βαράνης ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς ἐνθέσμως ὀρισθεῖσιν ὑπὸ τῶν παρόντων θεοφι-
 λεστάτων ἐπισκόπων συνωιδὰ κάγω φημι ἀλλότριον κρίνας παντελῶς τῆς ἀρχιερατικῆς
 τιμῆς καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπισκόπου τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ'
 M VII 352 αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι χειροτονηθῆναι. 30
- 143 Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς καλῶς καὶ ἐνθέσμως ἀποφανθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἀγίας
 συνόδου συντίθεμαι καὶ αὐτὸς ἀλλότριον κρίνας τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον τὸν
 γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, καὶ ψηφίζομαι διὰ τάχους ἕτερον προβληθῆναι τῇ αὐτῇ
 Περρηνῶν ἐκκλησίαι δυνάμενον διοικῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸ τοῦ θεοῦ βούλημα.
- 144 Ἰορδάνης ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας ὑπὸ τῆς 35
 ἀγίας συνόδου καλῶς ἀποφανθεῖσι συντίθεμαι ἀλλότριον κρίνας Ἀθανάσιον τῆς ἀρ-
 χιερατικῆς τιμῆς τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ
 χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.

M, B [= abo], Φ

- 1 συντίθεμαι κάγω B 2 παρ' αὐτῆς ὀρισθεῖσιν M *quae ab eis definita sunt* Φ ὀρισθεῖσι παρὰ
 τῆς ἀγίας συνόδου B 4 ὀρισθείση B^b 5 συνόδου] συνόδου κρίνας ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι
 τῆς ἀρχιερωσύνης B^o 7 τῆς — ἐκκλησίας B^b 8 θωμάς B^oΦ πάλαι om. Φ^{ac} 9 τῷ τῷ
 πανολβίῳ τῷ μακαρίῳ τῷ B^b 9 τῷ² om. B^o 10 ἡμῶν om. B^o κύρω B^b om. B^o Φ^{ci}
 11 κατηγορῶν Φ 12 ἀρχιερωσύνης B^oΦ ἀρχιερατικῆς MB^{ab} μετὴν M 13 ἀναγκαιῶς
 om. Φ^{ac} τοσοῦτο B^b τοσοῦτον M 16 *episcopus Ptolomaidae* Φ 18 τὸν MΦ ἕτερον Bⁱ
 χειροτονηθῆναι συντόμως B^o 19/22 om. B^o 19 ἄλλος] *Aradi et Anturadi* Φ 20 κρίνω B^b
 21 διὰ ταχέων om. Φ^{ac} 25 τῆς περρηνῶν χειροτονηθῆναι τῇ M χειροτονηθῆναι τῇ περρηνῶν B
 33 *Perrenorum* Φ^{ci} 37 *Perrenorum* Φ^{ci}

- 142 Ἰωάννης ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι καὶ αὐτὸς ἐγὼ τοῖς κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως L IIII 750
ψηφισθεῖσι παρὰ τῆς θείας συνόδου καὶ ἀλλότριον κρίνας τῆς ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον
δοκιμάζω ἕτερον πρόεδρον καταστήναι τῇ Περρηνῶν ἐκκλησίαι.
- 143 Δανιήλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Σύμφημι πᾶσι τοῖς κανονικῶς δόξασιν τῇ ἀγίαι συνόδω
καὶ ἀλλότριον κρίνας Ἀθανάσιον τῆς ἐπισκοπῆς δοκιμάζω ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτο- 5
νηθῆναι τῇ Περρηνῶν πόλει.
- 144 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως ὀρισθεῖσι παρὰ τῆς
ἀγίας συνόδου καὶ αὐτὸς ἐξακολουθῶν ἀλλότριον κρίνω τῆς ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον
καὶ δοκιμάζω ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ καταστήναι τῇ Περρηνῶν ἀγίαι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 145 Σάβας ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι καὶ ἐγὼ τοῖς διαλαληθεῖσι πᾶσι καὶ σύμφηφος 10
εἰμὶ τῇ ἀγίαι συνόδω ἀλλότριον δοκιμάσας εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον,
ἐπεὶ κληθεῖς παρὰ πάσης τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν μητροπολιτῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγίω-
τάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου καὶ πάσης τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου οὐχ ὑπή-
κουσεν, καὶ δοκιμάζω ὥστε ἕτερον ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ καταστήναι τῇ Περρηνῶν
ἀγίαι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι τὸν δυνάμενον αὐτῆς λῦσαι τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν. 15
- 146 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν ἀπευκτὸν ἦν τοιαύτην ἐξενεχθῆναι κατὰ ἐπι-
σκόπου ψῆφον· ἐπεὶ δὲ τῇ ἀγίαι συνόδω συνέδοξεν ἀλλότριον Ἀθανάσιον εἶναι κατὰ
τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς τῆς ἐπισκοπῆς ἀξίως ὡς αἰτιαθέντα μὲν ἐπὶ πολλοῖς καὶ
μεγάλοις ἐγκλήμασι, φυγόντα δὲ ἀεὶ τὸ κριτήριον καὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, βε-
βαιῶ ταῦτα καὶ τοῖς κοινῇ πᾶσι δόξασι συμφηφίζομαι κρίνας αὐτὸν ἀλλότριον 20
εἶναι τῆς ἱερωσύνης καὶ ἐπιτρέπω τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ καὶ τοῖς τῆς
ἐπαρχίας θεοσεβεστάτοις ἐπισκόποις ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον τῇ M VII 353
ἐν Πέρρῃ ἀγίαι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 147 Καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν προτεταγμένων ἐπισκόπων.
- 148 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἴ τινες τῶν τηνικαῦτα ἅμα Δόμνῳ καθελόντων 25
τὸν εὐλαβεστάτον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον προσεδρεύουσιν τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ,
παρελθάτωσαν εἰς μέσον. Ῥῶ ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω
- 149 Καὶ παρελθόντων εἰς μέσον Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ,
Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας, Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
σκόπου Σελευκείας, Δαμιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σιδῶνος, Ἰωσήφ τοῦ εὐλα- 30
βεστάτου ἐπισκόπου Ἡλιουπόλεως, Σάβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πάλτου καὶ
Σωφρονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίνης οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον·
Λεγέτωσαν οἱ εὐλαβεστάτοι καὶ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι διὰ ποίαν αἰτίαν Ἀθανάσιον τὸν
εὐλαβεστάτον ἐπίσκοπον τὸ τηνικαῦτα καθεῖλον.
- 150 Θεόδωρος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Κληρικοὶ τῆς Περρηνῶν L IIII 751
ἐκκλησίας αἰτιάσεις δεδώκασιν κατ' αὐτοῦ καὶ κληθεῖς οὐ παρεγένετο εἰπὼν τινὰς ἐχθροὺς 36

M, B [= abo], Φ

1 *episcopus Theodosiopolis* Φ 4 πᾶσι om. Φ^{ac} 8 ἀγίας BΦ om. M 9 δοκιμάζων
BoΦ^{ac} 10 σάββας B^{ab} 10—15 καὶ σύμφηφος — κακῶν] καὶ τὰ ἐξῆς B^b 13 παρούσης
om. Φ 15 τὸν — κακῶν om. Φ αὐτῇ B^{ao} 16/17 τοῦ ἐπισκόπου Bo 17 ἐπεὶ B^a
δὲ MB^{bo}Φ δὲ καὶ B^a ἔδοξεν B^o 17—23 κατὰ τοὺς — ἐκκλησίαι] καὶ τὰ ἐξῆς B^b 18 ὡς
om. B^o 18/19 *saepius quidem et in multis* Φ 21 αὐτοῖς τοῖς Φ 25 ἐνδοξότατοι BΦ om.
MB^{ab} 26 τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων B^a προσεδρεύουση B^o ἀγία B^o 27 παρελ-
θέτωσαν B τὸ μέσον B^o μέτρον M ῥωμαίων B^o 28 τὸ μέσον B^o 29 βερροίας B
29—32 Γερωντίου — Κωνσταντίνης] καὶ τῶν λοιπῶν B^b 30 [σιδῶνος B^a 31 Ἡλιουπόλεως —
ἐπισκόπου om. M σάββα B καὶ om. Φ 33/34 ἀθανάσιον — ἐπίσκοπον λεγέτωσαν οἱ εὐλα-
βεστάτοι ἐπίσκοποι διὰ — αἰτίαν B^b 34 ἐπισκοπῆς Φⁱ et unus codex Φ^c τὸ om. B^o

ἔχειν. καὶ δεύτερον κληθεὶς οὐ παρεγένετο· ὥς δὲ τρίτη κλήσις ἐπὶ αὐτῷ γεγένηται καὶ παρηιτήσατο ἔλθειν, κατὰ τοὺς κανόνας ἐξηνέχθη ἀπόφασις κατ' αὐτοῦ ἡ καθαιροῦσα αὐτόν.

151 Θεόκτιστος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βεροίας εἶπεν· Κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆς συνόδου τῆς συναχθείσης ἐν Ἀντιοχείᾳ τρίτον οὐ παρεγένετο καὶ κατεκρίθη ἀπὸ τοῦ μὴ παραγενέσθαι.

152 Γερόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· Ἡμεῖς καθεῖλαμεν αὐτόν, ἐπειδὴ κανονικῶς ἐκλήθη τρίτον καὶ οὐκ ἀπήντησεν, καὶ κατὰ τοὺς κανόνας κατηιρέθη παρὰ πάντων τῶν τότε συνελθόντων. βαρέα γάρ τινα ἐνέκειντο τοῖς λιβέλλοις τοῖς κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκλήθη κανονικῶς καὶ οὐκ ἀπήντησεν.

153 Δαμιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σιδωνος εἶπεν· Κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς συναθροισθείσης ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ τρίτον οὐχ ὑπήκουσεν καὶ κατὰ τοὺς κανόνας κατηιρέθη παρὰ πάντων τῶν τότε συνελθόντων.

154 Ἰωσήφ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως εἶπεν· Κληθεὶς ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἀντιόχειαν συνελθούσῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἅπαξ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ὁ εὐλαβέστατος Ἀθανάσιος καὶ μὴ παραγενόμενος ὑπεβλήθη τῇ καθαιρέσει.

155 Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πάλτου εἶπεν· Παρήμην εἰς τὸ δικαστήριον ἦν δὲ Ἀθανάσιος ἐνεγκὼν σάκραν μὴ καθεσθῆναι μηδὲ τὸν κύριον Θεοδώρητον εἰς τὴν δίκην μηδὲ Ἰωάννην τὸν μητροπολίτην. ἐκάθηντο οἱ δύο εἰς τὴν δίκην· ἔλεγον πρὸς αὐτοὺς ὅτι εἰ δικασταὶ ἐστέ, ἀκούσατε τοῦ πράγματος· εἰ δὲ μὴ ὑπογράφετε, ἐξέλθατε ἀπλῶς. φιλονεικία ἐγένετο καὶ οὐκ ἤθελαν τοῦ γράψαι. τέλος ἐκλήθη τρίτον καὶ οὐκ ἦλθεν καὶ διὰ τοῦτο καθεῖλαμεν αὐτόν.

156 Σωφρόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης εἶπεν· Οὐδὲν ἐξητάσθῃ τῶν κατ' αὐτόν καὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ κατασυστάδην οὐδὲν ἐξητάσθῃ, ἀλλὰ ἐκ μιᾶς μοίρας ἡτιτιάσαντο ἐκεῖνοι. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐπιστεύσαμεν τῇ μιᾷ μοίρᾳ, ἐπειδὴ οἱ κατήγοροι ὅσα θέλουσι λέγουσι καὶ οὐ πάντως δεῖ πείθεσθαι τοῖς κατηγοροῦσιν. ἐκλήθη δὲ διὰ ταῦτα ἅπαξ· εἶπεν τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐ παρεγένετο, ἥτις ἔγκειται τοῖς ὑπομνήμασιν. πάλιν ἐκ δευτέρου ἐκλήθη· πάλιν ἐκλήθη ἐκ τρίτου. ὥς οὐχ ὑπήκουσεν ἐκ τρίτου, ἐξηνέχθη ψῆφος ἡ καθελοῦσα αὐτόν.

157 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τίνος ἕνεκα τρίτον κληθεὶς παρὰ τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν ἁγίας συνόδου οὐκ ἀπήντησε ταῖς οἰκείαις δικαιολογίαις χρησόμενος.

158 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐχθρὸς μου ἦν αὐτὸς ὁ κρίνων ὁ Ἀντιοχείας· καὶ ἀξιῶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι καὶ δειχθῆναι τὴν ἀλήθειαν. ἀπῆλθον οἱ <1> κληρικοὶ καὶ αὐτοὶ ἐψηφίσαντο μὴ θελήσαντες.

159 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Σαβινιανὸς μὲν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπειδὴ μετὰ τὴν καθαίρεσιν Ἀθανασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν συνόδου, ἐπὶ τῆς ἐπισκοπικῆς τῆς Περρηνῶν πόλεως,

M, B [= abo]. Φ

1 τρίτον B^o τῷ αὐτῷ B^o 2 κατ' αὐτοῦ MΦ om. I¹ 3 βεροίας B 4 ὁ εὐλαβέστατος om. B^o *Seleucia Syriae [Isauriae Φ^a]* Φ καθεῖλομεν B 7 τρίτον ἐκλήθη B^o καὶ οὐκ — κατηιρέθη om. B^o 8 τότε om. B^o 10 ἐπίσκοπος om. B^o 11 ἀθροισθείσης B^a τῇ om. B^o 12 τὸ τρίτον B^a 14 Ἡλιουπόλεως B^b 17 σάββας B παρήμην B^o 18 κύριον M θεοδώρι- τον B^{ab} θεόδωρον B^o 20 ἐξέλθατε B 21 *simpliciter et atque et simpliciter* Φ^e et Φ^{ac} ἤθελον B ἤθελε B^o 22 καθεῖλομεν B 23 κωνσταντινουπόλεως B^b 24 ἐξετάσθαι B^b 25 συστάδην B^b 26 οὐ πάντως δὲ B^o 27 δὲ MΦ om. B 28 καὶ πάλιν B^o 31 ἕνεκεν B^o ἁγίας om. B 33 ἐπίσκοπος om. B 35 *tredecim* Φ οἱ MB αὐτοὶ = soli, sc. clerici qui Athanasium perroui nolebant 37 ἐπίσκοπος εἶπεν B^o 38 ἀπὸ M

καθώς ἡμεῖς συνορῶμεν, μένειν ὀφείλει· οὐδὲ γὰρ ἐκ μιᾶς μοίρας ἀποκινηθεὶς δίκαιός ἐστι πρόκριμα παθεῖν, ὅποτε οὐδὲ μετεκλήθη οὐδὲ ἀντιλογία αὐτῷ ἐφυλάχθη. Ἀθανάσιος δὲ καθαιρεθεὶς ὡς μὴ ὑπακούσας ταῖς κλήσεσι, μετὰ ταῦτα δὲ ἐκ μιᾶς μοίρας παρὰ Διοσκόρου τῆς ἐπισκοπῆς ἀντέχεσθαι κελευσθεὶς τέως, καθὼς συνορῶμεν, ἡσυχάζειν ὀφείλει· τὴν δὲ περὶ τῶν ἐπαχθέντων αὐτῷ δίκην σκοπηθῆναι δικαιούμεν ἐπὶ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείων Μαξίμου καὶ ἐπὶ τῆς μετ' αὐτοῦ συνόδου, οὕτως μέντοι ὥστε ἐντὸς ὀκτῶ μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἀριθμουμένων τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι τῶν ἤδη κατ' αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν ποιησαμένων ἢ καὶ ἐτέρου τινὸς τῷ πράγματι συνισταμένου. καὶ εἰ μὲν ἐλεγχθεῖη τετολμηκῶς πάντα τὰ ἐγκληματικῶς καὶ χρηματικῶς αὐτῷ ἐπενεχθέντα καὶ ἐμφερόμενα τοῖς ὑπομνήμασιν ἢ καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν ἄξιον ὑπάρχον M VII 357 καθαιρέσεως, μὴ μόνον αὐτὸν ἀλλότριον εἶναι τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, ἀλλὰ καὶ τοῖς δημοσίοις ὑποπίπτειν νόμοις· εἰ δὲ ἐντὸς ταύτης τῆς προθεσμίας μὴ ἐναχθεῖη ἢ ἐναγόμενος μὴ ἐλεγχθεῖη, ὡς προεῖρηται, Ἀθανάσιον μὲν τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς αὐτῆς πόλεως ἀναλαβεῖν διὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Μαξίμου τοῦ τῆς Ἀντιοχείων μεγαλοπόλεως, Σαβινιανὸν δὲ τὸν εὐλαβέστατον καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἐπισκοπῆς ἔχειν καὶ ὑποκατάστατον εἶναι τρεφόμενον, ὡς ἂν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων Μάξιμος πρὸς τὴν δύναμιν τῆς κατὰ Πέρρην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας διατυπώσῃ. τούτων ἀκούσασα ἡ ἀγιωτάτη σύνοδος λεγέτω εἰ τοῖς τυπωθεῖσιν ἐπιψηφίζεται ἢ τι ἕτερον τυποῖ.

160 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Τούτου οὐδὲν δικαιότερον. 30

161 Κῦρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβοῦ εἶπεν· Ὁ θεὸς δι' ὑμῶν ἐλάλησεν.

162 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οὐδὲν δικαιότερον, οὐδὲν ἀκριβέστερον. αὕτη δικαία κρίσις, αὕτη δικαία ψῆφος. τὰ τυπωθέντα πέρατι παραδοθῆι. μετὰ τοῦ θεοῦ ὑμεῖς δικάζετε.

163 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ παρ' ἡμῶν μὲν δοκιμασθέντα, τυπωθέντα δὲ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου βέβαια μενέτω. ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω

Πρᾶξις 15

1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω-
θησομένου τῇ πρὸ μιᾶς Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι

d. 31 m. Oct. 451

κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας

1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου Ἀνατολίου

35

2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου

XVI deest Latina uersio. primi ediderunt Ballerini in Leonis epp. 2, 1491 [— PG 54, 1250]

M, B [= abo], Φ [usque ad 27]

2 οὐδὲ] οὐ B^b ἀντιλογία MΦ ἀπολογία B 8 καὶ om. B^o τῷ πράγματι B^b

11 τὸ τετολμηκὸς B^a 10 ὑπάρχων MB^b 11 αὐτῆς om. B^o 12 ἐκπίπτει νόμοις B^o 13 καὶ

τὴν ἐκκλησίαν MB^{ab}Φ^{ac} τῆς ἐκκλησίας Φ^r καὶ τῆς ἐκκλησίας B^o 15 σαβινιανὸν B^o τὸν εὐλα-

βέστατον ἐπίσκοπον Φ 16 τρεφόμενος B^b ἕως Φ 17 *eum secundum uirtutem* Φ 18 εἰ om. B^b

20 τούτων B^o 21 ἀναζαρβοῦ M 22/23 δικαία — αὕτη om. Φ 23 τυπωθέντα om. M δοθῇ B^o

25 μὲν] δὲ B^b γρ μὲν B^b in mg. 26 ῥωμαῖον B^o 28 ἐξκαιδεκάτῃ B^{ao} 34 ἐνδοξοτά-

του καὶ μεγαλοπρεπέστατου B^o

- 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφικίων Βιγκο-
 μάλου,
 συνελθόντων δὲ καὶ
- 2 1-3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
 τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
- 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
 πόλεως
- 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
- 6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων 10
- 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος
 τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
- 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
- 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
- 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 15
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ
- 11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
- 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
- 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
- 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 20
- 15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
- 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
- 17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Ῥώμης
- 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 25
- 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
- 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
- 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
- 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 30
- 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
- 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
- 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
- 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου Ἱερᾶς πόλεως ἐπισκόπου 35
- 28 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
- 29 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου
- 30 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
- 31 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας 40
- 32 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
- 33 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
- 34 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
- 35 καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ

M, B [= abo, usque ad 10]

6 πρεσβυτέρα B^{bo}

11—p. 85, 27 om. B

41 μελιτινῆς M

- 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
- 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
- 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος 5
- 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
- 40 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
- 41 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
- 42 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων 10
- 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
- 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
- 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
- 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
- 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης 15
- 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
- 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσης Θεσσαλίας
- 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
- 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
- 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως 20
- 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου ἐπισκόπου Ῥόδου
- 54 καὶ Θεοκτίστου (τοῦ εὐλαβεστάτου) ἐπισκόπου Βεροίας
- 55 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
- 56 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου ἐπισκόπου Λαοδικείας 25 Συρίας
- 57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου 30
- 3 Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπεν· Ὁ ἀποστολικὸς ἐπίσκοπος καὶ τῆς ἀποστολικῆς πόλεως Ῥώμης Λέων ὁ ἐμὸς δεσπότης ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἀγιωτάτην σύνοδον ἀπέστειλε· κελεύσατε αὐτὴν ἀποδεχθῆναι καὶ ἀναγνωσθῆναι.
- 4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω ἡ ἐπιστολὴ Λέοντος τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης. 35
- 5 Καὶ ἐπιδόντος Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κώων πόλεως τοπότηρουντος καὶ αὐτοῦ τῶι ἀποστολικῶι θρόνῳ τὴν τε αὐθεντικὴν Ῥωμαικὴν ἐπιστολὴν, ἔτι μὴν καὶ τὴν ταύτης ἐρμηνείαν, Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀνέγνω ἔχουσαν οὕτως 40
- 6 Λέων ἐπίσκοπος τῇ ἀγίαι συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι τοῖς ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἐν κυρίῳ χαίρειν. Ἐμοὶ μὲν ἦν κτλ. edita est epistula in Epist. coll. M 17.

M, B [= abo, inde a 28]

8. 9. sedium nomina inter se confusa 23 τοῦ εὐλαβεστάτου addidi 29 χαλκηδονίων B^o
30 καγγέλλων B^o 32 καὶ om. B^o πόλεωσ B πίστεωσ M 34 τῶν αὐτῶν B^o ἀπο-
δεχθῆναι M ἀποδοθῆναι B 37 ἐπιδθέντος B^o 39 ἔτι μὴν B om. M ταύτην B^b

Πρᾶξις 13

1
L III 791
M VII 424

Ὑπατείας τοῦ δεσπότητος ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω-
θησομένου πρὸ πέντε Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι

κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότητος Μαρκιανοῦ τοῦ
αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας
τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πα- 5
τρικίου Ἀνατολίου

καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων
Παλλαδίου

καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφικίων 10
Βιγκομάλου,

1-3 συνελθόντων δὲ καὶ Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ
Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου
ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος

4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου- 15
πόλεως

5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας

6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων

7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου 20

8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας

9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου

10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Κυριακοῦ

11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας 25

12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου

13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου

14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων

15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας

16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας 30

17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος

18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων

19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας

20 καὶ Μελετίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα- 35
βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου

21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης

22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ

23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ

24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων 40

25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου

26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ

de hac actione egi in *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.* 1930, 611 sq.

M, B [= abo, usque ad 5], Φ

1 ἑπτακαίδεκάτῃ Βαο 3 πέντε ΜΒΦ, pro Ἐ legendum esse Ἰ expositi L. c. p. 614¹ 6—p. 87,
37 τῶν προειρημένων μεγαλοπρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων ἐτι δὲ καὶ τῶν εὐλαβεστάτων
ἐπισκόπων Β 19 *Macedoniae* Φ θράκησ Μ 35 *Meletio* Φ¹ μελιτίου Μ Φ²

- 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Ἰβᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
 29 καὶ Συμεῶνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου 5
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν 10
 36 καὶ Καλογήρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως
 37 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τίου
 38 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 39 καὶ Φωτεινοῦ τοῦ ἀρχidiaκόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου 15
 ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 40 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
 41 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 42 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 43 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων 20
 44 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 45 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 46 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 47 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως
 48 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης 25
 49 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 50 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 51 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 52 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 53 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως 30
 54 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου τοῦ
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥόδου
 55 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 56 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 57 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι- 35
 σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 58 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου 1. III 794
 καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης M VII 425
 καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου 41
 2 Πασκασῖνος καὶ Λουκῖνσιος οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ
 ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· Εἰ προστάττει ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης, ἔχομεν διδασκαλίαν
 ὑποβαλεῖν.
 3 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λέγετε ὁ βούλεσθε.
 4 Πασκασῖνος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ Ῥώμης εἶπεν· 45

M, B [= abo, inde a 38], Φ

8 κωνσταντίου M et varia lectio in Φ^a Constantino Φ

μελιτινήσ M

39 χαλκηδονίων B^o

- L III 795 Οἱ δεσπότες τῆς οἰκουμένης φροντίζοντες ὑπὲρ τῆς ἀγίας καθολικῆς πίστεως, δι' ἧς τὸ βασιλεῖον αὐτῶν αὖξεται καὶ ἐπιδίδωσιν, ὁρίσαι τοῦτο κατηξίωσαν ἵνα μία πίστις διὰ τῆς ἀγαθῆς εἰρήνης ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις φυλάττηται. μέizonι τοιγαροῦν φροντίδι ἔτι καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἢ τούτων φιλανθρωπία προνοῆσαι κατηξίωσεν, ἵνα μή τις αὐθις ἀψιμαχία μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων τοῦ θεοῦ ἢ σχίσματα ἢ σκάνδαλα ἀναφυῇ. 5 τῇ χθὲς [δὲ] ἡμέραι ἀναχωρησάσης τῆς ὑμετέρας ὑπεροχῆς καὶ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως ὑπομνήματά τινα λέγεται πεπραχῆσθαι, ὅπερ ἡμεῖς ὑπεναντίον τῶν κανόνων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμης φάσκομεν γεγενῆσθαι. ταῦτα αἰτοῦμεν ἵνα ἡ ὑμέτερα ἐνδοξότης προστάξει ἀναγνωσθῆναι, ἵνα πᾶσα γνῶι ἡ ἀδελφότης πότερον δίκαια ἢ ἀδικα τὰ πεπραγμένα. 10
- 5 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἴ τινα ἔστιν ὑπομνήματα μετὰ τὴν ἡμέτεραν ἀναχώρησιν πεπραγμένα, ἀναγινωσκέσθω.
- 6 Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας εἶπεν· Ὁμολόγηται ὅτι τὰ περὶ τῆς πίστεως τύπον ἐδέξαντο προσήκοντα· ἔθος δὲ ἐν ταῖς συνόδοις μετὰ τὸ καιριώτατον πάντων τυπωθῆναι καὶ ἕτερά τινα ἀναγκαῖα 15 γυμνάζεσθαι καὶ τυποῦσθαι. εἴχομεν, τουτέστιν ἡ Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ φανερά τινα διαπράξασθαι. παρεκαλέσαμεν τοὺς κυρίους τοὺς ἐπισκόπους τοὺς ἀπὸ Ῥώμης κοινωνοὺς γενέσθαι τῶν πραττομένων· παρητήσαντο λέγοντες ἐντολὰς μὴ εἰληφέναι τοιαύτας. ἀνηνέγκαμεν καὶ ἐπὶ τὴν ὑμέτεραν μεγαλοπρέπειαν· ἐκελεύσατε τὴν παροῦσαν ἀγίαν σύνοδον τοῦτο αὐτὸ διασκοπῆσαι. προελ- 20 θούσης τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας οἱ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι ὡς κοινοῦ ὄντος ἐνταῦθα τοῦ πράγματος ἀναστάντες ἐζήτησαν τὴν πρᾶξιν ταύτην γενέσθαι. καὶ πάρεστιν ἐνταῦθα οὔτε ἐν παραβύστῳ πέπρακται οὔτε κλοπῇς τρόπῳ, καὶ ἔστιν ἡ πρᾶξις ἀκόλουθος καὶ κανονικῇ.
- 7 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ γενομένη πρᾶξις ἀναγινωσκέσθω. 25 Καὶ ἐπιδοθέντος σχεδαρίου παρὰ Ἀετίου ἀρχidiaκόνου τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιςτωρίου ἀνέγνω
- 8 Πανταχοῦ τοῖς τῶν ἀγίων πατέρων ὁροις ἐπόμενοι καὶ τὸν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα κανόνα τῶν ῥν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν συναχθέντων ἐπὶ τοῦ εὐσεβοῦς τὴν μνήμην

28—p. 89, 17 extant in Canonum collectionibus post ipsam canonum qui in actione VII definiti sunt, seriem

M, B [= abo], K [= abcdefhlpqrtuyz, inde a 28], Φ

1—10 laud pauca in Φ non ex Graeco uersa, sed ex ipsa Latina oratione quae olim textui Graeco erat inserta, uidentur esse desumpta; adfero igitur ipsa uerba qualia extant in Φ: *Domini totius orbis pro catholica et orthodoxa fide decertantes [curam gerentes Φa], per quam et augetur eorum et lucet imperium, sancire dignati sunt quatenus unam fidem teneant omnes ecclesiae pro bono pacis. maior autem eorum tranquillitati cura est in quibus post haec providere dignati sunt, ne qua rursus intentio inter dei sacerdotes aut schisma aut aliquod nascatur scandalum. hesternum enim die postquam potestas uestra surrexit et humilitas nostra uestigia uestra secula est, quaedam gesta facta dicuntur, quae nos et praeter canones ecclesiasticos et disciplinam aestimamus effecta. poscimus ergo ut uestra magnificentia relegi haec praecipiat, ut omnis fraternitas inspicuat utrum iusta an iniusta sint ea [om. Φa] quae gesta sunt* 2 αὐτοῖς B^o κατηξίωσεν MB^{bo}
5 σχίσμα B^o 6 δὲ om. M enim Φ 9 προστάξει B^b 11 praem. *qua uoce Graece interpretata per Heronicianum deuotum secretarium diuini consistorii* Φ ὑμέτεραν B^o 14 *confitendum est* Φ
τὸν προσήκοντα B^a 15 δὲ εἴχομεν B 16 εἴχομεν om. B 18 πεπραγμένων B^o
20 παροῦσαν om. B 20,21 προελθούσης B^oΦ^a προσελθούσης MB *conueniente* Φ^a 21 ἐπι-
σκοποι om. B^o 22/23 καὶ — πέπρακται om. B^o 22 πάρεστιν B^ab 26 σχεδαρίου M
28 inscr. ψῆφος τῆς αὐτῆς ἀγίας (ἀγίας αὐτῆς ἢ αὐτῆς γ) συνόδου ἐκφωνηθεῖσα χάριν τῶν πρεσβείων τοῦ θρόνου (τοῦ ἀγιωτάτου θρόνου ἢ τοῦ θρόνου τοῦ ἀγιωτάτου θρόνου γ) τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας κωνσταντινουπόλεως K κῆ in mg. abcdefltyz πατέρων om. a 29 τῆς εὐσεβοῦς μνήμης K

μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ γενομένου βασιλέως ἐν τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει νέαι Ῥώμη γνωρίζοντες, τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὀρίζομεν τε καὶ ψηφίζομεθα περὶ τῶν πρεσβείων τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης. καὶ γὰρ τῷ θρόνῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν πόλιν ἐκείνην οἱ πατέρες εἰκότως ἀποδεδώκασιν τὰ πρεσβεῖα καὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ κινούμενοι οἱ ῥν θεοφιλέστατοι ἐπί- 5 σκοποι τὰ ἴσα πρεσβεῖα ἀπένειμαν τῷ τῆς νέας Ῥώμης ἀγιωτάτῳ θρόνῳ, εὐλόγως κρίναντες τὴν βασιλείαν καὶ συγκλήτῳ τιμηθεῖσαν πόλιν καὶ τῶν ἴσων ἀπολαύουσιν πρεσβείων τῇ πρεσβυτέρῃ βασιλίδι Ῥώμη καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκείνην μεγαλύνεσθαι πράγμασιν δευτέραν μετ' ἐκείνην ὑπάρχουσιν καὶ ὥστε τοὺς τῆς Ποντικῆς L III 798 καὶ τῆς Ἀσιανῆς καὶ τῆς Θρακικῆς διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, ἔτι δὲ καὶ τοὺς 10 ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἐπισκόπους τῶν προειρημένων διοικήσεων χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προειρημένου ἀγιωτάτου θρόνου τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, δηλαδὴ ἐκάστου μητροπολίτου τῶν προειρημένων διοικήσεων μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων χειροτονουῖν τοὺς τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπους, καθὼς τοῖς θείοις κανόσι διηγόρεται· χειροτονεῖσθαι δὲ καθὼς εἴρηται, τοὺς μητροπολίτας τῶν προειρημένων 15 διοικήσεων παρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου ψηφισμάτων συμφώνων κατὰ τὸ ἔθος γινομένων καὶ ἐπ' αὐτὸν ἀναφερομένων.

9

ὑπογραφαί

V. 11. 1

- 1 Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης ὀρίσας ὑπέγραψα
- 2 Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας ὀρίσας ὑπέγραψα
- 3 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὀρίσας ὑπέγραψα
- 4 Κυριακὸς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Λουκιανοῦ ἐπισκόπου Βύζης
- 5 Διογένης ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κυζίκου ὀρίσας ὑπέγραψα
- 6 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα 25
- 7 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Μύρων ὀρίσας ὑπέγραψα
- 8 Βασίλειος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Σελευκείας τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
- 9 Κῦρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀναζαρβοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
- 10 Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Χαλκηδόνος ὀρίσας ὑπέγραψα
- 11 Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ταρσαῦ ὀρίσας ὑπέγραψα 30
- 12 Καλόγηρος ἐπίσκοπος τῆς Κλαυδιουπολιτῶν μητροπόλεως Ὀνωριάδος ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Στεφάνου πρεσβυτέρου
- 13 Σέλευκος χάριτι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀμασειας ὀρίσας ὑπέγραψα
- 14 Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Γαγγρῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
- 15 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα 35
- 16 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
- 17 Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Βόστρων ὀρίσας ὑπέγραψα
- 18 Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσης τὸν λόγον ποιούμενος ὑπὲρ τε τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Δόμνου Ἀπαμείας Συρίας καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα

M, B [= abo], K [= abcdefh]pqrtyz usque ad 17], Φ

1 τοῦ om. lrt ἐν — βασιλίδι om. 1 βασιλευούσῃ B^o κωνσταντινουπόλιν c κωνσταντι-
 νουπόλεωσ d 2 ὀρίζομεθα z ψηφίζομεν rt 4 Ῥώμης om. ab 5 καὶ om. lrt y αὐτῷ
 οὖν lrt 6 τῷ om. y 7 βασιλείαν B^o adlz, corr. al τὴν πόλιν B^o ἀπολαύουσι δι
 9 τῆς om. t 10 τῆς om. hlu Ἀσιανικῆς u 12 κατὰ τὴν h 13 τῶν om. c 13/14 τὸν —
 ἐπίσκοπον l 15 χειροτονεῖσθαι — εἴρηται om. d δὲ om. y 16 ἀρχιεπισκόπου κωνσταν-
 τινουπόλεωσ B^h 18 αἱ ὑπογραφαί B^o 27 ἐλέω Bab 31 καλόγηρως B τῆς —
 Ὀνωριάδος ἐπίσκοπος M Ὀνωριάδ Bab 33 ἀμασίας H^b 38 μελίτιος M *melitius* Φ^a τε om. H^o

- 19 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως τῆς μητροπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 20 Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 21 Φραγκίων ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Φιλίππου ὁρίσας ὑπέγραψα
 22 Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας ὁρίσας ὑπέγραψα
 L III 799 23 Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Συνάδων ὁρίσας ὑπέγραψα 5
 24 Ὀνησιφόρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἰκονίου ὁρίσας ὑπέγραψα
 25 Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Πισιδίας ὁρίσας ὑπέγραψα
 26 Κριτωνιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀφροδισιάδος ὁρίσας ὑπέγραψα
 27 Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας Συρίας δευτέρας ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Μελετίου ἐπι-
 σκόπου Λαρίσσης 10
 M VII 432 28 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου ὁρίσας ὑπέγραψα
 29 Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης καὶ Ἀρκαδιουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 30 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ρόδου ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Τρύφωνος ἐπισκόπου Χίου
 31 Ἰβας ἐπίσκοπος Ἐδέσσης ὁρίσας ὑπέγραψα
 32 Ἀβράμιος ἐπίσκοπος Κιρκηναίου ὁρίσας ὑπέγραψα 15
 33 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 34 Ἀντίοχος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Σινώπης ὁρίσας ὑπέγραψα
 35 Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων ὁρίσας ὑπέγραψα
 36 Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰβῶρων ὁρίσας ὑπέγραψα
 37 Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας ὁρίσας ὑπέγραψα [διὰ Παύλου πρεσβυτέρου] 20
 38 Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανέων ὁρίσας ὑπέγραψα
 39 Μάρκος ἐπίσκοπος Ἀρεθούσης ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Τιμοθέου ἐπισκόπου Βαλανέων
 40 Πρόκλος ἐπίσκοπος Ἀδράων πόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 41 Θεοδόσιος ἐπίσκοπος πόλεως Κανώθας ὁρίσας ὑπέγραψα
 42 Ὀρμίσδας ἐπίσκοπος Φιλίππουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα 25
 43 Πατέρνιος χωρεπίσκοπος ὑπὲρ Ἰορδάνου ἐπισκόπου Ἀβίλης ὁρίσας ὑπέγραψα
 44 Μελίφθογγος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Ἰουλιούπολιν ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας
 ὁρίσας ὑπέγραψα
 45 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 46 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Σιδῶνος ὁρίσας ὑπέγραψα 30
 47 Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Φλαυιάδος ὁρίσας ὑπέγραψα
 48 Ἰνδιμος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 49 Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ῥωσοῦ ὁρίσας ὑπέγραψα
 50 Ἀρέτας ἐπίσκοπος Ἐλούσης ὁρίσας ὑπέγραψα
 51 Βήρυλλος ἐπίσκοπος Ἀειλᾶ ὁρίσας ὑπέγραψα 35
 52 Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος πόλεως Πανεάδος ὁρίσας ὑπέγραψα
 53 Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἐμίσης ὁρίσας ὑπέγραψα
 54 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Τριπόλεως ὁμοίως

M, B [= abo], Φ

1. 2 om. B 5 μαρινανὸς B et unus codex Φ^c 6 κονίου B^o 9 ἐπιφανίασ — δευτέρασ
 ἐπίσκοπος B^a ἐπιφανίασ MB διὰ χειρὸς B^o μελετίου B^{bo} Φ μελιτίου MB^a 12 καὶ
 om. B^o 13 χέου B^b 14 ἐδέσση MB^{ab} 15 ἀβραάμιος M 17. 18 post 25 coll. B^o
 17 Ἀντίοχος Φ^c et unus codex Φ^c ἀντιλόχος MΦ^a et unus codex Φ^c ἀντιλόχιος B^{ab} ἀντιόχιος B^o
 ἐλέω B^b 20 διὰ Παύλου πρεσβυτέρου transferenda sunt ad 19, cf. Φ 21 βαλαναίων MB 22 ἀρε-
 θουσίαν B^o βαλαναίων MB 23 δράων B^o 26 post 28 coll. B^o πατέριος ἐπίσκοπος B^o
 27 ἐλέει θεοῦ om. B^o ἐλέω B^b ἰλιούπολιν B^{ab} ἡλιούπολιν B^o 30 πόλεως om. B^o
 31 Ἰωσήφ B^o φλαυιάδιος M φλαβιάδος B^{bo} 32 Ἰνδημος M 35 αἰλᾶ B^{ao} 36 πανεάδος
 πόλεως B^o ἐμίσησ B^b 37 Ἐμίσης] πανεάδος B^b 38 ὁμοίως] ὁρίσας ὑπέγραψα B^o

- 55 Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀράδου ὀρίσας ὑπέγραψα L IIII [782]
 56 Δανιήλ ἐπίσκοπος Λαμφάκου ὀρίσας ὑπέγραψα
 57 Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος ὀρίσας ὑπέγραψα M VII 433
 58 Λουκιανὸς ἐπίσκοπος τῆς Ἰψηνῶν πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 59 Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σελευκείας Πισιδίας ὀρίσας ὑπέγραψα 5
 60 Στέφανος ἐπίσκοπος Ποιμανηνοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
 61 Πολύκαρπος ἐπίσκοπος πόλεως Γαβάλων ὀρίσας ὑπέγραψα
 62 Λεύκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
 63 Νατίρας ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Γάζαν ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 64 Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Μοσσυνέων πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα 10
 65 Ἀλφειὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μύνδου ὀρίσας ὑπέγραψα
 66 Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Ἀκμονέων ὀρίσας ὑπέγραψα
 67 Διονύσιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιοχείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 68 Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀλίνδων ὀρίσας ὑπέγραψα
 69 Διονύσιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἡρακλείας Λάτμου ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 70 Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Κνίδου ὀρίσας ὑπέγραψα
 71 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Σελευκοβήλου ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου ἐπισκόπου Μα-
 ριάμης
 72 Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Μαριάμης ὀρίσας ὑπέγραψα
 73 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἐπιφανείας ὀρίσας ὑπέγραψα 20
 74 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 75 Αὐρήλιος ἐπίσκοπος ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἀφρικῆς ἐπέγνων καὶ ὑπέγραψα
 76 Πατρίκιος ἐπίσκοπος Ἀκρασσοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
 77 Βασσιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μοψουεστίας ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Σωφρονίου χω-
 ρεπισκόπου Ἀναζαρβοῦ 25
 78 Ῥῆνος ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 79 Ζηνόδοτος ἐπίσκοπος τῆς Τελμησσῶν πόλεως καὶ Μακρᾶς τῆς νήσου ὀρίσας ὑπέγραψα
 80 Θεόδωρος ἐλέωι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιφελλῶν πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 81 Φίλιππος ἐλέωι θεοῦ ἐπίσκοπος πόλεως Βαλβουρέων ἐπαρχίας Λυκίας ὀρίσας ὑπέ-
 γραψα 30
 82 Ἀνδρέας ἐπίσκοπος Λυκίας πόλεως Τλωέων ὀρίσας ὑπέγραψα
 83 Ῥωμανὸς ἐλέωι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Βουβωνέων πόλεως Λυκίας ἐπαρχίας ὀρίσας
 ὑπέγραψα
 84 Θωμᾶς ἐπίσκοπος πόλεως Εὐαρίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 85 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος τῆς Πισινουντίων πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Φωτεινοῦ L IIII 803
 ἀρχιδιακόνου μου 36
 86 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λέσβου Τενέδου Ποροσελήνης Αἰγιαλῶν ὀρίσας ὑπέγραψα M VII 436
 διὰ Εὐελπίστου χωρεπισκόπου μου

M, B [= abo], Φ

4 ὑπέγραψα om. B ^b	6 ποιμανηνοῦ M ποιμανικοῦ B ^o	7 πόλεως om. B ^o	8 λούκιος B ^o
πόλεως om. B ^o	9 νατήρας B ^o	ἐκκλησίας om. M	10 μοσσυναίων M μοσυναίων B ^{ab}
μωσηνῶν B ^o	11 ἀλφιδᾶς M <i>Adelphius</i> Φ	μύνδου B ^b	12 ἀκμοναίων MB
om. B ^o	14 ὁ om. B ^o	15. 16 om. B ^o	15 <i>Latini</i> Φ ^a λάγμου MB ^{ab} Φ ^{er}
ἐπίσκοπος B ^o	17/18 μαριάμης MB ^o	19 om. B ^b	17 ἐλάχιστος
22 ἡμερῶν B ^b	ἐπέγνων καὶ M ἐπιγναῖς B	23 ὁ ἐπίσκοπος B ^b	20 ἐπιφανίας MB
ἐπισκόπου MBΦ ^r	27 τελμησῶν B ^a τελμηῶν B ^b τελμισῶν B ^o	24 <i>chorepiscopus</i> Φ ^{ae}	
21 ἐλέει B ^o	βαλβουραίων MB ^{ab} βαρβουραίων B ^o	28 ἐλέωι θεοῦ om. B ^o	
τλωαίων B ^o	32 ἐλέει B ^o	31 ἀλέξανδρος B ^o	τλωαίων MB ^{ab}
γραψα om. B ^o	32 ἐλέει B ^o	34 εὐαρείας B ^{ab}	35 Θεόκτιστος — ὑπε-
	φωτίου B ^o	37 προσελήνησ B	

- 87 Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Χίον ἀγίας ἐκκλησίας ὁρίσας ὑπέγραψα
 88 Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος Μαρωνείας ὁρίσας ὑπέγραψα
 89 Σέρηνος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 90 Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Λαγανίας ὁρίσας ὑπέγραψα
 91 Εὐστόχιος ἐπίσκοπος Δοκιμίου ὁρίσας ὑπέγραψα 5
 92 Βασίλειος ἐπίσκοπος πόλεως Νακωλείας ὁρίσας ὑπέγραψα
 93 Πιόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Τρωάδος ὁρίσας ὑπέγραψα
 94 Πέτρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Δαρδάνου ὁρίσας ὑπέγραψα
 95 Θεοσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἰλίου ὁρίσας ὑπέγραψα
 96 Εὐλάλιος ἐπίσκοπος Πιονίων ὁρίσας ὑπέγραψα 10
 97 Εὐτρόπιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀδάδων Πισιδίας ὁρίσας ὑπέγραψα
 98 Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 99 Μουσιανὸς ἐπίσκοπος Λιμένων ὁρίσας ὑπέγραψα
 100 Φίλιππος ἐπίσκοπος Λυσιάδος ὁρίσας ὑπέγραψα
 101 Γεμέλλος ἐπίσκοπος πόλεως Στρατονικείας ὁρίσας ὑπέγραψα 15
 102 Κυρῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Πατάρων ὁρίσας ὑπέγραψα
 103 Εὐλάλιος ἐπίσκοπος πόλεως Σιβλίας ὁρίσας ὑπέγραψα
 104 Μόδεστος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς ὁρίσας ὑπέγραψα
 105 Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Μιδαίου ὁρίσας ὑπέγραψα
 106 Θωμᾶς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα 20
 107 Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρίστου ὁρίσας ὑπέγραψα
 108 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τραπεζοπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 108a Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς μοσσυναίων πόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 109 Τυχᾶνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπολλωνιάδος ὁρίσας ὑπέγραψα
 110 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ Πέτρου ἐπισκόπου 25
 Βίβλου καὶ Ἡρακλείτου ἐπισκόπου Ἀρκῆς καὶ ὑπὲρ Φωσφόρου ἐπισκόπου Ὀρθω-
 σιάδος καὶ ὑπὲρ Πορφυρίου ἐπισκόπου Βοτρύων
 114 Παπίας ἐπίσκοπος πόλεως Ἐρίζων ὁρίσας ὑπέγραψα
 115 Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀμαζόνος ὁρίσας ὑπέγραψα
 L IIII 806 116 Θεοδώρητος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀλαβάνδων ὁρίσας ὑπέγραψα 30
 M VII 437 117 Καλανδίων ἐπίσκοπος πόλεως Καρίας Ἀλικαρνασσοῦ ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἰου-
 λιανοῦ πρεσβυτέρου μου
 118 Νεοπτόλεμος ἐπίσκοπος Κόρνων ἐπαρχίας Λυκαονίας ὁρίσας ὑπέγραψα
 119 Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Δέρβης ὁρίσας ὑπέγραψα
 120 Πλούταρχος ἐπίσκοπος πόλεως Λύστρων ὁρίσας ὑπέγραψα 35
 121 Εὐγένιος ἐπίσκοπος πόλεως Κάνων ὁρίσας ὑπέγραψα
 122 Ῥοῦφος ἐπίσκοπος πόλεως Ὑδης ὁρίσας ὑπέγραψα
 123 Ἀχόλιος ἐπίσκοπος Λαράνδων ὁρίσας ὑπέγραψα
 124 Τύραννος ἐπίσκοπος Οὔμανάδων ὁρίσας ὑπέγραψα
 125 Θωμᾶς ἐπίσκοπος Πορφυρέων ὁρίσας ὑπέγραψα 40

M, B [= abo], Φ

1 χίων B ^b	2 ὁρίσας om. B ^a	3 σερίνοσ B	5 εὐστόχιος M	6 πόλεως om. B
8. u om. B ^o	9 <i>III</i> Φ Ἰουλίου MB ^{ab}	13 14 om. B ^o	15 ἐπίσκοπος om. M	16 πατάρων B ^o
17 σιβλίας B	18 μηδαίου B ^b	19 μιδαίου MB ^o μηδαίου B ^a	22 σεβαστῆς B ^b	22 τραπεζοπόλεως B ^b
23 repetita ex 64	μωσσυναίων B ^o	πόλεως om. B ^o	26 ἡρακλείου B ^o	27 βοτρυών B ^b
30 θεοδώρητος B ^{ab}	ὁ ἐλάχιστος om. B ^o	31 Καλανδίων — ὑπέγραψα post	32 μου coll. B ^o	
<i>Calandion</i> Φ κανδίων MB ^{ab} κανωδίων B ^o	ἀλικαρνασσοῦ B	34 om. Φ	37 <i>Rufinus</i> Φ	
39. 38 coll. Φ				

- 126 Εὐανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Διοκλείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 127 Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Βαργυλίου ὀρίσας ὑπέγραψα
 128 Διονύσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀτταλείας τῶν Λυδῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 129 Ανδρέας ἐπίσκοπος πόλεως σαγάλων ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Διονυσίου ἐπισκόπου
 130 Σάβας ἐπίσκοπος πόλεως Πάλτου ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἀχολίου ἐπισκόπου πόλεως
 Λαράνδων
 131 Μείρος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Εὐλανδρα ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ
 132 Ἀβέρκιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Ἱεραπολιτῶν πόλεως Φρυγίας Σαλουταρίας
 ὀρίσας ὑπέγραψα
 133 Κυριακὸς ἐπίσκοπος τῆς Εὐκαρπιέων ὀρίσας ὑπέγραψα 10
 134 Ἀκύλας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Αὐρόκρων ὀρίσας ὑπέγραψα
 135 Εὐλόγιος ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 136 Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς ὀρίσας ὑπέγραψα
 137 Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀδάνων ὀρίσας ὑπέγραψα
 138 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Αὐγούστης ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 139 Κυριακὸς ἐπίσκοπος πόλεως Τροκνάδων ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ τοῦ πρεσβυτέρου μου
 Χρυσίππου
 140 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 141 Εὐδόξιος ἐπίσκοπος πόλεως Χώματος Λυκίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 142 Στέφανος ἐπίσκοπος ἐλέωι θεοῦ Λιμύρων Λυκίας ὀρίσας ὑπέγραψα 20
 143 Πατρίκιος ἐπίσκοπος Ἀδριανοῦ θηρῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 144 Ἑρμείας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀβύδου ὀρίσας ὑπέγραψα M VII 440
 145 Δαυὶδ ἐπίσκοπος Ἀδριανῶν ὀρίσας ὑπέγραψα L III 807
 146 Ἡράκλειος ἐπίσκοπος Ἀζώτου ὀρίσας ὑπέγραψα
 147 Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀράξων ὀρίσας ὑπέγραψα 25
 148 Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος Πέρρης ὀρίσας ὑπέγραψα
 149 Παυλῖνος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 150 Τύραννος ἐπίσκοπος Γερμανικοπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 151 Δανιήλ ἐπίσκοπος Κάδων ὀρίσας ὑπέγραψα
 152 Ἀττικὸς ἐλέωι θεοῦ ἐπίσκοπος πόλεως Ζήλων ὀρίσας ὑπέγραψα 30
 153 Νωὴς ἐπίσκοπος Κηφᾶς ὀρίσας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ
 154 Βαλεριανὸς ἐπίσκοπος Λαοδικείας τῆς Φοινίκης ὀρίσας ὑπέγραψα
 155 Κῦρος ἐπίσκοπος πόλεως Σινιάνδου ὀρίσας ὑπέγραψα
 156 Βασσανῶς ἐπίσκοπος Νέας πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 157 Εὐπείθιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Στρατονικέων Καρίας ὀρίσας ὑπέγραψα 35
 158 Ἑορτίκιος ἐπίσκοπος Μητροπόλεως Πισιδῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 159 Θεοδώρητος ἐπίσκοπος Κύρου ὀρίσας ὑπέγραψα
 160 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Γερμανικείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 161 Τιμόθεος ἐπίσκοπος πόλεως Δολίχης ὀρίσας ὑπέγραψα
 162 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Παρίου ὀρίσας ὑπέγραψα 40

M, B [= abo], Φ

2 πόλεως om. B^o 4 postulatur Σατάλων 5 σάββας Bab 7 μέρος B εὐλανδραν B^b
 εὐλανδρον B^o 10 τῆς κατὰ B^o εὐκαρπιαίων MB post 14 habet *Hyphantius episcopus*
Zephyrii Φ post 18 habet *Iohannes episcopus Carorum* Φ 19 λουκίας Bab 20 ἐλέει B^o
 μύρων B^o 22 ὁ om. B^o 25 *Ataxorum* Φ ἀραζῶν MB 28 γερμανικοπόλεως B^o 29 post
 26 coll. Φ ante 30 repetunt 86 Φ ἐλέωι θεοῦ om. B^o πόλεως om. B 31 νόησ B
 ὀρίσας om. B 32 βαλλερριανῶς Bab *Valerius* Φ τῆς om. B^o 34 βασανῶς B^o 35 ὁ om. B
 καρείας B^b 37 post 38 coll. B^b θεοδώρητος B 40 παρείου MB^b

- 163 Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 164 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεροίας ὑπέγραψα διὰ Γεροντίου ἐπισκόπου Σελευκείας
 165 Πέτρος ἐπίσκοπος Γαβουλά ὀρίσας ὑπέγραψα
 166 Εὐδόκιος ἐπίσκοπος Ζεύγματος ὀρίσας ὑπέγραψα
 166a Λεόντιος ἐπίσκοπος πόλεως ἀραζῶν ὀρίσας ὑπέγραψα 5
 167 Φοντηανὸς ἐπίσκοπος Σαγαλασσοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
 168 Ῥουστίκιος ἐπίσκοπος Ἄφρος ὀρίσας ὑπέγραψα
 169 Ἀνιανὸς ἐπίσκοπος Καπετωλιάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 170 Ζέβεννος ἐπίσκοπος πόλεως Πέλλης ὀρίσας ὑπέγραψα
 171 Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς ἐν Τιβεριάδι ἀγίας ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα 10
 172 Μενεκράτης ἐπίσκοπος πόλεως Κιρασσῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 173 Παγκράτιος ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας ἐκκλησίας Λιβιάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 174 Κοσσίνιος ἐπίσκοπος Ἱεροκαίσαρείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 M VII 441 175 Ἀλκιμίδης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Σιλάνδου ὀρίσας ὑπέγραψα
 L III 810 176 Ἀμάχιος ἐπίσκοπος πόλεως Σεττῶν ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 177 Αἰθέριος ἐπίσκοπος χάριτι θεοῦ Πομπηιουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἐπιφανίου
 ἐλέω θεοῦ πρεσβυτέρου
 178 Θεμίστιος ἐπίσκοπος Ἀμάστριδος ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Φιλοτίμου πρεσβυτέρου
 179 Παῦλος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Τριπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 180 Μουσώνιος ἐπίσκοπος Ζωόρων ὀρίσας ὑπέγραψα 20
 181 Μανασσῆς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 χειρὶ ἑμῇ
 182 Φρόντων ἐπίσκοπος τῆς Φασηλιτῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 183 Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν
 ἀπόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ Τιμοθέου Γέρμης, Ἀλεξάνδρου 25
 Ὀκης, Φιλοστοργίου Σκεψίου, Γεμέλλου Μιλητουπόλεως, Εὐτυχιανοῦ Βάρεως,
 Ἀκακίου Προκονήσου τῷ ὄρωι
 184 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων θεοφιλεστάτων
 ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ Οὐρανίου Μάρα Δαυίδ Κοσμᾶ Μαριανοῦ τῷ ὄρωι
 185 Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπ' 30
 ἐμὲ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Συμμαχίου Ἡρακλείου Φιλίππου Φιλαδέλφου Φιλητοῦ
 Τατιανοῦ Ἀντιόχου Ζωσίμου Ἐπιφανίου Ἀραβίου Γαίου Εὐαγόρα τῷ ὄρωι
- 10 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τοποτηρητῆς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπεν·
 Πρῶν ἢ ὑμετέρα ἐνδοξότης ἐδοκίμασεν ὅσα ἐπὶ παρουσίαι τῶν ἐπισκόπων ἐπράχθη,
 ἵνα μὴ τις κατὰ ἀνάγκην ὑπογράψαι τοῖς μνημονευθεῖσι κανόσι βιασθῇ; 35
- 11 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Οὐδεὶς ἠναγκάσθη.
- 12 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ τοποτηρητῆς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου

10. 12. 14. 16 legationum Romanorum interlocutiones canonemque a Pascasio lectum quales Latine proferebantur, in Φ extare, versiones uero Graecas interpolatas esse exposui in *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.* 1930, 619 sq.

M, B [abo], Φ

2 om. Φ

βεροίας B

3 Gabbulae Φ^{er} ταβουλά MB

5 ex 147 repetita

6 Φροντηϊανὸς B^{ab} Φ^r Φροντινιανὸς B^o

ἀγαλασσοῦ B^o

7 Restitutus [recte] et Rusticus

Φ^{ac} Rusticius Φ^{er}

ἀφροῦ B^o

9 ζέβεννος B

11 Cerassorum Φ^{ac}

κιρασσῶν MB^o Φ^r κρασσῶν B^h

12 τῆς om. M

14 ἀλκιμήδης B^h

σιλάνδρου B^h σιλάνδων B^o

15 σετῶν B^h σεπτῶν B^o

17 ἐλέει B^o

19 ὁ ἐλάχιστος om. B

20 om. B

26 στεψίου M κεψίου B^h

27 προ-

κονήσου B^h προικονήσου B^o

29 βαρινιανοῦ M Marino Φ

31 ἡρακλείου συμμαχίου B

φιλαδέλφου B^o 35 ὑπογράψαι] ὑπὲρ B^o

εἶπεν· Φαίνεται προσσεσωρεῦσθαι τοῖς ὁροις τῶν $\overline{\tau\eta}$ καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα $\overline{\rho\eta}$ τὰ νῦν μνημονευθέντα, μὴ ἐμφερόμενα δὲ ἐν τοῖς συνοδικοῖς κανόσιν ταῦτα φάσκουσιν ὠρίσθαι. εἰ τοίνυν τοῖς χρόνοις τούτοις τῶι βενιφικίῳ ἐχρήσαντο, τί νῦν ζητοῦσιν ὧι μὴ [κανονικῶς] κατὰ κανόνας ἐχρήσαντο;

13 Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας εἶπεν· Εἰ περὶ τούτου M VII 444 τοῦ κεφαλαίου ἐντολὰς εἰλήφασιν τινες, προενέγκωσιν. 6

14 Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Ὁ μακαριώτατος καὶ ἀποστολικὸς ἐπίσκοπος μετὰ πολλὰ καὶ τοῦτο ἡμῖν ἐνετείλατο καὶ ἀπὸ τοῦ χάρτου ἀνέγνω ἡμῖν τὸν ὅρον τῶν ἁγίων πατέρων μηδεμίᾳ προπετεῖαι ἐλαττοῦσθαι ἢ μειοῦσθαι· φυλαττέσθω τοιγαροῦν τοῦ ἡμετέρου προσώπου ἢ ἄξια πᾶσιν τρόποις ἐν ὑμῖν κἄν τινες τυχόν 10 πεποιθότες δυνάμει τῶν ἰδίων πόλεων παρασαλεῦσαι ἐπεχείρησαν, τούτους ἐκβάλλεσθαι κατὰ τὸ τῶι δικαίῳ πρέπον.

15 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐκάτερον μέρος τοὺς κανόνας προβαλλέτω. ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω

Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ τοποτηρητὴς ἀνέγνω

15

16 Τῶν $\overline{\tau\eta}$ ἁγίων πατέρων κανὼν ζ'. Ἡ ἐκκλησία ῥώμης πάντοτε ἔσχεν τὰ πρωτεῖα· I. III 811 ἔχει τοιγαροῦν καὶ ἡ Αἴγυπτος, ὥστε τὸν ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας πάντων ἔχειν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῶι ῥώμης ἐπισκόπῳ τοῦτο σὺνηθές ἐστιν. ὁμοίως καὶ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν [εἴ τις δὲ παρὰ ταύτην τῶν μητροπολιτῶν τὴν γνώμην ἐπισκοπῶν κατασταθῇ ἐπειδὴ τοῦτο ὥρισεν ἡ ἁγία σύνοδος], καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τὰ πρωτεῖα σωιζέσθω 20 ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τοῦτο δὲ πρόδηλον ὥς εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τὸν τοιοῦτον ἡ σύνοδος ἢ μεγάλη ὥρισεν μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. ἐὰν μέντοι ἡ ἐκείνων πάντων γνώμη εὐλογος εἴη καὶ κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικόν, δύο δὲ ἢ τρεῖς δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσιν, κρατεῖτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος. ἐπειδὴ δὲ ἡ σὺνήθεια κεκράτηκεν καὶ παράδοσις ἀρχαία ἐστίν ὥστε καὶ τὸν ἐν Αἰλίαι ἐπίσκοπον 25 τιμᾶσθαι, ἐχέτω τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς τῇ μητροπόλει σωιζομένου τοῦ οἰκείου ἀξιώματος.

Κωνσταντῖνος σηκρητάριος ἀπὸ βιβλίου ἐπιδοθέντος παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου ἀνέγνω

17 Τῶν $\overline{\tau\eta}$ ἁγίων πατέρων κανὼν ζ'. Τὰ ἀρχαῖα ἔθη κρατεῖτω τὰ ἐν Αἰγύπτῳ ὥστε 30 τὸν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον πάντων ἔχειν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῶι ἐν Ῥώμῃ ἐπισκόπῳ τοῦτο σὺνηθές ἐστιν. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τὰ πρεσβεῖα σώιζεσθαι ταῖς ἐκκλησίαις. καθόλου δὲ πρόδηλον ἐκεῖνο ὅτι εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τοῦτον ἡ σύνοδος ἢ μεγάλη ὥρισεν μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. ἐὰν μέντοι τῇ κοινῇ πάντων ψήφῳ εὐλόγῳ οὔσῃ καὶ 35 κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικόν δύο ἢ τρεῖς δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσιν, κρατεῖτω M VII 445 ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος.

M, B [= abc]. Φ

1 προσεσωρεῦσθαι B 3 βενεφικί B^o νῦν BΦ τοίνυν M 3/4 κατὰ κανόνας B κανονικῶς κατὰ κανόνας M om. Φ 5 ἀρχιδιάκων B^o 6 προενέγκωσιν Φ προσενέγκωσιν MB 8 μετὰ τὰ τὰ B^o ἀνέγνω ἡμῖν ἀνέγνωμεν B^b 10 τινες om. B^o 12 τὸ τῶ B^a τῶ B^o τὸ M 14 ῥω-μαῖον B^o 16 κανόνα ἔκτου B^o 18 τῆς ῥώμης B^o 19/20 εἴ — σύνοδος om. Φ, cf. I. c. p. 626 20 σώζεσθαι B^o 22 γένηται B^b 24 ἀντιλέγουσιν M πλειόνων M 25 ἡ om. B^o 28—37 om. Φ^a cf. I. c. p. 627 sq. 30. 31 post Αἰγύπτῳ in textu canonis genuino καὶ Λιβύτῃ καὶ Πενταπόλει, post πάντων habetur τούτων; omissa sunt in MBΦσ propter canonis textum Latinum quem legit Pascasinus, cf. I. c. p. 628 31 ἐπειδὴ δὲ B^o 33 ταῖς ἐκκλησίαις cf. quae exposui I. c. p. 633 sq. 34 γνώμη B^b 35 καὶ om. B^o 36 δὲ ἡ B^o ἐὰν ἀντιλέγωσι B^o 37 ἡ om. B^o

18

Ὁ αὐτὸς σηκρητάριος ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου

Συνοδικὸν τῆς β̄ συνόδου. Τάδε ὥρισαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριτι θεοῦ
 συνελθόντες ρν ἐπίσκοποι ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν κατὰ κλήσιν τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως
 Θεοδοσίου ἐπὶ Νεκταρίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως

Μὴ ἀθετεῖσθαι τὴν πίστιν μηδὲ τοὺς κανόνas τῶν πατέρων τῶν τῇ τῶν ἐν Νικαίαι 5
 τῆς Βιθυνίας συνελθόντων, ἀλλὰ μένειν ἐκείνην κυρίαν καὶ ἀναθεματισθῆναι πᾶσαν αἵρεσιν
 καὶ ἰδικῶς τὴν τῶν Εὐνομιανῶν εἴτ' οὖν Ἀνομοίων καὶ τὴν τῶν Ἀρειανῶν εἴτ' οὖν
 Εὐδοξιανῶν καὶ τὴν Ἡμιαρειανῶν ἢ γοῦν πνευματομάχων καὶ τὴν τῶν Σαβελλιανῶν
 καὶ τὴν τῶν Μαρκιανιστῶν καὶ τὴν τῶν Φωτεινιανῶν καὶ τὴν τῶν Ἀπολιναριαστῶν.
 τοὺς δὲ ὑπὲρ διοίκησιν ἐπισκόπους ταῖς ὑπερορίοις ἐκκλησίαις μὴ ἐπιβαίνειν μηδὲ συγχέειν 10
 τὰς ἐκκλησίας, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνas τὸν μὲν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον τὰ ἐν Αἰγύπτῳ
 μόνον οἰκονομεῖν, τοὺς δὲ τῆς Ἀνατολῆς ἐπισκόπους τὴν Ἀνατολὴν μόνην διοικεῖν
 φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς κανόσι τοῖς κατὰ Νικαίαν πρεσβείων τῇ Ἀντιοχείῳ ἐκ-
 κλησίαι καὶ τοὺς τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως ἐπισκόπους τὰ κατὰ τὴν Ἀσιανὴν διοίκησιν
 μόνον οἰκονομεῖν καὶ τοὺς τῆς Ποντικῆς τὰ τῆς Ποντικῆς μόνον καὶ τοὺς τῆς Θράκης 15
 L III 814 τὰ τῆς Θράκης μόνον. ἀκλήτους δὲ ἐπισκόπους ὑπὲρ διοίκησιν μὴ ἐπιβαίνειν ἐπὶ
 χειροτονίαι ἢ τισιν ἄλλαις οἰκονομίαις ἐκκλησιαστικαῖς. φυλαττομένου δὲ τοῦ προ-
 γεγραμμένου περὶ τῶν διοικήσεων κανόνος εὐδελον ὡς τὰ καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν ἢ τῆς
 ἐπαρχίας σύνοδος διοικήσει κατὰ τὰ ἐν Νικαίαι ὠρισμένα. τὰς δὲ ἐν τοῖς βαρβαρι-
 κοῖς ἔθνεσι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας οἰκονομεῖσθαι χρή κατὰ τὴν κρατήσασαν συνθήειαν ἐπὶ 20
 τῶν πατέρων. τὸν μέντοι Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον ἔχειν τὰ πρεσβεῖα τῆς
 τιμῆς μετὰ τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νέαν Ῥώμην.

19 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Οἱ ὑπογράψαντες τῷ ἀναγνωσθέντι τόμῳ
 ἐκ τῶν τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως καὶ Ποντικῆς ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι λεγέτωσαν εἴ γε
 οἰκείαι γνώμη ἢ ἀνάγκη τινὸς αὐτοῖς ἐπενεχθείσης ὑπέγραψαν. 25

20 Καὶ παρελθόντων αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου
 M VII 448 εἶπεν· Ἀπὸ γνώμης ὑπέγραψα ὡς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

21 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Σάρδεων εἶπεν· Οὐδεμία μοι ἀνάγκη ἐπήχθη, ἀλλ' ἐκουσίως
 ὑπέγραψα.

22 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων εἶπεν· Οὐκ ἠναγκάσθην, ἐγὼ ἡδέως ἔχω ὑπὸ τὸν 30
 θρόνον Κωνσταντινουπόλεως εἶναι, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς με ἐτίμησεν καὶ αὐτὸς με ἐχειρο-
 τόνησεν. ἐμοὶ δίκαιον φαίνεται καὶ ἀπὸ γνώμης ὑπέγραψα.

23 Καλόγηρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως εἶπεν· Κατὰ γνώμην τῶν ἀγιωτάτων
 πατέρων τῶν ρν ἰδίαι γνώμη ὑπέγραψα μὴ ἀναγκασθεῖς.

24 Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασειας εἶπεν· Πρὸ ἐμοῦ τρεῖς ἐπίσκοποι ἐχειροτονήθησαν 35

Μ, Β [= abc], Φ

2 τῆς β̄ [δευτέρας] συνόδου MB *primi concilii sub Nectario episcopo Constantinopolis episcoporum*
centum quinquaginta Φ 5 ἀθετεῖν B^o τῶν τῇ ἁγίων πατέρων B^o 6 μένειν] μὲν ἐν B^h
 7 τῇ: om. B^o 7/8 εἴτ' οὖν² — Ἡμιαρειανῶν om. B 9 μαρκιανιστῶν MB^oΦ^a μαρκιωνιστῶν B^{ab}
Marcianitarum Φ^r *Marcionitarum* Φ^c ἀπολιναριανῶν MB^b 10 τὴν διοίκησιν B 10/11 συγχαι-
 ρειν ταῖς ἐκκλησίαις MB^{ab}, corr. B^a συγχέειν ταῖς ἐκκλησίαις B^o 14 διοικήσεως om. B^o 15 μόνην B^{ao}
 διοικεῖν B^o μόνον τὰ τῆς ποντικῆς B^o 17 ἄλλαις om. B^o 17/18 γεγραμμένου B^b
 18 οἰκῆσεων M 22 τῆς Ῥώμης B^a 25 ὑπενεχθείσης B^b 26 αὐτῶν MB *Ponticis et Asiaticis*
episcopis qui subscripserunt Φ 27 τοῦ om. B^o 28 ἐπινέχθη B^o 30 μύρωι M 31 ἐπεὶ B^o
 ἐτίμησε — με om. B^o 33 καλόγηρος B^a καλόγερος B^b

ὑπὸ τοῦ θρόνου τούτου καὶ εὐρών ταύτην τὴν ἀκολουθίαν ἠκολούθησα αὐτῇ καὶ νῦν ἐκουσίως ἐποίησα βουλόμενος εἶναι ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦτον.

25 Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνας εἶπεν· Ἐπιστάμενος ὡς καὶ ἐκ τῶν κανόνων καὶ ἐκ τῆς προλαβούσης συνηθείας ἔχει τὰ δίκαια ταῦτα ὁ Κωνσταντινουπόλεως θρόνος, μεθ' ἡδονῆς ὑπέγραψα.

26 Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν εἶπεν· Πρὸ ἐμοῦ τρεῖς χειροτονήθησαν ὑπὸ τοῦ τῆς βασιλευούσης πόλεως κάγω μετ' αὐτοὺς ὁμοίως, καὶ διὰ τοῦτο συνεθέμην ὡς συνηθείαν ἔχον καὶ ἐκουσίως ὑπέγραψα.

27 Νουνέχιος ἐπισκόπος Λαοδικεῖας εἶπεν· Ἡ δόξα τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δόξα ἡμῶν ἐστίν· τῆς γὰρ ἐντεῦθεν τιμῆς καὶ ἡμεῖς μετέχομεν, ἐπειδὴ καὶ τὰς 10 μερίμνας ἡμῶν ἀναδέχεται. καὶ ἀγαπῶμεν τὸν καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν μητροπολίτην ὑπὸ τοῦ θρόνου τούτου χειροτονεῖσθαι, ὅθεν καὶ ἐκὼν ὑπέγραψα.

28 Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Ὡς καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ χειροτονηθέντων ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀγιωτάτου θρόνου καὶ ἐμοῦ δὲ αὐτοῦ, ἐκουσίως ὑπέγραψα, ἐπειδὴ καὶ οἱ κανόνες τὰ πρεσβεῖα παρέχουσι τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἀγιωτάτῳ 15 θρόνῳ.

29 Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Καὶ οἰκείαι γνώμη τὴν ὑπογραφὴν πεποιήμαι καὶ ἐν πᾶσι τὸν ὀσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλευούσης νέας Ῥώμης διὰ τιμῆς καὶ θεραπείας ἅτε πατέρα ἐξαίρετον ὄντα ἔχειν ἡμᾶς προσήκόν ἐστιν. τοσοῦτον L IIII 815 δὲ μόνον ἀξιῶ ὥστε εἴ τινα ἢ κατὰ ἀγνοίαν τῆς αὐτῶν ὀσιότητος ἢ κατὰ συναρπαγὴν 20 εὐρίσκεται πραττόμενα, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ δόξης καὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ παρὰ πᾶσιν εὐδοκίμησης ταῦτα ὡς ἐπὶ πατρὸς M VII 449 ἐξετασθῆναι τε καὶ φυλαχθῆναι.

30 Κριτωνιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπεν· Ἀπὸ οἰκείας γνώμης τὴν ὑπογραφὴν πεποιήμαι ἀκολουθῶν τῷ σκοπῷ τῶν ἀγίων πατέρων καὶ χρεωστῶν τῷ 25 θρόνῳ τούτῳ ἐφ' οἷς κάγω χειροτονήθην καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ καὶ πάσης προστασίας ἡ ἐκκλησία ἡμῶν τετύχηκεν.

31 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἐκὼν ὑπέγραψα, ἐπειδὴ καὶ τὸν κανόνα τοῦτον τῷ ἀγιωτάτῳ πάπαι ἐν Ῥώμῃ ἐγὼ ἀνέγνω παρόντων τῶν κληρικῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπεδέξατο αὐτόν. 30

32 Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Σινώπης εἶπεν· Ἐκὼν ὑπέγραψα ἀκολουθήσας τῷ μητροπολίτῃ μου καὶ τῷ κανόνι τῶν ρν.

33 Οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἐκόντες ὑπεγράψαμεν.

34 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγνωσθεῖσιν τῶν ὑπογραφῶν καὶ τῆς ἐκάστου τῶν ὑπογραφάντων καταθέσεως φανερᾶς γενομένης ὡς οὐδεμιᾷ ἀνάγκῃ, 35 ἀλλὰ γνώμη οἰκείαι ὑπέγραψαν, οἱ μὴ ὑπογράψαντες ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι τί διδάσκουσιν;

35 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Ἐγὼ ἐμὸν λόγον ἔχω εἰπεῖν οὐδὲν πρόκριμα φέροντα τῇ κοινότητι. ὅτι παντελῶς ἀπέχω τοῦ ἐπιθυμεῖν χειροτονεῖν, ἐκ πραγμάτων ἐδήλωσα. ὁ γὰρ ἀρτίως καταθέμενος ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Πέτρος 40 Γαγγρῶν ἐστίν ἐπίσκοπος καὶ τὸν πρὸ τούτου ἐγὼ ἐχειροτόνησα. ἅπαντα γὰρ ἡ

M, B [= abo], Φ

1 ἠκολούθησαν B^{bo} 1/2 καὶ νῦν — τοῦτον om. B^o 2 in fine add. *quia et [quae Φ^a] prouidetur mihi* Φ 8 ἔχον scripti cf. *quae consuetudo habuit* Φ ἔχων MB^{ab} ἔχω B^o 13 μαρινιανὸς B singulus codex Φ^a et Φ^c 14 δὲ M δⁱ B 15 καὶ om. B^o ἀγιωτάτῳ om. B^o 20 αὐτῶν MBΦ^{ac} eius Φ^r κατὰ¹ om. B^b 21 ἐαυτοῦ B^o 22 τὸν om. B^b 25 ἀγιωτάτων B^{bo} 26 οἱς M ὧ B 28 καὶ ἐπειδὴ B^o 31 συνώπης B^b 33 ἐπίσκοποι om. B^b ἐκὼν τινὲς B^b 36 οἱ] εἰ B^b 38 ἐπίσκοπος om. B^o 40 τὸν — καταθέμενον ὀσιώτατον ἐπίσκοπον B^{no} 40/41 Πέτρος — ἐπίσκοπος om. B

Acta conciliorum oecumenicorum. III, 1.

πόλις ἦλθεν πρὸς ἐμὲ εἰς τὴν Ἀγκύραν καὶ ἐκόμισαν τὰ ψηφίσματα. ἀπεκρινάμην αὐτοῖς λέγων· ἐγὼ οὐκ εἰμὶ τῶν ἐπιθυμούντων χειροτονεῖν. ἀνεμίμησκόν με τῶν πρότερον χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ Ἀγκυρανοῦ ἐπισκόπου, ἐνὸς δευτέρου τρίτου. ἐγὼ εἶπον· ὅσα μοι ἐὰν λέγητε, ἐγὼ ἑμαυτὸν δίκῃ οὐκ ἐμβάλλω. μετὰ ταῦτα ἔρχονται, παρακαλοῦσι τὸν μακάριον Πρόκλον

36 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν Φίλιππος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἐκκλησίας εἶπεν· Ἡ θεοσέβειά σου ἔγραψεν περὶ Καλλινίκου, μετὰ δὲ τὴν θεοσέβειάν σου Πέτρον ἐχειροτόνησεν ὁ μακάριος Πρόκλος.

37 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Ἐπιστέλλει ὁ μακάριος Πρόκλος πρὸς ἐμὲ· ἐχειροτόνησα αὐτόν. ταῦτα πάντα οὐκ ἔστι δικαιολογία, ἀλλὰ ἀπόδειξις τῆς ἐμῆς 10 προαιρέσεως, ἵνα μετὰ ταῦτα ἐπαγάγω τί αἰτῶ ἢ πρὸς τί ἀντιλέγω. ἀπῆλθον εἰς τὴν Γάγγραν, ἐνεθρόνισα τὸν ἐπίσκοπον. οὕτω συνέβη· ἀπέθανεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. πάλιν πάντες οἱ τῆς πόλεως προσελθόντες μοι παρεκάλουν ὥστε ποιῆσαι ἄλλον ἐπίσκοπον. ἔλεγον· τὰ αὐτὰ ὑμῖν ἀποκρίνομαι καὶ νῦν· ἐγὼ οὐκ ἐπιθυμῶ χειροτονεῖν. θεασάμενοι τὴν ἐμὴν προαίρεσιν περὶ τοῦτο ἦλθον ἐπὶ Κωνσταντινού- 15 πολιν καὶ ἤγαγον τὸν κύριον Πέτρον τὸν νῦν καταθέμενον. ταῦτα μὲν οὖν ἔστω μαρτυρία τῆς ἐμῆς προαιρέσεως καὶ ὅτι τοῦ χειροτονεῖν οὐκ ἐπιθυμῶ. παρακαλῶ δὲ τὰς πόλεις διὰ χειροτονίαν μὴ λύεσθαι. ἐὰν μὴ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐταῖς οἱ ψηφίζομενοι παρὰ τῆς πόλεως χειροτονῶνται παρὰ τῆς συνόδου τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν 20 I. IIII 818 δοκιμαζόμενοι, λύονται αἱ οὐσίαι. καὶ ἀπὸ πείρας εἰμὶ, ἐπειδὴ τοῦ πρὸ ἐμοῦ 20 πολλὴν ὀλκὴν ἀπέδωκα.

38 Φίλιππος πρεσβύτερος εἶπεν· Ἀπὸ τοῦ κανόνος ταῦτα ἀνήρηται. ταῦτα νόμοις καὶ κανόσιν ἀνήρηται. καθαρεύει τὰ θυσιαστήρια.

39 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν. Διὰ τὸν θεὸν λάμπει ἡ ὑπόληψις τοῦ ἁγιοτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, ἄλλ' οὐδεὶς ἐστὶν ἀθάνατος. 25

40 Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Παρὰ τίνος ἐχειροτονήθης αὐτός;

41 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Τῷ κακῷ μου εὐρέθην ἐνταῦθα καὶ ἐχειροτονήθην παρὰ τοῦ μακαρίου Πρόκλου.

42 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας εἶπεν· Ἀπερχόμεθα πρὸς τὸν κύριον τὸν ἀρχι- 30 ἐπίσκοπον Ἀνατόλιον καὶ τυποῦμεν αὐτό.

43 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐκ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐκ τῆς ἐκάστου καταθέσεως συνορῶμεν πρὸ πάντων μὲν τὰ πρωτεῖα καὶ τὴν ἐξαίρετον τιμὴν κατὰ τοὺς κανόνας τῷ τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ φυλάττεσθαι, χρῆναι δὲ τὸν ὀσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης τῶν 35 αὐτῶν πρεσβείων τῆς τιμῆς ἀπολαύειν καὶ αὐτὸν ἐξ αὐθεντίας ἐξουσίαν ἔχειν τοῦ χειροτονεῖν τοὺς μητροπολίτας ἐν τε τῇ Ἀσιανῇ καὶ Ποντικῇ καὶ Θραικικῇ ταῖς διοικήσεσι κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὥστε ψηφίζεσθαι μὲν παρὰ τῶν ἐκάστης μητροπόλεως κληρικῶν καὶ κτητόρων καὶ λαμπροτάτων ἀνδρῶν, ἐτι μὴν καὶ παρὰ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων πάντων ἢ τῶν πλειόνων καὶ ἐπιλέγεσθαι ὅνπερ ἂν οἱ προ- 40 41 εἰρημένοι ἄξιον εἶναι τῆς κατὰ τὴν μητρόπολιν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον δοκιμάσουσιν, ἀνα-

M. B [- aho]. Φ

1 ἐκόμισαν τὰ] ἐκόμισαντο B^o 3 ἀγκυριανοῦ BΦ^o 4 ἐμοὶ B^o λέγετε B^b 6 τῆς κωνσταντινουπόλεως B^o 9 ἐπίσκοπος oim. B^b Πρόκλος oim. B^b 10 ἀπόδειξον M 11 τί ἀντιλέγω MΦ τίνος τί [oim. B^a] λέγω B 14 ἔλεγον oim. B 15 ἐπὶ τούτῳ B^b 16 κύριον M 17 οὐκ oim. B^b ἐπιθυμῶν M 18 μὴ MΦ μὲν B 21 ἀπέδωκασι B^b 24 ἐπίσκοπος oim. B 26--28 παρὰ — εἶπεν oim. B 30 ἀπέρχομαι B^o κύριον M τὸν oim. B^o 30, 31 ἐπίσκοπον B^o 31 αὐτῷ B^o αὐτόν M 33 καὶ] κατὰ B^o κατὰ] καὶ B^o 34 ἐπισκόπῳ B^o 41 δοκιμάσουσιν B^b

φέρεισθαι δὲ παρὰ πάντων τῶν ἐπιλεξαμένων τῷ ὀσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῷ ἐν αὐτῷ εἶναι εἴτε βούλεται τὸν ἐπιλεχθέντα ἐνταῦθα παραγενόμενον χειροτονηθῆναι εἴτε κατ' ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῇ ψήφῳ τῆς ἐπισκοπῆς τυχεῖν. τοὺς μέντοι κατὰ πόλιν ὀσιωτάτους ἐπισκόπους M VII 453
χειροτονεῖσθαι παρὰ πάντων ἢ τῶν πλειόνων τῆς ἐπαρχίας εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τὸ κῦρος ἔχοντος τοῦ μητροπολίτου κατὰ τὸν κείμενον τῶν πατέρων κανόνα καὶ μηδὲν ἐπικοινωνοῦντος ταῖς ἐκείνων χειροτονίαις τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως. ταῦτα παρ' ἡμῶν ἐσκοπήθη, τὰ δὲ παριστάμενα αὐτῇ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος διδάξαι καταξιώσάτω.

44 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Αὕτη δικαία ψήφος. ταῦτα πάντες λέγο- 10
μεν. ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει. αὕτη δικαία κρίσις. τὰ τυπωθέντα κρατεῖτω. αὕτη δικαία ψήφος. πάντα δεόντως ἐτυπώθη. δεόμεθα, ἀπολύσατε ἡμᾶς. τὴν σωτηρίαν τῶν βασιλέων, ἀπολύσατε ἡμᾶς. πάντες τῇ ἀποφάσει ἐμμένονεν. πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.

45 Λουκίνσιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁ ἀποστολικὸς θρόνος ἡμῶν παρόντων προσέταξε 15
πάντα πράττεσθαι καὶ διὰ τοῦτο, εἴ τι δῆποτε πρὸ τοῦ δικαστηρίου παρὰ κανόνας τῇ χθὲς ἡμέρᾳ ἐπράχθη ἀπόντων ἡμῶν, τὴν ὑμετέραν ὑπεροχὴν αἰτοῦμεν ὥστε κελεῦσαι περιαιρεθῆναι, ἵνα μὴ φιλονεικία τις ἐξ ἡμῶν ἐγκρατεῖται τούτοις τοῖς ὑπομνήμασιν, ἀλλὰ γινώσκειν ἡμᾶς σαφῶς τί τῷ ἀποστολικῷ καὶ πάσης ἐκκλησίας προύχοντι ἐπισκόπῳ ἀνευγκεῖν, ἵνα αὐτὸς ἢ περὶ τῆς οἰκείας τοῦ θρόνου ὕβρεως ἢ περὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν 20
κανόνων δυνηθῇ ἀποφῆνασθαι.

46 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ὅσα διελαλήσαμεν, πάντα ἡ σύνοδος ἐκύρωσεν.
Ῥω ἀνέγων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

Πρᾶξις περὶ Καρώσου καὶ Δωροθέου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς

L IIII 535

181 Ὑπατείας τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν Μαρκιανοῦ αὐ- M VII 80
γούστου τὸ πρῶτον πρὸ δεκατριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων d. 20. m. Oct.
a. 451

συνεδρευούσης τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τῶν εὐσεβέ- 27
στάτων ἡμῶν βασιλέων συναθροισθείσης ἐπὶ τῆς Χαλκηδονέων μητροπόλεως ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἀγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας

2 Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος καὶ πριμικήριος εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ 30
περιοδευτὴς Ἀλέξανδρος ἀποσταλεὶς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιοσύνης πρὸς τὸν εὐσε-
βέστατον καὶ φιλόχριστον ἡμῶν βασιλέα τῶν μοναζόντων ἔνεκεν τῶν περὶ Κάρωσον
καὶ Δωρόθεον καὶ τῶν κατὰ Εὐτυχὴ τὸν ποτὲ ἀρχιμανδρίτην μονάζοντα τῶν ἀπο- M VII 81
στατησάντων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως φανερά παρὰ τῆς αὐτῶν εὐσεβείας κελευσθεὶς
εἰπεῖν πρὸς τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα παραγενόμενος νῦν βούλεται καταθέσθαι καὶ τοῦτο 35
αὐτὸ ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ παριστάμενον.

3 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Λεγέτω ὁ παρὼν εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ περι-

45 ipsa Latina uerba Lucensii in Φ seruata esse exposui in *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.*
1930, 625 18 Latina uersio non extat

M, B [= abc], Φ [usque ad 23]

2 εἴτι B^o ἐπιλεγέντα B 6 μητροπόλεω M 7 ἐπικοινωνοῦντος B 8 αὐτῇ: om. Φ
9 κατηξιώσαστο B^o 10 ἐβόησαν B^b 11 post ἀρέσκει habent *haec omnes dicimus* Φ 13/14 πάντες
— λέγομεν hic om. Φ 17 ἀπόντων B^{ab} Φ ἀπὸ τῶν B^o ἀπάντων M 20 ἐνεγκεῖν B 22 ante
22 exciderunt quae extant in Φ: *Iohannes reuerentissimus episcopus Sebastiae dixit: Omnes in sententia
uestrae magnificentiae permanemus* 23 βωμοῖον B^o 24 αὐτῷ B 25 ἡμῶν βασιλέως B^b
28 χαλκηδονίων B^o 33 Θεόδωρον B^o 34 φυλαχθεὶς B^o

οδευτής Ἀλέξανδρος τὰ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ πιστοτάτου βασιλέως ἡμῶν δηλω-
θέντα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

- 4 Ἀλέξανδρος πρεσβύτερος καὶ περιοδευτής εἶπεν· Ἀποσταλεις παρὰ τῆς ὑμε-
τέρας ἀγιωσύνης καὶ παρὰ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἀρχόντων καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου
πρὸς τὸν εὐσεβεστάτον καὶ φιλόχριστον βασιλέα εἰπόντος μου αὐτῷ ὅτι Δωρόθεος 5
καὶ οἱ περὶ Κάρωσον οἱ δεδωκότες τὰς δεήσεις ἐδήλωσαν λέγοντες ὅτι ὑπέσχετο ἡ ὑμετέρα
εὐσέβεια τὰ μοναστήρια συγκαλεῖσθαι καὶ ἡμᾶς μετ' αὐτῶν καὶ κειμένου τοῦ ἀγίου
εὐαγγελίου διακοῦναι μεταξύ ἀμφοτέρων ἡμῶν, ἐὰν οὖν κελεύῃ ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, τοῦτο
γενέσθω, ἐπεὶ ἡμεῖς ἀπελθεῖν ἐκεῖ οὐ δυνάμεθα, ταῦτα ἀκούσας ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης
ἐδήλωσεν αὐτοῖς δι' ἐμοῦ καὶ τοῦ κύρου Ἰωάννου τοῦ δεκουρίωνος ὅτι εἰ ἤθελον ἐγὼ 10
καθεσθῆναι ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων μοναστῶν καὶ διακοῦσαι μεταξύ ἀμφοτέρων
ὑμῶν, οὐκ ἂν τὴν ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἔσκυλα ἐνταῦθα· ἀλλὰ διὰ τοῦτο
παραγενομένων αὐτῶν καὶ δηλωσάντων ἡμῖν περὶ ὑμῶν εἶπον παραγενέσθαι ὑμᾶς καὶ
ἅπερ μὴ οἶδατε, γινῶναι καὶ ἐρωτήσαντας ἃ οὐκ οἶδατε, μαθεῖν παρ' αὐτῶν. δίκαιον
οὖν ἐκρίναμεν ἀπελθεῖν ὑμᾶς εἰς τὴν σύνοδον. ἵνα γὰρ τοῦτο οἶδατε ὅτι εἴ τι δὴν 15
τυπώσῃ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος καὶ ἐπιδῶι μοι ἐγγράφως, τούτοις στοιχῶ,
τούτοις στέργω, τούτοις πιστεύω. πρὸς τοῦτο ἔχετε καὶ ἄλλην ἀπόκρισιν παρ'
ἐμοῦ οὐ λαμβάνετε.

- 5 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐπευφήμησεν· Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλά τὰ ἔτη
τῆς αὐγούστας. πολλά τὰ ἔτη τῶν ὀρθοδόξων. 20

- 6 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη δέσις δοθεῖσα τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ παρὰ Καρῶσου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

- 7 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος εἶπεν· Ἐπήκουσεν ἡ ἀγία
ὑμῶν μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν ἐπιδοθεισῶν δεήσεων τῷ παρὰ τοῦ δεσπότης
Χριστοῦ ἀναδειχθέντι εὐσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ παρὰ τῶν εὐλα- 25
L III 53⁸ βεστάτων μοναζόντων Καρῶσου καὶ Δωροθέου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν πίστιν
χωλεούντων, ὡς ῥιψοκινδύνως πράττοντες ἐτόλμησαν ἐπίσκοπον ὀνομάζειν τὸν παρὰ
τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου καθαιρεθέντα Διόσκορον καὶ παρακαλέσαι τοὺς
εὐσεβεστάτους καὶ θεοφιλεστάτους βασιλέας παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀγίαν σύνοδον
ταύτην καὶ ὡς ἀνεύθυνον μετὰ παρρησίας τῇ πίστει συνηγορεῖν. ἐπεὶ τοίνυν οὐ 30
μόνον αὐτοὶ τοῦτο πεφώρανται κακοδοξοῦντες, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν καθαιρεθέντων ὑπερασπί-
ζοντες, φανερά δὲ διαγορεύουσιν οἱ θεῖοι κανόνες κατὰ τῶν τὰ τοιαῦτα σφαλλομένων
κληρικῶν τε καὶ μοναχῶν, εἰ κελεύετε, τούτους ἀναγνωσόμεθα, ἐπειδήπερ μάλιστα καὶ
φαίνονται ἐκ πολλοῦ χωρίσαντες ἑαυτοὺς τῆς τε ἀγιωτάτης καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας
καὶ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, ὡς καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν ἐπιδοθέντων λιβέλλων φανεράν 35
τὴν ἑαυτῶν γνώμην κατέστησαν.

- 8 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οἱ θεῖοι τῶν πατέρων κανόνες ἀναγινωσκέσθωσαν καὶ
ἐμπερέσθωσαν τοῖς ὑπομνήμασιν.

Καὶ λαβὼν τὴν βίβλον Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος καὶ πριμικήριος τῆς μεγάλης ἐκ-
κλησίας ἀνέγνω 40

9

(^{can.} ^{Antioch.} 4 ^{M VII} 84) Κανὼν πγ'. Εἴ τις ἐπίσκοπος ὑπὸ συνόδου καθαιρεθεὶς ἢ πρεσβύτερος ἢ διά-
κονος ἢ ὅλως τοῦ κανόνος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου τολμήσῃεν τι πρᾶξαι τῆς λειτουργίας

M, B [= abn]

5 εὐλαβέστατον MB ἡμῶν βασιλέα B 8 κελεύει B^b 9 γενέσθαι M 10 κυρίου B^a
13 παραγενομένων B^a 14 ἐρωτήσαντες M 16 τυπώσῃ B^b 17 τούτοις: — πιστεύω οἱ, B^a
20 αὐγούστης B 28 παρακαλεῖσαι B^b, corr. B^b 29 αὐτὸν editores Romani per coniecturam
αὐτοῦς M^b 31 τοῦτο] τούτοις M 34 τε οἱ, B^a 35 ὥστε B καὶ οἱ, B^a

εἴτε ὁ ἐπίσκοπος κατὰ τὴν προάγουσαν συνήθειαν εἴτε ὁ πρεσβύτερος εἴτε ὁ διάκονος, μηκέτι ἔξόν εἶναι αὐτῷ μηδὲ ἐν ἑτέροι συνόδῳ ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως μηδὲ ἀπολογίας χώραν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ πάντας ἀποβάλλεσθαι τῆς ἐκκλησίας καὶ μάλιστα, εἰ μαθόντες τὴν ἀπόφασιν τὴν κατὰ τῶν προειρημένων ἐξενεχθεῖσαν τολμήσειαν αὐτοῖς κοινωνεῖν.

- 10 Περὶ τῶν ἑαυτοὺς ἀφορίζοντων ἕτερος κανὼν π̄δ. Εἴ τις πρεσβύτερος ἢ διά-⁵κονος καταφρονήσας τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου ἀφώρισεν ἑαυτὸν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἰδίαι^{Can. Antioch. 5} συνήγαγεν καὶ θυσιαστήριον ἔστησεν καὶ τοῦ ἐπισκόπου προσκαλουμένου αὐτὸν ἀπειθοίη καὶ μὴ βούλοιο αὐτῷ πείθεσθαι μηδὲ ὑπακούειν καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον καλοῦντι, τοῦτον παντελῶς καθαιρεῖσθαι καὶ μηκέτι θεραπείας τυγχάνειν μήτε ἀπο-¹⁰λαμβάνειν αὐτὸν δύνασθαι τὴν τιμὴν. εἰ δὲ παραμένει θορυβῶν καὶ ἀναστατῶν, διὰ τῆς ἑξωθεν ἐξουσίας ὡς στασιώδη αὐτὸν ἐπιστρέφεισθαι.

- 11 Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Τὸν δεσπότην Χριστὸν εἰς φιλανθρωπίαν μιμουμένη ἡ ἁγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἀπεδέξατο τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους καὶ ἐνδοξοτάτους ἄρχοντας καὶ τὴν ἱερὰν καὶ ¹⁵ φιλόχριστον σύγκλητον τῆς ἐπὶ τοῖς μονάζουσιν Καρῳσῳ Δωροθέῳ καὶ Βαρσουμαὶ καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς συγκαταβάσεως, ὥστε παρασχεθῆναι τοῖς μνημονευθεῖσι πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πεισθῆναι τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ καὶ τοῖς παρ' αὐτῆς ἐπὶ τῇ ὀρθῇ πίστει τυπωθεῖσι διορίαν ἡμερῶν τριάκοντα, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶ- ^{L III 539}τος μηνὸς Ὀκτωβρίου πεντεκαίδεκάτης μέχρι Νοεμβρίου πεντεκαίδεκάτης. ἀποστα- ²⁰λήσονται τοίνυν πρὸς αὐτοὺς κληρικοὶ τῇ ὠρισμένῃ ἡμέρᾳ ὑπομιμνήσκοντες αὐτοὺς ἵνα ἡ ὀρθοδοξία πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰδῶσι πᾶσι τοῖς δόξαι τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ πρὸς ἀναίρεσιν πάσης αἰρετικῆς κακοδοξίας ἡ ἴστωσαν ἑαυτοὺς μετὰ τῶν σὺν αὐτοῖς κληρικῶν ἢ γοῦν μοναχῶν γεγυμνώσθαι τοῦ τε βαθμοῦ καὶ πασῆς ἱερατικῆς ἀξίας τε καὶ κοινωνίας μετὰ τοῦ καὶ ἀποστῆναι τοῦ ἡγουμενεύειν μοναστηρίων, ὡς εἴ γε ²⁵ διαφυγεῖν ἐπιχειρήσειαν, κρατεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὸ αὐτὸ ἐπιτίμιον ψηφίζεται ἡ ἁγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ μεγάλη σύνοδος, δηλονότι καὶ τῆς ἑξωθεν αὐθεντίας κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς τῶν πατέρων κανόνας συνεπισχυούσης τῷ τύπῳ κατὰ τῶν ἀπειθούντων.

Πρᾶξις περὶ Φωτίου ἐπισκόπου Τύρου καὶ Εὐσταθίου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ M VII 85

- 191 Ὑπατείας τοῦ δεσπότη ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω-
θησομένου τῇ πρὸ δεκατριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 20. m. Oct.
a. 451
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότη ἡμῶν συνελθόντων ³²
ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας
1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου
Ἀνατολίου 35
2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων
Παλλαδίου

19 Latina uersio non extat

M, B [= abo]

1 ὁ om. B ^{bo}	2 ἐξεῖναι B ^o	4 ἐνεχθεῖσαν B ^o	6 π̄δ om. B ^o	8 προσκαλεσαμένου B ^u
ἀπειθήσει B	9 ἀκούειν B ^b	10 τοῦτο B ^o	11 τὴν] τὸν M	12 τὴν — ἐξουσίαν B ^o
ἀποστρέφεισθαι B	14 καὶ ἡ B ^o	19 διορίαν MB ^o	21 τῇ δ ὠρισμένη M	ὑπο-
μιμνήσκοντες M	22 καὶ M ἢ B	24 κληρικῶν ἢ γοῦν om. B	ἱερατικῆς om. B	25 καὶ om. M
τοῦ ³ om. B	ἡγουμενεύειν MB ^o	γε B τε M	26/27 αὕτη οἰκουμενικὴ καὶ B ^o	
34 μεγαλεπιφανοτάτου B ^b	καὶ ³ om. B	36—p. 102, 2 καὶ λοιπῶν τῶν προειρημένων		
μεγαλοπρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων B				

3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφικίων
Βιγχομάλου,

2 συνελθόντων δὲ καὶ

- 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 5
τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος
4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
πόλεως νέας Ῥώμης
5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων 10
7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Ἐφέσου
10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 15
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ
11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 20
15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
17 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χαλκηδονέων
18 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τό- 25
πον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Λέοντος
19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 30
23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως 35
28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
29 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου
31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας 40
32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας
33 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν

M, B [= abo, usque ad 3]

3 συνελθόντων M προσέτι B

4—p. 103. 28 om. B

18. 17 coll. ceteri catalogi

36 ἐδέσση M 38/39 ἐπέχοντος — ἐπισκόπου Κωνσταντίας ceteri catalogi κωνσταντίας ἐπέχοντος —
ἐπισκόπου M 42 μελιτινῆς M

- 36 καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ
 37 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδίουπόλεως Καλογήρου
 38 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 39 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 40 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
 41 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 42 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 43 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 44 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 45 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 46 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 47 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
 48 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 49 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 50 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 51 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 52 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 53 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 54 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Ῥόδου Ἰωάννου
 55 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας Συρίας
 56 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 57 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδι-
 κείας Συρίας Μακαρίου
 58 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου καὶ
 εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης
 καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσιαστηρίου
 3 Φώτιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Δεήσεις ἐπιδέδωκα τῷ θειοτάτῳ
 καὶ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ καὶ ἐκέλευσεν τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίαι
 ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἀκοῦσαι τοῦ πράγματος καὶ τύπον αὐτῷ ἐπιθεῖναι.
 παρακαλῶ τοίνυν ἀναγνωσθῆναί μου τὰς δεήσεις καὶ τὰ δίκαια ὑπαρχθῆναί μοι.
 4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις Φωτίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.
 5 Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως Εὐστάθιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν·
 Καὶ ὁ εὐσεβεστάτος καὶ φιλόχριστος ἡμῶν δεσπότης καὶ ἡ εὐσεβεστάτη καὶ φιλό-
 χριστος ἡμῶν δέσποινα καὶ ὑμεῖς οἱ ἐνδοξότατοι καὶ φιλόχριστοι ἄρχοντες καὶ ἡ μεγίστη
 σύγκλητος καὶ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἥς ἐξάρχουσιν οἱ θεοφιλέστατοι καὶ
 ὁσιώτατοι πατέρες ἡμῶν Λέων καὶ Ἀνατόλιος, τῆς πίστεως ἕνεκεν ἡμᾶς ἐνταῦθα συνή-
 γαγον, καὶ κελεύσατε πρὸ πάντων ὑπογραφεῖν τὸν ὅρον, ὥστε πρότερον πληρωθῆναι

M, B [= abo, inde a 29]

20 σεβαστειανοῦ M 29 καὶ om. B λοιπῆς] προειρημένῃς B 30 χαλκηδονίων B^o

31 καγγέλλων B^o 34 αὐτῷ ἐπιθεῖναι M δοῦναι αὐτῷ B 35 ὑπαρχθῆναι B^o 39 Καὶ om. B
 εὐλαβεστάτος B^o 40 ἡ om. B

τὸ περὶ τῆς πίστεως. εἰ δὲ καὶ περὶ τοῦ ἑμοῦ πράγματος κελεύετε νῦν ζητηθῆναι, οὐχ ὑπερτίθεμαι, ἀλλ' εὐθύς τὰς ἀποκρίσεις ποιοῦμαι.

6 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ προσελευσθεὶς ὁ θεϊότατος ἡμῶν βασιλεὺς παρὰ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων μητροπόλεως ἐκέλευσεν καὶ τὸ κατ' αὐτόν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισκόπους τοὺς λέγοντας βεβλάφθαι κεφάλαιον ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ παρόντων ἡμῶν ἐξετασθῆναι, ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. Ῥω

Καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστορίου ἀνέγνω

7 Τοῖς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ πάντων ἀνθρώπων ἔθνους καὶ γένους δεσπόταις Φλαβίοις 10
L III 542 Οὐαλεντινιανῶι καὶ Μαρκιανῶι τοῖς αἰωνίοις καὶ τροπαιούχοις αὐγούστοις δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Φωτίου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων μητροπόλεως τῆς ὑμετέρας πρώτης Φοινίκης. Πάντες ὅσοι τῶν κατὰ γνώμην τυχεῖν ἐθέλουσιν, οὐκ ἄλλως δυνηθήσονται, M VII 88 εἰ μὴ τοῖς ὑμέτεροις ἴχνεσι προσπεσόντες ἐκείθεν τῶν ἐλπιζομένων καρπὸν τινα ἀπο-
νάσθαι ἐξισχύουσιν, ὅταν μάλιστα τὸ δίκαιον προσῇ ταῖς αὐτῶν ἰκετηρίαις. κἀγὼ 15
τοίνυν ἐπὶ τὰςδε τὰς λιτὰς ἐλήλυθα πείσας ἑμαυτὸν ὡς οὐ διαμάρτοιμι τῆς τῶν προσ-
δοκωμένων ἐλπίδος, συναγωνιζομένου μοι τοῦ δικαίου. τίς τοίνυν ἡ αἰτία τῶν ἡμῶν
δεήσεων, βραχὺς ἀναδιδάξει λόγος. τῇ Τυρίων ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐξ ἀρχαίων
καὶ ἀμνημονεύτων [τῶν] χρόνων ἀπὸ τῶν ἁγίων κανόνων φανερά ἀφώρισται δίκαια
ἐν τε τῇ διοικήσει τῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ ἐν ταῖς χειροτονίαις. τὰ τοιαῦτα δίκαια 20
Εὐστάθιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων πόλεως σπουδῇ κατὰ καιρὸν
τινῶν ἐσχηκὼς παραφθεῖραι ἐπεχείρησεν θείας πορισάμενος ἀντιγραφὰς ἐπὶ τοῦ τῆς θείας
λήξεως Θεοδοσίου, δι' ὧν ἐβουλήθη ἐδικῶν ἑαυτῶι φανερῶν πόλεων χειροτονίας τινὰ
τῶν δικαίων τῆς προειρημένης ἐκκλησίας εἰς ἑαυτὸν μεταθεῖναι. τοσαύτη δὲ ὁ μνημο-
νευθεὶς ὀσιώτατος ἐπίσκοπος εἰς τὸ περιγράψαι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δίκαια ἐνστάσει 25
ἐχρήσατο, ὡς καὶ συνοδικὸν πρὸς με παρασκευάσαι ἐκπεμφθῆναι καθαίρεσιν ἀπειλοῦν,
εἰ μὴ γε τῶι τοιούτῳ ὑποσημαίνομαι χάρτηι. ὥτινι οὐκ ἐκ προθέσεως, δεῖ δὲ
τῆς ἐν αὐτῶι ἐγκειμένης ἀπειλῆς ὑποσημνιάμενος τὴν ἐπενεχθεῖσάν μοι ἀνάγκην διὰ
τῆς ὑπογραφῆς ἐσήμανα. ἔγραψα γὰρ ὡς κελευσθεὶς ὑπέγραψα εἰδὼς ὡς οὐδὲν τοῦτο
προκρίνει μοι τῶν θεικῶν καὶ τῶν θείων νόμων τὰ μὴ ἐκ προθέσεως, ἐξ ἀνάγκης δὲ γινόμενα 30
μηδεμίαν ἔχειν ἰσχὺν διοριζόντων. ἐπὶ δὲ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας εὐ ἴσασι πείραι
παρειληφότες πάντες ἄνθρωποι ὡς οὔτε ἄλογος προστασία κρατεῖ οὔτε τις μὴ ἀρχαιότητι
ἐγνωσμένον ἐδικεῖν ἑαυτῶι τι ἐβελήσας κατὰ καινοτομίαν δυνήσεται. δέομαι οὖν
προκυλινδούμενος τῶν ὑμετέρων ἰχνῶν θεσπίσαι τὸ οὐράνιον ὑμῶν κράτος πάντα τὰ
ἐξ ἀρχῆς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἀφορισθέντα τῇ προειρημένῃ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ 35
ἄπτωτα μένειν· εἰ τι δὲ ὑπεναντίον τῆς ἀρχαιότητος παρὰ τοῦ μνημονευθέντος ἢ παρ'
ἐτέρου τινὸς αὐτῶι πράττοντος ἐπικεχέιρηται, τοῦτο ἔωλον τυγχάνειν καὶ μηδεμίαν
ἔχειν ἰσχύν, ἀλλ' ἀποδοθῆναι ἄτρωτα τὰ δίκαια τῆς ἐν Τύρῳ ἁγιωτάτης ἐκκλησίας,
ἀργεῖν δὲ πάντα τὰ ἐκ συναρπαγῆς τῶι μνημονευθέντι πορισθέντα τοῦτο μὲν θεία γράμ-
ματα, τοῦτο δὲ καὶ ἀποφάσεις οἰωνδήποτε μεγίστων δικαστηρίων. καὶ εἰ τις δὲ 40

M, B [= abo]

1 τῆς om. B^b καὶ om. B^o 4 ἐπισκόπου om. M 5 βεβλάφθαι λέγοντας B 10 θαλάτ-
της B^{ab} φλαουνοῖς B 11 οὐαλεντιανῶ B^b 12 ἰκετηρία B, corr. B^o in ing. πόλεως B
13 καταγνώμη M 14 ἡμετέροις M 14/15 ἀπώνασθαι M 15 ἐξισχύουσιν B^o ταῖς — ἰκετηρία
προσῇ B 16/17 τῆς — μοι om. B 19 τῶν delevi 20 τῇ ' om. B^b 22 τινα B^o θείας M
πορισάμενος scripsi ποιησάμενος MB 23 ἐβουλήθη B^o 25 τὰ τῆς ἐκκλησίας M 26 παρα-
σκευάσει B^b 27 ὑποσημαίνομαι scripsi ἐπισημαίνομαι MB^o ἐπισημήνωμαι B^{ab} 29 γὰρ om. B^o
31 διοριζόντων B^o εὐσεβείας om. B^o 32 ἀνὸι πάντες B 33 οὖν om. M 37 ἐπικεχέιρηται M

τούτων χάριν συναίνεσις παρά τινων ἀγιωτάτων ἐπισκόπων γεγένηται ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν θείων κανόνων, μηδεμίαν ἔχειν ἰσχύν, μηδενός μοι προκρίματος γινομένου ἐκ τῆς παρ' ἐμοῦ γεγενημένης ἐν τῷ συνοδικῷ καθ' ὃν εἴρηκα τρόπον ὑποσημειώσεως, θείου ὑμῶν καὶ προσκυνουμένου τύπου πραγματικοῦ περὶ τούτου κατα- L III 543
πεμπομένου πρὸς τε τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους καὶ ἐνδοξοτάτους ἐπάρχους τῶν ἱερῶν 5
ὑμῶν πραιτωρίων καὶ πρὸς τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον στρατοπεδάρχην τῆς Ἐω ἐκατέρων δυνάμεων ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιον Ζήνωνα καὶ πρὸς τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον μάγιστρον τῶν θείων ὑμῶν ὀφφικίων, εἶδέναι δὲ ταῦτα καὶ τὴν ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον τὴν ἐν τῇ Χαλκηδονέων χάριτι Χριστοῦ καὶ 10
νεύματι ὑμετέρῳι ἀθροισθεῖσαν, ὡς ἂν μηδὲν ὑπεναντίον τῶν παρὰ τῆς ὑμετέρας εὐσε-
βείας θεσπιζομένων προβῆναι δυνηθεῖη. [πέφυκε γὰρ τὰ τῶν ἱερῶν δίκαια μηδέποτε ἐλαττοῦσθαι ἀπὸ τῆς τῶν προεστώτων χαυνότητος] καὶ τούτου τυχὼν τὰς συνήθεις 15
εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους ποιήσομαι διὰ παντός.

- 8 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τί πρὸς ταῦτα δικαιολογεῖται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων Εὐστάθιος; 15
- 9 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κελεύσατε αὐτὸν εἰπεῖν εἴτε κανονικῶς κινεῖ εἴτε κατὰ M VII 89 νόμους.
- 10 Φώτιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Προσελθὼν τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ὥστε τυχεῖν τῶν δικαίων τὸν θρόνον τῆς Τυρίων καὶ ὅτι παλαιὸν ἔθος ἐζήτησεν ἀνατρέψαι Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐρωτηθῶσιν οἱ κύριοι καὶ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι. ἐγὼ 20
γὰρ τῶν κανόνων οὐκ ἐξίσταμαι οὔτε τύπους τῶν πατέρων ἀνατρέψαι βούλομαι, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ δίκαια μὴ ἀνατραπῆναι αἰτῶ.
- 11 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῷ θειοτάτῳ δεσπότῃ τῆς οἰκουμένης ἤρεσεν μὴ κατὰ θεία γράμματα ἢ πραγματικούς τύπους τὰ τῶν ὀσιωτάτων ἐπισκόπων προβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας τοὺς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων νομοθετηθέντας. πᾶ- 25
σης τοίνυν ἀργούσης ἐκ θείων πραγματικῶν διατυπώσεως οἱ περὶ τούτου τοῦ κεφαλαίου κείμενοι κανόνες ἀναγινωσκέσθωσαν.
- 12 Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν κανόνων Εὐστάθιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἐπειδὴ διέβαλέν με ὡς κατὰ σπουδὴν ἀνύσαντα, παρακαλῶ πληροφορηθῆναι τὴν ἀγίαν ταύτην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ὅτι οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ πέπρακται. οὔτε γὰρ 30
οὕτω τολμηρὸς ἦμην, ὥστε κατὰ τῶν κανόνων τῶν πατέρων ἐλθεῖν.
- 13 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἴ γε αὐτῇ ἀρέσκει κατὰ τοὺς κανόνας τῶν πατέρων ἐξετασθῆναι τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἢ κατὰ τὰ θεία πραγματικά, περὶ ὧν τὰ παραστάνα τῇ θείᾳ κορυφῇ ἤδη πᾶσι φανερὰ 35
κατεστήσαμεν.
- 14 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Κατὰ τῶν κανόνων πραγματικὸν μηδὲν ἰσχύσει. οἱ 35
κανόνες τῶν πατέρων κρατεῖτωσαν.
- 15 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Νῦν καιρὸς ἐστὶ διδαχθῆναι ἡμᾶς παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου εἰ ἔξεστι κατὰ θεῖον πραγματικὸν ἀλλοτρίας ἐκκλησίας δίκαια ἐτέρους ἐπισκόπους παραιρεῖσθαι. 40
- 16 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Οὐκ ἔξεστι τοῦτο· παρὰ τοὺς κανόνας ἐστί.

M, B [= abo]

3 τῷ] τῇ M 4 πραγματευτικοῦ B^a τοῦτο B^a 7 ἐκατέρων — Ζήνωνα om. B 8 ὑμῶν
om. B^a εἶδέναι δὲ ταῦτα om. B 9 τὴν] τῇ B^a τῇ om. B^b χαλκηδονίων B^a 11/12 πέφυκε —
χαυνότητος om. M, uidetur nota marginalis esse quae in textum irrepsit 18 εὐλαβεστάτῳ M^b B^a
19 τῆς τῶν B^a 25 παρὰ] κατὰ B^a 26 πραγμάτων B^a 30 ταύτην om. B^b οὐδὲ B^a
31 ἡμην B ἡμῖν M 36 τοὺς κανόνας M 38 ὑμᾶς B^b, corr. B^a 39 κατὰ τὸ B^a 41 εἶπεν B^b

- 17 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Φανεράς γενομένης τῆς ἀποκρίσεως ἦν ἔδωκεν ἡ ἀγία σύνοδος, λεγέτω ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φώτιος ποίας ἐκκλησίας ὑπ' αὐτὸν μητροπολίτην τυγχάνοντα ἐπίσκοπον ἀφείλατο ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐστάθιος ἢ τί περὶ τῶν χειροτονιῶν τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων πέπρακται.
- 18 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Ἔλαβεν Βύβλον Βότρυν Τρίπολιν Ὁρθωσιάδα 5
L III 546 Ἄρκας Ἀντάραδον καὶ παρακαλῶ κελεῦσαι τὴν ὑμέτεραν φιλάνθρωπίαν ταύτας τῷ θρόνῳ Τύρου ἀποκατασταθῆναι καὶ περὶ τῶν γενομένων ἐτέρων μανθάνειν τὸ ὑμέτερον μέγεθος.
- 19 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Σύνοδος εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὅρος ἐδόθη, ὥτινι καὶ Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος 10 ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὑπέγραψε.
- 20 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Χάρτης μοι ἠνέχθη ἔχων ὑπογραφὴν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου καὶ τούτῳ ἀκολουθήσας κάγῳ ὑπέγραψα.
- 21 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Παρῆν οὖν ἡ σὴ εὐλάβεια τῇ συνόδῳ τῇ ἐπὶ 15 τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου ταῦτα τυπούσῃ καὶ τοῖς πραττομένοις συνήνει;
- 22 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤμην· συνόδου γινομένης περὶ τούτου οὐ παρήμην, ἀλλ' ἠνέχθη μοι χάρτης καὶ ὑπέγραψα.
- 23 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Διδάσκω τὴν ὑμέτεραν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον 20
M VII 92 ὥς οὐ νῦν δικαιολογοῦμαι περὶ τοῦ πάντως λαβεῖν, ἀλλὰ περὶ τοῦ πείσαι ὅτι ἐσυκοφάντησέν με. ἐγὼ γὰρ οὔτε δεήσεις ἐπέδωκα τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἵνα μητρόπολιν Βηρυτὸν ποιήσῃ (ἔθος δὲ τοῖς βασιλεῦσι ποιεῖν τὰς μητροπόλεις), καὶ τὰς πόλεις δὲ οὐκ ἐγὼ διεῖλον, ἀλλ' ἀγία σύνοδος διεῖλεν. ὥσπερ καὶ νῦν ὀλίγων συνελθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπέμφθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος 25 τοῖς ἀπανταχοῦ μητροπολίταις καὶ ὑπεγράφη, οὕτως καὶ τότε τὰ δόξαντα τοῖς παροῦσιν ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις προσηνέχθη καὶ ὑπεγράφη.
- 24 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Χειροτονία ἐγένετο παρ' ἐμοῦ τῶν τῆς ἐπαρχίας συνόντων μοι κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τὴν παλαιάν, καὶ ἐπέμφθη μοι ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν ἀκοινωνησίᾳ ἀπόντι καὶ ἐποίησα ἀκοινωνήτος ρκβ ἡμέρας. καὶ 30 δύο πάλιν ἐχειροτόνησα ἐπισκόπους, καὶ καθεῖλεν αὐτοὺς καὶ ἐποίησεν πρεσβυτέρους.
- 25 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τίς ἐστὶν ὁ πέμψας;
- 26 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Οὐκ οἶδα· ἐντεῦθεν ἐπέμφθη.
- 27 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἀνακόλουθά τινα ἔπραξεν, καὶ ἀγανακτήσασα ἡ σύνοδος ἡ ἐνταῦθα κατὰ κανόνας κινηθεῖσα 35 ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψεν.
- 28 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω ἡ ἀγία σύνοδος εἰ ἐξῆν τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀνατολίῳ ἀπόντι Φωτίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ καὶ ἀκοινωνησίαν καταπέμψαι καὶ προστάττειν ἀφαιρεθῆναι αὐτοῦ φανεράς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκκλησίας καὶ εἰ σύνοδον χρή καλεῖν τῶν ἐπιδημούντων τῇ βασιλίδι 40 πόλει τὴν συνέλευσιν.

M, B [= abo]

2 ποίας B ποιήσας M 3 ἀφείλετο B 5 βίβλον B^{bo} 6 ἀντάραδων M 7 ἀπο-
καταστήναι B^o γινομένων B^o 12 μόν B^o 18 ὁ εὐλαβέστατος om. B^o 19 γενομένης B
22 ἐπιδέδωκα B εὐλαβεστάτῳ B^b 24 ἀλλ' ἡ B^{ao} 28 εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος om. B^o
30 ἀκοινωνήτους B^o ἑκατὸν εἰκοσιδύο [εἰκοσι καὶ δύο B^o] B^{ao} 31 καὶ¹ om. M 34, 35 ἀκό-
λουθὰ B^o 35 ἡ¹ om. B 39 καὶ¹ om. B

- 29 Τρύφων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Χίου εἶπεν· Σύνοδος καλεῖται καὶ συνάγονται καὶ οἱ καταπονούμενοι τῶν δικαίων ἀπολαύουσι.
- 30 Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ζήλων εἶπεν· Ἄλλ' ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 31 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 32 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Συνήθεια 5
ἄνωθεν κεκράτηκεν τοὺς ἐνδημοῦντας τῇ μεγαλωνύμῳ πόλει ἁγιωτάτους ἐπισκόπους L. III 547
ἡνίκα καιρὸς καλέσῃ, περὶ ἀνακυπτόντων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων συνεῖναι
καὶ διατυποῦν ἕκαστα καὶ ἀποκρίσεως ἀξιοῦν τοὺς δεομένους. οὐδὲν τοίνυν καινο-
τομίας παρ' ἐμοῦ ἐχόμενον γεγένηται οὐδὲ συνεδρεύσαντες κατὰ τὸ σύνθημα οἱ ἐνδημοῦντες
ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι καινὸν τύπον ἐξήνεγκαν. καὶ δείκνυσι τὴν παρουσίαν τῶν 10
ἐπισκόπων ἡ γενομένη πράξις.
- 33 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν
ἠρώτησεν ἡμᾶς εἰ ἔξεστι τὸν ἀπόντα καταδικάζεσθαι· πρὸς τοῦτο δίδωμι τὴν ἀπό-
κρισιν. Ῥωμαικὴ φωνὴ ἐν ταῖς θείαις ἔγκειται γραφαῖς οὕτως περιέχουσα [τῇ βίβλῳ Act. 25, 16
τῶν Πράξεων]· οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινὰ πρὶν ἂν ὁ κατηγορούμενος 15
κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τύπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.
- 34 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Οὐδὲν ἕτερον ἀξιῶ καὶ δέομαι
τῆς ὑμετέρας δικαιοκρισίας ἢ τοὺς κανόνας στήσαι καὶ τοὺς παρ' ἐμοῦ μὲν χειροτονη-
θέντας ἐνθέσμως, ἐκβληθέντας δὲ καὶ γενομένους πρεσβυτέρους ἀποκαταστήναι καὶ λαβεῖν
με τὰς ἐκκλησίας. 20
- 35 Ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία αἴτησις. οἱ κανόνες κρατεῖτωσαν.
δικαία ἡ αἴτησις Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.
- 36 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν
οἱ κανόνες. Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἡπείρου ἀνέγνω 24
- 37 Τῶν τῇ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων κανὼν δ. Ἐπίσκοπον M VII 93
προσῆκε μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καθίστασθαι· εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη
τὸ τοιοῦτο ἢ διὰ κατεπείγουσαν ἀνάγκην ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἐκ παντὸς τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
συναγομένους συμψήφων γινομένων καὶ τῶν ἀπόντων καὶ συντιθεμένων διὰ γραμμάτων
τότε τὴν χειροτονίαν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ κύρος τῶν γινομένων δίδοσθαι καθ' ἐκάστην
ἐπαρχίαν τῷ μητροπολίτῃ. 30
- 38 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Παρῆσαν τότε οἱ τῆς
ἐπαρχίας ἐπίσκοποι, ὅτε ἐχειροτάνει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐστάθιος;
- 39 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἀφ' οὗ μητροπολίτης
ἐγενόμην, παρῆσαν σὺν ἐμοὶ οἱ δόξαντές μοι· νῦν δὲ ἔξεστι τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ
κελεῦσαι ὃ βούλεται. 35
- 40 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ ἁγία σύνοδος τὸ
παριστάμενον αὐτῇ διδασκέτω πότερον ἀρέσκει κατὰ τὸν κανόνα τῶν τῇ ἁγίων πατέρων
ἓνα μητροπολίτην ἐπίσκοπον εἶναι τὸν ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν κατὰ πόλιν ἐκάστην
τῆς ἐπαρχίας εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τὸ κύρος ἔχοντα ἢ δύο, ὥστε καὶ ἐξεῖναι αὐτοῖς
κεχωρισμένως ἐν ταῖς πόλεσι τὰς χειροτονίας ποιεῖσθαι. 40

M, B [= abo]

- 3 Ζήλων ἐπίσκοπος B^o 4 πάντες om. B^o 5 ἐπίσκοπος B κωνσταντινουπόλει B^o
7 καλέσει B^b καλέσῃ B^o 10 καινὸν editores Romani in mg. κοινὸν MB 14 Ῥωμαικῇ φωνῇ MB
14/15 τῇ — Πράξεων deleui 16 ἔχειν B^o 17 Τύρου om. B^o 18 μὲν om. B^o 22 τοῦ —
ἐπισκόπου φωτίου B^o 25 συνελθόντων om. B^o 26 ὑπὸ — τῇ B ἀπὸ τῶν τῇ M τῶν om. B^o
27 τοιοῦτον B^o διὰ τὴν M 29 εἰς M 34 εὐλαβεστάτῳ M 36 καὶ ἐνδοξότατοι om. B^o
ἄρχοντες B ἐπίσκοποι M τὸ om. B^o 37 ἁγίων τῇ B^b 38 τὸν B τῶν M 38/39 ἐκάστην
τῇς M ἐκάστης B 39 καὶ om. B^a 40 κεχωρισμένως B^b

- 41 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἐνα κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων ἀξιούμεν
L III 550 εἶναι μητροπολίτην. δεόμεθα τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων κρατεῖν.
- 42 Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἡπείρου εἶπεν· Ὁ τῶν τῆ
ἁγίων πατέρων κανὼν ἕνα βούλεται μητροπολίτην καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν εἶναι ἐπί-
σκοπον καὶ ἰκετεύομεν καὶ νῦν τὴν δύναμιν τῶν κανόνων εἰς πάντα καὶ πάσας τὰς ἐπαρχίας 5
ἰσχύειν ἀργούντων πάντων τῶν ἐκ περιδρομῆς καὶ πραγματικῶν γινομένων καὶ ἀνα-
τρεψάντων τὰ πνευματικῶς καὶ κατὰ θεὸν θεσπισθέντα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων.
- 43 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Καὶ κατὰ τοὺς κανόνας
τῶν τῆ ἁγίων πατέρων καὶ κατὰ τὴν ψῆφον καὶ δικαίωσιν πάσης τῆς ἁγίας συνόδου
Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων μητροπόλεως τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν τοῦ 10
χειροτονεῖν ἐν ὅλαις ταῖς πόλεσιν τῆς πρώτης Φοινίκης ἐπαρχίας ἔξει, Εὐστάθιος δὲ ὁ
εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἀπὸ τοῦ θείου πραγματικοῦ τύπου μηδὲν πλέον ἑαυτῷ ἐκ-
δικεῖτω τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. καὶ εἰ συναινεῖ τούτοις ἡ ἀγία
σύνοδος, διδασκέτω.
- 44 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία κρίσις. αὕτη θεοῦ κρίσις. αὕτη 15
δικαία ψῆφος. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας.
πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων.
- 45 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Περὶ τῶν ἐπισκόπων
τῶν χειροτονηθέντων μὲν παρὰ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, ἀποκινήθέντων δὲ
παρὰ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου καὶ μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν πρεσβυτέρων 20
εἶναι κελευσθέντων τί παρίσταται τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ;
- 46 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἐπισκόπους αὐτοὺς εἶναι ἀξιούμεν. δίκαιον αὐτοὺς
ἔστιν ἀπολαβεῖν τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὰς πόλεις ὡς χειροτονηθέντας παρὰ τοῦ μητρο-
πολίτου. ἡ χειροτονία τοῦ πατρὸς Φωτίου κρατεῖται.
- 47 Σεβαστιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βεροίας Θράκης εἶπεν· Τοῦτο πάντες 25
M VII 96 παρακαλοῦμεν ἀποδοθῆναι αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιτιμίαν καὶ τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὸν θρόνον
αὐτῶν καὶ τὴν τιμὴν ὡς χειροτονηθεῖσι παρὰ τοῦ μητροπολίτου.
- 48 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ περὶ τούτων τελείως
ψηφίζεσθαι καὶ τυποῦν τῆς ἁγίας ἐστὶ συνόδου. ῥω
- Ἦστινος διαλαλιᾶς ἐρμηνευθείσης Ἑλληνιστὶ διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου 30
σηκηταρίου τοῦ θείου κωνσιστορίου
- 49 Πασκασῖνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος
τοποτηρηταὶ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας Ῥώμης εἶπον· Ἐπίσκοπον εἰς πρεσβυτέρου
βαθμὸν φέρειν ἱεροσυλία ἐστίν. εἰ δὲ αἰτία τις δικαία ἐκείνους ἀπὸ τῆς πράξεως τῆς
ἐπισκοπῆς ἀποκινεῖ, οὐδὲ πρεσβυτέρου τόπον κατέχειν ὀφείλουσιν· εἰ δὲ ἐκτός τινος 35
ἐγκλήματος ἀπεκινήθησαν τοῦ ἀξιώματος, πρὸς τὴν ἐπισκοπικὴν ἀξίαν ἐπαναστρέψουσιν.

18—21. 31—p. 109, 6 adferuntur in sylloga XIII titulum post canones Chalcedonenses ita
inscripta: τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου ἐκ τῆς [om. h] πράξεως τῆς περὶ Φωτίου ἐπισκόπου Τύρου καὶ
Εὐσταθίου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ [βηρυττοῦ y]

M, B [= abo], K [= abcdefghijklmnopqrstu] et P [18—21. 31—p. 109, 6]
6 καὶ 1 om. B 12 πρακτικοῦ B^o 14 διδασκέσθω B^o 16 αὐγούστης B 19 μὲν
om. B^b 20 τοῦ εὐλαβεστάτου om. I ἐπισκόπου — τὴν om. a 20/21 κελευσθέντων εἶναι
πρεσβυτέρων e 21 ἡ ἀγία σύνοδος I 25 βεροίας B 28 μεγαλοπρεπέστατοι καὶ om. B^o
τούτου B 29 Ῥωμαίων B^o ἐστὶ M^{corr} om. MB 30/31 praecedebat interlocutio Latina lega-
torum, sequebatur interpretatio Graeca 32 Λουκίνσιος BKP Λουκηνσιος M ut solet 33 ἀπο-
στολικῆς καθέδρας MB ἐκκλησίας KP Ῥώμης om. γ πρεσβυτερίου Ity 34 βαθμὸν [βα-
θμῶν M βαθμοῦ y] φέρειν MKP κατέχειν βαθμὸν B δὲ καὶ B ἐκ pqr 35 ἀποκινεῖν e
ὀφείλουσιν ἔχειν dP δὲ καὶ B 36 τῆς ἐπισκοπῆς M^{corr} I pqrty P ἐπαναστρέψουσιν M

- 50 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὗτοι οἱ λεγόμενοι ἀπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίας εἰς τὴν τοῦ πρεσβυτέρου τάξιν κατεληλυθέναι εἰ μὲν ἀπὸ εὐλόγων τινῶν αἰτίων καταδικάζονται, εἰκότως οὐδὲ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἐντὸς ἄξιοι τυγχάνουσιν εἶναι τιμῆς· εἰ δὲ δίχα τινὸς αἰτίας εὐλόγου εἰς τὸν ἡττονα κατεβιβάσθησαν βαθμὸν, δίκαιοι τυγχάνουσιν, εἴ γε ἀνεύθυνοι φανείεν, τὴν τῆς ἐπισκοπῆς ἀναλαβεῖν ἀξίαν τε καὶ ἱερωσύνην.
- 51 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Κάγῳ τὰ αὐτὰ τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ ὁσιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις συντίθεμαι περὶ τῶν ἀπὸ ἐπισκόπων εἰς L IIII 55 πρεσβυτέρους μετατιθεμένων.
- 52 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Κάγῳ τὰ αὐτὰ 10 λέγω περὶ τῶν τοιούτων.
- 53 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς ἐγγράφως τυπωθείσιν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τε Ῥωμαίων καὶ τοῦ τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου.
- 54 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἀκολουθῶ τῇ 15 ψήφῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν προδηλωθέντων τῇ τε τῆς δικαίας γνώμης αὐτῶν ἀποφάσει.
- 55 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶων πόλεως τοποτηρῶν καὶ αὐτὸς τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ τῆς Ῥωμαίων εἶπεν· Ἀνακόλουθόν ἐστι καὶ ἀσεβὲς χειροτονηθέντας κανονικῶς ἐπισκόπους καὶ προθύμως τὴν χειροτονίαν δεξαμένους πάλιν 20 τῆς τοῦ πρεσβυτέρου παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν κανόνων τάξιν ἀπολαύειν ἀξίας· εἰ δὲ, οἷα εἰκός, κατηγοροῦνται ὡς ἁλόντες ἐπὶ τισὶν ἐγκλήμασιν, δοκιμάσει ἡ ἁγία σύνοδος τὴν ἀκρίβειαν τοῦ πράγματος καὶ τῆς ἀληθείας φωτισθείσης ἐντὸς γενήσονται τῆς ἐπισκοπικῆς τιμῆς· οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν ἐλάττονα βαθμὸν μείζονος ἀξίας καθεστάναι διάδοχον.
- 56 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Ὁ μὴ ὢν ἄξιος ἐπίσκοπος 25 εἶναι οὐδὲ πρεσβύτερος εἶναι δύναται ἄξιος.
- 57 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Δικαία ἡ κρίσις τῶν πατέρων. Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν· οἱ πατέρες δικαίως ἐψήφισαν· ἡ ψῆφος τῶν ἀρχιεπισκόπων κρατεῖτω.
- 58 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ ἀρέσαντα τῇ ἁγίᾳ 30 συνόδῳ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον βέβαια φυλαττέσθω.
- 59 Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· Ὑπὲρ τοῦ μηδὲ τὴν ὑμετέραν ἐξουσίαν αἰτίαςιν παρ' ἐκάστου προσώπου δέχεσθαι καὶ κάμνειν μήτε ἡμᾶς συντρίβεσθαι δεόμεθα ὥστε ἀργῆσαι ἀναντιρρήτως τὰ ἐπὶ βλάβῃ τῶν κανόνων πραγματικὰ πραχθέντα τισὶν ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ, κρατῆσαι δὲ τοὺς κανόνας διὰ πάντων M VII 97 (οὕτω γὰρ καὶ ἡ πίστις φυλάττεται καὶ ἐκάστη ἐκκλησία ἔξει τὸ ἀσφαλές) καὶ μὴ ἐξεῖναι 36 παρὰ κανόνας χειροτονεῖν τινας.
- 60 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἰ πᾶσα ἡ ἁγιωτάτη σύνοδος συναινέῃ τῇ αἰτήσῃ Κεκροπίου τοῦ εὐλαβέστατου ἐπισκόπου, διδασκέτω.

M, B [= abo]. K [= abcdefhlpqrstuzy] et P [27—31]

1 εὐσεβέστατος ez ἐπίσκοπος 1 2 ἐπισκοπῆς Iriqt P πρεσβυτέρου γ 3 αἰτίων
 τινῶν t αἰτίων ehiP τινῶν d τοῦ om. cdehP πρεσβυτέρου mqtγ 4 τιμῆς ἐντὸς — εἶναι t
 τιμῆς εἶναι Iry 5 εἶεν dP 6 ἀναλαβεῖν MBy ἐπαναλαβεῖν abcdefhlpqrz P ἀναλαβεῖν κρίναντες Irt
 7 Ἱεροσολύμων MBh 7/8 ὁσιωτάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις B^o 8 καὶ εἰς B^b 9 μεταθεμένων B^{bo}
 10 ἁγίων — τῶν B^b om. MB^{ao} 19 τῆς Ῥωμαίων om. B^b 21 ἀπολαβεῖν ἀξίως M 22 δοκι-
 μάσει M 24 οἷα ὄντες M 26 δύναται εἶναι B^o 27 ἅπαντες u εὐλαβέστατοι om. ty
 ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἄρχοντες u 27/28 Δικαία — ἐψήφισαν om. l 28 ἐψηφίσαντο K [practer l]. P
 κρίσις dP 28/29 πῶν Irt 30 μεγαλοπρεπέστατοι καὶ om. B^o ἀρεστὰ eri 31 βέβαια
 om. rti αἰώνῳ B^o φυλάττεσθαι z 39 συναινέσει B^o διδασκέσθω B^o

- 61 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. ὅλα τὰ πραγματικά ἀργήσει. οἱ κανόνες κρατεῖτωσαν καὶ τοῦτο παρ' ὑμῶν γένηται.
- 62 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατὰ τὴν ψῆφον τῆς ἀγίας συνόδου καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πάσαις ἐπαρχίαις τὰ τῶν κανόνων κρατεῖτω.
- 63 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων. αὕτη δικαία κρίσις. οἱ δίκαιοι δικαίως ἔκριναν.
- 64 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ διαλαληθέντα ἔργω παραδοθήσεται. Ῥῶ ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

20 Προσφωνητικὸς παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ φιλόχριστον βασιλέα Μαρκιανόν, ὅτι οὐ καινοτομῶν τι κατὰ τῆς ἐν Νικαίαι πίστεως νῦν ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων ἐποίησατο τὴν ἐπιστολὴν τὴν πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις ἐπίσκοπον τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανόν, ἀλλὰ τοῖς ἀγίοις πατράσιν ἀκολουθῶν τοῖς καὶ μετὰ τὴν μεγάλην σύνοδον τὴν ἐν Νικαίαι τὰς κατὰ καιρὸν ἀναφύεισας αἰρέσεις ὁμοιοτρόπως ἐλέγξασιν

15

Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς ὑμετέρας βασιλείας ἐπάξιον τῆς τῶν ὑπηκόων ἐκ τῶν τῶι θεῷ προσσηκόντων ἐπιμελείας κατάρχεσθαι καὶ πρῶτον ἐξ εὐσεβείας κατὰ τοῦ διαβόλου συγκροτῆσαι στρατόπεδον, ὅθεν ἄτρωτον ὑμῖν ἐκ πλάνης ὁ θεὸς ἐπενόησε πρόμαχον καὶ τὸν τῆς Ῥωμαίων πρὸς νίκην ἡντρέπισε πρόεδρον, τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτὸν πανταχόθεν περισφίγγας διδάγμασιν, ἵνα ὡς ὁ θερμὸς τῶι πόθῳ Πέτρος μαχόμενος ἅπαν πρὸς θεὸν ἐφελκύσῃται νόημα. ἀλλὰ μή τις τῆς πίστεως αὐτοῦ τὴν ὁμόνοιαν παραιτού-
 M VII 457 μενος καὶ τῆς οἰκείας ἀπάτης τὸν ἔλεγχον ἐπικαλύπτειν πειρώμενος ὡς ξένην τινὰ καὶ τοῖς κανόσιν οὐ νενομισμένην τῆς ἐπιστολῆς διαβάλλῃ τὴν σύνταξιν, ὡς οὐκ ἐξὸν εἶναι λέγων ἐκθεσὶν τινὰ πίστεως παρὰ τὴν ἐν Νικαίαι τῶν πατέρων γενέσθαι. μίαν μὲν γὰρ ὡς ἐν κεφαλῇ τὴν τῶν διδασκαλίαν ὁ τῆς ἐκκλησίας εἶναι παρακελεύεται νόμος, ἣν ὡς κοινὸν ἐξ ἀγίων σύνθημα τοῖς μουυμένοις πρὸς τὴν τῆς υἱοθεσίας παρεγγυῶμεν ἀσφάλειαν· πρὸς δὲ τοὺς ἀντεροῦντας ποικίλοι τῶν ἀγώνων ἡμῖν ἀφορμαὶ παραδέδονται τοῖς ὑπ' αὐτῶν ψευδῶς ἐπαγομένοις παρὰ τῶν εὐσεβοῦντων προσαρμοζόμενοι. τοῖς μὲν γὰρ οἰκείοις ἀρκεῖ πρὸς ὠφέλειαν ἢ τῆς πίστεως ἀπερίεργος κατανόησις εἰς συγκατά-
 L III 822 θεσιν τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων τοὺς εὐγνωμονοῦντας προσάγουσα, τοῖς δὲ τὴν ὀρθὴν διαστρέφειν πειρωμένοις διδασκαλίαν δεῖ πρὸς ἕκαστον ὧν αὐτοὶ κακῶς γεννῶσι, προσαπαντᾶν καὶ ταῖς αὐτῶν μηχαναῖς ἀντιτάττειν τὰ πρόσφορα. εἰ μὲν οὖν ἅπαντες τῶι τῆς πίστεως ἠρκοῦντο συνθήματι καὶ τῆς εὐσεβείας οὐκ ἐκαινοτόμουν τὴν τρίβον, ἔδει τοὺς τῆς ἐκκλησίας μηδὲν τῶι συμβόλῳ προσεπινοεῖν εἰς ἀπόδειξιν· ἐπεὶ δὲ πολλοὶ τῆς εὐθείας πρὸς τὰς τῆς πλάνης ἐξόδους ἐκτρέπονται καὶ τινὰ πορείαν ἑαυτοῖς ἐπι-
 33 νοοῦντες τῶι ψεύδει, ἀνάγκη καὶ ἡμᾶς τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ἐπιστρέφειν εὐρέμασιν καὶ ταῖς αὐτῶν ἐπινοαῖς ἀντιτάττειν τὸν ἔλεγχον, οὐχ ὡς τι λείπον τῇ πίστει και-
 34 νουργοῦντας ἀεὶ πρὸς εὐσέβειαν, ἀλλ' ὡς τοῖς παρ' ἐκείνων καινοτομουμένοις ἐπινουοῦντας

M. B [= abo]. WΦ [inde a 10]

3 μεγαλοπρεπέστατοι καὶ om. B^o 6 αὐγούστης B 8 λαληθέντα B^o 9 Ῥῶ — ἀνέγνω om. B^o
 10 ἀγίας τετάρτη W εὐσεβέστατον καὶ om. W εὐλαβέστατον MB^b, corr. M 11 καὶ κατὰ BW
 πίστεως om. B^o 15 ἐλέγξασιν W 18 ἡμῖν Φ praeter unum codicem ὁ θεὸς om. W
 ἐπενόησε BWΦ ἐποίησεν M 19 εὐτρέπισε B 20 πέτρῳ B^b 22 τὸν ἔλεγχον MBW Φι *adversus* Φ^{ac}
 24 ἐκθεσιν — γενέσθαι BW τινὰ παρὰ τὴν — γενέσθαι πίστεως ἐκθεσιν M 25 ἐν om. B^b τῆς M
 τριακοσίων δεκαοκτῶ B 26 *nobis praecipit* Φι 27 ἀγώνων Φ ἀγίων MBW ἡμῶν B^o
 παραδίδονται B^o 28 προσαρμοζόμενον B^b 31 κακῶς om. BW 33 ἠρκοῦντων B^b
 33/34 οὐκ — ἐκκλησίας om. B^o 35 ὁδοῦ BIV ἐντρέπονται B^o κενὴν W 36 καὶ om. Φ

τὰ πρόσφορα. καὶ ἵνα τῷ ὑμετέρῳ κράτει γένηται κατάδηλον τὸ λεγόμενον, αὐτῶν τῶν τῆς πίστεως ῥημάτων ἀρξώμεθα, τὰς τῶν πατέρων, ὡς ἕκαστος ἔχει περὶ αὐτῶν, παρατιθέντες ἐννοίας.

Εἶπεν ἡ πίστις· πιστεύω εἰς ἓνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ὁμοούσιον τῷ πατρί. τοῦτο τέλειον τοῖς εὐγνωμονεῖν πειρωμένοις πρὸς ὁμολογίαν τὸ ῥῆμα, μίαν τοῦ υἱοῦ πρὸς πατέρα τῆς θεότητος ὑποφαίνον τὴν φύσιν, ὥστε μὴ ἄλλης μὲν οὐσίας τὸν υἱόν, ἑτέρας δὲ τὸν πατέρα προσεπινοεῖν τῷ φρονήματι καὶ ταῖς Ἀρείου κατὰ τῆς εὐσεβείας κακοτεχνίαις συμφέρεσθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ Φωτεινὸς καὶ Μάρκελλος ἑτέραν κατὰ τοῦ υἱοῦ βλασφημίαν ἐκαινοτόμησαν, οὐκ εἶναι τοῦτον παντελῶς ταῖς συκοφαντίαις ἀρνούμενοι, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα καλεῖσθαι δια- 10 βεβαιούμενοι καὶ μέχρι μόνον φωνῆς τῶν κλήσεων τὸ διάφορον ὀριζόμενοι, τὸ τῶν τριῶν ὑποστάσεων οἱ πατέρες ἀντεισήγαγον δίδαγμα, οὐκ ἔξωθεν τῆς γραφῆς αὐτοῖς ἀναπλάσσοντες τὸ ἐφεύρεμα οὐδὲ τῆς πίστεως ὡς ἀτελῆ παραδραμόντες τὴν ἐννοιαν, ἀλλ' αὐτὴν ταῖς θεοπνεύστοις σαφηνίζοντες ῥήσεσι καὶ τῷ τοῦ ὁμοουσίου καλῶς ἐπαγωνιζόμενοι πράγματι καὶ δεικνύντες ὡς μίαν ἐπὶ δύο προσώπων ἡμῖν οὐσίαν ἡ πίστις 15 ἐξέθετο, οὐκ αὐτὴν τοῦ υἱοῦ τὴν ὑπαρξιν παρεγράψατο.

Πάλιν ἔφη καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀρκοῦσαν τοῖς εὐσεβέσι τῆς τοῦ πνεύματος θεολογίας παραδοῦσα τὴν ἐννοιαν. ἡ γὰρ ὁμοίως τῷ πατρί καὶ υἱῷ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ πιστεύειν διαγορεύσασα δῆλον ὅτι ὡς εἰς θεὸν ἔχειν τὰς ἐλπίδας ἐπέταξεν, μίαν ἐν τριάδι φύσιν τοῖς παραδεχομένοις γνωρίζουσα. ἀλλ' ἐπειδὴ περ ἀπλήν ἡ 20 πίστις τηνικαῦτα τοῦ πνεύματος τὴν διδασκαλίαν ἐξέθετο, οὐδενὸς οὐπω περὶ αὐτοῦ προσερίζοντος, οἱ τῆς Ἀρείου σποράς, ἐν ἑαυτοῖς τὴν λύμην φυλάξαντες, τοῖς περὶ τοῦ υἱοῦ στενωθέντες ἐλέγχοις ἐπὶ τὸ πνεῦμα τὴν βλασφημίαν μετήνεγκαν ἀναπρόδεικτον αὐτοῖς εἶναι τὴν συκοφαντίαν οἰόμενοι καὶ τὴν τοῦ κτίσματος εὐτέλειαν αὐτῷ τολμηρῶς ἐπεφήμισαν. ὁθεν οἱ μετὰ ταῦτα τῆς ἀληθείας ὑπερασπίζοντες τὴν αὐτῶν λύμην 25 ταῖς ἀντιμυχαναῖς ἀπεσείσαντο, κύριον αὐτὸ καὶ θεὸν καὶ ἐκ πατρὸς ἔχον τὴν ἐκπόρευσιν κατὰ τὴν τῆς πίστεως διάνοιαν ἀποφαίνοντες.

Οὕτω μὲν οὖν οἱ κατὰ τῆς θεότητος τολμηταὶ εὐσεβείας προσωπείῳ κατὰ τῆς L IIII 823 πίστεως τὴν πίστιν ὀρύττοντες τοῖς τῆς τριάδος συνηγόροις ἐάλωσαν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ καλῶς τῇ πίστει περὶ τῆς οἰκονομίας τεθέντα ταῖς αὐτῶν ἑτεροσκευωρίαις ἀνατρέπειν 30 προέθεντο, πάλιν ἡ χάρις καὶ πρὸς τὴν τούτων ἔφοδον ἡμῖν ἀνέδειξε στρατηγούς δεικνύντας ὡς ἐντελῆ τε καὶ θεῖα καὶ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου φιλάνθρωπίας ἐπάξια τὰ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ συμβόλου τυγχάνει νοήματα. ἔφη γάρ· κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα, τῷ μὲν κατελθόντα τὴν ἐκούσιον τῆς ἐξουσίας ὑπογράφοντα συγκατάβασιν, τῷ δὲ σαρκωθέντα τὴν ἀληθῆ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς ἀνάληψιν 35 ὑποφαίνοντα καὶ τῆς ἐκ παρθένου καθ' ἐνωσιν γεννήσεως τὴν ἀπόδειξιν ἐνδεικνύμενα, τῷ δὲ ἐνανθρωπήσαντα τὴν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος ἐν αὐτῷ τῆς ἡμετέρας φύσεως συμπλήρωσιν παρεχόμενα. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως πολυσχιδῇ τοῖς ἀνθρώποις ἐντεῦθεν ὁ πονηρὸς τὴν ἀπώλειαν ἐπενόησεν, τῆς εἰς ἡμᾶς ὡς ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ προνοίας τὸ κε- 30 φάλαιον ἀφαρπάζειν βουλόμενος, καὶ τοὺς μὲν ἔπεισε τὴν ἐκ παρθένου κατὰ τὸ ληφθὲν M VII 461

M, B [= abo], WΦ

2 ἀρξώμεθα MB ^o	4 ἡμῶν om. W	5 καὶ τοῖς B ^o	6 τὸ om. B ^o	τὸν πρᾶ B ^o
ἀποφαίνον B ^o ὑποφαίνων W	11 μόνῃ W	12 δίδαγμα MW	δόγμα B	12/13 ἀναπλάσσουν B ^o
13/14 ἀλλὰ τὴν B ^o	14 τῷ] τὸ M	15 ὡς] καὶ B ^b	18 ἡ] εἰ B ^o Φ	καὶ [καὶ τῷ B ^o] υἱῷ
καὶ B ^o W	20 ἀπλή B ^o	21 οὐδὲν B ^b	23 στεφανωθέντες W	25 ἐπευφήμησαν B ^o
om. BW	ἐχων B ^b	27 ὑποφαίνοντες W	31 προέθετο B ^o	32 τε om. B ^o
33 τυγχάνειν B ^o	36 τῆς] τὴν B ^b	37 ἐκ om. B ^b	ὑμετέρας B ^o	φύσεως om. B ^o
38 ἐκπλήρωσιν B ^o	πολυσχιδῇ B ^o			

ἀπαρνείσθαι γέννησιν, ὡς ἐν τιμῇ δῆθεν καὶ φειδοὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἀξίας τὴν θεοτόκος τοῦ γένους ὑποκλέπτων φωνήν, τοὺς δὲ κατ' αὐτῆς ἀνέδην τῆς τοῦ μονογενοῦς θεότητος ὥπλισε πρὸς ἀσέβειαν, τρεπτὴν καὶ παθητὴν αὐτὴν ὑποπείσας ἀνακηρύττει τοῖς ῥήμασι, μεριστῆς κακῶν ὑπηρέταις ἀξίοις διανέμων τὰ βλάσφημα, ὥστε τοὺς μὲν τῆς ληφθείσης μορφῆς ἀνελεῖν τὰ γνωρίσματα, τοὺς δὲ μέχρι σαρκὸς μόνης ὁμολογῆσαι τὴν ἑνωσιν καὶ τοὺς μὲν τῆς ψυχῆς τὴν ἰατρειάν ἀρνήσασθαι, τοὺς δὲ ταύτην δίχα νοῦ παρεῖναι λέγειν τῷ σώματι καὶ τοὺς μὲν τὸ τῆς ἐνώσεως διασπᾶσαι μυστήριον καὶ ψιλὸν ὡς ἐπὶ προφήτου τινὸς εἰπεῖν τὸ φαινόμενον, τοὺς δὲ τὸ τῶν φύσεων παραιτεῖσθαι διάφορον καὶ μηδὲν τῆς τοῦ σωτῆρος θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος καταλιπεῖν ἰδίωμα, φύρειν δὲ ἅπαξ ἀπλῶς ἅπαντα τῆς οἰκονομίας τὰ πράγματα. ἀλλ' οὐκ ἔλαθεν τὸν ἀκοίμητον ὁ τῆς φύσεως ἐχθρὸς ὀφθαλμόν, ἀλλ' ὡς φωστῆρας εὐθύς τοῖς ἐν πλάνῃ τοὺς πατέρας ἀνέδειξεν τῆς πίστεως ἅπασιν ἀναπτύσσοντας τὴν διάνοιαν καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως ἀκριβῶς τὴν εὐεργεσίαν κηρύττοντας, πῶς ἄνθρωπος ἐκ μήτρας τῆς οἰκονομίας κατήρτισται τὸ μυστήριον, πῶς καὶ θεοτόκος διὰ τὸν τὴν παρθενίαν αὐτῇ καὶ μετὰ τὴν κύησιν χαρισάμενον καὶ θεοπρεπῶς τὴν μήτραν σφραγίσαντα καὶ κατὰ ἀλήθειαν μήτηρ διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἦν ἐδάνεισεν σάρκα τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων ἡ παρθένος ὠνόμασται, πῶς ἀνέτειλεν ἐκ τῆς Ἰεσσαὶ ῥίζης ὁ κύριος, πῶς σπέρματος Ἀβραάμ ὁ ποιητῆς ἐπελάβετο, πῶς τῆς ἡμετέρας ἐν αὐτῷ φύσεως τὴν ἀπαρχὴν ἐπεδείξατο, πῶς θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος (τέλειος) ὁ μονογενὴς ἀναπέφανται, πῶς ἐν αὐτῷ τῶν φύσεων μεμαρτύρηται τὸ διάφορον, πῶς τοῦ προσώπου τὸ μοναδικὸν ἀποδέδεικται, πῶς Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, πῶς πρόσφατος καὶ αἰδιός, πῶς οὐράνιος καὶ ἐπίγειος, πῶς ὁρατὸς καὶ ἀόρατος, πῶς ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ὁ αὐτὸς τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, πῶς ὁ αὐτὸς ἀπαθὴς ὡς θεὸς καὶ παθητὸς ὡς ἄνθρωπος ἀποδέδεικται. τούτοις οἱ πατέρες τὸν πονηρὸν κατηγονίσαντο τοῖς ῥήμασιν· ταύτην ἐπὶ τῷ συμβόλῳ κατὰ τῶν συκοφαντεῖν ἐγχειρούντων τὴν συνηγορίαν πεποιήνται, οὐκ ἄλλο τῆς πίστεως ἡμῖν πρὸς ὁμολογίαν ἐπεισάγοντες σύνθημα, ἀλλὰ τὸ κακῶς παρ' ἐχθρῶν παραποιούμενον διασώζοντες καὶ τοῖς κατὰ καιρὸν ὑφαρπάζειν ἐπιχειροῦσι παραταττόμενοι καὶ τῶν οἰκείων ἕκαστοι φύλακες πρὸς σωτηρίαν γινόμενοι. οὕτως ὁ μέγας Βασίλειος ὁ τῆς χάριτος ὑπηρέτης τὴν τῶν ὑποστάσεων ὡς ἐν ἐπιστολῇ σαφηνεῖαν διηυκρίνησεν καὶ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀκριβῆ διδασκαλίαν παρέδωκεν, ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν συνποιμένων ἀπαιτήσας τὴν συγκατάθεσιν· οὕτως Δάμασος τὸ τῆς Ῥώμης πρὸς δικαιοσύνην καλλώπισμα τοῖς πρὸς Παυλῖνον τὴν οἰκονομίαν διήρθρωσεν γράμμασι, πείσας τοῖς καλῶς κριθεῖσι τοὺς τῆς αὐτοῦ κοινωνίας μετέχειν βουλομένους ἐπιψηφίσασθαι· οὕτως οἱ μετὰ ταῦτα πανταχῇ ποικίλως ἐπὶ τοῖς τῶν αἰρετικῶν ἄθροισθέντες καινίσμασι κοινὴν ὡς σύμψυχοι τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως ψῆφον ἐξήνεγκαν, ἅπερ ἀδελφικῶς ἑαυτοῖς ἐδοκίμασαν, ταῦτα τρανῶς τοῖς ἀποῦσι διαπορθμεύσαντες. καὶ οἱ μὲν ἐκ Σαρδικῆς κατὰ τῶν Ἀρείου λειψάνων ἀγωνισάμενοι τοῖς ἐν Ἀνατολῇ τὴν κρίσιν ἐξέπεμπον, οἱ δὲ ἐνταῦθα τὴν Ἀπολιναρίου λύμην φωράσαντες τοῖς ἐν Δύσει τὴν ψῆφον ἐγνώριζον, καὶ τῶν μὲν Ὁσίου ἐξῆρχε τῆς γνώμης, τῶν δὲ Νεκτᾶριος σὺν Γρηγορίῳ τὴν ἡγεμονίαν ἤρατο. οὕτως ἐν Ἐφέσῳ

M, B [= abo], WΦ

1 θεοτόκον B ^o	3 εὐσέβειαν B ^b	ὑποπείσας B ^b	4 μεριστῆς MWΦ μεριστὰ τοῖς B
5 τὴν om. B ^b	7 διασπᾶσθαι B ^{bo}	11 ἐχθρὸν B	13 κατήργηται B ^b
16 τῷ δεσπότῃ B ^o	17 ὁ κύριος om. Φ ⁺	ποιητῆς M <i>mundi conditor</i> Φ καὶ BW	18 ἀπαρχὴν MWΦ ἀρχὴν B
18/19 ἀναπέφανται B	18/19 <i>perfectus homo</i> Φ ἄνθρωπος MBW	19 ἀναπέφανται W ἀναπέφαται M	23 δ' om. B ^b
24 ἐφαρπάζειν [ἐπαρπάζειν B ^o] BW	24 καὶ τὸν B ^o	25 τοιαύτην B ^{ao}	27 παρὰ τῶν W
31 συμποιμένων BW	33 τοῦς] τὰ B ^o	34/35 ποικίλως πανταχῇ B ^o	30 διευκρίνησε B
			40 <i>sic est</i> Φ

τὸ περὶ τῆς θεοτόκου κριθέν ἐκυροῦτο τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς περὶ τῆς θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ κυρίου χρήσεσι μεθ' ὑπογραφῆς ἐπεψηφίζοντο, χειρὶ καὶ γλώττη τὴν τῶν φύσεων ἐν ἐνὶ προσώπῳ παριστῶντες ὁμολογίαν. εἰ δέ τις μέχρι τούτου στήναι τοῖς τῇ πίστει συνηγορεῖν βουλομένοις προστάττει τὴν ἄδειαν, μάλιστα μὲν τοῖς αἰρετικοῖς τοῦτο νομοθετεῖται τὸ πρόσταγμα, <ὁ> ἐκείνους παύσει τῆς ἀδικίας, μὴ τοὺς ποι- 5 μένας τῆς ἀντιλήψεως. πᾶς γὰρ νόμος τοῖς πονηροῖς ἀπαγορεύει τὴν ἁμαρτίαν, οὐ τοὺς κριτὰς ἀπείργει τῆς ἐξουσίας. ἄλλως τε μανθανέτωσαν ὡς καὶ νῦν ἔξεστιν ἀμφισβητήσεως φουίσης ταῖς τῶν πατέρων ἐρμηνείαις τὴν ἡμετέραν ἐπισυνάπτειν ὁμολογίαν καὶ πείθειν ὡς οὐκ ἀπαίδον τῆς ἐκείνων διανοίας ἐπιδεικνύμεθα φρόνημα, ἀλλὰ μάρτυσιν αὐτοῖς πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας πίστεως βεβαίωσιν χρώμεθα. οὕτως τοῖς Ἀθανασίου 10 πρὸς Ἐπίκτιτον φιλοτιμούμεθα γράμμασιν· οὕτως ὡς οἰκείαν Γρηγορίου τὴν πρὸς Κληδόνιον ἐπιστολὴν περιφέρομεν. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; εἰ γὰρ τὸ δι' ἐπιστολῶν τὸ τῆς ἐκκλησίας σαφηνίζεσθαι φρόνημα πρὸς ἐκάστην ζήτησιν μέμφεως ἄξιον, αὐτὸν ἂν τις πρῶτον τὸν μακάριον γράψαιτο Κύριλλον, ὃς τοῖς ἑαυτοῦ γράμμασι τοῖς τῆς Ἑώιας τὸ οἰκεῖον ἐτράνωσε φρόνημα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν μέγαν τῇ αὐτῇ τις ἂν 15 Πρόκλον περιβάλῃ γραφῇ τὸν πρὸς Ἀρμενίους τόμον τοῖς τῆς αὐτῆς Ἀνατολῆς εἰς L III 827 συμφωνίας ἀπόδειξιν διαπέμψαντα. κοινωνήσῃ δὲ τῆς αἰτίας καὶ ὁ σοφὸς τῆς Ἀν- M VII 465 τιοχέων Ἰωάννης, ὃς τῶν αἰρετικῶν τὰς λοιδορίας ἀποσειόμενος καὶ τῆς ἀποστολικῆς διδασχῆς τὸ εὐθὲς ἐνδεικνύμενος τῆς Ἑώιας ὡς ἐκ μιᾶς γλώττης τῶι ὁσίῳ Πρόκλῳ καὶ τῶι τῆς οἰκουμένης τὰ σκῆπτρα διέποντι τὴν ὁμολογίαν ἐξέπεμψεν. μὴ τοίνυν ἡμῖν 20 τοῦ θαυμαστοῦ τῆς Ῥώμης προέδρου τὴν ἐπιστολὴν ὡς καινοτομίας ἔγκλημα προφερέτωσαν, ἀλλ' εἰ μὴ σύμφωνος ταῖς γραφαῖς, ἐλεγχέτωσαν, εἰ μὴ τοῖς προλαβοῦσι πατράσιν ὁμόδοξος, εἰ μὴ πρὸς δυσσεβῶν κατηγορίαν γεγένηται, εἰ μὴ τῆς ἐν Νικαίαι πίστεως τὴν συνηγορίαν ἐνδείκνυται, εἰ μὴ τῶν καινοτομεῖν ἐπιχειρούντων ἀνατρέπει τὸ μύθευμα, εἰ μὴ τὴν τῶν ματαιοφρονούντων καταγωνίζεται τερατείαν. εἰ γὰρ 25 τις τῶν πατέρων παραχαράττει τὴν ἔννοιαν, οὗτος τῶν τῆς παραβάσεως εὐθυνῶν ὑπόχρεως, οὐχ ὁ τῆς παραβάσεως ἐπιφέρων τὸν ἐλεγχον. ὁ μὲν γὰρ ἐξ οἰκείας γνώμης οὐδενὸς μαχομένου τοῖς αὐτοῦ ῥήμασι φιλοτιμούμενος ἔκθεσιν, οὗτος ὡς ἀλαζῶν ἂν εἰκότως ἀλίσκοιτο, ὁ δὲ τοῖς κακῶς φρονεῖν ἐγνωκόσι μαχόμενος τῇ τῶν ἐχθρῶν ἐπινοίᾳ προσαρμόζει τὴν γλῶτταν, τὰ παρ' ἐκείνων κακῶς ἐπαγόμενα τοῖς τῆς ἀληθείας δια- 30 λύειν πειρώμενος. ἀλλ', ὦ φιλόχριστοι καὶ τῆς ἁνωθεν ὑμῖν κληρωθείσης βασιλείας ἐπάξιοι, τῇ πίστει τὸν εὐεργέτην ἀμείψασθε καὶ τῇ περὶ τὴν ὁμολογίαν σπουδῇ τῆς τιμῆς τὴν εὐγνωμοσύνην ἐνδείξασθε, τῶν μὲν πονηρῶν τὰς ὁρμὰς ἀνακόπτοντες, πᾶσι δὲ τῆς εὐσεβοῦς ὁμολογίας τὴν συμφωνίαν βραβεύοντες καὶ καθάπερ σφραγίδα τῶν εὐσεβῶν διδασμάτων τῇ παρ' ὑμῶν ἀθροισθείσῃ συνόδῳ τῆς Πέτρου καθέδρας βε- 35 βαιοῦντες τὸ κήρυγμα. θαρρεῖν γὰρ χρή τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν ὡς οὐδὲν τῆς πάλαι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καταγγεληθείσης πίστεως ὁ θεοφιλὴς τῆς Ῥώμης παρακεκίνηκε πρόεδρος. καὶ ἵνα μηδεμίᾳ τοῖς ἐκ φθόνου τὸν ἀποστολικὸν ἄνδρα δια-

17—20 cf. *Vigilius Coll. Auell.* 83, 212: *dum in relatione quam . . . ueneranda synodus prae memoriae Marciano tunc imperatori transmisit, . . . litterae Antiocheni Iohannis cum Orientali synodo ad beatum Proclum et ad Theodosium tunc piissimae recordationis principem destinatae uenerabiliter memorentur*

M, B [= abo], WΦ

2 ἐψηφίζοντο BbW

4 διάνοιαν B^o

μέντοι τοῖς B^b

5 ὁ addidi

7 ἔξεστιν] ἔδει B^o

8 διδασκαλίᾳ B^o

9 ἀπάδων B^o

11 ἐπίκτιτον M

11/12 τὴν — κληδόνιον γρηγορίου B^b

14 αὐτοῦ MW

16 *eisdem Orientalibus*

Φ τῆς ἀνατολῆς BW

αὐτῆς ἀνατολῆς M

18 ὃς —

ἀποσειόμενος om. W

λοιδορίαν M

21/22 προσφερέτωσαν B^{bo}

23 τῆς] τοῖς B^b

25 τὴν

om. B^b μὴ τῶν — καταγωνίζεται τὴν W

26 εὐνοίαν W

26/27 τῶν — οὐχ ὁ om. B^o

31 ἡμῖν B^o

32 ἀμείψασθε [ἀμείψασθαι B^o] MBWΦ^{ac}

compensatis Φ^r

33 ἐνδείξασθε MBWΦ^{ac} *ostendistis* Φ^r

35 διδασμάτων MΦ δογμάτων BW

37 ῥωμαίων B^o

Acta conciliorum oecumenicorum. III. 1.

βαλεῖν πειρωμένοις καταλείπεται πρόφασις, τὰς συμφώνους τῇ ἐπιστολῇ τῶν ἁγίων πατέρων χρήσεις πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ ὑμετέρου κράτους ἐκ πολλῶν ὀλίγας παρατεθείκαμεν.

M VII 468 Ὅτι καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες δύο φύσεις ἐν Χριστῷ εἰρήκασιν καὶ τὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ θεὸν λόγον ὁμοούσιον ἡμῖν ἐκ Μαρίας κατὰ σάρκα γενόμενον

5

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τῶν πρὸς Εὐνόμιον

1 Ἐγὼ γὰρ καὶ τὸ ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχειν ἴσον δύνασθαι τῷ ἐν οὐσίᾳ θεοῦ
PG 29, 552 ὑπάρχειν φημί. ὥς γὰρ τὸ μορφήν ἀνειληφέναι δούλου ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς ἀνθρω-
πότητος τὸν κύριον ἡμῶν γεγενῆσθαι σημαίνει, οὕτω λέγων ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχειν
L III 830 τῆς οὐσίας τῆς θεικῆς παρίστησι πάντως τὴν ιδιότητα.

10

de fide 2, 78 Τοῦ μακαρίου Ἀμβροσίου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν βασιλέα Γρατιανόν

2 Φυλάτσωμεν διαφορὰν θεότητος καὶ σαρκός. εἷς ἐν ἑκατέρᾳ φθέγγεται υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ ἑκατέρα φύσις ἐστίν.

Τοῦ μακαρίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον

3 Φύσεις μὲν γὰρ δύο, θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα· υἱοὶ δὲ οὐ δύο οὐδὲ θεοί.
ep. 101
p. 180a

15

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ δευτέρου λόγου

4 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ ποιεῖ τοῖς αἰρετικοῖς τὴν πλάνην, ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίzeugξις.
or. 30 PG 36, 113 σημεῖον δὲ ὥς ἡνίκα αἱ φύσεις δίστανται ταῖς ἐπινοαῖς, συνδιαίρεται καὶ τὰ ὀνόματα.

Τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου ἐκ τοῦ κατὰ αἱρέσεων λόγου

20

5 Καὶ ὥσπερ οὐκ ἂν ἡλευθερώθημεν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας (καὶ τῆς κατάρας), εἰ μὴ
c. Arian. 2, 70 φύσει σὰρξ ἦν ἀνθρωπίνη, ἦν ἐνεδύσατο ὁ λόγος (οὐδὲν γὰρ κοινὸν ἦν ἡμῖν πρὸς τὸ
p. 296
M VII 469 ἀλλότριον), οὕτως οὐκ ἂν ἐθεοποιήθη ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὴ φύσει ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἀλη-
θινὸς καὶ ἴδιος ἦν αὐτοῦ ὁ λόγος ὁ γενόμενος σὰρξ. διὰ τοῦτο γὰρ τοιαύτη γέγονεν
ἡ συνάφεια, ἵνα τῷ κατὰ φύσιν τῆς θεότητος συνάψῃ τὸν φύσει ἄνθρωπον.

25

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

6 Διάκρινον λοιπὸν τὰς φύσεις, τὴν τε τοῦ θεοῦ τὴν τε τοῦ ἀνθρώπου. οὔτε γὰρ κατ' ἐκπτώσιν θεοῦ γέγονεν ἄνθρωπος οὔτε κατὰ προκοπὴν ἐξ ἀνθρώπου θεός. θεὸν γὰρ λέγω καὶ ἄνθρωπον· δὸς τὰ παθήματα τῇ σαρκί, δὸς τὰ θαύματα τῷ θεῷ.

1 extat apud Theodoretum eranist. 2, 146 et in florilegio cod. Vaticani 1431 II 32 [Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. XXXII 6 p. 38] 2 ex simili versione extat Theodoret. eran. 2, 142, cf. exc. Ephes. XIII 3 cf. exc. Ephes. XIII. Theodoret. eran. 2, 147. floril. cod. Vatic. II 15. Gelas. de duab. nat. 19 4 cf. Theodoret. eran. 2, 149 5 cf. Theodoret. eran. 2, 136 6 accurate consonant floril. Vatic. II 21, cf. Theodoret. eran. 1, 66 et Gelas. 27

M, B [= abo], WΦ

1 καταλείπεται B^{ab}W τῇ om. M 2/3 παρατεθήκαμεν B^b 6 τοῦ B^b 7/8 δύνασθαι τῷ — ὑπάρχειν MW τῷ — ὑπάρχειν δύνασθαι B 8 τὸ BW τὴν M 9 τοῦ κῶ B^o ἡμῶν iv xū B^o 10 τῆς θείας οὐσίας Theodoret. flor. 12 utroque Φ 14 μακαρίου MBΦ^r ἁγίου WΦ^{ac} τοῦ θεολόγου MBW *episcopi Nazianzeni* Φ^r om. Φ^{ac} ἐκ τῆς B *ex epistula* Φ ἐν τοῖς MW 15 φύσις B^b γὰρ om. B^o ἐπειδὴ B^o 17 ἐκ τοῦ — δευτέρου λόγου BΦ ἐν τῷ — δευτέρῳ λόγῳ MW 18 ἐπι-zeugξις MW Theodoret. Φ ἐπίzeugξις ἐπαλλαττομένων τῶν ὀνομάτων διὰ τὴν σύγκρασιν [cf. Gregor.] B νοήματα M 20 τῶν αἱρέσεων B^o 21 καὶ — κατάρας Φ Theodoret. om. MBW 22 ἦν ἡ B^o ἦν² om. B^o 24 καὶ διὰ B^b 25 τῷ] τὸ B^o 27 διακρίνων B^o 28 *hominibus* Φ 29 λέγων B λέγει W

Ἀντιόχου ἐπισκόπου Πτολεμαίδος

7 Μὴ συγχέῃς τὰς φύσεις, καὶ οὐ νερκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν.

Τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας εἰς τὰ θεοφάνια

8 Τίς ὡς ἀληθῶς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει Ps. 105, 2
πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; τίς ἂν λόγῳ παραστήσειεν τῆς εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας 5
τὸ μέγεθος; ἀνθρωπίνη φύσις θεότητι συνάπτεται μενούσης ἐφ' ἑαυτῆς ἐκατέρας τῆς
φύσεως.

Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

PG 59, 80

9 Τί γὰρ ἐπάγει; καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, μόνον οὐχὶ λέγων· μηδὲν ἄτοπον 10h. 1, 14
ὑποπτεύσεως ἀπὸ τοῦ ἐγένετο· οὐ γὰρ τροπὴν εἶπον τῆς ἀτρέπτου φύσεως ἐκείνης, 10
ἀλλὰ σκηνώσιν καὶ κατοίκησιν. τὸ δὲ σκηνοῦν οὐ ταυτὸν ἂν εἴη τῇ σκηνῇ, ἀλλὰ
ἕτερον ἐν ἑτέρῳ σκηνοῖ, ἐπεὶ οὐδ' ἂν εἴη σκηνώσεις· οὐδὲν γὰρ ἐν ἑαυτῷ κατοικεῖ.
ἕτερον δὲ εἶπον κατὰ τὴν οὐσίαν. τῇ γὰρ ἐνώσει καὶ τῇ συναφείᾳ ἐν ἑστίν ὁ θεὸς λόγος
καὶ ἡ σὰρξ, οὐ συγχύσεως γενομένης οὐδὲ ἀφανισμοῦ τῶν οὐσιῶν, ἀλλ' ἐνώσεως ἀρρήτου
τινὸς καὶ ἀφράστου.

15

Τοῦ μακαρίου Ἀττικοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον ἐπιστολῆς

L III 831
M VII 472

10 Τί τοίνυν ἐχρῆν τὸν πάνσοφον πραγματεύσασθαι; μεσιτεῖαι τῆς προσληφθείσης
σαρκὸς καὶ ἐνώσει τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὸν ἐκ Μαρίας ἀνθρωπὸν ἐκάτερα γίνεται ὥστε
τὸν ἐξ ἀμφοῖν ἠνωμένον Χριστὸν θεότητι μὲν διατιθέμενον ἐπὶ τοῦ οἰκείου μείναι τῆς
ἀπαθοῦς φύσεως ἀξιώματος, σαρκὶ δὲ θανάτῳ προσομιλήσαντα ὁμοῦ μὲν ἀποδείξαι 20
τῇ ὁμοφύλῳ τῆς σαρκὸς φύσει τὴν κατὰ τοῦ θανάτου ὑπεροψίαν, ὁμοῦ δὲ καὶ κρατύνεσθαι
τῇ τελευτῇ τῆς καινῆς διαθήκης τὰ δίκαια.

Τοῦ μακαρίου Πρόκλου ἐξ ὁμιλίας τῆς εἰς τὸ παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς Ies. 9, 6
καὶ ἐδόθη ἡμῖν

11 Καὶ τὰς φύσεις τῷ λόγῳ διέλε καὶ τὴν ἑνωσιν τοῦ μυστηρίου θεολόγησον.

25

Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Νεστόριον ἐπιστολῆς

12 Καὶ ὅτι διάφοροι μὲν αἱ πρὸς ἐνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθεῖσαι φύσεις, εἰς δὲ 1, I 1, 1
ἐξ ἀμφοῖν Χριστὸς καὶ υἱός, οὐχ ὡς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνηρημένης διὰ τὴν ἑνωσιν. p. 27, 1

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην ἐπιστολῆς

13 Εἰς γὰρ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, κἄν ἡ τῶν φύσεων μὴ ἀγνοῖται διαφορά, ἐξ ὧν 1, I 1, 4
τὴν ἀπόρρητον ἑνωσιν πεπραχθαι φαμέν. p. 18, 26
31

Τοῦ αὐτοῦ

14 Ἐννοοῦντες τοίνυν τῆς ἐνανθρωπήσεως τὸν τρόπον, ὡς ἔφην, ὁρῶμεν ὅτι δύο 1, I 1, 6
φύσεις συνῆλθον ἀλλήλαις καθ' ἑνωσιν ἀδιάσπαστον ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως. ἡ p. 153, 16

7 eadem adfert Theodoret. eran. 2, 162 cf. Gelas. 60 8 eadem adfert Theodoret. eran.
2, 160 9 eadem adfert Theodoret. eran. 2, 158 10 = Theodoretus 2, 167 12 = Theodoretus
2, 167 13 = Theodoretus 2, 168 14 = Theodoretus 2, 168

M, B = [abo], WΦ

1 ἐπίσκοπος B^b 2 οὐκ ἐκλήσεις B^b 3 τοῦ μακαρίου om. Φ ἐπισκόπου φλαβιανοῦ BW
τὰ ἅγια W 6/7 τῆς φύσεως om. Φ^{ac} 8 ἁγίου WΦ^{ac} ἐκ — Ἰωάννην om. B^o 10 εἶπεν Φ^{ac}
12 post ἕτερον ab ipso excerptore omissum est ἕτερον γὰρ ἑτέρα σκηνῇ B^o 13 κατ' οὐσίαν B
τῇ BW τὸ M 14 ἀφανισμοῦ MBW Theodoret. *permixtione* Φ 16 *Attici Constantinopolitani*
episcopi Φ 20 φύσεως MΦ Theod. θεότητος BW θανάτου B^o 21 καὶ MΦ om. BW Theod.
27 ὅτι om. Φ^c 29 Ἰωάννην τὸν ἀντιοχείας WΦ^c *Antiochenum episcopum* Φ^{ac} 30 κἄν καὶ B^o
ἀγνοεῖται B^o 32 *item [om. Φ^c] eiusdem ex epistula ad Successum Diocaesariensis episcopum* Φ^{ac}

γὰρ σὰρξ σὰρξ ἐστὶ καὶ οὐ θεότης, εἰ καὶ γέγονε θεοῦ σὰρξ, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ λόγος θεός ἐστὶ καὶ οὐ σὰρξ, εἰ καὶ ἰδίαν ἐποίησατο τὴν σάρκα οἰκονομικῶς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας ἐπιστολῆς
 15 Δύο γὰρ φύσεων ἔνωσις γέγονεν, δι' ὃ ἓνα Χριστόν, ἓνα υἱόν, ἓνα κύριον ὁμολο-
 t. I 1, 4 p. 17. 14 γοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου ἔνώσεως ἔννοιαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν 5
 παρθένον θεοτόκον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι καὶ ἐξ αὐτῆς
 συλλήψεως ἐνῶσαι ἑαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ
 κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου

16 Καὶ καθάπερ τις ἐν μεταίχμῳ στὰς δύο τινῶν ἀλλήλων διεστηκότων ἀμφοτέρας 10
 PG 57. 26 ἀπλώσας τὰς χεῖρας ἐκατέρωθεν λαβὼν συνάψειεν, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐποίησεν, τὴν παλαιὰν
 τῇ καινῇ συνάπτων, τὴν θείαν φύσιν τῇ ἀνθρωπίνῃ, τὰ αὐτοῦ τοῖς ἡμετέροις.

L III 834 834 Ἐπιστολὴ σταλεῖσα παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῷ ἁγιωτάτῳ πάπῃ τῆς Ῥωμαίων
 PL 54. 952 ἐκκλησίας Λέοντι

21 Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη καὶ οἰκουμένη συνόδος ἡ κατὰ θεοῦ χάριν καὶ θέσπισμα τῶν 15
 εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων συναχθεῖσα ἐν τῇ Χαλκηδονέων μητρο-
 πόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ τῆς Ῥωμαίων ἀρχιεπισκό-
 Ps. 125. 2 πῳ Λέοντι. Ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλ-
 λιάσεως· ταύτην ὡς οἰκίαν ἡμῖν ἡ χάρις τὴν προφητείαν ἐφήρμοσεν, οἷς τὸ τῆς εὐσεβείας
 ἐβεβαιώθη κατόρθωμα. τί γὰρ πίστεως πρὸς εὐφροσύνην ἀνώτερον; τί τῆς δεσποτικῆς 20
 γνώσεως πρὸς χορείαν φαιδρότερον; ἦν αὐτὸς ἀνωθεν ἡμῖν ὁ σωτὴρ πρὸς σωτηρίαν παρ-
 Mt. 28. 19. 20 ἔδωκε φήσας· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς
 εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσ-
 κοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν, ἦν αὐτὸς ὥσπερ χρυσὴν
 Mt. 16. 16 σειρὰν τῷ προστάγματι τοῦ θεμένου καταγομένην εἰς ἡμᾶς διεφύλαξας πᾶσι τῆς τοῦ 25
 μακαρίου Πέτρου φωνῆς ἐρμηνεύς καθιστάμενος καὶ τῆς ἐκείνου πίστεως τοῖς πᾶσι τὸν
 μακαρισμὸν ἐφελκόμενος. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς ἀρχηγῶι σοι τοῦ καλοῦ πρὸς ὠφέλειαν
 χρησάμενοι τῆς ἀληθείας τοῖς τῆς ἐκκλησίας τέκνοις τὸν κληρὸν ἐδείξαμεν, οὐ κατ' ἓνα
 ἕκαστος ἐν παραβύστῳ τὴν διδασκαλίαν ποιούμενοι, ἀλλὰ κοινῶι πνεύματι, μιᾷ συμπνοίᾳ
 καὶ ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως τὴν ὁμολογίαν γνωρίσαντες. καὶ ἡμεῖς ἐν κοινῇ χορεῖαι, 30
 τοῖς πνευματικοῖς ὡς ἐν βασιλικοῖς δείπνοις ἐντρυφῶντες ἐδέσμασιν, ὅπερ διὰ τῶν σῶν
 γραμμάτων ὁ Χριστὸς τοῖς εὐωχουμένοις ἡντρέπισε, καὶ τὸν ἐπουράνιον νυμφίον ἐν
 Mt. 18. 20 ἡμῖν ὁρᾶν ἐδοκοῦμεν ἐνδισαιτῶμεν. εἰ γὰρ ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ
 αὐτοῦ ὄνομα, ἐκεῖ ἔφη εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῶν, πόσῃν περὶ φκ ἱερέας τὴν οἰκείωσιν ἐπε-
 δείκνυτο, οἱ καὶ πατρίδος καὶ πόνου τῆς εἰς αὐτὸν ὁμολογίας τὴν γνώσιν προέθηκαν; 35

15 = Theodoretus 2, 168

16 = Theodoretus 2, 159

2 Latinae versiones extant duae, altera in Versione antiqua et ad calcem codicis A [Φ^a], quam edidi in appendice Gestorum actionis III [vol. III 2], altera Rustici [Φ^r] in Gestis III 109 [vol. III 2]

M, B [= abo], W [usque ad 12], Φ

1 θυ MW Φ θεός B 3 ἐκ — ἐπιστολῆς om. W τὸν ἀντιοχείας, ἀντιοχείας ex χρυσό-
 στομον corr. M τὸν ἀντιοχείας πατριάρχην οὐ τὸν χρυσόστομον [οὐ — χρυσόστομον om. B^a] B om. Φ
 5 ἐνώσεως om. B^a 8 Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου W ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως om. Φ
 τῆς ἐρμηνείας om. W 9 εὐαγγέλιον B^b om. W 11 αὐτὸς MBW *Christus* Φ 12 ἡμετέροις BWΦ
 Theod. ὑμετέροις M 16 χαλκηδονίων B^a 17/18 ἀρχιεπισκόπου B^b 19 ἦς B^a 21 ὁ σῆρ
 πρὸς σῆραν ἡμῖν B^b 26/27 καὶ — ἐφελκόμενος om. B 32 ἡντρέπισε B^a 34 φκ M πεντακοσίου
 εἴκοσιν B *quingentos viginti* Φ^a om. Φ^r 35 ὁμολογίαν M

ὧν σὺ μὲν ὡς κεφαλὴ μελῶν ἡγεμόνευες ἐν τοῖς τὴν σὴν τάξιν ἐπέχουσι τὴν εὐβουλίαν ἐπιδεικνύμενος, βασιλεῖς δὲ πιστοὶ πρὸς εὐκοσμίαν ἐξῆρχον, ὡς Ζοροβάβελ τῷ Ἰησοῦ, 1 Esra 5, 47
 τῆς ἐκκλησίας καθάπερ Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τοῖς δόγμασιν οἰκοδομίαν ἀνανεοῦν προθυ- 54
 μούμενοι. καὶ ἦν ἄν ὁ ἀντικείμενος ὡς θῆρ ἔξω τῆς μάνδρας καθ' ἑαυτὸν ὠρυόμενος, PL 954
 οὐδένα ἔχων λαβεῖν, εἰ μὴ ἑαυτὸν αὐτῷ πρὸς θῆραν ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων πάλαι γε- 5
 νόμενος ἐπέρριψε πρόεδρος. ὅς πολλὰ πρότερον εἰργασμένος δεινὰ ἀπέκρυσεν τοῖς
 δευτέροις τὰ πρότερα· τὸν τε γὰρ μακάριον ἐκείνον καὶ ἐν ἀγίοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 ποιμένα Φλαβιανὸν τὴν ἀποστολικὴν προισχόμενον πίστιν καὶ τὸν θεοφιλέστατον
 ἐπίσκοπον Εὐσέβιον παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν καθεῖλεν καὶ τὸν ἐπὶ 10
 δυσσεβείαι κατακεκρίμενον Εὐτυχῆ ταῖς τῆς τυραννίδος αὐτοῦ ψήφοις ἠθώωσεν καὶ τὴν 10
 παρὰ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος ὡς παρ' ἀναξίου τῆς χάριτος ἀφαιρεθεῖσαν ἀξίαν ἀπέδωκεν καὶ L IIII 835
 ὡς μονιὸς ἄπαξ ἄγριος ἐπιπεσὼν τῇ ἀμπέλῳ, ἣν μὲν ἀρίστην εὗρεν φυτεῖαν, ἀνέτρε- Ps. 79, 14
 ψεν, ἣν δὲ ὡς ἄκαρπον ἐρριμμένην, εἰσήγαγεν, καὶ τοὺς μὲν τὰ ποιμένων φρονούντας
 ἀπέτεμε, τοὺς δὲ λύκους ἀποδεδειγμένους τοῖς προβάτοις ἐπέστησεν. καὶ πρὸς τού-
 τοις ἅπασιν ἔτι καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ τῆς ἀμπέλου τὴν φυλακὴν παρὰ τοῦ σωτῆρος ἐπι- 15
 τετραμμένου τὴν μανίαν ἐξέτεινεν, λέγομεν δὴ τῆς σῆς ὁσιότητος, καὶ ἀκοινωνησίαν
 κατὰ τοῦ τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας ἐνοῦν σπουδάσαντος ἐμελέτησεν. καὶ δέον ἐπὶ
 τούτοις μετανοῆσαι, δέον δάκρυσιν αἰτῆσαι τὸν ἔλεον, ὡς ἐπὶ σεμνοῖς ἐπηγάλλετο,
 τὴν μὲν ἐπιστολὴν τῆς σῆς ὁσιότητος διαπτύων, πᾶσι δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασιν
 ἀνθιστάμενος. καὶ ἔδει μὲν αὐτὸν εὐθύς ἐφ' ἧς ἑαυτὸν ἔταξε, καταλεῖψαι μερίδος· 20
 ἐπειδὴ δὲ τοῦ σωτῆρος τὴν μαθητείαν ἐπαγγελλόμεθα, ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει
 σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν, ἔργῳ ταύτην ἐπ' αὐτῷ κυρῶσαι τὴν φιλανθρω-
 πίαν ἐσπεύσαμεν καὶ πρὸς κρίσιν ἀδελφικῶς ἐκαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀποτέμνειν πειρώμενοι,
 ἀλλ' ἀπολογίας αὐτῷ χώραν πρὸς ἰατρειάν παρέχοντες. καὶ ἡυχόμεθα κρείττονα
 φανῆναι τῶν ποικίλαις αὐτὸν γραφασμένων αἰτιάσεσιν, ἵνα φαιδροὶ φαιδρῶς τὸν σύλλογον 25
 διαλύσαντες ἐν μηδενὶ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· ἀλλ' οὗτος ἐγγραφὸν ἐν ἑαυτῷ
 τοῦ συνειδότος ἔχων τὸν ἔλεγχον τῇ παραιτήσει τῆς κρίσεως ταῖς κατηγορίαις συνέθετο
 καὶ τὰς ἐνθέσμους τρεῖς ἐπ' αὐτῷ γενομένας κλήσεις παρώσατο. διὰ ταῦτα τοιγαροῦν
 ἦν αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ τοῖς πλημμελήμασιν ἐξήνεγκε ψῆφον, ταύτην ὡς ἐνῆν μετρίως PL 956
 ἐκυρώσαμεν, τῆς ποιμαντικῆς δορᾶς τὸν λύκον γυμνώσαντες, ἦν καὶ πάλαι σχήματι 30
 περικείμενος ἀπηλέγχετο. μέχρι τούτων ἡμῖν ἴστατο τὰ στυγνὰ, καὶ τῶν καλῶν
 εὐθύς ἡ χάρις ἐπέλαμψε καὶ ἐν ζιζάνιον ἀνασπᾶσαντες πᾶσαν τοῦ καθαροῦ σίτου τὴν
 οἰκουμένην μεθ' ἡδονῆς ἐπληρώσαμεν καὶ ὡς ἐκριζοῦν καὶ καταφυτεύειν τὴν ἐξουσίαν
 δεξάμενοι τὴν μὲν ἐκτομὴν μέχρι ἐνός ἐστενώσαμεν, τῶν δὲ καλῶν τὴν εὐκαρπίαν ἐπιμελῶς
 ἐρριζώσαμεν. θεὸς γὰρ ἦν ὁ ἐνεργῶν καὶ ἡ τὸν σύλλογον τῷ νυμφῶνι στεφανοῦσα 35
 καλλίνικος Εὐφημία, ἡ ὥσπερ οἰκίαν ὁμολογίαν τῆς πίστεως παρ' ἡμῶν δεξαμένη τὸν
 ὄρον τῷ ἑαυτῆς νυμφίῳ διὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ τῆς φιλοχρίστου βασιλίδος
 προσήγαγεν, πᾶσαν μὲν τῶν ἀντικειμένων ταραχὴν κατευνάσασα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας
 ὡς φίλην ὁμολογίαν κρατύνασα καὶ χειρὶ καὶ γλώττῃ ταῖς πάντων ψήφοις ἐπισφραγίσασα
 πρὸς ἀπόδειξιν.

40

MB = [abo], Φατ

1 ἡγεμονεύοντες B^b εὐουλίαν B^b 2 ὡς] ὁ M 3 οἰκουμίαν ἀνανεοῦντες B^o 4 ἑαυτὸν
 ἑαυτῷ B^o 6 ἀπέρριψε B^o 7 καὶ M^{Φα} τὸν B^b om. B^o Φτ 11 παρὰ] περὶ B^b ὡς παρ' M
 ὡσπερ B 13 εὐκαρπὸν B^b 14 ἀπέστησε B^b ὑπέστησε B^o 14/15 τὰ τούτοις B^b
 18 ἐπαγγέλλεται B^o 19 τῆς — ἐπιστολῆς M 20 ἑαυτὸν ἐφ' ἧς B^b καταλείπει B^a 21 ἐπ-
 αγγελλόμενος M θέλει ἀνθρώπους MB^{ao} 23 κλήσιν M 26 διανύσαντες Φτ ἐγγραφὸν ἐν
 ἑαυτῷ M^Φ ἀκρατον ἐν ἑαυτῷ B^o ἐν ἑαυτῷ ἀκρατον B^b 28 παρέωσατο B^o 31 τούτου B^o
 32 ἡ χάρις εὐθύς B ἀπέλαμψε B^a 32 ζιζανίων Φτ 30 ἐπιψηφίσασα B

Ταῦτ' ἐστὶν ἅπερ σὺν σοὶ τῷ πνεύματι παρόντι καὶ συνευδοκεῖν ὡς ἀδελφοῖς ἐγνω-
 κότι καὶ μόνον οὐχὶ διὰ τῆς τῶν σῶν τοποτηρητῶν ὀρωμένῳ σοφίας εἰργάσμεθα·
 γνωρίζομεν δὲ ὡς καὶ ἕτερά τινα τῆς τῶν πραγμάτων εὐταξίας καὶ τῆς τῶν ἐκκλησια-
 στικῶν θεσμῶν εὐσταθείας ἔνεκα ὠρίσαμεν, πεπεισμένοι καὶ τὴν ὑμετέραν ὁγιωσύνην
 L IIII 838 διδασχθεῖσαν ἀποδέχεσθαι τε ταῦτα καὶ βεβαιοῦν. τὸ γὰρ ἐκ πολλοῦ κρατῆσαν ἔθος
 ὅπερ ἔσχεν ἡ Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία εἰς τὸ χειροτονεῖν μητρο-
 πολίτας τῶν διοικήσεων τῆς τε Ἀσιατικῆς καὶ Ποντικῆς καὶ Θρακικῆς, καὶ νῦν κατὰ
 συνοδικὴν ἐκυρώσαμεν ψῆφον, οὐ τοσοῦτον τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως τι πα-
 ρέχοντες ὅσον ταῖς μητροπόλεσι τὴν εὐταξίαν πρυτανεύοντες διὰ τὸ πολλοὺς πολλακίς
 τελευτώντων τῶν ἐπισκόπων ἀνακύπτειν θορύβους ἀνηγεμονεύτων ὄντων τῶν ἐν αὐταῖς 10
 κληρικῶν τε καὶ λαῶν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν συγχεόντων. ὅπερ οὐδὲ τὴν
 ὑμετέραν λήλθεν ἀγιότητα, μάλιστα τῶν Ἐφεσίων ἔνεκεν πλεονάκεις ὑμῶν διενοχληθέντων.
 ἐβεβαίωσαμεν δὲ καὶ τὸν τῶν ῥν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθ-
 ροισθέντων ἐπὶ τοῦ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου κανόνα τὸν διαγορεύοντα
 PL 958 μετὰ τὸν ὑμέτερον ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν θρόνον τὰ πρεσβεῖα τὸν Κωνσταντι-
 νουπόλεως ἔχειν δεῦτερον τεταγμένον, πεπεισμένοι ὡς τῆς ἀποστολικῆς παρ' ὑμῖν
 κρατούσης ἀκτίνος καὶ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν συνήθως κηδόμενοι
 πολλακίς ταύτην ἠπλώσατε διὰ τὸ ἄφθονον ὑπάρχειν ὑμῖν τὴν τῶν οἰκείων ἀγαθῶν
 πρὸς τοὺς γνησίους μετάδοσιν. ἅπερ τοίνυν ὠρίσαμεν πρὸς ἀναίρεσιν μὲν πάσης
 συγχύσεως, βεβαίωσιν δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας, ταῦτα ὡς οἰκεῖά τε καὶ φίλα καὶ 20
 πρὸς εὐκοσμίαν ἀρμόδια περιπτύξασθαι καταξίωσον, ἀγιώτατε καὶ μακαριώτατε πάτερ.
 οἱ γὰρ τὸν τόπον τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος ἐπέχοντες ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι Πασκασίνος
 καὶ Λουκίνσιος καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Βονιφάτιος τοῖς οὕτω
 τυπωθεῖσιν σφοδρῶς ἀντειπεῖν ἐπειράθησαν, πάντως ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἄρξασθαι καὶ
 τοῦτο τὸ καλὸν προνοίας βουλόμενοι, ἵνα καθάπερ τῆς πίστεως, οὕτως καὶ τῆς εὐταξίας 30
 ὑμῖν λογισθῇ τὸ κατόρθωμα. ἡμεῖς γὰρ θεραπεύοντες τοὺς τε εὐσεβεστάτους καὶ
 φιλοχρίστους βασιλέας ἐπὶ τούτῳ ἡδομένους τὴν τε λαμπρὰν σύγκλητον καὶ πᾶσαν
 ὡς εἶπεν τὴν βασιλεύουσαν εὐκαιρὸν ἐνομίσαμεν εἶναι τὴν ἐπ' αὐτῇ παρὰ τῆς οἰκουμένης
 συνόδου βεβαίωσιν τῆς τιμῆς καὶ ὡς ἐκ τῆς σῆς ὀσιότητος ταύτην ἐναρχθεῖσαν δι' ὧν
 αἰεὶ θάλπειν ἐσπούδακας, θαρρήσαντες ἐκυρώσαμεν, εἰδότες ὡς πᾶν τὸ παρὰ τῶν τέκνων 30
 γινόμενον εἰς τοὺς οἰκειουμένους πατέρας ἀνατρέχει κατόρθωμα. παρακαλοῦμεν
 τοίνυν, τίμησον καὶ ταῖς σαῖς ψήφοις τὴν κρίσιν· ὥσπερ ἡμεῖς τῇ κεφαλῇ τὴν ἐν
 τοῖς καλοῖς συμφωνίαν εἰσηγηνόχαμεν, οὕτως καὶ ἡ κορυφή τοῖς παισὶν ἀναπληρώσῃ
 τὸ πρέπον. οὕτως γὰρ καὶ βασιλεῖς εὐσεβεῖς θεραπευθήσονται οἱ τὴν τῆς σῆς ὀσιότητος
 ὡς νόμον βεβαίωσαντες κρίσιν καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως θρόνος τὴν ἀμοιβὴν ἀποδέξεται 35
 πᾶσαν αἰεὶ σπουδὴν πρὸς τὴν τῆς εὐσεβείας ὑμῖν ἐκπληρώσας ὑπόθεσιν καὶ τῷ ζήλωι
 συνάψας ἑαυτὸν ὑμῖν πρὸς ὁμόνοιαν. ἵνα δὲ γνῶτε ὡς οὐδὲν πρὸς χάριν ἢ πρὸς
 ἀπέχθειαν πεποιήκαμεν, ἀλλ' ὡς θεῶι κυβερνώμενοι νεύματι, πᾶσαν ὑμῖν τῶν πεπραγ-
 PL 960 μένων τὴν δύναμιν ἐγνωρίσαμεν εἰς σύστασιν ἡμετέραν καὶ τῶν παρ' ἡμῶν πεπραγμένων
 βεβαίωσιν τε καὶ συγκατάθεσιν.

M, B [= abo], Φ^{ar}

4 εὐσταθίας MB^o πεπειρασμένοι B^o 5 ἔθνος B^b 8 τῷ θρόνῳ τῷ B^o 10 τῶν
 om. M 11 λαῶν MBabΦ^{ar} λαϊκῶν B^a corr., B^o 12 λήλθεν M ἔλαθεν B διενοχλησάντων B^o
 13 τὸν om. B^o 13/14 συναθροισθέντων κανόνα ἐπὶ — θεοδοσίου M 15 καὶ om. B^o θρόνον
 om. B^b τόν] τῆς B^o 16 δεῦτερον τεταγμένον om. B 17 ἐν κωνσταντινουπόλει B 19 μὲν
 om. B^o 23 εὐλαβέστατος B^o 27 ἡμῶν βασιλέας B^o τόν M 28 τὴν¹] τόν M εἶναι om. B
 περί B^b 30 τὸ om. B^b 31 γινόμενον κατόρθωμα εἰς — ἀνατρέχει [ἀνατρέχειν B^o] B 32 καὶ
 ὥσπερ B^oΦ 33 ποσὶν B^o ἀναπληρώσει MB 36 *eodem zelo* Φ^r 37 ἀνάψας B^o δέ] καὶ B^o
 39 ὑμετέραν B παρ' ἡμῶν om. B 40 τε om. B^o *secuntur subscriptiones in Φ^a*

Διάταξις τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως Μαρκιανοῦ προτεθεῖσα ἐν L IIII 842
M VII 477
Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὴν σύνοδον βεβαιοῦσα τὰ παρ' αὐτῆς πεπραγμένα

22 Τὴν εὐαγγῆ τῆς καθολικῆς τῶν ὀρθοδόξων πίστεως ἀγιότητα φανεράν καὶ ἀναμ-
φίβολον καταστήσαι πᾶσιν ἡ ἡμετέρα γαληνότης ἐθέλουσα, ὅπως ἂν ἡ περὶ τὸ θεῖον
μείζων παραδοθῇ τοῖς ἀνθρώποις εὐσέβεια, τὴν τοσαύτην καὶ τοιαύτην ἐξ ἀπάσης
σχεδὸν ἐπαρχίας συνειλεγμένων ἐπισκόπων σύνοδον κατὰ τὴν Χαλκηδονέων πόλιν
ἄθροισθῆναι παρεκελεύσατο κάκεῖ διασκέψεως ἐπὶ πλείστας ἡμέρας γεγεννημένης τὸ τῆς
πίστεως τῶν Χριστιανῶν εὔρεν ἀληθὲς καὶ ἀνόθευτον. εὐχαῖς γὰρ καὶ λιταῖς πλείσταις
τὸ θεῖον παρακεκλήκασιν μὴ λαθεῖν αὐτοὺς τὴν εὐαγγῆ καὶ πληρεστάτην ἀλήθειαν ἡκο-
λούθησάν τε τοῖς τύποις τῶν ἁγίων πατέρων, ἐκείνοις δηλαδὴ τοῖς ὑπὸ τῶν τῇ ἁγίω-
τάτων ἐπισκόπων κατὰ τὴν Νικαέων ἀποφανθεῖσιν, ὁμοίως δὲ κάκεινοις ὥστε οἱ ῥῶ
κατὰ τήνδε τὴν βασιλίδαν πόλιν ὦρισαν συνελθόντες, καὶ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἤδη πάλαι
κατὰ τὴν Ἑφεσον ὀρισθεῖσιν ὅτε [τὰ] τῆς ἀληθείας οἱ τῆς μακαρίας μνήμης Κελεστίνος
ὁ τῆς Ῥωμαίων καὶ Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπος ἐξῆρχον, καθ' ὃν καιρὸν
ἀπεκλείσθη καὶ Νεστορίου ἡ πλάνη αὐτοῦ καταδικασθέντος τοῦ ταύτης αὐθέντου γε-
γονότος. ὧν ὀρθῶς καὶ προσκυνητῶς ἐν Χαλκηδόνι ζητηθέντων Εὐτυχῆς ὁ δια-
βεβαιούμενος ἀθέμιτα πάμπολλα μετὰ τῆς συνηγορίας τῆς ἑαυτοῦ καταβέβληται, ὅπως
ἂν αὐτῷ μὴ περαιτέρω παρασχεθῇ τοῦ ἀπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους εὐχέρεια. τούτων
τοίνυν θρησκευτικῶς καὶ πιστῶς τυπωθέντων ὥστε θεμελιοῦν τὴν τῶν ὀρθοδόξων
προσκυνητὴν γινώσκειται πίστιν, οὕτως ὥς μηδεμίαν τοῦ λοιποῦ μηδὲ τοῖς συκοφαντεῖν
εἰσθῶσι τὸ θεῖον ἀμφιβολίαν ὑπολιμπάνεσθαι, ἱερῶι τῆς ἡμετέρας ἡμερότητας διατάγματι M VII 480
τὴν ἁγίαν βεβαιώσαντες σύνοδον ὑπεμνήσαμεν ἅπαντας ὥστε τῶν περὶ θρησκείας
παύσασθαι διαλέξεων, ἐπειδὴ περ οὐχ εἷς καὶ δεύτερος εὔρεῖν οἷός τε ἦν τὸ τοσοῦτον
μυστήριον, ὅποτε μάλιστα σὺν μεγάλῳ καμάτῳ καὶ μεγίσταις εὐχαῖς τοσοῦτοι ἅγιοι
ἱερεῖς, εἰ μὴ θεοῦ, καθάπερ πιστευτέον ἐστίν, ἡγουμένου, φθάσαι πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας
ἀνίχνευσιν οὐκ ἂν ἠδυνήθησαν. πλὴν, ὥς ἔγνωμεν ἐναργεῖ λογισμῶι, τινὲς ἐν τῇ
μανίαι τῆς αὐτῆς διαστροφῆς διαμένειν οὐ παύονται καὶ περὶ θρησκείας δημοσίαι φιλο-
νεικεῖν συναγομένου τοῦ πλήθους, ὥστε τὰ θεῖα μυστήρια Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων
δημοσιεύειν ἐπ' ὧφειν καὶ ἐκπομπεύειν ὥστε σέβειν ἄμεινον ἢ ζητεῖν. ἐχρῆν τοι-
γαροῦν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ τυγχάνοντας ἐπιμονῇ διὰ τῆς ὀρισθείσης ἡδη σωφρονισθῆναι
κολάσεως, ὅπως ἂν ἡ τιμωρία διορθώσῃ οὓς τῶν προσταγμάτων τὸ σέβας ἐπανορθοῦν
οὐ δεδύνηται. ἀλλὰ τῷ ἔθει τῷ ἡμῶν ἀκολουθοῦντες ἐν τούτῳ καὶ πρὸ πάντων L IIII 843
γινώσκοντες ὥς τὸ θεῖον χαίρει τῷ εὐσεβεῖ, τὴν τῶν ἐνόχων ὑπερθετέαν ἡγησάμεθα
τιμωρίαν, διὰ τῆσδε τῆς ἐπαναληφθείσης κελεύσεως τῆς ἡμετέρας θεσπίζοντες ὥστε
εἰς τὸ ἐξῆς τῶν κεκωλυμένων πάντας ἀπέχεσθαι καὶ μὴ συνάγειν ὀχλαγωγίαν τοὺς περὶ

cf. Cod. encycl. 47 *monumenta ibi confecta, in quibus quoddam signaculum definitionibus memorati principis sanctio supposita est*

Latinum exemplar praeter uersionem Rustici [Φr] in Gestis Latinis III 105 extat in Collectione Gestorum Chalcedonensium Vaticana 9 [Λv]

M, B [= abo], Φr Λv

1. 2 διάταξις — πεπραγμένα MB *De eodem* [praecedit 23] *edictum secundum ciuibus nostris Constantinopolitanis. Idem augusti Φr incipit alia* [praecedit 23] *constitutio diuinae memoriae Marciani in synodo Chalcedonensi. Imperator Marcianus augustus Palladio praefecto praei* Λv 2 πραττόμενα B^o
5 τῶν ἐξ B 6 χαλκηδονίων B^o πόλει B^b 10 κάκεινοις B^o 12 πάλαι MΦr πάλιν B
13 τὰ M om. B 14 ἀλεξανδρείας B^b 17 ὅπερ B^b 19 τῶν om. M 20 μηδέ
om. B τοῖς] τὴν B^o 21 ὑπολαμβάνεσθαι B διατάγματι ἡμερότητας B^a 23 ἐπειδὴ περ om. B^o
οἷς τε M 24 καμάτῳ μεγάλῳ [μεγίστῳ B^b] B μεγάλαις B^b 26 οὐκ ἂν] κἂν B^o 27 ἐμμένειν B^b
29 ἐφ' M 31 πραγμάτων B 35 πάντων πάντας B^o

θρησκευίας ἐρίζοντας, ἐπειδήπερ οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ διαστροφῇ καὶ ματαιότητι φωρα-
θέντες καὶ τὰς ὀρισθείσας ἤδη κολάσεις ἐκδέχονται καὶ τῇ τῶν δικαστηρίων κινήσει,
καθάπερ τοῖς εὐσεβέσι καιροῖς ἀρμόζει, τιμωρηθήσονται. χρὴ γὰρ ἐπεσθαι τῇ ἐν
Χαλκηδόνι συνόδῳ, ἐν ᾗ πάντων ἐπιμελῶς ζητηθέντων ταῦτα διώρισται ἃ πρότερον
αἱ τρεῖς μνημονευθεῖσαι σύνοδοι αἱ τῇ τῶν ἀποστόλων ἀκολουθήσασαι πίστει τὰ πᾶσι
φυλακτέα παραδεδώκασιν.

d. 13. m. Mart.
a. 452

Ἐδόθη πρὸ τριῶν Εἰδῶν Μαρτίων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατεῖαι Σφωρακίου
καὶ τοῦ δηλωθησομένου

Ἐγράφη Παλλαδίῳ ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πραιτωρίων, Οὐαλεν-
τινιανῶι ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν πραιτωρίων, Τατιανῶι ἐπάρχῳ πόλεως,
Βιγχομάλῳ μαγίστρῳ τῶν θείων ὁφικίων καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ

L III 839 Περὶ τοῦ κεκωλύσθαι τὰς παρὰ τῶν Χριστιανῶν διαλέξεις πρόθεμα τοῖς πολίταις ἡμῶν
M VII 476 τοῖς Κωνσταντινουπολίταις

23 Οἱ βασιλεῖς Φλάβιος Οὐαλεντινιανὸς καὶ Φλάβιος Μαρκιανὸς αἰώνιοι αὐγουστοί.
Μόλις ποτὲ τὸ διὰ μεγίστης εὐχῆς ὑπάρχον ἡμῖν καὶ σπουδῆς ἀποβέβηκεν καὶ ἡ περὶ
τοῦ νόμου τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐκποδὼν φιλονεικία γεγένηται· μόλις εὐρηται
τὰ τῆς ἐπιψόγου πλάνης ἰάματα καὶ τῶν δῆμων ἡ διαφωνοῦσα διάνοια πρὸς μίαν ἐλή-
λυθεν σύννευσιν καὶ ὁμόνοιαν. ἐκ διαφορῶν γὰρ ἐπαρχιῶν εὐλαβεῖς κατὰ τὴν Χαλκη-
δονέων [πόλιν] ἐπίσκοποι συνηθροίσθησαν ἐξ ἡμετέρου προστάγματος καὶ δι' ὅρου σαφῶς
ἐπὶ τῇ θρησκευίᾳ τί δέοι παραφυλάττειν, ἐδίδαξαν. ἡ βέβηλος τοίνυν ἔρις τοῦ λοιποῦ
σχοлаζέτω. καὶ γὰρ ἀσεβὴς καὶ ἱερόσυλος ἀληθῶς ὅς μετὰ τοσούτων ἐπισκόπων
ἀπόφασιν τῇ οἰκείᾳ τί ποτε γνώμη καταλιμπάνει πρὸς ἔρευναν, ἐπεὶπερ ἐσχάτης
δηλονότι παρανοίας ἐστὶ τὸ μεσοῦσης ἡμέρας φῶς σεσοφισμένον ζητεῖν. ὁ γὰρ τι
μετὰ τὴν εὐρεσιν τῆς ἀληθείας διερευνώμενος περαιτέρω ψεῦδος ζητεῖ. μηδεὶς οὖν
κληρικὸς ἢ γοῦν στρατευόμενος ἢ γοῦν ἐτέρας αἰρέσεως οἰασθῆποτε περὶ τῆς τῶν
Χριστιανῶν πίστεως δημοσίαι συναγομένων ὁχλῶν καὶ ἀκροαμένων εἰς τὸ ἐξῆς δια-
λέξεις ποιεῖσθαι τολμάτω, ταραχὰς ἐκ τούτου καὶ κακοδοξίας προφάσεις ἐπινοῶν. τῇ
κρίσει γὰρ ὕβριν ποιεῖ τῆς ἀγίας συνόδου ὅστις ἂν τὰ ἅπαξ κριθέντα καὶ ὀρθῶς τυπω-
θέντα πάλιν ἀνακυλίειν ἐκ διαλέξεως καὶ δημοσιεύειν φιλονεικοῖη, ὅποτε τὰ νῦν περὶ
τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως ὀρισθέντα κατὰ τὰς τῶν ἀποστόλων ἐκθέσεις καὶ κατὰ
τὰς τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τῇ καὶ τῇ διδασκαλίας καὶ τῶν τῇ τυπωθέντα γινώσκειται.
οὐδὲ γὰρ ἐλλείψει τιμωρία κατὰ τῶν τοῦδε καταφρονούντων τοῦ νόμου, ἐπειδήπερ οὐ
μόνον κατὰ τῆς πίστεως τῆς εὐ διατεθείσης ἐναντίοι χωροῦσιν, ἀλλὰ γὰρ Ἰουδαίοις
τε καὶ Ἕλλησιν ἐκπυστα διὰ τῆς τοιαύτης φιλονεικίας τὰ σεπτὰ ποιοῦσι μυστήρια.
οὐκοῦν εἰ μὲν εἴη κληρικὸς ὁ περὶ θρησκευίας δημοσίαι φιλονεικεῖν τολμῶν, ἀποκινήσεται
τοῦ καταλόγου τῶν κληρικῶν· εἰ δὲ στρατεῖται κοσμούμενος, τὴν ζώνην ἀφαιρεθήσεται.
καὶ οἱ λοιποὶ δὲ οἱ ἔνοχοι τῷ ἐγκλήματι τούτῳ τῆς βασιλίδος αὐτῆς ἐλαθήσονται πό-

23 Latinum exemplar praeter Rustici versionem [Φ'] in Gestis Latinis III 104 extat in Collectione Gestorum Chalcedonensium Vaticana 8 [Λ']

M, B [= abo], Φ' Λ'

5 αἱ τρεῖς αἱ B^{ab} 7 ὑπατεῖας M 9—11 MBΦ' om. Λ' 12—14 Περὶ — αὐγουστοί
MBΦ' incipit constitutio ad synodum Chalcedonensem. Imperator Marcianus Λ' 12 περὶ B^b
14 φλαύιος B^{ab} 17/18 ἀνεληλύθασι B^o σύννευσιν B^{ab} συνέλευσιν B^o consensum Φ' Λ' συναίνεσιν M
18/19 χαλκηδονίων B^o 19 πόλιν om. M 21 ἀληθῶς ἀσεβὴς — ἱερόσυλος B 23 παρανοίας]
παρῆν οἰας B^b τῆς ἡμέρας B^o σεσοφισμένου B^b 25 γοῦν om. B^o ἡ γοῦν MB [= Φ']
ei Λ' 28 τῇ ἀγία συνόδῳ B^b 30/31 ἀποστόλων — τῶν^a om. B 31 τριακοσίων δεκαοκτὼ B^a
τῇ B^{bo} γινώσκεισθαι B^o 33 γὰρ] καὶ B^o 35 φιλονεικεῖν δημοσίαι M ἀποκινήσεται B^b
36 ζῶν M B^o, corr. M 37 αἱ^a om. B^o βασιλίδος MB sanctissima Φ' Λ'

λεως κατὰ τὴν τῶν δικαστηρίων κίνησιν καὶ ταῖς ἀρμοζούσαις ὑποβληθησόμενοι τιμω-
ρίαις. δῆλον γὰρ ἐντεῦθεν τῇι μανίαι τῇι τῶν αἰρετικῶν τὰς ἀρχὰς καὶ ἐκκαύσεις πα- M VII 477
ρέχεσθαι ἐν ὧσιν τινὲς δημοσὶα διαλέγονται καὶ ἐρίζουσιν. ἅπαντες τούνουν τὰ παρὰ
τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ὀρισθέντα παραφυλάττειν ὀφείλουσι τοῦ λοιποῦ μηδὲν
ἀμφιβάλλοντες. διὰ τούτου τοιγαροῦν ὑπομνησθέντες τοῦ τῆς γαληνότητος ἡμῶν L III 842
διατάγματος τῶν δυσσεβῶν φωνῶν ἀπολήξατε καὶ τοῦ περὶ τῶν θείων περαιτέρω 3η-
τεῖν, ὅπερ ἀθέμιτον, ἐπειδὴ περ οὐ μόνον ἐκ θείας κρίσεως, καθάπερ πιστεύομεν, τὸ ἀμάρ-
τημα τὸ τοιοῦτο τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῇι τῶν νόμων καὶ τῇι τῶν δικαζόντων
αὐθεντία σωφρονισθήσεται.

Ἐδόθη πρὸ 3 Εἰδῶν Φεβρουαρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει

d. 7. m. Febr.
(a 452)

Περὶ τοῦ ἀνατραπῆναι τὰ κατὰ τοῦ τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου L III 866
τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως καὶ βεβαιωθῆναι τὰ μετὰ ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ 12
παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τυπωθέντα

24

Οἱ αὐτοὶ βασιλεῖς Παλλαδίῳ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἐπάρχῳ τῶν πραιτωρίων,
Οὐαλεντινιανῷ ἐπάρχῳ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, Τατιανῷ ἐπάρχῳ πόλεως, Βιγχομάλῳ 15
μαγίστρῳ τῶν θείων ὀφικίων καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ. Οὐδέποτε δόξα τῷ θανάτῳ
τῶν ἐνδόξων ἀπόλλυται οὐδὲ συναποθνήσκουσι τοῖς τελευτῶσιν αἱ ἀρεταί, μᾶλλον δὲ
τῶν ἀγαθῶν ἢ ὑπόληψις αὐξεται τῇι τελευτῇ, ἐπειδὴ περ ἅπας ὁ κατὰ τῶν τελευτώντων
ἐκποδὼν γίνεται φθόνος. ἐντεῦθεν μετὰ τοσαύτης σπουδῆς καὶ ἐπαίνων τὰ τῶν
προγόνων εὐφημεῖται κατορθώματα· ἐντεῦθεν τῶν ἀρίστων ἡ μνήμη μετὰ μεγίστης M VII 500
ἐπιτελεῖται τῆς προσκυνήσεως· ἐντεῦθεν τῶν μεγίστων ἀνδρῶν αἱ ψυχαὶ πολλάκις τὰς 21
εὐκλείας εἶλοντο τελευτάς. συνωμολόγηται γὰρ ἐκείνους μόνους εἰς τὸ διηνεκές ἀπο-
θνήσκειν ὧν ἡ τε ζωὴ καὶ ὁ θάνατος σεσιώπηται. τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὕτως
ἔχειν ἢ τε θεία καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐπιδείκνυσι κρίσις. ὁπότε γὰρ φθόνῳ ψευδεῖ
ὑπὸ τῆς ἀνέδην συντεθείσης συκοφαντίας ὁ τῆς ἀγίας καὶ προσκυνητῆς μνήμης Φλαβιανὸς 25
ὁ ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως ἐπίσκοπος τῆς ἀρχιερωσύνης ἦν ἐκβληθεὶς καὶ ὁπότε κατὰ
τὸ ἀληθὲς οὐκ ἦν ἐτέρως τῆς ἐπισκοπῆς τελειότερον ἔχεσθαι ἢ τῷ τὴν πίστιν ἦν παρει-
λήφει, φυλάττειν (οὗτος γὰρ μόνος ἡξίωται τοῦ τυγχάνειν ἐπίσκοπος), ὅμως οὕτω τὸ
τούτου λείψανον ἡ βασιλικωτάτη αὕτη πόλις ἐζήτησεν καὶ ἀπέλαβεν, ὡς μακαριώτερον
αὐτὸν πάντων τῶν ζώντων ὀφθῆναι, ὥστε τὴν τελευτὴν ἐκείνην τὴν χαλεπὴν νομισθεῖσαν 30
πιστεῦσθαι δι' εὐχῆς γεγενῆσθαι, δι' ἧς ἐκείνην τὴν ἀθάνατον εὐφημίαν ἐπραγματεύσατο.
καὶ δὴ τούτοις ἐπηκολούθησεν ἐκεῖνο ὅπερ τοῖς αὐτοῦ γέραςιν ὁ θεὸς ἐδωρήσατο, ὥστε
προσκυνητὴν σύνοδον ἀναριθμήτων σχεδὸν ἐπισκόπων συνελθεῖν εἰς τὴν Χαλκηδονέων
ἡτίς ἐν ὧσιν τὰ κατὰ τὴν πίστιν ἐπιμελῶς ἐκζητεῖ διὰ τῆς αὐθεντίας τοῦ μακαριωτάτου
Λέοντος τοῦ τῆς αἰωνίας τὴν δόξαν Ῥώμης ἐπισκόπου καὶ τῆς θρησκείας κυροὶ τὰ θεμέλια, 35
Φλαβιανῷ τὸ βραβεῖον τοῦ τε παρωιχηκότος βίου καὶ τῆς ἐνδόξου παρέσχηκε τελευτῆς.
ἐπειδὴ τοίνυν ὁ τῆς προσκυνητῆς μνήμης Φλαβιανὸς τῇι τοσαύτῃ καὶ τοιαύτῃ κεκόσ-
μηται μαρτυρία, ὥστε Εὐτυχῇ τὸν τάναντία πεφρονηκότα μετὰ τῶν μυσαρῶν αὐτοῦ

24 exemplar Latinum extat in Gestis Latinis III 107

M, B [= abo], Φ^r, Λ^v [usque ad 10]

2 τῇι⁴ om. B^b καὶ τὰς B ἐκβάσει B^b 2/3 ποιεῖν παρέχεσθαι B^b 3 διαλέγονται
δημοσὶα B^b δημοσίον διαλέγονται B^o 5 τοῦτο B 6 τὸ θεῖον B^o 7 μόνως B^o 8 τοι-
οῦτον B^o 10 add. *Sporacio consule* Λ^v *Sporacio ꝑꝛ et qui fuerit nuntiatus consulis* Φ^r 11 ὁσίως B^o
τοῦ²] τοῦ ἐν ἀγίοις B^o 12 ἐν κωνσταντινουπόλει B^o 13 παρὰ] ὑπὸ B^b 15/16 Οὐαλεντινιανῷ —
δεσιγνάτῳ om. Φ^r 15 Οὐαλεντινιανῷ — Ἰλλυρικοῦ om. M 20 ἡμῖν τῶν B 21 μεγίστων
M [= Φ^r] ἀρίστων B 28 οὗτος — μόνος MΦ^r οὕτως — μόνος [μόνως B^a] B οὕτω om. B
29 *et expetiit et* Φ^r 31 δι' εὐχῆς πιστεῦσθαι B^b 33 χαλκηδονίων B^o 34 τὰ om. M
36 τοῦ παρωιχηκότος} *sanctae* Φ^r 37 καὶ τοιαύτη MΦ^r om. B

ρήμάτων καταδικασθῆναι παρὰ πάντων ἐνὶ στόματι, ἀπαλειφέσθω τὰ τῆς διατάξεως ἐκείνης ἥτις καθ' ἀρπαγὴν τῶν μυσαρῶν μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ κατ' αὐτοῦ τεθεῖσα γινώσκεται, καὶ καθόλου σχολαζέτω τὰ ἐξ ἀδικίας τὴν ἀρχὴν ἐσχηκότα ἢ τε ἄδικος ἀπόφασις μηδὲν βλαπτέτω μηδὲ Εὐσέβιον μηδὲ Θεοδώρητον τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, οὓς ὁ ὅρος ὁ αὐτὸς περιέχει, ἐπειδήπερ οὐ δύνανται ἐκ δια- 5 τάξεως ἐπίσκοποι κατακρίνεσθαι οὓς ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῇ τῆς πίστεως συνοδική ψῆφος ἐκόσμησεν. ἐκβληθείσης τοιγαροῦν τῆς νομοθεσίας ἐκείνης κατεχέτω τοῦ βίου καὶ τῆς δόξης τῆς ἑαυτοῦ Φλαβιανός, ἥσπερ ἡξίωται, τὸν αἰώνιον ἔπαινον τῆς εὐσταθείας

L IIII 867 τῆς περὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ τοῖς λοιποῖς ἐσομένης εἰς ὑπόδειγμα.

Ἡ ὑπέρλαμπρος τοιγαροῦν καὶ μεγαλοφυῆς αὐθεντία σου τὸν σωτηριώδη του- 10 τονὶ νόμον προτεθέντων ἰδίκτων εἰς τὴν ἀπάντων ποιήσει γνῶσιν ἔλθειν.

d. 6. m. Iul.
a. 452

Ἐδόθη πρὸ μιᾶς νονῶν Ἰουλίῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατεῖαι Σφωρακίου τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

M VII 501 Περὶ τοῦ βέβαια εἶναι ταῦτα ἅπερ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ τῶν αὐτοῦ μοναχῶν ὠρίσθη 15

25 Οἱ αὐτοὶ αὐγουστοὶ τοῖς αὐτοῖς ἄρχουσι. Μεγίστας τῷ παντοκράτορι θεῷ χρὴ ἔχειν καὶ ὁμολογεῖν τὰς χάριτας ὅτι τὰ μύση οὔτε λανθάνειν παντελῶς οὔτε δια- μένειν ἀτιμώρητα συγχωρεῖ, ὦν θάτερον μὲν τοῦ βλάπτειν πλείστην ἔχει τὴν ἀδειαν, θάτερον δὲ τοῦ ἁμαρτάνειν ὑπόδειγμα δίδωσι τοῖς λοιποῖς. τοιγαροῦν ἐν φροντίδι τὰς τῶν ἀνθρώπων πράξεις ὑπάρχειν τῷ θεῷ καὶ τὸ τῆς θρησκείας μάλιστα σέβας 20 πρῶτον ἐν τῷ κυροῦσθαι τὴν καθολικὴν πίστιν περιφανῶς ἀνεδείχθη, ἥνίκα τὸν τοῖς μυσaroῖς ἐπόμενον δόγμασιν Εὐτυχῇ καὶ λανθάνειν, ὡς ἐλάνθανεν, ἐπὶ πλεόν οὐκ εἶασεν καὶ ἀλόντα τοῦ μύσους τὴν τιμωρίαν διαφυγεῖν οὐκ ἠνέσχετο. ὅθεν ταῖς ψήφοις οὗτος θεοῦ τε καταδικασθεὶς καὶ ἀνθρώπων ὅρον συνοδικόν, ὡς ἦν ἄξιος, ἀπηνέγκατο θεῷ τε ὑπεύθυνος ὢν, ὦν τὴν ὕβριν ἐποίει, καὶ ἀνθρώποις ἔνοχος, οὓς ἀπατᾶν ἐπεχείρει. 25 πλεῖστοι γὰρ ἐναγχος ἐκ πάσης ὡς εἶπεν τῆς οἰκουμένης ὀσιώτατοι κατὰ τὴν Χαλκηδόνα ἀθροισθέντες ἐπίσκοποι τὰ τοῦ μνημονευθέντος Εὐτυχοῦς φαυλότατα πλάσματα μετὰ τῆς πλάνης τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου τῆς αὐτοῦ χάριν γεγεννημένης ἐξέβαλον τοῖς τῶν ἀγίων πατέρων ἀκολουθήσαντες δόγμασι τοῖς τε ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῶν τῇ ἐκτεθεῖσι ** καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ, ἥνίκα τὴν Νεστορίου πλάνην ἐξέκλεισαν προεδρευόντων Κελεστίνου 30 τε τοῦ τῆς Ῥωμαίων καὶ Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐπισκόπων. τὰ κατὰ τὴν ἀρχαιστάτην τοίνυν διδασκαλίαν ὑπὸ τῆς προσκυνητῆς συνόδου τῆς ἐν τῇ Χαλκηδονέῳ ὀρισθέντα κατ' ἐκείνην τὴν πίστιν δι' ἧς τὸν θεὸν σέβομεν, φυλάττεσθαι διὰ παντὸς ἐθεσπίσαμεν καὶ θεσπίζομεν. ἀκόλουθον γὰρ σφόδρα καθέστηκε τῶν φκ ἐπι- σκόπων τῶν καθαρᾷ διανοίᾳ τὸν θεὸν θρησκευόντων τοὺς τύπους τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγίω- 35

25 Latinum exemplar praeter Gesta Latina III 108 [Φ] extat in Collectione Hispana et codice Albigensi [Λ^s]

M, B [= abo], Φ^rΛ^s

2 καταρπαγὴν M τὴν om. B^o 4 θεοδώριτον B 5 δύναται B^o 8 ἥσπερ BΦ^r
ὡσπερ M εὐσταθίας MB^o 9 ἐσομένοις B^{bo} εἰς om. B 11 ἐδίκτων B^{ab} ἐδίκων B^o
post ἔλθειν add. *Palladio praef. praet.* Φ^r 12 νόνων B^{ao} ὑπατεῖας M 16 τοῖς — ἄρχουσι
MB *Palladio praef. praet.* [huc usque Λ^s] et eodem exemplo *Valentiniano praef. Illirici, Tatiano praef. urbis, Vincemalo magistro officiorum et consuli designato* Φ^rΛ^s τῷ om. B^o 17 τὰς om. M τὰ
μύση MBΦ^r *auctores [scelerum addiderim] heresisque occulta* Λ^s 18 συγχωρεῖν B^o ἔχειν Ba
19 ἁμαρτάνοντος B^o 21 ἀπεδείχθη M 22 πλεῖον B^o 25 ἀπαντᾶν B^o 29 τε om. M
exciderunt vel in hac postea alma urbe a CL sunt episcopis declarata [decreta Φ^rΛ^s 31 τε om. B^o
32 τῇ om. MB^b 33 χαλκηδονίων B^o 34 φκ M [= Φ^r et codex Albigensis DCXXX Hispana]
om. B

τάτης καὶ ὀρθοδόξου πίστεως πεφυκότας κατὰ τοὺς τῶν πατέρων κανόνας μετὰ μεγίστου φυλάττεσθαι τοῦ σεβάσματος. ἐπειδὴ δὲ τῆς βασιλικῆς προνοίας ἐστὶ πᾶν φαῦλον ἐν ἀρχῇ καταπαύειν καὶ τὴν ἐρπουσαν νόσον διὰ τῆς τῶν νόμων ἱατρείας ἐκτέμνειν, διὰ M VII 504 τοῦδε τοῦ νόμου θεσπίζομεν τοὺς ὑπὸ τῆς μανίας Εὐτυχοῦς ἀπατωμένους καθ' ὑπόδειγμα τῶν Ἀπολιναριστῶν, οἷς ἠκολούθησεν Εὐτυχῆς καὶ οὓς οἱ σειπτοὶ τῶν πατέρων 5 τύποι, τουτέστιν οἱ τῆς ἐκκλησίας κανόνες καὶ αἱ θεῖαι διατάξεις τῶν πάλαι βασιλέων καταδικάζουσι, μηδὲνα (ἐπίσκοπον, μηδὲνα) ἔχειν πρεσβύτερον μηδὲ τινὰ κληρικούς ἢ ἔχειν ἢ ὀνομάζειν καὶ αὐτὸν Εὐτυχῇ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου προσηγορίας, ἧς ἀνάξιος ὢν ἐγυμνώθη, καθόλου στερίσκεσθαι. εἰ δὲ τινες ἀντικρυς τῶν παρ' ἡμῶν ὀρισθέντων ἐπισκόπους ἢ πρεσβυτέρους ἢ καὶ λοιποὺς κληρικούς χειροτονῆσαι τολμήσαιεν, αὐτοὺς L III 870 τε τοὺς χειροτονουμένους καὶ τοὺς χειροτονοῦντας ἢ περιποιοῦντας ἑαυτοῖς κατὰ πρό- 11 ληψιν τὸν βαθμὸν τὸν τῶν κληρικῶν μετὰ τὸ καταδικασθῆναι τῇ τῶν ὑπαρχόντων ἀποβολῇ καὶ ἐξορίᾳ διηνεκεῖ συσχεθῆναι προστάττομεν τοῦ συνιέναι τε ἥτοι συνάγεσθαι ἢ μοναχοὺς συναθροίζειν ἢ οἰκοδομεῖν μοναστήριον οὐδεμίαν αὐτοὺς ἔχειν κελεύομεν ἄδειαν, καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς τόπους, εἰ πειραθεῖεν ἴσως ποτὲ συνιέναι, δημοσιεύ- 15 εσθαι, ὅμως εἰ τοῦ δεσπότη τοῦ τόπου ἐγνωκότος συνέλθοιεν· ὥς εἰ γε ἀγνοοῦντος, τὸν διοικητὴν εἴτ' οὖν μισθωτὴν τοῦ τόπου βασανισθέντα ῥάβδοις μετὰ δημεύσεως ἐξορίαν ὑπεισιέναι θεσπίζομεν. πρὸς τούτοις οὐδὲν αὐτοὺς ἐκ διαθήκης δέχεσθαι οὐδὲ τοῖς ἐκ τῆς αὐτῆς πλάνης ὑπάρχουσι καταλιμπάνειν, [ἀλλ'] οὐδεμίαν μετιέναι στρα- 20 τεῖαν αὐτοὺς ἀνεχόμεθα, εἰ μὴ τι ἄρα τὴν τῶν κορταλίνων ἢ τῶν λιμιτανέων· εἰ δὲ καὶ 20 τις ἐν ἑτέροι παρὰ τὴν προειρημένην εὐρεθεῖ στρατεία ἢ διὰ τὸ ἡγνοῆσθαι αὐτοῦ τὴν ἐκ τῇ θρησκείᾳ διαστροφὴν ἢ καὶ διὰ τὸ μετὰ τὴν ζώην εἰς ταύτην αὐτὸν ἐληλυθέναι τὴν πλάνην, τῆς στρατείας ἀφαιρεθεὶς τοῦτον καρπὸν τῆς οἰκείας κακοδοξίας ἐχέτω τὸ καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς τοῦ παλατίου στερίσκεσθαι μετουσίας καὶ μήτε ἐτέρωθι, εἰ μὴ ἐν ἧ ἐτέχθησαν κώμηι ἢ πόλει, αὐτοὺς ἀναστρέφεισθαι, ὥς εἰ γε 25 τινὲς τούτων ἐκ ταύτης ὁρμῶνται τῆς πανευδαίμονος πόλεως, ὃ πιστεύειν ἀθέμιτον, ἀπὸ ταύτης τε τῆς βασιλίδος πόλεως καὶ τοῦ θείου κομιτάτου καὶ πάσης ἐλαννέσθωσαν μητροπόλεως. καὶ ταῦτα μὲν γενικῶς περὶ πάντων ὀρίζομεν τῶν κρατουμένων τῷ 30 μιάσματι τοῦδε τοῦ νοσήματος ἢ μελλόντων ἐνέχεσθαι· τοὺς μέντοιγε πρὸ τούτου κληρικούς ὄντας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ μοναχοὺς τοὺς τὸ αὐτὸ οἰκήσαντας Εὐτυχεῖ κατα- 30 γώγιον (οὐδὲ γὰρ λέγειν προσήκει μοναστήριον ὅπερ τοὺς τῆς εὐσεβείας ἔσχεν ἐχθρούς) τοὺς εἰς τοῦτο ἐλάσαντας μανίας, ὥστε καταλειφθείσης τῆς εὐσεβῶς προσκυνουμένης θρησκείας καὶ τῆς συνοδικῆς κρίσεως ἦν οἱ σχεδὸν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης ἐν Χαλκηδόνι συναχθέντες ὥρισαν ἱερεῖς, ἀκολουθῆσαι τοῖς φαύλοις διδάγμασιν Εὐτυχοῦς, ἐπειδήπερ M VII 505 τὸ ἀληθὲς φῶς καταλείψαντες τὸν σκότον ἐπιλέξασθαι δεῖν ὠιήθησαν, πάσαις ταῖς τιμω- 35 ρίαις ταῖς καὶ τῷδε τῷ νόμῳ καὶ ταῖς προηγουμέναις κατὰ τῶν αἰρετικῶν ὠρισμέναις κατασχεθῆναι κελεύομεν, μᾶλλον μὲν οὖν ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ῥωμαίων ἐδάφους βάλλεσθαι,

M, B [= abo]. ΦρΛ^s

1 μέγιστον B ^b	2 δέ] καὶ B ^o	4 τοῦδε] δέ B ^o	5 ἀπολιναριστῶν B	7 μηδέ
τινα B ^o	ἐπίσκοπον, μηδὲνα supplevi ex ΦρΛ ^s	9 ἀντικρυ B ^b	11 χειροτονημένους B ^b	
12 δικασθῆναι M	ἐπαρχόντων B ^o	13 διηνεκεῖ M	13/14 συνάγεσθω M	14 οὐδὲ μύραν M
ἔχειν om. B ^b	16 ἐγνωκότος M	17 ἡτοῦν M B ^o	18 πρὸς δέ B	19 ἀλλ' B om. M [= ΦρΛ ^s]
20 αὐτοὺς M [= ΦρΛ ^s] om. B	κουαρταλινῶν M	λιμιτανέων B	21 ἐν om. M	στρα-
τεῖαν M	22 διαστροφὴν ΦρΛ ^s διατροφὴν M ἀναστροφὴν B	τὸ] τὰ M	ζώην M	αὐτῷ B ^o
23 τοῦτο B	24 τῆς B τῶν M	25 πόλιν B ^b	26 τῆς] τὸ M	27 τῆς τε B ^b
28 τῶν ἢ M	29 τοῦδε M τούτω B	ἀνέχεσθαι B ^o	30 εὐτυχῇ B ^o	31 εἶχεν M
32 τοῦτο B [= ΦρΛ ^s] τοσοῦτον M	33 οἱ om. B	33/34 συναχθέντες ἐν χαλκηδόνι B	35 τὸ	
σκότος B ^b	35/36 spat. ρίαις B ^b	36 ταῖς B τοῖς M	προηγουμέναις B ^b corr. προηγουμένους M	
προηγουμένους B	37 καὶ λέγομεν B ^b	μᾶλλον — βάλλεσθαι [malim ἐκβάλλεσθαι] M [= ΦρΛ ^s] om. B		

καθάπερ αἱ πρότερον εὐσεβεῖς διατάξεις περὶ Μανιχαίων ἐτύπωσαν, ὅπως ἂν μὴ ταῖς τούτων πεφαρμαγμέναις ἀπάταις καὶ τοῖς ἐναγεστάτοις σοφίσμασι τῶν ἀκάκων καὶ ἀσθενεστέρων οἱ λογισμοὶ δελεάζωνται. πρὸς τούτοις ἔγνωμέν τινα ψεύδεσθαι τούτους εἰς ὕβριν τῆς εὐσεβείας καὶ φθόνον τῶν ὠρισμένων παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ συγγραφομένων βιβλίων τε καὶ τόμων ἐν χάρταις πάνυ πολλοῖς ταῦτα πλάττειν ἅπερ τὴν μα-
 νιαν αὐτῶν ὑπεναντίον τῆς ἀληθοῦς πίστεως σαφέστατα διελέγχει, καὶ διὰ τοῦτο προ-
 στάττομεν, ὅπου δ' ἂν εὑρεθῇ τὰ τοιάδε συγγράμματα πυρὶ κατακαίεσθαι, τοὺς δὲ
 συγγραψαμένους ἢ πρὸς ἀνάγνωσιν δεδωκότας ἑτέροις σπουδῇ τοῦ μαθεῖν ἢ διδάξαι
 θεσπίζομεν τῇ μετὰ δημεύσεως ἑξορίᾳ κολάζεσθαι. τοῦ δὲ διδάσκειν τὴν ἀσεβῆ
 ταύτην αἴρεσιν, καθάπερ ἤδη τοῖς ἰδίοις τῆς ἡμετέρας θειότητος περιέχεται, πάντων
 τὴν ἄδειαν περιείλομεν, ὅτι γε δὴ διὰ τῆς ἐσχάτης κολασθήσεται τιμωρίας ὁ τὰ παρὰ-

L III 871 νομα διδάσκειν ἐπιχειρῶν, τοὺς δὲ σπουδάζοντας ἀκροᾶσθαι τῶν τῇ μυσαρᾷ διαλέξει
 χρωμένων δέκα λιτρῶν χρυσοῦ τιμωρίαι καταπαύομεν. οὕτω γὰρ ἡ πρόφασις ἡ
 τῆς πλάνης ὑφελευσθήσεται, εἰ τῶν ἀμαρτημάτων ἐλλείψοι καὶ ἀκροατῆς καὶ διδάσκαλος.

Ἡ ὑπέρλαμπρος τοιγαροῦν καὶ μεγαλοφυῆς αὐθεντία σου προτεθέντων ἰδίκτων
 πᾶσιν ἃ προσετάξαμεν, γνώριμα ποιησάτω, εἰδότων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχόντων
 καὶ τῶν τάξεων τούτων καὶ τῶν ἐκδίκων τῶν πόλεων ὡς εἶγε τὰ καθαρᾷ πίστει καὶ ἀγίαι
 προθέσει φυλαχθῆναι παρ' ἡμῶν θεσπισθέντα ἢ ῥαθυμίας ἀξιώσουσιν ἢ συγχωρήσουσι
 παραβαίνεσθαι, ἕκαστος ἀνὰ ἰ λιτρῶν προστίμῳ χρυσοῦ βαλλόμενος ὡσανεὶ προδόται
 τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν νόμων καὶ περὶ αὐτὴν ἔσονται κάμνοντες τὴν ὑπόληψιν.

Καὶ ὡσαύτως ἐγράφη Οὐαλεντινιανῶι ἐπάρχῳ τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ Τατιανῶι
 ἐπάρχῳ πόλεως καὶ Βιγκομάλῳ μαγίστρῳ καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ

d. 18. m. Iul.
a. 452

Ἐδόθη πρὸ ἱε Καλανδῶν Αὐγούστῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατεῖαι Σφωρακίου
 τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

L III 855
M VII 488

Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων πεμφθέντων ἀρχιμανδρίταις καὶ λοιποῖς ἐν Αἰλῖαι
 καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν οἰκοῦσι μοναχοῖς παρὰ τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπό-
 του Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου

26 Ἐντυχὸν τὸ ἡμέτερον κράτος ταῖς δεήσεσιν ἃς πρὸς τὴν εὐσεβεστάτην καὶ θειοτάτην
 δέσποιναν τὴν ὁμόζυγον τῆς ἐμῆς γαληνότητος ἐξεπέμψατε, τοῖς πράγμασιν ἐπέισθην
 ὡς οὐχ ἱκετηρίαν ἐπέμψατε, δεήσεων δὲ προσχήματι τὸν ἀσεβῆ καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις
 καὶ τῇ πολιτείᾳ τῶν Ῥωμαίων ἐναντίον καταστάντα σκοπὸν ὑμῶν ἀπεδείξατε. δέον
 γὰρ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τελεῖν ὑπὸ τοὺς ἱερέας καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν μαθήμασι προσομιλεῖν,
 διδασκάλων τάξιν ὑπὸ τῆς ἁγαν αὐθαδείας ἑαυτοῖς ἐπενοήσατε οἱ μὴδὲ τὰ παρὰ τῶν
 διδασκόντων ὀρθῶς μαθεῖν ἀνασχόμενοι, πείσαντες δὲ ἑαυτοὺς ἀνοήτως ὅτι δεῖ μᾶλλον
 ὑμῖν πάντας ἀκολουθεῖν πρὸς τὴν τῆς πίστεως εἰδησιν ἢ ταῖς τῶν ἀγίων ἀποστόλων
 καὶ προφητῶν βίβλοις τοῖς τε παρὰ τῶν τῆς θείας μνήμης πατέρων παραδοθεῖσι παραγ-
 γέλμασιν. ὥσπερ δὲ τῶν προλαβόντων ἐλάττονα πλημμελοῦντες, εἰ ψευδέσι διδα-

26 Latine extat in Collectione Sangermanensi [vol. V] 2 [A]; cf. Leonis ep. 61 ad Marcianum d. 21 m. Mart. a. 453 [vol. 4 p. 67, 34]: *mihi per . . . Iulianum episcopum innotuisse significo quam pio dignati fueritis responso imperitorum monachorum animos et cohibere pariter et docere* et ep. 63 p. 69, 24

M, B [= abo. inde a 12 τοὺς δὲ σπουδάζοντας = 20] Φ¹Λ⁵ [usque ad 24], Λ [inde a 25]

2 πεφαρμαγμέναις B [= Φ¹Λ⁵] πεπραγμέναις M 3/4 εἰς — εὐσεβείας τούτους B 4 περὶ B^b
 5 πολλοῖς ταῦτα MB *plura* Φ¹Λ⁵ πράττειν B^o 7 γράμματα B^b 10 ἐδίκτοις B^{ab} ἐκδίκτοις B^o
 11 ἴδειαν M 12 post ἐπιχειρῶν pergīt γέγονε πῶς χωρισθῆναι [p. 126, 27] B^b 14 in fine
 sententiae add. *Palladi patens carissime aique amantissime* Λ⁵ 15 ἐδίκτων B^a ἐκδίκτων B^o
 16 γνώριμον B^o 18 ἀξιώσωσιν M συγχωρήσωσι M 21,22 om. Λ⁵ 23 ἐδόθη δὲ M cf
 Φ¹ δέκα πέντε BΦ¹Λ⁵ ἔ M ὑπατεῖας M 28 ἐντυχῶν B^o 29 *nostrae* Λ ἐπέισθην BA
 ἐπέισθη M 33 ὑπενοήσατε B^o 35 *perfectae fidei* Λ 37 τῶν om. B^a

σκαλίαις τὰ παρ' ὑμῶν τετολμημένα ἐπισκιάζειν βουληθείητε, οὐδὲν τῆς ἀληθείας ἐχόμενον ταῖς ἱκετηρίαις ἐδιδάξατε φάσκοντες μήτε τῶν ἐμπρησμῶν μήτε τῶν φόνων μήτε τῶν ἄλλων ἀτοπημάτων ὑμᾶς αἰτίους ἢ τὰ μοναστήρια καθεστάναι, τῶν δὲ τὴν πόλιν οἰκούντων καὶ τινων ξένων ἔργον γεγενῆσθαι τὰ μνημονευθέντα δεινά. ἔλαθεν δὲ οὐδὲν L III 858 τῶν τετολμημένων τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν καὶ πράξεις ὑπομνημάτων καὶ ἀναφοαῖς τῶν καθ' ἕκαστον φανερωθέντων ὅπως τε ἡ τῶν Αἰλιέων παρ' ὑμῶν ὥσανει πολεμίων κατελήφθη πόλις τῶν οἰκεῖν τὰ μοναστήρια καὶ τοῖς τοιούτοις προσεδρεύειν μόνον τόποις ὀφειλόντων ἢ τε τοῦ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης διακόνου δυσσεβῶς τολμηθεῖσα σφαγὴ καὶ ὥς τὸ ἐκείνου σῶμα μετὰ τὴν ἀναίρεσιν καὶ τῆς κοινῆς χραينوμένης ὁσίας ἐλκόμενον ἀναισθητῶς ὑβρίζετο ὅπως τε ἐνεπρήσθησαν μὲν αἱ οἰκίαι, αἱ δὲ τῆς πόλεως ἀπεκλείσθησαν M VII 489 πύλαι ὥς ἐν αὐτονομίαι τὰ τε τείχη τῆς πόλεως ἐφυλάττετο καὶ τῆς εἰρκτῆς βιαίως 11 ἀνοιχθείσης τοῖς τὰ δεινὰ τετολμηκόσιν ἄφεις τῶν τιμωριῶν καὶ φυγῆς ἐπικινδύνου παρείχετο πρόφασις. προβαίνοντος δὲ ἐπὶ χεῖρῳ τοῦ κακοῦ τοῖς ὕστερον χαλεποῖς μικρὰ τὰ προλαβόντα δεικνύντες Ἰουβενάλιον τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον καὶ ἑτέρους εὐλαβεῖς ἱερέας διὰ τοῦ πεμφθέντος ἀνελεῖν ἡβουλήθητε· ὥς δὲ τῆς ἐλπίδος ὁ σταλεῖς 15 ἐσφάλη, πάρεργον τῆς αὐτοῦ ματίας καὶ τῶν ἀποστειλάντων αὐτὸν ἐποιήσατο Σευθριανὸν τὸν τῆς ὁσίας μνήμης ἐπίσκοπον ξίφει διαχρησάμενος μηδὲ τῶν συνόντων αὐτῷ φεισάμενος. ταῦτα καὶ τούτων δεινότερα πλημμελήματα καὶ ὅπως τετόλμηται καὶ τίνων διαπραξαμένων ἢ καὶ προτρεψαμένων, γνωρίζει τὰ διαφόρως ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἰδικῶς ἀποδειχθέντα καὶ ταῖς θεαῖς ἡμῶν ἀκοαῖς μηνυθέντα, ἔλεγχον ἀκριβῆ φέροντα 20 τῆς ὑμετέρας γνώμης, ἀφ' ἧς προχείρως ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλημμελεῖν ἐτράπητε, οὐ τὴν τοῦ θεοῦ πίστιν ἐκδικεῖν ἢ γοῦν συγκροτεῖν βουλόμενοι, ἀλλ' ἑαυτοῖς τὰς προεδρίας καὶ τὰς ἱερωσύνας, ὧν ἀλλότριοι παντάπασι πεφῆναι, περιποιεῖν ἐπὶ λύμῃ τῶν πόλεων ἐσπουδακότες. θαυμάζειν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ πάρεστι τίνος ἕνεκεν Εὐτυχῇ μὲν ἀναθεματίζετε καλῶς γε τοῦτο ποιοῦντες, Θεοδοσίῳ δὲ τῷ πάντα τολμηρῷ 25 ἑαυτοὺς ἐξεδώκατε τῷ φρονοῦντι τὰ Εὐτυχοῦς, ὃς τὴν Βαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλώσας μακρὰν ταῖς μὲν ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις θορύβων, ταῖς δὲ πόλεσιν ἀνατροπῆς καὶ βλάβης ἀφορήτου γεγένηται πρόξενος, ὑμῖν δὲ κατέστη τῶν οὕτως ἀθεμίτων καὶ παρανόμων πράξεων ἀρχηγός. τῆς μὲν οὖν δυσσεβείας καὶ τῶν πλημμελημάτων πάντων ὑφέξετε δίκας ἀξίας τῷ τῶν ὅλων δεσπότηι καὶ σωτῆρι 30 Χριστῷ, ὧν τὴν αἰτίαν δεδώκατε (οὐ γὰρ ἀνέξεται ἡ θεία δύναμις ἀτιμώρητα προβῆναι τὰ εἰς τὴν εὐαγῇ πίστιν δυσφήμως καὶ εἰς τὰς ἀγίας ἐκκλησίας καὶ εἰς τοὺς ὁσίου ἀνδρας ἐλεεινῶς ἀναιρεθέντας ἀθεμίτως τετολμημένα), ἡ δὲ ἡμετέρα γαληνότης οὐδὲν τοιοῦτο κατὰ τῶν μοναχῶν προσέταξε γενέσθαι, μόνην δὲ τὴν Αἰλιέων κατασχεθῆναι πόλιν, τοῦ λοιποῦ γοῦν ἐπὶ τῇ τῶν οἰκούντων ἡσυχίᾳ φυλαχθησομένην. τὸ δὲ 35 ὑμέτερον θράσος ἐναντία τοῖς τῶν μοναχῶν παραγγέλμασι διαπραπτόμενον πόλεμον ἤρατο κατὰ τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ πληθὸς ἀθροῖσαν τῶν τε ληιστευόντων καὶ ἄλλως παρανομεῖν ἐλωθόντων καὶ ὅπλα κατὰ τῶν εὐνομουμένων κινήσαν σφαγῆς καὶ ἀλώσεως καὶ ἑτέρων χαλεπῶν τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν αἴτιον κατέστη, ὥς κινήθην τὸ ἡμέτερον 39 κράτος ἐπαγανακτῆσαι μὲν τοῖς πεπλημμελημένοις, ἐμφύτῳ δὲ φιλανθρωπίᾳ νικηθῆν M VII 492

M, B [= 20, inde a 5 πρὸς εὐσέβειαν καὶ πράξεις (cf. p. 128, 14) = abo]. A

5 πρὸς εὐσέβειαν B^b τῶν 2] τὸν M 6/7 κατελείφθη B^b 7 μόνον om. A 9 ὁσίας edd. Romanī οὐσίας MB 12 ἄφεις M ἐπικίνδου B^o 13 χεῖρῳ M/A χεῖρον B 15 ἱερεῖς B^o 16/17 σεβηριανόν B *Seueriniani* A 17 διαχειρισάμενος B^o 19 ἢ καὶ προτρεψαμένων M/A om. B γνωρίζει τὰ M/A γνωρίζεται B 19/20 -φόρως — θεαῖς om. B^o 19 τοῖς om. B 20 καὶ ἔλεγχον B^o 21 τὴν] τὸν M 24/25 θαυμάζειν — ποιοῦντες om. B 26 βαλεντίνου M βαλεντίου B^o 27 θόρυβον B^o θορυβᾶς M 28 γεγένηται πρόξενος ἀφορήτου B^b 29 ἀφορίτων B^b 30 *dabit* [= ὑφέζεται] A 31 ὧι A 32 εἰς τὴν om. B^b εἰς 2 om. B^o 33 ἢ] ὁ M 34 τοιοῦτον B 37 τε om. B^o ἄλλων A 40 ἐπανακτῆσαι M φιλανθρωπίᾳ om. B^b κινήθην B^o

- L III 859 τοὺς τῶν φόνων καὶ τῶν ἐμπρησμῶν εὕρισκομένους αἰτίους <μόνους> δίκας ὑποσχεῖν παρακελεύσασθαι, εἰ καὶ ὅτι καὶ καθ' ὑμῶν ἦν τὰ τῆς ἀγανακτήσεως προβῆναι καταλειψάντων μὲν τὰ μοναστήρια, οἷς ὑμᾶς διὰ παντὸς προσεδρεύειν τὸ ἐπάγγελμα παρακελεύεται, τολμησάντων δὲ τοιαῦτα ἅ τῶν ἐσχάτων τιμωριῶν ἄξια καθέστηκεν. ἐπειδὴ δὲ καὶ διδάσκειν ἀντὶ τοῦ μανθάνειν ἐπιχειρεῖτε οὐκ εἰδότες τὰ θεῖα λόγια φανερώς δια- 5
- Mt. 10, 24 γορεύοντα ὡς οὐκ ἔστι μαθητῆς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον [οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον] αὐτοῦ, ποίαις διδασκαλίαις τοῦ σωτῆρος τῶν ἡμετέρων ψυχῶν ἢ τῶν ἁγιωτάτων ἀποστόλων καὶ πατέρων ἠκολουθήσατε; οὐ γὰρ ἂν ταῖς οἰκείαις ἐπόμενοι δυσσεβείαις λέγειν τολμήσοιτε ὡς ἐπὶ φόνοις ἢ πλημμελήμασιν ἑτέροις ἅπερ ὑμεῖς διεπράξασθε, τὰ τῶν ἁγίων προεμβαίνει διδάγματα. ἐπειδὴ δὲ δύο φύσεις ἀκούοντες θαμ- 10 βεῖσθαι τὰς ὑμετέρας ψυχὰς ἐδιδάξατε ὡς τινος καινοφωνίας ταῖς ὑμετέραις ἀκοαῖς προσαγομένης, ἵστε ὡς ὑμῖν μὲν τὴν περὶ τούτων ἐξέτασιν πολυπραγμονεῖν οὐ προσήκει συνιέναι τὴν ἐπὶ τούτοις λεπτότητα μὴ δυναμένοις, ἡμεῖς δὲ τὰς τῶν πατέρων ἐκδεξάμενοι διδασκαλίας τὴν φύσιν νοοῦμεν ἀλήθειαν. τοῦτο γὰρ ἔστιν ὁ φρονοῦμεν καὶ φαμέν ὅτι περὶ ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς θεὸς ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπος ἀληθῶς 15 ἔστιν ὁ αὐτός, καθὼς καὶ ὁ ἁγιώτατος ἀπόστολος Παῦλος τὴν φύσιν ἀλήθειαν νοῶν
- Gal. 4, 8 ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ διδάσκει σαφῶς λέγων ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς, τουτέστιν ἀγνοοῦντες τὸν ἀληθῶς θεὸν τοῖς μὴ κατὰ ἀλήθειαν οὖσι θεοῖς [ἐδούλευσαν]. ἐκ τούτων φανερώς ὅτι φύσις ἔστιν ἡ ἀλήθεια, σημαίνεται, εἰ καὶ ὅτι περὶ φύσεων ἐν τῷ τῆς πίστεως οὐ 20 περιέχεται συμβόλῳ τῷ ἐκτεθέντι παρὰ τῶν τῇ ἁγίων πατέρων. οὔτε γὰρ τις τότε περὶ τούτου ζήτησις ἐκινήθη, οὔτε δὲ νῦν καινοτομία τις κατὰ τῆς αὐτῆς ἐπενόηθη πίστεως, ἀλλὰ τὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐπὶ ὀρθοδοξίαι λαμψάντων ἐκυρώθη παραγγέλματα. ὑμεῖς δὲ οἱ μὴ χρῆναι λέγοντες φυσιολογεῖν αὐτοὶ τοῦτο ποιοῦντες ἀλίσκεσθε, διαρρήδην ἐν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀποσταλείσαις δεήσεσι φύσεως μεμνημένοι 25 καὶ λέγοντες· πῶς τίκει παρθένος καὶ μένει παρθένος; καὶ πῶς γεννᾷ κατὰ φύσιν τὸν
- Ioh. 1, 14 ὑπὲρ φύσιν; καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ· ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο· ὁ δὲ γέγονεν, πῶς χωρισθῆναι
- M VII 493 δύναται; γέγονε δὲ οὐ τραπείς τὴν φύσιν οὐδὲ μεταβληθεὶς τὴν θεότητα. ὁρᾶτε οὖν πῶς φύσεως πανταχοῦ μέμνησθε οἱ πρὸς αὐτὸ τὸ τῆς φύσεως ὄνομα ταραττόμενοι καὶ πανταχόθεν ἑαυτοῖς τοῦ συκοφαντεῖν τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἀληθῶς ἐπὶ τῇ 30 πίστει κυρωθέντα ἀφορμὰς περιποιεῖτε; ἁμαρτάνοντες καὶ κατὰ τοῦτο ὅτι ψευδόμενοι φατέ ὡς ἐδογματίσθη λέγειν δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς. ὅπερ οὐχ οὕτως ἔχει· ἀπαγορεύοντες γὰρ ἀναθεματίζομεν τοὺς τοῦτο γράψαντας ἢ εἰπόντας ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας. τὸ γὰρ ἡμέτερον κράτος τῷ συμβόλῳ τῶν τῇ ἁγίων πατέρων τὸν τε προλαβόντα χρόνον ἠκολούθησεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς πείθεται πιστεῦον τὸν δεσπότην 35 ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς
- L III 862 θεοτόκου τετέχθαι. τὴν γὰρ ὀρθόδοξον πίστιν ὡς παρελάβομεν, διηνεκῶς φυλάττειν

M, B [= a, b (usque ad 27 σὰρξ ἐγένετο et inde a γέγονε, cf. p. 124, 12), u]

- 1 τῶν¹ om. M 2 μόνους ex A addidi 3 ἡμᾶς MB^o 5 δὲ B^o A om. MB^{ab} 6 ἐπιχωρεῖτε B^b
 6 ὡς om. B^o 6/7 οὐδὲ — κύριον om. A 7 ὑμετέρων B^b 9 τολμήσητε B 10 προεμβαίνει
 M *procedebat* A ἐμμένει B^{ab} ἐμμένειν B^o 10/11 τὰς — ψυχὰς θαμβεῖσθαι B 11 κενοφώνιας B^{ab}
 13 *suscipientes* A ἐκλεξάμενοι MB 14 ἀλήθειαν — φρονοῦμεν MA om. B *simul et* A 15/16 ὁ αὐτός
 ἀληθῶς ἔστιν B^o 18/19 τουτέστιν — ἐδούλευσαν om. B 19 ἐδούλευσαν om. A 20 σημαίνει
 B^bA 21 περιδέχεται B^b 22 τότε MA om. B 23 πατέρων MA om. B
 24 αὐτὸ B^b 25 ἀλίσκεσθαι B^o 26 πάλιν μένει B^b 27 ἐν om. B^b 28 ἐξῆς om. B^o 29 ὁ MB^{ao} *quomo-*
modo A 28 γέγονας M 29 *memoriam facietis* A 30 πρὸ B^b 32 ἐδογματίσθη B^o 33 ἀπα-
 γορεύοντας B^o 33 γράψαντας] λέγοντας ἢ γράψαντας B^b 33/34 τολμῶντας λέγειν B^b 34 *nostra*
tranquillitas A 35 πείθεται πιστεῦντας B^o *credo atque profiteor* A 36 *χρῖν* B^o 36/37 παρ-
 θένου θεοτόκου B^{ao} παρθένου B^b

σπουδάζομεν ὃν τρόπον καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἥτις κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἐναγχος
 συνεκροτήθη, πιστεύουσα διδάσκει βεβαιοῦσα τὸ σύμβολον καὶ σύμφωνα νοοῦσα τοῖς τε
 αὐτοῖς ἀγίοις πατράσι καὶ τῇ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἐφεσον τῆς Κελεστίνος καὶ Κύριλλος
 οἱ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης προεβέβληντο τὴν Νεστορίου πλάνην ἐξωθούμενοι. καὶ ἡ
 μὲν ἡμετέρα γαληνότης οὐδενὶ τὸ σύνολον ἀνάγκην ἐπαχθῆναι προσέταξεν ὥστε ἡ
 ὑπογράφειν ἢ συναινεῖν, εἰ μὴ βούλοιοτο. οὐδὲ γὰρ ἀπειλαῖς ἢ βίαι τινὰς πρὸς τὴν τῆς
 ἀληθείας ὁδὸν ἔλκειν βουλόμεθα, τὸ δὲ ἐναντίον ὑμεῖς πρὸς τοῖς ἤδη τετολμημένοις διὰ ξιφῶν
 καὶ ἐτέρων χαλεπῶν, ἔτι μὴν καὶ ὕβρεων καὶ αἰκισμῶν εἰς γυναῖκας λαμπράς καὶ σεμνὰς
 γινομένων ἀνάγκην ἐπαγαγεῖν οὐκ ὠκνήσατε πολλοῖς πείθεσθαι μὲν ταῖς διεστραμμέναις
 ὑμῶν διδασκαλίαις, ἐκβοήσῃ δὲ καὶ ὑπογραφαῖς ἀναθεματίζειν τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην 10
 σύνοδον καὶ τὸν ὀσιώτατον πατριάρχην τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς μεγάλης Ῥώμης
 Λέοντα καὶ τοὺς ἄλλους ὀσίους πατέρας, ὑπὲρ τῆς τόλμης ἀναγκαίως δώσετε λόγον τῷ
 τῶν ὅλων δεσπότηι θεῷ, οὐπὲρ, εἰ θέμις εἶπεῖν, ἐφ' ὕβρει ταῦτα πράττειν ἐτολμήσατε,
 ἐπονείδιστοι καὶ καταγέλαστοι δικαίως τοῖς τε μισαροῖς Ἑλλησι καὶ ταῖς αἰρέσεσι
 καταστάντες, οἷς ὑπόδειγμα αἰσχύνῃς γέγονατε. ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς Σαμαρείτας 15
 ἡτιτιάσασθε ὡς κατὰ τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν δεινὰ καὶ ἀθέμιτα τολμήσαντας καὶ
 φόνους ἢ ἑτέρα τινὰ ἄτοπα πλημμελήσαντας, γινώσκετε ὡς ἐθεσπίσαμεν ζητήσεως
 παρακολουθησάσης ἀκριβοῦς παρὰ τοῦ περιβλέπτου κόμητος Δωροθέου τὰ μὲν ἀρ-
 πασθέντα ταῖς ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἀπολέσασιν ἀποκαταστήναι, τοὺς δὲ M VII 496
 τούτων εὐρισκομένους αἰτίους τιμωρίαν τὴν ἐκ τῶν νόμων ὑποσχεῖν τῆς ἐπὶ τούτοις 20
 ἐκδικήσεως οὐδὲν ὑμῖν προσηκούσης, οὓς χρὴ διδαχθέντας ὅπως τὸ ἡμέτερον κράτος
 πιστεύει, καὶ παρὰ τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας προτραπέντας μὴ χωρίζεσθαι τῆς ἀγίας καὶ
 ὀρθοδόξου πίστεως, προσεδρεύειν δὲ τοῖς μοναστηρίοις καὶ ταῖς πρὸς τὸ κρεῖττον σχο-
 λάζειν εὐχαῖς σύμφωνα τῷ ἐπαγγέλματι διαπραττομένους καὶ μηδένα θόρυβον παντά-
 πασιν ἐμποιοῦντας μήτε μὴν τοῖς ἐπὶ ἀπωλείαι τῶν ψυχῶν παρὰ τῶν φαῦλα διδασκόντων 25
 λεγομένοις ἀπλῶς πειθόμενους μήτε διὰ τὰς ἐκείνων ἀσεβεῖς συμβουλὰς τῆς ὀρθοδόξου
 πίστεως καὶ τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν χωριζομένους. παρασυνάξεις μηδὲ ὅλως ποιεῖν
 τολμήσητε εἰδότες τὰ πάλαι νομοθετηθέντα παρὰ τῶν τῆς θείας λήξεως ἐν τοῖς ἀνωτέρω
 χρόνοις γεγονότων βασιλέων, οἱ τὴν εὐαγῇ καὶ καθολικῇ συγκροτήσαντες θρησκείαν
 μεγίστοις ἐπιτιμίαις τοὺς παρασυνάγειν τολμῶντας ὑποβάλλεσθαι θεσπίζουσιν. μετα- 30
 μελήσειν δὲ ὑμῖν τῶν προτέρων πιστεύοντες οὐδὲ τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἡρνησάμεθα
 πολλὰς παρακλήσεις χρησαμένου τοῦ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου, δι' ὧν ἡμᾶς
 ἐξεδυσώπησε ταῦτα πρὸς ὑμᾶς τὰ θεῖα χαράξει γράμματα. διδαχθέντες δὲ ταῖς
 (διαφόρων) δεήσεσιν ὡς ὑπὸ τῶν φυλάττειν κελευσθέντων στρατιωτῶν τὴν Αἰλίες 36
 πόλιν τῷ τε τῶν ἵππων καὶ ἀνδρῶν πλήθει θορυβεῖται τὰ ὑμῶν εὐκτήρια, καὶ ἀγανακ- L III 863
 τήσαντες πρὸς τοῦτο Δωρόθεον τὸν περίβλεπτον κόμητα ταύτης ὑμᾶς ἐλευθερώσαι 36
 τῆς ὀχλήσεως ἐθεσπίσαμεν, εἰ καὶ ὅτι οὐδὲ πρὸ τούτου ἐνυβρισθῆναι τὰ μοναστήρια ἢ
 τὰς ὑμῶν ξενίας στενοχωρηθῆναι προσετάξαμεν.

M, B [= abo], Λ

1 χαλκηδονίων B^o 2 καὶ σύμφωνα νοοῦσα MΛ om. B 6 μὴ M οὐ B τινὰ B^b 9 γενο-
 μένων B ἐπάγειν B 12 ἄλλους om. Λ 13 ὕβριν B^b 14 μισαροῖς B^b 17 μελετήσαντας Λ
 18/19 ἀρπαγέντα B 19 *dei ecclesiis* Λ 22 προτραπέντος B^b 25 τῇ ἀπολείᾳ B^o 26 μήτε —
 συμβουλὰς om. Λ 27 τοῦ om. B^o 32 *multis utique* (δηλαδή *sive* δηλονότι) Λ ἐπι-
 σκόπου om. Λ 33 ἐξεδυσώπησάμεν M ἡμᾶς B^o 33/34 *diversorum precibus* Λ ταῖς
 δεήσεσιν MB 36 ταύτης om. spat. rel. B^b ὑμᾶς MB *ea* Λ ἐλευθερῶ B^b 37 τούτου]
 τοῦ B^o 38 ἡμῶν B^b

L III 874
M VII 509

Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων γραφέντων ἀρχιμανδρίταις καὶ λοιποῖς ἐν Αἰλίας καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν οἰκοῦσι μοναχοῖς παρὰ τῆς θειοτάτης καὶ εὐσεβεστάτης δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας τῆς αἰωνίας αὐγούσας

27

Αἱ μὲν δεήσεις ἃς ἀπεστείλατε πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν, ἐλεγχον τῆς ὑμετέρας φέρουσι πλάνης, ὁ δὲ θειότατος καὶ ἡμερώτατος βασιλεὺς ὁ ὁμόζυγος τῆς ἐμῆς γαληνότητος καὶ ἡ ἡμετέρα θειότης τὴν μὲν εὐσέβειαν προτιμᾷ ἐγνώκαμεν πάντων, τὴν δὲ φιλοανθρωπίαν ἐμφυτον οὖσαν ἡμῖν ἀσπαζόμεθα. καὶ οἶα μὲν ἡ αὐτοῦ γαληνότης ἐντυχοῦσα ταῖς ἱκετηρίαις ἐπέστειλεν ὑμῖν, τὰ τῆς αὐτοῦ θειότητος σημαίνει γράμματα, ἃ ταῖς πολλαῖς ἱκεσίαις Ἰουβεναλίου τοῦ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου δυσωπηθεῖσα ἡ αὐτοῦ γαληνότης πρὸς ὑμᾶς ἀντέγραψεν· τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος μέμφεται μὲν τοῖς ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ κατὰ τῆς εὐαγοῦς θρησκείας καὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας τολμηθεῖσι παρ' ὑμῶν ἐναντία διαπραττομένων τοῦ τῶν μοναχῶν ἐπαγγέλματος, παραινεί δὲ ταῖς θείαις συλλαβαῖς ὅπῃ γοῦν ποτε πρὸς μετὰ μελόν ὑμᾶς τῶν γεγονότων ἀπιδόντας πᾶσαν μὲν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν ἀπώσασθαι πλάνην, ἐπιγινῶναι δὲ τῆς πίστεως τὴν ἀλήθειαν, ἣν ἐκ προγόνων λαβοῦσα εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἡ ἡμετέρα φυλάττει εὐσέβεια, ὥς μὲν ἐδίδαξαν οἱ τῆς ὁσίας μνήμης τῇ ἁγίοι πατέρες, ἀναντιρρήτως πιστεύουσα, τὴν Νεστορίου δὲ δυσσέβειαν ἀπελαθεῖσαν παρὰ τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγίας συνόδου, ἥς Κελεστίνος καὶ Κύριλλος οἱ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης προεβέβληντο, ὥς θεομάχον δικαίως ἀποστρεφόμενη, μισήσασα δὲ ἀναγκαίως καὶ τὴν Εὐτυχοῦς κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας ἐπανάστασιν, ὅς ταῖς Βαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διδασκαλίαις ὁδηγηθεῖς τὴν ἀληθῆ θρησκείαν διαταράττειν ἐσπούδασεν, ἐπομένη δὲ τῇ ἁγίαι συνόδῳ τῇ κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἐναγχος συγκροτηθείσῃ ἐφ' οἷς ἐρμηνεῖαι συμφώνῳ τὸ σύμβολον τῶν τῇ ἁγίων πατέρων ἐβεβαίωσεν, πιστεύει τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι, διδασθεῖσα νοεῖν τὴν φύσιν ἀλήθειαν εἶναι καὶ τὸν δεσπότην ἡμῶν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτόν. οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἁγιώτατος Παῦλος

Gal. 4, 8 ὁ ἀπόστολος διδάσκει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ ῥήμασι τούτοις· ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὔσι θεοῖς, τουτέστιν ἀγνοοῦντες τὸν ἀληθῶς θεὸν τοῖς μὴ κατὰ ἀλήθειαν οὔσι θεοῖς [ἐδούλευσαν]. τούτοις γὰρ ἡμᾶς σαφῶς διδάσκει τοῖς ῥήμασι τὴν φύσιν ἀλήθειαν νοεῖν. μάτην δὲ τὰς ὑμετέρας

M VII 512 ἐπληξε ψυχὰς ψευδῆς ὑπόνοια οἶα δὲ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης ἁγιωτάτης συνόδου διδασχῆς ἢ τῆς ἡμετέρας γαληνότητος πιστευσάσης δύο υἱοὺς ἢ δύο Χριστοὺς διὰ τῶν δύο φύσεων νοεῖσθαι. ἔχει δὲ οὐχ οὕτως ἡ ἀλήθεια. ἀπαγορεύοντες γὰρ ἀναθεματίζομεν τοὺς τοῦτο γράψαντας ἢ εἰπόντας ἢ καὶ λέγειν τολμώντας, τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν αὐτὸν θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν οὐδενὶ τρόπῳ

cf. Leonis ep. 62 d. 21. m. Mart. 453 ad Pulcheriam [vol. 4 p. 68, 22]: *indicante fratre meo Iuliano episcopo pervenerunt ad nos in exemplaribus praeceptionum ueststrarum saluberrimae sanctiones, quibus insanam imperitiam monachorum dignati estis parcendo plectere et docendo punire* et ep. 63 p. 69, 25

27 Latina versio extat in Collectione Sangermanensi [vol. V] 3

M, B [= abo usque ad 14 ἐπιγινῶναι δὲ, inde a τῆς = αὐτοῦ], A

2 καὶ εὐσεβεστάτης om. B 3 αὐγούστης B 4 ἐλέγχοντες B^o 5 ὁ δ' οἱ B^b 6 πάντων προτιμᾷ ἐγνώκαμεν M 7 εὐτυχοῦσα B^b 8 ἀπέστειλεν B^b 9 τοῦ βεναλίου B^b 12 διαπραττομένοισι B^o 13 ὑμῶν MB^b om. B^o 14 πλάνην om. spat. rel. B^b 15 γενόμενων B^{ab} γινόμενων B^o 16 ἀπιδόντας M πᾶσαν μὲν] πᾶσ spatium B^b 17 post δὲ pergīt πρὸς εὐσέβειαν 18 καὶ πράξεσιν [p. 125, 5] B^b 19 μισήσασθαι M 20 βαλεντίνου M βαλεντίου B^o 21 χαλκηδονίων B^o 22 ἡσ B^o 23 συμφώνως B^o 24 πιστεύειν B^o 25 χρσ M *Iesum Christum* A 26 ανοσ M 27 εἰς B^o 28 εἰς B^o 29 ἐδουλεύσατε B^{ab} ἐδούλευσαν MB^a, deleui 30 διδάσκει σαφῶς B 31/32 δύο χριστοὺς ἢ δύο υἱοὺς B^o 33 Ἰησοῦν om. B^o

μεριζόμενον ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν ὁμολογεῖ, διὰ παντὸς ἐν ταύτῃ τῇ πίστει διαμένειν ἀσαλεύτως εὐχόμενον. διδαχθέντες τοίνυν τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀληθές τῆς ἡμετέρας πίστεως, ὅπερ φυλάττειν σπουδάζομεν κατὰ τὴν τῶν ἁγίων πατέρων ἀληθεστάτην παράδοσιν, εἰδότες δὲ καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὸν φιλόνητον σκοπὸν τοῦ γαληνοτάτου δεσπότης οἰκουμένης καὶ ὁμοζύγου τῆς ἐμῆς εὐσεβείας 5 καὶ τοῖς πράγμασι πεισθέντες, δι' ὧν μόνῃ τῇ πρὸς τὸ κρεῖττον εὐσεβεῖαι τοὺς οὕτω δυσσεβῆ καὶ παράνομα τετολμηκότας δίκαις ὑποβαλεῖν ταῖς ἀξίαις ἀνεβάλετο, καὶ τῆς εἰς τὸν ἐξῆς δὲ χρόνον τιμῆς καὶ συγκροτήσεως παρ' ἡμῶν πειραθῆσεσθαι προσδοκῶντες τοῦ λοιποῦ γοῦν πᾶσαν ἀμφισβήτησιν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν ἀνέλετε τοῖς τε μοναστηρίοις προσκαρτεροῦντες καὶ τὸν μονήρη βίον εὐλαβῶς μετιόντες, τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ 10 τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν μηδ' ὅλως χωριζόμενοι, ὡς ἂν μή τις ὑμῖν, ὅπερ οὐκ ἐλπίζει τὸ ἡμέτερον κράτος, αἰρέσεως ὄνομα τῇ ἀληθείᾳ πολεμούσης ἐπιγράψῃ. γινώσκετε δὲ ὡς ἡ αὐτοῦ γαληνότης θείοις γράμμασι πρὸς Δωρόθεον τὸν περίβλεπτον κόμητα ἐκέλευσεν ἀκριβῆ ζήτησιν προτεθῆναι περὶ τῆς τῶν πραγμάτων ἀρπαγῆς τῆς λεγομένης L III 878 παρὰ τῶν Σαμαρειτῶν τετολμηθῆναι. καὶ ὅσα μὲν ἂν ἐπιδειχθεῖν ληφθέντα, ταῦτα 15 ταῖς τε ἁγιωτάταις ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἀπολέσσασι παρ' αὐτῶν ἀποδοθῆναι ἐθέσπισεν, ὑποσχεῖν δὲ τοὺς εὐρισκομένους αἰτίους τὰς ἐκ τῶν νόμων εὐθύνας, τὰ δὲ μοναστήρια καὶ τὰ οἰκήματα ὑμῶν τῆς παρὰ τῶν στρατιωτῶν ὀχλήσεως φροντίδι τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἐλεύθερα φυλαχθῆναι προσέταξεν. πιστεύει γὰρ ἅμα ἡμῖν τὸ αὐτῶν κράτος ὡς διὰ τῆς τοιαύτης προνοίας καὶ προτροπῆς τῶν τε πρότερον ὑμῖν πεπραγμένων μεταμελήσει 20 καὶ τὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐνωθήσεται συμφώνῳ πίστει ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας φυλαττομένης.

Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ πεμφθέντων τοῖς L III 850
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μονάζουσι M VII 481

- 28 Τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἁμαρτεῖν ἴδιον ὑπάρχει τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ καὶ δεσπότης, 25 τῶν δὲ συνετῶν ἐστὶν ἀνδρῶν, ἐπεὶ περ ἀνθρώπους ὄντας οὐχ οἷον τε μὴ πταίνειν, τὸ ἁμαρτήσαντας αὐτίκα μεταμέλεσθαι καὶ διορθοῦσθαι τῇ μεταμελείᾳ τὰ σφάλματα. τὸ δὲ ἐπιμένειν τοῖς πταίσμασι καὶ τούτοις ἐπαγωνίζεσθαι καὶ σπουδάζειν κακῶι τὸ κακὸν ἐπισωρεύειν παμπονήρου τινὸς καὶ λίαν ἐξεστηκότος ἐστί. ὅπερ τινὰς τῶν τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ περὶ αὐτὴν οἰκούντων εὐλαβεστάτων μοναχῶν πεπονθέναι μαθόντες καὶ 30 νοήσαντες μὴ διὰ ἀπλότητα τρόπων τοῦτο αὐτοὺς ὑπομεμενηκέναι θείοις ἐχρησάμεθα γράμμασιν, ἃ δηλοῦσι τὴν ἡμετέραν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ὅτι τὸ παράπαν ἡ ἁγία καὶ καθολικὴ σύνοδος ἡ ἐν Χαλκηδόνι γενομένη περὶ τὴν ἀποστολικὴν πίστιν οὐδὲν ἐκαινόμησεν, διὰ πάντων δὲ τῇ Ἀθανασίου καὶ Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς εὐλαβοῦς 35 μνήμης γενομένων ἐπισκόπων τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως ἀκολουθήσασα διδασκαλίᾳ καθεῖλε μὲν τὴν Εὐτυχοῦς βλασφημίαν οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰ Ἀπολιναρίου φρονοῦσαν

28 Latine extat in Collectione Sangermanensi [uol. V] 1 [A]

M, B [= ao], A

1 ἢ τρεπόμενον om. A 2 οὖν B 5/6 ὁμοζύγου — πεισθέντες om. B 6 δι' ὧν M ὡς B
7 ὑπολαβεῖν B^o 8 δὲ om. B^o πειρασθήσεται B^o 12 ὄνομα τῇ [τῆς B^o] B ὀνόματι M
ἀληθείας B^o 13 θεόδωρον B^o 15 ἂν om. B^a λειφθέντα B^o 17 ἐκ om. B^o 18 τῆς
om. B^o 19 αὐτοῦ BA 20 ἡμῖν B^o 21 τῇ τῆς — ἐκκλησίας ἐνωθήσετε A 22 add. *Et*
alia manu: Deus uos custodiat multis annis, reuerentissimi A 26 οἷον τέ ἐστι B^o 27 μετα-
μελεῖσθαι M 30 πέναι μαθότες B^o 31 ἀπλότητος B^o 32 οἱ M 30 φρονοῦσαν MA
φρονοῦντος B

ἀσεβῇ διδάγματα, ἐξέκοψε δὲ καὶ τὴν Νεστορίου δυσσέβειαν, τὸ δὲ σεπτὸν σύμβολον τῶν τῇ ἁγίων πατέρων (τῶν ἐν Νικαίαι συνεληθόντων) σῶον διὰ πάντων ἐφύλαξε μήτε μειώσει μήτε προσθήκη βλαβέν. καὶ οἶεται μὲν ἡ ἡμετέρα γαληνότης τὰ θεῖα ἡμῶν γράμματα, ἔτι γε μὴν καὶ τὰ διατάγματα τὰ ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων ἤδη προτεθέντα με-
γαλοπόλει ἀρκεῖν εἰς τὸ πείσαι τοὺς οὐκ οἶδ' ὅπως ἔτι καὶ νῦν ἀμφιβάλλοντας ὅτιπερ 5 οὐδὲν κεκαινοτόμηται τῇ ἀγιωτάτῃ καὶ καθολικῇ συνόδῳ, καὶ μηδὲν λοιπὸν ὑπολειφθαι τὸν ἀμφισβητοῦντα τούτου χάριν· οὐδὲ γὰρ εὐήθη τινὰ τοσοῦτον εἶναι νομίζομεν, ὥς ἐντυχόντα τοσούτοις διδάγμασι σαφῶς οὕτως ἀπαγγέλλουσι τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἔτι τῇ αὐτῇ καὶ νῦν ἐπιμένειν πλάνῃ. εἰ δὲ ἄρα τινὲς εἶεν, ὅπερ οὐχ ἡγούμεθα, τῷ τῆς ἐμφύτου ἡμῖν φιλανθρωπίας μὴ ἀκολουθοῦντες σκοπῷ, βουλόμεθα πάλιν αὐτοὺς 10 διὰ τῶν αὐτῶν θείων ἡμῶν γραμμάτων πεισθῆναι ἀκριβῶς ὥς ἅπαντα τοῖς τῶν ὁσίων πατέρων ἀκολουθήσασα διδάγμασιν ἡ ἀγιωτάτῃ καὶ καθολικῇ σύνοδος ἐτύπωσε καὶ τὴν μὲν Εὐτυχοῦς ἀνείλε δυσσέβειαν, ἥ ὁ Διόσκορος εἶπετο καὶ ἕτεροί τινες οἱ μὴδὲ τὰ Ἀπολιναρίου βιβλία ἀποκνήσαντες ἐγκατασπεῖραι τῷ πλήθει προσηγορίας ἀγιωτάτων ὀρθοδόξων πατέρων αὐτοῖς ἐπιγράψαντες, ὥστε εἰς τέλειον τὴν τῶν ἀπλουστέρων ἐπὶ 15 τὸ ψεῦδος ἐξανδραποδίσαι διάνοιαν, ἐβεβαίωσε δὲ τὸ τῶν τῇ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι συνεληθόντων σεπτὸν σύμβολον μηδὲν μήτε ὑφελούσα μήτε προσθεῖσα, καθ' ὃ βαπτισθεῖσα καὶ πιστεύσασα ἡ ἡμετέρα γαληνότης ἐκ νέας ἡλικίας φρονεῖ καὶ ἐν αὐτῷ διαμένειν εὐχεται πιστεύουσα τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ τὸν συναίδιον καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν 20 σωτηρίαν ἐνηνθρωπηκέναι γεννηθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς θεοτόκου παρθένου εἶναι τε θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτόν, οὐκ ἄλλον καὶ ἄλλον, μὴ γένοιτο, ἀλλ' ἓνα καὶ τὸν αὐτόν οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἢ χωριζόμενον ἢ τρεπόμενον, τοὺς δὲ λέγοντας ἢ εἰπόντας ποτὲ δύο υἱοὺς ἢ δύο πρόσωπα καὶ ἡμεῖς ὥς θεομάχους βδελυσσόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν. ταῦτα τοίνυν καὶ αὐτίκα μαθόντες εἴ τινες ἄρα εἶεν ἐν 25 ὑμῖν ἔτι τῷ ψεύδει κατεπιμένοντες, πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναδραμεῖν σπουδάσατε τῶν ἀθεμίτων ἑαυτοὺς ἀφιστῶντες παρασυνάξεων, ὥστε μὴ πρὸς τῷ τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπολέσαι καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν νόμων ἐπιτιμίαις ὑπαχθῆναι. ἐνώσατε δὲ ἅπαντες ἑαυτοὺς τοῖς τῆς ἀγιωτάτης καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων, ἥτις μία ὑπάρχει, καθ' ὃ καὶ οἱ εὐαγεῖς ὅροι τῶν ἁγίων πατέρων ἡμᾶς διδάσκουσι. τοῦτο γὰρ ποιοῦντες τῇ μὲν 30 ἑαυτῶν ψυχῇ χαριεῖσθε σωτηρίαν, τῷ δὲ τῶν ὅλων δεσπότῃ θεῷ τὰ ἀρέσκοντα πράξετε καὶ τῇ ἡμετέρῃ ἑαυτοὺς παρατιθέμενοι γαληνότητι τῆς παρ' αὐτῆς ἀπολαύσετε κηδεμονίας. διὰ τοῦτο καὶ Ἰωάννην τὸν λαμπρότατον δεκουρίωνα ἐκλεξάμενοι ἀπεστείλαμεν δυνάμενον ἀκριβῶς τὰ περὶ τῆς ἁγίας πίστεως παραστῆσαι. καὶ γὰρ τῇ τῶν ὁσίων ἐπισκόπων οἰκουμενικῇ καὶ καθολικῇ συνόδῳ παρῆν καὶ πάντα τὰ παρακολουθή- 35 σαντα σαφῶς ἐπίσταται, ὥστε διὰ πάντων πληροφορηθέντας τοὺς ἔτι, ὅπερ οὐχ ὑπελαμβάνομεν, ἐνδοιάζοντας ὅψι ποτε πρὸς τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν ἐπανελθεῖν.

14 Leon. ep. 85 [data d. 11 m. Mai. a. 455]: *Iohannem vero spectabilem virum et in fidei sinceritate inimitabilem ad Aegyptum causa fidei fuisse directum*

[Μ usque ad 1 δυσσέβειαν]. B . . . 20], A

1 δόγματα B^o 1—p. 131, 7 τὸ δὲ — εἰπεῖν desunt in M propter folii defectum 2 τριακοσίων
δεκαοκτώ B^o 3 τῶν² — συνεληθόντων addidi, cf. *patrium qui in Nicaea conveniunt* A 4 γε om. B^o
5 τὰ¹ om. B^o 6 συνόδῳ καὶ καθολικῇ B *sancto catholicoque concilio* A 7 εὐήθη B^o ἐν ἡβει B^o
8 δόγμασι B^o 9 αὐτῶν om. B^o 13 *Eutychis* . . . *impietatem quem* A μήτε B 15 ἑαυτοῖς B^o
16 τριακοσίων δεκαοκτώ B^o 18 καὶ πιστεύσασα om. A 24 ποτὲ om. B^o 25 αὐτοὶ κατα-
μαθόντες B^o 28 ἐνώτισατε B^o 31 δεσπότῃ om. A 30/37 ὑπολαμβάνομεν B^o

Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων πεμφθέντων παρὰ τοῦ αὐτοῦ Μακαρίω ἐπισκόπῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῃ καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει Σινᾷ εὐλαβέσι μοναχοῖς

- 29 Οἱα κατὰ τῆς εὐαγοῦς θρησκευίας καὶ τῆς Ῥωμαικῆς πολιτείας ἐπικινδύνως νεωτερίζων Θεοδόσιος, οὗ ταῖς πράξεσιν ἀξίαν οὐκ ἂν εὖροι τις τιμωρίαν, ἔαλω, οὐδένα μὲν λέληθε, πάντως δὲ καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν εὐλάβειαν τὸ μέγεθος τῶν παρ' αὐτοῦ πεπλημμελημένων ἐλήλυθεν. οὗτος γὰρ προλαβὼν, καθὼς αἱ θεῖαι προαγορεύουσι γραφαί, τὴν τοῦ ἀντιχρίστου προσδοκωμένην παρουσίαν, τὸ δὲ ἀληθέστερον εἰπεῖν, παρ' ἐκείνου 1 Ioh. 2, 18 M VII 484 πεμφθεὶς πολεμῆσαι τῇ ἁγίᾳ καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει οὐδὲν ὠήθη διαπραττέσθαι φαῦλον, εἰ τὴν Εὐτυχοῦς δυσσέβειαν μιμήσοιτο, ὅς κατὰ τῆς εὐσεβοῦς τῶν ὀρθοδόξων θρησκευίας L IIII 851 ἐπανέστη ζηλῶν μὲν Φωτεινὸν τὸν τῆς ἀληθείας ἀλλότριον, μιμητὴς δὲ εἶναι τῆς θεομάχου γνώμης Ἀπολιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου σπουδάζων, συκοφάντης ἀντικρυς ἀποδεικνύμενος τῆς πρώην κατὰ τὴν Χαλκηδονέων πόλιν συγκροτηθείσης διὰ τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμὸν ἡμετέρῳι νεύματι ἁγιωτάτης συνόδου, ἣ τῶν τῇ ἁγίων πατέρων πρὸς συγκρότησιν τῆς πίστεως τὸ σύμβολον ἐβεβαίωσεν οὐδὲν κατὰ προσθήκην ἢ μείωσιν τῆς τῶν αὐτῶν ὁσίων πατέρων διδασκαλίας ἐναλλάξασα, Εὐτυχῇ δὲ ὡς τῇ 13 ἀληθείᾳ μαχόμενον καὶ τὴν πίστιν παρασαλεῦσαι βουλευθέντα ἀλλότριον εἶναι τοῦ τῶν ὀρθοδόξων ὀνόματος δικαίωσασα. οὗ τῇ μοχθηρᾷ καὶ ῥιψοκινδύνῳι τόλμῃ Θεοδόσιος ἀκολουθῶν καταλαμβάνει μὲν τὴν Παλαιστίνων χώραν, ἀπατᾷ δὲ τοὺς οὐκ εἰδότας ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων δεδογματίσθαι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου πλαττόμενος. ἔφησε γὰρ ὡς ἡ αὐτὴ ἁγιωτάτη σύνοδος δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς καὶ δύο πρόσωπα (ὀφείλει- 20 λειν) προσκυνεῖσθαι ἐδογματίσεν καὶ ὡς ὑπεναντίον τοῦ συμβόλου τῶν ἁγίων πατέρων τὴν πίστιν ἡρμήνευσεν. ἐντεῦθεν τε ἑαυτῷ πλῆθος τῶν ἀπατηθέντων ἀθροίσας καὶ τὴν τῶν ἀφελῶν ὡς εἰπεῖν ἄγνοϊαν κτησάμενος σύμμαχον τὴν Αἰλιέων κατατρέχει πόλιν, ἐμπρησμούς οἰκιῶν, φόνους εὐλαβῶν ἀνδρῶν, ἀφέσεις τῶν ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις 25 ἐγκλήμασιν ἐαλωκότων τολμῶν, δι' ὧν εὐλαβοῦς τινος δόξαν θηρώμενος ἐπικινδύνως 26 ηὔθεντησεν, καὶ τὰς εἰρκτὰς ἀναρρηγνύς, ἵνα τῶν ὑπευθύνων τό γε ἐπ' αὐτῷ τῆς δίκης ἐλευθερωθέντων πᾶσιν ὡς εἰπεῖν τοῦ πλημμελεῖν ἀνεύθυνον παράσχη τὴν εὐχέριαν. καὶ εἰς αὐτὴν δὲ τὴν καθοσίωσιν καὶ τοὺς τῆς ἡμετέρας θεϊότητος νόμους ἐξαμαρτάνων ἀπέκλεισε μὲν τῆς πόλεως τὰς πύλας ἑαυτῷ τε τὸ τῆς ἐπισκοπῆς βεβαίως παρὰ πάντας 30 τοὺς κανόνας ἐκδικῆσαι ἐπεχείρησεν ὄνομα Ἰουβεναλίου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ περιόντος 31 καὶ ἐπισκόπου τῆς πόλεως τυγχάνοντος, ὁμοῦ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα χραινὼν τε καὶ συγγέων δίκαια. ἐντεῦθεν τε ὁδῶι βαδίζων ἐπὶ τὰ χεῖρονα τὰς κατὰ τὴν Παλαιστίνην πᾶσαν ἁγιωτάτας ἐκκλησίας καὶ πόλεις τοῖς μείζοσι περιβάλλει κακοῖς, τοὺς μὲν εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους ἀναιρεῖσθαι παρασκευάζων, ἐν δὲ ταῖς ἐπισκοπαῖς χειροτονῶν οὓς ἐβούλετο. προσέταττε γὰρ μανιώδει τῷ θράσει κεχρημένος τοὺς πάλαι 35 ψήφῳ δίκαια κατὰ τοὺς θεῖους κανόνας τῶν πόλεων ἐπισκόπους, ὡς αὐτῷ παρέστη, ἀλλοτρίους τῆς ἱερωσύνης καθίστασθαι καὶ τῶν θρόνων οἷς ἐκληρώθησαν, ἀπελαύνεσθαι. ἐπιστρατεύει δὲ καὶ Ἰουβεναλίῳ τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ πανταχόθεν διὰ τοῦ πεμφθέν- 36 M VII 485 τος πλήθους τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ πραγματευόμενος· οὕτω γὰρ ὤιετο βεβαίως μὲν καθέξειν τὴν οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν ἐπισκοπὴν, κατορθώσειν δὲ τελείως τὰ τῆς οἰκείας ἐπι-

29—31 Latine non extant

M [inde a 7 παρ' ἐκείνου], B [= αο]

2 τοῖς om. B^o εὐλαβεστάτοις B^o 4 οὐκ ἂν B^o ἂν B^o 5 πάντως δὲ B^o πάντων
σε B^o εἰς om. B^o 5/6 πλημμελημένων B^o πλημμάτων B^a 8 ὠήθη B^o 9 ἡ B^o 10 ζηλῶ M
ἀληθείας om. B^o 12 τὴν] τῶν B^o χαλκηδονίων B^o 17 γνώμη καὶ τόλμη B^o 18 παλαι-
στηνῶν B^a 20 ἡ αὐτὴ M αὐτὴ ἡ B 20/21 ὀφείλειν addidi cf. p. 133, 17 21 προσκυνῆσαι B
ὑπεναντίου B^o 22 τε om. B^o 28 δὲ] καὶ εἰς B^o 29 τῷ MB^o 32 τὴν om. B 33 πᾶσας B^o
34 ἐπισκοπαῖς om. M 36 δίκαιῳ M 37 καὶ — ἀπελαύνεσθαι om. B^o 40 οὐδὲ M

χειρήσεως. Ἰουβενάλιον μὲν οὖν τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον ἢ τε ἀγία τριάς καὶ ὡς τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν, τὸ περὶ τὴν πίστιν θαρρεῖν διέσωσεν, Σευηριανὸς δὲ ὁ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης ἐπίσκοπος τῆς Σκυθοπολιτῶν ἅμα ἑτέροις ἀντ' ἐκείνου δυσσεβῶς ἀναιρεθεὶς πάρεργον τῆς Θεοδοσίου κατέστη μανίας. ταῦτα καὶ τὰ τούτων δεινότερα τολμήσας Θεοδόσιος, ἐπειδὴ τῶν κατ' αὐτὸν ἀπάντων τῶι ἡμετέρῳ κράτει γνωρισθέντων παντα-
 L IIII 854 ἐτάχθη, δραπετεύει μὲν ἐκ τῆς Παλαιστίνων, ἣν οὕτω διέθηκεν αὐτοῖς ἐπιδεικνὺς τοῖς πράγμασιν ὡς ὑπηρέτης καὶ πρόδρομος τοῦ ἀντιχρίστου γέγονεν· τόπους δὲ ἐκ τόπων ἀμείβει, τὰς μὲν ἀγιωτάτας ἐκκλησίας διαταράττων, τοὺς δὲ περὶ τὴν πίστιν ἀπλουστέρους ἕτερα παρὰ τὴν ἀλήθειαν φρονεῖν καὶ δυσσεβῶς τὸ θεῖον θρησκεύειν παρασκευάζων.
 οὗτος, ὡς ἐμάθομεν, τὸ τῆς εὐλαβείας οἰκητήριον καὶ τοῖς ἀγίοις ἀνδράσι βατὸν Σινᾶ κατεῖληφεν ὅρος, ἐν ᾧ τὰ παρ' ὑμῶν φίλα μὲν τῶι κρείττονι, παρὰ δὲ ἡμῖν πάσης ἀξία τιμῆς ἱδρυται μοναστήρια. καὶ δι' ᾧ ἐν αὐτῶι λανθάνων ἔτι μελετᾷ κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας, καιρὸν ἑαυτῶι γενήσεσθαι προσδοκᾷ. ἀλλ' ἐκείνου μὲν οὐδὲ εἰς λόγος, ἐπεὶπερ οὐδὲ τῆς τιμωρίας τῶν πεπλημμελημένων αὐτῶι τε καὶ τοῖς αὐτοῦ δορυφόροις
 15 εὖροι τις ἂν μέτρον ἀξιον· τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος εἰ καὶ λίαν τεθάρρηκεν ὡς οὐδενὶ τρόπῳ τὸ πονηρὸν καὶ θεομάχον Θεοδοσίου φρόνημα τὴν ἀληθῶς καὶ βεβαίαν ἐν ὑμῖν στηριχθεῖσαν πίστιν παρασαλεῦσαι δυνήσεται, ὅμως ἵνα μὴ τι τοῦ δαίμονος ἔργον, ᾧ διακονεῖται, παρὰ τὴν ὑμῶν τε καὶ τοῦ ἡμετέρου κράτους πρόθεσιν ἰσχύσαι δυνηθῇ, τοῖσδε τοῖς θείοις γράμμασιν τὴν ὑμέτεραν προτρέπει εὐλάβειαν τὸν οὕτως ἀνόσιον καὶ τῆς ὀρθο-
 20 δόξου πίστεως ἀλλότριον τῶν τε ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν πολέμιον ἅμα τοῖς αὐτῶι συνεργοῖς πανταχόθεν ἀνιχνευθέντα παραδοῦναι τῶι τὴν ἐπαρχίαν ἰθύνοντι εἰς τὸ μέγιστον τοῦ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου τῆς Ἑω ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου δικαστήριον ἀχθησόμενον, οὐχ ἵνα δίκην ὑπόσχηι, τοσοῦτον, ἀλλ' ἵνα τοῦ λοιποῦ γοῦν τὰς εὐλαβεῖς καὶ περὶ τὸ θεῖον ἀφελέστερον διακειμένας ἐκ τοῦ περινοστεῖν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν τόπων
 25 οὓς ἂν καταλάβοι, δελεάζειν παύσῃται ψυχάς. ἴστω γὰρ ἡ ὑμέτερα εὐλάβεια ὡς ἡμεῖς ἐκ προγόνων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως γεγονότες καὶ ταῖς θεαῖς γραφαῖς τὴν ἀγίαν τριάδα προσκυνεῖν διδασθέντες τῶν τῆς ὁσίας μνήμης πατέρων τὸ σύμβολον ἀσπαζόμεθα οὕτω βαδίζοντες καὶ κατ' αὐτὸ πιστεύοντες τὴν τε Φωτεινοῦ καὶ Ἀπολιναρίου καὶ Οὐαλεντίνου καὶ Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς τῶν τε ἄλλων πάντων ὅσοι τῶι συμ-
 30 βόλῳ ἐναντία φρονεῖν ἐγνώκασι, δυσσέβειαν ἀπωθούμενοι, πιστεύοντες δὲ τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι καὶ ὁμολογοῦντες ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν αὐτὸν θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἢ χωριζόμενον ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν,
 35 διὰ παντὸς ἐν ταύτῃ τῇ πίστει ἀσαλεύτως διαμένειν εὐχόμενοι, ἀναθεματίζοντες φανερώς τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς ἢ δύο Χριστοὺς ἢ δύο πρόσωπα ἢ εἰπόντας ἢ γράψαντας ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας, ἦντινα προειρημένην ἀγιωτάτην πίστιν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον οὖσαν καὶ ἡ κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἑναγχος συγκροτηθεῖσα ἀγιωτάτη σύνοδος ἐβεβαίωσεν συμφώνῳ χρησαμένη περὶ τὴν εὐαγῇ καὶ ὀρθόδοξον θρησκείαν φρονήματι καὶ τὴν
 40 Εὐτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν ὁμογνώμονι τοῖς ἀγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα.

M, B [= abo]

1 καὶ ὡς M ὡς καὶ B 2 σεβηριανὸς B 6 αὐτοῦ: om. M 7 παλαιστηνῶν B 9 ἀμεί-
 βων B^o, corr. B^o ἀμείβειν M 10 τὸν M 13/14 ἐν αὐτῶι — καιρὸν om. B 14 αὐτῶ M
 15 πλημμελημένων MB^o, corr. M 17 ἐν om. B^o 18 ἔργου B^a 20 ὄντως B 23 κριτήριον B
 24 τοσοῦτων M 25 εὐλαβέστερον B^o 30 Οὐαλεντίνου — καὶ 3 om. B^o 31/32 δεσπότην
 33 καὶ ὁρᾷ ἡμῶν ἰν B^o 32/33 τῆς θεοτόκου τῆς παρθένου B 34 καὶ — τέλειον om. B^o 39 χαρρη-
 δονικῶν B^o 40 θρησκείαν M πίστιν B

30 Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ πεμφ- L IIII 878
θέντων τῇ ἐν Παλαιστίνῃ ἀγίᾳ συνόδῳ M VII 513

Τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμὸν τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας καὶ ὁπόσῃ ὁσημέραι κεκρή-
μεθα σπουδῇ περὶ τὴν ἀγιωτάτην καὶ ὀρθόδοξον πίστιν, ἡγούμεθα μηδένα μὲν λαν-
θάνειν, πρὸ δὲ πάντων ἀκριβῶς εἰδέναι τὴν τε ὑμέτεραν εὐλάβειαν καὶ πάντας τοὺς τῷ 5
θεοφιλεῖ καταλόγῳ τῶν ὁσιωτάτων ἱερέων περιεχομένους. ὁ δὲ τῷ γένει τῶν
Χριστιανῶν ἐξ ἔργου πολεμῶν βάσκανος διάβολος οὐ παύεται μηχανήματα ἐπινοῶν
κατὰ τῆς ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῶν προλαβουσῶν αἰρέσεων ἀπογνοῦς
ἐτέραν ἐφεῦρε νῦν διὰ τοῦ δυσσεβοῦς Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν τοῦ τὴν Φωτεινοῦ καὶ Ἀπο-
λιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου θεομάχον ζηλώσαντος γνώμην, ἣτις ἡμῖν ἀπέτεκεν 10
τὸν δυσσεβῆ καὶ πρόδρομον τοῦ ἀντιχρίστου, μιμητὴν δὲ καὶ τῆς Σίμωνος πλάνης
Θεοδόσιον. ὃς ἀπαρεσθεις τῇ ἀληθείᾳ (πῶς γὰρ ἔμελλε ταύτῃ τίθεσθαι ὁ τῆς
μερίδος τοῦ ἀντιχρίστου ὑπάρχων, μᾶλλον δὲ ὅλον αὐτὸν ἐνδεδυμένος;) καὶ συνιδὼν
ὥς εἰ μὴ πλάττοιτο τινὰ τῆς αὐτοῦ πανουργίας καὶ δυσσεβείας ἄξια, οὐχ ἔξει τοὺς ὑπα-
κούοντας, ἐπινοεῖ τινὰ καὶ συντάττει γράμματα, ἅπερ ἡδύνατο πλάσασθαι μόνος ὁ διὰ- 15
βολος, καὶ δι' αὐτῶν τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἀγίαν συκοφαντεῖν οὐκ ἐπαύσατο σύνοδον ὡς
δογματίσασαν δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς καὶ δύο πρόσωπα ὀφείλιν προσκυνεῖσθαι
οὕτω τε τὰς τῶν ἀπλουστέρων ἀπατήσας ψυχὰς καὶ τινὰς ἄλλους τῷ διαβόλῳ ἐκ-
δεδομένους ἔσχεν αὐτῷ συντρέχοντας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μοναχοὺς καὶ ἐρημίτας καὶ
πλῆθος ἐκ τούτων συναγαγὼν ἀνατρέπει μὲν πόλεις, ἐργάζεται δὲ φόνους ἐν μέσαις 20
αὐταῖς καὶ οὐδὲ τῶν τυχόντων, ἀλλ' ὁσίων καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν, τολμᾷ δὲ ἐμπρησμούς
καὶ στάσεις καὶ νεωτερισμούς κατὰ τῆς πολιτείας αὐτῆς, σύγχυσιν τῶν θείων ὁμοῦ καὶ
ἀνθρωπίνων ἐργαζόμενος, ἀναρρηγνύς εἰρκτάς καὶ φονεῖς τοὺς τὰ παραπλήσια αὐτῷ
τολήσαντας καὶ ἐτέρους ἐπὶ ἀθεμίτοις ἐγκλήμασι φυλαττομένους πρὸς τιμωρίαν ἀφίεις,
ὥσπερ ἄδειαν διδούς πᾶσι τοῦ πλημμελεῖν διὰ τούτων ἃ βούλονται. καὶ ὡς μικρῶν 25
ὄντων τῶν προλαβόντων ἐπάγει καὶ ἕτερα τούτων βαρύτερα. τῇ γὰρ ἑαυτοῦ
ἐπιτρέψας δυσσεβεῖαι ἐπεισπηδαὶ τῷ θρόνῳ τοῦ τρισμακαρίστου ἀποστόλου Ἰα-
κώβου ἡγησάμενος μὴ ἔξιν τοῦτον ἀσφαλῶς, εἰ μὴ τὸν κατὰ τοὺς εὐαγεῖς κανόνας ἐνι- L IIII 879
δρυθέντα πάλαι αὐτῷ ὁσιώτατον ἐπίσκοπον Ἰουβενάλιον ἀνέλοι. ἐπιπέμπει τοίνυν
αὐτῷ τοὺς ἀναιρήσοντας, ἀποτυχῶν δὲ τοῦ προλεχθέντος ἀνδρὸς διὰ τὸ τῆς πίστεως 30
αὐτοῦ ἑδραῖον καὶ τὴν τῆς ἀγίας τριάδος περὶ αὐτὸν ῥοπὴν Σευηριανὸν τὸν ὁσιώτατον
τῆς Σκυθοπολιτῶν ἐπίσκοπον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ ἀναιρεῖ. γίνεται δέ, ὡς γε ἐνόμιζεν,
ἐν καθέξει τοῦ θρόνου, οὐκ ἄρκεσθεις δὲ τούτῳ καὶ τοὺς ἐν ἐτέραις πόλεσιν ὄντας εὐλαβεῖς
ἐπισκόπους τῶν τε ἀγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀπελαύνει, ἐτέρους δὲ τοὺς
κοινωνοῦντας αὐτῷ τῆς ἀσεβείας καὶ τῶν ἀθεμίτων πράξεων ἀντ' αὐτῶν καθιστᾷ. 35
ταῦτα μὲν οὖν τὰ παρ' αὐτοῦ τετολημμένα ἴστε πάντες ἀκριβῶς, ἐπεὶπερ τὸ πολὺ τῶν
πεπραγμένων μέρος κατὰ τῆς ὑμῶν εὐλαβείας ἐγύμνασεν, ἅπερ ἐλθόντα εἰς ἀκοὰς τῆς M VII 516
ἡμετέρας γαληνότητος ἅμα τῷ ἀκουσθῆναι δικαίῳ τύπῳ καὶ οὐκ ἄξιαν μὲν τῶν αὐτοῦ
ἀδικημάτων ἐπάγοντι τιμωρίαν, φιλανθρωπία δὲ σωφρονίζοντι τὰ ἀδικήματα διελύθη.
οὐπερ αἰσθόμενος δραπετεύει μὲν ἀπὸ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν καὶ φεύγει τὴν Παλαιστίναν 40
ἄπασαν, ἣν κακῶς διέθηκεν, ὡς αὐτοψὲι παρείληφεν ἡ ὑμετέρα ἀγιωσύνη, ἐν δὲ τῷ

M, B [= 80]

1 εὐσεβοῦς P ^a om. B ^o	10 βαλεντίου B ^o	θεομάχων B ^a	ἀπέτεμε B ^o	11 τοῦ om. B ^o
τῆς] τὴν B ^o	25 μικρὰν M	27 ἐπιστρέψας MB ^o	ἐπιπηδᾷ B	28 ἐξῆν M ἐξείναι l ⁱ
ἔχειν B	28/29 ἐνιδρυθέντα B	31 σεβηριανὸν B σευηρίνον M	32 τοῖς αὐτοῦ B ^o	ἐνόμιζον B ^o
33/34 τοὺς — καὶ om. B	33 ὄντως M	36 πάντως MB ^o	37 <i>exercuit</i> translatio recens ab	ἅπερ ἐλθόντα B ἃ παρελθόντα M
editoribus Romanis ex codice quodam Vaticano petita ἐγύμνασεν MB				
38 καὶ om. B	40 τὴν] τῶν M	παλαιστινηῶν B ^a	41 ὡς] εἰς B ^o	

Σινᾶι ὄρει ἅμα τισὶ κοινωνοῦσιν αὐτῷ τῶν ἀθεμίτων βουλευμάτων ἑαυτὸν ἐγκατα-
 κρύπτει, πάντως που ἐμφωλεύων αὐτόθι κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ βουλόμενος τὰ πάλα
 ἐγχειρηθέντα αὐτῷ εἰς πέρας ἀγαγεῖν καὶ τὰς τῶν ἐκεῖσε ἀπλουστέρων ψυχὰς ταῖς
 ἰδίαις ψευδολογίαις ἐξανδραποδίζειν, συκοφαντῶν τὴν ἀγίαν σύνοδον καὶ λέγων τινὰ
 κατ' αὐτῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, ἃ τῇ δυσσεβεῖ ψυχῇ καὶ γλώσσει ἐκείνου
 μόνου ἀρμόδια. δι' ὃ ἐπαγρυπνοῦσα τῇ περὶ τὴν ἀγιωτάτην ὀρθόδοξον πίστιν
 σπουδῇ ἢ ἡμετέρα εὐσέβεια (ἐκ γὰρ αὐτῆς τὴν ἡμετέραν βασιλείαν ἡρτῆσθαι τε καὶ
 συγκροτεῖσθαι πιστεύομεν) πρὸς Μακάριον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον καὶ τοὺς
 ἐν τῷ προλεχθέντι ὄρει ἀρχιμανδρίτας τε καὶ μοναχοὺς πάντας θεῖα κατέπεμψε γράμ-
 ματα, ἐλέγχουσα μὲν τὴν μανίαν καὶ ἀσέβειαν Θεοδοσίου τοῦ μισαροῦ, παραινοῦσα
 δὲ φεύγειν τὰς αὐτοῦ ψευδολογίας, τὴν δὲ ἀπλήν καὶ ἀμώμητον πίστιν σέβειν, καθὼς
 παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τῇ παρειλήφαμεν, τοῦτον τε ἐκδιῶξαι ἐκ
 τῶν προλεχθέντων σεβασμίων τόπων, ὥς ἂν μὴ καὶ οὗτοι χρανθεῖεν ἐκ τῆς Θεοδοσίου
 δυσσεβείας, ἢ καὶ παραδοῦναι αὐτὸν μετὰ τῶν αὐτοῦ δορυφόρων τῷ τῆς ἐπαρχίας
 ἡγουμένῳ διαχθησόμενον εἰς τὸ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηγοῦ
 τῆς Ἑω ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου δικαστήριον. ἐπειδὴ δὲ δέος ἐστί (πολύτροπον
 γὰρ κακὸν ὁ διάβολος, ὃν Θεοδόσιος ἐνδέδυται) μὴ πως τούτους ἀποφυγῶν τοὺς τόπους,
 πλησιάσας δὲ πάλιν τοῖς τῆς Παλαιστίνης τὰς αὐτὰς δυσσεβείας ἐνσπείρη τοῖς μέρεσι
 καὶ τὰς τῶν ἀφελεστέρων πλανήσει ψυχὰς, τάδε τὰ θεῖα ἡμῶν γράμματα πρὸς τὴν
 ὑμετέραν καταπέμπομεν εὐλάβειαν παραινοῦντες τῇ ὑμετέραι ὁσιότητι παραφυλάτ-
 τεσθαι μὲν τὴν τοῦ μισαροῦ παρουσίαν, προκαταλαμβάνειν δὲ τὰς τοῦ πλήθους ἀκοὰς
 καὶ διαθέσεις, κηρύττοντας μὲν τὴν ἀλήθειαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διδάσκοντας δὲ
 ὡς ἡμεῖς ἐκ πατέρων τῆς ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως ὑπάρχοντες κατὰ τὸ σύμβολον
 τῶν ἀγίων πατέρων πιστεύομεν, μισοῦμεν δὲ καὶ βδελυσσόμεθα τὴν Φωτεινοῦ καὶ
 Ἀπολιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου δυσσεβείαν καὶ πρὸς τούτοις τὴν νεαρὰν
 Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν. καὶ πιστεύομεν τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν
 Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι (καὶ)
 ὁμολογοῦντες ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν, θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν
 αὐτόν, θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτόν, οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἢ χωρι-
 ζόμενον ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν ταύτῃ τῇ πίστει ἀσαλεύτως
 διαμένειν εὐχόμενοι, ἀναθεματίζοντες τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς ἢ δύο Χριστοὺς ἢ εἰπόντας
 ἢ γράψαντας ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας. ἦντινα ἀγίαν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ἢ ἐν
 Χαλκηδόνι ἑναγχος οἰκουμένης συγκροτηθεῖσα σύνοδος ἐβεβαίωσεν μηδεμίαν προσθήκην
 ἢ μείωσιν ἐν τῷ ἐκτεθέντι ἀγίῳ συμβόλῳ παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ποιήσασα,
 τὴν δὲ Εὐτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν συμφώνῳ τοῖς ἀγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα.
 ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ πίστει τὸ ἡμέτερον πέποιθεν κράτος καὶ ἐν ταύτῃ διαμένειν σπεύδει
 τε καὶ εὐχεται καὶ τὴν ἡμετέραν δι' αὐτῆς φυλάττεσθαι βασιλείαν. τὴν τοίνυν
 ἀληθῆ καὶ σεπτὴν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν ἡμῶν, ἥνπερ καὶ ἢ ἐν Χαλκηδόνι ἀγία σύνοδος
 ἐβεβαίωσεν, τῷ πλήθει παντὶ κηρύττοντες καὶ μάλιστα τοῖς εὐλαβεστάτοις ἀρχιμανδρί-
 ταις τοῖς μὴ ἀκολουθοῦσι τῇ γνώμῃ τοῦ μισαροῦ Θεοδοσίου τοῦ τὰς πόλεις καὶ τὰς
 ἐκκλησίας τό γε ἐπ' αὐτῷ ἀνατρέψαντος τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπὲρ τε ἡμῶν καὶ τῆς
 Ῥωμαικῆς καταστάσεως ἐκτενέστερον ποιεῖσθαι μὴ κατοκνήσῃτε.

M, B [493]

3 ἐγχειρισθέντα M ἐγχειρισθέντα B 5 δυσσεβῆ τε M γλώττη B 6 τῇ B τὸ M
 10 δυσσεβείαν B 13 τῆς τῶν B καὶ μὴ B 15 διαλεχθησόμενον B 18 ἐνσπείρει M B
 19 πλανήσει B 24 βδελυσσόμεθα M 25 καὶ — Νεστορίου om. B βαλεντίνου M
 26 Ἰησοῦν om. B 27 τῆς B καὶ M B καὶ additi cf. p. 132, 33 34 ἐκτιθέμενῳ B 35 καὶ
 μόνου B 36 ὑμέτερον M 41 τῷ M

Ἀντίτυπον βασιλικοῦ γράμματος γραφέντος Βάσσηι ἡγουμένη ἀσκητηρίου ἐν Αἰλίας L IIII 871
 παρὰ τῆς εὐσεβεστάτης καὶ φιλοχρίστου αὐγούστης Πουλχερίας M VII 505

31 Τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος περὶ τὴν εὐαγῇ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν σπουδὴν
 τε καὶ προθυμίαν καὶ ὅπως αὐτὴν διὰ πάντων αὖξιν τε καὶ συγκροτεῖσθαι σπουδάζομεν,
 οὐδενὶ μὲν ἀμφίβολον εἶναι νομίζομεν, πλεον δὲ πάντων ἀκριβῶς ἐπίστασθαι τὴν σὴν
 εὐλάβειαν τεθαυρήκαμεν. ἔπειδὴ δὲ ἀνεφάνη ἐν τοῖς νῦν καιροῖς ὁ τῆς Σίμωνος πλάνης,
 μᾶλλον δὲ τοῦ ἀντιχρίστου πρόδρομος Θεοδοσίος, ὃς ὅπως μὲν διέθηκεν τὴν Αἰλιέων
 πόλιν καὶ τὰς ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀγιωτάτας ἐκκλησίας ἐτάραξεν μυρία δεινὰ κατὰ τε M VII 508
 τῶν θείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων διαπραξάμενος συκοφαντῶν τε τὴν ἁγίαν καὶ
 οἰκουμένην ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθεῖσαν σύνοδον ὡς τὸ σύμβολον τῶν τῆ ἁγίων III
 πατέρων παρασαλεύσασαν καὶ δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς καὶ δύο πρόσωπα προσκυ-
 νεῖσθαι δογματίσασαν, οὐδὲ τὴν ἡμετέραν λέληθεν εὐλάβειαν, ἀναγκαῖον ἡγήσατο ἡ
 ἡμετέρα εὐσέβεια διὰ τῶν πρὸ τούτου καταπεμφθεῖσων θείων ἡμῶν συλλαβῶν ἐλέγξει
 μὲν τὰς τοῦ μνημονευθέντος μισαροῦ ἀνδρὸς ψευδολογίας, τὴν δὲ ἡμετέραν ἐκ προγόνων
 ἡμῖν παραδοθεῖσαν φανερῶσαι πίστιν καὶ ὅτι κατὰ τὸ σύμβολον τῶν τῆ πιστεύομεν, 15
 ὅπερ καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος μηδὲν τούτῳ προσθεῖσα μήτε μὴν αὐτοῦ μειώσασα
 ἐβεβαίωσεν. καὶ διὰ τὴν φιланθρωπίαν τοῦ δεσπότης ἡμῶν καὶ σωτῆρος Χριστοῦ
 γνόντες οἱ τὴν Αἰλιέων πόλιν οἰκοῦντες τὴν τε τῆς ἐμῆς γαληνότητος καὶ τοῦ εὐλαβοῦς
 δεσπότης τῆς οἰκουμένης καὶ ὁμοζύγου τῆς ἐμῆς θειότητος ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν
 ταύτῃ τε προσέδραμον καὶ διαφόροις εὐφημίαις τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰη- 20
 σοῦν τὸν Χριστὸν τὴν τε ἡμετέραν ἀνύμνησαν βασιλείαν καὶ συγγνώμην ἐπὶ τοῖς προ-
 λαβοῦσιν αὐτῶν ἡτήσαντο πταίσμασι. καὶ περὶ μὲν αὐτῶν ὁ θειότατος καὶ εὐσεβέ-
 στατος δεσπότης καὶ ὁμόζυγος τῆς ἐμῆς γαληνότητος τῇ συνήθει αὐτοῦ φιλανθρωπία L IIII 874
 κεχρημένος τύπον δέδωκεν τὸν τῇ αὐτοῦ πρέποντα εὐσεβείαι, ἡ δὲ ἡμετέρα γαληνότης
 λογιζομένη τὰς Θεοδοσίου τοῦ προλεχθέντος μισαροῦ καὶ ἀνοσίου συκοφαντίας μὴ καὶ 25
 τινων εὐλαβεστάτων γυναικῶν τὰς ἀπλουστέρας ἡπάτησεν καὶ ταῖς αὐτοῦ μαγγανείαις
 τε καὶ ψευδολογίαις ἀπαγαγεῖν ταύτας τῆς ἀληθείας ἐξίσχυσεν, πανταχόθεν τε βουλομένη
 τὴν τοῦ μνημονευθέντος μισαροῦ ἀπελεγχθεῖσαν ἐξαλεῖψαι δυσσέβειαν, τούτου ἕνεκα
 τάδε πρὸς ὑμᾶς τὰ θεῖα ἡμῶν καταπέμπομεν γράμματα, δι' ὧν τὴν τε ἐκ πατέρων ἡμῶν
 παραδοθεῖσαν ἡμῖν φανεροῦμεν πίστιν, πάσαις δὲ ταῖς τῷ θεῷ ἀνακειμέναις γυναιξί 30
 δὴλὴν ταύτην δι' ὑμῶν γενέσθαι βουλόμεθα, ὅτιπερ ἡμεῖς τὴν μὲν πίστιν κατὰ τὸ ἐκ-
 τεθὲν σύμβολον παρὰ τῶν τῆ καὶ ἡ ἁγίων πατέρων φυλάττομεν, βδελυσσόμεθα δὲ τὴν
 Φωτεινοῦ καὶ Ἀπολιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου δυσσέβειαν καὶ πρὸς τούτοις
 τὴν νεαρὰν Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν καὶ πιστεύομεν τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν
 Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι 35
 ὁμολογοῦντες ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν θεὸν τέλειον καὶ ἀνθρωπὸν τέλειον τὸν
 αὐτόν, θεὸν ἀληθῶς καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς τὸν αὐτόν, οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἢ
 χωριζόμενον ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν, διὰ παντός ἐν ταύτῃ
 τῇ πίστει ἀσαλεύτως διαμένειν εὐχόμενοι καὶ ἀναθεματίζοντες τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς
 ἢ δύο Χριστοὺς ἢ δύο πρόσωπα ἢ εἰπόντας ἢ γράψαντας ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας, ἥτινα 40

31—24. 2 cf. Leonis epist. 72. 73 destinatas d. 9. no. Jan. a. 454 [vol. 4 p. 81, 32—82, 5. p. 82, 19—23]

M, B [= 20]

1 βάσσησ M	3 Τὴν om. B ^o	παρὰ B ^o	11 πρῶν τῶν ἐν νικαία B ^o	δύο χριστοὺς
καὶ δύο υἱοὺς B	13 τῶν] τῶν τοῦ M	16 αὐτοῦ μειώσασα M	ἀπομειώσασα B	20 τε om. B ^o
20/21 $\overline{\chi}\nu$ 1v B ^o	25 τοῦ B ^o	27 ὑπαγαγεῖν B ^a	28 ἕνεκεν B ^o	32 τῇ B ^o
ἡμῶν M	35 καὶ $\alpha\alpha\theta\iota\kappa\iota\kappa\iota$ cf. p. 132, 31	37, 18 ἢ χωριζόμενον om. B ^o	40 καὶ om. B	

ἀγίαν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἑναγχος οἰκουμενικὴ συγκροτηθεῖσα
 σύνοδος ἐβεβαίωσεν μηδεμίαν προσθήκην ἢ μείωσιν ἐν τῷ ἐκτεθέντι ἀγίῳ συμβόλῳ
 παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ ἀγίων πατέρων ποιήσασα, τὴν Εὐτυχοῦς μόνου κακο-
 δοξίαν συμφώνῳ τοῖς ἀγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα. μαθοῦσα τοίνυν ἡ σὴ
 εὐλάβεια τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν εὐχεσθαι ὑπὲρ 5
 ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐκτενέστερον σπουδαζέτω.

M, B [= ao]

1 συγκροτηθεῖσα οἰκουμενικὴ B°

3 τὴν δὲ B°

6 σπουδάζεται B°

INDEX VOCABULORVM

Vbi additur uocabulum Latinum, Graeca ex Latino translata sunt

Pars I = 3—196 II = 199—359 III = 362—495

ἀβεβαίου incerto 3, 17
 ἀβλαβοῦς inlaeso 6, 11
 ἀγαθοί benigniores 255, 27. τοῦ — ἀγαθοῦ
 benignitatis 45, 14
 ἀγαθότητι benignitate 252, 27. ἀγαθότητος
 probitatis 254, 21
 ἀγανάκτησι: indignatio 36, 28. ἀγανάκτησις
 ἔχει γενέσθαι 80, 21. τῆς ἐκτῶν κανόνων ἀγανακ-
 τήσεως 223, 23
 ἀγαπῶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κωνσταν-
 τिनουπόλεως 421, 35
 τὴν ὑμέτεραν ἀγγελικὴν σύνοδον 424, 33. 425, 5.
 219, 13. τῶι ὑμῶν ἀγγελικῶι χορῶι 212, 39.
 214, 12. 215, 21. 220, 21. τῆς ὑμέτερας ἀγγε-
 λικῆς στρατιᾶς [στρατηγίας 215, 15] 220, 4.
 215, 15
 τὸν ὑμέτερον ἄγγελον 216, 3
 ἅγιοι uenerabiles 478, 24
 ἁγιότητος sacramento 43, 8
 ἀγνώστια inprudencia 19, 7
 ἐν τοῖς ἀγράφοις 70, 7. 364, 12
 ταῖς τῶν οἰκείων κατηγοριῶν ἀγωγαῖς 220, 38
 ἠγωνίασεν contristatus est 22, 6
 ἄδειαν facultatem 481, 18. 483, 11. licentiam 482,
 15. ἐπ' ἀδείας liberum 256, 18
 ἀδήλῳ incerto 25, 23
 ἀδιαβλήτως inreprehensibiliter 256, 35
 ἀδιανόητον 167, 3
 ἀδιαφώρας 355, 12
 ἀδικουμένης laeditur 4, 7
 ἀδίκως immerito 252, 18
 ἀδικώτερον iniquius 11, 6
 τὸ ἀδύνατον infirmitas 13, 12
 ἀθέμιτος nefandum 241, 12. ἀθέμιτον nefas 480,
 7. 482, 26. ἀθέμιτον nefarie 19, 2. ἀθέμιτα
 illicita 478, 17
 ἀθλῖαι miserrimo 50, 7
 αἰδεσιμωτέραν 427, 33
 αἰδῆς inferna 22, 28
 αἰδῶς reuerentia 51, 33. 26, 20. 27, 14. uere-
 cundia 254, 2
 ἡρῆσθαι optasse 251, 24
 εἰς κακῶν αἵρεσιν 411, 20. αἰρέσεως condicionis
 479, 25

Acta conciliorum oecumenicorum, III, 1.

ἤισθετο senserat 45, 20
 τὰς τῶν ἀνθρώπων αἰσθήσεις τε καὶ ψυχὰς 68, 13.
 αἴσθησιν sensum 46, 16. 19
 αἰτιάσεις δεδώκασι 440, 36
 αἰχμαλώτους τὰς χεῖρας ἐπέδωκαν captiuas
 26, 3
 ἀκαθοσιώτως 219, 33
 ἀκέραιον integrum 49, 7. 50, 8. 13, 17. τὸ ἀ.
 integritas 45, 15. 47, 23
 ἐν τε κινητοῖς καὶ ἀκινήτοις 404, 18
 ἀκμαίῳ maturitate 44, 9
 ἀκόλουθον consequens 481, 34 *et passim*. ἀκό-
 λουθος καὶ κανονικὴ 447, 23
 ἀκρίβειαν diligentiam 19, 5
 τῇ ἀκρόασει τῆς συνόδου 138, 24. 168, 5. 373,
 22. 426, 7. 429, 42. 430, 12. 21. 431, 33. ἀκρόά-
 σεως examinis 18, 24. ἀκρόασιν iudicium 242, 8
 τὴν τῶν ἀκροατῶν τάξιν 373, 33. 17. *cf.* ἀντὶ
 δικαστῶν 374, 1
 ἀκροτελεύτιον 247, 26
 ἀκνύαντῳ 247, 26
 ἀληθῶς merito 251, 4
 ἀλλόκοτον absurdam 18, 26
 ἀμαθῆς inperitus 11, 4. 19, 7. 260, 16. ἀμαθεῖ
 inprudenter 40, 26. ἀμαθῶς inprudenter
 44, 18
 ἡμαρτεν admisit 13, 20. ἁμαρτάνειν praeuari-
 candi 481, 19
 ἀμάχως 409, 32. 39
 ἀμέλει denique 22, 5. — 172, 22. 174, 11. — ἀμέλει
 γοῦν 214, 25. 215, 9. 217, 1. 219, 35
 ἀμεριμνία securitatis 255, 9. — 29, 2
 ἀμέσως 173, 9. 16. 180, 22
 ἀμετρον inmoderatum 255, 30
 ἐξ ἀρχαίων καὶ ἀμνημονεύτων χρόνων 463, 19
 ἀμοιβαίαν reciprocam 38, 3. — ἀμοιβαίως 70, 6
 ἡμοίρησεν 213, 20
 ἀμόλυντος inuiolata 242, 40
 πολλὰ καὶ ἀμύθητα 385, 7
 τοῦ ἀναγκαίου γένεσθε 164, 36
 ἀναζωγραφεῖ 140, 4
 ἀναιδεῖαι improbitate 241, 11. 256, 14
 ἀναιδῆ improba 253, 11. 38. 256, 14. 20. 258,
 18. ἀναιδῆς reprobae 253, 19

ἀναισθήτως ὑβρίζετο 484, 9
 ἀναγκάζομαι καὶ ἀναισχυντεῖν 120, 14
 ἀνακαινιστέα *reparanda* 13, 19
 πληγαῖς ἀνήλυσεν 405, 27
 ἀναλυτέα *resolubilis* 253, 6
 ἀναξίως *immerito* 242, 27
 ἀνεπήδησεν *metaphorice* 425, 13
 ἀναρτηθέντων *suspensis* 48, 16
 ἀνασειστάς 70, 15
 ἀναψηλαφησαι 256, 32. 48, 17
 ἀνέδην *improbo* 480, 25. — ἀνέδην ὥπλισε πρὸς ἀσέβειαν 471, 2 = ἀναδῶς. *cf. Euseb. Kirchengesch.* 3 p. 161
 ἀνεύθυνοι *innocentes* 261, 15. ἀνευθύνων *inculpabilium* 48, 35
 οὐκ ἠνέσχοντο *poluissent* 258, 10
 ἀνηγεμονεύτων 477, 10
 ἀνθεὶ *uigeret* 258, 38
 ἀνίχνευσιν *indaginein* 478, 26
 ἀνοδεύτων *inuis* 49, 9
 ἀνόθεντα *infucatum* 478, 8
 ἄνοιαν *insipientiam* 11, 8
 ἀνομίαι *iniquitati* 50, 18. *nequitiae* 50, 29
 ἀνοσιουργηθέντων 427, 2
 πότερον αὐθεντικά ἐστιν ἢ ἀντίγραφα 155, 27 *cf.* 25. τὰ ἀντίγραφα καὶ τὰ αὐθεντικά 429, 33. ἀντίγραφα *exempla* 47, 20
 ἀντικρὺς *contra* 482, 9
 ἀντιλέγεται 376, 24. — 191, 30 *contradicitur*
 ἀντιλογίας *contradictionis* 50, 21
 τὴν φιλοπόλεμον ἀντίστασιν 426, 28. ἀντίστασις *resultatio* 46, 27. ἀντιστάσεων *aeinulationes* 32, 4
 ἀντίτυπον *exempla* 48, 9
 ἀντιφωνήσομεν 138, 7 *cf. Iustinian. nouell.* 4, 1 τοῦ ἀντιφωνήσαντος = *sponsoris*
 ἀνώγειον ὁσπίτιν 176, 3
 ἀνωθεν *olim* 3, 11
 ἀνωμαλοῦντας 88, 14
 τοῦ ἀνωτέρω *maiore* 251, 29
 ἦν ἄξιος *merebatur* 481, 24. ἄξιως *merito* 42, 32. 45, 8
 ἡξιώθη *meruit* 254, 12. 23, 26. 480, 28. 481, 8
 ἄξιωμα *praedicatio* 46, 25
 ἀξιωματικοῖς *honoratis* 50, 15
 ἀπαιδευσία *imperitia* 25, 20. ἀπαιδευσίαν *imprudential* 26, 14
 ἀπαλείφειν *aboleri* 44, 12. 25. 481, 1.
 ἀπαντητῆς τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας 385, 5
 ἡ ὑμέτερα ἀπαραλόγιστος σοφία 124, 9. 160, 14. 39
 ἀπελθεῖν 459, 9. 15. 119, 16
 ἀπευκτέον *detestandum* 260, 9
 ἀπηχῆ καὶ ἀνοσιότητος γέμοντα 426, 3
 ἀπὸ *post* 5, 34
 ἀποδοκιμαζομένης *reprobatur* 45, 8. ἀποδοκιμάσειεν *inprobasset* 45, 20
 ἀπωδύρατο *ingemescebat* 6, 30

ἀπεκινήθη 409, 5. 412, 32. 413, 18. 414, 13. 28
 ἀποκηρύξτε *abdicetis* 256, 15
 ἡμᾶς ἀποληφθῆναι ἐνταῦθα 216, 36. πάλαι ἂν ἀπολέληπτο ἢ Ἀλεξάνδρεια παρὰ τοῦ τυράννου 220, 16
 ἀπολαύετε *potiamini* 27, 17
 ἀπολισθαίνει τοῦ ἀσφαλοῦς 426, 14. ἀπολισθῆσαι τῆς λειτουργίας 426, 9
 ἀπολογίαν *satisfactionem* 19, 6. 15
 ἀπολελυμένως χειροτονεῖσθαι 355, 26
 ἀπολύτως χειροτονουμένους 355, 28
 ἀπονάσθαι 463, 15
 ἀπονεινομένωι *temeraria* 241, 23
 τῷ βίωι τοῦτωι ἀπετάξατο 388, 15. ἀπετάξαντο 355, 17
 ἀποτελεσμα *effectum* 43, 22
 ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀποτρεφόμενων 412, 28. 413, 14. 414, 15
 ἀποφῆνασθαι *ferre sententiam* 458, 21
 ἀπόφασιν *sententiam* 5, 24. 11, 21. 14, 5. 7. 17, 16. 19, 9. 25, 28. 26, 5. 44, 22. 46, 18. 49, 1. 8. 51, 21. 242, 38. 479, 22. 481, 4
 μακρὰν ἀπώικισται 427, 8
 ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἀπρονοήτων 355, 6
 ἀπροστάτευτος 439, 14
 ἀπροσωπολήπτων 427, 9
 πάντα τὰ ἀφορισθέντα ἀπτωτα μένειν 463, 36
 ἀπύλωτον στόμα 100, 27
 ἀλλ' ἢ ἄρα 210, 20. ὀρθῶς ἄρα 85, 18
 ἀργῆσαι *cessasset* 256, 22. 32
 ἀργία *otium* 251, 14
 ὁ ἀριστοτέχνης θεός 426, 20
 ἀπὸ ἀρκοτρόφων 311, 2
 ἀρμόδιον 216, 13
 ἀρμόζει *conuenit* 256, 26. ἀρμόζουσιν *congruunt* 256, 12
 ἀρμονίας *conpage* 44, 5
 ἀρπαγὴν *subreptione* 481, 2
 ἀρχαιογονία *origo* 252, 9. 242, 1
 ἀρχαιοτάτην *pristinam* 481, 32
 ἀρχαιότης *antiquitas* 5, 16
 ἀρχεκάκωι δαίμονι 85, 16
 αἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ *initia* 255, 27
 ἀρχηγός *princeps* 43, 26. ἀρχηγὸν *auctore* 12, 1. 241, 10
 τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς 440, 11
 ἀσκητήριον 424, 11. 494, 1
 ὡς ἀσμενίζει ἡ οἰκουμένη συνόδος 315, 4
 ὁσπίλος *intemerata* 10, 16. *innoculatam* 6, 8
 ἀστοχημάτων *aduersitatum* 260, 4
 ἀσυνέτως *imprudenter* 45, 7
 ἀσφάλειαν *obseruantiam* 250, 13
 ἐν ἀσφαλεῖ γινόμεθα 217, 2. 215, 22. 212, 37. ἀσφαλεῖ *munita* 25, 13
 ἀσφαλίζεσθαι *tueri* 258, 12
 ἀτόπημα 68, 13. 404, 17. ἀτοπήματα *monstra* 41, 1
 ἀτρέπτοις *inviolabilibus* 258, 10

ἀποδοθῆναι ἄτρωτα τὰ δίκαια 463, 38. ἄτρωτον intemeratam 5, 14
 αὐθεντοῦντος auctore 9, 34. 10, 14. 46, 1. ἡθύντησαν 407, 12. 490, 26. 224, 29
 οὐκ ἤμην αὐθέντης 97, 2. αὐθέντου auctoris 478, 15. 255, 27
 αὐθεντία auctoritas 19, 15. 3, 12. 11, 10. 31, 27. 49, 16. 243, 2. 253, 10. 260, 10. 261, 23. 480, 9. 34. 481, 10. 483, 15. αὐθενταί χρήσασθαι 313, 35. τὴν αὐθεντίαν τοῦ μητροπολίτου 421, 27. τῆς ἔξωθεν αὐθεντίας 460, 27
 τὸ αὐθεντικὸν σχεδᾶριον 156, 5. τὰ τε σχεδάρια τὰ τε αὐθεντικά 176, 31. τὰ αὐθεντικά 420, 36. τῶν ὑπομνημάτων τῶν αὐθεντικῶν, ἐν οἷς αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκόπων περιέχονται 154, 8. 155, 18. 25. 36. πότερον αὐθεντικά ἐστὶν ἢ ἀντίγραφα 155, 26 cf. 25. εἰ ἴσα εἰσὶν ἢ αὐθεντικά 155, 29
 αὐθέντρια auctor 26, 24
 ὡς ἐν αὐτονομίᾳ 484, 11 cf. 490, 18
 ἄφες ἰδωμεν 118, 30
 μὴ ἀφηνιάτωσαν τοῦ ἐπισκόπου 356, 1
 τὴν ἀφθονίαν τῆς ἐνότητος copiam 48, 24
 ἀφορμή causa 26, 31. 50, 25. ἀφορμὴν occasionem 253, 3. 47, 23. 259, 10
 ἀφοσιώσει execratione 50, 35
 ἀφροσύνης insipientiae 46, 16. 30
 ἄφρων insipiens 42, 33. ἀφρόνων imprudentibus 26, 33
 ἀχαλίνωτον γλῶσσαν 100, 27. 244, 22
 ἡ ἀχλὺς τῶν πραγμάτων καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα συνέχεεν καὶ τὸ τοῦ σώματος 93, 21. ἀχλὺς caligine 17, 2
 ἄχρις οὗ quatenus 241, 12
 ἀψιμαχία 447, 5. ἀψιμαχίαν contentiones 6, 2. ἀψιμαχαί iurgia 23, 10
 αὐτοὺς βαρεῖν 250, 18
 βάρεσι 219, 41
 βασιλείον imperium 10, 6. 12. 5, 41. 447, 2. — 312, 24. τὸ Ῥωμαίων βασιλείον 312, 3
 τῆς βασιλικῆς προνοίας principalis 482, 2
 βασκανία aemulatio 25, 20
 ἐβαστάχθησαν toleratae sunt 252, 32
 ἀπὸ βιβλίου ἀνέγνω 314, 8
 βιβλους paginas 12, 14
 βιωτικοῦ saecularia 49, 12. 31, 8
 βλαστός germen 43, 21
 βλέπετε εἴ τις οὐ θέλει 180, 8
 βοηθηθῆναι adiuvetur 253, 25. 255, 33
 βουλευτήρια 418, 11 cf. 19 sq.
 βούλημα consilium 31, 12
 βούλησις voluntas 14, 9. βούλησιν propositum 14, 12
 βραβεῖον palman 480, 36
 γαυριωθείσα 420, 7
 τὸ εὐαγγέλιον ἐγεμίσθη αἱμάτων 405, 27
 γενικὴν κατηγορίαν 382, 36. τοῦ γενικοῦ καιροῦ

204, 28. γενικόν generale 258, 8. 27, 3. γενικῶς generaliter 253, 31. 482, 28
 γέρας meritis 480, 32
 γεῶν 6, 15
 ἔγνωμεν comperimus 483, 3
 γλωσσοτομῶμαι 180, 36
 γλώττης ἀρχαίας 211, 35
 γνώμην arbitrio 26, 2. γνώμη opinionem 479, 22. γνώμην sensum 42, 31. γνώμην sententiam 258, 7. 44, 16. 45, 19. 254, 28. 259, 25. γνώμη voluntas 256, 10. 48, 35. 49, 35. 454, 21
 γνωρίσαι intimandum 8, 12
 γνώριμα nota 483, 16
 γνώσιν notitiam 50, 16. 241, 6. 481, 11
 τὸν χάρτην τῶν γοητευτικῶν ἐπικλήσεων 383, 34 καὶ γοῦν 217, 31
 γραμματεῖον νομισμάτων τρισχιλίων διακοσίων 384, 34
 αὐτὸν ἂν τις γράψαιτο Κύριλλον 472, 14. ποικίλαις αὐτὸν γραφαις αἰτιάσειν 476, 25
 ἐγυμνάσθη ἑτέρα τινα κεφάλαια 375, 6. 208, 17. 35. γυμνάζεσθαι καὶ τυποῦσθαι 447, 16
 εἰς μίαν γωνίαν 172, 32
 δέεσθαι 214, 41
 δελεασμάτων illecebris 42, 9
 ἀπὸ δέλτων αἱ φωναὶ ἀνεγνώσθησαν 169, 7. τῶν ἱερῶν δέλτων περιελεῖν 426, 37
 δευδροκοπίας 213, 21. 212, 18
 τὴν αὐτοῦ (τοῦ ἁγίου πνεύματος) δεσποτείαν 325, 5
 τῷ δεσπότῃ μου Δόμνῳ 245, 2. τοῦ δεσπότου μου τοῦ ἀρχιεπισκόπου 162, 33. 174, 37. 175, 5. δέσποτα [in epistula] 245, 7. 247, 30
 δεσποτικῆς dominicae 45, 21
 δᾶν [= δὴ ἂν] 209, 9. 459, 15. 483, 7
 τῶν δῆθεν παρὰ σοῦ εἰρημένων 119, 8
 δηλαδὴ quippe 7, 17. scilicet 6, 14. 251, 31. utique 16, 19. 28. 25, 25. 27, 6. 41, 5. 51, 32. uidelicet 258, 7. 478, 10
 δηλοῦμεν indicamus 7, 28. δηλοῖ patefecit 19, 8.
 δεδήλωται declaratum 32, 2
 δῆλωσις manifestatio 15, 9
 τοὺς δῆμους ὅπαντας 336, 17. πάντων τῶν δῆμων omni populo 8, 28. τῶν δῆμων populorum 479, 17. δῆμων plebium 255, 18
 δημοσιεῦσαι publicare 259, 12. 25, 17. δημοσιεύεσθαι confiscari 482, 15
 διαβεβλήκειν reprehenderam 259, 11
 διάγεις degis 260, 29
 διαγωγῇ mora 17, 2
 τῆς τῶν πεπραγμένων καὶ διαγνωσθέντων ἐρεύνης 195, 13
 διάγνωσιν 427, 26
 τῶν ἐμῶν διαδίκων 404, 29
 διαθέσις affectus 48, 34. 15, 23. διαθέσις amoris 4, 3. διαθέσιν caritate 31, 6. 254, 23. 256, 19. διαθέσεως dilectionis 259, 38
 διαίτητων 376, 20

διακονία ministerio 51, 1. διακονίαν officium 26, 21
 διακοῦσαι μεταξύ τῶν δικαίων 419, 11
 διελάλησα 84, 22. 25. 65, 20. 98, 19. 23. 103, 30. 115, 7. 162, 18. 167, 37. 168, 37. 173, 6. 15. 18. 174, 15. 186, 3. 223, 37. 373, 14. 381, 16—21. 23—25. 412, 38. 458, 32. οὐχ ὡς διαλαλῶν 171, 26. 172, 2. διαλαληθέντα 65, 28. 98, 3. 213, 6. 413, 28. 414, 20. 440, 10. 469, 8. περὶ τῆς διαλαληθείσης δευτέρας κλήσεως 208, 20. διαλαλούμενα 421, 19
 διαλαλίαν interlocutionem 18, 24. — 77, 1. 84, 6. 11. 92, 26. 30. 93, 21. 95, 11. 97, 34. 36. 98, 20. 33. 116, 7. 167, 1. 172, 11. 179, 24. 189, 6. 204, 30. 207, 26. 274, 4. 364, 26. 34. 39. 381, 26. 382, 30. 414, 10. 16. 22. 28. 428, 3. 467, 30
 διαλαβεῖν μεταξύ αὐτῶν 364, 10
 διαλεγόμενων praedicare in ecclesia 245, 14. διαλέγεσθαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν 374, 7. ἐπὶ τινων διαλέγεται 131, 4 cf. 139, 28. διαλεγόμενος, οὐκ ἀποφαινόμενος 174, 11. οὐκ ἦλθον διαλεχθῆναι 141, 5
 τοῦτο μὲν ἐν διαλέξεσιν, τοῦτο δὲ καὶ ἐν κατηχήσεσιν 103, 12. διαλέξεως disputandi 31, 25. διαλέξεις ποιῆσθαι tractare 479, 27. — ὡς ἐν διαλέξει κοινῇ 173, 32
 ποτήριον διάλισθον 383, 19
 διαλογιζόμενος disputans 241, 24
 διαλογισμῶι disputatione 241, 23
 διάνοια intellectus 260, 20. 12, 6. διάνοιαν sensus 19, 8. διάνοια sententia 479, 17. διανοαί uoluntate 49, 20
 διαπορθμεύειν 160, 8. 22. 471, 37
 διασαφῆσαι asserere 48, 22
 διασημαίνεται declaretur 261, 23
 διασκέψεως tractatu 478, 7
 διατάγματι edicto 478, 21. 480, 6. — τὸ διάταγμα τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως 37, 5
 διατάξεις scita 482, 6. 483, 1. διατάξεως constitutione 481, 6. 1
 διετύπωσεν definiuit 9, 4
 διατυπώσεις constitutiones 243, 12. 252, 36. 253, 11. 16. διατύπωσις condicio 253, 6. διατύπωσης dispositionis 43, 22. 47, 3. 48, 26
 τῶν διαφερόντων μοι ἀνθρώπων 404, 19. 257, 36. τὰ διαφέροντα αὐτῶι πράγματα 358, 12. 414, 39. τῶι ἐπισκόπῳ διαφέρουσιν αἱ χειροτονίαι 421, 11
 διαφιλονεικοῦντες 29, 19
 διαφόρως saepius 225, 13. πληγαῖς διαφόροις 404, 20. διαφόρων ἐντυχίων 217, 10
 διδάγματα documenta 24, 14. 260, 28. διδάγμασι institutis 43, 21
 διδασκαλίαν disciplinam 481, 23. διδασκαλαῖς documentis 45, 25
 τῶν διδασκαλικῶν ἐκθέσεων 161, 20
 δὸς τοὺς νοταρίους 180, 23. 27. 30. ἔδωκεν τὸ τῆς — συνόδου κατενεχθῆναι δάκρυον 425, 30

διεγερθέντα orta 51, 20
 διεκδικῶν defensor 260, 14
 διερευνώμενος discutit 479, 24
 δικαζόντων iudicium 480, 8
 δικαιοκρισίαι 421, 34. 312, 18
 δικαιολογεῖται 417, 31
 δικαιολογίας 90, 5. 92, 17. 155, 22. 170, 10. 181, 20. 205, 17. 19. 431, 28. οὐκ ἐστὶ δικαιολογία, ἀλλὰ ἀπόδειξις τῆς ἐμῆς προαιρέσεως 457, 10
 δίκαιον iustitia 19, 21. 7. 20. 32, 7. 45. 14. 48, 12. 254, 33. δίκαιον ius 32, 11. 4. 28. 31, 15. 252, 39. 253, 33. 254, 9. 258, 17. δίκαιοις sacramentis 47, 31. τῶν τῆς κρίσεως δικαίων 95, 29. τοῖς προσοῦσί μοι δίκαιοις 212, 22. διακοῦσαι μεταξύ τῶν δικαίων 419, 11. τὰ μητροπολιτικὸν δίκαιον 420, 31. τὰ τῶν ἁνωθεν γενομένων συνόδων δίκαια 86, 34
 δικαίωματι iure 27, 16. τοῖς αὐτοῦ δικαίωμασι 90, 3. τὰ δικαίωματα παρὰ τῆς συνόδου 401, 16
 δικαίωσις iustificatio 43, 9
 δικάσιμον [translatum ex Latino] 373, 7
 διοικητέον gubernandum 50, 13
 διοίκησιν dispensationem 14, 10. 252, 12. 256, 6. διοίκησις moderatio 242, 38. διοίκησιν regimen 256, 8. — πραγμάτων κοσμικαῖς διοικήσεσι 355, 4
 διοικητήν actorem 482, 17
 διορθωθῆναι corrigi 258, 10. 43, 4. 45, 31. 19, 17
 διορθώσεις correctio 31, 11. 260, 12. — 255, 24
 διορίαν 460, 19
 ἐν τοῖς διπτύχοις ἔταξεν 408, 32. 36. ἐκ τῶν ἱερῶν διπτύχων περιελῖν 426, 37
 δόγμασι decretis 258, 16. δογμάτων sanctionum 256, 7
 οὐδὲ οἷός τε ἡμὴν δογματίζειν 172, 12
 δοκιμάσοι probauerit 259, 32. 44, 14. 243, 2. ἐδοκιμάσαμεν approbauimus 8, 12. δεδοκιμασμένης probatissimae 48, 19. δεδοκιμασμένου probabili 50, 31
 δοκιμασίαι probatione 5, 24. δοκιμασίας ad probationem 10, 3
 δόκιμον probabilem 37, 30. δόκιμον probatum 51, 24
 ἐδραματουργήθη 427, 8
 δραπετεύει 492, 40
 ἐδράξατο comprehendit 11, 13
 δυνάμει uirtute 11, 30. 13, 12. 15, 10. 21, 25. 29. 50, 8. δύνανμιν uim 261, 12. δυνάμειως maiestate 251, 9. 27
 δύνασθαι liceat 3, 13
 δυσσεβῶν profanis 480, 6
 εἰπωσιν ἔάν 407, 11. ζητηθῇ ἔάν 405, 2. ὁμολογήσωσιν ἔάν 406, 32
 ἐαυτῶι 405, 13. 407, 4. 433, 18 cf. Eus. Kirchengesch. 3 p. 172. ἐαυτῶν γενέσθαι 88, 15
 τῇ μέσῃ ἐβδομάδι 409, 18 cf. p. 409, 24 τῇ πέμπτῃ τοῦ ἀγίου πάσχα

ἐγγραφον ἀποστολήν 128, 3. 11
 ἐγκλήματι criminis 479, 37
 ἐγκληματικὴν δίκην 151, 15. 158, 5. τὰ ἐγκληματικῶς καὶ χρηματικῶς ἐπενεχθέντα 442, 9
 ἐγκρατείας continentiae 252, 27. ἐγκράτειαν temperantiam 46, 20
 ἐγκρίνει εἶναι ἐπίσκοπον 405, 14
 ἐδραιότητος firmitate 10, 12
 ἔθος sollemnitatem 5, 18
 πίστεως εἰδήσει τε καὶ διδασκαλίαι 68, 21
 εἰκόνα speciem 40, 32
 εἰλικρινεῖ sinceri 4, 3
 ὁ θεὸς εἰρηνεύσει τὴν βασιλείαν 351, 25
 ἐπιστολίοις εἴτ' οὖν εἰρηνικοῖς ἐκκλησιαστικοῖς 356, 23
 τῶν εἰωθότων sollemnium 49, 26. εἰωθότως sollemniter 255, 31
 ἐκβιβασθησομένῳ exequendo 256, 6. — ἐκβιβασθῆναι 219, 34
 ἐκβιβασμῶ 219, 32. 379, 6
 ἐκβιβαστήν 219, 39. τὸν ὀφείλοντα τὰ ἐπικριθέντα εἰς πέρας ἀγαγεῖν 404, 32
 ἐκβοήσεις δημοτικά 70, 29. ἐκβοήσει κέκληνται 210, 41
 ἐκγυμνάσοι exerceat 253, 34. ἐκγεγυμνάσθαι exercitatum 50, 1
 ἐξέδωκα 179, 13. ἐκδοθήτω 179, 9. ἐκδοθῆναι ἐκέλευσα 179, 11. ἐκδέδοται παρὰ νοταρίου 155, 34. ἐκδίδομεν ὀνόματα 386, 30. 388, 4. 389, 26. 29
 ἐκδικεῖν defendere 258, 13, 3, 12. 5, 14. 27, 17. 18. 31. 26. 243, 1. 6. 260, 29. 19, 23. ἐκδικητέα defendenda 255, 3. ἐξεδίκει vindicauit 50, 23. 25, 27. 47, 28. 252, 35. 242, 38
 ἐκδίκησιν defensionem 252, 18. 254, 20. εἰς ἐκδίκησιν defendendae 25, 12. 27, 13
 ἐκδικίας defensione 50, 29. ἐκδικία protectio 51, 4. 45, 27
 ἐκδίκων τῆς πόλεως defensoribus ciuitatum 483, 17. ἐκδικος defensor 51, 30. ἐκδικος uindex 49, 32
 ἐξ ἐκείνου 123, 26
 ἐκθεσιν tractatum 23, 2
 ἐκκαλούμενος 175, 41. 176, 4
 ἐκκαύσεις fomitem 480, 2
 κρατεῖν καὶ ἐκκλησιάζεσθαι 191, 12
 λίβελλον ἐκκλήτου libellum appellationis 27, 3. 242, 29. τὴν ἐκκλήτον 27, 10. — 95, 36. 168, 7. 176, 10.
 ἐκλάμπειν splendere 256, 18
 ἀπὸ τῆς ἐκλήψεως 221, 40. ἐν ἐκλήψει ἔχω 207, 21
 ἐκπαιδεύεται enutritur 260, 19
 ἐκπομπεύειν profanare 478, 29
 ἐκπυστα ποιοῦσι profanant 479, 34
 ἐκστρατεῖται expeditiones 251, 17
 ἐλαττώσεως imminutionem 258, 19
 ὁ τὰς καρδίας ἐμβατεύων 169, 20
 ἐμπαρασκεύους 28, 3

ἐμφρόντιδας sollicitos 243, 8
 ἐναγεστάτοις sceleratis 483, 2
 ἐναγχος nuper 5, 36. 6, 1. ἐναγχος proxime 481, 26
 ἐναγωγήν 210, 11. 32. 35. 37
 δούλους ἢ ἐναπογράφους 353, 9
 ἐναργεῖ manifesta 478, 26. ἐναργέστατα euidenter 259, 8
 ἐνδικαστηρίους ἐλέγχους 414, 40
 ἐνδοιάζοντας cunctantes 260, 23
 ἐνδοξότητα gloriam 259, 7
 ἐνευχόμενῳ coniuranti 5, 20
 ἐννοσίαν intellegentiam 24, 14
 ἐνορίας (i. e. prouinciae) 426, 14
 ἐνοχος reus 481, 25. 479, 37. ἐνόχων nocentum 478, 33
 ἐνστασιν constantiam 260, 4. ἐνστάσεως persuasione 19, 9
 ἐντολεῖς 309, 15. 151, 14. 158, 2. 5
 ἐντοπίους 213, 34. 38
 ἐντυχίων 217, 10
 ἐξαγορασία redemptio 43, 9
 ἐξαλειφθεῖν deleatur 259, 1
 ἐξανυσθῆναι exequendam 19, 24
 ἐξαργυρίζειν 213, 35
 ἐξαρχος princeps 7, 38
 κανονικῶν ἐξέτασις 174, 3
 εἰς τὸ ἐξῆς in futurum 478, 35. in posterum 479, 26
 ἐξορχήσασθαι τὴν εὐταξίαν 427, 1
 παρὰ τοῖς ἔξω θεσμοῖς 97, 23
 τῆς ἔξωθεν αὐθεντίας 460, 27
 ἐξωμοσίαι καταπιστευθήσονται 310, 17
 ἑορτικά 386, 18. 20
 τοῦ τῶν μοναχῶν ἐπαγγέλματος 487, 12. 485, 3. 486, 24
 οὐκ ἐπακούω τῇ κλήσει 425, 15
 ἐπαμύνοντος auxiliante 256, 5
 ἐπαμφιβάλλειν 158, 26
 ἐπαρχεωτῶν prouincialium 254, 9
 ἡπείχθημεν festinauimus 251, 17
 ἐπεισφρήσαντες 29, 18
 ἐπὶ c. dat. = in 479, 20
 τὰς ἐπιγραφὰς τῶν δεήσεων 306, 21
 ἐπιεικεῖται modestia 253, 39. ἐπιεικείαν moderationem 25, 27
 ἐπιεικῇ modestum 255, 30
 μετὰ ἐπιθέσεως 307, 14
 ὡς ἐπιθέτας 311, 12
 ἐπιθυμίαν desiderium 49, 30
 ἐπεκαλέσατο appellauit 5, 19
 τῶν γοητευτικῶν ἐπικλήσεων 383, 34
 ἐπικουρῆσαι subueniret 45, 17
 ἐπιμαρτυρόμενος protestans 6, 31
 ἐπιμελῶς diligenter 479, 4. 480, 34
 τὸ ἐπίμονον pertinacia 46, 5
 ἐπίρρητον ἄνδρα 383, 17
 ἐπισινῇ 214, 22. 215, 19. 409, 25

ἐπισκευαῖς factione 51, 24
 ἐπιστήμην disciplinam 48, 12. 52, 2. 447, 8
 ἐπιστοιχειωθῆναι 189, 23
 ἐπιστολιμαῖον γράμμα 103, 27
 ἐπιστολίοις εἶτ' οὖν εἰρηνοῖς ἐκκλησιαστικοῖς 356, 23
 ἐπισύστασιν 126, 36. 132, 8
 ἐπιτηδείου oportune 252, 37
 ἐπιτιμήσει increpatione 18, 27
 ἐπιτιμίαν 467, 26
 ἐπιτιμιασθῆναι 311, 9
 ἐπιτροπήν 241, 10. 458, 3. — εἰ μὴ που ἐκ νόμων καλοῖτο εἰς ἀφηλίκων ἀπαραίτητον ἐπιτροπήν 355, 5
 ἐπώφλησεν debuit 261, 13
 ἐρανρίων 405, 13. 406, 20
 ἔργον effectum 252, 12. 254, 33. 39. 257, 55
 ἐρευνῶν penetrans 24, 19. ἐρευνᾷται uentilatur 241, 13
 μοναχοὺς καὶ ἐρημίτας 492, 19
 ἐρίζουσιν contendunt 480, 3
 ἔρωτι studio 252, 32
 ἔταίρε 170, 23
 ἑτεροσκευωραῖς 470, 30
 εὐαγῇ sancta 478, 9. εὐαγῇ uenerabilem 478, 3. εὐαγεστάτη religiosa 43, 19
 τὸ εὐγνωμον αὐτοῖς ποιησόμεθα 217, 11
 εὐγονίαν fecunditas 42, 3
 εὐδοκιμήσεως probitatis 256, 28. τῆς πρὸς τὸν θεὸν παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμήσεως 456, 22
 εὐδοκίμως probabiliter 253, 17
 εὐεικτον 278, 38
 εὐθαλεῖς uberes 253, 35
 εὐκτηρίῳ basilicam 5, 9. 6, 25
 εὐλαβείας uenerationis 5, 14
 εὐλαβεῖς religiosissimi 479, 18
 εὐλογίας 388, 2. 8
 εὐπειθεῖαι 210, 5
 εὐπορίαν facultatem 5, 16
 οὐ — εὐπρόσωπός ἐστιν ἀπολογία 126, 24
 εὐσέβεια religio 478, 5. 482, 31. 483, 4. 20
 τῶν εὐσεβεῖν εἰωθότων 218, 1
 εὐσεβεῖσι religiosi 479, 3
 ἵνα εὐτρεπεῖς εὐρεθῶμεν 279, 5
 εὐχαριστίαν gratulationem 259, 11
 εὐχέριαν facultas 473, 18
 δι' εὐχῆς optandus 480, 31
 τὸ ἐφέστιον 214, 42
 ἐφησυχάζειν acquiescere 10, 10
 ἐφύβριστα iniuriosa 242, 3
 οὕτως ἔχε 143, 1. 162, 41. 103, 21. πρὸς ἐμὲ ἔχει 180, 8. ἔχει γενέσθαι 180, 21. συντυχεῖν ἔχομεν 127, 39
 ἀπαντῆσαι ἕως αὐτῆς 207, 2. ἕως οὐ dum 256, 34
 ζήλωι deuotione 31, 7
 ζητεῖν disputare 480, 6
 διὰ ζώων τὴν ὁδὸν διανύσαντα 214, 19
 ἡγουμενεύειν 400, 25

ἡγουμένου auctore 478, 25. 32, 46
 ἡδέως libens 259, 25. libenter 8, 31
 ἡδὴ dudum 478, 30. 479, 2. pridem 483, 10
 τό γε ἦκον εἰς ἐγχειρημάτων δύναμιν 425, 33. ὅσον ἦκεν εἰς μανίας ὑπερβολὴν 426, 34
 ἡρέμα κατέγνωμεν αὐτοῦ 136, 37
 θάλψαι τὸ αὐτοῦ γένος 216, 27. 30
 θανατικῆς ἀνάγκης 128, 19
 θαρρῶν fiducialiter 259, 33
 θεικῶν 463, 30 cf. νόμοις
 τῆς τοῦ πνεύματος θεολογίας 470, 18
 θεοσόφως 250, 32
 θεότητος maiestate 13, 12. 14, 17
 τῆς ὑμετέρας ἀγγελικῆς καὶ θεοτιμήτου συνόδου 425, 5
 θεραπειῶν remediis 255, 29
 θεσπίζομεν censemus 481, 34. 482, 18. 483, 18. θεσπίζομεν decernimus 482, 4
 τῶν θορυβοποιῶν 29, 27
 θορύβου strepitu 243, 6
 θρησκευτικῆς religionis 6, 9. 27, 7. 1. 13. 37, 8. 27. 33. 9. 3. 23. et passim. 478, 22. 27. 479, 1. 20. 35. 480, 35. 481, 20. 482, 22. 32. θρησκευτικῆς sacramentum 46, 30
 θρησκευόντων colentium 481, 35
 θρησκευτικῶς religiose 478, 19
 θυμελικαῖς καὶ θεατρικοῖς ἑτέροις προσώποις 214, 5
 ἰάματα remedia 479, 17
 ἰδιαζόντως 103, 1. 22. 164, 9
 ἰδικὰ priuatae 25, 21. ἰδικοί specialibus 51, 17. ἰδικῶς specialiter 32, 13. 48, 21. 259, 18. ἰδικῶς proprie 50, 5. 51, 19
 ἰδιότης proprietas 17, 11. 13, 11. 14, 1. 43, 30
 ὁ ἰδιώτου τύχην ἐπιγραφόμενος 352, 31
 ἱεροτυράννοις 426, 32
 ἰθύνεσθαι gubernari 10, 9
 ἱκετευτικῶς suppliciter 15, 13
 εἰ ἴσα εἰσὶν ἡ ἀνθεντικά 155, 29
 ἰσότητι aequitate 26, 17
 εἰ μὴ πρότερον τὰ τῆς πίστεως στήι 86, 22
 ἰσχύσει ualuerit 253, 34
 ἰσχυρᾷ forti 49, 15
 ἱταμότητα pertinacia 254, 13
 προκυλινδούμενος τῶν ἡμετέρων ἰχνῶν 465, 34. 404, 5. 24. προσπίπτομεν τοῖς ἰχνεσι 417, 15
 καθαιρετικόν 180, 23
 καθαρότης integritas 254, 18. 255, 4
 τούτων ἐν καθέξει γενόμενος 385, 11
 καθόλου uniuersaliter 45, 20
 εἰς αὐτὴν τὴν καθοσίωσιν ἀμαρτῆσαι 213, 24. 220, 8. τὰ εἰς τὴν καθοσίωσιν παρασκευασθέντα 211, 38. τὴν καθοσίωσιν καὶ τοὺς τῆς ἡμετέρας θειότητος νόμους 490, 28 cf. ὡς ἐν αὐτονομίαι 484, 11. καθοσιώσει deuotione 250, 39. 5, 13
 καινίσθηι renouaret 201, 11
 τοῖς τῶν αἱρετικῶν καινίσμασι 471, 35
 καινισμῶι nouitate 48, 11

καινοφυνούμενος 94, 30
δοκεῖ ταῦτα εἶναι τὰ καίρια 385, 23
κακοδοξία perfidia 19, 12. κακοδοξίας infidelitatis 482, 23
κακοθελῶν malignos 257, 38
κακοπιστίας 82, 11
κακουργία perisuria 14, 11. nequitia 26, 13
καλαμάρια 88, 1
καλοθελεῖ benivolo 254, 8. καλοθελής benigna 254, 25
καλλίστῳ optimo 255, 31. τῷ καλῷ διαστήματι 354, 2
καμάτοις labores 48, 20
καμεῖν laborandum 42, 16. καμεῖν elaborare 46, 29
κᾶν saltim 256, 22
αἱ κεκανονισμένοι σύνοδοι 357, 29
καταγώγιον diversorium 482, 31. κοσμικὰ καταγώγια 358, 26. καταγώγιον ἔνθα μένει 206, 12
καταδέονται supplicanti 27, 2
καταιδέσαι 384, 4
κατακραγῆναι 388, 23
κατεκριματίσθην 410, 1
τῷ καταλόγῳ τῶν ἱερῶν 492, 6. καταλόγου consortio 479, 36
βοηθῆσαι κατενύγησαν 215, 10
καταπονηθέντες superati 27, 7
καταπεφῆνατό μου 95, 29
καταργεῖται cassatur 253, 30
κατῆρκται 425, 10
τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει 238, 15. 250, 28
κατασυστάδην 441, 24
καταυθεντῆσαι 425, 32
καταφορτίζεσθαι percelli 50, 30
κατέναντι contra 27, 17. 51, 28. 52, 1
κατεπιμένοντες 489, 26
κατέσχε optinuit 251, 21
κατηγορίαν reatum 256, 7. τὴν κατηγορίαν συνεστηράμην 210, 29
τοῦτο μὲν ἐν διαλέξεσιν, τοῦτο δὲ καὶ ἐν κατηχήσεσιν 103, 12. διὰ τὰς κατηχήσεις καὶ διὰ τοὺς ἀξιουμένους τοῦ βαπτίσματος 394, 19
κατόπιν ἐγένεσθε defuistis 47, 15
ἐν κατοχῇ τῶν ὑπολειφθέντων μοι πραγμάτων γίνεται 217, 40
κηρίων ἀφθέντων 189, 35
κηρῶν καὶ λύχνων 388, 19
ἐν κινήτοις 217, 3. 404, 18
τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκορύφωσαν 427, 3
κοσμικοῖς saecularibus 26, 17. 255, 37. κοσμικὴ mundanus 27, 14. — τοὺς τῶν κοσμικῶν οἴκους 355, 1. μήτε ἐπὶ στρατείᾳ μήτε ἐπὶ ἀξίᾳ κοσμικῇ 355, 32. κοσμικὰ δικαστήρια 356, 6. πραγμάτων κοσμικαῖς διοικήσεσι 355, 4. κοσμικὰ καταγώγια 358, 26
κόσμου orbe 251, 37. 253, 29
κραββάτια 405, 22
κράτος imperium 11, 29

τὸ κρεῖττον 68, 32. 5. 9. 14. 30. 30, 32. 72, 14. 73, 23. 85, 22. 352, 3. 420, 5. 14. 486, 23. 488, 6. 491, 12
ἐκριμάτισαν 409, 29
κτηματίοις 214, 29
κτύπον strepitum 242, 22
ὁ κύβος καὶ ἡ ἀκολασία 214, 7
κύκλον orbe 50, 13
κύρις 128, 1. 134, 1. 173, 4. 180, 9. 20, 34. 181, 28. 376, 38. 377, 2. 14. 389, 15. κύρου 128, 27. 181, 36. 419, 5. 19. 459, 10. κύρῳ 130, 20. 132, 22. κύριν 76, 1. 78, 1. 132, 18. 138, 13. 162, 40. 165, 38. 178, 24. 393, 6. 419, 10. 436, 22. 441, 18. 457, 30. κύρι 118, 30. 140, 23. 142, 29. 143, 1. 179, 29. 181, 31. 182, 1. 410, 8
κυριότητα proprietatem 252, 38. 12, 16. 13, 7
κῦρος auctoritatem 43, 22
κώμηι uico 482, 25
λαμπροῦ praeclaro 259, 17
λεπτομερῶς subtiliter 26, 13
φάλαγγος ληιστρικῆς χωρικῶν 219, 37. φάλαγγα ἐκκλησιαστικῇ, ἀληθὲς δὲ εἰπεῖν ληιστρικῇ 214, 34
τῆς θείας λήξεως diuino 251, 29
λιταῖς orationibus 478, 8. — 463, 16
λογισμοῦ animi 241, 9. 8, 31
λογχευθεῖς 316, 21
λοιπόν iam 251, 11. τοῦ λοιποῦ postea 480, 4. τοῦ λοιποῦ ulterius 8, 14
λυσιτέλεια utilitas 256, 10. λυσιτέλειαν bonum 253, 32
λυσιτελῶς proficenter 254, 24
μὰ τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ 409, 12. μὰ τὰς εὐχὰς σου 130, 18. 216, 6. μὰ τὴν ἐξουσίαν ὑμῶν 92, 11
μάθημα 162, 40. 163, 20
μάθησις eruditio 40, 23
μακαρίτης 429, 39
μανιώντες 404, 15
ματαιοῦται uacuantur 41, 11
μεγαλαυχεῖ exultat 255, 14
τῇ θείᾳ μεγαλειότητι diuinae maiestati 7, 10. μεγαλειότης magnificentia 254, 20
μέθῃ λογισμοῦ 100, 20
ἐπαγαγεῖν μεθοδεῖαν 404, 28. τὴν μεθοδεῖαν τῶν βασάνων 217, 4
μεθοδεύεται pulsatur 46, 27. — μεθοδεύει τὰ χρήματα 218, 2
οὔτε μὲν 418, 28
μερικῶς ἐμοῦ λέγοντος 164, 18
μεριμνῶν sollicitus 242, 21
ἐμεσάζομεθα 377, 25
μεταβάσεως transgressionis 252, 29
ἐμηνύσατε indicastis 259, 14. 18
μήνυμα indicium 15, 9
μηνυτῆς index 241, 9
μήτε = μηδέ 385, 29. 400, 31

μιαιφονίαν (*i. e. sententiam pro Flauiani damnatione*) 179, 33
 ἐν διαφόροις εὐκτηρίοις ἐν τε ταῖς τῶν ἁγίων μνήμασι 95, 35
 μοῖραν consortium 43, 1
 μόλις tandem 479, 15. 16. 11, 1
 μολυνθῶσιν uidentur 243, 13
 μονάδα unitatem 51, 37
 ἐπὶ τῷ μονάσαι 355, 20
 τὸν μονήρη βίον 353, 1. 355, 10. 488, 10
 μονίμῳ constanti 49, 20
 μονογενῆς singularis 13, 6. 40, 30. μονογενοῦς unicam 46, 15
 κατὰ νόμον 95, 28. 311, 4
 μύζων 130, 18. 19
 μύθενμα 472, 25
 μυσαρῶν sceleratis 480, 38. 481, 2. 22. 483, 12
 μύσουσιν scelere 10, 16. 481, 23
 νερκῆσεις 474, 2
 νεαροῦ recentissimae 17, 8
 νηρόν (= ὕδωρ) 409, 12
 νικητήρια palmas 26, 31
 νοητῶς intelligenter 43, 31
 πονηρὰν νομήν 427, 19
 νομίμων legitimos 253, 34. 255, 31
 δανείζει ἀπὸ νομισμάτων τριακοσίων καὶ διακοσίων 385, 3
 νομοθεσίας sanctione 481, 7
 τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις 385, 21. 386, 29. 387, 33. 404, 16. τῶν θεικῶν καὶ τῶν θείων νόμων 463, 30
 νῦν modo 241, 28
 ξενεῶνι τῶν λελωρημένων 215, 6. 8. 9. 214, 2
 τὰ μοναστήρια ἢ τὰς ξενίας 486, 38 cf. τὰ μοναστήρια καὶ τὰ οἰκήματα 488, 18
 τὸ ὄνομα ξενίζει ἡμᾶς 311, 1. τὸ ὄνομα ξενιζόμεθα 311, 1
 ξενοδοχείων 356, 18
 ξενοφυνεῖ με 169, 29. ἐξενοφωρήθη 164, 5. 16. 169, 26
 ξέστας 384, 20
 αὐτὰ ξηρὰ ἔλαβεν 113, 18
 τὰ αὖ 177, 20
 οἶακι moderamine 42, 9
 οἰκείωσαι ingererem 5, 21
 οἰμωγὰς gemitus 5, 39
 ὀλεθρος labe 252, 28
 τοῖς τῆς γλώττης ὀλίθοις 94, 29
 πολλὴν ὀλκὴν ἀπέδωκα 457, 21
 ὀλόκληρον integrum 4, 22. 7, 18. 27, 8. 6, 37
 ἐν δλαῖς ταῖς πόλεσιν 467, 11. δλα τὰ πραγματικά 469, 1
 ὀμιλῶναι sermone 21, 1. 19
 ὀμογυνώδυνος 352, 2
 ὀμοιώματι similitudinem 26, 14
 ὠμολόγηται certissimum est 251, 27. ὠμολογούμενος ἐπίσταμαι certus sum 259, 33. ὠμολο-

γούμενος ἐπίσταμαι certum habeo 253, 38.
 ὀμολογούμενος euidenter 15, 18
 τῷ ὀμοφυνεῖ 426, 23
 ὀμοψυχίαν unanimitem 51, 22
 ὀμοψύχως unanimiter 40, 21
 ὀνόματα ὡς τριακόσια 75, 30. ἔχων δύο ἢ τρία ὀνόματα 310, 33. δέκα ὀνόματα 311, 3
 ὄντως 175, 2; *adnotat Rusticus uol. 3 p. 163. 31*
 ὄντως non numquam dubitantis
 ὀξύτητι acie 26, 29
 τὸ ὅπως 408, 22
 ὄρον decretum 481, 24. ὄρος lege 481, 5. — ἄλλο ἐστὶ κανὼν, ἄλλο ὄρος 91, 19
 κατὰ τῆς πίστεως τὴν πίστιν ὀρύττοντες 470, 29
 εἰ καὶ ὅτι quamuis 251, 17. εἰ μὴ ὅτι nisi 261, 10.
 εἰ μὴ ὅτι 387, 19. ὡς ὅτι 28, 15. 209, 27.
 ὡς ὅτιπερ ut 12, 27. ὡς ὅτιπερ 114, 3
 μετὰ οὖν τὴν 84, 32
 οὔτε (= οὐδέ) 137, 4. 8. 154, 27. 165, 29. 169, 8. 175, 6. 389, 24. 404, 9
 ὠφείλεν debuit 255, 24. 30. 256, 20
 ὀχλαγωγίαν conuenticula 478, 35
 ὀχλαγωγίον 352, 20
 ὀχυρωθῶσιν muniantur 243, 2
 παιδικὰ pueritia 260, 33
 πάλαι dudum 7, 34
 τῶν παλαιῶν principiorum 241, 23
 πᾶμπολλα plura 478, 17
 πάνδεινα 385, 32
 πᾶνυ nimis 46, 15
 ἐκ παππώας παραδόσεως 151, 23
 παραβαίνεσθαι temerari 483, 19
 παραβαλανεῖς 179, 28
 τῇ συνόδῳ παραβάλλειν 412, 16
 παραβάσει excessibus 253, 1. παραβάσεων transgressionum 252, 31
 ἐν παραβύστῳ 447, 23
 παραγένηται interesset 50, 19
 παραιτοῦμαι σε 191, 29
 παραιτητικῶν ἐπιστολῶν 432, 8. 438, 7
 παραμήριον 408, 19
 παραμονῇ constantia 50, 30
 τροφῆς ἕνεκα καὶ παραμυθίας 414, 31. παραμυθίας τῆς προσηκούσης 411, 9
 παρὰ νόμα illicita 483, 12. 253, 18. 22. 255, 35. 256, 22. 33. 253, 4
 παραπαίοντας 325, 21
 παρασπασθείη conuellantur 254, 9. 256, 4
 παρασυνάγειν 486, 30
 παρασυνάξεις 486, 27. 489, 27
 παρατήρησιν obseruantiam 258, 16
 παρατίθῃ commendas 253, 21
 παρατρῶσαντα 182, 34. ἐκβληθῆναι ἢ παρατρωθῆναι 171, 1
 παραυτὰ τοῦ γενέσθαι 217, 1. 214, 25
 παραφυλακῆς obseruantiam 254, 20
 παρεκβάσεις excessus 256, 33
 παρέλκον ultra 4, 20

παρεντιθεμένην *interpositum* 49, 29
 παρεξόδους *excessus* 260, 3
 παριστῶν τὸν ἐπίσκοπον 419, 20
 παροδικῶς *transitorie* 18, 7
 ἀγροικικὰς παροικίας ἢ ἐγχωρίους 357, 17
 παρρησία *fiduciae* 259, 12. 3, 11. 25, 12. παρρησίαν *libertatem* 27, 13
 ταῖς πασχαλαῖς ἡμέραις 215, 1
 πάσχω = *doleo* 252, 35. 255, 20. 257, 34
 πατραλοίας 427, 15. 111, 33
 πειθαρχοῦντως *oboedienter* 242, 12
 ἀπὸ πείρας εἰμί 457, 20
 πεποιθήσιν *fiduciae* 45, 24. 46, 22
 περαιτέρω *ultra* 27, 5
 περιηγήθημεν 154, 17. περιηγήθην παρὰ τινῶν 135, 14
 περιμερίμνω *solicito* 11, 18
 περινοστεῖν 491, 25
 σαυτὸν περιπεῖρηις 129, 28
 περιπτυσσόμεθα *amplectimur* 8, 7. 31, 12. περιπτύσσεται *conplectitur* 9, 24
 περιστάσεων *causis* 260, 2
 περιφανῶς *evidenter* 481, 21
 τὸν περιχύτην τοῦ ἐπισκοπικοῦ λουτροῦ 215, 24
 οἶνος πηλώδης 384, 19
 πίστεως *religione* 481, 6
 πλάσματα *commenta* 481, 27
 ἐπλαστογραφήθη 92, 20
 πλαστά 119, 3. 118, 25
 πλεονεκτεῖν ἡμᾶς 417, 23
 πλήρης *plenissime* 48, 1. εἰς πλήρης *plene* 44, 20
 τῶν ποδῶν ὑμῶν 139, 26. 153, 17. 156, 23. 163, 3. 24. 164, 29. 37. 165, 3. 166, 9. 21. 27. 32. 188, 42. 306, 18. 22. 309, 24. 464, 28.
 τῶν ποδῶν σου 127, 10. 130, 28. 131, 7.
 τῶν ποδῶν τῆς ἀγιωσύνης ὑμῶν 138, 12.
 τῶν ποδῶν τῆς θεοσεβείας σου 180, 25
 πόθω *amore* 25, 12. 26, 21. πόθον *desiderium* 10, 13
 τρεῖς μῆνας ἐποίησεν 409, 8
 πολιτεῖαι *conuersationi* 50, 11. τὴν τῶν μοναχῶν πολιτείαν τε καὶ καρτερίαν 186, 28
 πολιτευομένους 418, 19
 πολιτικὸν πόλεμον *ciuile bellum* 48, 23. — τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἐν τοῖς τόποις στρατιωτικὴν βοήθειαν 72, 25—27
 πολυεπὴς χάρις 377, 4
 ἐπολυπλασιάσθη *multiplicata sunt* 254, 37
 πολλῆς *nimiae* 40, 17
 πονῶ *doleo* 46, 13
 πλείστην ποσότητα χρυσοῦ 214, 1. 218, 14
 πρᾶγμα *causa* 261, 12
 πραγματικόν 464, 36. 467, 6. 469, 1. 356, 26. 366, 4. θεῖου πραγματικοῦ 464, 4. 26. 34. 39. τοῦ θεοῦ πραγματικοῦ τύπου 467, 12. μὴ κατὰ θεῖα γράμματα ἢ πραγματικούς τύπους ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας 464, 24. 33. 467, 5—7. 468, 35 *cf.* νόμοις
 Acta conciliorum oecumenicorum. III, 1.

πρεσβεύει *veneratur* 195, 37
 προαιρέσεως *uoluntatis* 50, 23
 πρόγονοι *parentes* 49, 35
 οἱ προδοθέντες λιβελλοὶ 213, 7
 προδότου *praeuicatoris* 14, 6
 προεμβαίνει 485, 10
 προηγούμενον *praecellentem* 6, 10
 προθέσεως *proposito* 46, 14. 48, 33. — προθέσεως εἰμί 207, 14
 προιέναι 420, 11
 προκοπῇ *augmento* 255, 35. προκοπή *prouectio* 41, 30
 προκόπτει *proficit* 18, 21. 260, 35
 πρόκριμα *praeiudicium* 242, 35. 5, 23. 49, 15. 48, 16. — 139, 34. 140, 12. 15. 157, 1. 7. 380, 22. 407, 11. 418, 35. 442, 2. 464, 2. — πρόκριμα φέρειν *praeiudicare* 47, 32. — 99, 22. 132, 10. 421, 8. 456, 29. πρόκριμα ποιεῖν 309, 19. ἄνευ προκρίματος 313, 21
 προκρίνει 463, 30. 132, 6. 418, 30
 πρόληψις *praesumptio* 4, 2. 50, 3
 προνοήσει *consulat* 256, 29. προενόησεν *prospexit* 255, 15
 προνόμιον *pruilegium* 252, 37. 32, 10. 254, 10. 256, 2. 259, 16
 προξενῶν 216, 38
 προόδωι 420, 13
 προοίμια *initia* 42, 1. 11, 13
 προπαρακεκλήκαμεν 218, 19
 προπέτεια *praesumptio* 26, 19. προπετεῖαι *temeritate* 454, 9
 προπετενομένων 426, 35
 προσδοκίαν *opinionem* 50, 17
 προσέμποδον 48, 33
 προσηκούσης *competenti* 5, 13
 προσθήκης *augmenti* 24, 12
 ἡμῖν προσέστησαν λέξεις 299, 22
 προσκόμματα *offensiones* 27, 4
 πρόσκρουσιν *offensionem* 48, 17. 252, 23
 προσκυνουμένης *venerabilis* 482, 32
 προσκύνησιν *cultum* 6, 32. προσκυνήσεως *veneratione* 480, 21
 προσκυνητὴν *venerandam* 478, 20. προσκυνητῆς *venerabilis* 480, 25. 33. 37. 481, 32. 243, 12. προσκυνητῶς *venerabiliter* 478, 10
 προσκυροῖ *usurpet* 41, 4
 προσληφθεῖσιν *adhibitibus* 255, 29
 προσόδια 217, 16
 προσομιλῶν εἶπεν 386, 3 *cf.* 19. ὁ στρατεῖαν προσομιλήσας 352, 19
 προσοχῆς *consideratione* 50, 2. προσοχὴν *intuitum* 255, 26
 φαίνεται προσσεσωρεῦσθαι *accedit ad eumulum* 454, 1
 προστασίας 336, 9
 πρόσφατον *nuper* 190, 35
 προσφωνήσεις *litterae* 9, 1

τῷ μοναχικῷ προσχήματι 355, 11
 τὸ πρόσωπον στήναι 154, 20
 προτραπήναι inuitaret 31, 16
 πρόφασις occasio 21, 3. 479, 27
 πρώην dudum 25, 11. prius 19, 11. proxime 481, 21
 πρωτεία primatum 50, 12. 454, 16. 20
 πρώτων prioribus 256, 18. ἐν πρώτοις in principio
 10, 10. ἐν πρώτοις primitus 44, 17
 πρωτοτύπου principali 16, 23
 πτωχεῖον 405, 21. 214, 2. 355, 34. 356, 18
 τῷ τῶν πτωχῶν ὀνόματι 187, 1
 ῥαθυμεῖται 412, 16. ῥαθυμητέον τοῦ πολέμου
 85, 16
 ῥρηξε φωνάς 169, 20
 ῥημάτων dictis 481, 1
 ῥρωμένον incolumem 20, 4
 ῥῶσιν 130, 22
 σαθρά fragilis 23, 34
 σαλαμαρῖους 411, 30
 σατανικῇ μανίαι 121, 10
 σαφεῖ manifesto 49, 32. σαφῶς euidenter 261, 24.
 σαφέστατα euidenter 254, 7. σαφῶς perspicue
 479, 19. σαφέστατα lucidissime 31, 28
 σβεσθῆναι extingui 241, 13
 σέβας reuerentia 478, 31. 6, 15. 43, 21. 481, 20
 σεβάσματος ueneratione 482, 2
 σεβάσιον uenerabilem 5, 9. 6, 32
 σεβασμιότητος ueneratione 9, 18
 σέβομεν colimus 481, 33. 478, 29
 σεπτοὶ uenerabiles 482, 5. 251, 4. 29, 36. 253, 27.
 256, 3. σεπτά ueneranda 479, 34. σεπτῶς
 reuerenter 258, 23
 σημαίνει declarat 256, 23. 260, 31
 ἀπὸ χάρτου διὰ σημείων ὑπηγόρευσαν 298, 22.
 σημείοις ὑψοσημήνατο 36, 1
 σημειῶσαι νοι 137, 3. σημειώσαθε 172, 14
 σκαιότητος prauitate 20, 2. 42, 33
 σκέμματος tractatu 251, 20
 σκευή 405, 32. 372, 25
 σκευή ἀργύρου ἡγιασμένου 383, 16
 σκληρότερον seuerius 46, 21
 σκυλεῖσαν fatigata 254, 2. 102, 15. 223, 15
 ἐκτὸς σκύλσεως 393, 13
 σεσοφισμένον commenticium 479, 23
 σοφίσμασι commentis 483, 2
 σπουδάζειν studere 42, 28. 256, 12. σπουδάσει
 festinet 243, 9. σπουδάσει nitatur 253, 36
 σπουδαιοτάτη scdula 256, 13. σπουδαιοτάτα
 studiose 254, 32. studiosius 251, 12
 σπουδὴν studium 44, 7. 8, 26. 46, 24. 48, 28. 241,
 8. 242, 14. 253, 2. 254, 38. 256, 31. 258, 32.
 479, 15. 480, 19. 483, 8. σπουδὴ industria
 258, 38. 252, 16. — σπουδὴν τινων ἐσχικῶς
 463, 21. κατὰ σπουδὴν 464, 29
 σταθηρᾷ constanti 49, 15. 40, 21. τὸ σταθερὸν
 constantia 49, 31
 στάσει statu 6, 11. 10, 12. — τῆς στάσεως
 [in translatione ex Latino] 375, 26

ἀνατιθέμεναι σταυρῖα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ 384, 13
 τὴν ἐκτομὴν μέχρι ἐνὸς ἐστενωσάμεν 476, 34
 τὸ στερεόν soliditatem 16, 23
 στερίσκεσθαι carere 482, 9
 στέφανος laurea 251, 15
 στήκετε state 50, 37. — 408, 18
 στηριγμοῦ 36, 28
 τῷ στοιδίῳ τοῦ θερινοῦ σηκρήτου 428, 8
 στοιχεῖτε τοῖς ἀρχαίοις 419, 3. 30
 στόμα γενόμενος τῶν λοιπῶν 410, 3
 στρατεῖαν militiam 482, 19. 21. 23. 352, 19. 186, 26
 στρατοῦ militiae 10, 7
 τὴν στρεφομένην quae uertitur 5, 23
 στυγνάζω contristor 46, 13
 στυγνά maesta 241, 17. στυγνάς tristes 241, 17
 συγκέλλων 216, 4
 συγκληρικοῖς 357, 28
 συγκωμῆται 383, 37
 τοῦ τῶν ἱερέων συλλόγου 325, 18
 συγχωρήσητε patiamini 4, 11
 συγχωρήσεως indulgentiae 260, 12
 συκοφαντεῖν calumniari 478, 20. 24, 4
 συκοφαντίας calumnia 480, 25
 συλλαβαί apices 256, 23
 συμμετρίαν mensuram 50, 2
 τὸ σύμμετρον moderatio 46, 20
 συμπεπαρμένος τὸ σῶμα 214, 30
 συμπνεῦσαι conspirare 50, 7
 τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν 440, 15
 συμψηφίζόμεθα 121, 32
 σύμψυχοι 471, 35
 συναγαγὼν ἐμαυτὸν 207, 24
 συναίνεσιν consensum 253, 24. συναινέσεως con-
 sensionis 254, 2
 συναλγῆσαι ἡμῖν τῆς κολάσεως 187, 24
 συνέδοξεν 221, 32
 συνδυάζοντος coniuente 256, 9. συνδυάσαι co-
 niuentiam dedat 253, 3
 συνεδρεῖαν 221, 12
 συνεδριάσαι 205, 37
 συνειδήσεως persuasione 45, 8
 συνεισηνέχθη conlatum est 259, 13
 συνέλθετε faucte 27, 12
 συνέχεσθαι obstringi 254, 6
 συνηγορίας assertione 478, 7
 συνηγορος assertor 42, 33
 συνοδίας 161, 3. τῆς ἐαυτοῦ συνοδίας 124, 17
 τῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ πάσης αὐτῶν τῆς συν-
 οδίας τῆς ἐν Χριστῷ 312, 2
 συνοδικοῖς γράμμασιν 409, 37. 408, 32. συνο-
 δικά 406, 3
 συνοικέσιον 219, 22
 συνωμολόγηται compertum erat 480, 22
 συνταξάμενοι 128, 31
 συνέτρεχεν congrueret 25, 29
 συντυχίαν ποιήσασθαι πρὸς αὐτὸν 102, 3
 συνυμνεῖται 142, 31
 συστατικὰς ἐπιστολάς 356, 24. 34

συστήματι collegii 31, 7. τὸ σύστημα τῶν κλη-
 ρικῶν 388, 9
 συχνάζουσι crebrescunt 252, 32
 τὰς εἰς ἐμὲ [*Theodoretum*] γενομένης σφαγᾶς 69, 36
 σφόδρα nimis 44, 5. σφοδρότατα vehementer
 251, 35
 σχεδάριον 149, 29 cf. in *prosopographia* Βερονι-
 κιανός. Κωνσταντίνος. — τὸ αὐθεντικὸν σχε-
 δάριον 156, 5. τὰ τε σχεδάρια τὰ τε αὐθεν-
 τικά 176, 31
 σχῆμα speciem 254, 2. σχήματι περιεκείμενος
 476, 30
 ἀμφιβολίας σχολαζούσης [*translata ex Latino*]
 420, 16. σχολαζέτω cesset 481, 3
 σώιζεσθε 368, 31
 σωτηριώδει salubri 255, 24. 256, 16
 σωφρονισθῆναι conpesci 478, 30
 τάξεων officiis 483, 17. 15, 18. τάξις ordo 19,
 8. 45, 7. 47, 29. εἰς τάξιν ἐμήν uice mea 44,
 15. 47, 6
 τάρραχον perturbationem 253, 12
 τέκνον ὁ σιλεντιάριος 138, 36. 16
 τηλαυγοῦς perspicuae 12, 6. τηλαυγέστερα
 manifestior 255, 3. τηλαυγέστερα lucide 243, 8
 ταύτη τίθεσθαι 492, 12. τίθεσθαι ἐπὶ τούτῳ
 248, 40
 διὰ τοι τοῦτο 38, 14. 39, 11. 204, 31. 257, 24.
 298, 40. διὰ γάρ τοι ταῦτο 246, 10
 ἐτολμήθη commissum est 25, 21
 τῷ τόμῳ [= 17, 8] 455, 24. τόμον 121, 26. 27.
 126, 33. 37. 127, 14. 19, 25. 133, 2. 15, 24.
 30, 31. 32. 134, 1. 2, 5. τόμων 483, 5
 τόπος textus 252, 13. εἰς τόπον uice 50, 19.
 19, 26
 ἐτοποτήρησαν uicem meam executi sunt 258, 5.
 ἐτοποτήρουν ἐμοὶ uice mea praesidebant 253, 17
 τοῦτο μὲν tam 7, 32
 ἀπεθρήνησε τραγωιδίαν 426, 31
 τρακταισάντων 322, 1
 πρὸ τριῶν ἡμερῶν ante nonnullos dies 222, 31
 τρισμακαρίστου 492, 27
 τύπον formam 6, 10. 259, 5. τύποις constitutioni-
 bus 259, 23. τύπους definitiones 259, 2.
 τύπους definita 481, 35. τύπων statuta 255,
 32. 478, 10. τύποι regulae 482, 6. τύπου
 δοθέντος φανεροῦ 100, 10. βασιλικούς τε καὶ
 κανονικούς τύπους 417, 21
 ἐτύπωσαν constituere 483, 1. 45, 10. τυπῶσαι
 ordinare 259, 27. 251, 19. 36, 258, 18. 478, 9.
 τυπωθέντα definita 479, 31. 259, 9. τυπω-
 μένων decisa 8, 15. τυπωθέντα disposita
 479, 28. τυπωθέντα instituta 253, 31. 254, 10.
 256, 4. τετύπωνται praefixa 253, 32. τετύπωνται
 statutum est 251, 28. 31. 252, 1. 253, 30.
 258, 1. γυμνάζεσθαι καὶ τυποῦσθαι 447, 16
 τύραννον 244, 27
 ὕβριν iniuriam 479, 28. 6, 24. 27, 7. 48, 17. 256, 33.
 481, 25. ὕβριν contumeliam 483, 4

ὑγιαίνοντος incolumi 50, 32. 242, 16
 ὑγιῇ incolumem 241, 14. 7, 9
 ὕμνουμένον laudatum 43, 24
 ὕμνον laudem 44, 25
 ἀπὸ χάρτου διὰ σημείων ὑπηγόρευσαν 298, 22
 ὑπαγορία 141, 12. 375, 23. 399, 11. ὑπηγορίαν
 388, 29
 ὑπαρχθεῖη fiat 10, 15
 ὑπαρχόντων bonorum 482, 11
 ἐξ ὑπαρχῆς a principio 5, 23
 ὑπεναντίον contra 31, 25
 ὑπὲρ ὧν 237, 38
 ὑπεροψία elatio 258, 20. 253, 39. ὑπεροψία
 superbia 252, 28
 ὑπεύθυνος reus 481, 25
 ὑπηγορίαν cf. ὑπαγορία
 ὑπὸ pro 5, 38
 ὑπόγυον 116, 1
 ὑπόθεσις causa 49, 23. 32. 46, 2. 50, 11. 256, 40.
 ὑποθέσεως materiae 42, 15
 ὑποκατάστατον 442, 16
 τὸν πόλεμον ὑποκοριζόμενος 36, 32
 ὑπέκρουσα 164, 7
 ὑπολήψει arbitrio 3, 23. 6, 1. existimatio 480, 18
 483, 20. — ὑπόληψις 358, 11. 152, 28. 157, 25.
 158, 23. 181, 19. 218, 27. 311, 8. τοῖς οὖσιν ἐν
 ὑπολήψει 356, 24
 ὑπολιπέντων 218, 1
 ὑπεμνήσαμεν admonuimus 478, 22
 ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ θρόνου καὶ στὰς εἰς τὸ ὑπο-
 πόδιον αὐτοῦ 180, 26
 ὑπεσημήνατο 177, 10. ὑποσημνήμενοι τῷ
 χάρτι 249, 14. σημείοις ὑπεσημήνατο 36, 1
 ὑποσημειώσεως 464, 4
 τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ ὑποστάσεως 216, 26. 217, 34
 ὑποφήτου 214, 13. 218, 8
 ὕφην 161, 23
 ὕφει textu 7, 9
 φανεράν manifestam 478, 3. — φανερά 86, 34.
 138, 13. 177, 9. 33. 179, 1. 207, 20. 26, 209, 26.
 364, 11. 377, 24. 425, 16. φανερά τινα 177, 17.
 373, 32. 447, 17. φανερά τινα ἑορτικά 386, 18.
 φανεροὶ ἐπίσκοποι 306, 6. φανερά κεφάλαια
 208, 15. φανερά πράξεις 204, 15. φανεροὺς
 τύπους 425, 11. φανεροὺς χάρτας 248, 24.
 ἀπόκρισιν φανεράν 209, 14. κεφάλαια φανερά
 179, 4. φανεροὺς τῶν κληρικῶν 133, 3
 φανερότητι manifestatione 25, 18
 φανεροποιηθῆναι innotescat 45, 11
 φαρμακείαν maleficium 9, 22
 πεφαρμαγμένοις uenenatis 483, 2
 φάσιν 134, 2, 5
 φαῦλον prauum 49, 35. 243, 1. 13. 252, 31. 253,
 12. 25. τῶν πρὸς τὸ φαυλότερον ἐκτραπέντων
 deprauatorum 260, 11. τὸ φαῦλον prauitas
 45, 16. φαῦλον malum 482, 2
 φαυλότητι prauitate 255, 25. 46, 5. φαυλότητα
 peruersitate 261, 19

φθάσαι peruenire 478, 25. ἐφθασεν adfuit 252, 20
 φθορᾶς corruptione 24, 11, 19. φθορᾶς peste
 19, 7
 φθοροποιοῦ pestifero 44, 17
 φιλαγάθου benigna 48, 25
 κατὰ φιλάνθρωπιν 413, 22, 23
 φιλάνθρωπον clementem 23, 12
 φιλοδίκαιον 427, 32
 φιλονεικεῖν contendere 478, 28. 21, 5. 479, 29.
 tractare 479, 35
 φιλονεικία contentio 479, 16. 5, 19. 7, 2. 38, 8,
 13. 22, 30. 251, 9. 454, 24. φιλονεικίας cer-
 tamine 479, 34. 251, 21
 φιλοχρίστου σοφίας 96, 11
 φονευνόμεθα 309, 20. 29. — ἐφόνευσαν [*i. e. male*
tractauerunt] 409, 25. — ἐφόνευσεν [*i. e.*
deposuit, cf. μαιφονίαν. σφαγὰς] 223, 40.
 224, 1. ἐφόνευσας 120, 16. ἐφονεύθη 66, 16.
 ἐφονεύετο 224, 1
 φονεύς [*i. e. is qui deposuit*] 143, 15. 17. 69, 27.
 70, 20. 75, 14. 312, 39. 69, 30. 70, 15. 111, 32.
 195, 32
 τοῖς φόνοις [*i. e. depositionibus*] τοῖς ἐν Ἐφέ-
 σωι γενομένοις 216, 6
 φρατρίας 357, 25
 φρατρίαζοντες 357, 27
 φρόνημα sensus 44, 19. 40, 19. φρονήματος
 sapientiae 49, 31
 πεφροντισμένη sollicita 5, 23
 φροντίς sollicitudo 45, 4. 12, 14. 51, 17. 242, 39.
 ἐν φροντίδι curae 481, 19
 φυλακᾶς 376, 3. 4. ἀπὸ φυλακῆς 388, 19
 φυλακίσας 384, 1
 φυλάξαι reservet 242, 10
 φυσιολογεῖν 136, 14. 137, 8. 142, 9. 143, 2.
 161, 16. 165, 29. 485, 24
 φύσεως conditionis 13, 13. substantiae 22, 31.
 τὴν φύσιν νοοῦμεν ἀλήθειαν 485, 14. 16. 20.
 487, 25
 τῇ συνέσει τῇ φωτεινῇ 391, 11
 τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην φωτίζει 424, 36.
 425, 6
 φωτισμόν illuminationem 255, 13
 χαλεπαίνει saeuiretur 26, 6
 τὸ χαλεπὸν saeuitiam 260, 38. χαλεπὴν acerbis
 480, 30. χαλεπώτερα acerbiora 47, 20. χαλε-
 πωτάτη scelestissimam 26, 12
 χαράς palmas 4, 14
 χάριν gratulationem 251, 23
 αἱ χεῖρες suscriptio 247, 18. τίνος χεῖρ ἐστίν 155, 34
 οὐσιῶν χειρισμούς 355, 2
 χειροτονῆσαι creare 482, 10
 χηρεύειν careret 20, 19
 χρεωστῶν 456, 25. κεχρεώσθηται 421, 5. τὸ
 χρεωστούμενον ὄφλημα debitum 13, 13. τῶν
 μὴ κεχρεωσσημένων indobita 255, 39
 χρηματικὸν κεφάλαιον 72, 24. τὰ ἐγκληματικῶς
 καὶ χρηματικῶς ἐπενεχθέντα 442, 9

ἐχρησιμεύθη profecit 255, 13
 χρησιμότητα utilitatem 253, 31
 Χριστιανικώτατος Christianissimus 242, 20.
 4, 3. 48, 31. 51, 7. 253, 2. ἡ Χριστιανικὴ
 εὐσέβεια Christiana pietas 9, 34
 κατὰ χρόνους temporalis 41, 16
 χρυσίνους 414, 31
 φάλαγγος ληιστρικῆς χωρικῶν 219, 37
 ψηφίζόμενος 411, 7. 412, 33. 413, 12. 18
 ψῆφος sententia 454, 24. 7, 38. 481, 23. ψῆφος
 decretum 481, 6. 27, 11
 ἐψίθυρεν πρὸς τὸ οὖς 390, 33
 ὥστε quatenus 6, 28. 33. 35. 7, 2. 8, 37. 10, 13.
 — ὥστε post ἀξιῶ 178, 23. 31; ἐδεήθην
 210, 19. 211, 8; ἐδοξεν 206, 15. 208, 35;
 δοκιμάζω 440, 14. 378, 9; θεσπίσαι 404, 28;
 λέγοντας 407, 16; παρακαλοῦμεν 162, 15.
 165, 20. 210, 8; προστάξει 222, 9; προ-
 τρεπόμενοι 208, 23; τυπώσασα 191, 12; ὑπο-
 μνησαι 209, 3; ψηφίζομαι 438, 16

uocabula Latina

ἀμβιπλονος ambitus 253, 3. 258, 18. 259, 12.
 ambitionis 253, 36. 254, 23. 255, 21. 256, 19. 27
 ἀμβιπιονεύει non est ambitiosa 254, 26
 βάκλα 75, 14. 12
 βενεφικίῳ 454, 3
 δηπουτάτον 212, 2
 δίκτων 481, 11. 483, 10. 15
 κόμες 177, 13 *cf. scholion* κατὰ Ῥωμαίων διόλεκτον
 οὕτως λέγεται 178, 9
 κομιτάτον 380, 3. 482, 27
 κομμονιτώριον 379, 9
 κοντραδίκιτουρ, ὃ ἐστὶν ἀντιλέγεται 191, 30
 τὴν τῶν κορταλίνων ἢ τῶν λιμιτανέων (στρα-
 τελαν) cohortalinam uel limitaneam (militiam)
 482, 20
 κώδικος 67, 37. 70, 38. 71, 18. 72, 2. 73, 2. 20.
 74, 8
 λαυράτων 220, 8
 λεγάτοις 216, 26
 μανδάτα 219, 8. 67, 13. 149, 22
 εἰς μεμόριον 311, 3. 4. ἐν μεμορίοις 311, 9
 μεμορίτης 310, 34. 311, 2
 ὀρίοις horreis 38, 2
 ὀσπιτίῳ 408, 10. 12. ἀνώγειν ὀσπίν 176, 3
 πριμιλγία 420, 24. 211, 43
 σηκρητον [*frequentier scribitur* σέκρετον] 389,
 16. 19. 164, 5. τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου
 100, 6. 103, 9. 123, 19. 131, 15. 135, 3.
 137, 18. τῆς ἐκκλησίας τοῦ σηκρήτου 75, 37.
 τῷ στοιδίῳ τοῦ θερινοῦ σηκρήτου aestuali
 porticu secretarii 428, 8. βοηθός τῶν θείων
 σηκρήτων 77, 5
 σπόρτουλα 385, 14
 τῷ τρικλίνῳ τοῦ ἐπισκοπείου 387, 32
 φάκτου facti 242, 32

res grammaticae

διειλέχθησαν 207, 20. ἐδιοίκησεν 385, 11
 ἤθελαν 441, 21. ἀφείλατο 465, 3. ἀπήλθατε
 432, 30. προσήλθα 376, 7. ἔπαθα 409, 2.
 προσέπεσα 377, 27. ἔλθατε 387, 23. ἀπέλ-
 θατε 419, 17. ἐξέλθατε 441, 20. παρελθάτωσαν
 440, 27
 οἶδαν 407, 12. ἐπιδέδωκαν 409, 19
 προσάξει 213, 17
 ὑπολιπέντων 218, 1
 ἦμην 97, 2. 102, 6. 115, 30. 119, 30. 172, 12.
 210, 34. 377, 6. 408, 17. 424, 11. 464, 31.
 ἦτω 118, 18. παρήμην 376, 14
 διδόμεν 131, 12
 διαβεβαιούσαι 161, 43
 περιχεθεῖσα 425, 2
 ἐξεῶσαι 425, 33. ἐξεοῦσθαι 409, 35. ἐξεῶσθαι
 438, 34. ἐξεῶθη 406, 21. ἐξεωθέντος 405, 14.
 406, 24
 προσελευσθείς 463, 3
 γεγραφήκαμεν 51, 17
 ἁμαρτήσαι 213, 24. καθαιρῆσαι 314, 24. 315, 8.
 οἰκτειρῆσαι 217, 28. οἰκτειρήσατε 205, 23
 ἐναρχθεῖσαν 477, 29. ὑπαρχθεῖν 10, 15. ὑπαρ-
 χθῆναι 462, 35
 οὕτω βραδύτατα tam seras 10, 20. πληρέστατον
 plenius 7, 12. σπουδαιότατα studiosius 251, 12
 ἀπηντάτο 179, 2. — παραμυθεῖσθαι *pass.* 213, 34.
 παρὰ πάντων ψηφιζόμενος 411, 7. 413, 12
 μαθόντες ἤμεν 394, 4

ἀρνούμενος τοῦ εἶναι 142, 31. ἤθελαν τοῦ γράψαι
 441, 21
 βοηθῆσαι κατενύγησαν 215, 10. ἀπολογεῖσθαι
 ἢ προενέγκαι ἢ μὴ προενέγκαι 153, 32
 ἵνα οἶδατε 459, 15; ἐὰν ἐκώλυσας 182, 3
 ἔφη — λοιδορίας παρὰ τινων λεχθείσας· ἀλλό-
 τριος ὑπάρχει τῆς τοιαύτης λοιδορίας 161, 12
 τί δύοι 408, 14
 εἰ — πεπιστεύκει, οὐδαμῶς ἂν — ἀπέκλινεν 43, 31
 εἰ μὴ πρότερον — στῇ 86, 22. εἰ παραχθῇ 216, 1
 οὐκ ἂν ἀρνήσομαι 136, 30
 ὥς ἂν — γένηται —, κρατυνθείη δὲ καὶ — ἐκλάμψοι
 68, 24—28
 πρὶν ἂν περαιωθῆναι 72, 24. ἄχρις ἂν — παρά-
 σχωμεν, ἔτι δέ — ἀναγκασθῆναι 217, 3. 4.
 ὥστε — συγχωρῆσαι — ἐπιτραπή — καὶ ὀρι-
 σθήσεται 48, 10—15
 σκοπὸς τῷ ὑμετέρῳ κράτει — προνοεῖν — καὶ ἐν
 τούτῳ τὸ θεῖον θεραπεύοντες 66, 26 — 29
nom. abs. 167, 21. 432, 14q. 464, 184q.
 καθάπερ οὐ δυναμένου —, ἀλλὰ κάκεινη ἡ δια-
 τύπωσις — εἴη ἀναλυτέα 253, 4—6
asyndeton εἰ δέ που τύχοι, περὶ τινος λέξεις διεσφά-
 λησαν οἱ πατέρες 161, 8. 9
plur. mai. de imperatore ἡ αὐτῶν εὐσέβεια 406, 8. 11.
 152, 5. 306, 8. 458, 34. ἡ γαληνότης αὐτῶν
 177, 18. τὸ αὐτῶν κράτος 488, 19. *de uirto*
illustri ἡ αὐτῶν εὐσέβεια 157, 12. ἡ αὐτῶν
 ἐξουσία 157, 12. τὸ αὐτῶν μέγεθος 172, 18.
de archiepiscopo τῆς αὐτῶν ὁσιότητος 456, 20

INDEX TRANSLATIONUM

abdicetis cf. ἀποκηρύξῃτε
 aboleri cf. ἀπαλείφεσθαι
 absurdam cf. ἀλλόκοτον
 acerbus cf. χαλεπὸν
 acie cf. ὀξύτητι
 acquiescere cf. ἐφηνυχάζειν
 actorem cf. διοικητὴν
 adhibitis cf. προσληφθεῖσιν
 adiunctur cf. βοηθηθῆναι
 aduersitatum cf. ἀστοχημάτων
 aemulatio cf. βασκανία· ἀντίστασιν
 aequitate cf. ἰσότητι
 adfuit cf. φθάσαι
 affectus cf. διάθεσις
 admisit cf. ἤμαρτεν
 admonuimus cf. ὑπεμνήσαμεν
 amor cf. διάθεσις· πόθος
 amplectimur cf. περιπτυσσόμεθα
 animi cf. λογισμοῦ
 antiquitas cf. ἀρχαιότης
 apices cf. συλλαβαί
 appellauit cf. ἐπεκαλέσατο
 appellatōnis cf. ἐκκλήτου
 approbauimus cf. δοκιμάσοι
 adprobationem cf. δοκιμασίαν
 arbitrio cf. γνώμην· ὑπολήψει
 asserere cf. διασαφῆσαι
 assertionem cf. συνηγορίας
 assertor cf. συνήγορος
 auctoritas cf. αὐθεντία· κύρος
 auctor cf. αὐθέντης· αὐθεντοῦντος· αὐθέντρια·
 ἀρχηγός· ἡγουμένον
 augmentum cf. προσθήκης· προκοπῇ
 auxiliante cf. ἐπαμύνοντος
 basilica cf. εὐκτηρίων
 benignitas cf. ἀγαθότητι· ἀγαθοί·
 benignus cf. ἀγαθοί· φιλαγάθου· καλοθελεῖ
 beniuolo cf. καλοθελεῖ
 bonum cf. ὑπαρχόντων· λυσιτέλεια
 caligine cf. ἀχλὺς
 calumnia cf. συκοφαντίας
 calumniari cf. συκοφαντεῖν
 captiuas cf. αἰχμαλώτους
 carere cf. στερίσκεσθαι· χηρεῦναι
 caritate cf. διάθεσις
 cassatur cf. καταργεῖται
 causa cf. ὑπόθεσις· ἀφορμή· πρᾶγμα· περιστάσεων
 censemus cf. θεσπίζομεν

certamine cf. φιλονεικία
 certus cf. ὡμολόγηται
 cesset cf. σχολαζούσης· ἀργῆσαι
 Christiana Christianissimus cf. Χριστιανικώτατος
 ciuile cf. πολιτικόν
 clementem cf. φιλόανθρωπον
 colimus cf. σέβομεν· θρηισκενόντων
 collegii cf. συστήματι
 conlatum cf. συνεισηνέχθη
 commendas cf. παρατίθημι
 commenta cf. πλάσματα
 commissum cf. ἐτολμήθη
 conpage cf. ἀρμονίας
 comperimus comperitum cf. ἐγνώμεν· συνωμο-
 λόγηται
 conpesci cf. σωφρονισθῆναι
 competentem cf. προσηκούσης
 conplectitur cf. περιπτυσσόμεθα
 condicio cf. αἰρέσεως· διατυπώσεις
 conditionis cf. φύσεως
 confiscari cf. δημοσιεῦσαι
 congruunt cf. ἀρμόζει· συνέτρεχεν
 coniuentiam cf. συνδυάζοντος
 coniuente cf. συνδυάζοντος
 coniuranti cf. ἐνευχομένῳ
 consensionis cf. συναίνεσιν
 consensum cf. συναίνεσιν
 consequens cf. ἀκόλουθον
 consideratione cf. προσοχῆς
 consilium cf. βούλημα
 consortium cf. μοῖραν· καταλόγωι
 constantem cf. σταθερᾷ· μονίμῳ
 constantia cf. ἔνστασιν· παραμονῇ· σταθερᾷ
 constituere cf. ἐτύπωσαν
 constitutio cf. διατάξεις· διατυπώσεις· τύπον
 consulat cf. προνοήσει
 contendere cf. φιλονεικεῖν· ἐρίζουσιν
 contentio cf. φιλονεικία· ἀψιμαχία
 continentiae cf. ἐγκρατείας
 contra cf. ἀντικρυς· κατέναντι· ὑπεναντίον
 contradictionis cf. ἀντιλογίας
 contristor cf. στεγνάζω· ἡγωνιάσεν
 contumeliam cf. ὕβριν
 conuellantur cf. παρασπασθεῖν
 conuenit cf. ἀρμόζει
 conuenticula cf. ὀχλαγωγία
 conuersationi cf. πολιτεία
 coriam cf. ἀφθονία

<i>correctio</i> cf. διόρθωσις	<i>exerceat</i> cf. ἐκγυμνάσοι
<i>corrigi</i> cf. διορθωθῆναι	<i>exercitatum</i> cf. ἐκγυμνάσοι
<i>corruptione</i> cf. φθορᾶς	<i>existimatio</i> cf. ὑπολήψει
<i>creare</i> cf. χειροτονῆσαι	<i>expeditiones</i> cf. ἐκστρατεῖαι
<i>crebrescunt</i> cf. συχνάζουσι	<i>execratione</i> cf. ἀφοσιώσει
<i>criminis</i> cf. ἐγκλήματι	<i>exequendo</i> cf. ἐκβιβασθησομένωι. ἐξανυσθῆναι
<i>cultum</i> cf. προσκύνησιν	<i>exultat</i> cf. μεγαλυνχεῖ
<i>cumulum</i> cf. προσσεσωρευθῆναι	<i>extingui</i> cf. σβεσθῆναι
<i>cunctantes</i> cf. ἐνδοιάζοντας	<i>factione</i> cf. ἐπισκευαῖς
<i>curae</i> cf. φροντίς	<i>facultas</i> cf. ἄδειαν. εὐπορίαν. εὐχέριαν
<i>debut</i> cf. ἐπώφλησεν. ὠφείλεν	<i>fatigata</i> cf. σκυλεῖσαν
<i>debitum</i> cf. χρεωστῶν	<i>fauete</i> cf. συνέλθετε
<i>decernimus</i> cf. θεσπίζομεν	<i>fecunditas</i> cf. εὐγονίαν
<i>decretum</i> cf. ὅρον. ψῆφος. δόγμασι	<i>festinet</i> cf. σπουδάζειν. ἡπείχθημεν
<i>decisa</i> cf. ἐτύπωσαν	<i>fiduciae</i> cf. παρρησία. πεποιθήσιν
<i>declarare</i> cf. δηλοῦμεν. σημαίνει. διασημαίνεται	<i>fiducialiter</i> cf. θαρρῶν
<i>defuistis</i> cf. κατόπι	<i>fiat</i> cf. ὑπαρχθείη
<i>defendere</i> cf. ἐκδικεῖν. ἐκδίκησιν	<i>firmitate</i> cf. ἐδραιότητος
<i>defensio</i> cf. ἐκδίκησιν. ἐκδικίας	<i>fontem</i> cf. ἐκκαύσεις
<i>defensor</i> cf. ἐκδίκων. διεκδικῶν	<i>formam</i> cf. τύπον
<i>definire</i> cf. διετύπωσεν. ἐτύπωσαν. τύπον	<i>forti</i> cf. ἰσχυρᾷ
<i>definitiones</i> cf. τύπον	<i>fragilis</i> cf. σαθρά
<i>degis</i> cf. διάγεις	<i>futurum</i> cf. ἐξῆς
<i>deleatur</i> cf. ἐξαλειφθεῖη	<i>gemitus</i> cf. οἰμωγὰς
<i>denique</i> cf. ἀμέλει	<i>generale</i> cf. γενικῇ
<i>deprauatorum</i> cf. φαῦλον	<i>germen</i> cf. βλαστός
<i>desiderium</i> cf. πόθωι. ἐπιθυμίαν	<i>gloriam</i> cf. ἐνδοξότητα
<i>detestandum</i> cf. ἀπευκτέον	<i>gratulationem</i> cf. εὐχαριστίαν. χάριν
<i>deuotione</i> cf. καθοσίωσιν. ζήλωι	<i>gubernari</i> cf. ἰθύνεσθαι. διοικητέον
<i>dictis</i> cf. ῥημάτων	<i>honoratis</i> cf. ἀξιωματικοῖς
<i>dilectionis</i> cf. διάθεσις	<i>iam</i> cf. λοιπόν
<i>diligenter</i> cf. ἐπιμελῶς	<i>inlaeso</i> cf. ἀβλαβοῦς
<i>diligentiam</i> cf. ἀκρίβειαν	<i>illicebris</i> cf. δελεασμάτων
<i>disciplinam</i> cf. ἐπιστήμην. διδασκαλίαν	<i>illicita</i> cf. ἀθέμιτος. παράνομα
<i>discutit</i> cf. διερευνώμενος	<i>illuminationem</i> cf. φωτισμόν
<i>dispensationem</i> cf. διοίκησιν	<i>immaculatam</i> cf. ἄσπιλος
<i>disposita</i> cf. ἐτύπωσαν	<i>immerito</i> cf. ἀναξίως. ἀδίκως
<i>dispositionis</i> cf. διατυπώσεις	<i>imminutionem</i> cf. ἐλαττώσεως
<i>disputare</i> cf. ζητεῖν. διαλέξασιν. διαλογιζόμενος	<i>immoderatum</i> cf. ἄμετρον
<i>disputatione</i> cf. διαλογισμῶι	<i>impedimentum</i> cf. προσέμποδον
<i>diuersorium</i> cf. καταγώγιον	<i>imperitia</i> cf. ἀπαιδευσία
<i>diuo</i> cf. λήξεως	<i>inperitus</i> cf. ἀμαθής
<i>documenta</i> cf. διδάγματα. διδασκαλίαν	<i>imperium</i> cf. κράτος. βασιλείον
<i>doleo</i> cf. πονῶ. πάσχω	<i>inprobasset</i> cf. ἀποδοκιμαζομένης
<i>dominicae</i> cf. δεσποτικῆς	<i>improbitate</i> cf. ἀναιδεῖαι
<i>du dum</i> cf. πάλαι. πρῶην. ἤδη	<i>improba</i> cf. ἀναιδῆ. ἀνεδην
<i>dum</i> cf. ἕως	<i>imprudens</i> cf. ἀφρων. ἀμαθής. ἀσυνέτως
<i>edicto</i> cf. διατάγματι	<i>imprudencia</i> cf. ἀγνοσία. ἀπαιδευσία
<i>effectum</i> cf. ἔργον. ἀποτέλεσμα	<i>in</i> cf. ἐπὶ
<i>elaborare</i> cf. καμῖν	<i>incerto</i> cf. ἀβεβαίου. ἀδήλωι
<i>elatio</i> cf. ὑπεροψία	<i>incolumem</i> cf. ὑγιῆ. ὑγιαίνοντος. ἔρρωμένον
<i>enutritur</i> cf. ἐκπαιδεύεται	<i>increpatione</i> cf. ἐπιτιμήσει
<i>eruditio</i> cf. μάθησις	<i>inculpabilium</i> cf. ἀνεύθυνον
<i>euidenter</i> cf. ἐναργεῖ. περιφανῶς. σαφεῖ. ὡμολό- γηται	<i>indebita</i> cf. χρεωστῶν
<i>examinis</i> cf. ἀκροάσει	<i>index</i> cf. μηνυτής
<i>excessus</i> cf. παραβάσει. παρεκβάσεις. παρεξόδους	<i>indicare</i> cf. ἐμηνύσατε. δηλοῦμεν
<i>exempla</i> cf. ἀντίγραφα. ἀντίτυπον	<i>indicium</i> cf. μήνυμα
	<i>indignatio</i> cf. ἀγανάκτησις

indulgentiae cf. συγχωρήσεως
 industria cf. σπουδήν
 inferna cf. αἰδης
 infidelitatis cf. κακοδοξίαι
 infirmitas cf. ἀδύνατον
 infucatum cf. ἀνόθευτα
 ingemescebat cf. ἀπωδύρατο
 ingererem cf. οἰκειῶσαι
 iniquitati cf. ἀνομίαι
 iniquius cf. ἀδίκως
 initia cf. προοίμια, ἀρχαί
 iniuriam cf. ὕβριν
 iniuriosa cf. ἐφύβριστα
 innocentes cf. ἀνέυθνοι
 innotescat cf. φανεροποιηθῆναι
 insipiens cf. ἄφρων
 insipientiae cf. ἀφροσύνης, ἄνοιαν
 instituta cf. ἐτύπωσαν, διδάγματα
 integrum cf. ἀκέραιον, ὁλόκληρον
 integritas cf. ἀκέραιον, καθαρότης
 intellectus cf. διάνοια
 intellegenter cf. νοητῶς
 intellegentiam cf. ἐννοιαν
 intemerata cf. ἄσπιλος, ἄτρωτα
 interlocutionem cf. διαλαλίαν
 interpositam cf. παρεντιθεμένην
 interesset cf. παραγένηται
 intimandum cf. γνωρίσαι
 intuitum cf. προσοχῆς
 inuiolabilibus cf. ἀτρέπτοις
 inuiolata cf. ἀρόλυντος
 inuitaret cf. προτραπήναι
 inuia cf. ἀνοδεύτων
 inreprehensibiliter cf. ἀδιαβλήτως
 iudicium cf. δικαζόντων
 iudicium cf. ἀκροάσει
 iurgio cf. ἀψιμαχία
 ius cf. δίκαιον, δικαίωματι
 iustificatio cf. δικαίωσις
 iustitia cf. δίκαιον
 labores cf. καμάτοις
 laborandum cf. καμῆν
 laeditur cf. ἀδικουμένης
 laudatum cf. ὑμνούμενον
 laudem cf. ὕμνον
 laurea cf. στέφανος
 legitimos cf. νομίμων
 lege cf. ὅρον
 libens cf. ἡδέως
 liberum cf. ἄδειαν
 libertatem cf. παρρησία
 licentiam cf. ἄδειαν
 liceat cf. δύνασθαι
 litterae cf. προσφωνήσεις
 lucide cf. τηλαυγοῦς, σαφεῖ
 maesta cf. στυγνά
 magnificentia cf. μεγαλειότητι
 maiestas cf. μεγαλειότητι, δυνάμει, θεότητος

maiore cf. ἀνωτέρω
 maleficium cf. φαρμακείαν
 malignos cf. κακοθελῶν
 malum cf. φαῦλον
 manifestatio cf. φανερότητι, δῆλωσις
 manifestus cf. ἐναργεῖ, σαφεῖ, φανεράν, τηλαυ
 γοῦς
 materiae cf. ὑπόθεσις
 maturitate cf. ἀκμαίωι
 mensuram cf. συμμετρίαν
 meruit cf. ἡξιώθη, ἄξιος
 merito cf. ἄξιος, ἀληθῶς, γέραςιν
 militia cf. στρατείαν, στρατοῦ
 ministerio cf. διακονίαι
 miserrimo cf. ἀθλίαι
 moderamine cf. οἴακι
 moderatio cf. ἐπιεικείαι, σύμμετρον, διοίκησιν
 modestia cf. ἐπιεικείαι
 modestum cf. ἐπιεικῇ
 modo cf. νῦν
 monstra cf. ἀτόπημα
 mora cf. διαγωγῇ
 multiplicata cf. ἐπολυπλασιώθη
 mundanus cf. κοσμικοῖς
 muniantur cf. ὁχυρωθῶσι
 munita cf. ἀσφαλεῖ
 nefandum cf. ἀθέμιτος
 nefarie cf. ἀθέμιτος
 nefas cf. ἀθέμιτος
 nequitia cf. κακουργία, ἀνομίαι
 nimis cf. πάνυ, σφόδρα
 nimiae cf. πολλῆς
 nisi cf. ὅτι
 nitatur cf. σπονδάζειν
 nocentum cf. ἐνοχος
 noluisse cf. ἠνέσχοντο
 nonnullos cf. τριῶν
 nota cf. γνώριμα
 notitiam cf. γνώσιν
 nouitate cf. καινισμῶι
 nuper cf. ἐναγχος, πρόσφατον
 oboedienter cf. πειθαρχούντως
 obseruantiam cf. παρατήρησιν, παραφυλακῆς,
 ἀσφάλειαν
 obstringi cf. συνέχεσθαι
 optinuit cf. κατέσχε
 occasio cf. πρόφασις, ἀφορμή
 officium cf. τάξεων, διακονίαι
 offensio cf. πρόσκρουσιν, προσκόμματα
 olini cf. ἄνωθεν
 opinio cf. προσδοκίαν, γνώμην
 oportune cf. ἐπιτηδείον
 optasse cf. ἡρῆσθαι, εὐχῆς
 optimo cf. καλλίστῳ
 orationibus cf. λιταῖς
 orbis cf. κόσμον, κύκλον
 ordinare cf. ἐτύπωσαν
 ordo cf. τάξεων

origo cf. ἀρχαιογονία
 orta cf. διεγερθέντα
 otium cf. ἀργία
 paginas cf. βίβλους
 palma cf. βραβείον, νικητήρια, χαράς
 parentes cf. πρόγονοι
 patefecit cf. δηλοῦμεν
 patiamini cf. συγχωρήσητε
 penetrans cf. ἐρευνῶν
 percelli cf. καταφορτίζεσθαι
 perfidia cf. κακοδοξία
 perspicua cf. σαφεῖ, τηλαυγοῦς
 persuasione cf. ἐνστασιν, συνειδήσεως
 pertinacia cf. ἐπιμονον, ἱαμόνητα
 perturbationem cf. τάραχον
 peruenire cf. φθάσαι
 pernecitate cf. φανυλότητι
 pestifero cf. φθοροποιῶ
 peste cf. φθορᾶς
 plebium cf. δῆμους
 plene cf. πλήρης
 plura cf. πᾶμπολλα
 populo cf. δῆμους
 post cf. ἀπὸ
 postea cf. λοιπόν
 posterum cf. ἐξῆς
 potiamini cf. ἀπολαύητε
 praecellentem cf. προηγούμενον
 praeclaro cf. λαμπροῦ
 praedicare cf. διαλεγόμενων
 praedicatio cf. ἀξίωμα
 praehixi cf. ἐτύπωσαν
 praeiudicare cf. πρόκριμα
 praeiudicium cf. πρόκριμα
 praesumptio cf. προπέτεια, πρόληψις
 praeuaticandi cf. ἡμαρτεν
 praeuaticatoris cf. προδότον
 prauitas cf. φαῦλον, φαυλότητι, σκαιότητος
 prauum cf. φαῦλον
 pridem cf. ἤδη
 primatum cf. πρωτεία
 primitus cf. πρώτων
 princeps cf. ἀρχηγός, ἐξαρχος
 principalis cf. πρωτοτύπου, βασιλικῆς
 principio cf. πρώτων, ὑπαρχῆς, παλαιῶν
 pristinam cf. ἀρχαιοτάτην
 privatae cf. ἰδικά
 privilegium cf. προνόμιον
 prius cf. πρόην, πρώτων
 pro cf. ὑπὸ
 probabilis cf. δόκιμον, εὐδοκίμως, δοκιμάσοι
 probauerit cf. δοκιμάσοι, δόκιμον
 probatione cf. δοκιμασία
 probitatis cf. εὐδοκιμήσεως, ἀγαθότητος
 profanare cf. ἐκπομπεῦν, ἐκπυστα
 profanis cf. δυσσεβῶν
 proficit cf. προκόπτει, ἐχρησιμεύει
 proficienter cf. λυσιτελῶς

propositum cf. προθέσεως, βούλησις
 proprie cf. ἰδικά
 proprietates cf. ἰδιότης, κυριότητα
 prospexit cf. προνοήσει
 protectione cf. ἐκδικίας
 protestans cf. ἐπιμαρτυρόμενος
 prouectio cf. προκοπή
 prouincialium cf. ἐπαρχεωτῶν
 proxime cf. ἐναγχος, πρώην
 publicare cf. δημοσιεῦσαι
 pueritia cf. παιδικά
 pulsatur cf. μεθοδεύεται
 quauis cf. ὅτι
 quatenus cf. ὥστε, ἄχρις οὗ
 quippe cf. δηλαδή
 reatum cf. κατηγορίαν
 recentissimae cf. νεαροῦ
 reciprocam cf. ἀμοιβαίαν
 redemptio cf. ἐξαγορασία
 regimen cf. διοίκησιν
 regulae cf. τύπον
 religio cf. θρησκείας, εὐσέβεια, πίστεως
 religiosus cf. εὐλαβεῖς, εὐαγγῆ, εὐσεβέσι, θρη-
 σκευτικῶς
 remedia cf. ἰάματα, θεραπειῶν
 renouaret cf. καινίστη
 reparanda cf. ἀνακαινιστέα
 reprobatur cf. ἀποδοκιμαζομένης
 reprobae cf. ἀναιδῆ
 reprehenderam cf. διαβεβλήκειν
 reseruet cf. φυλάξαι
 resoluibilis cf. ἀναλυτέα
 resultatio cf. ἀντίστασιν
 retractare cf. ἀναψηλαφῆσαι
 reuerenter cf. σεπτοί
 reuerentia cf. σέβας, αἰδώς
 reus cf. ἐνοχος, ὑπεύθυνος
 sacramentum cf. θρησκείας, ἀγιότητος, δίκαιον
 saecularia cf. βιωτικοῦ, κοσμικοῖς
 saepius cf. διαφόρως
 saeuiretur cf. χαλεπαίνη
 saeuitiam cf. χαλεπόν
 saltem cf. καὶ
 salubri cf. σωτηριῶδει
 sanetio cf. δόγμασι, νομοθεσίας
 sancta cf. εὐαγγῆ
 sapientia cf. φρόνημα
 satisfactionem cf. ἀπολογία
 sceleratis cf. μισαρῶν, ἐναγεστάτοις
 scelestissimum cf. χαλεπόν
 scilicet cf. δηλαδή
 scita cf. διατάξεις
 securitatis cf. ἀμεριμνία
 sedula cf. σπουδαιοτάτη
 sensus cf. αἰσθήσεις, διάνοια, φρόνημα, γνώμην
 sententia cf. ἀπόφασιν, ἀποφῆνασθαι, ψήφος
 γνώμην, διάνοια
 senserat cf. ἤσθετο

sermone cf. ὁμιλία	tractare cf. διαλέξεσιν. φιλονεικεῖν
seuerius cf. σκληρότερον	tractatu cf. σκέμματος. διασκέψεως
similitudinem cf. ὁμοιώματι	transgressio cf. μεταβάσεως. παραβάσει
sinceri cf. εὐκρινεῖ	transitorie cf. παροδικῶς
singularis cf. μονογενής	tristes cf. στενυγνά
soliditatem cf. στερεόν	tueri cf. ἀσφαλίζεσθαι
sollemnium cf. εὐθετότων	uacuantur cf. ματαιοῦται
sollemnitate cf. ἔθος	ualuerit cf. ἰσχύσει
sollicitudo cf. φροντίς	uberes cf. εὐθαλείς
sollicitus cf. πεφροντισμένη μινών. περιμερίμνῳ	uehementer cf. σφόδρα
speciem cf. εἰκόνα. σχῆμα	uenenatis cf. πεφαρμαγμένης
specialibus cf. ἰδικά	uenerabilis cf. προσκυνητήν. προσκυνουμένης.
state cf. στήκετε	σεβάσμιον. σεπτοί. εὐαγγῆ
statutum cf. ἐτύπωσαν. τύπον	ueneratur cf. πρεσβεύει. προσκυνητήν. σεπτοί
statu cf. στάσει	ueneratione cf. προσκύνησιν. σεβάσματος. σε-
strepitus cf. θορύβου. κτύπον	βασμιότητος. εὐλαβείας
studere cf. σπουδάζειν	uentilatur cf. ἐρευνῶν
studiose cf. σπουδαιοτάτη	uerecundia cf. αἰδώς
studium cf. σπουδὴν. ἔρωτι	uersutia cf. κακουργία
subreptione cf. ἀρπαγὴν	uertitur cf. στρεφόμενην
suscriptio cf. χεῖρες	uice cf. τόπος. τάξεων. ἐποποτήρησαν
substantiae cf. φύσεως	uico cf. κώμη
subueniret cf. ἐπικουρῆσαι	uidelicet cf. δηλαδὴ
superati cf. καταπονηθέντες	uindex cf. ἐκδίκων
superbia cf. ὑπεροψία	uindicavit cf. ἐκδικεῖν
suppliciter cf. ἱκετευτικῶς	uiolentur cf. μολυνθῶσιν
supplicant cf. καταδέονται	uirtute cf. δυνάμει
subtiliter cf. λεπτομερῶς	ulterius cf. λοιπόν
suspensis cf. ἀναρτηθέντων	ultra cf. περαιτέρω. παρέλκον
tanti cf. τοῦτο	unanimiter cf. ὁμοψύχως
tandem cf. μολίς	unanimitem cf. ὁμοψυχίαν
temerari cf. παραβαίνεισθαι	unicam cf. μονογενῆς
temeraria cf. ἀπονενοημένῳ	unitatem cf. μονάδα
temeritate cf. προπέτεια	uoluntas cf. γνώμην. προαιρέσεως. βούλησις.
temperantiam cf. ἐγκρατείας	διάνοια
temporalis cf. χρόνους	usurpet cf. προσκυροῖ
textus cf. ὕφει. τόπος	utilitas cf. λυσιτέλεια. χρησιμότητα
toleratae cf. ἐβαστάθησαν	utique cf. δηλαδὴ

Ceteri indices edentur quando totus tomus perfectus erit